

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

ATHENAEUS
DIPNOSOPHISTAE

EDITIT

G. KAIBEL

II.

Ⓔ

LIPSIÆ

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

JVC

LELAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY
DEPARTMENT OF GREEK

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin

Vorträge und Aufsätze. Von H. Usener. [V u. 259 S.] gr. 8. 1907
geb. \mathcal{M} 5.—, in Leinwand geb. \mathcal{M} 6.—

Aus den noch nicht veröffentlichten kleineren Schriften Useners ist hier eine Auswahl von Vorträgen und Aufsätzen zusammengestellt, die für einen weiten Leserkreis bestimmt sind. Sie sollen denen, die für geschichtliche Wissenschaften Interesse und Teilnahme haben, insbesondere aber jungen Philologen Anregung und Erhebung bringen und ihnen ein Bild geben von der Höhe und Weite der wissenschaftlichen Ziele, die diese großen dahingewandenen Meisters und dieser Philologie². Den Inhalt bilden die Abhandlungen: Philologie und Geschichtswissenschaft, Mythologie, Organisation der wissenschaftlichen Arbeit, über verpflichtende Riten- und Rechtsgeschichte, Geburt und Kindes Christi; Patagia; die Perle (aus der Geschichte eines Bildes). Als Anhang beigefügt ist die Novelle „Die Flucht vor dem Weihe“, die als Bearbeitung einer altchristlichen Legende sich angezwungen anschließt.

Grundriß der Geschichte der klassischen Philologie. Von Prof. Dr. A. Gudeman. [VI u. 224 S.] gr. 8. 1907. geb. \mathcal{M} 4.80, in Leinwand geb. \mathcal{M} 5.20.

Dieses Handbucheinleitend ist eine völlig umgearbeitete und bedeutend erweiterte Ausgabe von des Verfassers *Outline of the History of Philology* (5. Aufl. 1905). Hauptzweck des Buches ist, als *Vademecum für Universitätsvorlesungen* zu dienen; doch dürfte es sich nicht minder zum Selbststudium empfehlen.

In engen Rahmen und übersichtlicher Form gibt das Buch nach den einschlägigen Abschnitten über Begriff und Einteilung der Philologie, sowie der verschiedenen in den Behandlungsmethoden einen Überblick über die bedeutendsten Vertreter der Altertums wissenschaft und ihrer Werke, wobei reichhaltigen, aber sorgfältig geschichtlichen Literaturangaben. Das Buch trifft einen wirklichen Bedürfnis ab, da eine das ganze Gebiet umfassende Darstellung der Geschichte der klassischen Philologie überhaupt noch nicht vorhanden ist.

Abriß der griechischen Metrik. Von Prof. Dr. P. Masquaray. In Deutsche übersetzt von Dr. Br. Prædler. [XII u. 248 S.] 8. 1907
geb. \mathcal{M} 4.40, in Leinwand geb. \mathcal{M} 5.—

Der vorliegende Abriß führt sofort in *modus res* und erklärt geschichtlich an 35 Hauptgeschicht ausgewählter Stellen das Versmaß und den Vers- und Strophenbau, von Leichtem zum Schweren fortschreitend, damit auch der Anfänger sich leichter in die schwierige Gebiet einarbeiten kann. Die notwendigen theoretischen Ausführungen sind klar und verständlich, wobei der Verfasser geschickt abwandelt auf die Themen der Abriß zurückgeht. Die das Werk auszeichnende sachliche Klarheit und Klarheit haben vor allem wünschenswert erscheinen, den Abriß in deutscher Sprache weiteren Kreisen zugänglich zu machen.

Vergils epische Technik. Von Rich. Heinze. [VIII u. 487 S.] gr. 8. 1903. geb. \mathcal{M} 12.—, in Halbfranz geb. \mathcal{M} 14.—

Aber auch die wissenschaftlichen Kontroversen unserer Zeit, die sich um Vergil und was mit ihm zusammenhängt, bewegen, haben deutlich gezeigt, daß wir Aufgabe dringlicher war als die in diesem Buch gelöst. Wenn das Urteil über die literarischen Wertigkeiten wieder einmal schwankend geworden ist, so beweisen es diese Größen immer, daß sie unerschütterlich fest auf ihren Füßen stehen. Es ist damit, Groß nicht zufällig, müssen die Bedingungen, aus denen das Werk hervorgeht, ist, die gesellschaftlichen, nationalen, die im Zusammenhang der geistigen Entwicklung untersucht werden; dann werden die reichen Mittel der Zeit, die dem Werke gegenüber der Bewunderung früherer Zeiten fester begründet sind, zeigt die wissenschaftliche Bewegung das Buch, auf das sie hingewirkt ist, ist es geschrieben. Das Buch ist, soweit ich die Literaturgeschichte bisher über Vergil geschrieben worden ist. Es hat aber auch alle wissenschaftlichen Beispiele der Analyse und wissenschaftlichen Wertigkeiten literarischen Kunstwerke.
P. Lang & Deut.

LELAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY
DEPARTMENT OF LIBRARIES

ATHENAEI NAVCRATITAE

IPNOSOPHISTARVM

LIBRI XV

RECENSUIT

GEORGIUS KAIBEL

VOL. II

LIBRI VI—X

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVNERI

MDCCLXXXVII

888.9
A96dk
V.2
C.3

PRAEFATIO

Non puto in parte operis praefanda esse quae principio necessaria ratione suum sibi locum flagita sed ne quid offensui sit legentibus, hoc moneo Athenaeum me edere compilatorem, non scriptores poetas ab illo compilatos. Horum igitur reliquias quae Athenaeum legisse probabile est tales repraesentatae ut etiam vitia aperta sive orthographica seu grammatica, quae quidem imperatoris Commodi aetate vigere integra relinquerem nisi ubi ipse codex vel epitoma corrigendi ansam praerberent. Athenaei autem orationem saepe numero inconcinnam nec raro magno hiatibus patentem etsi non erat difficile hic illic reintegrare et supplere, tamen eo cautius hac in agendum existimavi, quod certum est non ipsum Athenaei opus nobis traditum esse, sed quale sexti saeculi grammaticus aliquis ita contraxit ut triginta libris fierent quindecim.

Codicem Marcianum (A) ipse contuli Venetum itemque ex epitomae libro Parisino (C), cum parva animo bibliothecae Parisinae praefecti Gryphiam et misissent, diligenter enotavi quae usui esse viderentur nam quod de epitomae fide olim aequo iniquius incavimus (ind. schol. Rost. 1882/3), dudum poenituit.

In emendandis Athenaei verbis quantum debeam Wilamowitzii mei operae amicissimae non poterunt plene aestimare qui illius sane quam multa ac pulcra inventa in singulis fere paginis probata vel relata legunt; neque enim potui adnotare quotiens ille falsa ut abicerem, vera ut invenirem dux mihi extiterit et auctor: etiam alios confido meritas illi gratias habituros esse.

Mus(uri), Cas(auboni), Schw(eighaeuseri), Di(n-dorfii), Mein(ekii), Iac(obsii), Pors(oni), Dobr(aei), Cob(eti), Herw(erdenii), Wilam(owitzii), aliorum nomina compendiis haud obscuris significavi; quae K littera insignita habentur, mea sunt.

Scribebam Argentorati
mense Octobri a. h. s. LXXXVI.

Ἐπειδὴ ἀπαιτεῖς συνεχῶς ἀπαντῶν, ἔταίρε Τιμό-²²²
 κρατες, τὰ παρὰ τοῖς δειπνοσοφισταῖς λεγόμενα, καινά
 τινα νομίζων ἡμᾶς εὐρίσκειν, ὑπομνήσομέν σε τὰ παρὰ
 Ἀντιφάνει λεγόμενα ἐν Ποιήσει (II 90 K) τόνδε τὸν
 5 τρόπον·

μακάριόν ἐστιν ἡ τραγωδία
 ποίημα κατὰ πάντ', εἴ γε πρῶτον οἱ λόγοι
 ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι,
 πρὶν καὶ τιν' εἰπεῖν· ὥσθ' ὑπομνήσαι μόνον
 10 5 δεῖ τὸν ποιητήν. Οἰδίπουν γὰρ φῶ b
 τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἴσασιν· ὁ πατήρ Λάιος,
 μήτηρ Ἰοκάστη, θυγατέρες, παῖδες τίνες,
 τί πείσειδ' οὗτος, τί πεποίηκεν. ἂν πάλιν
 εἴπῃ τις Ἀλκμέονα, καὶ τὰ παῖδια
 15 10 πάντ' εὐθύς εἰρηχ', ὅτι μανεῖς ἀπέκτουε
 τὴν μητέρ', ἀρανακτῶν δ' Ἄδραστος εὐθέως
 ἤξει πάλιν τ' ἄπεισι.
 ἔπειθ' ὅταν μηθὲν δύνωντ' εἰπεῖν ἔτι,
 κομιδῇ δ' ἀπειρήκωσιν ἐν τοῖς δράμασιν, c

ΤΩΝ ΕΙΣ Ἄ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΙᾹ 7 πάνθ', ἤς γε Hirschig
 9 ὥσθ' C: ὡς A 10 fort. Οἰδίπουν γ' ἂν φῶ μόνον 14 Ἀλκ-
 μέονα AC 17. 18 ταπεισιδ' ὅταν A: corr. ε 19 ἀπειρηγ-
 κῶσιν A: corr. Di

- 15 αἴρουσιν ὡσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν,
καὶ τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρώντως ἔχει.
- 223 ἡμῖν δὲ ταῦτ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πάντα δεῖ
εὐρεῖν, ὀνόματα καινά,
. κᾶπειτα τὰ διωκημένα 5
- 20 πρότερον, τὰ νῦν παρόντα, τὴν καταστροφὴν,
τὴν εἰσβολήν. ἂν ἐν τι τούτων παραλίπη
Χρέμης τις ἢ Φεῖδων τις, ἐκσυρίττεται.
Πηλεὶ δὲ ταῦτ' ἔξεστι καὶ Τεύκρῳ ποιεῖν.
- Δίφιλος δ' ἐν Ἐλαιωνηφρουροῦσι (II 549 K) 10
ὧ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη
Βραυρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον,
b Ἀητοῦς Διός τε τοξόδαμνε παρθένε,
ὡς οἱ τραγῳδοὶ φασιν, οἷς ἔξουσία
5 ἔστιν λέγειν ἅπαντα καὶ ποιεῖν μόνοις. 15
2. Τιμοκλήης ὁ κωμωδιοποιὸς κατὰ πολλὰ χρησί-
μην εἶναι λέγων τῷ βίῳ τὴν τραγῳδίαν φησὶν ἐν
Διονυσιαζούσαις (II 453 K):
ᾧτάν, ἄκουσον, ἦν τί σοι μέλλω λέγειν.
ἄνθρωπός ἐστι ζῶον ἐπίπονον φύσει, 20
καὶ πολλὰ λυπήρ' ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει.
παραψυχὰς οὖν φροντίδων ἀνεύρετο
c 5 ταύτας· ὁ γὰρ νοῦς τῶν ἰδίων λήθην λαβῶν
πρὸς ἀλλοτρίῳ τε ψυχαγωγηθεὶς πάθει
μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἅμα. 25
τοὺς γὰρ τραγῳδοὺς προῶτον, εἰ βούλει, σκίπτει
ὡς ἀφελούσι πάντας. ὁ μὲν ὦν γὰρ πένης
10 πτωχότερον αὐτοῦ καταμαθῶν τὸν Τήλεφον

4. 5 fort. <καινά πράγματα, | καινοὺς λόγους> 7 κᾶν ἐν Wilam
παραλείπηι A: corr. C 8 φιδων A 16 δὲ ὁ C 19 δοκῶ
λέγειν Stob. fl. 124, 19 22 γοῦν AC: corr. Stob ἀνεύρατο AC

γενόμενον ἤδη τὴν πενίαν ῥᾶον φέροι.
 ὁ νοσῶν δὲ μανικῶς Ἀλκμέων' ἐσκέψατο·
 ὀφθαλμιᾶ τις, εἰσὶ Φινεΐδαι τυφλοί.
 τέθνηκέ τω παῖς, ἣ Νιόβη κεκούφικε.

- 5 15 *χολός τις ἐστίν, τὸν Φιλοκτήτην ὄρᾳ.*
γέρον τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰνέα.
ἅπαντα γὰρ τὰ μείζον' ἢ πέπονθέ τις
ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐννοούμενος
τὰς αὐτὸς αὐτοῦ συμφορὰς ῥᾶον φέροι.
- 10 3. *καὶ ἡμεῖς οὖν, ὦ Τιμόκρατες, ἀποδίδομέν σοι τὰ*
τῶν δειπνοσοφιστῶν λείψανα καὶ οὐ δίδομεν, ὡς ὁ
Κοθωκίδης φησὶ ῥήτωρ (3, 33) Δημοσθένην χλευάζων,
ὃς Φιλίππου Ἀθηναίους Ἀλόνησον διδόντος συνε-
βούλευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσιν.
- 15 ὅπερ Ἀντιφάνης ἐν Νεοττίδι (II 80 K) παιδιᾶν θε-
 μενος ἐρεσχηλεῖ τόνδε τὸν τρόπον·
 ὁ δεσπότης δὲ πάντα τὰ παρα τοῦ πατρὸς
 ἀπέλαβεν ὥσπερ ἔλαβεν. B. ἠγάπησεν ἄν
 τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης.
- 20 Ἄλεξις δὲ ἐν Στρατιώτῃ (II 373 K)·

ἀπόλαβε

τουτί. B. τί τοῦτο δ' ἐστίν; A. ὁ παρ' ὑμῶν ἐγὼ
 παιδάριον ἔλαβον ἀποφέρων ἦκω πάλιν.

B. πῶς; οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; A. οὐκ ἔστι γὰρ f

- 25 5 ἡμέτερον. B. οὐδ' ἡμέτερον. A. ἀλλ' ἐδώκατε
 ὑμεῖς ἐμοὶ τοῦτ'. B. οὐδ' ἐδώκαμεν. A. τί δαί;
 B. ἀπεδώκαμεν. A. τὸ μὴ προσῆκόν μοι λαβεῖν;

2 τι μανικῶν Stob Ἀλκμείων' AC 3 οἱσι φινεΐδαι A:
 corr. C 6 κατέμαθε A: corr. C 8 ἢ ἄλλοις A: corr. C
 22 τοῦτο δ' ἐστὶ τί A: corr. Koock 26 δαί Herm: δέ A
 27 ἀποδεδάκαμεν A: corr. Cas ἐμοὶ A: corr. Mein

καὶ ἐν Ἀδελφοῖς (Π 299 K)·

ἐγὼ δέδωκα γὰρ τί ταύταις; εἰπέ μοι.

B. οὐκ, ἀλλ' ἀπέδωκας ἐνέχυρον δήπου λαβών.

224 Ἀναξίλας δὲ ἐν Εὐανδρίᾳ (Π 285 K)·

καὶ τὰς παλαιστρας δάσω. B. μὰ τὴν γῆν, μὴ σύ γε 5
δῶς, ἀλλ' ἀπόδος. A. καὶ δὴ φέρουσ' ἐξέρχομαι.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἡρωσιν (Π 457 K)·

οὐκοῦν κελεύεις νῦν με πάντα μᾶλλον ἢ
τὰ προσόντα φράζειν. B. πάνυ γε. A. δράσω τοῦτό σοι.

καὶ πρῶτα μὲν σοι παύσεται Δημοσθένης 10
ὀργιζόμενος. B. ὁ ποῖος ὁ Βριάρεως;

5 A. ὁ τοὺς καταπέλτας τὰς τε λόγχας ἐσθίων,

b μισῶν λόγους ἄνθρωπος οὐδὲ πάποτε
ἀντίθετον εἰπὼν οὐδέν, ἀλλ' Ἄρη βλέπων.

κατὰ τοὺς οὖν προειρημένους ποιητὰς καὶ αὐτοὶ τὰ 15
ἐπόμενα τοῖς προειρημένοις ἀποδιδόντες καὶ οὐ διδόντες
τὰ ἀκόλουθα λέξομεν.

4. ἐπεισῆλθον οὖν ἡμῖν παῖδες πλῆθος ὅσον ἰχθύ-
ων φέροντες θαλασσίων λιμναίων τε ἐπὶ πινάκων ἀργυ-
ρῶν, ὡς θαναμάσαι μετὰ τοῦ πλούτου καὶ τὴν πολυτε- 20
λειαν· μονονουχὶ γὰρ καὶ τὰς Νηρηίδας ἀψωνήκει. καὶ
c τις τῶν παραστίτων καὶ κολάκων ἔφη τὸν Ποσειδῶ
πέμπειν τῷ Νειτουνίῳ ἡμῶν τοὺς ἰχθύς οὐ διὰ τῶν
ἐν τῇ Ῥώμῃ ἴσον ἴσῳ τῶν τὸν ἰχθύν παλούντων,
ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐξ Ἄντιου κεκομισθαι, ἑτέρους δ' ἐκ 25
Ταρακινῶν καὶ τῶν καταντικρῶν νήσων Ποντίου, ἄλλους
δ' ἐκ Πύργων· πόλις δ' αὕτη Τυρρηνική. οἱ γὰρ ἐν

4 εὐανδρία A 5 τὰς παλαιὰς (scil. ἐμβάδας) K δάσω Mein:
σοι A 8 με Elmsl: μετὰ A 10. 11 καὶ πρῶτα μέντοι (fort. μὲν δὴ)
παύσεται σοι Βριάρεως | ὀργιζόμενος. B. ὁ ποῖος οὗτος Βριάρεως;
Elmsl 18 ὑπερφνὲς ὅσον Dobr 21 ἀψωνήκει A: corr. C 23 Νειτου-
νίῳ ε 23. 24 velut τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ κερκῶπων τῶν ἰχθύς παλούντων

τῇ Ῥώμῃ ἰχθυοπῶλαι οὐδ' ὀλίγον ἀποδέουσι τῶν κατὰ
τὴν Ἀττικὴν ποτε κωμωδηθέντων· περὶ ὧν Ἀντιφάνης
μὲν ἐν Νεανίσκοις φησίν (Π 79 K)·

- ἐγὼ τέως μὲν ῥώμην τὰς Γοργόνας
5 εἶναι τι λογοποίημα· πρὸς ἀγορὰν δ' ὅταν
ἔλθω, πεπίστευκ'· ἐμβλέπων γὰρ αὐτόθι d
τοῖς ἰχθυοπώλαις λίθινος εὐθύς γίνομαι·
5 ὥστ' ἐξ ἀνάγκης ἔστ' ἀποστραφέντι μοι
λαλεῖν πρὸς αὐτούς. ἂν ἴδω γὰρ ἡλικὸν
10 ἰχθὺν ὅσου τιμῶσι, πῆγνυμαι σαφῶς.
5. Ἄμφις δ' ἐν Πλάνῳ (Π 244 K)·
πρὸς τοὺς στρατηγούς ῥᾶόν ἐστιν μυρίαίς
μοίραις προσελθόντ' ἀξιοθῆναι λόγου
λαβεῖν τ' ἀποκρισιν(ῶν) ἂν ἐπερωτᾷ τις ἢ
15 πρὸς τοὺς καταράτους ἰχθυοπώλας ἐν ἀγορᾷ.
5 οὓς ἂν ἐπερωτήσῃ τις λαβὼν τι τῶν e
παρακειμένων, ἔκνυεν ὥσπερ Τήλεφος
πρῶτον σιωπῇ (καὶ δικαίως τοῦτό γε·
ἅπαντες ἀνδροφόνοι γὰρ εἰσιν ἐνὶ λόγῳ),
20 ὥσει προσέχων δ' οὐδὲν οὐδ' ἀκηκοῶς
10 ἔκρουσε πουλύπουν τιν'· ὃ δ' ἐπρήσθη . . .
. καὶ τότε οὐ λαλῶν ὅλα
τὰ ῥήματ', ἀλλὰ συλλαβὴν ἀφελὼν τάρων
βολῶν γένοιτ' ἂν· ἢ δὲ κέστρα; κτῶ βολῶν.
25 τοιαῦτ' ἀκοῦσαι δεῖ τὸν ὀψωνοῦντά τι.

1 οὐδ' Schw: οὐκ A 4 ῥώμην AC: corr. Grot 6 εὐθύς
ἐμβλέπων γὰρ αὐτοῖς (γὰρ τοῖς C) ἰχθ. A: corr. Pors 9 ἐάν AC
14 ὧν add. Pors 16 ἐάν A ἀναλαβὼν Kock 20 ὥσει προσήμων
δ' οὐδὲν K ὥσει τε προσέχων οὐδὲν Mein 21 πάλυπόν A
ἐπρήσθη corruptum: iratus emptor iterum quaerit; ἐπρίσθη
Mein 23 τάρων Mus: τετάρων A 24 βολῶν Schw: ὀβολῶν A
κτῶ Mein: ὀκτῶ A

f Ἄλεξις Ἀπερλανκωμένω (Π 303 K)

τοὺς μὲν στρατηγούς τὰς ὄφρῦς ἐπὰν ἴδω
ἀνεσπακότας, δεινὸν μὲν ἠγοῦμαι ποεῖν,
οὐ πάνν τι θαυμάζω δὲ προτετιμημένους
ὑπὸ τῆς πόλεως μείζον τι τῶν ἄλλων φρονεῖν. 5

5 τοὺς δ' ἰχθυοπάλας τοὺς κάμιστ' ἀπολουμένους
ἐπὰν ἴδω κάτω βλέποντας, τὰς δ' ὄφρῦς
ἔχοντας ἐπάνω τῆς κορυφῆς, ἀποπνίγομαι.

ἐὰν δ' ἐρωτήσης ἴσους τοὺς κεστρέας
πωλεῖς, δὴ ὄντας, ἑξ ὀβολῶν, φησίν. βαρού. 10

225 10 ὀκτὼ λάβοις ἄν; ἔειπερ ὦνεϊ τὸν ἔτερον.
ἴπταν, λαβὲ καὶ μὴ παῖζε. ἑτοσουδί; παράτρεχε.
ταῦτ' οὐχὶ πικρότερ' ἐστὶν αὐτῆς τῆς χολῆς;

6. Δίφιλος Πολυπράγμου (Π 562 K)

ῥῆμην ἐγὼ τοὺς ἰχθυοπάλας τὸ πρότερον 15
εἶναι πονηροὺς τοὺς Ἀθήνησιν μόνους.

τόδε δ', ὡς εἰοικε, τὸ γένος ὥσπερ θηρίων
ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει καὶ πανταχοῦ.

5 ἐνταῦθα γοῦν ἐστὶν τις ὑπερηκοντικῶς,
κόμην τρέφων μὲν πρῶτον ἱερὰν τοῦ θεοῦ, 20

b ὡς φησίν· οὐ διὰ τοῦτό γ', ἀλλ' ἐστιγμένους
πρὸ τοῦ μετώπου παραπέτασμά αὐτὴν ἔχει.

οὗτος ἀποκρίνεται, ἂν ἐρωτήσης ἴσους

10 ὁ λάβραξ, ἑξ ὀβολῶν, οὐχὶ προσθεῖς ὀποδαπῶν.

ἔπειτ' ἐὰν τὰργύριον αὐτῷ καταβάλης, 25
ἐπράξατ' Αἰγιναιῶν· ἂν δ' αὐτὸν δέη

5 μείζον τι Wakef: μείζω A 9 ἐάν τ' AC: corr. ε ἐρω-
τήσας A: corr. C 12 λαβέ, μὴ παίσης Kock τοσουδί Dobr:
τοὺς οὐδέει A τοῦ σοι δεῖ C 17 τόδε δ' Schw: τὸ δ' A τόδ' C
θηρίων AC: corr. Wakef 21 fort. οὐ διὰ τοῦθ' ὄγ' 24 προ-
σθήσοι ποδ. A προσθεῖς σοι ποταπῶν C: corr. Toup 25 ἂν A
26 αἰγινεον A: corr. C

κέρματ' ἀποδοῦναι, προσαπέδωκεν Ἀττικά.
κατ' ἀμφοτέρα δὲ τὴν καταλλαγὴν ἔχει.

Ξέναρχος Πορφύρα (II 470 K).

- οἱ μὲν ποιηταὶ (φησι) λῆρός εἰσιν· οὐδὲ ἔν
 5 καινὸν γὰρ εὐρίσκουσιν, ἀλλὰ μεταφέρει
 ἕκαστος αὐτῶν ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω.
 τῶν δ' ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος
 5 οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον.
 ἐπεὶ γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστ' ἐξουσία
 10 φαίνειν, ἀπειρηται δὲ τοῦτο τῷ νόμῳ,
 εἰς τις θεοῖσιν ἐχθρὸς ἄνθρωπος πάνν
 ξηραινομένους ὡς εἶδε τοὺς ἰχθύς, μάχην
 10 ἐπόησ' ἐν αὐτοῖς ἐξεπίτηδες εὖ πάνν.
 ἦσαν δὲ πληγαί, καιρίαν δ' εἰληφέναι
 15 δόξας κατακίπτει καὶ λιποφυγεῖν δοκῶν
 ἔκειτο μετὰ τῶν ἰχθύων. βοᾷ δέ τις
 'ὔδαρ (<ὔδαρ.)' ὃ δ' εὐθύς ἐξάρας πρόχουν
 15 τῶν ὁμοτέχνων τις τοῦ μὲν ἀκαρῆ παντελῶς
 κατέχει, κατὰ δὲ τῶν ἰχθύων ἀπαξάπαν.
 20 εἰποις γ' ἂν αὐτοὺς ἀρτίως ἠλωκέναι.
 7. ὅτι δὲ καὶ νεκροὺς πωλοῦσι τοὺς ἰχθύς καὶ
 σεσηπότας ἐπισημαίνεται ὁ Ἀντιφάνης ἐν Μοιχοῖς
 διὰ τούτων (II 76 K).
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν θηρίον τῶν ἰχθύων
 25 ἀτυγέστερον. τὸ μὴ γὰρ ἀποχρῆν ἀποθανεῖν
 αὐτοῖς ἀλοῦσιν, εἶτα κατεδηδεσμένοις

1 fort. τότε ἀπέδωκεν ἀττικάς A: corr. O. Mueller 6 ταῦτ'
 C: ταῦτ' A 11 εἰτ' εἰς A: corr. Herm 12 ἴδε A: corr. C
 13 ἐπόησεν AC: corr. Schw 17 ὔδαρ add. Iac ἐξαράξας C
 19 κατέχει A: corr. K ἀπαξ ἐπάνω AC: corr. Cas 20 γ' C: τ' A
 25 τὸ γὰρ μὴ A τῷ γὰρ μὴ C: τῷ μὴ γὰρ Erfurdt

- εὐθὺς ταφῆναι, παραδοθέντες ἄθλιοι
 5 τοῖς ἰχθυοπώλαις τοῖς κακῶς ἀπολουμένοις
 σήπουθ', ἔωλοι κείμενοι δὴ ἡμέρας
 ἢ τρεῖς. μόλις δ' ἐάν ποτ' ὠνητὴν τυφλὸν
 λάβωσ', ἔδωκαν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν 5
 τούτῳ· κομίσας δ' ἐξέβαλεν . . . οἴκαδε,
 10 τὴν πείραν ἐν τῇ ἑνὶ τῆς ὁδοῦ λαβῶν.
 ἐν δὲ Φιλοθηβαίῳ φησὶν (Π 107 K)
 οὐ δεινὸν ἔστι, προσφάτους μὲν ἂν τύχη
 πωλῶν τις ἰχθῦς, συναγαρόντα τὰς ὀφρῦς 10
 τοῦτον σκυθροπάζοντά θ' ἡμῖν προσλαλεῖν,
 ἐάν σαπροὺς κομιδῇ δέ, παῖζειν καὶ γελᾶν;
 5 τοῦναντίου γὰρ πᾶν ἔδει τούτους ποιεῖν·
 τὸν μὲν γελᾶν, τὸν δ' ἕτερον οἰμῶζειν μακρά.
 ὅτι δὲ καὶ παμπόλλου πιπράσκουσιν Ἄλεξις ἐν Πυ- 15
 λαίαις φησὶν (Π 330 K)
 226 νῆ τὴν Ἀθηναῖν, ἀλλ' ἐγὼ τεθαύμακα
 τοὺς ἰχθυοπώλας, πῶς ποτ' οὐχὶ πλούσιοι
 ἄπαρτές εἰσι λαμβάνοντες βασιλικοὺς
 φόρους· <B. φόρους> μόνον; οὐχὶ δεκατεύουσι γὰρ 20
 5 τὰς οὐσίας ἐν ταῖς πόλεσι καθήμενοι,
 ὅλας δ' ἀφαιροῦνται καθ' ἐκάστην ἡμέραν;
 8. κὰν τῷ Λέβητι δέ φησιν ὁ αὐτὸς ποιητής (Π 342 K)
 οὐ γέγονε κρείττων νομοθέτης τοῦ πλουσίου
 Ἀριστονίκου 25
 τίθησι γὰρ νυνὶ νόμον,
 τῶν ἰχθυοπωλῶν ὅστις ἂν πωλῶν τινα
 b 5 ἰχθὺν ὑποτιμήσας ἀποδῶτ' ἐλάττονος

1 ἄθλιοι Herw 4 ἂν AC 6 ἀτάφους suppl. Kock 10 συν-
 ἄγοντα AC: corr. Grot 12 δὲ κομιδῇ AC: corr. Schw 20 suppl.
 Cob 25 lacunam indicat Di 27 τινα Pors: τὸν A om. C, fort. τινα

ἦς εἶπε τιμῆς, εἰς τὸ δεσμοτήριον
 εὐθύς ἀπάγεσθαι τοῦτον, ἵνα δεδωκότες
 τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν ἢ τῆς ἐσπέρας
 σαπροὺς ἅπαντας ἀποφέρωσιν οἰκαδε.

5 10 κἀνταῦθα καὶ γραῦς καὶ γέρων καὶ παιδίον
 πεμφθεῖς ἅπαντες ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον.

καὶ προελθὼν δὲ φησιν·

οὐ γέγρονε μετὰ Σόλωνα κρείττων οὐδὲ εἰς
 Ἀριστοῦ κίου νομοθέτης· τὰ τ' ἄλλα γὰρ
 10 νενομοθέτηκε πολλὰ καὶ παντοῖα δὴ
 νυνὶ τε καινὸν εἰσφέρει νόμον τινὰ

5 χρυσοῦν, τὸ μὴ πωλεῖν καθημένους ἔτι
 τοὺς ἰχθυοπώλας, διὰ τέλους δ' ἐστιμότηας·
 εἰτ' εἰς νέατά φησι γράψειν κρεμαμένους,
 15 καὶ θᾶττον ἀποπέμψουσι τοὺς ἄνουμένους
 ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες ὥσπερ οἱ θεοί.

9. ἐμφανίζει δ' αὐτῶν καὶ τὸ σκαιόν, ἔτι δὲ <τὸ>
 μισάνθρωπον Ἀντιφάνης ἐν Μισοπονήρῳ πρὸς τοὺς
 ἐν τῷ βίῳ κακίστους τὴν σύγκρισιν αὐτῶν ποιούμενος
 20 διὰ τούτων (Π 75 K).

εἰτ' οὐ σοφοὶ δῆτ' εἰσὶν οἱ Σκύθαι σφόδρα,
 οἳ γενομένοισιν εὐθέως τοῖς παιδίοις
 διδόασιν ἵππων καὶ βοῶν πίνειν γάλα;

B. οὐ μὰ Δία τιτθὰς εἰσάγουσι βασκάνους
 25 5 καὶ παιδαγωγοὺς αὐθις, ὧν μείζον <κακὸν

2 δεδοικότες AC: corr. K 3 εἰτ' εἰς ἐσπέραν C 4 ἅπαντες
 AC: corr. Grot 6 πεμφθεῖς corruptum 7 vix eiusdem
 fabulae 10 δῆ Grot: δέ A 12 ἔτι καθημένους AC: corr.
 Iac 15 ἀποπέμψουσι A: corr. C 17 <τὸ> K 23 δια-
 διδόασιν AC: corr. Grot 24 οὐ Herm: οὐχί A personarum
 notas usque add. K 25 μείζω A: corr. et suppl. Wilam
 (similiter Grot)

- οὐκ ἂν γένοιτο. *A.* μετά γε μαίας νῆ Δία
 αὐταὶ δ' ὑπερβάλλουσι. *B.* μετά γε νῆ Δία
 τοὺς μητραγυροῦντάς γε· πολὺ γὰρ αὖ γένος
 e μαιρώτατον τοῦτ' ἐστίν. *A.* εἰ μὴ νῆ Δία
 10 τοὺς ἰχθυοπόας τις βούλεται λέγειν 5
 B. μετά γε τοὺς τραπεζίτας· ἔθνος
 * τούτου γὰρ οὐδέν ἐστιν ἐξωλέστερον.
 10. οὐκ ἀπιθάνως δε καὶ Δίφιλος ἐν Ἐμπόρω
 περὶ τοῦ παμπόλλου πιπράσκεσθαι τοὺς ἰχθῦς λέγει
 ὧδε (Π 551 K) 10
 οὐ πάποτ' ἰχθῦς οἶδα τιμωτέρους
 ἰδών. Πόσειδον, εἰ δεκάτην ἐλάμβανες
 αὐτῶν ἀπὸ τῆς τιμῆς ἐκάστης ἡμέρας,
 πολὺ τῶν θεῶν ἂν ἦσθα πλουσιώτατος.
 f 5 ὅμως δὲ τούτων εἴ με προσγελάσειέ τις, 15
 ἐδίδουν στενάξας ὀπόσον αἰτήσειέ με.
 γόγγρον μὲν, ὥσπερ ὁ Πριάμος τὸν Ἐκτορα,
 ὅσον εἴλκυσεν τοσοῦτο καταθεῖς ἐπριάμην.
 Ἄλεξις δ' ἐν Ἑλληνίδι (Π 321 K)
 ἀεὶ δὲ καὶ ζῶντ' ἐστὶ καὶ τεθνηγότα 20
 τὰν τῆ θαλάττῃ πολέμῳ ἡμῖν θηρία.
 ἂν ἀνατραπῆ γὰρ πλοῖον, εἶθ', ὡς γίνεται,
 ληφθῆ νέων τις, καταπεπόκασ' εὐθέως.
 227 αὐτοὶ τ' ἐπὰν ληφθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀλιέων,
 τεθνεῶτες ἐπιτρέβουσι τοὺς ὄνουμένους. 25
 τῆς οὐσίας γὰρ εἰσιν ἡμῶν ὄνιοι,
 ὁ πριάμενός τε πτωχὸς εὐθύς ἀποτρέχει.

3 μητραγαυροῦντάσγε *A.*: corr. Schw γε et αὖ
 vix sana 5. 6 τ. ἰχθ. τις λέγειν <μαιρώτατος> βούλοιο K
 8 ἐμποροίαι *A.*: corr. Cas 12. 13 αὐτῶν ἐλάμβανες AC: corr. Grot
 14 πλουσιώτερος AC: corr. Mein 15 με Grot: μὴ A μοι C
 21 τὰν ἱαο: ἐν AC 23 ναίων *A.*: corr. C 26 ἡμῖν Kock

ἐξ ὀνόματος δ' ἰχθυοπώλου μνημονεύει Ἐρμαίου Αἰγυπτίου Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι οὕτως (I 684 K).

Αἰγύπτιος μιαιφάτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος
 Ἐρμαῖος, ὃς βία δέρων θίνας γαλεοῦς τε πωλεῖ
 5 καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων, ὡς λέγουσιν ἡμῖν.
 καὶ Ἄλεξις δ' ἐν Ἐπικλήφῳ Μικίανος ἰχθυοπώλου b
 τινος μνημονεύει (II 322 K).

11. εἰκότως οὖν καὶ οἱ ἀλιεῖς ἐπὶ τῇ τέχνῃ μέγα
 φρονοῦσι μᾶλλον ἢ οἱ ἄριστοι τῶν στρατηγῶν· παρὰ-
 10 γει γοῦν τινα τούτων Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀδυσσεὶ
 περὶ τῆς ἀλιευτικῆς τέχνης τάδε λέγοντα (II 146 K).

τῶν ζωγράφων μὲν ἢ καλὴ χειρουργία
 ἐν τοῖς πίναξιν κρεμαμένη θανμάζεται·
 αὕτη δὲ σεμνῶς ἐκ λοπάδος ἀρπάζεται
 15 ἀπὸ τοῦ ταγήνου τ' εὐθέως ἀφανίζεται.
 5 ἐπὶ τίνα δ' ἄλλην τέχνην, ᾧ χρηστὲ σύ, c
 τὰ στόματα τῶν νεωτέρων κατακάει· ἢ
 ᾧθισμός ἐστι δακτύλων τοιουτοσί
 ἢ πνιγμός, ἂν μὴ ταχὺ δύνηται καταπιεῖν,
 20 ἀλλ' οὐ μόνη γὰρ τὰς συνουσίας ποιεῖ
 10 εὖσφος ἀγορά; τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν
 φρυκτοῦς καταλαβῶν ἢ κορακίνους ὀνίους
 ἢ μαινίδ'; ὠραῖον δὲ μειρακύλλιον
 ποίαις ἐπρωδαῖς ἢ λόγοις ἀλίσκεται d
 25 τίσιν, φράσον γὰρ, ἂν τις ἀφέλῃ τὴν τέχνην
 15 <τὴν> τῶν ἀλιέων; ἦδε γὰρ δαμάζεται

2 ἐν ἱππεῦσιν A: corr. VII 311 e 5 τοὺς om. A hoc loco
 ἐντέρων A h. l. 14 αὐτῇ AC: corr. Schw 16 δ' ᾧδ'
 Erfurdt; fort. μᾶλλον δὴ τ. 17. 18 κατακάεται ἠθισμός A:
 corr. C 18 τοιούτων A τοιούτος C: corr. Dobr 19 ἐάν AC
 20 μοροννηγὰρ A: corr. Cas 23 ἢ μηδὲν A: corr. Cas 25 ἐάν A
 26 τὴν add. Pors

ἐφθοῖς προσώποις ἰχθύων χειρουμένη,
 ἄρουσ' ὑπ' αὐτὰ σώματ' ἀρίστον πύλας,
 ἀσύμβολον κλίνειν τ' ἀναγκάζει φύσιν.

12. πρὸς δὲ τοὺς περιέργως ὄψωνοῦντας τάδε φη-
 σὶν Ἄλεξις ἐν Ἐπικλήρῳ (II 322 K)

ὅστις ἀγοράζει πτωχὸς ὢν ὄψον πολὺ
 ἀπορούμενός τε τᾶλλα πρὸς τοῦτ' εὐπορεῖ,
 τῆς νυκτὸς οὗτος τοὺς ἀπαντῶντας ποιεῖ
 γυμνοὺς ἅπαντας. εἴτ' ἐπὶ τὶς ἐκδυθῆ,
 5 τηρεῖν ἔωθεν εὐθύς ἐν τοῖς ἰχθύσιν.
 ὃν ἂν δ' ἴδῃ πρῶτον πένητα καὶ νέον
 παρὰ Μικίωνος ἐγγέλεις ὄνουμενον,
 ἀπάγειν λαβόμενον εἰς τὸ δεσμοκτήριον.

Δίφιλος δ' ἐν Ἐμπόρῳ καὶ νόμον εἶναί φησι παρὰ
 Κορινθίοις τινὰ τοιοῦτον (II 549 K)

νόμιμον τοῦτ' ἐστὶ, βέλτιστ', ἐνθάδε
 Κορινθίοισιν, ἂν τιν' ὄψωνοῦντ' αἰεὶ
 λαμπρῶς ὀρῶμεν, τοῦτον ἀνακρίνειν πόθεν
 5 ξῆ καὶ τί ποιῶν· κἄν μὲν οὐσίαν ἔχῃ,
 ἢς αἰ πρόσσοδοι λύουσι τὰναλώματα,
 εἰάν ἀπολαύειν τοῦτον ἤδη τὸν βίον·
 εἰάν δ' ὑπὲρ τὴν οὐσίαν δαπανῶν τύχῃ,
 ἀπείπου αὐτῷ τοῦτο μὴ ποιεῖν ἔτι.
 ὅς ἂν δὲ μὴ πύθῃτ', ἐπέβαλον ζημίαν.
 10 εἰάν δὲ μῆδ' ὀτιοῦν ἔχων ξῆ πολυτελεῶς,
 τῷ δημίῳ παρέδωκαν αὐτόν. B. Ἡράκλεις.
 228 A. οὐκ ἐνδέχεται γὰρ ξῆν ἄνευ κακοῦ τινος

2 ὑπ' αὐτὰς σώμ' ἀπ' ἀρίστον π. coniecti, sed non sufficienter
 9 γυμνοὺς, ἀναγκάζει τ' ἐπὶ τὸν K, nam ἅπαντας vitiosum 11 ἂν
 δ' Di: δ' ἂν A 17 Κορινθίοις ἐν' εἰάν AC: corr. Cas 21 ἤδη
 τοῦτον AC: corr. Cas, νῆ Δία τ. Hemst 24 ἐπέβαλλον A: corr. C

γενόμενον ἤδη τὴν πενίαν ῥᾶον φέρει.
 ὁ νοσῶν δὲ μανικῶς Ἀλκμαίων' ἐσκέφατο·
 ὀφθαλμιᾶ τις, εἰσὶ Φινεΐδαι τυφλοί.
 τέθνηκέ τω παῖς, ἢ Νιόβη κεκούφικε.

5 15 *χολός τις ἐστίν, τὸν Φιλοκλήτην ὄρα.*
γέρον τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰνέα.
ἅπαντα γὰρ τὰ μείζον' ἢ πέπονθέ τις
ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐννοούμενος
τὰς αὐτὸς αὐτοῦ συμφορὰς ῥᾶον φέρει.

10 3. *καὶ ἡμεῖς οὖν, ᾧ Τιμόκρατες, ἀποδίδομέν σοι τὰ*
τῶν δειπνοσοφιστῶν λείψανα καὶ οὐ δίδομεν, ὡς ὁ
Κοθωκίδης φησὶ ῥήτωρ (3, 83) Δημοσθένην χλευάζων,
ὃς Φιλίππου Ἀθηναίους Ἀλόνησον διδόντος συνε-
βούλευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσιν.

15 ὅπερ Ἀντιφάνης ἐν Νεοτιδί (II 80 K) παιδιὰν θέ-
 μενος ἐρεσχηλεῖ τόνδε τὸν τρόπον·
 ὁ δεσπότης δὲ πάντα τὰ παρα τοῦ πατρὸς
 ἀπέλαβεν ὥσπερ ἔλαβεν. B. ἠγάπησεν ἂν
 τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης.

20 Ἄλεξις δὲ ἐν Στρατιότη (II 373 K)·

ἀπόλαβε

τουτί. B. τί τοῦτο δ' ἐστίν; A. ὁ παρ' ὑμῶν ἐγὼ
 παιδάριον ἔλαβον ἀποφέρων ἡμῶ πάλιν.

B. πῶς; οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; A. οὐκ ἔστι γὰρ f

25 5 ἡμέτερον. B. οὐδ' ἡμέτερον. A. ἀλλ' ἐδώκατε
 ὑμεῖς ἐμοὶ τοῦτ'. B. οὐδ' ἐδώκαμεν. A. τί δαί;
 B. ἀπεδώκαμεν. A. τὸ μὴ προσῆκόν μοι λαβεῖν;

2 τι μανικὸν Stob Ἀλκμαίων' AC 3 οἱσι φινεΐδαι A:
 corr. C 6 κατέμαθε A: corr. C 8 ἢ ἄλλοις A: corr. C
 22 τοῦτο δ' ἐστὶ τί A: corr. Kock 26 δαί Herm: δέ A
 27 ἀποδεδώκαμεν A: corr. Cas ἐμοί A: corr. Mein

εἶναι τὸ ἐπὶ πινάκων παρατιθέναι τὰ ὄψα, ἀγνοῶν
ὅτι κὰν ἄλλοις εἴρηκεν ὁ ποιητής (α 141')

δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας.

ζητῶ δὲ καὶ εἰ δούλων πληθὸς τινες ἐκέκτηντο ὥσπερ
καὶ οἱ νῦν καὶ εἰ τὸ τήγανον εἴρηται καὶ μὴ μόνως 5
τάγγνον, ἵνα μὴ πάντα πίνωμεν ἢ καὶ ἐσθίωμεν ὥσπερ
οἱ διὰ τὴν γαστέρα παράσιτοι ὀνομαζόμενοι [ἦ] κόλακες.

e 14. πρὸς ὃν Αἰμιλιανὸς ἀπεκρίνατο· πίνακα μὲν
ἔχεις τὸ σκεῦος ὀνομασμένον καὶ παρὰ Μεταγένοι
τῷ κωμικῷ ἐν Θουριοπέρσαις· τήγανον δέ, ὃ βέλτιστε, 10
εἴρηκεν ἐν μὲν Λήροις Φερεκράτης οὕτως (I 173 K)·

ἀπὸ τηγάνου τ' ἔφασκεν ἀφύας φαγεῖν.

καὶ ἐν Πέρσαις ὁ αὐτός (I 182 K)·

ἐπὶ τηγάνοις καθίσανθ' ὑπάπτειν τοῦ φλέω.

f Φιλωνίδης δ' ἐν Κοθόροιοις (I 255 K)· 15

ὑποδέχεσθαι καὶ βατίσι καὶ τηγάνοις,
καὶ πάλιν·

ὀσφρομένην τῶν τηγάνων.

Εὐβουλος δ' ἐν Ὀρθάννῃ (II 191, 7 K)·

φιπὶς δ' ἐγείρει φύλακας Ἥφαιστου κύνας 20

θερμῇ παροξύνουσα τηγάνου πνοῇ.

καὶ πάλιν·

·πᾶσα δ' εὐμορφος γυνή

ἐρῶσα φοιτᾷ τηγάνῳ τε συντροφᾷ.

229 καὶ ἐν Τιταῖσι (II 203 K)· 25

προσγελῶσά τε

λοπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι·

5 μόνως A, μόνον C: μόνως ε 6 ἵνα K: καὶ A 7 ἦ del.
Wilam 11 μενδθροιοις A: corr. Cas 12 ἔφασκεν | ἀφύας
Mein 15 φλέως A: corr. Mein 19 ὀρθάγγη A: 21 θερμη —
πνοή A: recte C, cf. III 108 b 25 ἐν Τιταῖσι Mein

πηδῶσι δ' ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις.
 τοῦ δὲ ῥήματος μέμνηται· Φρύνιχος ἐν Τραγῶδοις
 (I 384 K).

ἡδὺ δ' ἀποτηγανίζειν ἄνευ συμβολῶν.
 5 καὶ Φερεκράτης ἐν Μυρμηκανθράποις φησί (I 181 K).
 σὺ δ' ἀποτηγανίζεις.

Ἑγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς (FHG IV 420) Συρακοσίους
 φησὶ τὴν μὲν λοπάδα τήγανον καλεῖν, τὸ δὲ τήγανον
 ξηροτήγανον· διο καὶ Θεοδωρίδαν φάσαι ἐν τιμῆ
 10 ποιηματίῳ·

τήγανον εὖ ἤψησεν ἐν ὀπητῆρι κολύμβῳ,
 τὴν λοπάδα τήγανον προσαγορεύων. χωρὶς δὲ τοῦ τ
 στοιχείου Ἴωνες ἤγανον λέγουσιν, ὡς Ἀνακρέων
 (fr. 26 B)· 'χεῖρά τ' ἐν ἡγάνῳ βαλεῖν'. 15. εἰς ἐπίστασιν
 15 δέ με ἄγει, καλὲ Οὐλπιανέ, περὶ τῆς τῶν ἀργυρωμάτων
 χρήσεως τὸ ὑπὸ Ἀλέξειδος ἐν Φυγάδι εἰρημένον
 (II 391 K).

ὅπου γάρ ἐστιν ὁ κέραμος μισθώσιμος
 ὁ τοῖς μαγείροις.

20 μέχρι γὰρ τῶν Μακεδονικῶν χρόνων κεραμείοις
 σκευέσιν οἱ δειπνοῦντες διηκονοῦντο, ὡς φησὶν ὁ
 ἐμὸς Ἰόβας (FHG III 472). μεταβαλόντων δ' ἐπὶ τὸ πολυ-
 τελέστερον Ῥωμαίων τὴν δίαιταν κατὰ μίμησιν ἐκδιαιτη-
 θεῖσα Κλεοπάτρα ἢ τὴν Αἰγύπτου καταλύσασα βασι-
 25 λείαν τοῦνομα οὐ δυναμένη ἀλλάξει ἀργυροῦν καὶ
 χρυσοῦν ἀπεκάλει κέραμον αὐτὸ κέραμά τ' ἀπεδίδοτο
 τὰ ἀποφόρητα τοῖς δειπνοῦσι· καὶ τοῦτ' ἦν τὸ πολυ-

8 καλεῖ A: corr. C 10 ποιήματι. δι A: corr. Schw
 11 τηγάνοι A: corr. Wilam 18 κερασμός A: cf. IV 164 f.
 22 μεταβαλλόντων A: corr. C 26 fort. κερμά τ' ἐπέδιδον
 τοιαῦτα ἀποφ.

- f Ἀλεξίς Ἀπερλανκωμένω (II 303 K)
 τοὺς μὲν στρατηγούς τὰς ὄφρῦς ἐπὰν ἴδω
 ἀνεσπακότας, δεινὸν μὲν ἠγοῦμαι ποεῖν,
 οὐ πάντι θαναμάζω δὲ προτετιμημένους
 ὑπὸ τῆς πόλεως μείζον τι τῶν ἄλλων φρουεῖν. 5
- 5 τοὺς δ' ἰχθυοπάλας τοὺς κάκιστ' ἀπολουμένους
 ἐπὰν ἴδω κάτω βλέποντας, τὰς δ' ὄφρῦς
 ἔχοντας ἐπάνω τῆς κορυφῆς, ἀποπνίγομαι.
 ἐὰν δ' ἐρωτήσης ἴκισον τοὺς κεστρέας
 παλεῖς, δὴ ὄντας, ἴδέκ' ὀβολῶν, φησίν. βαρύ. 10
- 225 10 ὁκτὼ λάβοις ἄν, ἴειπερ ἄνεϊ τὸν ἕτερον.
 ὠτάν, λαβὲ καὶ μὴ παίξε. ἴτοσουδί, παρατρέχε.
 ταῦτ' οὐχὶ μικρότερον ἔστιν αὐτῆς τῆς χολῆς;
6. Δίφιλος Πολυπράγμοι (II 562 K)
 ὦμην ἐγὼ τοὺς ἰχθυοπάλας τὸ πρότερον 15
 εἶναι πονηροὺς τοὺς Ἀθήνησιν μόνους.
 τόδε δ', ὡς ἔοικε, τὸ γένος ὥσπερ θηρίων
 ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει καὶ πανταχοῦ.
- 5 ἐνταῦθα γοῦν ἔστιν τις ὑπερηκοντικῶς,
 κόμην τρέφων μὲν πρώτον ἱερὰν τοῦ θεοῦ, 20
 ὡς φησίν· οὐ διὰ τοῦτό γ', ἀλλ' ἔστιγμένους
 πρὸ τοῦ μετώπου παραπέτασμά αὐτὴν ἔχει.
 οὗτος ἀποκρίνετ', ἂν ἐρωτήσης ἴκισον
 10 ὁ λάβραξ, ἴδέκ' ὀβολῶν, οὐχὶ προσθεῖς ὀποδαπῶν.
 ἔπειτ' ἐὰν τὰργύριον αὐτῷ καταβάλῃς, 25
 ἐπράξαι Ἀίγιναιον· ἂν δ' αὐτὸν δέῃ

5 μείζον τι Wakef: μείζω A 9 ἐὰν τ' AC: corr. 5 ἐρω-
 τήσας A: corr. C 12 λαβὲ, μὴ παίσης Kock τοςουδί Dobr:
 τοὺς οὐδεῖ A τοῦ σοι δεῖ C 17 τόδε δ' Schw: τὸ δ' A τόδ' C
 θηρίων AC: corr. Wakef 21 fort. οὐ διὰ τοῦθ' ὄγ' 24 προ-
 σθῆσαι ποδ. A προσθεῖς σοι ποταπῶν C: corr. Toup 25 ἂν A
 26 αἰγινεον A: corr. C

κέρματ' ἀποδοῦναι, προσαπέδωκεν Ἀττικά.
κατ' ἀμφοτέρα δὲ τὴν καταλλαγὴν ἔχει.

Ξέναρχος Πορφύρα (Π 470 K)

οἱ μὲν ποιηταὶ (φησὶ) λῆρός εἰσιν· οὐδὲ ἔν
5 καινὸν γὰρ εὐρίσκουσιν, ἀλλὰ μεταφέρει
ἕκαστος αὐτῶν ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω.
τῶν δ' ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος
5 οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον.
ἐπεὶ γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστ' ἔξουσία
10 φαίνεσθαι, ἀπειρήται δὲ τοῦτο τῷ νόμῳ,
εἷς τις θεοῖσιν ἐχθρὸς ἄνθρωπος πάννυ
ξηραιομένους ὡς εἶδε τοὺς ἰχθύς, μάχη
10 ἐποίησ' ἐν αὐτοῖς ἐξεπίτηδες εὖ πάννυ.
ἦσαν δὲ πληγαί, καιρίαν δ' εἰληφέναι
15 δόξας καταπίπτει καὶ λιποψυχεῖν δοκῶν
ἔκειτο μετὰ τῶν ἰχθύων. βοᾷ δὲ τις
'ὕδωρ <ὑδωρ.>' ὃ δ' εὐθύς ἐξάρας πρόχουν
15 τῶν ὁμοτέχνων τις τοῦ μὲν ἀκαρῆ παντελῶς
κατέχει, κατὰ δὲ τῶν ἰχθύων ἀπαξάπαν.
20 εἰποῖς γ' ἂν αὐτοὺς ἀρτίως ἠλωκέναι.

7. ὅτι δὲ καὶ νεκροὺς πωλοῦσι τοὺς ἰχθύς καὶ
σεσηπότητας ἐπισημαίνεται ὁ Ἀντιφάνης ἐν Μοιχοῖς
διὰ τούτων (Π 76 K)

οὐκ ἔστιν οὐδὲν θηρίον τῶν ἰχθύων
25 ἀνυχέστερον. τὸ μὴ γὰρ ἀποχορῆν ἀποθανεῖν
αὐτοῖς ἀλοῦσιν, εἶτα κατεδηδεσμένοις

1 fort. τότ' ἀπέδωκεν ἀττικῆς A: corr. O. Mueller 6 ταῦτ'
C: ταῦτ' A 11 ἔστ' εἰς A: corr. Herm 12 ἔδε A: corr. C
13 ἐποίησεν AC: corr. Schw 17 ὕδωρ add. Iac ἐξαράξας C
19 κατέχει A: corr. K ἀπαξ ἐπάνω AC: corr. Cas 20 γ' C: τ' A
25 τὸ γὰρ μὴ A τῷ γὰρ μὴ C: τῷ μὴ γὰρ Erfurd

τὸν οἰκέτην ἓνα ὄντα καὶ μόνον, ὀνόμασι δὲ χρώμ
 d ψαμμακοσίους 'καὶ Στρομβιχίδη, μὴ τῶν χειμερι-
 ἀργυρωμάτων ἡμῶν παραθῆς, ἀλλὰ τῶν θεριν-
 τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Νικοστράτῳ ἐν τῷ ε
 γραφομένῳ δράματι Βασιλεῖς. ἀλαζὼν δ' ἐστὶ σι-
 τιάτης, περὶ οὗ λέγει (Π 222 K)·

λοιπή τις ὄξις ἐστὶ καὶ ψυκτήριον,
 τῆς εὐπαρύφου λεπτότερον.

ἐξήλαννον γάρ τινες τὸν ἄργυρον καὶ τότε εἰς ὑμένοσ
 ιδέαυ. 18. καὶ Ἀντιφάνησ δὲ ἐν Αἰμυλῆσ φησί (Π 70 K)
 παρετέθη τρίπους

e πλακοῦντα χρηστόν, ᾧ πολυτίμητοι θεοί,
 ἔχων ἐν ἀργυρῷ τε τρυβλίῳ μέλι.
 καὶ Σώπατροσ δ' ὁ παρωδὸσ ἐν Ὀρέσθη·
 σαπρὸν σίλουρον ἀργυροῦσ πῖναξ ἔχων. 11
 ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Φακῆ φησιν·
 ἀλλ' ἀμφὶ δειπνοῖσ ὄξιδ' ἀργυρᾶν ἔχει
 δρακοντομίμοισ ὀργάνων τορφεύμασιν,
 οἶαν ποτ' ἔσχε καὶ Θίβρων ὁ Ταντάλον
 μαλακὸν ταλάντοισ ἐκταλαντωθεῖσ ἀνήρ. 2

Θεόπομποσ δ' ὁ Χτιοσ ἐν ταῖσ πρὸσ Ἀλέξανδρον
 f συμβουλαῖσ (FHG I 325) περὶ Θεοκρίτου τοῦ πολίτου
 τὸν λόγον ποιούμενός φησιν· 'ἐξ ἀργυρωμάτων δὲ
 καὶ χρυσοῶν πίνει καὶ τοῖσ σκεύεσιν χρῆται τοῖσ
 ἐπὶ τῆσ τραπέξεσ ἐτέροισ τοιοῦτοισ, ὁ πρότερον οὐχ 1
 ὅπωσ ἐξ ἀργυρωμάτων [οὐκ] ἔχων πίνειν ἀλλ' οὐδὲ
 χαλκῶν, ἀλλ' ἐκ κεραμέων καὶ τούτων ἐνίοτε κολοβῶν.'
 Δίφιλοσ δ' ἐν Ζωγράφῳ (Π 555 K)·

2 στρομβιχίδησ A: corr. C 10 λήμναισ A: corr. Dalec
 18 velut ἡμένην 20 μαλακὸσ et ἐκταλαντωθεῖσ C 26 οὐκ
 del. Cob 27 καὶ τοῦτο A: corr. C

- ἄριστον ἐπεχόρευσεν ἐκλελεγμένον,
 εἴ τι νέον ἢ ποθεινόν· ὄστρεων γένη 231
 παντοδαπά, λοπάδων παρατεταγμένη φάλαγξ,
 ὀπτῶν ἐπήγε σωρὸς ἀπὸ τοῦ τηγάνου,
 5 τριμμάτια τούτοις ἐν θυταῖς ἀργυραῖς.
 Φιλήμων Ἰατρῶ (II 487 K)
 καὶ γυλιόν τιν' ἀργυρωμάτων.
 Μένανδρος Ἐαντὸν τιμωρομένην (IV 111 M)
 λουτρον, θεραπαίνας, ... ἀργυρώματα.
 10 καὶ ἐν Ἰγνίδι (IV 210 M)

ἀλλὰ τὰργυρώματα

ἦκα λαβεῖν βουλόμενος.

- Λυσίας δ' ἐν τῷ περὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος, εἰ γνήσιος b
 ὁ λόγος (fr. 148 Tur): 'ἀργυρώματά τε ἢ χρυσώματα
 15 ἔτι ἦν διδοῦναι.' οἱ δ' ἔλληρίζοντες λέγειν δεῖν φασιν
 ἀργυροῦν κόσμον καὶ χρυσοῦν κόσμον.'

19. τσαῦτα εἰπόντος τοῦ Αἰμιλιανοῦ ὁ Ποντια-
 νὸς ἔφη· 'σπάνιος γὰρ ὄντως ἦν τὸ παλαιὸν παρὰ
 τοῖς Ἕλλησιν ὁ μὲν χρυσὸς καὶ πάνυ, ὁ δὲ ἄργυρος
 20 ὀλίγος ἦν ὁ ἐν τοῖς μετάλλοις. διὸ καὶ Φίλιππον τὸν
 τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀλεξάνδρου πατέρα φησὶν
 Δοῦρις ὁ Σάμιος (FHG II 470) φιάλιον χρυσοῦν κεκτη-
 μένον ἀεὶ τοῦτ' ἔχειν κείμενον ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον. c
 καὶ τὴν Ἀτρώεω δὲ χρυσῆν ἄρνα, περὶ ἣν
 5 γεγόνασιν ἡλίου τε ἐκλείψεις καὶ βασιλειῶν μεταβολαὶ
 ἔτι τε τῆς τραγωδίας ἢ πολλή, φιάλην ἀργυροῦν φησι
 γεγονέναι Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης (FHG II 41)
 ἔχουσαν ἐν μέσῳ ἄρνα χρυσῆν. Ἀναξιμένης δ' ὁ
 Λαμψακηνὸς ἐν ταῖς πρώταις ἐπιγραφομέναις ἱστορίαις

7 γύλιον Cas: γυλιαν A 9 στρώματ' suppl. Mein
 25 βασιλέων A: corr. Wilam

(fr. I M) τὸν Ἐριφύλης ὄρυον διαβόητον γενέσθαι
 διὰ τὸ σπάνιον εἶναι τότε <τὸ> χρυσίον παρὰ τοῖς
 Ἕλλησι· καὶ γὰρ ἀργυροῦν ποτήριον ἦν ἰδεῖν τότε
 παράδοξον. μετὰ δὲ τὴν Δελφῶν ὑπὸ Φωκέων κατὰ
 ληψιν πάντα τὰ τοιαῦτα θαψίλειαν εἴληφεν. ἐκ πο- 5
 τηρίων δὲ χαλκῶν ἔπινον οἱ σφόδρα δοκοῦντες πλου-
 τεῖν καὶ τὰς θήκας τούτων ὠνόμαζον χαλκοθήκας.
 Ἡρόδοτος τέ φησι (II 151) τοὺς Αἰγυπτίων ἱερεῖς
 χαλκοῖς ποτηρίοις πίνειν, τοῖς τε βασιλευσίν αὐτῶν
 θύουσί ποτε κοινῇ οὐχ εὐρεθῆναι πᾶσι δοθῆναι φιάλας 10
 ἀργυρᾶς· Φαμμήτιχον γοῦν νεώτερον ὄντα τῶν ἄλλων
 βασιλέων χαλκῇ φιάλῃ σπεῖσαι τῶν ἄλλων ἀργυραῖς
 σπενδόντων. συληθέντος δ' οὖν τοῦ Πυθικοῦ ἱεροῦ ὑπὸ
 τῶν Φωκικῶν τυράννων ἐπέλαμψε παρὰ τοῖς Ἕλλησιν
 ὁ χρυσός, εἰσεκόμασε δὲ καὶ ὁ ἀργυρός. ὕστερον δὲ 15
 τοῦ μεγίστου Ἀλεξάνδρου τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας θησαν-
 ροὺς ἀνελομένους ὄντως ἀνέτειλεν ὁ κατὰ Πίνδαρον
 εὐρυσθενῆς πλοῦτος (pyth. V 1). 20. καὶ τὰ ἐν Δελ-
 φοῖς δὲ ἀναθήματα τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ ὑπὸ
 πρώτου Γύγου τοῦ Αὐδῶν βασιλέως ἀνετέθη· καὶ 20
 πρὸ τῆς τούτου βασιλείας ἀνάργυρος, ἔτι δὲ ἄχρυσος
 ἦν ὁ Πύθιος, ὡς Φαινίας τέ φησιν ὁ Ἐρέσιος καὶ
 f Θεόπομπος ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ τῶν Φιλιππικῶν. ἱστο-
 ροῦσι γὰρ οὗτοι κοσμηθῆναι τὸ Πυθικὸν ἱερόν ὑπὸ
 τε τοῦ Γύγου καὶ τοῦ μετὰ τοῦτον Κροίσου, μεθ' οὓς 25
 ὑπὸ τε Γέλωνος καὶ Ἰέρωνος τῶν Σικελιωτῶν, τοῦ
 μὲν τρίποδα καὶ Νίκην χρυσοῦ πεποιημένα ἀναθέντος
 καθ' οὓς χρόνους Ξέρξης ἐπεστράτεψε τῇ Ἑλλάδι, τοῦ
 δ' Ἰέρωνος τὰ ὅμοια. λέγει δ' οὕτως ὁ Θεόπομπος

2 τὸ add. Wilam 10 πᾶσι K: φησι A 13 δ' οὖν K:
 γοῦν A οὖν C δὲ Eust. 868, 52 22 φανίας A

ἐξ ὀνόματος δ' ἰχθυοπόλου μνημονεύει Ἐρμαίου Αἰγυπίου Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσιν οὕτως (I 684 K).

Αἰγύπτιος μαρώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος Ἐρμαῖος, ὃς βία δέρων ῥίνας γαλεούς τε πωλεῖ
 5 καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων, ὡς λέγουσιν ἡμῖν. καὶ Ἀλεξίς δ' ἐν Ἐπικλήρῳ Μικίωνος ἰχθυοπόλου b
 τινος μνημονεύει (II 322 K).

11. εἰκότως οὖν καὶ οἱ ἄλιεῖς ἐπὶ τῇ τέχνῃ μέγα φρονοῦσι μᾶλλον ἢ οἱ ἄριστοι τῶν στρατηγῶν· παρά-
 10 ρει γοῦν τινα τούτων Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀδυσσεῖ περὶ τῆς ἀλιευτικῆς τέχνης τάδε λέγοντα (II 146 K).

τῶν ζωγράφων μὲν ἢ καλὴ χειροουργία ἐν τοῖς πίναξιν κρεμαμένη θανμάζεται· αὕτη δὲ σεμνῶς ἐκ λοπάδος ἀρπάζεται
 15 ἀπὸ τοῦ ταγήνου τ' εὐθέως ἀφανίζεται. 5 ἐπὶ τίνα δ' ἄλλην τέχνην, ᾧ χρηστὲ σύ, c
 τὰ στόματα τῶν νεωτέρων κατακάετ' ἢ ὠθισμός ἐστι δακτύλων τοιοῦτος ἢ πνιγμός, ἂν μὴ ταχὺ δύνηται καταπιεῖν,
 20 ἀλλ' οὐ μόνη γὰρ τὰς συνουσίας ποιεῖ 10 εὖοφος ἀγορά; τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν φρυκτοὺς καταλαβὼν ἢ κορακίνοὺς ὠνίους ἢ μαινίδ'; ὥρατον δὲ μειρακύλλιον ποίαις ἐπρωδαῖς ἢ λόγοις ἀλίσκεται d
 25 τίσιν, φράσον γάρ, ἂν τις ἀφέλῃ τὴν τέχνην 15 <τὴν> τῶν ἀλιέων; ἥδε γὰρ θαμάζεται

2 ἐν Ἰππεύσιν A: corr. VII 311 e 5 τοὺς om. A hoc loco ἐντέρων A h. l. 14 αὐτὴ AC: corr. Schw 16 δ' ὄδ' Erfurd; fort. μᾶλλον δὴ τ. 17, 18 κατακάεται ἠθισμός A: corr. C 18 τοιοῦτων A τοιοῦτος C: corr. Dobr 19 ἐάν AC 20 μονογηγάρ A: corr. Cas 23 ἢ μηδὲν A: corr. Cas 25 ἐάν A 26 τὴν add. Pors

(fr. I M) τὸν Ἐριφύλης ὄρμον διαβόητον γενέσθαι
 διὰ τὸ σπάνιον εἶναι τότε <τὸ> χρυσίον παρὰ τοῖς
 Ἑλλήσι· καὶ γὰρ ἀργυροῦν ποτήριον ἦν ἰδεῖν τότε
 παράδοξον. μετὰ δὲ τὴν Δελφῶν ὑπὸ Φωκῶν κατὰ
 d ληψιν πάντα τὰ τοιαῦτα διαψίλειαν εἰληφεν. ἐκ πο- 5
 τηρίων δὲ χαλκῶν ἔπινον οἱ σφόδρα δοκοῦντες πλου-
 τεῖν καὶ τὰς θήκας τούτων ὠνόμαζον χαλκοθήκας.
 Ἡρόδοτός τε φησι (II 151) τοὺς Αἰγυπτίων ἱερεῖς
 χαλκοῖς ποτηρίοις πίνειν, τοῖς τε βασιλεῦσιν αὐτῶν
 θύουσί ποτε κοινῇ οὐχ εὐρεθῆναι πᾶσι δοθῆναι φιάλας 10
 ἀργυρᾶς· Φαμμήτιχον γοῦν νεώτερον ὄντα τῶν ἄλλων
 βασιλέων χαλκῇ φιάλῃ σπεῖσαι τῶν ἄλλων ἀργυραῖς
 σπενδόντων. συληθέντος δ' οὖν τοῦ Πυθικοῦ ἱεροῦ ὑπὸ
 τῶν Φωκικῶν τυράννων ἐπέλαμψε παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν
 e ὁ χρυσός, εἰσεκώμασε δὲ καὶ ὁ ἀργυρός. ὕστερον δὲ 15
 τοῦ μεγίστου Ἀλεξάνδρου τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας θησαυ-
 ροὺς ἀνελομένους ὄντως ἀνέτειλεν ὁ κατὰ Πίνδαρον
 εὐρυσθενῆς πλοῦτος (pyth. V 1). 20. καὶ τὰ ἐν Δελ-
 φοῖς δὲ ἀναθήματα τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ ὑπὸ
 πρώτου Γύγου τοῦ Λυδῶν βασιλέως ἀνετέθη· καὶ 20
 πρὸ τῆς τούτου βασιλείας ἀνάργυρος, ἔτι δὲ ἄχρυσος
 ἦν ὁ Πύθιος, ὡς Φαινίας τε φησιν ὁ Ἐρέσιος καὶ
 f Θεόπομπος ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ τῶν Φιλιππικῶν. Ἰστο-
 ροῦσι γὰρ οὗτοι κοσμηθῆναι τὸ Πυθικὸν ἱερόν ὑπὸ
 τε τοῦ Γύγου καὶ τοῦ μετὰ τοῦτον Κροίσου, μεθ' οὓς 25
 ὑπὸ τε Γέλωνος καὶ Ἰέρωνος τῶν Σικελιωτῶν, τοῦ
 μὲν τρίποδα καὶ Νίκην χρυσοῦ πεποιημένα ἀναθέντος
 καθ' οὓς χρόνους Ξέρξης ἐπεστράτεψε τῇ Ἑλλάδι, τοῦ
 δ' Ἰέρωνος τὰ ὅμοια. λέγει δ' οὕτως ὁ Θεόπομπος

2 τὸ add. Wilam 10 πᾶσι K: φησι A 13 δ' οὖν K:
 γοῦν A οὖν C δὲ Eust. 868, 52 22 φανίας A

- (FHG I 314): ἦν γὰρ τὸ παλαιὸν τὸ ἱερὸν κεκοσμη-
 μένον χαλκοῖς ἀναθημασιν, οὐκ ἀνδριασιν ἀλλὰ λέβησι
 καὶ τρίποσι χαλκοῦ πεποιημένοις. Λακεδαιμόνιοι οὖν
 χρυσῶσαι βουλόμενοι τὸ πρόσωπον τοῦ ἐν Ἀμύκλαις²³²
- 5 Ἀπόλλωνος καὶ οὐχ εὐρίσκοντες ἐν τῇ Ἑλλάδι χρυσίον
 πέμψαντες [εἰς θεοῦ] ἐπηρώτων τὸν θεὸν παρ' οὗ
 χρυσίον πρῶντο. ὃ δ' αὐτοῖς ἀνείλεν παρὰ Κροίσου
 τοῦ Ἀνδοῦ πορευθέντας ἀνεῖσθαι [παρ' ἐκείνου]. καὶ
 οἱ πορευθέντες παρὰ Κροίσου ἀνήσαντο. Ἴερον δ' ὁ
- 10 Συρακόσιος βουλόμενος ἀναθεῖναι τῷ θεῷ τὸν τρί-
 ποδα καὶ τὴν Νίκην ἐξ ἀπέφθου χρυσοῦ ἐπὶ πολὺν^b
 χρόνον ἀπορῶν χρυσίου ὕστερον ἐπεμψε τοὺς ἀναζη-
 τήσοντας εἰς τὴν Ἑλλάδα· οὔτινες μόλις ποτ' εἰς Κό-
 ρινθον ἀφικόμενοι καὶ ἐξιχνεύσαντες εὗρον παρ'
- 15 Ἀρχιτέλει τῷ Κορινθίῳ, ὃς πολλῶ χρόνῳ συνωνού-
 μενος κατὰ μικρὸν θησαυροὺς εἶχεν οὐκ ὀλίγους.
 ἀπέδοτο γοῦν τοῖς παρὰ τοῦ Ἴερονος ὅσον ἠβούλοντο
 καὶ μετὰ ταῦτα πληρώσας καὶ τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα ὅσον
 ἠδύνατο χωρῆσαι ἐπέδωκεν αὐτοῖς. ἀνθ' ὧν Ἴερον
- 20 πλοῖον σίτου καὶ ἄλλα πολλὰ δῶρα ἐπεμψεν ἐκ Σικε-
 λίας.^c 21. Ἱστορεῖ τὰ αὐτὰ καὶ Φαινίας ἐν τῷ περὶ
 τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων (FHG II 297), ὡς χαλκῶν ὄντων
 τῶν παλαιῶν ἀναθημάτων καὶ τριπόδων καὶ λεβήτων
 καὶ ἐγχειριδίων, ὧν ἐφ' ἐνὸς καὶ ἐπιγεγράφθαι φησίν·
- 25 θάησαι μ'· ἔτεδὸν γὰρ ἐν Ἴλλου εὐρέει πύργῳ
 ἦν, ὅτε καλλικόμῳ μαρνάμεθ' ἀμφ' Ἑλένη·
 καὶ μ' Ἀντηνοριίδης ἐφόρει κρείων Ἑλικάων·
 νῦν δέ με Λητοῖδου θεῖον ἔχει δάπεδον.

1 sqq. oratio hiatibus frequens epitomatoris culpa 3 μὲν
 οὖν K 6 [εἰς θεοῦ] Mein 8 [παρ' ἐκείνου] K et om. C
 17 ὅσον Cas: ὧν AC 21 φανίας A

d ἐπὶ δὲ τρίποδος, ὅς ἦν εἷς τῶν ἐπὶ Πατρόκλῳ ἄθλων
τεθέντων·

χάλκεός εἰμι τρίπους, Πυθοὶ δ' ἀνάκειμαι ἄγαλμα·
καί μ' ἐπὶ Πατρόκλῳ θῆκεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης, 5
νικήσας ἵπποισι παρὰ πλατὺν Ἑλλήσποντον.

22. Ἐφορος δὲ ἢ Δημόφιλος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν
e τῇ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 275) περὶ τοῦ ἐν
Δελφοῖς ἱεροῦ λόγων φησὶν· Ὀνόμαρχος δὲ καὶ Φάυλλος 10
καὶ Φάλαικος οὐ μόνον ἅπαντα τὰ τοῦ θεοῦ ἐξεκόμι-
σαν, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον αἱ γυναικες αὐτῶν τὸν τε
τῆς Ἐριφύλης κόσμον ἔλαβον, ὃν Ἀλκμαίων εἰς Δελφούς
ἀνέθηκε κελεύσαντος τοῦ θεοῦ, καὶ τὸν τῆς Ἑλένης
ὄρμον Μενελάου ἀναθέντος. ἐκατέρῳ γὰρ ὁ θεὸς 15
ἔχρησεν, Ἀλκμαίῳ μὲν πυνθανομένῳ πῶς ἂν τῆς 15
μανίας ἀπαλλαγείη·

τιμῆν μ' αἰτεῖς δῶρον μανίαν ἀποπαῦσαι·
f καὶ σὺ φέρειν τιμῆν ἐμοὶ γέρας, ᾧ ποτε μήτηρ
Ἀμφιάραον ἔκρυψ' ὑπὸ γῆν αὐτοῖσι σὺν ἵπποις·
Μενελάῳ δὲ πῶς ἂν τὸν Ἀλέξανδρον τιμωρήσαιο· 20
πάγχρυσον φέρε κόσμον ἑλὼν ἀπὸ σῆς ἀλόχοιο
δειρῆς, ὃν ποτε Κύπρις ἔδωχ' Ἑλένη μέγα χάσμα·
ὡς σοὶ Ἀλέξανδρος τίσιν ἐχθίστην ἀποδώσει.

233 συνέβη δὲ ταῖς γυναιξίν ἔριν ἐμπεσεῖν περὶ τοῦ
κόσμου τούτου ποτέρα πότερον λήψεται. καὶ δια- 25
κληρουμένων ἢ μὲν σκυθρωπὴ οὐσα κατὰ τὸν βίον
καὶ σεμνότητος πλήρης τὸν Ἐριφύλης ὄρμον, ἢ δὲ
ᾧρα διαφέρουσα καὶ μάχλος οὐσα τὸν τῆς Ἑλένης

πηδῶσι δ' ἰχθύς ἐν μέσοισι τηράνοις.
 τοῦ δὲ ῥήματος μέμνηται Φρόνιχος ἐν Τραγῶδοις
 (I 384 K).

ἡδὲ δ' ἀποτηγανίζειν ἄνευ συμβολῶν.
 5 καὶ Φερεκράτης ἐν Μυρμηκανθρώποις φησὶ (I 181 K).
 σὺ δ' ἀποτηγανίζεις.

Ἡγήσανδρος δ' ὁ Δελφός (FHG IV 420) Συρακοσίους
 φησὶ τὴν μὲν λοπάδα τήγανον καλεῖν, τὸ δὲ τήγανον
 ξηροτήγανον· διο καὶ Θεοδωρίδαν φάναι ἐν τινι
 10 ποιηματίῳ.

τήγανον εὖ ἤψησεν ἐν ὀψητήρῳ κολύμβῳ,
 τὴν λοπάδα τήγανον προσαγορεύων. χωρὶς δὲ τοῦ τ
 στοιχείου Ἴωνες ἤγανον λέγουσιν, ὡς Ἀνακρέων
 (fr. 26 B)· 'χειρά τ' ἐν ἡγάνῳ βαλεῖν'. 15. εἰς ἐπίστασιν
 15 δέ με ἄγει, καλὲ Οὐλπιανέ, περὶ τῆς τῶν ἀργυρωμάτων
 χρήσεως τὸ ὑπὸ Ἀλέξιδος ἐν Φυγάδι εἰρημένον
 (II 391 K).

ὅπου γὰρ ἔστιν ὁ κέραμος μισθώσιμος

ὁ τοῖς μαγείροις. c

20 μέγρι γὰρ τῶν Μακεδονικῶν χρόνων κεραμῆοις
 σκεύεσιν οἱ δειπνοῦντες διηκονοῦντο, ὡς φησιν ὁ
 ἐμὸς Ἰόβας (FHG III 472). μεταβαλόντων δ' ἐπὶ τὸ πολυ-
 τελέστερον Ῥωμαίων τὴν δίαιταν κατὰ μίμησιν ἐκδιαιτη-
 θεῖσα Κλεοπάτρα ἢ τὴν Αἰγύπτου καταλύσασα βασι-
 25 λείαν τοῦνομα οὐ δυναμένη ἀλλάξαι ἀργυροῦν καὶ
 χρυσοῦν ἀπεκάλει κέραμον αὐτὸ κέραμ' τ' ἀπεδίδοτο
 τὰ ἀποφόρητα τοῖς δειπνοῦσι· καὶ τοῦτ' ἦν τὸ πολυ-

8 καλεῖ A: corr. C 10 ποιήματι. ὦι A: corr. Schw
 11 τηράνοι A: corr. Wilam 18 κερασμός A: cf. IV 164 f.
 22 μεταβαλλόντων A: corr. C 26 fort. κεραμᾶ τ' ἐπέδιδον
 τιαῦτα ἀποφ.

ἀσθενεῖς τὰ σώματα σὺν ταῖς ἄμμοις ὑποψήχοντες
 διστᾶσι καὶ πλύναντες ἄγουσιν ἐπὶ τὴν χώνην, ὡς παρὰ
 τοῖς Ἑλλησπόντιοις φησὶν ὁ ἐμὸς Ποσειδώνιος (FHG-III 273)
 καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν Κελτῶν. καὶ τὰ τε πάλαι μὲν
 Ῥιπαῖα καλούμενα ὄρη, εἰδ' ὕστερον Ὀλβια προσαγο- 5
 ρευθέντα, νῦν δὲ Ἄλπια (ἔστι δὲ τῆς Γαλατίας) αὐτο-
 μάτως ὕλης ἐμπροσθείσης ἀργύρου διεσθύνη. τὸ μέντοι
 γε πολὺν τούτου βαθείαις καὶ κακοπαθείαις μεταλλείαις
 εὐρίσκεται κατὰ τὸν Φαληρέα Δημήτριον ἐλπίζούσης
 τῆς πλεονεξίας ἀνάξιν ἐκ τῶν μυκῶν τῆς γῆς αὐτὸν 10
 τὸν Πλούτωνα. χαριεντιζόμενος γοῦν φησιν ὅτι ἴσχυ-
 ραὶ καταναλώσαντες τὰ φανερά τῶν ἀδύλων ἔνεκα
 ἃ μὲν ἐμελλον οὐκ ἔλαβον, ἃ δ' εἶχον ἀπέβαλον ὥσπερ
 αἰνίγματος τρόπον (Hom. ep. 16) ἀνυχοῦντες. 24. Λακε-
 δαιμόνιοι δ' ὑπὸ τῶν ἑθῶν κωλυόμενοι εἰσφέρειν 15
 † εἰς τὴν Σπάρτην, ὡς ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος
 (l. s.), καὶ κτᾶσθαι ἄργυρον καὶ χρυσὸν ἐκπῶντο μὲν
 οὐδὲν ἦττον, παρακατετίθεντο δὲ τοῖς ὁμόροις Ἀρ-
 κάσιον· εἶτα πολεμίους αὐτοὺς ἔσχον ἀπὸ φίλων,
 ὅπως ἀνυπεύθυνον τὸ ἄπιστον διὰ τὴν ἐχθρὰν 20
 γένηται. τῷ μὲν οὖν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι τὸν
 πρότερον ἐν τῇ Λακεδαίμονι χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἱστο-
 ροῦσιν ἀνατεθῆναι, δημοσίᾳ δὲ εἰς τὴν πόλιν Ἀν-
 σανδρον εἰσαγαγόντα πολλῶν κακῶν αἴτιον γενέσθαι.
 234 Γύλιππον γοῦν τὸν Συρακοσίους ἐλευθερώσαντα ἀπο- 25
 θανεῖν ἀποκατερήσαντα λόγος, καταγνώσθοντα ὑπὸ
 τῶν ἐφόρων ὡς νοσφισάμενον ἐκ τοῦ Ἀνσανδρείου

1 ὑποψήχοντες A: corr. C 3 ἑλλησπόντιοις A: corr. Schw
 4 velut κατὰ τε τὰ πάλαι ... <ἢ γῆ> διεσθύνη, cf. Strab. 3
 p. 147 8 κακοπαθείαις A: corr. Cob Posidonii fragmentum per-
 tinet usque ad p. 234 c 27 ὡς add. C λυσανδρείου A: corr. C

κρήματος. τοῦ δὲ ἀνατιθεμένου θεῶ καὶ συγχωρου-
 μένου δήμου καθάπερ κοσμήματος καὶ κτήματος οὐ
 φάδιον ἦν τὸν θνητὸν ὀλίγων γενέσθαι. 25. τῶν
 δὲ Γαλατῶν οἱ Σκορδίσται καλούμενοι χρυσὸν μὲν οὐκ
 5 εἰσάγουσιν εἰς τὴν αὐτῶν χώραν, ληξόμενοι δὲ τὴν ἄλλο-
 τριαν καὶ ἀδικοῦντες (τὸν ἄργυρον) οὐ παραλείπουσι. b
 τὸ δ' ἔθνος αὐτῶν ἐστὶ μὲν λείψανον τῶν μετὰ Βρέννου
 στρατευσαμένων ἐπὶ τὸ Δελφικὸν μαντεῖον Γαλατῶν,
 Βαθάνατος δὲ τις ἡγεμῶν αὐτοῦς διώκσειν ἐπὶ τοὺς
 10 περὶ τὸν Ἴστρον τόπους . . . ἀφ' ἧς καὶ τὴν ὁδὸν δι'
 ἧς ἐνόστησαν Βαθαναττιαν καλοῦσι καὶ τοὺς ἀπογόνους
 τοὺς ἐκείνου Βαθαναττους ἔτι καὶ νῦν προσαγορεύουσιν.
 ἀφωσιώκασι δὲ οὗτοι τὸν χρυσὸν καὶ οὐκ εἰσφέρουσιν
 εἰς τὰς πατρίδας, δι' ὃν πολλὰ καὶ δεινὰ ἐπαθον·
 15 ἀργύρω δὲ χρῶνται καὶ τούτου χάριν πολλὰ καὶ δεινὰ
 ποιοῦσιν. καίτοι γε ἐχρῆν οὐχὶ τὸ γένος τοῦ συλη- c
 θέντος, ἀλλὰ τὴν ἱεροσυλήσασαν ἀσέβειαν ἐξορῖσαι·
 εἰ δὲ μὴδὲ τὸν ἄργυρον εἰσέφερον εἰς τὴν χώραν, ἢ
 περὶ τὸν χαλκὸν ἂν καὶ σίδηρον ἐπλημμέλουν ἢ εἰ μὴδὲ
 20 ταῦτ' ἦν παρ' αὐτοῖς, περὶ τῶν βρωτῶν καὶ ποτῶν καὶ
 τῶν ἄλλων ἀναγκαίων ὀπλομανοῦντες ἂν διετέλουν·

26. τοσαῦτα καὶ τοῦ Ποντιανοῦ εἰπόντος — ἐφι-
 λοτιμήσαντο γὰρ οἱ πολλοὶ τὰς τοῦ Οὐλπιανοῦ ἀπολύ-
 σασθαι προτάσεις· ὧν τὰς ὑπολειπομένας διελόμενοι ὁ
 25 μὲν Πλούταρχος ἔφη· 'τὸ δὲ τοῦ παρασίτου ὄνομα
 πάλαι μὲν ἦν σεμνὸν καὶ ἱερὸν. Πολέμων γοῦν (ὁ d
 εἴτε Σάμιος ἢ Σικυνῶνιος εἴτ' Ἀθηναῖος ὀνομαζόμενος

4 κορδισταὶ A C: cf. Strab. p. 296 et Steph. B. s. v. Σκορ-
 δίσκοι 6 τὸν ἄργυρον add. Wilam 7 βρέννου A: corr. C
 9 βαθηγαβα: (hoc om. C) ἀθανάτιος δὲ A C: legebatur Βαθά-
 νατος 10 lacunam ind. K 12 βαθαναττους A C 19 ἢ εἰ K:
 καὶ εἰ A ἢ C 20 ταύτην A ταῦτ' ἦν C: corr. Schw

ἀσθενεῖς τὰ σώματα σὺν ταῖς ἄμμοις ὑποψήχοντες
 διυστάσι καὶ πλύναντες ἄγουσιν ἐπὶ τὴν χώνην, ὡς παρὰ
 τοῖς Ἐλουητίοις φησὶν ὁ ἐμὸς Ποσειδώνιος (FHG III 273)
 καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν Κελτῶν. καὶ τὰ τε πάλαι μὲν
 ῥιπαῖα καλούμενα ὄρη, εἶθ' ὕστερον Ὀλβια προσαγο- 5
 ρευνθέντα, νῦν δὲ Ἄλπια (ἔστι δὲ τῆς Γαλατίας) αὐτο-
 μάτως ὕλης ἐμπρησθείσης ἀργύρω διερρῆν. τὸ μέντοι
 γε πολὺ τοῦτου βαθείαις καὶ κακοπαθείσι μεταλλείαις
 εὐρίσκειται κατὰ τὸν Φαληρέα Δημήτριον ἐλπίζούσης
 τῆς πλεονεξίας ἀνάξειν ἐκ τῶν μυχῶν τῆς γῆς αὐτὸν 10
 τὸν Πλούτωνα. χαριεντιζόμενος γοῦν φησὶν ὅτι ῥο-
 λάκις καταναλώσαντες τὰ φανερὰ τῶν ἀδήλων ἔνεκα
 ἃ μὲν ἐμελλον οὐκ ἔλαβον, ἃ δ' εἶχον ἀπέβαλον ὥσπερ
 αἰνίγματος τρόπον (Hom. ep. 16) ἀτρυχῶντες. 24. Λακε-
 δαιμόνιοι δ' ὑπὸ τῶν ἑθῶν κωλυόμενοι εἰσφέρειν 15
 εἰς τὴν Σπάρτην, ὡς ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος
 (l. s.), καὶ καῦσθαι ἄργυρον καὶ χρυσὸν ἐκπῶντο μὲν
 οὐδὲν ἦττον, παρακατετίθεντο δὲ τοῖς ὁμόροις Ἀρ-
 κάσι· εἶτα πολεμίους αὐτοὺς ἔσχον ἀντὶ φίλων,
 ὅπως ἀνυπεύθυνον τὸ ἄπιστον διὰ τὴν ἔχθραν 20
 γένηται. τῶ μὲν οὖν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι τὸν
 πρότερον ἐν τῇ Λακεδαίμονι χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἱστο-
 ροῦσιν ἀνατεθῆναι, δημοσίᾳ δὲ εἰς τὴν πόλιν Ἀυ-
 σανδρον εἰσαγαγόντα πολλῶν κακῶν αἴτιον γενέσθαι.
 234 Γύλιππον γοῦν τὸν Συρακοσίους ἐλευθερώσαντα ἀπο- 25
 θανεῖν ἀποκατερήσαντα λόγος, καταγρωσθέντα ὑπὸ
 τῶν ἐφόρων ὡς νοσφισάμενον ἐκ τοῦ Ἀυσανδρείου

1 ὑποψήχοντες A: corr. C 3 ἐπουητίοις A: corr. Schw
 4 velut κατὰ τε τὰ πάλαι ... <ἡ γῆ> διερρῆν, cf. Strab. 3
 p. 147 8 κακοπαθείαις A: corr. Cob Posidonii fragmentum per-
 tinet usque ad p. 234 c 27 ὡς add. C λυσανδρείου A: corr. C

ἧς εἶπε τιμῆς, εἰς τὸ δεσμοκτήριον
 εὐθύς ἀπάγεσθαι τοῦτον, ἵνα δεδωκότες
 τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν ἢ τῆς ἐσπέρας
 σαπροῦς ἅπαντας ἀποφέρωσιν οἴκαδε.

5 10 κἀνταῦθα καὶ γραῦς καὶ γέρων καὶ παιδίον
 πεμφθεῖς ἅπαντες ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον.
 καὶ προελθὼν δέ φησιν·

οὐ γέγονε μετὰ Σόλωνα κρείττων οὐδὲ εἰς
 Ἀριστοῦνικου νομοθέτης· τὰ τ' ἄλλα γὰρ
 10 νενομοθέτημε πολλὰ καὶ παντοῖα δὴ
 νυνὶ τε καινὸν εἰσφέρει νόμον τινα

5 χρυσοῦν, τὸ μὴ πωλεῖν καθημένους ἔτι
 τοὺς ἰχθυοπώλας, διὰ τέλους δ' ἔστηκότας·
 εἴτ' εἰς νέωτά φησι γράφειν κρεμαμένους,
 15 καὶ θάττον ἀποπέμψουσι τοὺς ἄνουμένους
 ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες ὥσπερ οἱ θεοί.

9. ἐμφανίζει δ' αὐτῶν καὶ τὸ σκαιόν, ἔτι δὲ <τὸ>
 μισάνθρωπον Ἀντιφάνης ἐν Μισοπονῆρῳ πρὸς τοὺς
 ἐν τῷ βίῳ κακίστους τὴν σύγκρισιν αὐτῶν ποιούμενος
 20 διὰ τούτων (II 75 K)

εἴτ' οὐ σοφοὶ δῆτ' εἰσὶν οἱ Σκύθαι σφόδρα,
 οἳ γενομένοισιν εὐθέως τοῖς παιδίοις
 διδύασιν ἵππων καὶ βοῶν πίνειν γάλα;

B. οὐ μὰ Δία τιθὰς εἰσάγουσι βασιάνους
 25 5 καὶ παιδαγωγοὺς αὐθις, ὧν μείζον <κακὸν

2 δεδοκότες AC: corr. K 3 εἴτ' εἰς ἐσπέραν C 4 ἅπαντες
 AC: corr. Grot 6 πεμφθεῖς corruptum 7 vix eiusdem
 fabulae 10 δὴ Grot: δέ A 12 ἔτι καθημένους AC: corr.
 Iac 15 ἀποπέμψουσι A: corr. C 17 <τὸ> K 23 δια-
 διδύασιν AC: corr. Grot 24 οὐ Herm: οὐχι A personarum
 notas usque add. K 25 μείζω A: corr. et suppl. Wilam
 (similiter Grot)

χαίρει, ὡς ὁ Μοψεάτης Ἡρακλείδης λέγει καταριθ-
 μούμενος αὐτὸν καὶ ἀπ' ἄλλων πόλεων· ἐπεκαλεῖτο
 δὲ καὶ στηλοκόπας, ὡς Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος εἰρηκε)
 γράψας περὶ παρασίτων φησὶν οὕτως (fr. 78 Pr.)· τὸ
 τοῦ παρασίτου ὄνομα νῦν μὲν ἄδοξόν ἐστι, παρὰ ⁶
 δὲ τοῖς ἀρχαίοις εὐρίσκομεν τὸν παρασίτον ἱερόν τι
 χρῆμα καὶ τῷ συνθροίνῳ παρόμοιον. ἐν Κυνοσάργει
^e μὲν οὖν ἐν τῷ Ἡρακλείῳ στήλῃ τίς ἐστιν, ἐν ἧ ᾤψή-
 φισμα μὲν Ἀλκιβιάδου, γραμματεὺς δὲ Στέφανος Θουκυ-
 δίδου, λέγεται δ' ἐν αὐτῷ περὶ τῆς προσηγορίας οὕτως: ¹⁰
 'τὰ δὲ ἐπιμήνια θυέτω ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν παρασίτων,
 οἳ δὲ παράσιτοι ἔστων ἐκ τῶν νόθων καὶ τῶν τούτων
 παίδων κατὰ <τὰ> πάτρια. ὅς δ' ἂν μὴ θέλῃ παρα-
 σιτεῖν, εἰσαγέτω καὶ περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον.'
 ἐν δὲ τοῖς κύρβεσι τοῖς περὶ τῶν Ἀηλιαστῶν οὕτως ¹⁵
^f γέγραπται· 'καὶ τὸ κήρυκε ἐκ τοῦ γένους τῶν Κηρύ-
 κων τοῦ τῆς μυστηριώτιδος. τούτους δὲ παρασιτεῖν
 ἐν τῷ Ἀηλίῳ ἐνιαυτόν.' ἐν δὲ Παλληνίδι τοῖς ἀνα-
 θήμασιν ἐπιγέγραπται τάδε· 'ἄρχοντες καὶ παράσιτοι
 ἀνέθεσαν οἱ ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος στεφανωθέντες ²⁰
 χρυσῷ στεφάνῳ. ἐπὶ Διφίλης ἱερείας παράσιτοι Ἐπί-
 λυκος . . . στρατοῦ Γαργήτιος, Περικλῆς Περικλείτου
 Πιτθεύς, Χαρίνος Δημοχάρους Γαργήτιος.' κἀν τοῖς
 τοῦ βασιλέως δὲ νόμοις γέγραπται· 'θύειν τῷ Ἀπόλ-
 λωνι τοὺς Ἀχαρνέων παρασίτους.' Κλέαρχος δ' ὁ ²⁵
 Σολεύς, εἰς δ' οὗτος τῶν Ἀριστοτέλους ἐστὶ μαθητῶν,
 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν βίων τάδε γράφει (FHG II 303)·

8 οἳ μὲν οὖν A; corr. Mus 10 τ' ἐν A; corr. s 12 ἔστων
 Meier: ἕνα τῶν A 13 τὰ add. Cas 14 εἰσαγέτω ὁ ἱερεὺς
 τοῦτον Wilam 18 Παλληνίδος Preller 21 Διφίλης Meier:
 δὲ φυλῆς A ἐπὶ Λυκοστράτου A: Ἐπίλυκος Heringa 25 ἀχαρ-
 ναίων A

ἐξ ὀνόματος δ' ἰχθυοπόλου μνημονεύει Ἐρμαίου Αἰγυπτίου Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι οὕτως (I 684 K).

Αἰγύπτιος μιαιφάτος τῶν ἰχθύων κάπηλος Ἐρμαῖος, ὃς βία δέρον ῥίνας γαλεούς τε πωλεῖ
 5 καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων, ὡς λέγουσιν ἡμῖν.
 καὶ Ἀλεξίς δ' ἐν Ἐπικλήρῳ Μικίωνος ἰχθυοπόλου b
 τινος μνημονεύει (II 322 K).

11. εἰκότως οὖν καὶ οἱ ἄλιεῖς ἐπὶ τῇ τέχνῃ μέγα φρονοῦσι μᾶλλον ἢ οἱ ἄριστοι τῶν στρατηγῶν· παρά-
 10 γει γοῦν τινα τούτων Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀδυσσεῖ
 περὶ τῆς ἄλιευτικῆς τέχνης τάδε λέγοντα (II 146 K).

τῶν ζωγράφων μὲν ἢ καλὴ χειρουργία ἐν τοῖς πίναξιν κρεμαμένη θαυμάζεται· αὕτη δὲ σεμνῶς ἐκ λοπάδος ἀρπάζεται
 15 ἀπὸ τοῦ ταγήνου τ' εὐθέως ἀφανίζεται.
 5 ἐπὶ τίνα δ' ἄλλην τέχνην, ᾧ χρηστὲ σύ, c
 τὰ στόματα τῶν νεωτέρων κατακάετ' ἢ ὠθισμός ἐστι δακτύλων τοιουτοσί
 ἢ πνιγμός, ἂν μὴ ταχὺ δύνηται καταπιεῖν,
 20 ἀλλ' οὐ μόνη γὰρ τὰς συνουσίας ποιεῖ
 10 εὔοφος ἀγορά; τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν φρυκτοὺς καταλαβὼν ἢ κορακίνοὺς ὠνίους
 ἢ μαινίδ'; ὥρατον δὲ μειρακύλλιον ποίαις ἐπρωδαῖς ἢ λόγοις ἀλίσκεται d
 25 τίσιν, φράσον γάρ, ἂν τις ἀφέλη τὴν τέχνην
 15 <τὴν> τῶν ἀλιέων; ἥδε γὰρ θαμάζεται

2 ἐν Ἰππεῦσιν A: corr. VII 311 e 5 τοὺς om. A hoc loco ἐντέρων A h. l. 14 αὕτη AC: corr. Schw 16 δ' ὠδ' Erfurdt; fort. μᾶλλον δὴ τ. 17, 18 κατακάετ' ἢ θισμός A: corr. C 18 τοιούτων A τοιούτος C: corr. Dobr 19 ἐάν AC 20 μονοηγάρ A: corr. Cas 23 ἢ μηδὲν A: corr. Cas 25 ἐάν A 26 τὴν add. Fors

τὸν δ' ἐπέτιε παρέχειν εἰς τὰ ἀρχαῖα τῶ Ἀπόλλωνι τοὺς
 Ἀχαρνέων παρασίτους ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν κριθῶν.
 δ ὅτι δὲ καὶ ἀρχαῖον ἦν αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ νόμῳ τάδε
 γέγραπται· εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ νεῶ [τοῦ ἀρχαίου]
 καὶ τοῦ παρασιτίου καὶ τῆς οἰκίας τῆς ἱερᾶς διδόναι τὸ
 ἀργύριον ὅποσον ἂν οἱ τῶν ἱερῶν ἐπισκευασταὶ μισθώ-
 σωσιν· ἐκ τούτου δῆλόν ἐστιν ὅτι ἐν ᾧ τὰς ἀπαρχὰς
 ἐτίθεισαν τοῦ ἱεροῦ σίτου οἱ παράσιτοι τοῦτο παρασίτιον
 προσηγορεύετο· ταῦτα ἱστορεῖ καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ
 ἐπιγραφομένῃ Τετραπόλει (FHG I 410) μνημονεύων τῶν
 καταλεγόμενων τῷ Ἡρακλεῖ παρασίτων καὶ Δίοδωρος
 ε ὁ Σινωπεὺς κωμωδιοποιὸς ἐν Ἐπικλήρῳ, οὗ τὸ μαρτύριον
 ὀλίγον ὕστερον παραθήσομαι (p. 239 b). Ἀριστοτέλης
 δ' ἐν τῇ Μεθωναίων πολιτείᾳ (fr. 426 R) 'παράσιτοι',
 φησί, 'τοῖς μὲν ἀρχουσι δύο καθ' ἕκαστον ἦσαν, τοῖς δὲ 15
 πολεμάρχοις εἰς· τεταγμένα δὲ ἐλάμβανον παρ' ἄλλων
 τέ τινων καὶ τῶν ἀλιέων ὄψον.' 28. τὸν δὲ νῦν λεγόμε-
 νον παράσιτον Καρύστιος ὁ Περγαμηνὸς ἐν τῷ περὶ
 διδασκαλιῶν εὐρεθῆναί φησιν ὑπὸ πρώτου Ἀλέξιδος,
 ἐκλαθόμενος ὅτι Ἐπίχαρμος ἐν Ἑλπίδι ἢ Πλούτῳ 20
 f (p. 226 L) παρὰ πότον αὐτὸν εἰσήγαγεν οὕτως λέγων·
 ἄλλ' ἄλλος ἔστειχ' ὥδε τοῦδε κατὰ πόδας,
 τὸν ἠαδίως λαψῆ τυ καιτοίνυν γαθην
 εὖωνον ἀείσιτον. B. ἄλλ' ἔμπας ὄδε
 ἄμυστιν ὥσπερ κύλικα πίνει τὸν βίον. 25
 καὶ αὐτὸν ποιεῖ τὸν παράσιτον λέγοντα τοιαύδε πρὸς
 τὸν πυνθανόμενον·

1 fort. εἰς Θαργγλία 4 [τοῦ ἀρχαίου] K coll. Poll. VI 35
 6 ἱερῶν A: corr. Preller 22 ὄδ' ἔστειχ' ὄδε A: ὄδ' del.
 Mein, ἔστειχ' Bergk, ὄδε Schw 23 ἡα δεινώς A: ἠαδίως cens.
 ed. Schweigh κοινῶν γὰ θην dubitans ipse Bergk 24 ἀεί-
 σίτον A 26 δι αὐτὸν A: corr. Mein

τοῦτον, συνιεῖς, ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
 ἢ λαποδυτεῖν τὰς νύκτας ἢ τοιχωρυχεῖν
 ἢ τῶν ποιούντων ταῦτα κοινωνεῖν τισιν
 ἢ συκοφαντεῖν κατ' ἀγορὰν ἢ μαρτυρεῖν
 5 ψευδῆ. τὸ τοιοῦτον ἐκκαθαίρομεν γένος.

B. ὀρθῶς γε νῆ Δί'. ἀλλὰ δὴ τί τοῦτ' ἐμοί;

A. ὀρῶμεν ὀψωνοῦνθ' ἐκάστης ἡμέρας
 οὐχὶ μετρίως, βέλτιστέ, σ', ἀλλ' ὑπερηφάνως.
 οὐκ ἔστιν ἰχθυηρὸν ὑπὸ σοῦ μεταλαβεῖν, b
 10 συνήγας ἡμῶν εἰς τὰ λάχανα τὴν πόλιν,
 περὶ τῶν σελίτων μαχόμεθ', ὥσπερ Ἴσθμίοις.
 λαγῶς τις εἰσελήλυθ' εὐθύς ἤρπακας.
 πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε νῆ Δί' οὐκ(έτι)
 ἔστιν δι' ὑμᾶς οὐδὲ πετομένην ἰδεῖν,
 15 τὸν ξενικὸν οἶνον ἐπιτετίμηκας πολὺ.

τὸ δὲ ἔθος τοῦτο καὶ Ἀθήνησιν εἶναι ἀξιοῖ Σώφιλος
 ἐν Ἀνδροκλειῖ (ib. 445) ὀψονόμους ἀξιαῶν ἀλρεῖσθαι ὑπὸ
 τῆς βουλῆς δὴ ἢ καὶ τρεῖς. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος c
 καὶ τέχνην ὀψωνητικὴν συνέγραψε πρὸς τινα δυσάωνη,
 20 διδάσκων αὐτὸν τίνα δεῖ λέγοντα πρὸς τοὺς ἀνδρο-
 φόρους ἰχθυοπάλας λυσιτελεῶς, ἔτι δὲ ἀλύπως ἀνεῖσθαι
 ἢ βούλεται.

13. ἐκ τούτων πάλιν τῶν λεγθέντων τὰς ἀκάνθας
 ἀναλεξάμενος Οὐλπιανὸς 'εἰ ἔχομεν', ἔφη, 'δειξαί ἀρ-
 25 γυροῖς σκεύεσιν ἐν τοῖς δείπνοις χρωμένους τοὺς ἀρ-
 χαίους καὶ εἰ ὁ πίναξ Ἑλληνικὸν ὄνομα. Ὀμήρου
 γὰρ εἰπόντος ἐν Ὀδυσσεείᾳ (π 49)

τοῖσιν δ' αὖ πίνακας κρειῶν παρέθηκε συβώτης,
 Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος (p. 31 N) νεότερόν φησιν d

9 ἰχθυοδάριον Mein 10 συνήγας A: corr. Schw τι ἡμῶν
 (i. e. ἡμῶν corr. ex τιμῶν) A: corr. Mus 13 ἔτι add. Mus

γέγηθα καὶ χαίρω τε καὶ περὺσσομαι·
 ἂν δὲ πλάγιος καὶ λεπτός, εὐθέως νοῶ
 ὅτι τοῦτό μοι τὸ δεῖπνον ἄλλ' οὐδ' αἷμ' ἔχει.

πρῶτος δ' Ὅμηρος, ὡς τινές φασιν, εἰσήγαγε παρά-
 σιτον, τὸν Ποδῆν εἶναι λέγων φίλον εἰλαπιναστήν τοῦ 5
 Ἑκτορος (P 575).

ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Ποδῆς υἱὸς Ἡετίωνος,
 d ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἑκτωρ
 δῆμον, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής.
 τὸν γὰρ ἐν εἰλαπίνῃ φίλον εἶρηκεν τὸν ἐν τῷ δειπνεῖν. 10
 διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μενελάου τιτρωσκόμενον κατὰ
 τὴν γαστέρα· φησὶν δ' ὁ Σκήψιος Δημήτριος (fr. 74
 Gaede), ὡς καὶ Πάνδαρον διὰ τὸ ἐπιωρκημέναι κατὰ τῆς
 e γλώττης. τιτρώσκει δ' αὐτὸν Σπαρτιάτης ἄνθρωπος
 τὴν ἀντάρκειαν ἐξηλωκῶς. 15

30. οἱ δ' ἀρχαῖοι ποιηταὶ τοὺς παρασίτους κόλακας
 ἐκάλουν, ἀφ' ὧν καὶ Εὐπολις τῷ δράματι τὴν ἐπι-
 γραφὴν ἐποιήσατο, τὸν χορὸν τῶν Κολάκων ποιήσας
 τάδε λέγοντα (I 301 K).

ἀλλὰ δίαταν ἦν ἔχουσ' οἱ κόλακες πρὸς ὑμᾶς 20
 λέξομεν· ἀλλ' ἀκούσαθ', ὡς ἐσμέν ἅπαντα κομποῖ
 ἄνδρες· ὅτοισι πρῶτα μὲν παῖς ἀκόλουθός ἐστιν
 ἀλλότριος τὰ πολλὰ, μικρὸν δέ τι κάμὸς αὐτοῦ.

5 ἱματίω δέ μοι δὴ ἔστων χαρίζετε τοῦτω,
 f οἷν μεταλαμβάνων αἰεὶ θάτερον ἐξελαύνω 25
 εἰς ἀγοράν. ἐκεῖ δ' ἐπειδὴν κατίδω τιν' ἄνδρα
 ἡλίθιον, πλουτοῦντα δ', εὐθύς περὶ τοῦτον εἰμί.

1 τε Dobr: τι A om. C χαίρω τε καὶ γέγηθα Dobr 2 ἐὰν
 AC 7 πόδης A 21 ἅπαντες AC: corr. Herm 22 ὅτοινοι
 Pors: τοῖσι AC 23 κάμον A: corr. Bergk 24. 25. τοῦτω,
 οἷν Pors: τούτοις AC 26 τιν' C: τι οὖν A

- κἄν τι τύχη λέγων ὁ πλούταξ, πάνυ τοῦτ' ἐπαινω
 10 καὶ καταπλήττομαι δοκῶν τοῖσι λόγοισι χαίρειν.
 εἴτ' ἐπὶ δεῖπνον ἐρχόμεσθ' ἄλλυδις ἄλλος ἡμῶν
 μᾶζαν ἐπ' ἀλλόφυλον, οὗ δεῖ χαρίεντα πολλὰ
 5 τὸν κόλακ' εὐθέως λέγειν ἢ ἕφ' ἔφεται θύραζε.
 οἶδα δ' Ἐκέστορ' αὐτὸ τὸν στιγματίαν παθόντα· 237
 σκῶμμα γὰρ εἶπ' ἀσελγές, εἴτ' αὐτὸν ὁ παῖς θύραζε
 ἐξαγαγὼν ἔχοντα κλοιὸν παρέδωκεν Οἶνεϊ.
 31. τοῦ δὲ ὀνόματος τοῦ παρασίτου μνημονεύει
 10 Ἄραρῶς ἐν Ἑμναίῳ διὰ τούτων (II 218 K).
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ παρασίτος, φίλτατε·
 ὁ δ' Ἰσχόμαχος ὁδὶ τρέφαν σε τυγχάνει.
 πολὺ δ' ἐστὶ τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς νεωτέροις. τὸ δὲ
 φῆμα παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ ἐν Λάχῃτι (p. 179 c)
 15 φησὶ γάρ· 'καὶ ἡμῖν τὰ μειράκια παρασιτεῖ.' παρα- b
 σίτων δ' εἶναι φησι γένη δύο Ἄλεξις ἐν Κυβερνήτῃ
 διὰ τούτων (II 338 K).
 δὺ' ἐστὶ, *Νανσίτικε*, παρασίτων γένη,
 ἐν μὲν τὸ κοινὸν καὶ κεκαμφοδημένον,
 20 οἱ μέλανες ἡμεῖς. θάτερον ζητῶ γένος,
 5 σεμνοπαρασίτον ἐκ μέσου καλούμενον,
 4 σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγούς ἐπιφανεῖς
 ὑποκρινόμενον εὔ τοῖς βλοῖς, ὀφρῶς ἔχον c
 χιλιτοαλάντους ἀνακυλίον τ' οὐσίας·
 25 νοεῖς <σὺ> τὸ γένος καὶ τὸ πρᾶγμα; N. καὶ μάλα.
 A. τούτων δ' ἑκατέρου τῶν γενῶν ὁ μὲν τύπος

3 ἐρχόμεσθ' A: corr. ζ 5 εὐθέως A: corr. Grot φέρεται
 A: corr. Bergk 7 εἰπας ἔλεγε A: corr. Pors 10 ἐμναίῳ A:
 corr. Cas 12 ὁ διατρέφαν A: corr. Bothe 20 ζητῶ suspectum
 22. 21 transpos. Dobr 21 ἐκ μέσου corruptum; requiro etiam
 τὸ σεμνοπ. 22 σατρ. ζαχρῶσους Dobr 23 ἔχοντα A: corr.
 Grot 25 σὺ add. Reisig

γέγηθα καὶ χαίρω τε καὶ πτερούσσομαι·
 ἄν δὲ πλάγιος καὶ λεπτός, εὐθέως νοῶ
 ὅτι τοῦτό μοι τὸ δεῖπνον ἄλλ' οὐδ' αἶμ' ἔχει.
 πρῶτος δ' Ὀμηρος, ὡς τινές φασιν, εἰσήγαγε παρα-
 σιτον, τὸν Ποδῆν εἶναι λέγων φίλον εἰλαπιναστήν τοῦ 5
 Ἑκτορος (P 575).

ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Ποδῆς υἱὸς Ἡετίωνος,
 d ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἑκτωρ
 δῆμον, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστής.
 τὸν γὰρ ἐν εἰλαπίνῃ φίλον εἶρηκεν τὸν ἐν τῷ δεῖπνῷ. 10
 διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μενελάου τιρωσκόμενον κατὰ
 τὴν γαστέρα· φησὶν δ' ὁ Σκῆψιος Δημήτριος (fr. 74
 Gaede), ὡς καὶ Πάνδαρον διὰ τὸ ἐπιωρηκῆναι κατὰ τῆς
 e γλώττης. τιρῶσκει δ' αὐτὸν Σπαρτιάτης ἄνθρωπος
 τὴν ἀντάρκειαν ἐξηλωκός. 15

30. οἱ δ' ἀρχαῖοι ποιηταὶ τοὺς παρασίτους κόλακας
 ἐκάλουν, ἀφ' ὧν καὶ Εὐπόλις τῷ δράματι τὴν ἐπι-
 γραφὴν ἐποίησατο, τὸν χορὸν τῶν Κολάκων ποιήσας
 τάδε λέγοντα (I 301 K):

ἀλλὰ δίαιταν ἦν ἔχουσ' οἱ κόλακες πρὸς ὑμᾶς 20
 λέξομεν· ἀλλ' ἀκούσαθ', ὡς ἐσμὲν ἅπαντα κομποὶ
 ἄνδρες· ὅτοισι πρῶτα μὲν παῖς ἀκόλουθός ἐστιν
 ἀλλότριος τὰ πολλὰ, μικρὸν δέ τι κάμὸς αὐτοῦ.
 5 ἱματίῳ δέ μοι δὴ ἔστων χαρίεντε τούτῳ,
 f οἶν μεταλαμβάνων ἀεὶ θάτερον ἐξελαύνω 25
 εἰς ἀγοράν. ἐκεῖ δ' ἐπειδὰν κατίδω τιν' ἄνδρα
 ἧλίθιον, πλουτοῦντα δ', εὐθὺς περὶ τοῦτον εἰμί.

1 τε Dobr: τι A om. C χαίρω τε καὶ γέγηθα Dobr 2 ἐὰν
 AC 7 πόδης A 21 ἅπαντες AC: corr. Herm 22 ὅτοισι
 Pors: τοῖσι AC 23 κάμον A: corr. Bergk 24. 25. τούτῳ,
 οἶν Pors: τούτοις AC 26 τιν' C: τι οὖν A

κἄν τι τύχη λέγων ὁ πλούταξ, πάνυ τοῦτ' ἐπαινω
 10 καὶ καταπλήττομαι δοκῶν τοῖσι λόγοισι χαίρειν.
 εἴτ' ἐπὶ δειπνον ἐρχόμεσθ' ἄλλυδις ἄλλος ἡμῶν
 μᾶζαν ἐπ' ἀλλόφυλον, οὐ δεῖ χαίρειντα πολλὰ
 5 τὸν κόλακ' εὐθέως λέγειν ἢ κφέρεται θύραζε.
 οἶδα δ' Ἀκέστορ' αὐτὸ τὸν στιγματίαν παθόντα· 237
 σκῶμμα γὰρ εἶπ' ἄσελγές, εἴτ' αὐτὸν ὁ καῖς θύραζε
 ἐξαγαγὼν ἔχοντα κλοιὸν παρέδωκεν Οἶνεϊ.

31. τοῦ δὲ ὀνόματος τοῦ παρασίτου μνημονεύει
 ὁ Ἀραρῶς ἐν Ὑμεναίῳ διὰ τούτων (II 218 K)·

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ παράσιτος, φίλτατε·

ὁ δ' Ἰσχύμαχος ὁδὸν τρέφων σε τυγχάνει.

πολὺ δ' ἐστὶ τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς νεωτέροις. τὸ δὲ
 ῥῆμα παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ ἐν Λάχῃτι (p. 179 c)
 5 φησὶ γάρ· 'καὶ ἡμῖν τὰ μειράκια παρασιτεῖ.' παρα- b
 σίτων δ' εἶναι φησι γένη δύο Ἀλεξίς ἐν Κυβερνήτῃ
 διὰ τούτων (II 338 K)·

δύ' ἐστὶ, Ναυσίνικε, παρασίτων γένη,

ἐν μὲν τὸ κοινὸν καὶ κεκαμωδημένον,

10 οἱ μέλανες ἡμεῖς. θάτερον ζητῶ γένος,

5 σεμνοπαράσιτον ἐκ μέσου καλούμενον,

4 σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγούς ἐπιφανεῖς

ὑποκρινόμενον εὖ τοῖς βίοις, ὀφρῦς ἔχον c

χιλιοταλάντους ἀνακυλῖόν τ' οὐσίας·

15 νοεῖς <σὺ> τὸ γένος καὶ τὸ πρᾶγμα; N. καὶ μάλα.

A. τούτων δ' ἑκατέρου τῶν γενῶν ὁ μὲν τύπος

3 ἐρχόμεσθ' A: corr. ξ 5 εὐθὺς A: corr. Grot φέρεται
 A: corr. Bergk 7 εἰπας ἔλεγε A: corr. Pors 10 ἐνμεναίω A:
 corr. Cas 12 ὁ διατρέφων A: corr. Bothe 20 ζητῶ suspectum
 22. 21 transpos. Dobr 21 ἐκ μέσου corruptum; requiro etiam
 τὸ σεμνοπ. 22 σατρ. ζαχρῦσους Dobr 23 ἔχοντα A: corr.
 Grot 25 σὺ add. Reisig

- 10 τῆς ἐργασίας εἰς ἔστι, κολακείας ἀγών·
 ὥσπερ ἐπὶ τῶν βίων δὲ τοὺς μὲν ἢ τύχη
 ἡμῶν μεγάλοις προσένειμε, τοὺς δ' ἐλάττωσι·
 d εἶθ' οἷ μὲν εὐποροῦμεν, οἷ δ' ἀλύομεν.
 ἄρα γε διδάσκων, *Ναυσίνικ'*; N. οὐκ ἀστόχως, 5
 ἀλλ' ἂν σ' ἐπαινῶ μᾶλλον, αἰτήσεις μέ τι.
 32. χαρακτηρίζει δ' οὐκ ἀρρῦθμως τὸν παράσιτον
 ὁποῖός τις ἔστι *Τιμοκλῆς ἐν Δρακοντίῳ* οὕτως (II454K):
 ἔπειτ' ἐγὼ παράσιτον ἐπιτρέψω τινὶ
 κακῶς λέγειν; ἤμιστά γ'· οὐδὲν ἔστι γὰρ 10
 ἐν τοῖς τοιούτοις χρησιμώτερον γένος.
 εἰ δ' ἔστι <τὸ> φιλέταιρον ἐν τι τῶν καλῶν,
 5 ἀνὴρ παράσιτος τοῦτο ποιεῖ διὰ τέλους.
 e ἐρᾶς, συναραστής ἀπροφάσιτος γίνεται.
 πράσσεις τι, πράξει συμπαρῶν ὅ τι ἂν δέη, 15
 δίκαια ταῦτά τῳ τρέφοντι νενομικῶς,
 ἐπαινέτης θαυμαστὸς οἶος τῶν φίλων.
 10 χαίρουσι δείπνων ἠδοναῖς ἀσυμβόλοις·
 τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἢ τίς ἦρως ἢ θεὸς
 ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν; 20
 ἵνα μὴ δὲ πολλὰ μακρολογῶ δι' ἡμέρας,
 τεκμήριόν τι παμμέγεθες οἶμαί γ' ἐρεῖν,
 f 15 ὁ τῶν παρασίτων ὡς τετίμηται βίος.
 γέρα γὰρ αὐτοῖς ταῦτά τοῖς τῶλύμπια
 νικῶσι δίδονται χρηστότητος εἵνεκα, 25
 σίτησις. οὐ γὰρ μὴ τίθενται συμβολαί,
 προτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορεύεται.

3 μεγάλας A: corr. Mus 5 ἄρ' ἐνδιδάσκω Kock, fort. σ'
 ἐδίδασκον, reliqua recte distinxit Dutheil 12 τὸ add. Cas
 21 ἵνα δὲ μὴ AC: corr. Grot 24 ταῦτα A: corr. C 27 προσ-
 αγορευτέα Mein

33. καὶ Ἀντιφάνης δὲ ἐν Διδύμοις φησὶν (II 43 K):
 ὁ γὰρ παράσιτος ἐστίν, ἂν ὀρθῶς σκοπῆς, 238
 κοινωνὸς ἀμφοῖν τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου.
 οὐδεὶς παράσιτος εὖχετ' ἀτυχεῖν τοὺς φίλους,
 5 τούναντιον δὲ πάντας εὐτυχεῖν αἰεὶ.
 ἐστὶν πολυτελεῆς τῷ βίῳ τις· οὐ φθονεῖ,
 5 μετέχειν δὲ τούτων εὖχετ' αὐτῷ συμπαράων.
 κάστιν φίλος γενναῖος ἀσφαλῆς θ' ἄμα,
 οὐ μάχιμος, οὐ πάροξυς, οὐχὶ βάσκανος,
 10 ὀργὴν ἐνεργεῖν ἀγαθός· ἂν σκώπτῃς, γελᾷ·
 ἐρωτικός, γελοῖος, ἰλαρὸς τῷ τρόπῳ· b
 10 ἄλλιν στρατιώτης ἀγαθὸς εἰς ὑπερβολήν,
 ἂν ἧ τὸ σιτάκημα δεῖπνον εὐτρεπές.
34. καὶ Ἀριστοφῶν δὲ ἐν Ἰατρῷ φησι (II 277 K):
 15 βούλομαι δ' αὐτῷ προειπεῖν οἶός εἰμι τοὺς τρόπους·
 ἂν τις ἐστιᾷ, πάρειμι πρώτος, ὥστ' ἤδη πάλαι
 . . . ζωμὸς καλοῦμαι. δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον
 τῶν παροινούντων, παλαιστὴν νόμισον αὐταργεῖον c
 μ' ὄραν.
 20 προσβαλεῖν πρὸς οἰκίαν δεῖ, κριός· ἀναβῆναί τι πρὸς
 5 κλιμάκιον . . . Καπανεύς· ὑπομένειν πληγὰς ἄκμων·
 κουνδύλους πλάττειν δὲ Τελαμών· τοὺς καλοὺς πει-
 ρᾷν καπνός.
- κὰν Πυθαγοριστῆ δέ φησι (II 280 K):
 25 πρὸς μὲν τὸ πεινῆν ἐσθίειν τε μηδὲ ἐν
 νόμιξ' ὄραν Τιθύμαλλον ἢ Φιλιππίδην.

2 ὁ γὰρ Wakef: ὄρα γὰρ AC 10 γελᾷν Herw 13 σιτά-
 κημα AC: corr. Cob 15 αὐτῷ corruptum 17 παρα νέων
 suppl. Grot, τοῖς νέοις Wilam 18 Ἀργεῖον Grot, Ἀνταῖον Iac
 20 προσβάδην A προσβαίνειν C: corr. Grot 20. 21 ἀνα-
 βῆσαι τέγος | κλιμακίω vel κλιμακί . . . K

- d ὕδωρ δὲ πίνειν βιάτραχος, ἀπολαῦσαι θύμων
 λαχάνων τε κάμψη, πρὸς τὸ μὴ λουῖσθαι ὄψιος,
 5 ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν κόψιχος,
 πνύγος ὑπομεῖναι καὶ μεσημβρίας λαλεῖν
 τέτιξ, ἐλαῖφ μὴδὲ χρίεσθαι τὸ πᾶν 5
 κοινορτός, ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν
 γέρανος, καθεύδειν μὴδὲ μικρὸν νυκτερίς.
35. Ἀντιφάνης δ' ἐν Προγόνοις (Π 94 K)
 τὸν τρόπον μὲν οἶσθά μου
- e ὅτι τυφὸς οὐκ ἔνεστιν, ἀλλὰ τοῖς φίλοις 10
 τοιοῦτός εἰμι δη τις τύπτεσθαι μύδρος,
 τύπτειν κεραυνός, ἐκτυφλοῦν τιν' ἀστραπή,
 5 φέρειν τιν' ἄρας ἄνεμος, ἀποπνίξαι βρόχος,
 θύρας μοχλεύειν σεισμός, εἰσπηδᾶν ἀκρίς,
 δειπνεῖν ἄκλιτος μυῖα, μὴ ἕλεθειν φρέαρ, 15
 ἄγγειν, φονεύειν, μαρτυρεῖν, ὅσ' ἂν μόνον
 τύχη τις εἰπῶν, ταῦτ' ἀπροσκέπτως ποιεῖν
 10 ἅπαντα. καὶ καλοῦσί μ' οἱ νεώτεροι
- f διὰ ταῦτα πάντα σκηπτόν· ἀλλ' οὐδὲν μέλει 20
 τῶν σκαμμμάτων μοι· τῶν φίλων γὰρ ἂν φίλος
 ἔργοισι χρηστός, οὐ λόγοις ἔφην μόνον.
- Δίφιλος δ' ἐν Παρασίτῳ μελλόντων γίνεσθαι γάμων
 τὸν παράσιτον ποιεῖ λέγοντα τάδε (Π 561 K)
 ἄγνοεῖς ἐν ταῖς ἄραις
 ὅ τι ἔστιν, εἴ τις μὴ φράσει' ὀρθῶς ὀδόν 25
 239 ἢ πῦρ ἐναύσει' ἢ διαφθείρει' ὕδωρ,
 ἢ δειπνεῖν μέλλοντα κωλύσαι τινά.

5 μήτε χοῆσθαι μήτε ὄρεῖν AC: χρίεσθαι Wilam, reliqua
 corr. K 11 εἰμι C: εἰμη A; fort. εἰμι· δεῖ τι τύπτεσθαι 13 αἴραν-
 τανεμος AC: corr. Lobeck 15 φρέαρ corruptum 17 ἀπό-
 σκεπτος anonymus 25 φρασειή A φραση ἢ C: corr. Pors
 27 δειπνεῖν A: corr. Erfurdē κωλύσει A κωλύσει C: corr. Erf

Εὐβουλος δὲ ἐν Οἰδίποδι (Π 189 K):

ὁ πρῶτος εὐρὼν τὰλλότρια δειπνεῖν ἀνῆρ
δημοτικὸς ἦν τις, ὡς ἔοικε, τοὺς τρόπους.
ὅστις δ' ἐπὶ δεῖκνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένου
καλέσας ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο,
5 φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἰκοθεν λαβῶν.

36. Λιόδωρος δὲ ὁ Σινωπεὺς ἐν Ἐπικλήρῳ περὶ τοῦ
παρασιτεῖν καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγλαφύρως τάδε φησὶν
(Π 420 K):

1) βούλομαι δεῖξαι σαφῶς b
ὡς σεμνὸν ἔστι τοῦτο καὶ νενομισμένον
καὶ τῶν θεῶν εὖρημα· τὰς δ' ἄλλας τέχνας
οὐδεὶς θεῶν κατέδειξεν, ἀλλ' ἄνδρες σοφοί·
5 τὸ γὰρ παρασιτεῖν εὖρεν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος,
6 ὁ τῶν θεῶν μέγιστος ὁμολογουμένης.
οὗτος γὰρ εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται
οὐχὶ διακρίνας τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν.
οὐ δ' ἂν καλῶς ἐστρωμένην κλίνην ἴδῃ,
10 παρακειμένην τε <τὴν> τράπεζαν πάνθ' ἂ δεῖ
0 ἔχουσαν, ἣδη συγκατακλιθεὶς κοσμίας c
ἀριστίσας ἑαυτόν, ἐντραγῶν, πιῶν,
ἀπέρχετ' οἰκαδ' οὐ καταβαλῶν συμβολάς.
καρῶ ποῶ νῦν τοῦτ'· ἐπὰν κλίνας ἴδῃ
15 ἐστρωμένης καὶ τὰς τραπέζας εὐτρεπεῖς
5 καὶ τὴν θύραν ἀνερωγμένην, εἰσέρχομαι
ἐνθάδε σιωπῇ καὶ ποιήσας εὐσταλῇ
ἑμαυτόν, ὥστε μὴ ἐνοχλεῖν τὸν συμπότην,
πάντων ἀπολαύσας τῶν παρατεθέντων, πιῶν,
20 ἀπέρχομ' οἰκαδ' ὥσπερ ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος. d

19 τὴν add. Cas 20 κατακλιθεὶς AC: corr. Dobr 21 ἀρι-
στήσας AC: corr. Mus ἐπιῶν AC: corr. Grot 23 ποῶ C

- ὅτι δ' ἦν τὸ πρᾶγμ' ἐνδοξον αἰεὶ <καὶ> καλόν,
 ἐκείθεν ἂν γνοίη τις ἔτι σαφέστερον·
 τὸν Ἡρακλέα τιμῶσα λαμπρῶς ἢ πόλις
 ἐν ἅπασι. τοῖς δῆμοις θυσίας ποιουμένη
 25 εἰς τὰς θυσίας ταύτας παρασίτους τῷ θεῷ 5
 οὐπώποτ' ἀπεκλήρωσεν οὐδὲ παρέλαβεν
 εἰς ταῦτα τοὺς τυχόντας, ἀλλὰ κατέλεγεν
 ἐκ τῶν πολιτῶν δώδεκ' ἄνδρας ἐπιμελῶς,
 ἐκλεξαμένη τοὺς ἐκ δὴ ἀστῶν γεγονότας,
 e 30 ἔχοντας οὐσίας, καλῶς βεβιωκότας. 10
 εἶδ' ὕστερον τὸν Ἡρακλέα μιμούμενοι
 τῶν εὐπόρων τινὲς παρασίτους ἐλόμενοι
 τρέφειν παρεκάλουν οὐχὶ τοὺς χαριστάτους
 ἐκλεγόμενοι, τοὺς δὲ κολακεύειν δυναμένους
 35 καὶ πάντ' ἐπαινεῖν· οἷς ἐπειδὴν προσεργήη 15
 ῥαφανίδα καὶ σακρὸν σίλουρον καταφαγῶν,
 ἴα καὶ ῥόδα φασὶν αὐτὸν ἠριστηκέναι.
 ἐπὶ δ' ἀποκάρδη μετὰ τινος κατακείμενος
 f τούτων, προσάγων τὴν ῥίνα δεῖδ' αὐτῷ φράσαι·
 40 'πόθεν τὸ θυμίαμα τοῦτο λαμβάνεις;' 20
 διὰ τοῖς τοιοῦτοις τοὺς ἀσελγῶς χρωμένους
 τὸ τίμιον καὶ τὸ καλὸν αἰσχρὸν ἔστι νῦν.
 37. καὶ Ἀξιόνοτος δ' ἐν Χαλκιδικῷ φησιν (II 414 K)
 ὅτε τοῦ παρασιτεῖν πρῶτον ἠράσθη μετὰ
 Φιλοξένου τῆς Πεφροκοπίδος νέος ἔτ' ὢν, 25

1 καὶ add. M² 4 ποιουμένης A: corr. Cas 9 θε-
 στῶν A: corr. Cas 10 θυσίας A: corr. Cas 12 τινὲς Cas:
 τινὰς A 15 ἐπειδὴ A: corr. C προσεργήοι A: corr. Kock
 16 ῥαφανίδας AC: corr. K 17 ἔφασαν AC: corr. Kock
 18 ἐπεὶ δ' ἂν δ' AC: corr. Kock 19 τούτοις AC: corr. Dobr
 δεῖ ταυτῶ A δεῖτ' αὐτῶ C: corr. Kock 22 τῆς Cas: corr. AC
 23 χαλκιδικῶ A

- (FHG I 314): ἦν γὰρ τὸ παλαιὸν τὸ ἱερόν κεκοσμη-
 μένον χαλκοῖς ἀναθημασιν, οὐκ ἀνδριᾶσιν ἀλλὰ λέβησι
 καὶ τρίποσι χαλκοῦ πεποιημένοις. Λακεδαιμόνιοι οὖν
 χρυσῶσαι βουλόμενοι τὸ πρόσωπον τοῦ ἐν Ἀμύνκλαις²³²
- 5 Ἀπόλλωνος καὶ οὐχ εὐρίσκοντες ἐν τῇ Ἑλλάδι χρυσίον
 πέμπαντες [εἰς θεοῦ] ἐπηρώτων τὸν θεὸν παρ' οὗ
 χρυσίον πρίαιντο. ὃ δ' αὐτοῖς ἀνείλεν παρὰ Κροίσου
 τοῦ Λυδοῦ πορευθέντας ἀνεῖσθαι [παρ' ἐκείνου]. καὶ
 οἱ πορευθέντες παρὰ Κροίσου ὤνησαντο. Ἰέρων δ' ὁ
- 10 Συρακόσιος βουλόμενος ἀναθεῖναι τῷ θεῷ τὸν τρί-
 ποδα καὶ τὴν Νίκην ἐξ ἀπέφθον χρυσοῦ ἐπὶ πολὺν^b
 χρόνον ἀπορῶν χρυσοῦ ὕστερον ἐπεμψε τοὺς ἀναζη-
 τήσοντας εἰς τὴν Ἑλλάδα· οὔτινες μόλις ποῖ' εἰς Κό-
 ρινθον ἀφικόμενοι καὶ ἐξιχνεύσαντες εὗρον παρ'
- 15 Ἀρχιτέλει τῷ Κορινθίῳ, ὃς πολλῷ χρόνῳ συνωνού-
 μενος κατὰ μικρὸν θησαυροὺς εἶχεν οὐκ ὀλίγους.
 ἀπέδοτο γοῦν τοῖς παρὰ τοῦ Ἰέρωνος ὅσον ἠβούλοντο
 καὶ μετὰ ταῦτα πληρώσας καὶ τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα ὅσον
 ἠδύνατο χωρῆσαι ἐπέδωκεν αὐτοῖς. ἀνθ' ὧν Ἰέρων
- 20 πλοῖον σίτον καὶ ἄλλα πολλὰ δῶρα ἐπεμψεν ἐκ Σικε-
 λίας.^c 21. Ἱστορεῖ τὰ αὐτὰ καὶ Φαινίας ἐν τῷ περὶ
 τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων (FHG II 297), ὡς χαλκῶν ὄντων
 τῶν παλαιῶν ἀναθημάτων καὶ τριπόδων καὶ λεβήτων
 καὶ ἐγχειριδίων, ὧν ἐφ' ἐνὸς καὶ ἐπιγεγράφθαι φησίν·
- 25 θάησαι μ'· ἔτεόν γὰρ ἐν Ἰλίου εὐρέε πύργῳ
 ἦν, ὅτε καλλικόμῳ μαρνάμεθ' ἀμφ' Ἑλένη·
 καὶ μ' Ἀντηγορίδης ἐφόρει κρείων Ἑλικίων·
 νῦν δέ με Αἰγυπτοῦ θεῖον ἔχει δάπεδον.

1 sqq. oratio hiatibus frequens epitomatoris culpa 3 μὲν
 οὖν K 6 [εἰς θεοῦ] Mein 8 [παρ' ἐκείνου] K et om. G
 17 ὅσον Cas: ὄν AC 21 φανίας A

- δέδοικ' ὁ θάνατος τὸ γένος, ὡς φασιν, μόνον·
 d ὁ γοῦν Τιθύμαλλος ἀθάνατος περιέροχεται.
 Δρόμων δ' ἐν Ψαλτρίᾳ (II 419 K)
 ὑπερησχυνόμην
 μέλλων ἀσύμβολος πάλιν δειπνεῖν· πάνυ 5
 αἰσχρὸν <γάρ>. B. ἀμέλει· τὸν Τιθύμαλλον γοῦν αἰεὶ
 ἐρυθρότερον κόκκου περιπατοῦντ' ἔσθ' ὄραν·
 5 οὔτως ἐρυθρίᾳ συμβολὰς οὐ κατατιθεῖς.
 Τιμοκλῆς Κενταύρω ἢ Δεξαμενῶ (II 460 K)
 Τιθύμαλλον αὐτὸν καὶ παρασίτον ἀποκαλῶν. 10
 ἐν δὲ Καννίοις (ib. 460)
 e ἤδη προσενήνκεται. τί μέλλει; σπεύδετε,
 ὡτάν. ὁ γὰρ Τιθύμαλλος οὔτως ἀνεβίω
 κομιδῇ τεθνηκώς, τῶν ἀν' ὀκτῶ τοῦβολου
 θέρομους μαλάξας. οὐκ ἀπεκαρτέρησε γὰρ 15
 5 ἐκείνος, ἀλλ' ἐκαρτέρησ', ὧ φίλτατε,
 πεινῶν.
 ἐν δ' Ἐπιστολαῖς (ib. 456)
 οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἐρῶ· μὰ τοὺς θεοὺς,
 Τιθύμαλλος οὐδεπώποτ' ἠράσθη φαγεῖν 20
 οὔτω σφόδρ' οὐδὲ Κόρμος ἱμάτιον λαβεῖν,
 f οὐ Νεῖλος ἄλφιτ', οὐ Κόρυδος ἀσύμβολος
 5 κινεῖν ὀδόντας.
 Ἀντιφάνης Τυρρηνῶ (II 103 K)
 ἀρετὴ τὸ προῖκα τοῖς φίλοις ὑπηρετεῖν. 25
 B. λέγεις ἔσεσθαι <τὸν> Τιθύμαλλον πλούσιον.
 εἰ πράξεται γὰρ μισθὸν ἐκ τοῦ σοῦ λόγου

2 θάνατος A: corr. Cas 6 γάρ add. Schw 17 πίνων
 A: corr. Mein 22 νεῖλλος A et νῆλλον etiam VIII 343 b ἄλ-
 φίτου A: corr. Cas 24. 25 τυρρηνωῶ ἀρετῇ A: corr. Dobr,
 quamquam non ἀρετῇ, sed πλοῦτος requiri videtur 26 τὸν
 add. Schw 27 εὐπράξεται A: corr. Cob

παρ' οἷσι δειπνεῖ προῖκα, συλλέξει συκνήν.

39. ἦν δὲ καὶ ὁ Κόρυθος τῶν δι' ὀνόματος παρα-241
σίτων. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Τιμοκλήης ἐν Ἐπιχειρη-
κάκῳ οὕτως (II 456 K).

6 ἀγορὰν ἰδεῖν εὖψον εὐποροῦντι μὲν
ἤδιστον, ἂν δ' ἀπορῆ τις, ἀθλιώτατον.
ὁ γοῦν Κόρυθος ἄκλητος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
γενόμενος ἀψώνει παρ' αὐτὸν οἰκαδε.

5 ἦν δὲ τὸ πάθος γέλοιον, οἴμοι, τέτταρας
10 χαλκοῦς ἔχων ἄνθρωπος, ἐγγέλεις ὄρων,
θύνησια, νάρκας, καράβους ἡμωδία.
καὶ ταῦτα πάντῃ μὲν περιελθὼν ἤρετο b
δπόσου, πυθόμενος δ' ἀπέτρεχ' εἰς τὰς μεμβράδας.

Ἄλεξις Δημητρίῳ ἢ Φιλεταίῳ (II 314 K).

15 ἀλλ' αἰσχύνομαι
τὸν Κόρυθον, εἰ δόξω συναριστᾶν τισιν
οὕτω προχείρως· οὐκ ἀπαρνοῦμαι δ' ὄμως.
οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος, ἂν καλῆ τις.

ἐν δὲ Τίτθῃ (ib. 380).

20 ὁ Κόρυθος οὕτος, ὁ τα γέλοι' εἰδῆσμένους
λέγειν, Βλεπαῖος βούλετ' εἶναι. Β. νοῦν γ' ἔχων· c
πλουτεῖ γὰρ ὁ Βλεπαῖος.

Κρατίνος δ' ὁ νεώτερος ἐν Τιτᾶσι (II 291 K).

Κόρυθον τὸν χαλκόνυπον πεφύλαξο,
25 ἦν μὴ σοὶ νομιεῖς αὐτὸν μῆθ' ἐν καταλείψειν,
μηδ' ὄψον κοινῇ μετὰ τούτου πάποτε δαίση
τοῦ Κορύθου, προλέγω σοι· ἔχει γὰρ χεῖρα κραταίαν,

1 παρ' οἷς εἰδειπνεῖ A: corr. Kock συλλέξει A: corr. Di
σύγνα Cob 8 ὄψωνει AC: corr. Schw 11 ἡμωδία A: corr. Cas
12 πάντασμεν A: corr. Di 13 ἀποτρέχεις A ἀποτρέχεις εἰς C:
corr. Cas 18 ἐάν AC ἂν τε μὴ suppl. Nauck 21 εἶναι βού-
λεται AC: corr. Schw B. add. Iac 25 ἢ μὴ σοὶ νομίσης Emperius

5 χαλκῆν, ἄκαματον, πολὺ κρείττω τοῦ πυρὸς αὐτοῦ.
 d ὅτι δὲ γέλοια ἔλεγεν ὁ Κόρυδος καὶ ἐπὶ τούτοις γελᾶσθαι
 ἤθελεν ὁ αὐτὸς Ἄλεξις ἐν Ποιηταῖς φησι (II 365 K)
 πάνν τοι βούλομαι

οὔτος γελᾶσθαι καὶ γέλοι' αἰεὶ λέγειν 5
 μετὰ τὸν Κόρυδον μάλιστα Ἀθηναίων πολὺ.

ἀναγράφει δὲ αὐτοῦ τὰ ἀπομνημονεύματα Λυγκεὺς
 ὁ Σάμιος Εὐκράτην αὐτὸν καλεῖσθαι κυρίως φάσκων.
 γράφει δ' οὕτως· Εὐκράτης ὁ Κόρυδος πίνων παρὰ
 τινι σαθρᾶς οὔσης τῆς οἰκίας 'ἐνταῦθα', φησί, 'δει- 10
 e πνεῖν δεῖ ὑποστήσαντα τὴν ἀριστεραν χεῖρα ὥσπερ αἱ
 Καρνατίδες.'

40. Φιλόξενος δ' ἢ Πτερονοκοπίς ἐμπροσθέντος λόγον
 ὅτι αἱ κίχλαι τίμαι εἰσι καὶ τοῦ Κορύδου παρόντος,
 ὃς ἐδόκει πεπορευῆσθαι, 'ἀλλ' ἐγώ', ἔφη, 'μνημονεύω 15
 ὅτε ὁ κόρυδος ὀβολοῦ ἦν.' ἦν δὲ καὶ ὁ Φιλόξενος
 τῶν παρασίτων, ὡς Ἀξιόνικος εἶρηκεν ἐν τῷ Χαλκι-
 δικῷ· πρόκειται δὲ τὸ μαρτύριον (p. 239 f). μνημο-
 νεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μένανδρος ἐν Κεκρυφάλῳ αὐτὸ
 μόνον Πτερονοκοπίδα αὐτὸν καλῶν. μνημονεύει δ' 20
 f αὐτοῦ καὶ Μάχων ὁ κωμωδιοποιὸς ὁ Κορίνθιος μὲν
 ἢ Σικυώνιος γενόμενος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τῇ ἐμῇ
 καταβιὸς καὶ διδάσκαλος γενόμενος τῶν κατὰ κωμω-
 δίαν μερῶν Ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ· ὃς καὶ
 ἀπέθανεν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐπιγέγραπται αὐτοῦ 25
 τῷ μνήματι·

τῷ κωμωδογράφῳ, κούφη κόνη, τὸν φιλάγωνα
 κισσὸν ὑπὲρ τύμβου ζῶντα Μάχωνι φέροις.

4 τι C 5 οὕτως Mus 10 σαθρᾶς AC: corr. Mein
 17. 18 χαλκιδίκῳ A 24 μελῶν vel μέτρων Mein 27 κωμω-
 διογράφῳ A 28 ζῶντι A: cf. Anth. P. VII 708

οὐ γὰρ ἔχεις κηφῆνα καλίμπλυτον, ἀλλ' ἄρα τέχνης²⁴²
ἄξιον ἀρχαίης λείψανον ἀμφίσειαι.

τοῦτο δ' ὁ πρέσβυς ἐρεῖ. 'Κέκροπος πόλι, καὶ παρὰ
Νελλῶ

- 5 ἔστιν ὅτ' ἐν Μούσαις δριμύ πέφυκε φυτόν.
ἐν τούτοις δηλοῖ σαφῶς ὅτι Ἀλεξανδρὸς ἦν γένος.
ὁ δ' οὖν Μάχων τοῦ Κορύδου μνημονεύει ἐν τούτοις·
τὸν Κόρυδον ἠρώτησεν Εὐκράτη ποτὲ
τῶν συμπαρόντων πῶς κέχηρτ' αὐτῶ ποτε
10 Πτολεμαῖος. 'οὐκ οἶδ', εἶπεν, οὐδέπω σαφῶς· b
πεπότικε μὲν γὰρ ὥσπερ ἰατρός μ', ἔφη,
5 ἂ δει· φαγεῖν δὲ σιτί' οὐ δέδωκέ πα.'

- Αὐγκυὸς δὲ ἐν δευτέρῳ περὶ Μενάνδρου 'ἐπὶ γελοίοις',
φησί, 'δόξαν εἰληφότες <Εὐκλείδης> ὁ Σμικρίνου καὶ
15 Φιλόξενος ἢ Πτερονοκίς· ὧν ὁ μὲν Εὐκλείδης ἀπο-
φθεγγόμενος οὐκ ἀνάξια βιβλίου καὶ μνήμης ἐν τοῖς
ἄλλοις ἦν ἀηδῆς καὶ ψυχρός, ὁ δὲ Φιλόξενος οὐδὲν
ἐπὶ κεφαλαίου περιττὸν λέγων ὅτε λαλήσειεν, εἰ πι-
κρανθεῖη πρὸς τινα τῶν συζώντων καὶ διηγήσαιο, c
20 πᾶν ἐπαφροδισίας καὶ χάριτος ἦν μεστόν. καίτοι γε
συνέβη τὸν μὲν Εὐκλείδην κατὰ τὸν βίον . . . , τὸν
δὲ Φιλόξενον ὑπὸ πάντων φιλεῖσθαι καὶ τιμᾶσθαι.'

41. Μόσχίωνος δὲ τινος παρασίτου μνημονεύων
'Ἀλεξίς ἐν Τροφωνίῳ παραμασήτην αὐτὸν ἐν τούτοις
25 καλεῖ (Π 383 K)·

2 ἠμφίσεας Anth, fort. ἠμφίσειαι 3 πόλει AC 8 Εὐκρά-
της A: corr. Gröt ποθ' εἰς Mein 9 τῶν τις παρόντων K
12 φαιειν A: corr. C 14 Εὐκλείδης add. Mus 15 ἢ C:
ἦ A 16 ἄξια AC: corr. Cas 18 ὅτι A: corr. Wilam
εἰ K: ἦ AC 19 συζώντων A: corr. C 20 καὶ οὕτω
γε Mein 21 καθ' αὐτὸν βιοῦν Dobr οὐ πάνν σπουδάζεσθαι
suppl. Mein

χαίρει, ὡς ὁ Μοψεάτης Ἑρακλείδης λέγει καταριθ-
 μούμενος αὐτὸν καὶ ἀπ' ἄλλων πόλεων· ἐπεκαλεῖτο
 δὲ καὶ στηλοκόπας, ὡς Ἑρόδικος ὁ Κρατήτειος εἶρηκε)
 γράφας περὶ παρασίτων φησὶν οὕτως (fr. 78 Pr.)· τὸ
 τοῦ παρασίτου ὄνομα νῦν μὲν ἄδοξόν ἐστι, παρὰ 5
 δὲ τοῖς ἀρχαίοις εὐρίσκομεν τὸν παράσιτον ἱερόν τι
 χρῆμα καὶ τῷ συνθούῳ παρόμοιον. ἐν Κυνοσάργει
 e μὲν οὖν ἐν τῷ Ἑρακλείῳ στήλῃ τίς ἐστίν, ἐν ἧ ψή-
 φισμα μὲν Ἀλκιβιάδου, γραμματεὺς δὲ Στέφανος Θουκυ-
 δίδου, λέγεται δ' ἐν αὐτῷ περὶ τῆς προσηγορίας οὕτως· 10
 'τὰ δὲ ἐπιμήνια θνέτω ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν παρασίτων.
 οἱ δὲ παράσιτοι ἔστων ἐκ τῶν νόθων καὶ τῶν τούτων
 παίδων κατὰ <τὰ> πάτρια. ὅς δ' ἂν μὴ 'θέλῃ παρα-
 σιτεῖν, εἰσαγέτω καὶ περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον.'
 ἐν δὲ τοῖς κύρβεσι τοῖς περὶ τῶν Ἀηλιαστῶν οὕτως 15
 f γέγραπται· 'καὶ τὸ κήρουκε ἐκ τοῦ γένους τῶν Κηρύ-
 κων τοῦ τῆς μυστηριώτιδος. τούτους δὲ παρασιτεῖν
 ἐν τῷ Ἀηλίῳ ἐνιαυτόν.' ἐν δὲ Παλληνίδι τοῖς ἀνα-
 θήμασιν ἐπιγέγραπται τάδε· 'ἄρχοντες καὶ παράσιτοι
 ἀνέθεσαν οἱ ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος στεφανωθέντες 20
 χρυσῷ στεφάνῳ. ἐπὶ Διφίλης ἱερείας παράσιτοι Ἐπί-
 λυκος . . . στρατοῦ Γαργήτιος, Περικλῆς Περικλείτου
 Πιτθεύς, Χαρίνος Δημοχάρους Γαργήτιος.' καὶ τοῖς
 τοῦ βασιλέως δὲ νόμοις γέγραπται· 'θύνειν τῷ Ἀπόλ-
 λωνι τοὺς Ἀχαρνέων παρασίτους.' Κλέαρχος δ' ὁ 25
 Σολεὺς, εἷς δ' οὗτος τῶν Ἀριστοτέλους ἐστὶ μαθητῶν,
 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν βίων τάδε γράφει (FHG II 303)·

8 οἱ μὲν οὖν A: corr. Mus 10 τ' ἐν A: corr. s 12 ἔστων
 Meier: ἕνα τῶν A 13 τὰ add. Cas 14 εἰσαγέτω ὁ ἱερεὺς
 τοῦτον Wilam 18 Παλληνίδος Preller 21 Διφίλης Meier:
 δὲ φυλῆς A ἐπὶ Λυκοστράτου A: Ἐπίλυκος Heringa 25 ἀχαρ-
 ναίων A

ἔτι δὲ παράσιτον νῦν μὲν τὸν ἔτοιμον, τότε δὲ τὸν²³⁵
 εἰς τὸ συμβιοῦν κατειλεγμένον. ἐν γοῦν τοῖς παλαιοῖς
 νόμοις . . . αἱ πλείσται τῶν πόλεων ἔτι καὶ τήμερον
 ταῖς ἐντιμοτάταις ἀρχαῖς συγκαταλέγουσι παρασίτους.⁷
⁵ Κλειδῆμος δ' ἐν τῇ Ἀτθίδι φησί (FHG I 361): 'καὶ
 παράσιτοι δ' ἠρέθησαν τῷ Ἡρακλεῖ.' καὶ Θεμισίων
 δ' ἐν Παλληνίδι. 'ἐπιμελεῖσθαι δὲ τὸν βασιλέα τὸν
 αἰεὶ βασιλεύοντα <καὶ τοὺς ἀρχοντας> καὶ τοὺς παρα-
 σίτους οὓς ἂν ἐκ τῶν δήμων προσαιρῶνται καὶ
¹⁰ τοὺς γέροντας καὶ τὰς γυναῖκας τὰς πρωτοπόσεις.'
 27. ἔχεις δὲ καὶ τούτων, καλέ μου Οὐλπιανέ, ζητεῖν ^b
 τίνες αἱ πρωτοπόσεις γυναῖκες. ἀλλὰ μὴν (περὶ γὰρ
 τῶν παρασίτων ὁ λόγος) κἂν τῷ Ἀνακείῳ ἐπὶ τινος
 στήλης γέγραπται: 'τοῖν δὲ βοοῖν τοῖν ἠγεμόνοιν τοῖν
¹⁵ ἔξαιρουμένοιν τὸ μὲν τρίτον μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα, τὰ
 δὲ δύο μέρη τὸ μὲν ἕτερον τῷ ἱερεῖ, τὸ δὲ τοῖς παρα-
 σίτοις.' Κράτης δ' ἐν δευτέρῳ Ἀττικῆς διαλέκτου
 φησί: 'καὶ ὁ παράσιτος νῦν ἐπ' ἄδοξον μετὰκειται
 πρᾶγμα, πρότερον δ' ἐκαλοῦντο παράσιτοι οἱ ἐπὶ τὴν
²⁰ τοῦ ἱεροῦ σίτου ἐκλογὴν αἰρούμενοι καὶ ἦν ἀρχεῖόν
 τι παρασίτων. διὸ καὶ ἐν τῷ τοῦ βασιλέως νόμῳ γε-
 γραπται ταυτί: 'ἐπιμελεῖσθαι δὲ τὸν βασιλεύοντα τῶν
 τε ἀρχόντων ὅπως ἂν καθιστῶνται καὶ τοὺς παρασί-
²⁵ τοὺς δὲ παρασίτους ἐκ τῆς βουκολίας ἐκλέγειν ἐκ τοῦ
 μέρους τοῦ ἐαντῶν ἕκαστον ἕκτέα κριθῶν δαίνυσθαι
 τε τοὺς ὄντας Ἀθηναίων ἐν τῷ ἱερῷ κατὰ τὰ πάτρια.

² κατηλαγμένον A: corr. C ³ lacunam ind. K ^{6. 7} θέμιον
 δ' ἐν Παλληνίδος Wilam ⁸ suppl. R. Schoell ⁹ προαιρῶνται A:
 corr. Wilam ¹⁸ μετὰκειται Wilam: μὲν κείται A ²⁶ δαι-
 νυσθαι τε προθύσαντας τῇ Ἀθηναίᾳ Wilam

Τιμόθεος Κυναρίῳ (II 450 K)·

- d πειρώμεθ' ὑποδύντ' ἐς τὸ δεῖπνον ἀπιέναι.
εἰς ἐπτάκλινον δ' ἐστίν, ὡς ἔφραξέ μοι,
ἂν μὴ παράβυστός που γένηται Χαιρεφῶν.

43. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Καρύστιος ἐν Ἱερείᾳ (IV 5
447 M)·

- καινὸν γέ φασι Χαιρεφῶντ' ἐν τοῖς γάμοις
ὡς τὸν Ὀφέλαν ἄκλητον εἰσdedυκέσαι.
σπυρίδα λαβὼν γὰρ καὶ στέφανον, ὡς ἦν σκότος,
φάσκων παρὰ τῆς νύμφης ὁ τὰς ὄρνεις φέρων 10
e 5 ἦκειν, δεδειπνηχ', ὡς ἔοικεν, εἰσπεσών.

ἐν δὲ Σφαττομένῃ (IV 449 M)·

- καλῶ δ' Ἄρη Νίκην τ' ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς,
καλῶ δὲ Χαιρεφῶντα· κἂν γὰρ μὴ καλῶ,
ἄκλητος ἦξει. 15

Μάχων δ' ὁ κωμικός φησιν·

- ὁδὸν μακρὰν ἐλθόντος ἐπὶ δεῖπνόν ποτε
τοῦ Χαιρεφῶντος εἰς γάμους ἐξ ἄστεος
εἰπεῖν λέγουσι τὸν ποιητὴν Δίφιλον·
εἰς τὰς ἑαυτοῦ, Χαιρεφῶν, σιαγόνας 20
f 5 ἔγκοψον ἦλους ἐκατέρω γε τέτταρας,
ἵνα μὴ παρασεῖων καὶ μακρὰν ἐκάστοτε
ὁδὸν βαδίζων τὰς γνάθους διαστρέφης·
καὶ πάλιν·

- ὁ Χαιρεφῶν κρεάδι' ὠψώνει ποτέ, 25
καὶ τοῦ μαγείρου, φασίν, ὅστῳδες σφόδρα

2 πειρώμεσθ' A ἀποδόντες A: corr. Cob (ἀποδύντ' ἐς Schw)
4 ἂν AC 10 νῦν φησοτας A: corr. Mus cf. Menand.
IV 104 M 11 δεδειπνηκώς A: corr. Cas 13 ἄρη AC
20 σιαγόνα A: corr. C 22 παρασίων A: corr. C 23 δια-
στραφῆς K 25 κρέα δι' ὠψων εἴ A: corr. ed. Basil. et Schw

αὐτῷ τι προσκόπτοντος ἀπὸ τύχης κρέας
 εἶπεν· 'μάγειρε, μὴ προσίστα τοῦτό μοι
 5 τοῦστοῦν.' ὁ δ' εἶπεν· 'ἀλλὰ μὴν ἐστὶν γλυκί.'
 καὶ μὴν τὸ πρὸς ὄστοῦν φασὶ κρέας εἶναι γλυκί. 244
 5 ὁ Χαιρεφῶν δὲ 'καὶ μάλ', ὧ βέλτιστ', ἔφη,
 'γλυκὴν μὲν, προσιστάμενον δὲ λυπεῖ πανταχῆ.'
 τοῦ Χαιρεφῶντος καὶ σύγγραμμα ἀναγράφει Καλλι-
 μαχος ἐν τῷ τῶν παντοδαπῶν πίνακι γράφων οὕτως
 (fr. 100^a 8 Schen)· 'δείκνα ὅσοι ἔγραψαν· Χαιρεφῶν Κυρη-
 10 βίῳνι.' εἶθ' ἔξῃς τὴν ἀρχὴν ὑπέθηκεν· 'ἐπειδὴ μοι
 πολλάκις ἐπέστειλας . . . στίχων τῶε.' καὶ ὁ Κυρηβίῳν
 δ' ὅτι παράσιτος προεῖρηται (p. 242 d).

44. καὶ Ἀρχεφῶντος δὲ τοῦ παρασίτου μνημονεύων b
 ο Μάχων φησί·

15 κληθεὶς ἐπὶ δεῖπνον ὁ παράσιτος Ἀρχεφῶν
 ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως, ἡνίκα
 κατέπλευσεν εἰς Αἴγυπτον ἐκ τῆς Ἀττικῆς,
 ὄψον πετραίου παρατεθέντος ποικίλου
 5 ἐπὶ τῆς τραπέζης καράβων τ' ἀληθινῶν,
 20 ἐπὶ πᾶσι λοπάδος τ' εἰσενεχθείσης ἀδράς,
 ἐν ἧ τεμαχιστοὶ τρεῖς ἐνήσαν κωβιοί, c
 οὓς κατεπλάγησαν πάντες οἱ κεκλημένοι,
 τῶν μὲν σκάρων ἀπέλαυε τῶν τριγλῶν θ' ἅμα
 10 καὶ φυκίδων ἐπὶ πλεῖον Ἀρχεφῶν πάννυ,
 25 ἄνθρωπος ὑπὸ τῶν μαινίδων καὶ μεμβράδων
 Φαληρικῆς ἀφύης τε διασεσαγμένος,
 τῶν κωβιῶν δ' ἀπέσχετ' ἐγκρατέστατα.

2 προσίστα A: corr. C 3 τόστοῦν AC 4 καὶ γὰρ
 Dobr 5 καὶ μάλιστ' AC: corr. Schw 8 πίνακι A: corr.
 Cas 9 κυρηβίῳν A: corr. Benth 11 τὸ εἶ A: corr. Cas 15 Ἀρ-
 χαιφῶν itemque postea bis A: corr. C 18 παρατεθέντος A:
 corr. C 21 τεμαχιστοὶ AC: corr. Cas 24 ἐπὶ πᾶσιν K

- πάνν δὴ παραδόξου γενομένου τοῦ πράγματος
 d 15 καὶ τοῦ βασιλέως πυθομένου τάλκλήροτος
 ἴμῃ παρεώρακεν Ἀρχεφῶν τοὺς κωβιούς;
 ὁ κυρτὸς εἶπε, ἴπῃ μὲν οὖν τοῖναντίου,
 Πτολεμαί', ἐώρακε πρώτος, ἀλλ' οὐχ ἄπειται, 5
 τοῦψου δὲ σέβεται τοῦτο καὶ δέδοικέ πως·
 20 οὐδ' ἐστὶν αὐτῷ πάτριον ὄντ' ἀσύμβολον
 ἰχθὺν ἔχοντα ψῆφον ἀδικεῖν οὐδένα.
 45. Ἀλεξίς δ' ἐν Πυραύνῳ Στράτιον τὸν παρὰ-
 σιτον εἰσάγει δυσχεραίνοντα τῷ τρέφοντι καὶ λέγοντα 10
 τάδε (II 371 K).
 e ἔμοι παρασιτεῖν κρεῖττον ἦν τῷ Πηγάσῳ,
 [ἦ] τοῖς Βορεάδαις ἢ [τι] θᾶττον ὅτι τούτων τρέχει,
 ἢ Δημέα Λάχητος Ἐτεοβοντάδη.
 πέτεται γάρ, οὐχ οἶον βαδίξει τὰς ὁδοὺς. 15
 καὶ μετ' ὀλίγα·
 Στράτιε, φιλεῖς δήπου με. ΣΤΡ. μᾶλλον τοῦ πατρός·
 ὁ μὲν γὰρ οὐ τρέφει με, σὺ δὲ λαμπρῶς τρέφεις.
 Α. εὐχῆ τ' αἰεὶ με ζῆν; ΣΤΡ. ἅπασιν τοῖς θεοῖς·
 ἂν γὰρ πάθῃς τι, πῶς ἐγὼ βιώσομαι; 20
 f Ἀξιόνικος δ' ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Τυρρηνῷ Γουλλίανος
 τοῦ παρασίτου ἐν τούτοις μνημονεύει (II 412 K).
 οἶνος οὐκ ἔνεστιν
 αὐτοῖς πρὸς εταίρους πρόφασιν ἐπὶ κῶμον τινὰς,
 ὅπερ ποιεῖν εἴωθε Γουλλίαν αἰεὶ. 25
 Ἀριστόδημος δ' ἐν β' γελοίων ἀπομνημονευμάτων
 (FHG III 310) παρασίτους ἀναγράφει Ἀντιόχου μὲν

1 φαινομένου Mein 3 παρεώρακεν AC 4 πᾶν Mein:
 πάνν AC 5 ἐώρακε AC 8 ἔχοντ' ἄψηφον A: corr. Cas
 9 παρῶν A: corr. Di 13 ἦ et τι del. K: ἦ εἴ τι C ὅτι K:
 ἔτι A 15 πέτεται A: corr. C 19 ΣΤΡ. add. Mein τυρρη-
 νικῶι A: corr. Di 24, 25 corrupti vel mutili

τοῦ βασιλέως Σώστρατον, Δημητρίον δὲ τοῦ πολιορκητοῦ Εὐαγόραν τὸν κυρτόν, Σελεύκου δὲ Φορμίωνα. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τοῖς ἀποφθέγμασι 'Σιλανός',²⁴⁵ φησίν, ὁ Ἀθηναῖος Γρυλλίωνος παρασιτοῦντος Με-
 5 νάνδρῳ τῷ σατράπῃ, [παρ'] εὐπαρύφου δὲ καὶ μετὰ θεραπειᾶς περιπατοῦντος ἐρωτηθεὶς τίς ἐστὶν οὗτος 'Μενάνδρου', ἔφησεν, 'ἀξία γνώθος.' Χαιρεφῶν δέ, φησίν, ὁ παράσιτος εἰς γάμον ἄκλητος εἰσελθὼν καὶ κατακλιθεὶς ἐσχατος καὶ τῶν γυναικονόμων ἀριθμούντων
 10 τοὺς κεκλημένους καὶ κελευόντων αὐτὸν ἀποτρέχειν ὡς παρὰ τὸν νόμον ἐπὶ τοῖς τριάκοντα ἐπόντος, 'ἀριθμεῖτε δὴ', ἔφη, 'πάλιν ἀπ' ἐμοῦ ἀρξάμενοι." 46. ὅτι δ' ἦν ἔθος τοὺς γυναικονόμους ἐφορᾶν τὰ συμπόσια καὶ ἐξε-
 15 ἐστὶ, Τιμοκλῆς ἐν Φιλοδικαστῇ φησὶν οὕτως (II 465 K).
 ἀνοίγετ' ἤδη τὰς θύρας, ἵνα πρὸς το φῶς ᾶμεν καταφανεῖς μᾶλλον, ἐφοδύων ἔαν βούληθ' ὁ γυναικονόμος λαβεῖν ἀριθμόν, κατὰ τὸν νόμον τὸν καινὸν ὅπερ εἶπατε δεῶν,
 20 5 τῶν ἐστιωμένων. ἔδει δὲ τοῦμπαλιν τὰς τῶν ἀδείπνων ἐξετάζειν οἰκίας.
 Μένανδρος δ' ἐν Κερκυφάλλῳ (IV 147 M).
 παρὰ τοῖς γυναικονόμοις δὲ τοὺς ἐν τοῖς γάμοις διακουοῦντας ἀπογεγράφθαι πυνθόμενος
 25 πάντας μαγείρους κατὰ νόμον καινόν τινα, ἵνα πυνθάνωνται τοὺς κεκλημένους ἔαν
 5 πλείους τις ᾧν ἔξεστιν ἐστιῶν τύχη, ἐλθῶν ...

3 immo Σιλανός, nisi forte v. 4 Ἀθηναῖος corruptum est.
 5 παρ' del. Schw 7. 8 δέ, φησιν K: δ' ἔφησεν A 18 ἀπο-
 λαβεῖν τὸν ἀριθμόν Di 27 τύχης A: corr. Mus

καὶ Φιλόχορος δ' ἐν ἐβδόμῃ Ἀτθίδος (FHGI 408)
 'οἱ γυναικονόμοι', φησί, 'μετὰ τῶν Ἀρειοπαριτῶν ἐσκό-
 πουν τὰς ἐν ταῖς οἰκίαις συνόδους ἐν τε τοῖς γάμοις
 καὶ ταῖς ἄλλαις θυσίαις.'

d 47. τοῦ δὲ Κορύδου ἀποφθέγματα τάδε ἀνα- 5
 γράφει ὁ Ἀνγκεύς· 'Κορύδῳ συμπινοῦσης τινὸς
 ἐταίρας, ἧ ὄνομα ἦν Γνώμη, καὶ τοῦ οἰναρίου ἐπι-
 λιπόντος εἰσφέρειν ἐκέλευσεν ἕκαστον δύο ὀβολούς,
 Γνώμην δὲ συμβάλλεσθαι ὅ τι δοκεῖ τῷ δήμῳ. Πο-
 λύκτορος δὲ τοῦ κιθαρωδοῦ φακῆν ῥοφούντος καὶ 10
 λίθον μασησαμένου ᾧ ταλαίπωρε', ἔφη, 'καὶ ἡ φακῆ
 σε βάλλει.' — μήποτε τούτου καὶ Μάχων μνημονεύει.
 φησί γάρ·

κακός τις, ὡς ἔοικε, κιθαρωδὸς σφόδρα
 μέλλων οἰκοδομεῖν τὴν οἰκίαν, φίλον

e αὐτοῦ λίθους ἤτησεν· ἀποδώσω δ' ἐγὼ 15
 αὐτῶν πολὺν πλείους', φησίν, 'ἐκ τῆς δείξεως.' —
 λέγοντος δὲ τινος τῷ Κορύδῳ ὡς τῆς αὐτοῦ γυναικὸς
 ἐνίστε καὶ <τὸν> τράχηλον καὶ τοὺς τιτθούς καὶ τὸν
 ὀμφαλὸν φιλεῖ 'πονηρόν', ἔφη, 'τοῦτ' ἦδη· καὶ γὰρ ὁ 20
 Ἡρακλῆς ἀπὸ τῆς Ὀμφάλης ἐπὶ τὴν Ἥβην μεταβέβηκε.'
 Φυρομάχου δ' ἐμβαψαμένον εἰς φακῆν καὶ τὸ τρύβλιον
 ἀνατρέψαντος 'ξημωθῆναι αὐτόν', ἔφη, 'δίκαιον, ὅτι
 οὐκ ἐπιστάμενος δειπνεῖν ἀπεγράψατο.' παρὰ Πτολε-
 f μαῖῳ δὲ ματτύης περιφερομένης καὶ κατ' ἐκείνον αἰεὶ 25
 λειπούσης, 'Πτολεμαῖε', ἔφη, 'πότερον ἐγὼ μεθύω ἢ
 δοκεῖ μοι ταῦτα περιφέρεσθαι;' Χαιρεφῶντος δὲ τοῦ
 παρασίτου φῆσαντος οὐ δύνασθαι τὸν οἶνον φέρειν

7, 8 ὑπολιπόντος AC: corr Schw 15 τὴν οἰκίαν μέλλων ἀνοι-
 κοδομεῖν Grot 16 αὐτοῦ A ἀποδώσω Grot: ἀπόσω A 18 pergitt
 Lynceus 19 τὸν add. Mein 26 πότερον C: ποτήριον A

33. καὶ Ἀντιφάνης δὲ ἐν Διδύμοις φησὶν (Π 43 K):
 ὁ γὰρ παράσιτος ἐστίν, ἂν ὀρθῶς σκοπῆς, 238
 κοινωνὸς ἀμφοῖν τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου.
 οὐδεὶς παράσιτος εὔχεται ἀτυχεῖν τοὺς φίλους,
 5 τοῦναντίον δὲ πάντας εὐτυχεῖν αἰεὶ.
 ἐστὶν πολυτελής τῷ βίῳ τις· οὐ φθονεῖ,
 5 μετέχει δὲ τούτων εὔχεται αὐτῷ συμπαρῶν.
 κάστιν φίλος γενναῖος ἀσφαλῆς θ' ἅμα,
 οὐ μάχιμος, οὐ πάροξος, οὐχὶ βάσκανος,
 10 ὀργὴν ἐνεργεῖν ἀγαθός· ἂν σκώπτῃς, γελᾷ·
 ἐρωτικός, γελοῖος, ἱλαρὸς τῷ τρόπῳ b
 10 πάλιν στρατιώτης ἀγαθὸς εἰς ὑπερβολήν,
 ἂν ἧ τὸ σιτάρισμα δεῖπνον εὐτρεπές.
34. καὶ Ἀριστοφῶν δὲ ἐν Ἰατροῦ φησι (Π 277 K):
 15 βούλομαι δ' αὐτῷ προειπεῖν οἷός εἰμι τοὺς τρόπους·
 ἂν τις ἐστιᾶ, πάρεμι πρῶτος, ὅστ' ἤδη πάλαι
 . . . ζωμός καλοῦμαι. δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον
 τῶν παροινούντων, παλαιστὴν νόμισον ἀνταργεῖον c
 μ' ὄραν.
 20 προσβαλεῖν πρὸς οἰκίαν δεῖ, κριός· ἀναβῆναί τι πρὸς
 5 κλιμάκιον . . . Καπανεύς· ὑπομένειν πληγὰς ἄκμων·
 κουνδύλους πλάττειν δὲ Τελαμών· τοὺς καλοὺς πει-
 ρᾶν καπνός.
- καὶ Πυθαγοριστῆ δέ φησι (Π 280 K):
 25 πρὸς μὲν τὸ πεινῆν ἐσθίειν τε μηδὲ ἐν
 νόμιζ' ὄραν Τιθύμαλλον ἢ Φιλιππίδην.

2 ὁ γὰρ Wakef: ὄρα γὰρ AC 10 γελᾶν Herw 13 σιτάρι-
 σμα AC: corr. Cob 15 αὐτῷ corruptum 17 παρα νέων
 suppl. Grot, τοῖς νέοις Wilam 18 Ἀργεῖον Grot, Ἀνταῖον Iac
 20 προσβάδην A προσβαίνειν C: corr. Grot 20. 21 ἀνα-
 βῆναι τέγος | κλιμακίω vel κλιμακί . . . K

ἐν γαστρὶ δ' οὗτος λαμβάνει καθ' ἡμέραν.

Πτολεμαῖος δ' ὁ τοῦ Ἀγησάρχου Μεγαλοπολίτης γένος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν περὶ τὸν Φιλοπάτορα ἱστοριῶν (FHG III 67) συμπότας φησὶ τῷ βασιλεῖ συν-
 ἀγεσθαι ἐξ ἀπάσης τῆς πόλεως, οὓς προσαγορεύεσθαι δ
 γελοιαστάς. 49. Ποσειδώνιος δ' ὁ Ἀπαμενὸς ἐν τῇ
 κ' καὶ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 259) 'Κελτοί',
 φησὶ, 'περιάγονται μεθ' αὐτῶν καὶ πολεμοῦντες συμ-
 d βιωτάς, οὓς καλοῦσι παρασίτους. οὗτοι δὲ ἐγκώμια
 αὐτῶν καὶ πρὸς ἀθρόους λέγουσιν ἀνθρώπους συν- 10
 εστῶτας καὶ πρὸς ἕκαστον τῶν κατὰ μέρος ἐκείνων
 ἀκροωμένων. τὰ δὲ ἀκούσματα αὐτῶν εἰσιν οἱ καλού-
 μενοι βάρδοι· ποιηταὶ δὲ οὗτοι τυγχάνουσι μετ' ᾧδῆς
 ἐπαίνους λέγοντες.' ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ
 ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς (FHG III 264) Ἀπολλώνιον τινα 15
 ἀναγράφει παράσιτον γεγονότα Ἀντιόχου τοῦ Γουποῦ
 ἐπικαλουμένου τοῦ τῆς Συρίας βασιλέως. Ἀριστό-
 e δημος δ' ἱστορεῖ (FHG III 310) Βῆθν τὸν Ἀυσι-
 μάχου τοῦ βασιλέως παράσιτον, ἐπεὶ αὐτοῖ εἰς τὸ
 ἱμάτιον ὁ Ἀυσίμαχος ἐνέβαλε ξύλινον σκορπίον, ἐκ- 20
 ταραχθέντα ἀναπηδήσαι, εἴτα γνόντα τὸ γεγεννημένον
 'κἀγὼ σέ', φησὶν, 'ἐκφοβήσω, βασιλεῦ· δός μοι τά-
 λαντον.' ἦν δ' ὁ Ἀυσίμαχος μικρολογώτατος. Ἀγα-
 θαρχίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν τῇ β' καὶ εἰκοστῇ τῶν
 Εὐρωπιακῶν (FHG III 193) Ἀριστομάχου τοῦ Ἀργείων 25
 τυράννου παράσιτον γενέσθαι φησὶν Ἀνθεμόκριτον
 τὸν παγκρατιαστήν.

f 50. κοινῇ δὲ περὶ παρασίτων εἰρήκασι Τιμοκλῆς
 μὲν ἐν Πύκτη, ἐπισιτίους καλῶν αὐτοὺς ἐν τοῖσδε
 (II 464 K).

δ τῶν συλλεγομένων γελοιαστῶν lemm. A 22 φῆσαι K

εὐρήσεις δὲ τῶν ἐπισιτίων
 τούτων τιν' οἷ δειπνοῦσιν ἐσφουδαμένοι
 τἄλλοτρι', ἑαυτοὺς ἀντὶ κωρύκων λέπειν
 παρέχοντες ἀθλητασιν.

5 Φερεκράτης Γραυσί (I 153 K):

σὺ δ' οὐδὲ θᾶσσον, Σμικυθίων, ἐπισιτιεῖ;

B. τίς δ' οὗτος ὑμῖν ἐστι; A. τοῦτον πανταχοῦ
 ἄγω λαρυγγικόν τιν' ἐπὶ μισθῷ ξένον.

ἐπισίτιοι γὰρ καλοῦνται οἱ ἐπὶ τροφαῖς ὑπουργοῦντες.

10 Πλάτων ἐν τετάρτῳ Πολιτείας (p. 420 a): 'καὶ ταῦτα 247
 ἐπισίτιοι καὶ οὐδὲ μισθὸν πρὸς τοῖς σιτίοις ὥσπερ οἱ
 ἄλλοι λαβόντες.' Ἀριστοφάνης Πελαγοῖς (I 504 K):

ἦν γὰρ ἐν' ἄνδρ' ἄδικον σὺ διώκης,
 ἀντιμαρτυροῦσι

15 δώδεκα τοῖς ἑτέροις ἐπισίτιοι.

Εὐβουλος δ' ἐν Δαιδάλῳ (II 172 K):

ἐθέλει δ' ἄνευ

μισθοῦ παρ' αὐτοῖς καταμένειν ἐπισίτιος.

51. Δίφιλος δ' ἐν Συνωρίδι (ἑταίρας δ' ὄνομα

20 ἢ Συνωρίς) Εὐριπίδου μνησθεῖς (κύβος δέ τις οὕτως
 καλεῖται Εὐριπίδης) παίζων καὶ πρὸς τὸ τοῦ ποιητοῦ b
 ὄνομα ἅμα καὶ περὶ παρασίτων, τάδε λέγει (II 565 K):

ἄριστ' ἀπαλλάττεις ἐπὶ τούτου τοῦ κύβου.

B. ἀστεῖος εἶ. δραχμὴν ὑπόθες. A. κεῖται πάλαι.

25 B. πῶς ἂν βάλωιμ' Εὐριπίδην; A. οὐκ ἂν ποτε
 Εὐριπίδης γυναικα σώσει'. οὐχ ὀρθῶς,
 ἐν ταῖς τραγωδίαισιν αὐτὰς ὡς στυγεῖ;

2 τιν' Herw: τινὰς A 3 λέγειν (γ in ras. m¹) A: corr.
 Mein 7 ἐστι Cas: ἔτι A 8 τιν' Pors: τήν A 13 συν-
 διώκης A: corr. Pors 18 ἐπισιτίοις A: corr. Cas 26 σω-
 σιεν AC τραγωδίαις ἴν' A: corr. C

τοὺς δὲ παρασίτους ἡγάπα. λέγει γέ τοι·
 c ἄνῆρ γὰρ ὅστις εὖ βίον κεκτημένος
 μὴ τοῦλάχιστον τρεῖς ἀσυμβόλους τρέφει,
 ὄλοιτο, νόστου μὴ ποτ' εἰς πάτρην τυχάν'.
 B. πόθεν ἐστὶ ταῦτα, πρὸς θεῶν; A. τί δέ σοι 5
 μέλει;

οὐ γὰρ τὸ δρᾶμα, τὸν δὲ νοῦν σκοπούμεθα.
 ἐν δὲ τῇ διασκευῇ τοῦ αὐτοῦ δράματος περὶ ὀργιζο-
 μένου παρασίτου λέγων φησὶν (II 566 K)
 ὀργίζεται; παράσιτος ὦν ὀργίζεται; 10
 B. οὐκ ἀλλ' ἀλείψας τὴν τράπεζαν τῇ χολῇ
 ὥσπερ τὰ παιδί' αὐτὸν ἀπογαλακτιεῖ.
 d καὶ ἐξῆς·

τότε φάγοις, παράσιθ'. B. ὄρα
 ὡς διασέστυρε τὴν τέχνην. οὐκ οἶσθ' ὅτι 15
 μετὰ τὸν κιθαρωδὸν ὁ παράσιτος κρίνεται;
 κὰν τῷ δὲ ἐπιγραφομένῳ Παρασίτῳ δράματί φησιν
 (II 562 K)·

οὐ δεῖ παρασιτεῖν ὄντα δυσάρεστον σφόδρα.
 52. Μένανδρος δ' ἐν τῇ Ὀργῇ περὶ φίλου λέγων 20
 οὐχ ὑπακούοντος γάμων δείπνῳ φησὶν (IV 179 M)
 e τοῦθ' ἐταῖρός ἐστιν ὄντως· οὐκ ἐρωτᾷ πηνίκα
 δείπνόν ἐστιν, ὥσπερ ἕτεροι, καὶ τί δειπνεῖν κωλύει
 τοὺς παρόντας, εἴτα δείπνον ἕτερον εἰς τρίτην
 βλέπει, 25

..... εἴτα περὶδειπνον πάλιν.
 καὶ Ἀλεξίς ἐν Ὀρέστη Νικόστρατός τε ἐν Πλούτῳ

2 Eur. fr. 187 4 τυχάν Eur. Iph. T. 535: μολεῖ A
 8 αὐτοῦ τοῦ A: corr. Schw, τούτου τοῦ Mein 15 διασέστυρε A:
 corr. 5 19 δυσάριστον A: corr. C 22 ὄντως ἐστίν A: corr.
 Grot 26 περὶ δειπνον A: corr. Cas 27 sqq. truncata

Μένανδρός τε ἐν Μέθῃ καὶ Νομοθέτῃ, Φιλω-
νίδης τε ἐν Κοθόρνοις οὕτως (I 255 K).

ἐγὼ δ' ἀπόσιτος ὦν τοιαῦτ' οὐκ ἀνέχομαι.

τῷ δὲ παράσιτος ὁμοιά ἐστὶν ὀνόματα ἐπίσιτος, περὶ
5 οὗ προεῖρηται (p. 246 f), καὶ οἰκόσιτος σιτόκουρός τε
καὶ αὐτόσιτος, ἐτι δὲ κακόςιτος καὶ ὀλιγόςιτος. μνη-
μονεύει δὲ τοῦ μὲν οἰκοσίτου Ἀναξανδρίδης ἐν Κυνη-
γέταις (II 144 K).

νὺς γὰρ οἰκόσιτος ἤδὺ γίνεται.

10 καλεῖται δ' οἰκόσιτος ὁ μὴ μισθοῦ, ἀλλὰ προῖκα τῆ
πόλει ὑπηρετῶν. Ἀντιφάνης Σκύθῃ (II 97 K).

ταχὺ γὰρ γίνεται

ἐκκλησιαστής οἰκόσιτος.

Μένανδρος Δακτυλίῳ (IV 99 M).

15 οἰκόσιτον νυμφίον

οὐδὲν δεόμενον προικὸς ἐξευρήκαμεν.

καὶ ἐν Κιθαριστῇ (IV 150 M).

οὐκ οἰκοσίτους τοὺς ἀκροατὰς λαμβάνεις.

— ἐπισιτίου δὲ Κράτης Τόλμαις (I 140 K).

20 ποιμαίνει δ' ἐπισίτιον, φηγῶν δ' ἐν Μεγαβύζου
[δέξετ' ἐπὶ μισθῷ σίτος]. —

ιδίως δ' ἐν Συναριστώσαις ἔφη (IV 202 M).

248

ἀστεῖον τὸ μὴ

συνάγειν γυναικας μηδὲ δειπνίζειν ὄχλον,

25 ἀλλ' οἰκοσίτους τοὺς γάμους πεποιηκένας.

σιτοκούρου δ' Ἄλεξις μνημονεύει ἐν Παννυχίδι ἢ
Ἐρίθιοις (II 363 K).

2 δ' ἐν 5 12 fort. γλυκὺ γὰρ 14 δακτύλωι A 19—21
fort. retrahenda ad p. 246 f 19. 20 ἐπισίτου et ἐπίσιτον Pors
20 φηγῶν Pors μεταβύζου A: corr. Cas 21 δέξεταί τ' Pors
σίτον Cas, totum versum del. Wilam

ἔση περιπατῶν σιτόκουρος.

Μένανδρος δὲ τὸν ἄχρηστον καὶ μάτην τρεφό-
μενον σιτόκουρον εἶρηκεν ἐν Θρασυλέοντι οὕτως
(IV 139 M).

b . . ὀνηρός, πάντα μέλλων, σιτόκουρος ὁμολογῶν 5
παραιρέσθαι.

καὶ ἐν Πωλουμένοις (IV 196 M).

. . . . τάλας, ἔστηκας ἔτι πρὸς ταῖς θύραις
τὸ φορτίον θεῖς· σιτόκουρον, ἄθλιον,
ἄχρηστον εἰς τὴν οἰκίαν εἰλήφραμεν. 10

αὐτόσιτον δ' εἶρηκε Κρώβυλος ἐν Ἀπαγχομένῳ (IV
565 M).

παράσιτον αὐτόσιτον. αὐτὸν γοῦν τρέφων
τὰ πλεῖστα συνερανιστὸς εἶ τῷ δεσπότη.

κακοσίτου δὲ μέμνηται Εὐβουλος ἐν Γανυμήδει (II 15
171 K).

c ὕπνος αὐτὸν ὄντα κακόσιτον τρέφει.

ὀλιγοσίτου δὲ μέμνηται Φρόνιχος ἐν Μονοτρόπῳ
(I 377 K).

ὁ δὲ ὀλιγόσιτος Ἡρακλῆς ἐκεῖ τί δρᾷ; 20
καὶ Φερεκράτης ἢ Στρατίτις ἐν Ἀραθοῖς (I 145 K).
ὡς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις
τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία.

53. τοσαῦτα τοῦ Πλουτάρχου εἰπόντος περὶ παρα-
σίτων διαδεξάμενος τὸν λόγον ὁ Δημόκριτος ἄλλα 25
μὴν καὶ αὐτός', ἔφη, 'τὸ ποτίκολλον ἄτε ξύλον παρὰ
ξύλῳ, ὡς ὁ Θηβαῖος εἶρηκεν ποιητῆς (fr. 241), περὶ
d κολάκων ἐρῶ τι. 'πράττει γὰρ πάντων ὁ κόλαξ ἄριστα',

5 fort. πάντ' ὄνν. σιτόκουρον ἄθλιον ἄχρηστον εἰς γῆν (sic)
ὁμολογῶν A (ex vv. 9. 10): corr. Pors 10 ἄχρηστον om. AC,
cf. ad v. 5 14 συνερανιστῆς AC: corr. Pors

ο καλὸς εἶπεν Μένανδρος (IV 135, 16 M), οὐ μακρὰν δ' ἐστὶν ὁ κόλαξ τοῦ τῶν παρασίτων ὀνόματος. Κλεισοφον γοῦν τὸν ὑπὸ πάντων κόλακα Φιλίππου τοῦ τῶν Μακεδόνων βασιλέως ἀναγραφόμενον (Ἀθηναῖος 5 δ' ἦν γένος, ὡς φησι Σάτυρος ὁ περιπατητικὸς ἐν τῷ Φιλίππου βίῳ [FHG III 161]) Λυγκεὺς ὁ Σάμιος ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι παράσιτον ὀνομάζει λέγων οὕτως· 'Κλεισοφος ὁ Φιλίππου παράσιτος ἐπιτιμῶντος αὐτῷ τοῦ Φιλίππου διότι ἀεὶ αἰτεῖ, 'ἔν', ἔφη, μὴ ἐπι- 10 λανθάνωμαι.' τοῦ δὲ Φιλίππου δόντος αὐτῷ ἵππον τραυματίαν ἀπέδοτο. καὶ μετὰ χρόνον ἐπερωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ποῦ ἐστίν, 'ἐκ τοῦ τραύματος, ἔφη, 'κείνου πέπραται.' σκώπτοντος δ' αὐτὸν τοῦ Φιλίππου καὶ εὐημεροῦντος 'εἶτ' οὐκ ἐγὼ σέ, ἔφη, θρῆψω;' καὶ 15 ὁ Δελφὸς δὲ Ἠγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι (FHG IV 413) περὶ τοῦ Κλεισόφου τάδε ἱστορεῖ· 'Φιλίππου τοῦ βασιλέως εἰπόντος διότι γράμματα αὐτῷ ἐκομίσθη παρὰ Κότυος τοῦ Θρακῶν βασιλέως Κλεισοφος παρὼν ἔφη 'εὖ γε νῆ τοὺς θεούς.' τοῦ δὲ Φιλίππου εἰπόντος 20 'τί δὲ σὺ οἶδας ὑπὲρ ὧν γέγραπται;' 'νῆ τὸν Δία τὸν μέγιστον', εἶπεν, 'ἄκρωσ γέ μοι ἐπετίμησας.' f 54. Σάτυρος δ' ἐν τῷ Φιλίππου βίῳ (FHG III 161) 'ὅτε, φησί, Φίλιππος τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη συμ- προηλθεὺν αὐτῷ καὶ ὁ Κλεισοφος τελαμωνισθεὶς τὸν 25 αὐτὸν ὀφθαλμὸν. καὶ πάλιν ὅτε τὸ σκέλος ἐπηρώθη, σκάζων συνεξώθευε τῷ βασιλεῖ. καὶ εἴ ποτε δορυμὸν προσφέροίτο τῶν ἐδεσμάτων ο Φίλιππος, αὐτὸς συν-

9 αἰε C: δεῖ A ἔν', ἔφη, μὴ ἐπιλανθάνωμαι Pors: εἰναί φημι ἐπιλανθάνωμαι A 18 Θρακῶν C: om. A 19 σύγε μὴ τοῦσ A: corr. C 21 ἐπιτιμήσας A: corr. C 26 δορυμὸν ε Pors

- 249 ἔστρεφε τὴν ὄψιν ὡς συνδαινύμενος· ἐν δὲ τῇ Ἀράβων
 χώρα οὐχ ὡς ἐν κολακείᾳ τοῦτ' ἐποίουν, ἀλλὰ κατὰ
 τι νόμιμον, βασιλέως πηρωθέντος τι τῶν μελῶν συν-
 υποκρίνεσθαι τὸ ὅμοιον πάθος, ἐπεὶ καὶ γέλοιον νο-
 μίζουσιν ἀποθανόντι μὲν αὐτῷ σπουδάζειν συγκατο- 5
 ρύττεσθαι, πηρωθέντι δὲ μὴ χαρίζεσθαι τὴν ἴσῃν
 δόξαν τοῦ πάθους. Νικόλαος δ' ὁ Δαμασκηνὸς
 (εἷς δ' ἦν τῶν ἐκ τοῦ περιπάτου) ἐν τῇ πολυβύβλω
 ἱστορίᾳ (ἐκατὸν γὰρ καὶ τεσσαράκοντά εἰσι πρὸς ταῖς
 τέσσαρσι) τῇ ἐκκαιδεκάτῃ καὶ ἐκατοστῇ (FHG III 418) 10
 b φησιν Ἀδιάτομον τὸν τῶν Σωτιανῶν βασιλέα (ἔθνος
 δὲ τοῦτο Κελτικόν) ἑξακοσίους ἔχειν λογάδας περὶ
 αὐτόν, οὓς καλεῖσθαι ὑπὸ Γαλατῶν τῇ πατρίᾳ γλώττῃ
 σιλοδούρους· τοῦτο δ' ἐστὶν ἑλλημιστὶ εὐχολιμαῖοι.
 'τούτους δ' οἱ βασιλεῖς ἔχουσι συζῶντας καὶ συναπο- 15
 θνήσκοντας ταύτην ἐκείνων εὐχὴν ποιουμένων· ἀνθ'
 ἧς συνδυναστεύουσί τε αὐτῷ τὴν αὐτὴν ἐσθῆτα καὶ
 διαίταν ἔχοντες καὶ συναποθνήσκουσι κατὰ πᾶσαν
 ἀνάγκην εἴτε νόσῳ τελευτήσῃε βασιλεὺς εἴτε πολέμῳ
 εἴτ' ἄλλως πως, καὶ οὐδεὶς εἰπεῖν ἔχει τινὰ ἀποδει- 20
 λιάσαντα τούτων τὸν θάνατον ὅταν ἦκη βασιλεῖ ἢ
 διεκδύντα.'
- c 55. Φίλιππον δὲ φησι Θεόπομπος ἐν τῇ τε-
 τάρτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 317)
 Θρασυνδαῖον τὸν Θεσσαλὸν καταστῆσαι τῶν ὁμοεθνῶν 25
 τύραννον, μικρὸν μὲν ὄντα τὴν γνώμην, κόλακα δὲ
 μέγιστον. ἀλλ' οὐκ Ἀρκαδίων ὁ Ἀχαιὸς κόλαξ ἦν·

3 πηρωθέντος K: παθόντος AC 14 σιλοδούρους A:
 σιλοδούρους C, fort. σολιδούρους (soldurii Caes. b. G. III 20)
 16, 17 ἀνθ' ὧν C 19 εἴτε νόσῳ K: εἴτ' ἐν ν. AC
 26 μιὰρόν Cas

περὶ οὗ ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Θεόπομπος καὶ Διοῦρις ἐν πέμπτῃ Μακεδονικῶν (FHG II 471). οὗτος δὲ ὁ Ἀρκαδίων μισῶν τὸν Φίλιππον ἐκούσιον ἐκ τῆς πατρίδος φυγῆν ἐφυγεν. ἦν δ' εὐφρέστατος καὶ πλείους ἀπο-
 5 φάσεις αὐτοῦ μνημονεύονται. ἔτυχεν δ' οὐν ποτε ἐν Δελφοῖς ἐπιδημοῦντος Φιλίππου παρῆναι καὶ τὸν Ἀρκαδίωνα· ὃν θεασάμενος ὁ Μακεδὼν καὶ προσ-
 καλεσάμενος 'μέχρι τίνος φεύξῃ, φησίν, Ἀρκαδίων;' καὶ ὅς (λ 122).

- 10 ἔς τ' ἂν τοὺς ἀφίκωμαι οἱ οὐκ ἴσασι Φίλιππον. Φύλαρχος δ' ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 344) γελᾶσαντα τὸν Φίλιππον ἐπὶ τούτῳ καλέσαι τε ἐπὶ δεῖπνον τὸν Ἀρκαδίωνα καὶ οὕτω τὴν ἐχθρὰν διαλύσασθαι. περὶ δὲ Νικησίου τοῦ Ἀλεξάν-
 15 δρου κόλακος Ἡγήσανδρος τάδ' ἱστορεῖ (FHG IV 414). 'Ἀλεξάνδρον δάκνεσθαι φήσαντος ὑπὸ μυιῶν καὶ προθύμως αὐτὰς ἀποσοβοῦντος τῶν κολάκων τις Νικησίας ἐ-
 παρῶν 'ἢ πού τῶν ἄλλων μυιῶν', εἶπεν, 'αὐταὶ πολὺ κρατήσουσι τοῦ σοῦ γευσάμεναι αἵματος.' ὁ δ' αὐτὸς
 20 φησι καὶ Χειρίσοφον τὸν Διονυσίου κόλακα ἰδόντα Διονύσιον γελῶντα μετὰ τινων γνωρίμων (ἀπέειχεν δ' ἀπ' αὐτῶν πλείω τόπον, ὡς μὴ συνακούειν) συγγελᾶν. ἐπεὶ δ' ὁ Διονύσιος ἠρώτησεν αὐτὸν διὰ τίνα αἰτίαν οὐ συνακούων τῶν λεγομένων γελᾷ,
 25 'ὕμιν', φησί, 'πιστεύω διότι τὸ ἔρηθ' ἐν γέλοιόν ἐστιν.' 56. πλείστους δ' εἶχεν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Διονύσιος τοὺς κολακεύοντας, οὓς καὶ προσηγόρευον οἱ πολλοὶ f
 Διονυσοκόλακας. οὗτοι δὲ προσεποιούντο μήτε ὄξ' ὑ

13 ἐκάλεσε AC (sed in C oratio recta): corr. Cas 14 ἡγη-
 σίου νικησίου A: corr. Schw 17 εἰς C 22. 23 συγγελᾶν
 add. C 23 δ' add. C

ὄρᾶν παρὰ τὸ δεῖπνον, ἐπεὶ ὁ Διονύσιος οὐκ ἦν
 ὀξύωπης, ἔψανόν τε τῶν παρακειμένων ὡς οὐχ ὄρῶντες,
 ἕως ὁ Διονύσιος αὐτῶν τὰς χεῖρας πρὸς τὰ λεκάνια
 προσῆγεν. ἀποπτύοντος δὲ τοῦ Διονυσίου πολλάκις
 250 παρείχον τὰ πρόσωπα καταπτύεσθαι καὶ ἀπολείχοντες 5
 τὸν σιάλον, ἔτι δὲ τὸν ἔμετον αὐτοῦ μέλιτος ἔλεγον
 εἶναι γλυκύτερον. Τίμαιος δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ
 εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 224) Δημοκλέα φησὶ
 τὸν Διονυσίου τοῦ νεωτέρου κόλακα, ἔθους ὄντος
 κατὰ Σικελίαν θυσίας ποιεῖσθαι κατὰ τὰς οἰκίας ταῖς 10
 Νύμφαις καὶ περὶ τὰ ἀγάλματα παννυχίζειν μεθυ-
 σκομένους ὀρχεῖσθαι τε περὶ τὰς θεάς, ὁ Δημοκλῆς
 ἑάσας τὰς Νύμφας καὶ εἰπὼν οὐ δεῖν προσέχειν ἀψύχοις
 θεοῖς ἐλθὼν ὀρχεῖτο περὶ τὸν Διονύσιον. ἔπειτα πρε-
 b σβεύσας ποτὲ μεθ' ἑτέρων ὡς τὸν Διονύσιον καὶ 15
 πάντων κομιζομένων ἐπὶ τριήρους κατηγορούμενος ὑπὸ
 τῶν ἄλλων ὅτι στασιάζοι κατὰ τὴν ἀποδημίαν καὶ
 βλάπτοι τοῦ Διονυσίου τὰς κοινὰς πράξεις καὶ σφόδρα
 τοῦ Διονυσίου ὀργισθέντος ἔφησεν τὴν διαφορὰν γε-
 νέσθαι αὐτῷ πρὸς τοὺς συμπρέσβεις, ὅτι μετὰ τὸ 20
 δεῖπνον ἐκείνοι μὲν τῶν Φροννίχου καὶ Στησιγόρου,
 ἔτι δὲ Πινδάρου παιάνων τῶν ναυτῶν τινὰς ἀνειλη-
 φότες ἦδον, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν βουλομένων τοὺς ὑπὸ
 c τοῦ Διονυσίου πεποιημένους διεπεραίνετο. καὶ τούτου
 σαφῆ τὸν ἔλεγχον παρῆξεν ἐπηγγέλματο· τοὺς μὲν γὰρ 25
 αὐτοῦ κατηγοροῦς οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀσμάτων

3 λεκάνια A: corr. C 6 ἔτι καὶ C: fort. ἔτι δὲ καὶ
 14 περὶ Wilam: πρὸς A 15 ὡς τὸν Δ. del. Schw (μετὰ
 πρεσβείαν τινὰ C), ὡς τὸν Δίωνα Mueller 21 τῶν Dobr: τὸν A
 22 παιᾶνα A: corr. K τινὰς Mein: τινες A 23 τοὺς ὑπὸ
 τοῦ Schw: τοῦ συμπότου A τοὺς αὐτοῦ Διον. διεπ. C

κατέχειν, αὐτὸς δ' ἔτοιμος εἶναι πάντας ἐφεξῆς ἄδειν.
 λήξαντος δὲ τῆς ὀργῆς τοῦ Διονυσίου πάλιν ὁ Δη-
 μοκλῆς ἔφη· 'χαρίζαιτο δ' ἄν μοι τι, Διονύσιε, κελεύ-
 σασ τινὶ τῶν ἐπισταμένων διδάξαι με τὸν πεπονημένον
 5 εἰς τὸν Ἀσκληπιὸν παιᾶνα· ἀκούω γάρ σε πεπραγμα-
 τεῦσθαι περὶ τοῦτον· παρακεκλημένων δὲ ποτε τῶν
 φίλων ὑπὸ τοῦ Διονυσίου ἐπὶ τὸ δεῖπνον εἰσιῶν ὁ d
 Διονύσιος εἰς τὸν οἶκον γράμματα ἡμῖν, ἔφη, ἄνδρες
 φίλοι, ἐπέμφθη παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν εἰς Νέαν
 10 πόλιν ἀποσταλέντων· καὶ ὁ Δημοκλῆς ὑπολαβὼν [ἔφη]
 'εὖ γε νῆ τοὺς θεοὺς ἐποίησαν', ἔφη, 'Διονύσιε.' κά-
 κεινος προσβλέψας αὐτῷ 'τί δ' οἶδας', ἔφη, 'σύ, πό-
 τερα κατὰ γνώμην ἐστὶν ἢ τούναντίον ἢ γεγράφασι;
 καὶ ὁ Δημοκλῆς 'εὖ γε νῆ τοὺς θεοὺς ἐπιτετι-
 15 μῆκας, ἔφη, Διονύσιε.' καὶ Σάτυρον δὲ τινα ἀνα-
 γράφει ὁ Τίμαιος κόλακα ἀφοτέρων τῶν Διονυσίων.
 57. 'Ἠγήσανδρος δ' ἱστορεῖ (FHG IV 415) καὶ Ἰέρωνα
 τὸν τύραννον ἀμβλύτερον κατὰ τὰς ὄψεις γενέσθαι e
 καὶ τοὺς συνδειπνοῦντας τῶν φίλων ἔχειν ἐπίτηδες
 20 διαμαρτάνοντας τῶν ἐδεσμάτων, ἵν' ὑπ' αὐτοῦ χειρα-
 γωγῶνται καὶ δοκῆ τῶν ἄλλων ὀξυθερκέστερος εἶναι.
 Εὐκλείδην δὲ φησιν Ἠγήσανδρος τὸν Σεῦτλον ἐπι-
 καλούμενον (παράσιτος δ' ἦν καὶ οὗτος) παραθέντος
 τινὸς αὐτῷ πλείους σόγκους ἐν δείπνῳ, ὁ Καπανεύς,
 25 ἔφη, ὁ ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου εἰσαγόμενος ἐν ταῖς Ἰκέ-
 τισιν (764) ὑπεραστειὸς ἦν
 μισῶν τραπέζας ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν. f
 οἱ δὲ δημαγωγοῦντες, φησίν, Ἀθήνησι κατὰ τὸν Χρημω-

6 τοῦτον C: τούτων A 10 ἔφη del. K 12 τί δ' C:
 το δ' A 19 velut προσποιεῖσθαι οὕτως ἔχειν 20 ὑπ'
 αὐτοῦ C: ὑπ' αὐ A 27 i. e. ἐκσογκοῖτο

νίδειον πόλεμον κολακεύοντες τοὺς Ἀθηναίους τᾶλλα μὲν ἔφασκον πάντα εἶναι κοινὰ τῶν Ἑλλήνων, τὴν δ' ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπους φέρουσαν ὁδὸν Ἀθηναίους εἰδέναι μόνους. Σάτυρος δ' ἐν τοῖς βίοις (FHG III 164) Ἀνάξαρχόν φησι τὸν εὐδαιμονικὸν φιλόσοφον ἓνα τῶν Ἀλεξάνδρου γενέσθαι κολάκων καὶ συνοδεύοντα τῷ βασιλεῖ, ἐπεὶ ἐγένετό ποτε βροντὴ ἰσχυρὰ καὶ ἐξαίσιος ὡς πάντας πτῆξαι, εἰπεῖν ἄ μή τι σὺ τοιοῦτον ἐποίησας, Ἀλέξανδρε, ὁ τοῦ Διός; τὸν 251 δὲ γελᾶσαντα εἰπεῖν ὅτι γὰρ φοβερὸς βούλομαι εἶναι, 10 καθάπερ σύ με διδάσκεις ὅτι τὰς τῶν σατραπῶν καὶ βασιλέων κελεύων με δειπνοῦντα προσφέρεσθαι κεφαλᾶς. Ἀριστόβουλος δὲ φησιν ὁ Κασσανδρεὺς (fr. 28^b M) Διώξιππον τὸν Ἀθηναῖον παγκρατιαστὴν τρωθέντος ποτὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ αἵματος ῥέοντος 15 εἰπεῖν (E 340):

ἰγῶρ οἴοσπερ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν.

58. Ἐπικράτης δ' ὁ Ἀθηναῖος πρὸς βασιλέα πρεσβεύσας, ὡς φησιν Ἡγήσανδρος (FHG IV 414), καὶ πολλὰ 10 δῶρα παρ' ἐκείνου λαβὼν οὐκ ἠσχύνετο κολακεύων οὕτως φανερωῶς καὶ τολμηρῶς τὸν βασιλέα ὡς καὶ εἰπεῖν, δεῖν κατ' ἐνιαυτὸν οὐκ ἑννέα ἄρχοντας, ἀλλ' ἑννέα πρέσβεις αἰρεῖσθαι πρὸς βασιλέα. θαυμάζω δὲ ἔγωγε τῶν Ἀθηναίων πῶς τοῦτον μὲν ἄκριτον εἶσαν, 25 Δημάδην δὲ δέκα ταλάντοις ἐξημίωσαν, ὅτι θεὸν εἰσηγήσατο Ἀλέξανδρον, καὶ Τιμαγόραν δ' ἀπέκτειναν, ὅτι πρεσβεύων ὡς βασιλέα προσεκύνησεν αὐτόν. Τιμων 30 ὁ Φλιάσιος ἐν τῷ τρίτῳ τῶν σίλλων (fr. 64 W) Ἀρίστωνα

26 Τιμαγόραν Valesius coll. II 48 e: Ἐταγόραν AC Ἐταγόραν δὲ καὶ ἀπέκτειναν lemm. A

- φησι τὸν Χιον, Ζήωνος δὲ τοῦ Κιτιέως γνώριμον, κόλακα γενέσθαι Περσαίου τοῦ φιλοσόφου, ὅτι ἦν ἑταῖρος Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως. Φύλαρχος δὲ ἐν 5 ἱστοριῶν (FHG I 336) Νικησίαν φησὶ τὸν Ἀλεξάνδρου
 5 κόλακα θεασάμενον τὸν βασιλέα σπαρασσόμενον ὑφ' οὗ εἰλήφει φαρμάκου εἰπεῖν ᾧ βασιλεῦ, τί δεῖ ποιεῖν ἡμᾶς, ὅτε καὶ ὑμεῖς οἱ θεοὶ τοιαῦτα πάσχετε; καὶ τὸν Ἀλέξανδρον μόλις ἀναβλέψαντα, ἑποιοί θεοί; φῆσαι, φοβοῦμαι μή τι θεοῖσιν ἐχθροί. ἐν
 10 δὲ τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ (FHG I 348) ὁ αὐτὸς Φύ- d
 λαρχος Ἀντιγόνου τοῦ κληθέντος Ἐπιτρόπου τοῦς Λακεδαιμονίους ἐλόντος κόλακα γενέσθαι Ἀπολλοφάνη τὸν εἰπόντα τὴν Ἀντιγόνου τύχην ἀλεξανδρίζειν. 95. Εὐφραντος δ' ἐν τετάρτῃ ἱστοριῶν (FHG III 19)
 15 Πτολεμαίου φησὶ τοῦ τρίτου βασιλεύσαντος Αἰγύπτου κόλακα γενέσθαι Καλλικράτην, ὃς οὕτω δεινὸς ἦν, ὥς μὴ μόνον Ὀδυσσεὺς εἰκόνα ἐν τῇ σφραγίδι περιφέρειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τέκνοις ὀνόματα θεῶν Τηλέγονον καὶ Ἀντίκλειαν. Πολύβιος δ' ἐν τῇ τρισκαι- e
 20 δεκάτῃ (cap. 4 H) τῶν ἱστοριῶν Φιλίππου τοῦ κατα- λυθέντος ὑπὸ Ῥωμαίων κόλακα γενέσθαι Ἡρακλείδην τὸν Ταραντῖνον τὸν καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ πᾶσαν ἀνατρέψαντα. ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ (c. 11 H) Ἀγαθοκλέους τοῦ Οἰνάνθηος υἱοῦ, ἑταῖρου δὲ τοῦ Φιλο-
 25 πάτορος βασιλέως Φίλωνα. Ἰερωνύμου δὲ τοῦ Συρακοσίων τυράννου Θράσωνα τὸν Κάρχαρον ἐπικαλούμενον Βάτων ὁ Σινωπεὺς ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ τῆς τοῦ Ἰερωνύμου τυραννίδος (FHG IV 349), προσφέρεσθαι

4 νικητῶν C 9 μή τι Mein: μή τοι A μή τοῖς C 21 Ἡρα- κλείδην Polyb: προκλείδην A προκλείδην C 24 ἐτέρον A: corr. Leopardi

f φράσκων αὐτὸν ἐκάστοτε πολὺν ἄκρατον. τοῦτον δ' ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἱερώνυμου ἕτερος κόλαξ Σῶσις ὄνομα· καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἱερώνυμον ἀνέπεισεν διάδημά τε ἀναλαβεῖν καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν διασκευὴν ἣν ἐφόρει Διονύσιος ὁ τύ- 5 ραννος. Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ τριακοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (FHG III 194) Ἀργήσιππος, φησίν, ὁ Σπαρτιάτης, ἄνθρωπος οὐ μετρίως φαῦλος οὐδὲ δοκῶν χρηστός εἶναι, πιθανὸν δ' ἔχων ἐν κολακείᾳ λόγον καὶ θερα- 252 πεῦσαι τοὺς εὐπόρους μέχρι τῆς τύχης δεινός· τοι- 10 οὔτος ἦν καὶ Ἡρακλείδης ὁ Μαρωνεΐτης ὁ Σεύθου τοῦ Θρακῶν βασιλέως κόλαξ, οὗ μνημονεύει Ξενοφῶν ἐν ζ' Ἀναβάσεως (3, 16). 60. Θεόπομπος δ' ἐν ὀκτωκαιδεκάτῃ Ἱστοριῶν (FHG I 301) περὶ Νικοστράτου Ἀργείου λέγων ὡς ἐκολάκευε τὸν Περσῶν βασιλέα γράφει 15 καὶ ταῦτα· Νικόστρατον δὲ τὸν Ἀργεῖον πῶς οὐ χρῆ φαῦλον νομίζειν, ὃς προστάτης γενόμενος τῆς Ἀργείων πόλεως καὶ παραλαβὼν καὶ γένος καὶ χρήματα καὶ πολλὴν οὐσίαν παρὰ τῶν προγόνων ἅπαντας ὑπερεβάλετο τῇ κολακείᾳ καὶ ταῖς θεραπαίαις οὐ μόνον 20 τοὺς τότε στρατείας μετασχόντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἔμ- προσθεν γενομένους. πρῶτον μὲν γὰρ οὕτως ἠγάπησε τὴν παρὰ τοῦ βαρβάρου τιμὴν ὥστε βουλόμενος ἀρέσκειν καὶ πιστεῦσθαι μᾶλλον ἀνεκόμισε πρὸς βασιλέα τὸν υἱόν· ὃ τῶν ἄλλων οὐδεὶς πάποτε φανήσεται 25 ποιήσας. ἔπειτα καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ὁπότε μέλλοι δειπνεῖν, τράπεζαν παρετίθει χωρὶς ὀνομάζων τῷ δαίμονι τῷ βασιλέως, ἐμπλήσας σίτον καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, ἀκούων μὲν τοῦτο ποιεῖν καὶ τῶν Περσῶν

3 Σῶσις Gronov: ωσις AC 8 οὐδὲ Schw: οὔτε AC, fort. φαῦλος ὡν ἀλλ' οὐδὲ 11 μαρωνίτης A: corr. C 21 τοὺς τῆς τότε Wilam

τοὺς περὶ τὰς θύρας διατρίβοντας, οἰόμενος δὲ διὰ c
 τῆς θεραπείας ταύτης χρηματιεῖσθαι μᾶλλον παρὰ τοῦ
 βασιλέως· ἦν γὰρ αἰσχροκερδῆς καὶ χρημάτων ὡς
 οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος ἦττων. Ἀττάλου δὲ τοῦ βασι-
 5 λέως ἐγένετο κόλαξ καὶ διδάσκαλος Λυσίμαχος, ὃν
 Καλλίμαχος μὲν (fr. 100^d 12 Schm) Θεοδώρειον ἀνα-
 γράφει, Ἑρμιππος δ' ἐν τοῖς Θεοφράστου μαθηταῖς
 καταλέγει. οὗτος δ' ὁ ἀνὴρ καὶ περὶ τῆς Ἀττάλου
 παιδείας συγγέγραφε βίβλους πᾶσαν κολακειάν ἐμφαι-
 10 νούσας. Πολύβιος δ' ἐν ὀγδόῃ ἱστοριῶν (cap. 24)
 Ἐνάργου, φησὶν, ὁ Γαλάτης ὢν τᾶλλα ἀγαθὸς ὑπὸ Σω- d
 στρατοῦ τοῦ κόλακος διεστρέφετο, ὃς ἦν Χαλκηδόνιος
 γένος. 61. Λικυννίου δὲ Κράσσου τοῦ ἐπὶ Πάρθους
 στρατεύσαντος κόλακά φησι γενέσθαι Νικόλαος ἐν τῇ
 15 τεσσαρεσκαίδεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν (FHG III 418)
 Ἀνδρόμαχον τὸν Καρρηνόν, ᾧ τὸν Κράσσου πάντα
 ἀνακουνόμενον προδοθῆναι Πάρθοις ὑπ' αὐτοῦ καὶ
 ἀπολέσθαι. οὐκ ἀτιμώρητος δ' ὑπὸ τοῦ δαιμονίου
 παρεῖθῃ ὁ Ἀνδρόμαχος. μισθὸν γὰρ λαβὼν τῆς πράξεως
 20 τὸ τυραννεῖν Καρρῶν τῆς πατρίδος διὰ τὴν ἀμόνητα e
 καὶ βίαν ὑπὸ τῶν Καρρηνῶν πανοικίᾳ ἐνεπρήσθη.
 Ποσειδώνιος δ' ὁ Ἀπαμεύς, ὕστερον δὲ Ῥόδιος
 χρηματίσας, ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG III
 254) Ἰέρακά φησι τὸν Ἀντιοχέα πρότερον λυσιφθοῖς
 25 ὑπανυλῶντα ὕστερον γενέσθαι κόλακα δεινὸν Πτολε-
 μαίου τοῦ ἐβδόμου βασιλέως τοῦ καὶ Εὐεργέτου ἐπι-
 κληθέντος καὶ τὰ μέγιστα δυνηθέντα παρ' αὐτῷ, κα-
 θάπερ καὶ παρὰ τῷ Φιλομήτορι, ὕστερον ὑπ' αὐτοῖ

5 Λυσίμαχος C: σίμαχος A 6 Θεοδώρειον A: corr. C 11 ἀνὴρ
 ἀγαθὸς C fort. recte 16 καρρηνον A: corr. C 20 καρρῶν A:
 corr. C

f διαφθαρήναι. Μιθριδάτου δ' ἀναγράφει κόλακα Σωσί-
 πατρον ἄνθρωπον γόητα Νικόλαος ὁ περιπατητικός
 (FHG III 415). Θεόπομπος δ' ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν
 Ἑλληνικῶν (FHG I 280) Σισύφου φησὶ τοῦ Φαρσαλίου
 κόλακα καὶ ὑπηρέτην γενέσθαι Ἀθήναιον τὸν Ἐρετριέα. 5

62. διαβόητος δὲ ἐγένετο ἐπὶ κολακείᾳ καὶ ὁ τῶν
 Ἀθηναίων δῆμος. Δημοχάρης γοῦν ὁ Δημοσθένους
 τοῦ ῥήτορος ἀνεψιὸς ἐν τῇ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν
 (FHG II 449) διηγούμενος περὶ ἧς ἐποιοῦντο οἱ Ἀθη-
 253ναῖοι κολακείας πρὸς τὸν Πολιορκητὴν Δημήτριον 10
 καὶ ὅτι τοῦτ' οὐκ ἦν ἐκείνῳ βουλομένῳ, γράφει οὕτως·
 ἔλύπει μὲν καὶ τούτων ἕνια αὐτόν, ὡς ἔοικεν, οὐ
 μὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλα γε παντελῶς αἰσχρὰ καὶ ταπεινά,
 Λεαίνης μὲν καὶ Λαμίας Ἀφροδίτης ἱερὰ καὶ Βουρίχου
 καὶ Ἀδειμάντου καὶ Ὄξυθέμιδος τῶν κολάκων αὐτοῦ 15
 καὶ βωμοὶ καὶ ἡρώα καὶ σπονδαί. τούτων ἐκάστῳ
 καὶ παιᾶνες ἤδοντο, ὥστε καὶ αὐτὸν τὸν Δημήτριον
 θαυμάζειν ἐπὶ τοῖς γινομένοις καὶ λέγειν ὅτι ἐπ'
 b αὐτοῦ οὐδεὶς Ἀθηναίων γέγονε μέγας καὶ ἀδρὸς τὴν
 ψυχῆν. καὶ Θηβαῖοι δὲ κολακεύοντες τὸν Δημήτριον, 20
 ὡς φησὶ Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῆς ποικίλης στοᾶς
 τῆς ἐν Σικυῶνι (fr. 15 Pr), ἰδρῦσαντο ναὸν Ἀφρο-
 δίτης Λαμίας. ἐρωμένη δ' ἦν αὕτη τοῦ Δημη-
 τρίου καθάπερ καὶ ἡ Λεαίνα. τί οὖν παράδοξον οἱ
 Ἀθηναῖοι (οἱ) τῶν κολάκων κόλακες ἐποίησαν [οἱ] εἰς 25
 αὐτὸν τὸν Δημήτριον παιᾶνας καὶ προσόδια ἄδοντες;
 φησὶ γοῦν ὁ Δημοχάρης ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ
 γράφων (FHG II 449)· ἔπανελθόντα δὲ τὸν Δημήτριον
 c ἀπὸ τῆς Λευκάδος καὶ Κερκύρας εἰς τὰς Ἀθήνας

10 πρὸς τε τὸν A: τε om. C 13 ἀλλὰ om. C, tum fort. ἄλλα
 γ' ἐδόκει 14 ἱερὰ C: ἐρᾷA 25 of prius add. alterum del. Coraes

οἱ Ἀθηναῖοι ἐδέχοντο οὐ μόνον θυμῶντες καὶ στεφανοῦντες καὶ οἰνοχοοῦντες, ἀλλὰ καὶ προσοδιακοὶ χοροὶ καὶ ἰθύφαλλοι μετ' ὀρχήσεως καὶ ᾠδῆς ἀπῆντων αὐτῶ καὶ ἐπιστάμενοι κατὰ τοὺς ὄχλους ἦδον ὀρχοῦμενοι
 5 καὶ ἐπάδοντες ὡς εἴη μόνος θεὸς ἀληθινός, οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν ἢ ἀποδημοῦσιν ἢ οὐκ εἰσίν, γεγυνῶς δ' εἴη ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Ἀφροδίτης, τῷ δὲ κάλλει διάφορος καὶ τῇ πρὸς πάντας φιλανθρωπία d
 κοινός. δεόμενοι δ' αὐτοῦ ἰκέτεον, φησί, καὶ προσ-
 10 ἠύχοντο.' 63. ὁ μὲν οὖν Δημοχάρης τοσαῦτα εἰρηκε περὶ τῆς Ἀθηναίων κολακείας· Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG II 476) καὶ αὐτὸν τὸν ἰθύφαλλον (PL III 674⁴B)

15 ὡς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλτατοι τῇ πόλει πάρεσιν· ἐνταῦθα <γὰρ Δήμητρα καὶ> Δημήτριον ἄμα παρῆγ' ὁ καιρός.
 5 χῆ μὲν τὰ σεμνὰ τῆς Κόρης μυστήρια
 20 ἔρχεθ' ἵνα ποιήσῃ, ὁ δ' ἰλαρός, ὥσπερ τὸν θεὸν δεῖ, καὶ καλὸς καὶ γελῶν πάρεστι. σεμνόν τι φαίνεθ', οἱ φίλοι πάντες κύκλω,
 10 ἐν μέσοισι δ' αὐτός,
 25 ὅμοιος ὥσπερ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρες, e ἥλιος δ' ἐκεῖνος. ὦ τοῦ κρατίστου παῖ Ποσειδῶνος θεοῦ,

2 προσοδιακοὶ Bernhardy: προσόδια καὶ AC 4 κατὰ τὰς ὁδοὺς Mein 13 παρατίθεται suppl. Hullemann 17 suppl. Τουρ Δημήτριος A: corr. Cas 18 παρῆν A: corr. Pors 23 τι Mein: ὅθι A 24 αὐτός C: αὐτοῖς A 25 ὅμοιον Mein

χαίρει, κάφροδίτης.

15 ἄλλοι μὲν ἢ μακρὰν γὰρ ἀπέχουσιν θεοὶ
ἢ οὐκ ἔχουσιν ὧτα
ἢ οὐκ εἰσὶν ἢ οὐ προσέχουσιν ἡμῖν οὐδὲ ἔν,
σὲ δὲ παρόνθ' ὀρωμεν, 5
οὐ ξύλινον οὐδὲ λίθινον, ἀλλ' ἀληθινόν.

20 εὐχόμεσθα δὴ σοι·
πρωτὸν μὲν εἰρήνην ποιήσον, φίλτατε·
κύριος γὰρ εἶ σύ.
τὴν δ' οὐχὶ Θηβῶν, ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος 10
Σφίγγα περικρατοῦσαν,

25 Αἰτωλὸς ὅστις ἐπὶ πέτρας καθήμενος,
ὥσπερ ἢ παλαιά,
τὰ σώμαθ' ἡμῶν πάντ' ἀναρπάσας φέρει,
f κοὐκ ἔχω μάχεσθαι· 15
Αἰτωλικὸν γὰρ ἀρπάσαι τὰ τῶν πέλας,

30 νῦν δὲ καὶ τὰ πόρρω·
μάλιστα μὲν δὴ σχόλασον αὐτός· εἰ δὲ μή,
Οἰδίπουν τιν' εὐρέ,
τὴν Σφίγγα ταύτην ὅστις ἢ κατακορημνιεῖ 20
ἢ σποδὸν ποιήσει.

64. ταῦτ' ἦδον οἱ Μαραθωνομάχαι οὐ δημοσίᾳ μόνον,
ἀλλὰ καὶ κατ' οἰκίαν, οἱ τὸν προσκυνήσαντα τὸν
Περσῶν βασιλέα ἀποκτείναντες, οἱ τὰς ἀναρίθμους
μυριάδας τῶν βαρβάρων φονεύσαντες. Ἄλεξις γοῦν 25
254 ἐν Φαρμακοπάλῃ ἢ Κρατεῦα προπίνοντά τινα εἰσαγα-
γὼν ἐνὶ τῶν συμποτῶν καὶ λέγοντα ποιεῖ τάδε (II
386 K).

8 μὲν C: με A 11 περιπατοῦσαν AC: corr. Cas 12 αἰτω-
λίδ' C 13 παλαι AC: corr. Cas 18 κόλασον Tour 21 σπεινον A
πεινήν C: corr. Wilam

- παῖ, τὴν μεγάλην δός, υποχέας
 φίλλας κυάθους τῶν . . . παρόντων τέτταρας,
 τοὺς τρεῖς δ' Ἐρωτος προσαποδώσεις ὕστερον·
 <ἐν' > Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως νίκης καλῶς
 5 5 καὶ τοῦ νεανίσκου κυάθον Δημητρίου
 φέρε τὸν τρίτον
 Φίλλας Ἀφροδίτης. χαίρει', ἄνδρες συμπόται,
 ὄσων ἀγαθῶν τὴν κύλικα μεστήν πίομαι. b
65. τοιοῦτοι τότ' ἐγένοντο οἱ Ἀθηναῖοι κολακείας
 10 θηρίου χαλεπωτάτου λύσσαν ἐμβαλοῦσης αὐτῶν τῇ
 πόλει· ἦν ὁ μὲν Πύθιος ἐστὶν τῆς Ἑλλάδος ἀνεκέρυξε,
 πρυτανεῖον δὲ Ἑλλάδος ὁ δυσμενέστατος Θεόπομπος
 ὁ φήσας ἐν ἄλλοις (FHG I 328) πλήρεις εἶναι τὰς
 Ἀθήνας Διονυσοκολάκων καὶ ναυτῶν καὶ λαποδυτῶν,
 15 ἔτι δὲ ψευδομαρτύρων καὶ συκοφαντῶν καὶ ψευδοκλη- c
 τήρων. οὗς ἐγὼ πείθομαι ὡς ἐπομβρίαν ἢ τι δεινὸν
 ἐκ θεοῦ τὴν προειρημένην πᾶσαν εἰσηγγέσασθαι κολα-
 κείαν. περὶ ἧς καλῶς ὁ Διογένης ἔλεγε πολὺ κρεῖττον
 εἶναι ἐς κόρακας ἀπελθεῖν ἢ ἐς κόλακας, οἱ ζῶντας
 20 ἔτι τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν κατεσθίουσι. φησί
 γοῦν καὶ Ἀναξίλας ἐν . . . (II 274 K)·
 οἱ κόλακές εἰσι τῶν ἐχόντων οὐσίας
 σκώληκες. εἰς οὖν ἄκακον ἀνθρώπου τρόπον
 εἰσθὺς ἕκαστος ἐσθίει καθήμενος,
 25 ἕως ἂν ὥσπερ πυρὸν ἀποδείξῃ κενόν.
 ἔπειθ' ὁ μὲν λέμμ' ἐστίν, ὁ δ' ἕτερον δάκνει. d
 Πλάτων τ' ἐν Φαίδρῳ φησί (p. 240b)· 'κόλακι, δεινῷ

2 συμπαρόντων Mein 3 velut τοὺς τρεῖς δ' ἐγὼ Σωτῆρσιν
 ἀποδώσω θεοῖς· 4 ἐν' add. Cas νίκης καλῶς corrupta
 8 ὄσην A: corr. Cas 22 ἐνιοὶ κόλακες A οἱ κόλ. C: ἐν Ἰοῖ
 Mein, ἐν Νηρεί Di 26 ἕτεροδακνεῖ AC: corr. Cas

θηρίῳ καὶ βλάβῃ μεγάλῃ, ὅμως ἐπέμειξεν ἢ φύσις ἡδο-
νὴν τινα οὐκ ἄμουσον. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περι-
κολακειᾶς (fr. 83 W) φησίν, ὡς Μύρτις ὁ Ἀργεῖος
Κλεώνυμον τὸν χορευτὴν ἅμα καὶ κόλακα προσκαθί-
ζοντα πολλάκις αὐτῷ καὶ τοῖς συνδικάζουσι, βουλόμενοι 5
δὲ καὶ μετὰ τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἐνδόξων ὀραῖσθαι,
e λαβόμενος τοῦ αὐτοῦ καὶ ἔλκων αὐτὸν ἐκ τοῦ συνεδρίου
πολλῶν παρόντων εἶπεν· ὄν χορεύσεις ἐνθάδε οὐδ'
ἁμῶν ἀκούσει. Δίφιλος δ' ἐν Γάμφ φησίν (II 547 K)

ὁ γὰρ κόλαξ 10

καὶ στρατηγὸν καὶ δυνάστην καὶ φίλους καὶ τὰς
πόλεις

ἀνατρέπει λόγῳ κακούργῳ μικρὸν ἡδύνας χρόνου.
νῦν δὲ καὶ καχεξία τις ὑποδέδυκε τοὺς ὄχλους,
καὶ κρίσεις θ' ἡμῶν νοσοῦσι, καὶ τὸ πρὸς χάριν πολὺ. 15

f διὸ καὶ Θετταλοὶ καλῶς ποιήσαντες κατέσκαψαν τὴν
καλουμένην πόλιν Κολακειάν, ἣν Μηλιεῖς ἐνέμοντο,
ὡς φησι Θεόπομπος ἐν τῇ τριακοστῇ (FHG I 310).
66. κόλακας δ' εἶναί φησι Φύλαρχος καὶ τοὺς ἐν
Ἀθήνῃ κατοικοῦντας Ἀθηναίων ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ 20
τῶν ἱστοριῶν (FHG I 341). χάριν γὰρ ἀποδιδόντας
255 τοῖς Σελεύκῳ καὶ Ἀντιόχῳ ἀπογόνοις, ἐπεὶ αὐτοὺς ὁ
Σέλενος πικρῶς ἐπιστατουμένους ὑπὸ Ἀνσιμάχου οὐ
μόνον ἐξείλετο, ἀλλὰ καὶ τὰς πόλεις αὐτοῖς ἀπέδωκεν
ἀμφοτέρως, οἱ Ἀθηναῖοι οὐ μόνον ναοὺς 25
κατεσκεύασαν τοῦ Σελεύκου, ἀλλὰ καὶ τοῦ υἱοῦ
Ἀντιόχου· καὶ τὸν ἐπιχεόμενον κῆαθον ἐν ταῖς συν-
ουσίαις Σελεύκου σωτήρος καλοῦσι.

3 μύρτις C: μύρτις μύστης A, Μίρτις Wilam coll. Arist.
poet. c. 10 et or. c. Neaer. 33 8 χορεύσει A: corr. C
9 ἀκούσῃ C 11 fort. καὶ τὰν πόλει 13 πανούργῳ Nauck

ταύτην δὲ τὴν κολακείαν τινὲς ἐκτρεπόμενοι τοῦνομα ἀρέσκειαν προσαγορεύουσιν, ὡς καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Σαμίᾳ (II 155 K).

τὸ γὰρ κολακεύειν νῦν ἀρέσκειν ὄνομ' ἔχει. b
 5 οὐκ ἐπίστανται δὲ οἱ τὴν κολακείαν μεταχειριζόμενοι ὡς ἐστὶν αὕτη ἡ τέχνη ὀλιγοχρόνιος. Ἄλεξις γοῦν φησιν ἐν Ψευδομένῳ (II 392 K).

κόλακος δὲ βίος μικρὸν χρόνον ἀνθεῖ.

οὐδεὶς γὰρ χαίρει πολιορκοτάφῳ παρασίτῳ.

10 Κλέαρχος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἑρωτικῶν (FHG II 313)· 'κόλαξ μὲν οὐδεὶς', φησί, 'διαρκεῖ πρὸς φιλίαν. καταναλίσκει γὰρ ὁ χρόνος τὸ τοῦ προσποιή- c
 ματος αὐτῶν ψεῦδος. ὁ δ' ἐραστής κόλαξ ἐστὶ φιλίας δι' ὧραν ἢ κάλλος.' τῶν δὲ Δημητρίου τοῦ βασιλέως

15 κολάκων οἱ περὶ Ἀδείμαντον τὸν Λαμψακηνὸν νεῶν κατασκευασάμενοι καὶ ἀγάλματα ἰδρυσάμενοι Θριῆσιν ἀνόμασαν Φίλας Ἀφροδίτης καὶ τὸν τόπον Φιλατον ἐκάλεσαν ἀπὸ τῆς Δημητρίου [μητρὸς] Φίλας, ὡς φησι Διονύσιος ὁ τοῦ Τρύφωνος ἐν τῷ δεκάτῳ περὶ ὀνο-
 20 μάτων.

67. Κλέαρχος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Γεργιδίῳ (FHG II 310) καὶ πόθεν ἡ ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος τῶν κολάκων παρῆλθε διηγεῖται καὶ αὐτὸν τὸν Γεργίδιον ὑποτιθέμενος, ἀφ' οὗ τὸ βιβλίον ἔχει τὴν ἐπι-
 25 γραφήν, ἓνα γεγονότα τῶν Ἀλεξάνδρου κολάκων. d
 διηγεῖται δὲ οὕτως, τὴν κολακείαν ταπεινὰ ποιεῖν τὰ ἥθη τῶν κολάκων καταφρονητικῶν ὄντων τῶν περὶ αὐτούς. σημεῖον δὲ τὸ πᾶν ὑπομένειν εἰδότας οἷα τολμᾶσι. τὰ δὲ τῶν κολακευομένων ἐμφυσσωμένων τῇ

4 ἀρέσκειαν AC: corr. Canter 10 ὁ σολευκος A 16 Θριᾶσιν? 18 μητρὸς del. Herw; debebat γυναικός, cf. Steph. B. s. γ. Φίλα.

κολακεία, χαίνους καὶ κενούς ποιοῦντα, πάντων ἐν
 ὑπεροχῇ παρ' αὐτοῖς ὑπολαμβάνεσθαι κατασκευάζεσθαι.
 ἐξῆς τε διηγούμενος περὶ τίνος μειρακίου Παφίου μὲν
 e τὸ γένος, βασιλέως δὲ τὴν τύχην τοῦτο, φησί, τὸ
 μειράκιον (οὐ λέγων αὐτοῦ τὸ ὄνομα) κατέκειτο δι' 5
 ὑπερβάλλουσαν τρυφήν ἐπὶ ἀργυρόποδος κλίνης ὑπε-
 στρωμένης Σαρδιανῇ ψιλοτάπιδι τῶν πάνυ πολυτελῶν.
 ἐπεβέβλητο δ' αὐτῷ πορφυροῦν ἀμφίταπον ἀμοργίνῳ
 καλύμματι περιειλημμένον. προσκεφάλαια δ' εἶχε τρία
 μὲν ὑπὸ τῇ κεφαλῇ βύσσινά παραλουργῇ, δι' ὧν 10
 ἡμύνετο τὸ καῦμα, δύο δ' ὑπὸ τοῖς ποσὶ ὑσγινοβαφῇ
 τῶν Ἀσριακῶν καλουμένων· ἐφ' ὧν κατέκειτο <ἐν>
 f λευκῇ γλιανίδι. 68. παραδεδεγμένοι δ' εἰσὶ πάντες οἱ
 κατὰ τὴν Κύπρον μόναρχοι τὸ τῶν εὐγενῶν κολάκων
 γένος ὡς χρήσιμον· πάνυ γὰρ τὸ κτῆμα τυραννικόν 15
 ἐστὶ. καὶ τούτων οἶον Ἀρεοπαγιτῶν τινων οὔτε τὸ
 πλῆθος οὔτε τὰς ὄψεις ἔξω τῶν ἐπιφανεστάτων οἶδεν
 οὐδεὶς. διηρημένων δὲ διχῇ κατὰ συγγένειαν τῶν ἐν
 τῇ Σαλαμῖνι κολάκων, ἀφ' ὧν εἰσὶν οἱ κατὰ τὴν ἄλλην
 Κύπρον κόλακες, τοὺς μὲν Γεργίνους, τοὺς δὲ Προ- 20
 256 μάλαιγγας προσαγορεύουσιν· ὧν οἱ μὲν Γεργίνοι συν-
 αναμειγνύμενοι τοῖς κατὰ τὴν πόλιν ἐν τε τοῖς ἐργα-
 στηρίοις καὶ ταῖς ἀγοραῖς ὠτακουστοῦσι κατασκοπῶν
 ἔχοντες τάξιν, ὅ τι δ' ἂν ἀκούσωσιν ἀναφέρουσιν
 ἐκάστης ἡμέρας πρὸς τοὺς καλουμένους ἄνακτας. οἱ 25
 δὲ Προμάλαιγγες ζητοῦσιν ἂν τι τῶν ὑπὸ τῶν Γεργί-
 νων προσαγγελθέντων οὐκ ἀνάξιον εἶναι ζητήσεως

1 πάντα Wilam, nec quae antecedunt recte habent
 11 καῦμα Cas: κάλυμμα AC 12.13 ἐν λευκῇ γλιανίδι Cas: λευκῇ
 γλιανίδι A 20. 21 προμάλαιγγους AC 26 ἂν τι K: ἀντι AC
 27 οὐκ ἀνάξιον K: ὅτι ἂν ἄξιον AC

δόξη, ὄντες τινὲς ἐρευνηταί. καὶ τούτων οὕτως ἔντεχνος
 καὶ πιθανὴ πρὸς ἅπαντας ἢ ἔντευξις ὥστ' ἔμοιγε δοκεῖ,
 καθάπερ καὶ αὐτοὶ φασί, παρ' ἐκείνων εἰς τοὺς ἕξω b
 τόπους διαδεδοῦσθαι τὸ σπέρμα τῶν ἑλλογίμων κολά-
 5 κων· καὶ γὰρ οὐχ οἶον μετρίως ἐπὶ τῷ πράγματι
 σεμνύνονται διὰ τὸ τετιμῆσθαι παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν,
 ἀλλὰ καὶ λέγουσιν ὅτι τῶν Γεργίνων τις ἀπόγονος
 ὦν τῶν Τρώων ἐκείνων, οὗς Τεῦκρος ἀπὸ τῶν αἰχμα-
 λώτων κατακτησάμενος εἰς Κύπρον ἔχων ἀπόκησεν,
 10 οὗτος διὰ τῆς παραλίας μετ' ὀλίγων στείλας ἐπὶ τῆς
 Αἰολίδος κατὰ πύστιν ἅμα καὶ οἰκισμὸν τῆς τῶν
 προγόνων χώρας πόλιν οἰκίσειε περὶ τὴν Τρωικὴν
 Ἴδην συμπαραλαβὼν τινὰς τῶν Μυσῶν, ἣ πάλαι μὲν c
 ἀπο τοῦ γένους Γέργινα, νῦν δὲ Γέργιθα κέκληται.
 15 τούτου γάρ, ὡς ἔοικε, τοῦ στόλου τινὲς ἀποσπασθέντες
 ἐν τῇ Κυμαία κατέσχον ἐκ Κύπρου τὸ γένος ὄντες,
 ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς Θεσσαλικῆς Τρίκκης, καθάπερ τινὲς
 εἰρήμασιν, ὧν ἰατρεῦσαι τὴν ἄγνοιαν οὐδ' Ἀσκληπιά-
 δαις τοῦτο γε νομίζω δεδῶσθαι. 69. γεγούνασι δὲ παρ'
 20 ἡμῖν καὶ ἐπὶ Γλοῦ τοῦ Καρὸς καὶ γυναῖκες ὑπὸ τὰς
 ἀνάσσας αἰ προσαγορευθεῖσαι κολακίδες. ἀφ' ὧν ὑπο- d
 λιπεῖς τινες εἰς τὸ πέραν ἀφικόμεναι μετὰ πεμπτοὶ πρὸς
 τε τὰς Ἀρταβάξου καὶ τὰς Μέντορος γυναῖκας κλιμα-
 κίδες μετωνομάσθησαν ἀπὸ τοιαύτης πράξεως· ταῖς
 25 μεταπεμφαμέναις ἀρεσκευόμεναι κλίμακα κατεσκευάζον
 ἕξ ἑαυτῶν οὕτως ὥστ' ἐπὶ τοῖς νώτοις αὐτῶν τὴν
 ἀνάβασιν γίνεσθαι καὶ τὴν κατάβασιν ταῖς ἐπὶ τῶν
 ἀμαξῶν ὀχουμέναις. εἰς τοῦτο τρυφῆς, ἵνα μὴ ἀθλιό-

9 ἀπόκησεν ε 13 ἢ A: ἄ C 14 Γέργιθος Steph. B
 20 γλοντονακρὸς A: corr. Cas 23. 24 κερμακίδες A: corr. C

τητος εἶπω, προηγάρουτο τεχνώμεναι τὰς ἀφρονεστάτας.
 e τοιγαροῦν αὐταὶ μὲν ἐκ τῶν λίαν μαλακῶν ὑπὸ τῆς
 τύχης μεταβιβασθεῖσαι σκληρῶς ἐβίωσαν ἐπὶ γήρως,
 αὐτὰ δέ, τῶν παρ' ἡμῖν ταῦτα διαδεξαμένων, ἐκπεσοῦσαι
 τῆς ἐξουσίας κατῆραν εἰς Μακεδονίαν καὶ τὰς τῶν 5
 ἐκεῖ κυρίας τε καὶ βασιλίδας ὃν τρόπον ταῖς ὀμιλίαις
 διέθεσαν οὐδὲ λέγειν καλόν, πλὴν ὅτι μαγεύομεναι
 καὶ μαγεύουσαι ταυροπόλοι καὶ τριοδίτιδες αὐταὶ πρὸς
 ἀλήθειαν ἐγένοντο, πλήρεις πάντων ἀποκαθαυμάτων.
 f τοσοῦτων ἔοικε καὶ τοιούτων ἢ κολακεία κακῶν αἰτία 10
 γενέσθαι τοῖς διὰ τὸ κολακεύεσθαι προσδεξαμένοις
 αὐτήν. 70. προελθὼν δὲ πάλιν ὁ Κλέαρχος καὶ τάδε
 φησίν· ἄλλ' ἤδη τῇ τούτων χρεῖα μέμψαιτ' ἂν τις
 τὸ μειράκιον, ὥσπερ εἶπον. οἱ μὲν γὰρ παῖδες μικρὸν
 ἄπωθεν τῆς κλίνης ἐν χιτωνίσκοις ἔστασαν· τριῶν δ' 15
 ὄντων ἀνδρῶν, δι' οὓς δὴ νῦν ὁ πᾶς λόγος ἐνέστηκε,
 καὶ τούτων ὄντων ἐπωνύμων παρ' ἡμῖν ὁ μὲν εἰς ἐπὶ
 τῆς κλίνης πρὸς ποδῶν καθῆστο τοὺς τοῦ μειρακίου
 πόδας ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ γόνασι λεπτῶ ληδίῳ συνημφια-
 257κῶς· ὃ δὲ ἐποίει δῆπου καὶ μὴ λέγοντος οὐκ ἄδηλον· 20
 καλεῖται δ' οὗτος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Παράβυστος διὰ
 τὸ καὶ τῶν μὴ παραδεχομένων ὅμως τεχνικώτατα
 κολακεύων παρεμπίπτειν ἐς τὰς ὀμιλίας. ἄτερος δ' ἦν
 ἐπὶ τινος δίφρου κειμένου παρ' αὐτήν τὴν κλίνην καὶ
 τοῦ νεανίσκου τὴν χεῖρα παρειακός ἐκκρεμάμενος 25
 ταύτης καὶ προσπεπτωκῶς κατέψηχέ τε καὶ τῶν δακτύ-
 λων ἕκαστον ἐν μέρει διαλαμβάνων εἰλκέ τε καὶ ἐξέτει-
 νεν· ὥστε τὸν πρῶτον αὐτὸν ἐπονομάσαντα Σικύαν

3 τέχνης C 8 ταυροπολιὰ A; corr. C τριοδοιτινες AC;
 corr. Lobbeck 11 διὰ τοῦ A; corr. K 15 ἄπωθε A ἄποθεν C
 26 ταύτη AC; corr. Cas κατέψυχε A; corr. C

εὐστόχως εἰρηκέναι δοκεῖν. ὁ δὲ τρίτος ὁ Θῆρ ὁ γεν- b
 ναιότατος, ὅσπερ ἦν τῆς ὑπηρεσίας πρωταγωνιστής,
 προσεστικῶς αὐτῷ κατὰ κεφαλὴν μετεῖχε τῶν βυσσίνων
 προσκεφαλαίων ἀποκεκλιμένος εἰς αὐτὰ πάνν φιλικῶς·
 5 καὶ τῇ μὲν ἀριστερᾷ τὸ τοῦ μειρακίου τριχωμάτιον
 ἐπικοσμῶν, τῇ δεξιᾷ δὲ Φωκαικὸν ψῆγμα τι διακινῶν
 καὶ αἰωρῶν ἠδύς ἦν, ἀλλ' οὐκ ἀποσοβῶν. διὸ ἐμοὶ
 δοκεῖν αὐτῷ δαίμων τις ἐλευθέριος νεμεσήσας ἐφίησι
 [τῷ μειρακίῳ] μυῖαν, οὐκ ἄλλην ἢ 'κείνην ἧς καὶ τὴν c
 10 Ἀθηνᾶν φησιν Ὅμηρος ἐνεῖναι τῷ Μενελάῳ τὸ θάρος·
 οὕτως ἦν ἐρρωμένη καὶ ἄφοβος τὴν ψυχὴν. δηχθέντος
 δὲ τοῦ μειρακίου τηλικούτου ἀνέκραγεν ἄνθρωπος
 ὑπὲρ ἐκείνου καὶ οὕτως ἠγανάκτησεν ὥστε διὰ τὴν
 πρὸς μίαν ἐχθρὰν ἀπάσας ἐκ τῆς οἰκίας ἤλανυεν.
 15 ὅθεν καὶ φανερὸς ἐγένετο πρὸς τούτῳ τεταχῶς αὐτόν.'

71. ἀλλ' οὐ Λεύκων τοιοῦτος ἦν ὁ Ποντικὸς τύ-
 ραννος, ὃς ἐπεὶ συχνὸς τῶν φίλων ἦσθετο σεσυλη-
 μένους ὑπὸ <τινος> τῶν περὶ αὐτὸν κολάκων, συνιδῶν
 τὸν ἄνθρωπον διαβάλλοντά τινα τῶν λοιπῶν φίλων
 20 'ἀπέκτεινα ἄν, εἶπέν, σε νῆ τους θεοὺς, εἰ μὴ πονη- d
 ρῶν ἀνδρῶν ἢ τυραννίς ἐδεῖτο.' Ἀντιφάνης δ' ὁ
 κωμωδιοποιὸς ἐν Στρατιώτῃ τὰ ὅμοια λέγει περὶ τῆς
 τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλέων τρυφῆς. ποιεῖ δὲ τινα ἀνα-
 πυνθανόμενον στρατιώτου τάδε (II 97 K).

25 ἐν Κύπρῳ φῆς, εἶπέ μοι, διήγετε
 πολὺν χρόνον; B. τὸν πάνθ' ἕως ἦν ὁ πόλεμος.
 A. ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα; λέγε γάρ. B. ἐν Πάφῳ·

3 τῶν A 6 ψῆγμα Cas 7 ὡς αἰωρῶν AC: corr. K
 ἀλλ' οὐκ καὶ <μυίας> ἀποσοβῶν (vel μυιοσοβῶν) K 7. 8 ἐμοὶ
 δοκεῖν K: μοι δοκεῖ ἄν AC 8 ἐφεῖναι C 9 τῷ μειρακίῳ
 del. Wilam ἧς Cas: ὡς AC 17 ὃς add. C 18 τινος
 add. Schw

- e οὗ πρᾶγμα τρυφερὸν διαφερόντως ἦν ἰδεῖν,
 5 ἄλλως τ' ἄπιστον. A. ποῖον; B. ἐρριπίζετο
 ὑπὸ τῶν περιστερῶν, ὑπ' ἄλλου δ' οὐδενὸς
 δειπνῶν ὁ βασιλεύς. A. πῶς; ἑάσας τᾶλλα γὰρ
 ἐρήσομαι σε τοῦθ'. B. ὅπως; ἤλείφετο 5
 ἐκ τῆς Συρίας ἦκοντι τοιοῦτῳ μύρῳ,
 10 καρποῦ σύγν' οἴου φασὶ τὰς περιστερὰς
 τρώγειν. διὰ τὴν ὀσμὴν δὲ τούτου πετόμεναι
 f παρήσαν οἶαί τ' ἦσαν ἐπικαθιζάνειν
 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν· παῖδες δὲ παρακαθήμενοι 10
 ἐσόβουν. ἀπαίρουσαι δὲ μικρὸν, οὐ πολὺ
 15 τοῦ μήτ' ἐκείσε μήτε δεῦρο παντελῶς
 οὕτως ἀνερρίπιζον ὥστε σύμμετρον
 αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μὴ περισκλήρον ποιεῖν.
25872. εἶη οὖν ἂν ὁ τοῦ προειρημένου μεираκίου κόλαξ 15
 μαλακοκόλαξ, ὡς φησιν ὁ Κλέαρχος (l. s.). πρὸς γὰρ
 τῷ τοιοῦτῳ κολακεύειν καὶ τὸ σχῆμα τῶν κολακευο-
 μένων ἐπακολουθῶν ἀποπλάττεται παραγκωνίζων καὶ
 σπαργανῶν ἑαυτὸν τοῖς τριβωναρίοις. ὅθεν αὐτὸν
 οἱ μὲν παραγκωνιστήν, οἱ δὲ σχηματοθήκην καλοῦσι. 20
 κατ' ἀλήθειαν γὰρ ὁ κόλαξ ἔοικεν εἶναι τῷ Πρωτεῖ
 ὁ αὐτός. γίννεται γοῦν παντοδαπὸς οὐ μόνον κατὰ
 τὴν μορφὴν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς λόγους· οὕτω ποικι-
 b λόφωνός τις ἐστίν. Ἀνδροκύδης δ' ὁ ἰατρὸς ἔλεγε τὴν
 κολακειάν ἔχειν τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τοῦ προσκολλᾶσθαι 25
 ταῖς ὀμιλίαις· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ διὰ τὴν εὐχέριαν ὅτι

2 τ' Di: γ' AC 4 τὰμὰ AC: corr. 5 5 τοῦτο πῶς
 AC: corr. Cob 7 συγνοῦ δν AC: corr. Kock duce Porsono
 11 ἐπαίρουσαι AC: corr. Herw 12 non intellego; verba for-
 tasse mutila 15 ἂν οὖν C 17 τῷ οὕτω C, fort. τῷ τοιοῦτως
 18 ἐπακολουθοῦν A: corr. C

πάντα ὑποδύεται, ὡς δὴ τις ὑποστατικὸς νωταγωγῶν
 τῷ τῆς ψυχῆς ἦθει καὶ οὐ βαρυνόμενος οὐδενὶ τῶν
 αἰσχυρῶν· οὐκ ἂν διαμάρτοι δέ τις τὸν τοῦ μειρακίου
 5 τοῦτου τοῦ Κυπρίου βίον ὑγρὸν ὀνομάζων· οὐ πολ-
 λούς καὶ διδασκάλους φησὶν εἶναι Ἀθήνησιν Ἀλεξίς
 ἐν Πυραύνῳ λέγων οὕτως (II 372 K)·

πεῖραν ἐπεθύμουν θατέρου βίου λαβεῖν, c
 ὃν πάντες εἰώθασιν ὀνομάζειν ὑγρόν.
 τρεῖς ἐν Κεραμεικῷ περιπατήσας ἡμέρας
 10 διδασκάλους ἐξεῦρον οὐ λέγω βίον
 5 ἴσως τριάκοντ' ἄφ' ἑνὸς ἐργαστηρίου.
 καὶ Κρῶβυλος ἐν Ἀπολιπούσῃ (IV 566 M)·
 πάλιν ἢ τοῦ βίου

ὑγρότης μὲ [τοῦ] σου τέθλιφε· τὴν ἀσωτίαν
 15 ὑγρότητα γὰρ νῦν προσαγορεύουσίν τινες.
 73. Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀημνίαις (II 70 K) τέχνην
 τινὰ εἶναι ὑποτίθεται τὴν κολακειάν [εἶναι] ἐν οἷς d
 λέγει [ἐν ταῖς Ἀημνίαις]·

εἶτ' ἔστιν ἢ γένοιτ' ἂν ἡδίων τέχνη
 20 ἢ πρόσδοδος ἄλλη τοῦ κολακεύειν εὐφυῶς;
 ὁ ζωγράφος πονεῖ τι καὶ πικραίνεται,
 ὁ γεωργὸς,

5 ἐν ὅσοις ἐστὶ κινδύνοις πάλιν·
 πρόσσει πᾶσιν ἐπιμέλεια καὶ πόνοσ.
 25 ἡμῖν δὲ μετὰ γέλωτος ὁ βίος καὶ τροφῆς·
 οὐ γὰρ τὸ μέγιστον ἔργον ἐστὶ παιδιὰ,
 ἀδρὸν γελάσαι, σκῶψαί τιν', ἐμπιεῖν πολύν, e
 10 οὐχ ἡδύ; ἐμοὶ μὲν μετὰ τὸ πλουτεῖν δευτέρου.

13 πάλαι γ' Mein 14 τοῦ del. Herw τέθλιφε A: corr.
 Herw 17 εἶναι del. K 18 ἐν τ. Α. del. ε 22 post γεωργὸς
 lacunam indic. Iacobs 27 ἐμπιεῖν A: corr. C (ἐμπιεῖν sup. add. κ)

κεχαρακτήριζε δὲ ὡς ἐνι μάλιστα ἐπιμελῶς τὸν κόλακα
Μένανδρος ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, ὡς καὶ τὸν
παράσιτον Δίφιλος ἐν Τελεσίᾳ. Ἀλεξίς δ' ἐν Κατα-
ψευδομένῳ λέγοντά τινα κόλακα τοιαῦτα παρεισάγων
φησὶν (Π 381 K)*

5

εὐδαίμων ἐγώ, μὰ τὸν Δία
f τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηναῖν, οὐχ ὅτι
ἐν τοῖς γάμοισιν, ἄνδρες, εὐωχῆσομαι,
ἀλλ' ὅτι διαρραγήσομ', ἂν θεὸς θέλῃ·

5 τούτου δέ μοι γένοιτο τοῦ θανάτου τυχεῖν.

10

δοκεῖ δέ μοι οὗτος, ἄνδρες φίλοι, ὁ καλὸς γάστρις
οὐκ ἂν ὠκνηκέαι εἰπεῖν καὶ τὰ ἐξ Ὀμφάλης Ἴωνος
τοῦ τραγωδιοποιῶ (fr. 21 N)*

ἐνιαυσίαν γὰρ δεῖ με τὴν ἑορτὴν ἄγειν.

[οἶον καθημερινήν]

15

74. Ἰππίας δ' ὁ Ἐρυθραῖος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν
περὶ τῆς πατρίδος ἱστοριῶν (FHG IV 431) διηγούμενος
ὡς ἡ Κνωποῦ βασιλεία ὑπὸ τῶν ἐκείνου κολάκων
259κατελύθη φησὶν καὶ ταῦτα· Ἐκνωπῶ μαντευομένῳ
περὶ σωτηρίας ὁ θεὸς ἔχρησε θύειν Ἐρμῇ δολίῳ. καὶ 20
μετὰ ταῦτα ὀρμήσαντος αὐτοῦ εἰς Δελφοὺς οἱ τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ καταλύσαι βουλόμενοι, ἵν' ὀλιγαρχίαν
καταστήσωται· (ἦσαν δ' οὗτοι Ὀρτύγης καὶ Ἴρος καὶ
Ἐχαρος, οἱ ἐκαλοῦντο διὰ τὸ περὶ τὰς θεραπειὰς εἶναι
τῶν ἐπιφανῶν πρόκυνες καὶ κόλακες) συμπλέοντες 25
οὖν τῷ Κνωπῷ, ὡς ἤδη πόρρω τῆς γῆς ἦσαν, δήσαντες
τὸν Κνωπὸν ἔρριψαν εἰς τὸ πέλαγος καὶ καταχθέντες
b εἰς Χίον καὶ δύνανται παρὰ τῶν ἐκεῖ τυράννων λα-

14 ἑορτὴν Di ἄγειν Bentl: λέγειν AC τὴν ἑορτὴν δεῖ μ'
ἄγειν Mein 15 glossam del. Di 23 Ὀρτύγης C: ὀρτυγης A
24 Ἐσαρος Mein 25 πρόκυνες AC: corr. Lobeck

βόντες Ἀμφίκλου καὶ Πολυτέκνου νυκτὸς κατέπλευσαν
 εἰς τὰς Ἐρυθρὰς. κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ τοῦ Κνωποῦ
 σῶμα ἐξεβράσθη τῆς Ἐρυθραίας κατὰ τὴν ἀκτὴν ἣ
 νῦν Λεόποδον καλεῖται. τῆς δὲ γυναικὸς τοῦ Κνωποῦ
 5 Κλεονίκης περὶ τὴν τοῦ σώματος κηδείαν γινομένης
 (ἦν δὲ ἑορτὴ καὶ πανήγυρις ἀγομένη Ἀρτέμιδι Στρο-
 φαίᾳ) ἐξαίφνης ἀκοίεται σάλπιγγος βοή· καὶ κατα-
 ληφθέντος τοῦ ἄστεος ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ὀρτύγην
 πολλοὶ μὲν ἀναιροῦνται τῶν τοῦ Κνωποῦ φίλων καὶ
 10 ἡ Κλεονίκη μαθοῦσα φεύγει εἰς Κολοφῶνα. 75. οἱ c
 δὲ περὶ τὸν Ὀρτύγην τύραννοι ἔχοντες τὴν ἐκ Χίου
 δύναμιν τοὺς ἐνισταμένους αὐτῶν τοῖς πράγμασι
 διέφθειρον καὶ τοὺς νόμους καταλύσαντες αὐτοὶ διεῖπον
 τὰ κατὰ τὴν πόλιν ἐντὸς τείχους οὐδένα δεχόμενοι
 15 τῶν δημοτῶν· ἔξω δὲ πρὸ τῶν πυλῶν δικαστήριον
 κατασκευάσαντες τὰς κρίσεις ἐποιοῦντο, ἀλουργὰ μὲν
 ἀμπεχόμενοι περιβόλαια καὶ χιτῶνας ἐνδεδυκότες περι-
 πορφύρους. ὑπεδέδεντο δὲ καὶ πολυσχιδῆ σανδάλια
 τοῦ θέρους, τοῦ δὲ χειμῶνος ἐν γυναικείοις ὑποδήμασι d
 20 διετέλουν περιπατοῦντες κόμας τε ἔτρεφον καὶ πλοκα-
 μίδας ἔχειν ἤσκουν, διειλημμένοι τὰς κεφαλὰς διαδή-
 μασι μηλίνοις καὶ πορφυροῖς· εἶχον δὲ καὶ κόσμον
 ὀλόχρυσον ὁμοίως ταῖς γυναιξίν. ἠνάγκαζόν τε τῶν
 πολιτῶν τοὺς μὲν διφροφορεῖν, τοὺς δὲ φραβδουχεῖν,
 25 τοὺς δὲ τὰς οδοὺς ἀνακαθαίρειν καὶ τῶν μὲν τοὺς
 υἱεῖς εἰς τὰς κοινὰς συνουσίας μετεπέμποντο, τοῖς δὲ
 τὰς ἰδίας γυναικῶν καὶ τὰς θυγατέρας ἄγειν παρῆγ-
 γελλον· τοὺς δ' ἀπειθοῦντας ταῖς ἐσχάταις τιμωρίας

2 ἐρυ | θυράς (ery in extrema pagina) A 3 ταῖς Ἐρυ-
 θραῖς AC: corr. Kontos 4 Λεώπεδον Mein, fort. Λειόπεδον
 6. 7 στοφέα AC: corr. Spanheim 15 πολιτῶν C

e περιέβαλλον. εἰ δέ τις τῶν ἐκ τῆς ἑταιρίας αὐτῶν ἀποθάνοι, συνάγοντες τοὺς πολίτας μετὰ γυναικῶν καὶ τέκνων ἠνάγκαζον θρηνεῖν τοὺς ἀποθανόντας καὶ στεροτυπεῖσθαι μετὰ βίας καὶ βοᾶν ὄξυ καὶ μέγα ταῖς φωναῖς ἐφεσθηκόςτος μαστιγοφόρου τοῦ ταῦτα 5 ποιεῖν ἀναγκάζοντος, ἕως Ἰππότης ὁ Κνωποῦ ἀδελφός μετὰ δυνάμεως ἐπελθὼν ταῖς Ἐρυθραῖς ἐορτῆς οὔσης τῶν Ἐρυθραίων προσβοηθούτων ἐπῆλθε τοῖς τυράννοις καὶ πολλοὺς αἰκισάμενος τῶν περὶ αὐτοὺς Ὀρτύγην f μὲν φεύγοντα συνεκέντησε καὶ τοὺς μετὰ τούτου, τὰς 10 δὲ γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα δεινῶς αἰκισάμενος τὴν πατρίδα ἤλευθέρωσεν.

76. ἐκ τούτων οὖν ἀπάντων ἔστι συνιδεῖν, ἄνδρες φίλοι, ὅσων κακῶν αἰτία γίνεται κολακεία τῷ βίῳ· καὶ Θεόπομπος γὰρ ἐν τῇ θ' τῶν Φιλιππικῶν (FHG I 301) 15 φησιν· Ἀγαθοκλέα δοῦλον γενόμενον καὶ τῶν ἐκ 260 Θεταλίας πενεστῶν Φίλιππος μέγα παρ' αὐτῷ δυνάμενον διὰ τὴν κολακείαν καὶ ὅτι ἐν τοῖς συμποσίοις συνῶν αὐτῷ ὄρχεῖτο καὶ γέλωτα παρεσκεύαζεν ἀπέστειλε διαφθεροῦντα Περγραιβοὺς καὶ τῶν ἐκεῖ πραγμάτων 20 ἐπιμελησόμενον. τοιούτους δ' εἶχεν ἀεὶ περὶ αὐτὸν ἀνθρώπους ὁ Μακεδὼν, οἷς διὰ φιλοποσίαν καὶ βωμολογίαν πλείω χρόνον ὡς τὰ πολλὰ συνδιέτριβε καὶ συνήδρευε περὶ τῶν μεγίστων βουλευόμενος. Ἰστορεῖ δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ τάδε Ἠγήσανδρος ὁ Δελφός 25 (FHG IV 413), ὡς τοῖς Ἀθήνησιν εἰς τὸ Διομέων Ἡράκλειον ἀθροιζομένοις τοῖς τὰ γέλωτα λέγουσιν ἀπέστειλεν ἱκανὸν κερμάτιον καὶ προσέτασσε τισιν ἀναγράφοντας τὰ λεγόμενα ὑπ' αὐτῶν ἀποστέλλειν πρὸς

2 συναγόντες C 15 ἐν τῇ θ' (sic) AC 19 fort. αὐτῷ συνῶν

αὐτόν. Θεόπομπος δ' ἐν ἕκτη καὶ εἰκοστῇ ἱστοριῶν
 (FHG I 308) 'τοὺς Θεσσαλοὺς, φησί, εἰδὼς ὁ Φίλιππος
 ἀκολάστους ὄντας καὶ περὶ τὸν βίον ἀσελεγεῖς συν-
 5 αὐτοῖς ἐπειρᾶτο καὶ [γὰρ] ὀργούμενος καὶ καμᾶζων
 καὶ πᾶσαν ἀκολασίαν ὑπομένων (ἦν δὲ καὶ φύσει
 βωμολόχος καὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν μεθυσκόμενος c
 καὶ χαίρων τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς πρὸς ταῦτα συν-
 τείνουσι καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῖς εὐφρεσί καλουμένοις
 10 καὶ τὰ γέλοια λέγουσι καὶ ποιοῦσι), πλείους τε τῶν
 Θετταλῶν τῶν αὐτῷ πλησιασάντων ἦρει μᾶλλον ἐν
 ταῖς συνουσίαις ἢ ταῖς δωρεαῖς.' τὰ παραπλήσια ἐποίει
 καὶ ὁ Σικελιώτης Διονύσιος, ὡς Εὐβουλος ὁ καμφ-
 διοποιὸς παρίστησιν ἐν τῷ τοῦ τυράννου ὁμωνύμῳ
 15 δρᾶματι (II 173 K).

ἀλλ' ἔστι τοῖς σεμνοῖς μὲν αὐθαδέστερος
 καὶ τοῖς κόλαξι πᾶσι, τοῖς σκώπτουσι δὲ d
 ἑαυτὸν εὐόργητος· ἠρεῖται <δὲ> δὴ
 τούτους μόνους ἐλευθέρους, κἂν δοῦλος ᾗ.
 20 77. ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς ἀποβάλλοντας τὰς οὐσίας εἰς
 μέθας καὶ κύβους καὶ τὴν τοιαύτην ἀκολασίαν οὐ
 μόνον ὁ Διονύσιος ἀνελάμβανεν, ἀλλὰ καὶ ὁ Φίλιππος.
 ἱστορεῖ δὲ περὶ ἐκατέρου Θεόπομπος ἐν μὲν τῇ ἐνάτῃ
 καὶ τεσσαρακοστῇ (FHG I 320) γράφων οὕτως· 'Φίλιππος
 25 τοὺς μὲν κοσμίους τὰ ἤθη καὶ τοὺς τῶν ἰδίων ἐπι-
 μελουμένους ἀπεδοκίμαξε, τοὺς δὲ πολυτελεῖς καὶ ζῶντας e
 ἐν κύβοις καὶ πότοις ἐπαινωῶν ἐτίμα. τοιγαροῦν οὐ

5 γὰρ del. Wilam, καὶ γὰρ om C 11 ἦρει C: ἦρεῖτο A,
 in το μᾶλλον participium (velut κατανηλῶν) latere putat Wilam
 17 δὲ Hirschig: τε AC 18 αὐτόν AC: corr. Cas 18 δὲ
 add. Schw 24 sqq. cf. Polyb. VIII 11, 7

μόνον αὐτοὺς τοιαῦτ' ἔχειν παρεσκευάζειν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης ἀδικίας καὶ βδελυρίας ἀθλητὰς ἐποίησεν. τί γὰρ τῶν αἰσχυρῶν ἢ δεινῶν αὐτοῖς οὐ προσῆν ἢ τί τῶν καλῶν καὶ σπουδαίων οὐκ ἀπῆν; οὐχ οἱ μὲν ξυρούμενοι καὶ λειαινόμενοι διετέλουν ἄνδρες ὄντες, οἱ δ' ἄλλήλοις ἐτόλμων ἐπανίστασθαι πάγωνας ἔχουσι; 5
 f καὶ περιήγοντο μὲν δύο καὶ τρεῖς ἔταιρουμένους, αὐτοὶ δὲ τὰς αὐτὰς ἐκείνοις χρήσεις ἐτέροις παρείχον. ὅθεν δικαίως ἂν τις αὐτοὺς οὐχ ἑταίρους ἀλλ' ἑταίρας ὑπέλαβεν οὐδὲ στρατιώτας ἀλλὰ χαμαιτύπας προσηγόρευσεν· ἀνδροφόνοι γὰρ τὴν φύσιν ὄντες ἀνδρόφοροι τὸν τρόπον ἦσαν. πρὸς δὲ τούτοις ἀντὶ μὲν τοῦ νήφειν τὸ μεθύειν ἠγάπων, ἀντὶ δὲ τοῦ κοσμίως ζῆν ἀρπάζειν καὶ φουεῦειν ἐξήτουν. καὶ τὸ μὲν ἀληθεύειν καὶ ταῖς 10
 261 δόμοιολογίαις ἐμμένειν οὐκ οἴκειον αὐτῶν ἐνόμιζον, τὸ 15
 δ' ἐπιορκεῖν καὶ φενακίζειν ἐν τοῖς σεμνοτάτοις ὑπελάμβανον. καὶ τῶν μὲν ὑπαρχόντων ἡμέλουν, τῶν δὲ ἀπόντων ἐπεθύμουν, καὶ ταῦτα μέρος τι τῆς Εὐρώπης ἔχοντες. οἴομαι γὰρ τοὺς ἑταίρους οὐ πλείονας ὄντας κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ὀκτακοσίαν οὐκ ἐλάττω 20
 καρπίζεσθαι γῆν ἢ μυρίους τῶν Ἑλλήνων τοὺς τὴν ἀρίστην καὶ πλείστην χώραν κεκτημένους. καὶ περὶ Διονυσίου δὲ τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ πρὸς ταῖς εἴκοσι (FHG I 303)· 'Διονύσιος ὁ Σικελίας
 b τύραννος τοὺς ἀποβάλλοντας τὰς οὐσίας εἰς μέθας 25
 καὶ κύβους καὶ τὴν τοιαύτην ἀκολασίαν· ἠβούλετο γὰρ ἅπαντας εἶναι διεφθαρμένους καὶ φαύλους· οὓς καὶ εὖ περιεῖπε.'

4 ὃν οἱ μὲν Pol 7 τοὺς ἑταιρευομένους Pol 9. 10 ὑπελάμβανεν εἶναι Pol 10 στρατιώτας glossa: χαμαικοίτας Mein χαμαιτύπος (i. e. qui prosternunt) K ἀλλὰ χαμαιτύπος Pol 16 ἐν τῷ σεμνοτάτῳ AC; corr. K 26 scil. ἀνελάμβανεν (p. 260 d)

78. καὶ Δημήτριος δ' ὁ Πολιορκητῆς φιλόγελως ἦν, ὡς ἱστορεῖ Φύλαρχος ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 339). ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ γράφει οὕτως (ib. 841)· 'περιεώρα Δημήτριος τοὺς κολακεύοντας αὐτὸν
 5 ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ ἐπιχεομένους Δημητρίῳ μὲν μόνου βασιλέως, Πτολεμαίου δὲ [μόνου] ναυάρχου, Λυσιμάχου δὲ γαζοφύλακος, Σελεύκου δ' ἑλεφαντάρχου. καὶ ταῦτα αὐτῷ οὐ τὸ τυχὸν συνῆγε μῖσος.' Ἡρό- c
 δοτος δὲ φησιν (II 173. 174) "Ἀμασιν Αἰγυπτίων βασιλέα
 10 παιγνιήμονα ἕοντα σκώπτειν τοὺς συμπότας, καὶ ὅτε ἰδιώτης, φησίν, ἦν, φιλοπότης ὑπῆρχε καὶ φιλοσκώμων καὶ οὐ κατεσπύδασμένος ἀνὴρ.' Νικόλαος δ' ἐν τῇ ἐβδόμῃ καὶ ἑκατοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 416) Σύλλαν φησὶ τὸν Ῥωμαίων στρατηγὸν οὕτω χαίρειν
 15 μίμοις καὶ γελωτοποιοῖς φιλόγελων γενόμενον, ὡς καὶ πολλὰ γῆς μέτρα αὐτοῖς χαρίζεσθαι τῆς δημοσίας. ἐμφανίζουσι δ' αὐτοῦ τὸ περὶ ταῦτα ἰλαρὸν αἰ ὑπ' αὐτοῦ γραφεῖσθαι σατυρικαὶ κωμωδίαὶ τῇ πατρίῳ φωνῇ.
 79. Τιρυνθίους δὲ φησὶ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ d
 20 κωμωδίας (fr. 124 W) φιλόγελως ὄντας, ἀχρεῖους δὲ πρὸς τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων καταφυγεῖν ἐπὶ τὸ ἐν Λελφοῖς μαντεῖον ἀπαλλαγῆναι βουλομένους τοῦ πάθους, καὶ τὸν θεὸν ἀνελεῖν αὐτοῖς, ἦν θύοντες τῷ Ποσειδῶνι ταῦρον ἀγλαστὶ τοῦτον ἐμβάλωσιν εἰς
 25 τὴν θάλατταν, παύσεσθαι. οἳ δὲ δεδιότες μὴ διαμάρ- τωσι τοῦ λογίου τοὺς παῖδας ἐκάλυψαν παρεῖναι τῇ θυσίᾳ. μαθῶν οὖν εἰς καὶ συγκαταμιχθεὶς, ἐπέπερ e

3. 4 ὥσπερ ἐώρα A ἐώρα C: corr. Schw 6 μόνου del. Di
 8 καὶ ταῦτα οὕτως AC: corr. Cas 10 καὶ ὅτε δὲ C 13 καὶ εἰκοστῇ A: corr. Vales 17 ἀδρὸν K 24 ἀγλαστει A: corr. C 25 παύσεσθαι A: corr. C

ἐβρών ἀπελαύνοντες αὐτόν, 'τί δῆτ'; ἔφη· δεδοίκατε μὴ τὸ σφάγιον ὑμῶν ἀνατρέψω; γελασάντων δὲ ἔμαθον ἔργῳ τὸν θεὸν δεῖξαντα ὡς ἄρα τὸ πολυχρόνιον ἦθος ἀμῆχανόν ἐστι θεραπευθῆναι. Σωσικράτης δ' ἐν α' Κρητικῶν (FHG IV 500) ἰδιόν τί φησι περὶ τοὺς Φαι- 5
στίους ὑπάρχειν. δοκοῦσι γὰρ ἀσκεῖν ἐκ παιδαριῶν εὐθύς τὸ γέλοια λέγειν· διὸ καὶ συμβέβηκεν αὐτοὺς ἀποφθέγγεσθαι πολλάκις εὐκαίρως διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς συνήθειαν. ὥστε πάντας τοὺς κατὰ Κρήτην τούτοις ἀνατιθέναι τὸ γέλοιοι. 10

f 80. τῇ δ' ἀλαζονείᾳ μετὰ τὴν κολακειῶν χώραν δίδωσιν Ἀναξανδριδῆς ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φαρμακομάντει λέγων οὕτως (II 157 K):

ὅτι εἰμ' ἀλαζῶν τοῦτ' ἐπιτιμᾶς; ἀλλὰ τί;
νικᾷ γὰρ αὕτη τὰς τέχνας πάσας πολὺ 15
μετὰ τὴν κολακειῶν· ἦδε μὲν γὰρ διαφέρει.

ψωμοκόλακος δὲ μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ οὕτως (I 432 K):

ψίθυρός τ' ἔκαλοῦ καὶ ψωμοκόλαξ.

καὶ Σαννυρίων Ἰοῖ (I 795 K): 20

φθείρεσθ' ἐπίτριπτοι ψωμοκόλακες.

262 Φιλλήμων Ἀνανεομένη (II 480 K):

ψωμοκόλαξ δ' ἔσθ' οὗτος.

Φιλιππίδης δ' ἐν Ἀνανεώσει (IV 469 M):

ψωμοκολακεύων καὶ παρεισιῶν ἀεί. 25

κυρίως δ' ὁ κόλαξ ἐπὶ τούτου κεῖται· κόλον γὰρ ἡ τροφή, ὅθεν καὶ ὁ βουκόλος καὶ ὁ δύσκολος, ὅς ἐστι δυσάρεστος καὶ σικχός, κοιλία τε ἢ τὴν τροφήν δεχο-

5. 6 φαιστείους A: corr. C 12 δ' ὁ κωμ. A: corr. ε 14.
15 τιμὴ καὶ A: corr. Cas (ὑπερτείνει αὕτη C) 17 ἀντιφάνης
A C: corr. Cas 19 καὶ κόλαξ A: corr. C 20 Ἰοῖ Pors: ποῖ A C

μένη. ψωμοκόλαφον δ' εἶρηκε Δίφιλος ἐν Θησεῖ
οὕτως (II 557 K).

σὲ μὲν καλοῦσι ψωμοκόλαφον δραπέτην.

81. τοσαῦτα τοῦ Δημοκρίτου εἰπόντος καὶ πιεῖν
5 αἰτήσαντος ἐν τῷ Σαυρία βομβυλιῶ ὁ Οὐλπιανὸς b
ἔφη· 'καὶ τίς ὁ Σαυρίας οὗτος;' καὶ μέλλοντος ἀπε-
ραντολογίας πολλὰς διεξιέναι παρεφάνη πλῆθος οἰκετῶν
τὰ πρὸς τὴν ἐδωδὴν εἰσκομίζοντες. περὶ ὧν πάλιν ὁ
Δημόκριτος κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἔφη· 'αἲ ποτε ἐγώ,
10 ἄνδρες φίλοι, τεθαύμακα τὸ τῶν δούλων γένος ὥς
ἔστιν ἐγκρατὲς τοσαύταις ἐγκαλινδούμενον λιχνείαις.
ταύτας γὰρ ὑπερορῶσιν οὐ μόνον διὰ φόβον ἀλλὰ
καὶ κατὰ διδασκαλίαν, οὐ τὴν ἐν Δουλοδιδασκάλῳ
Φερεκράτους, ἀλλὰ ἐθισθέντες· οὐχ ὡς ἀπειρημένου c
15 τοῦ τοιούτου, καθάπερ ἐν Κῶ τῇ νήσῳ, ὅταν τῇ
Ἥρᾳ θύωσι· φησὶ γὰρ Μακαρεὺς ἐν τῇ τρίτῃ Κῶα-
κῶν (FHG IV 442), ὅτι ὁπόταν τῇ Ἥρᾳ θύωσιν οἱ Κῶοι
οὔτε εἴσεισιν εἰς τὸ ἱερὸν δοῦλος οὔτε γένεται τινας
τῶν παρεσκευασμένων· καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Δυσ-
20 πρᾶτῳ φησὶν (II 47 K).

ὄρᾶν τε κείμενα

ἄμητας ἡμιβρωτάς ὀρνίθειά τε,
ὧν οὐδὲ λειψθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν,
ὥς φασιν αἱ γυναῖκες.

25 Ἐπιπρᾶτῳ δ' ἐν Δυσπρᾶτῳ ἀγανακτοῦντα ποιεῖ τινα d
τῶν οἰκετῶν καὶ λέγοντα (II 284 K).

τί γὰρ

ἔγχιον ἢ 'παῖ παῖ' καλεῖσθαι παρὰ πότου,
καὶ ταῦτ' ἀγενεῖῳ μειρακυλλίῳ τινί,

16 τρίτῃ κολάκων A: corr. Cas 18 εἴσεισιν A: corr. C
22 ἡμιβρωτάους A: cf. litt. d

⟨ἦ⟩ τὴν ἀμίδα φέρειν ὄραῖν τε κείμενα

5 ἄμητας ἡμιβρωῶτας ὀρνίθειά τε,

ᾧν οὐδὲ λειψθέντων θέμις δούλω φαγεῖν,

ᾧς φασιν αἱ γυναῖκες. ὃ δὲ χολᾶν ποιεῖ,

γᾶστριν καλοῦσι καὶ λάμυρον ὃς ἂν φάγη

ἡμῶν τι τούτων.

e ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν ἰαμβείων δηλὸς ἐστὶν ὁ Ἐπι-
κράτης τὰ τοῦ Ἀντιφάνους μετενεγκῶν. 82. Διευχίδας
δ' ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς (FHG IV 389) . . . τὰς καλουμένας,
φησὶν, Ἀραιᾶς (μεταξὺ δὲ τῆς Κνιδίας καὶ τῆς Σύμης 10
εἰσὶ) γενομένης διαφορᾶς τοῖς συνεξορηθήσασιν τῷ
Τριόπα μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον καὶ τῶν μὲν εἰς
τὸ Δώτιον ἀναχωρησάντων, . . . οἳ μὲν μετὰ Φόρ-
βαντος μέιναντες εἰς Ἴηλυσὸν ἦλθον, οἳ δὲ μετὰ Περι-
έργου τὴν Καμιρίδα κατέσχον. τότε λέγεται κατα- 15
f ράσασθαι τὸν Περιέργον τῷ Φόρβαντι καὶ διὰ τοῦτο
τὰς νήσους Ἀραιᾶς κληθῆναι. ναναγήσας δ' ὁ Φόρβας
καὶ Παρθενία ἢ τοῦ Φόρβαντος καὶ τοῦ Περιέργου
ἀδελφῆ διενήξαντο εἰς Ἴηλυσὸν περὶ τὸν καλούμενον
τόπον Σχεδῖαν. καὶ αὐτοῖς περιτυχὼν Θαμνεύς, ὃς 20
ἐτύγχανε κατὰ τὴν Σχεδῖαν κνηνηγετῶν, ἦγεν ὡς ξενίσων
εἰς οἶκον καὶ τὸν οἰκέτην ἀπέστειλεν ἀπαγγελοῦντα
τῇ γυναικὶ τάπιτήδεια παρασκευάζειν ὡς ἄγοντος αὐτοῦ
263ξένους. ἐλθὼν δ' εἰς οἶκον ὡς οὐδὲν εὔρε παρασκευα-
σμένον αὐτὸς ἐπιβαλὼν τον σῖτον ἐπὶ τὸν ἀλετώνα 25
καὶ τᾶλλα τὰκόλουθα ἐπιτελέσας ἐξένισεν αὐτούς.
καὶ ὁ Φόρβας οὕτως ἐπὶ τῷ ξενισμῷ ἤσθη ὡς καὶ

1 ἦ add. Pors (τὴν τ' ἀμίδα C), fort. καὶ 4 χοαῖαν A:
corr. Pors 7 ἰαμβίων A 9 κατὰ νήσους suppl. Mein
10 κνιδίας A κνίδον C: corr. Cas 13 δωμάτιον A: corr. Schw
hiatum signif. Mein 15. 16 καταράσασθαι A: ὃς καὶ κατη-
ράσατο C 26 ἐπιτελέσας K: ἔπειτα ἀλέσας AC

τὸν βλον τελευτῶν ἐπέσκηψε τοῖς φίλοις δι' ἐλευθέρων
τοὺς ἐναγισμοὺς ἐπιτελεῖν αὐτῷ· καὶ τὸ ἔθος διαμένειν
ἐν τῇ θυσίᾳ τοῦ Φόρβαντος. ἐλεύθεροι γάρ εἰσιν οἱ
διακουοῦντες, δούλω δὲ προσελθεῖν οὐκ ἔστιν ὄσιον·

5 83. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ' ἔστι τῶν ὑπὸ τοῦ Οὐλπιανοῦ
προβεβλημένων, [καὶ] τὸ περὶ τοὺς οἰκέτας, φέρε b
εἰπωμέν τι καὶ ἡμεῖς ἀναπεμπασάμενοι περὶ αὐτῶν
ἐξ ὧν κάλαι τυγχάνομεν ἀνεγνωκότες. Φερεκράτης
μὲν γὰρ ἐν Ἀγροῖσι φησὶν (I 147 K)·

10 οὐ γὰρ ἦν τότε οὔτε Μάνης οὔτε Σηκίς οὐδενὶ
δοῦλος, ἀλλ' αὐτὰς ἔδει μοχθεῖν ἅπαντ' ἐν οἰκίᾳ.
εἶτα πρὸς τούτοισιν ἤλουν ὄρθρῃαι τὰ σιτία,
ὥστε τὴν κώμην ὑπηχεῖν θιγγανουσῶν τὰς μύλας.
καὶ Ἀναξανδρίδης δὲ ἐν Ἀγχίση φησὶν (II 137 K)·

15 οὐκ ἔστι δούλων, ᾧγάθ', οὐδαμοῦ πόλις, c
τύχη δὲ πάντῃ μεταφέρει τὰ σώματα.
πολλοὶ δὲ νῦν μὲν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι,
εἰς αὐρίον δὲ Σουνιεῖς, εἴτ' εἰς τρίτην
5 ἀγορᾶ κέχρηται. τὸν γὰρ οἶακα στρέφει

20 δαίμων ἐκάστῳ.

84. Ποσειδῶνιος δὲ φησιν ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν
τῇ τῶν ἱστοριῶν ἐνδεκάτῃ (FHG III 257) ἑπολλοὺς τινας
ἐαντῶν οὐ δυναμένους προϊστασθαι διὰ τὸ τῆς διανοίας
ἀσθενὲς ἐπιδοῦναι ἑαυτοὺς εἰς τὴν τῶν συνετατέρων
25 ὑπηρεσίαν, ὅπως παρ' ἐκείνων τυγχάνοντες τῆς εἰς d
τὰ ἀναγκαῖα ἐπιμελείας αὐτοὶ πάλιν ἀποδιδῶσιν ἐκείνοις
δι' αὐτῶν ἅπερ ἂν ὧσιν ὑπηρετεῖν δυνατοί. καὶ τούτῳ

2 διαμένει 5 καὶ del. Mein 11 ἅπαντα τὰν τῇ
οἰκίᾳ A: corr. Canter 12 ἤλουν Pierson: ἤλων A ἤλων C
13 περιουσιῶν Kock, latet aliud 16 πάντα A: corr. Wilam
18 εἰς τ' αὐρίον A: corr. C

τῷ τρόπῳ Μαριανδυνοὶ μὲν Ἡρακλειώταις ὑπετάγησαν, διὰ τέλους ὑποσχόμενοι θητεύσειν παρέχουσιν αὐτοῖς τὰ δέοντα, προσδιαστειλόμενοι μηδενὸς αὐτῶν ἔσεσθαι πρᾶσιν ἔξω τῆς Ἡρακλειωτῶν χώρας, ἀλλ' ἐν αὐτῇ μόνον τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ. τάχ' οὖν διὰ τοῦτο καὶ Εὐφο- 5 ρίων ὁ ἐποποιὸς τοὺς Μαριανδυνοὺς δωροφόρους κέκληκε (fr. 73 M).

- e δωροφόροι καλεοίαθ' ὑποφρίσσοντες ἀνακτας. λέγει δὲ καὶ Καλλιόστρατος ὁ Ἀριστοφάνειος (FHG IV 355), ὅτι τοὺς Μαριανδυνοὺς ὠνόμαζον μὲν δωροφόρους 10 ἀφαιροῦντες τὸ πικρὸν τῆς [ἀπὸ] τῶν οἰκετῶν προσηγορίας, καθάπερ Σπαρτιᾶται μὲν ἐποίησαν ἐπὶ τῶν εἰλώτων, Θετταλοὶ δ' ἐπὶ τῶν πενεστῶν, Κρηῆτες δ' ἐπὶ τῶν κλαρωτῶν. καλοῦσι δὲ οἱ Κρηῆτες τοὺς μὲν κατὰ πόλιν f οἰκέτας χρυσωνήτους, ἀμφαμιώτας δὲ τοὺς κατ' ἀγρὸν 15 ἐγγχωρίους μὲν ὄντας, δουλωθέντας δὲ κατὰ πόλεμον· διὰ τὸ κληρωθῆναι δὲ κλαρώτας. ὁ Ἔφορος δ' ἐν γ' ἱστοριῶν (FHG I 242)· κλαρώτας, φησί, Κρηῆτες καλοῦσι τοὺς δούλους ἀπὸ τοῦ γενομένου περὶ αὐτῶν κλήρου. τούτοις δ' εἰσὶ νενομισμένοι τινὲς ἑορταὶ ἐν Κυθωνίᾳ, 20 ἐν αἷς οὐκ εἰσίσαιν εἰς τὴν πόλιν ἐλεύθεροι, ἀλλ' οἱ δοῦλοι πάντων κρατοῦσι καὶ κύριοι μαστιγοῦν εἰσι τοὺς ἐλεύθερους. Σωσικράτης δ' ἐν δευτέρῳ Κρητικῶν (FHG IV 501)· τὴν μὲν κοινήν, φησί, δουλείαν οἱ Κρηῆτες καλοῦσι μυοίαν, τὴν δὲ ἰδίαν ἀμφαμιώτας, τοὺς 25 264δὲ ὑπηκόους περιοίκους. τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ καὶ Δωσιάδας ἐν δ' Κρητικῶν (FHG IV 399). 85. Θετταλῶν δὲ λεγόντων πενέστας τοὺς μὴ γόνῳ δούλους,

8 καλὲ οἰαθ' A: corr. Schw 9 ἀριστοφάνειος A: corr. C
 11 [ἀπὸ] K 14 κλαρωτῶν A: corr. C 15 ἀμφαμιώται Hes.
 et Strab. p. 701 25. 26 τοὺς δὲ περιοίκους ὑπηκόους: corr. Dobr

διὰ πολέμου δ' ἡλωκότας, Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἀπο-
 χρησάμενος τῇ φωνῇ φησι (I 752 K)·

δεσπότου πενέστου ἕσθ' αὖ βουλευτήρια.

Φιλοκράτης δ' ἐν β' Θεταλικῶν (FHG IV 477) (εἰ
 5 γνήσια τὰ συγγράμματα) καλεῖσθαι φησι τοὺς πενέστας
 καὶ Θεταλικέτας. Ἀρχέμαχος δ' ἐν τῇ τρίτῃ Εὐβοικῶν
 (FHG IV 314) Βοιωτῶν, φησίν, τῶν τὴν Ἀρναίαν κατοικη-
 σάντων οἱ μὴ ἀπάραντες εἰς τὴν Βοιωτίαν, ἀλλ' ἐμ- b
 φιλοχωρήσαντες παρέδωκαν ἑαυτοὺς τοῖς Θεσσαλοῖς
 10 δουλεύειν καθ' ὁμολογίας, ἐφ' ᾧ οὔτε ἐξάξουσιν αὐτοὺς
 ἐκ τῆς χώρας οὔτε ἀποκτενοῦσιν, αὐτοὶ δὲ τὴν
 χώραν αὐτοῖς ἐργαζόμενοι τὰς συντάξεις ἀποδώσουσιν·
 οὔτοι οὖν οἱ κατὰ τὰς ὁμολογίας καταμείναντες καὶ
 παραδόντες ἑαυτοὺς ἐκλήθησαν τότε μὲν μενέσται,
 15 νῦν δὲ πενέσται. καὶ πολλοὶ τῶν κυρίων ἑαυτῶν εἰδιν
 εὐπορώτεροι· καὶ Εὐριπίδης δὲ ἐν Φοῖβῳ λάτριας
 αὐτοὺς ὀνομάζει διὰ τούτων (fr. 827 N)· c

λάτρις πενέστης ἄμος ἀρχαίων δόμων.

86. Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν
 20 ἱστοριῶν (FHG I 207) 'οὐκ ἦν, φησί, πάτριον τοῖς
 Ἕλλησιν ὑπὸ ἀργυρωνήτων τὸ παλαιὸν διακονεῖσθαι',
 γράφων οὕτως· 'καθόλου δὲ ἡτιῶντο τὸν Ἀριστο-
 τέλη (p. 497 R) διημαρτηκέναι τῶν Λοκρικῶν ἐθῶν·
 οὐδὲ γὰρ κεκτησθαι νόμον εἶναι τοῖς Λοκροῖς, ὁμοίως
 25 δὲ οὐδὲ Φωκεῦσιν, οὔτε θεραπείνας οὔτε οἰκέτας πλὴν
 ἑγγύς τῶν χρόνων. ἀλλὰ πρώτη τῇ Φιλομήλου γυναικί
 τοῦ καταλαβόντος Δελφούς δύο θεραπείνας ἀκολου-
 θῆσαι. παραπλησίως δὲ καὶ Μνάσωνα τὸν Ἀριστοτέλους d

1 διὰ πολέμου C: διὰ πόλεμον A, fort. κατὰ πόλεμον
 14 μὲν add. C om. A 16 λάτρις (i. e. λάτρεις) C fort. recte
 26 ἑγγύστων χρόνων Mein, fort. τῶν ἑγγύς χρ.

ἐταίρον χιλίους οἰκέτας κτησάμενον διαβληθῆναι παρὰ τοῖς Φωκεῦσιν ὡς τοσοῦτους τῶν πολιτῶν τὴν ἀναγκαίαν τροφήν ἀφηρημένον. εἰθίσθαι γὰρ ἐν ταῖς οἰκειακαῖς διακονεῖν τοὺς νεωτέρους τοῖς πρεσβυτέροις.³ 87. Πλάτων δ' ἐν ἔκτῳ Νόμῳ φησί (p. 776 c)· τὰ 5 τῶν οἰκετῶν χαλεπὰ πάντη. σχεδὸν γὰρ πάντων Ἑλλήνων ἢ Λακεδαιμονίων εἰλωτεία πλείστην ἀπορίαν παράσχοιτ' e ἂν καὶ ἔριν τοῖς μὲν ὡς εὖ, τοῖς δ' <ὡς> οὐκ εὖ γεγονυῖα ἔστιν· ἐλάττω δὲ ἢ Ἡρακλεωτῶν δουλεία τῆς τῶν Μαριανδυνῶν καταδουλώσεως ἔριν ἂν ἔχοι τὸ 10 Θετταλῶν τ' αὖ πενεστικὸν ἔθνος. εἰς ἃ καὶ πάντα ἀποβλέψαντας ἡμᾶς τί χροῖ ποιεῖν περὶ κτήσεως οἰκετῶν; οὐ γὰρ ὕγιες οὐδὲν ψυχῆς δούλης· οὐ δεῖ γὰρ οὐδὲν [ὕγιες] πιστεύειν αὐτοῖς τὸν νοῦν κεκτημένον. ὁ δὲ σοφώτατος τῶν ποιητῶν φησιν (q 322)· 15

ἡμῖς γὰρ τε νόου ἀπαμείρεται εὐρύοπα Ζεὺς f ἀνδρῶν, οὓς ἂν δὴ κατὰ δούλιον ἡμῶν ἔλῃσι. χαλεπὸν οὖν τὸ κτῆμα ἔργῳ πολλάκις ἐπιδέδεικται περὶ τε τὰς Μεσσηνίων συχνὰς ἀποστάσεις καὶ περὶ τὰς τῶν ἐκ μιᾶς φωνῆς πολλοὺς οἰκέτας κτωμένων 20 πόλεις ὅσα κακὰ συμβαίνει, καὶ ἔτι τὰ τῶν λεγομένων περιδίνων περὶ τὴν Ἰταλίαν παντοδαπὰ [κλοπῶν] ἔργα καὶ παθήματα· πρὸς ἃ τις ἂν πάντα βλέψας διαπορη- 265 σσειε τί χροῖ δρᾶν περὶ ἀπάντων τῶν τοιούτων. δύο δὴ λείπεσθον μηχαναί, μὴ πατριώτας ἀλλήλων εἶναι 25 τοὺς μέλλοντας δουλεύσειν ἀσυμφώνους τε ὅτι μάλιστα

3. 4 ἐν ταῖς οἰκίαις C, ἐν ταῖς οἰκειακαῖς χρεῖαις Hemsterh
8 ἔρεινις μὲν A ὡς om. A 11 δ' αὖ et πάντας A 14 ὕγιες
om. Plat 17 ἂν ἤδη A: corr. C 22 περιδίνων A παντο-
δαπῶν A: corr. Plat (ubi κλοπῶν del. Naber) 23 τις ἅπαντα AC
26 ὅτε A: corr. C

εἰς δύναμιν, τρέφειν δ' αὐτοὺς ὀρθῶς μὴ μόνον
 ἐκείνων ἔνεκα, πλέον δ' ἑαυτῶν προτιμῶντας ὑβρίζειν
 τε ἥμισυ εἰς αὐτούς. κολάζειν δὲ ἐν δίκῃ δούλους
 δεῖ καὶ μὴ νουθετοῦντας ὡς ἐλευθέρους θρῦπτεσθαι
 5 ποιεῖν, τὴν δὲ οἰκέτου πρόσρησιν χρὴ σχεδὸν ἐπίταξι
 πᾶσαν γίνεσθαι, μὴ προσπαίζοντας μηδαμῆ μηδαμῶς
 οἰκέταις, μήτ' οὖν θηλείαις μήτε ἄρρεσιν· ἀ δὴ πρὸς b
 δούλους φιλοῦσι πολλοὶ σφόδρα ἀνοήτως θρῦπτοντες
 χαλεπώτερον ἀπεργάζεσθαι τὸν βίον ἐκείνοις τε ἄρχεσθαι
 10 καὶ ἑαυτοὺς ἄρχειν.'

88. πρώτους δ' ἐγὼ τῶν Ἑλλήνων οἶδα ἀργυρωνή-
 τοις δούλοις χρησαμένους Χίους, ὡς ἱστορεῖ Θεόπομ-
 πος ἐν τῇ ἐβδόμῃ καὶ δεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 300).
 Ἴτιοι πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων μετὰ Θετταλοῦς καὶ Λακε-
 15 δαιμονίου ἐχρήσαντο δούλοις, τὴν μέντοι κτῆσιν αὐτῶν
 οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκείνοις . . . Λακεδαιμόνιοι μὲν
 γὰρ καὶ Θετταλοὶ φανήσονται κατασκευασάμενοι τὴν c
 δουλείαν ἐκ τῶν Ἑλλήνων τῶν οἰκούντων πρότερον
 τὴν χώραν ἣν ἐκείνοι νῦν ἔχουσιν, οἱ μὲν Ἀχαιῶν,
 20 Θετταλοὶ δὲ Περγαιβῶν καὶ Μαγνήτων, καὶ προσηγό-
 ρευσαν τοὺς καταδουλωθέντας οἱ μὲν εἰλωτας, οἱ δὲ
 πενέστας. Ἴτιοι δὲ βαρβάρους κέκτηνται τοὺς οἰκέτας
 καὶ τιμὴν αὐτῶν καταβάλλοντες.' ὁ μὲν οὖν Θεόπομ-
 πος ταῦθ' ἱστόρησεν· ἐγὼ δὲ τοῖς Χίοις ἠγοῦμαι διὰ
 25 τοῦτο νεμεσῆσαι τὸ δαιμόνιον· χρόνοις γὰρ ὕστερον
 ἐξεπολεμήθησαν διὰ δούλους. Νυμφόδωρος γοῦν ὁ
 Συρακόσιος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Παράπλῳ (FHG II 378)
 τὰδ' ἱστορεῖ περὶ αὐτῶν· τῶν Χίων οἱ δούλοι ἀπο- d

5 πρόσρησιν A: corr. C
 23 καταβαλόντες Wilam.

16 suppl. velut ἐποιήσαντο

διδράσκουσιν αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ ὄρη ὀρμώμενοι τὰς
 ἀγροικίας αὐτῶν κακοποιούσι πολλοὶ συναθροισθέντες·
 ἢ γὰρ νῆσός ἐστι τραχεῖα καὶ κατάδενδρος. μικρὸν δὲ
 πρὸ ἡμῶν οἰκίτην τινὰ [ὄν] μυθολογοῦσιν αὐτοὶ οἱ
 Χίοι ἀποδράντα ἐν τοῖς ὄρεσι τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι, 5
 ἀνδρεῖον δὲ τινα ὄντα καὶ τὰ πολέμια ἐπιτυχῆ τῶν
 δραπετῶν ἀφηγεῖσθαι ὡς ἂν βασιλέα στρατεύματος.
 καὶ πολλάκις τῶν Χίων ἐπιστρατευσάντων ἐπ' αὐτὸν
 καὶ οὐδὲν ἀνύσαι δυναμένων ἐπεὶ αὐτοὺς ἐώρα μάτην
 ἀπολλυμένους ὁ Δρίμακος (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ 10
 ο δραπέτῃ) λέγει πρὸς αὐτοὺς τάδε· ἕμῖν, ὦ Χιοί τε
 καὶ κύριοι, το μὲν γινόμενον προᾶγμα παρὰ τῶν οἰκετῶν
 οὐδέποτε μὴ παύσεται· πῶς γὰρ ὁπότε κατὰ χρησμὸν
 γίνεται θεοῦ δόντος; ἀλλ' ἐὰν ἐμοὶ σπείσησθε καὶ
 ἔατε ἡμᾶς ἡσυχίαν ἄγειν, ἐγὼ ὑμῖν ἔσομαι πολλῶν 15
 ἀγαθῶν ἀρχηγός.' 89. σπεισασμένων οὖν τῶν Χίων
 πρὸς αὐτὸν καὶ ἀνοχὰς ποιησασμένων χρόνον τινὰ
 κατασκευάζεται μετρά καὶ σταθμὰ καὶ σφραγίδα ἰδίαν.
 f καὶ δείξας τοῖς Χίοις εἶπε διότι ἄλψομαι ὅ τι ἂν
 παρὰ τίνος ὑμῶν λαμβάνω τούτοις τοῖς μέτροις καὶ 20
 σταθμοῖς καὶ λαβῶν τὰ ἱκανὰ ταύτῃ τῇ σφραγίδι τὰ
 ταμειᾶ σφραγισάμενος καταλείψω. τοὺς δ' ἀποδιδρά-
 σκοντας ὑμῶν δούλους ἀνακρίνας τὴν αἰτίαν ἐὰν μὲν
 μοι δοκῶσιν ἀνήκεστόν τι παθόντες ἀποδεδρακέναι,
 ἔξω μετ' ἐμαντοῦ, ἐὰν δὲ μηδὲν λέγωσι δίκαιον, ἀπο- 25
 266πέμψω πρὸς τοὺς δεσπότεας.' ὄρωντες οὖν οἱ λοιποὶ
 οἰκίται τοὺς Χίους ἠδέως τὸ προᾶγμα προσδεξαμένους

2 αὐτῶν Cas: ἐαυτῶν AC 4 ὄν del. C, sed fortasse
 mutila oratio 6 ἐπιτυχῆ Schw: τῇ ψυχῇ A om C 10 ὄνομα
 αὐτῷ τῷ A: corr. C 12 περὶ τῶν C 13 παύσεται Schw
 14 πεισθήσεσθε AC: corr. Mein 19 ὅτι ἂν Schw: ὅταν AC
 22 ταμειᾶ A ταμεία C: corr. Schw

περὶ οὗ ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Θεόπομπος καὶ Διοῦρις ἐν πέμπτῃ Μακεδονικῶν (FHG II 471). οὗτος δὲ ὁ Ἀρκαδίων μισῶν τὸν Φίλιππον ἐκούσιον ἐκ τῆς πατρίδος φυγὴν ἔφυγεν. ἦν δ' εὐφρέστατος καὶ πλείους ἀπο-
 5 φάσεις αὐτοῦ μνημονεύονται. ἔτυχεν δ' οὐν ποτε ἐν Δελφοῖς ἐπιδημοῦντος Φιλίππου παρεῖναι καὶ τὸν Ἀρκαδίωνα· ὃν θεασάμενος ὁ Μακεδὼν καὶ προσ- d
 καλεσάμενος 'μέχρι τίνος φεύξῃ, φησίν, Ἀρκαδίων;' καὶ ὅς (λ 122).

- 10 ἔς τ' ἂν τοὺς ἀφίκωμαι οἷ οὐκ ἴσασι Φίλιππον. Φύλαρχος δ' ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 344) γελάσαντα τὸν Φίλιππον ἐπὶ τοῖτω καλέσαι τε ἐπὶ δεῖπνον τὸν Ἀρκαδίωνα καὶ οὕτω τὴν ἔχθραν διαλύσασθαι. περὶ δὲ Νικησίου τοῦ Ἀλεξάν-
 15 δρου κόλακος Ἠγήσανδρος τάδ' ἱστορεῖ (FHG IV 414). Ἀλεξάνδρου δάκνεσθαι φήσαντος ὑπὸ μυιῶν καὶ προθύμως αὐτὰς ἀποσοβοῦντος τῶν κολάκων τις Νικησίας e
 παρῶν 'ἢ που τῶν ἄλλων μυιῶν', εἶπεν, 'αὐταὶ πολὺ κρατήσουσι τοῦ σοῦ γενεσάμεναι αἵματος.' ὁ δ' αὐτὸς
 20 φησι καὶ Χειρίσοφον τὸν Διονυσίου κόλακα ἰδόντα Διονύσιον γελῶντα μετὰ τινων γνωρίμων (ἀπειχεν δ' ἀπ' αὐτῶν πλείω τόπον, ὡς μὴ συνακούειν) συγγελῶν. ἐπεὶ δ' ὁ Διονύσιος ἠρώτησεν αὐτὸν διὰ τίνα αἰτίαν οὐ συνακούων τῶν λεγομένων γελᾷ,
 25 'ὕμιν', φησί, 'πιστεύω διότι τὸ ζῆθ' ἐν γέλοιόν ἐστιν.' 56. πλείστους δ' εἶχεν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Διονύσιος τοὺς κολακεύοντας, οὓς καὶ προσηγόρευον οἱ πολλοὶ f
 Διονυσοκόλακας. οὗτοι δὲ προσεποιοῦντο μήτε ὄξυν

13 ἐκάλεσε AC (sed in C oratio recta): corr. Cas 14 ἡγη-
 σίου νικησίου A: corr. Schw 17 εἰς C 22. 23 συγγελῶν
 add. C 23 δ' add. C

ἐπεικειάς ἠρῶον ἰδρῦσαντο κατὰ τὴν χώραν καὶ ἐπω-
νόμασαν ἠρώως εὐμενοῦς· καὶ αὐτῶ ἔτι καὶ νῦν οἱ
δραπέται ἀποφέρουσιν ἀπαρχὰς πάντων ὧν ἂν ἔλονται.
φασὶ δὲ καὶ καθ' ὕπνου ἐπιφαινόμενον πολλοῖς τῶν
e Χίων προσημαίνειν οἰκετῶν ἐπιβουλὰς· καὶ οἷς ἂν 5
ἐπιφανῆ οὔτοι θύουσιν αὐτῶ ἐλθόντες ἐπὶ τὸν τόπον
οὗ τὸ ἠρῶν ἔστιν αὐτοῦ· 91. ὁ μὲν οὖν Νυμφόδορος
ταῦτα ἰστόρησεν· ἐν πολλοῖς δὲ ἀντιγράφοις ἐξ ὀνό-
ματος αὐτὸν καλούμενον οὐχ εὖρον. οὐδένα δὲ ὑμῶν
ἀγνοεῖν οἶμαι οὐδὲ ἂ ὁ καλὸς Ἡρόδοτος ἰστόρησε 10
(VIII 105) περὶ Πανωνίου τοῦ Χίου καὶ ὧν ἐκεῖνος
ἐπαθεν δικαίως ἐλευθέρων παιδῶν ἐκτομὰς ποιησάμενος
καὶ τούτους ἀποδόμενος. Νικόλαος δ' ὁ περιπατη-
τικός (FHG III 415) καὶ Ποσειδώνιος ὁ στωικός (ibid.
265) ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐκάτερος τοὺς Χίους φασὶν ἐξαι- 15
δραποδισθέντας ὑπὸ Μιθριδάτου τοῦ Καππάδοκος
f παραδοθῆναι τοῖς ἰδίοις δούλοις δεδεμένους, ἵν' εἰς
τὴν Κόλχων γῆν κατοικισθῶσιν· οὕτως αὐτοῖς ἀληθῶς
τὸ δαιμόνιον ἐμήνισε πρώτοις χρησαμένοις ὠνητοῖς
ἀνδραπόδοις τῶν πολλῶν αὐτουργῶν ὄντων κατὰ τὰς 20
διακονίας. μήποτ' οὖν διὰ ταῦτα καὶ ἡ παροιμία Ἰχίος
δεσπότην ὠνήσατο, ἣ κέχρηται Εὐπόλις ἐν Φίλοις
(I 332 K).

92. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τῆς τῶν δούλων προνοοῦντες
τύχης ἐνομοθέτησαν καὶ ὑπὲρ δούλων γραφὰς ὕβρεως 25
εἶναι. Ὑπερείδης γοῦν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Μαντι-
267 θεοῦ αἰκίας φησὶν (fr. 123 Bl.)· ἔθεσαν οὐ μόνον ὑπὲρ
τῶν ἐλευθέρων, ἀλλὰ καὶ ἐάν τις εἰς δούλου σῶμα

3 ἂν ἔλονται K: ἀφέλονται A ὑφέλονται corr. in ἀφ. C
6 ἐπεφάνη AC: corr. Schw 13 κατ' αὐτοῦς K 20 τῶν
προγόνων K

ὕβριση γραφᾶς εἶναι κατὰ τοῦ ὑβρίσαντος.' τὰ ὅμοια
 εἶρηκε καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος
 πρώτῳ (fr. 72 Tur) καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου
 (46). Μάλακος δ' ἐν τοῖς Σιφνίων ᾠροῖς ἱστορεῖ
 5 (FHG IV 412), ὡς τὴν Ἔφεσον δοῦλοι τῶν Σαμίων
 ᾤκησαν χίλιοι τὸν ἀριθμὸν ὄντες, οἱ καὶ τὸ πρῶτον
 ἀποστάντες εἰς τὸ ἐν τῇ νήσῳ ὄρος κακὰ πολλὰ ἐποίουν
 τοὺς Σαμίους· ἔτι δὲ ἕκτῳ μετὰ ταῦτα ἐκ μαντείας b
 οἱ Σάμιοι ἐσπείσαντο τοῖς οἰκέταις ἐπὶ συνθήκαις, καὶ
 10 ἀθῶοι ἐξεληθόντες τῆς νήσου ἐκπλεύσαντες κατέσχον
 τὴν Ἔφεσον· καὶ οἱ Ἐφέσιοι ἐκ τούτων ἐγένοντο.

93. διαφέρειν δὲ φησι Χρύσειππος δοῦλον οἰκέτου
 γράφων ἐν δευτέρῳ περὶ ὁμοιοῦς διὰ τὸ τοὺς
 ἀπελευθέρους μὲν δούλους ἔτι εἶναι, οἰκέτας δὲ τοὺς
 15 μὴ τῆς κτήσεως ἀφειμένους. 'ὁ γὰρ οἰκέτης, φησί,
 δοῦλός ἐστι κτήσει κατατεταγμένος.' καλοῦνται δ' οἱ c
 δοῦλοι, ὡς μὲν Κλείταρχός φησιν ἐν ταῖς Γλώσσαις,
 ἄξιοι καὶ θεράποντες καὶ ἀκόλουθοι καὶ διάκονοι καὶ
 ὑπηρέται, ἔτι δ' ἐπάμονες καὶ λάτρεις. Ἀμερίας δὲ
 20 ἐρκίτας φησὶ καλεῖσθαι τοὺς κατὰ τοὺς ἀγροὺς οἰκέτας.
 Ἐρμων δὲ ἐν Κρητικαῖς Γλώτταις μνάτας τοὺς εὐγε-
 νεῖς οἰκέτας, Σέλευκος δ' ἄξους τὰς θεραπαίνας καὶ
 τοὺς θεράποντας, ἀποφράσην δὲ τὴν δούλην καὶ βο-
 λίξην, σίνδρωνα δὲ τὸν δουλέκδουλον, ἀμφίπολον δὲ
 25 τὴν περὶ τὴν δέσποιναν θεράπαιναν, πρόπολον δὲ τὴν
 προπορευομένην. Πρόξενος δ' ἐν δευτέρῳ Λακωνικῆς d
 πολιτείας (FHG II 463) ἐπικαλεῖσθαι φησιν χαλκίδας

4 μάλακος A 6 ᾤκησαν AC: corr. Schw 10 ἀθῶοι C
 16 ἐν κτήσει Schw 19 δὲ πάλμονες AC: corr. Valcken
 21 Ἐρμων i. q. Ἐρμωνᾶξ μνάτας A μνάτας C, μνά et μοῖα
 Hes. cf. p. 263f ἔγγενεῖς Eust. 1024, 37 (non C) 23 ἀπο-
 φράτην Eust. 1090, 57 (non C), ἀπόφασις· ἡ ἑταίρα Hes

παρὰ Λακεδαιμονίοις τὰς θεραπαίνας. Ἴων δ' ὁ Χίος
ἐν Λαέρτῃ (fr. 14 N) τὸν οἰκέτην ἐπὶ δούλου τέθεικεν
εἰπών·

ἴθι μοι, δόμον, οἰκέτα, κλείσον ὑπόπτερος,
μή τις ἔλθῃ βροτῶν.

5

Ἀχαιὸς δ' ἐν Ὀμφάλῃ (fr. 30) περὶ τοῦ Σατύρου
λέγων φησίν·

ὡς εὔδουλος, ὡς εὔοικος ἦν,
ιδίως λέγων ὡς χρηστός ἐς τοὺς δούλους ἐστὶ καὶ
ε τοὺς οἰκέτας. ὅτι δὲ οἰκέτης ἐστὶν ὁ κατὰ τὴν οἰκίαν 10
διατρίβων κἂν ἐλεύθερος ἢ κοινόν.

94. οἱ δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ περὶ τοῦ
ἀρχαίου βίου διαλεγόμενοι ὅτι οὐκ ἦν τότε δούλων
χρεία τοιάδε ἐκτίθενται· Κρατῖνος μὲν ἐν Πλούτοις
(I 64 K)·

15

οἷς δὴ βασιλεὺς Κρόνος ἦν τὸ παλαιόν,
ὅτε τοῖς ἄρτοις ἤστραγάλιζον, μᾶζαι δ' ἐν ταῖσι
παλαιστραῖς

Αἰγυναῖαι κατεβέβληντο δρυπεπεῖς βώλοισι τε κο-
μῶσαι.

20

Κράτης δ' ἐν Θηρίοις (I 133 K)·

ἔπειτα δοῦλον οὐδὲ εἷς κεκτήσεται οὐδὲ δούλην,
ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ δῆτ' ἀνὴρ γέρον διακονήσει;
f B. οὐ δῆθ'· ὀδοιποροῦντα γὰρ τὰ πάντ' ἐγὼ ποιήσω.
A. τί δῆτα τοῦτ' αὐτοῖς πλεόν; B. πρόσσεισιν αὐθ' 25
ἕκαστον

5 τῶν σκευαρίων, ὅταν καλῇ τι· παρατίθου τράπεζα·
αὕτη παρασκεύαζε σαντήν. μᾶττε θυλακίσκε.

4 ἴθι Wagner: ἴοι A om. C 8 fort. ὡς εὔοικέτης 19 μᾶζα
βώλοισι κομῶσα est βωλία vel βωλίς, cf. Hesych 24 ὀδοιποροῦ·
τά A: corr. Cas γὰρ ταῦτα πάντ' A: corr. Elmsl 25 πλεῖον A
27 παρατιθῶ A: corr. Elmsl 28 αὐτῇ C σαντόν A: corr. C

ἔργει κύαθε. πούσθ' ἡ κύλιξ; διάνιξ' ἰούσα σεαυτήν.
 ἀνάβαινε μάζα. τὴν χύτραν χοῆν ἔξεραῖν τὰ τεῦτλα.
 ἰχθύ, βάδιξ'. ἀλλ' οὐδέπω 'πὶ θάτερ' ὀπιός εἰμι.
 10 οὐκουν μεταστρέψας σεαυτὸν ἀλλ' πάσεις ἀλείφων;
 5 ἔξῃς δὲ μετὰ ταῦτα ὁ τὸν ἐναντιον τούτῳ παραλαμ-268
 βάνων λόγον φησίν·

ἀλλ' ἀντίθες τοι· ἐγὼ γὰρ αὐτὰ τᾶμπαλι
 τὰ θερμὰ λουτρὰ πρῶτον ἄξω τοῖς ἐμοῖς
 ἐπὶ κίωνων, ὥσπερ διὰ τοῦ Παιωνίου,
 10 ἀπὸ τῆς θαλάττης, ὥσθ' ἐκάστῳ φέυσεται
 5 εἰς τὴν πύελον· ἐρεῖ δὲ θῦδωρ 'ἀνεχέτε'.
 εἶτ' ἀλάβαστος εὐθέως ἦξει μύρου
 αὐτόματος ὁ σπόγγος τε καὶ τὰ σάνδαλα.

95. βέλτιον δὲ τούτων Τηλεκλειδῆς Ἀμφικτύοσι
 15 (I 209 K)·

λέξω τοῖνον βίον ἐξ ἀρχῆς ὃν ἐγὼ θνητοῖσι πα- b
 ρεῖχον·
 εἰρήνη μὲν πρῶτον ἀπάντων ἦν ὥσπερ ὕδωρ κατὰ
 χειρός.
 20 ἡ γῆ δ' ἔφερ' οὐ δέος οὐδὲ νόσους, ἀλλ' αὐτόματ'
 ἦν τὰ δέοντα·
 οἶνω γὰρ ἄπασ' ἔρρει χαράδρα, μάζαι δ' ἄροισι
 ἐμάχοντο
 5 περὶ τοῖς στόμασιν τῶν ἀνθρώπων ἰκετεύουσαι
 25 καταπίνειν,

1 λιανίζουσα σεαυτήν A νίξε σεαυτήν C: corr. Di (ἰούσα
 νίξε Elmsl, διάνιξε σύγῃ Piers) 2 χοῆν Elmsl: χοῆ AC
 ἔξεραῖν τὰ Schw: ἐξάιρανα A ἐξ ἄραι τα C 3 'πὶ Erfurd:
 τάπι AC 4 αλειπασεις A: corr. Erf (ἀλαί π. Elmsl), sed prae-
 stat fort. λιπανεῖς 7 πάμπαλι A: corr. Cas, αὐτὸ τοῦμπαλι
 Kock 10 ἀπὸ Bergk: ἐπὶ A 11 ἀνεχεται A ἀναχαιτε C:
 corr. Di 12 ἔπειτα ἀλάβαστος AC: corr. Bergk

- εἴ τι φιλοῖεν τὰς λευκοτάτας. οἱ δ' ἰχθύες οἴκαδ'
 ἰόντες
 c ἔξοπτῶντες σφᾶς ἀντοὺς ἄν παρεκείνιτ' ἐπὶ ταῖσι
 τραπέζαις.
 ζωμοῦ δ' ἔρρει παρὰ τὰς κλίνας ποταμὸς κρέα 5
 θερμὰ κυλίνδων·
 ὑποτριμματίων δ' ὄχετοὶ τούτων τοῖς βουλομένοισι
 παρῆσαν,
 10 ὥστ' ἀφθονία τὴν ἐνθεσιν ἦν ἄρδονθ' ἀπαλὴν
 καταπίνειν. 10
 λεκανίσκαισιν δ' ἄν ψαιστὰ παρῆν ἡδυσματίοις
 κατάπαστα,
 ὅπται δὲ κίχλαι μετ' ἀμητίσκων εἰς τὸν φάρυγγ'
 εἰσεπέτοντο·
 d τῶν δὲ πλακούντων ὄστιζομένων περὶ τὴν γνάθου 15
 ἦν ἀλαλητός.
 μήτρας δὲ τόμοις καὶ χναυματίοις οἱ παῖδες ἄν
 ἤστραγάλιζον.
 15 οἱ δ' ἄνθρωποι πίονες ἦσαν τότε καὶ μέγα χρῆμα
 γιγάντων. 20
96. πρὸς τῆς Δήμητρος ὑμῖν, ὧ ἑταῖροι, εἰ ταῦτα
 οὕτως ἐγίνετο, χρεῖα τίς ἡμῖν ἦν οἰκετῶν; ἀλλὰ γὰρ
 ἀντουργοὺς εἶναι ἐθίζοντες ἡμᾶς οἱ ἀρχαῖοι διὰ τῶν
 ποιημάτων ἐπαίδενον εὐωχοῦντες λόγοις. ἐγὼ δ' ἐπειδὴ
 ὥσπερ λαμπάδιον κατασεΐσαντος τοῦ θαυμασιωτάτου 25
 e Κρατίνου τὰ προκείμενα ἔπη καὶ οἱ μετ' αὐτὸν γενό-
 μενοι μιμησάμενοι ἐπεξεργάσαντο, ἐχρησάμην τῇ τάξει

11 λαϊκανίσκαισι δ' A: corr. Pors ἄν ψαιστὰ Mein: ἀνά-
 παιστα A 13 φάρυγγ' AC 17. 18 ἀνεστραγάλιζον A ἄν ἔστρ.
 C: corr. Schw 26 καὶ οἱ K: καὶ ὡς οἱ A, καλῶς οἱ Madwig
 πλέοι AC: corr. Di

- τῶν δραμάτων ὡς ἐδιδάχθη· καὶ εἰ μὴ ἐνοχλῶ τι
 ὑμῖν (τῶν γὰρ κυνικῶν φροντίς οὐδὲ ἡ σμικροτάτη),
 ἀπομνημονεύσω κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις
 εἰρημένα ποιηταῖς· ὧν εἷς ἐστὶν ὁ Ἀττικώτατος Φερε-
 5 κράτης, ὃς ἐν μὲν τοῖς Μεταλλευσί φησιν (I 174 K)
 πλούτῳ δ' ἐκεῖν' ἦν πάντα συμπεφυρμένα,
 ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς πάντα τρόπον εἰργασμένα.
 ποταμοὶ μὲν ἀθάφης καὶ μέλανος ζωμοῦ πλέφ
 διὰ τῶν στενωπῶν τονθολυγοῦντες ἔρρουον f
 10 5 ἀνταῖσι μυστίλαισι καὶ ναστῶν τρύφῃ,
 ὥστ' εὐμαρῇ γε καὶ αυτομάτοις τὴν ἐνθεσιν
 χωρεῖν λιπαρὰν κατὰ τοῦ λάρυγγος τοῖς νεκροῖς.
 φύσκαί δὲ καὶ σίζοντες ἀλλάντων τόμοι
 παρὰ τοῖς ποταμοῖσιν ἐξεκέρχυντ' ἀντ' ὄστράκων.
 15 10 καὶ μὴν παρῆν τεμάχη μὲν ἐξωπτημένα,
 καταχυσματίοισι παντοδαποῖσιν εὐτρεπῆ'
 σελίδες δ' ὀλόκνημοι πλησίον τακερώταται 269
 ἐπὶ πινακίσκοις καὶ δῖεφθ' ἀροκώλια
 ἡδιστον ἀπατμίζοντα καὶ χόλιμες βοδὸς
 20 15 καὶ πλευρὰ δελφάκει' ἐπεξανθισμένα
 χναυρότατα παρέκειτ' ἐπ' ἀμύλοις καθήμενα.
 παρῆν δὲ χόνδρος γάλατι κατανευμιμένος
 ἐν καταχύτλοις λεκάναισι καὶ πύου τόμοι.
 Β. οἴμ' ὡς ἀπολεῖς μ' ἐνταῦθα διατρίβουσ' ἔτι,
 25 20 παρὸν κολυμβᾶν ὡς ἔχω 'ς τὸν Τάρταρον.

8 πλέοι AC: corr. Di 11 εὐμαρῇ ἤγεν αὐτοματ' εἰς
 τὴν A: αὐτομάτοις K, reliqua corr. Cas 13 ζέοντες AC: σί-
 ζοντες ex v. 14 Herw 14 ποταμοῖς σίζοντες ἐκέρχυντ' AC
 ποτ. σίζοντ' ἐκέρχυντ' Poll. VI 58: corr. Herw post v. 16 τεύτλοισί
 τ' ἐγγέλια συγκεκαλυμμένα add. Poll 19 ἀτμίζοντα AC:
 corr. Di 22 γάλακτι AC: corr. Di 23 πυστομοὶ A: corr.
 Villebrun 24 οὐ' ὡς A 25 ὡς ἔχετ' εἰς A: corr. Mein

- b A. τί δῆτα λέξεις, τὰπίλοιπ' ἦνπερ πύθη;
 ὅπται κίχλαι γὰρ εἰς ἀνάβραστ' ἤρτυμέναι
 περὶ τὸ στόμ' ἐπέτοντ' ἀντιβολοῦσαι καταπιεῖν,
 ὑπὸ μυροῖναισι κἀνεμώναις κεχυμέναι.
- 25 τὰ δὲ μῆλ' ἐκρέματο τὰ καλὰ τῶν καλῶν ἰδεῖν 5
 ὑπὲρ κεφαλῆς, ἐξ οὐθενὸς πεφυκότα.
 κόραι δ' ἐν ἀμπεχόναις τριχάπτοις ἀρτίως
 ἤβυλλιῶσαι καὶ τὰ ῥόδα κεκαρμέναι
 πλήρεις κύλικας οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου
- c 30 ἦντλουν διὰ χώνης τοῖσι βουλομένοις πιεῖν. 10
 καὶ τῶνδ' ἐκάστοτ' εἰ φάγοι τις ἢ πίοι,
 διπλάσι' ἐγίνετ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
97. κὰν τοῖς Πέρσαις δέ φησιν (I 182 K)
 τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν τῶν σῶν ἀροτῶν ἢ ζυγοποιῶν ἔτι χρεία
 ἢ δρεπανουργῶν ἢ χαλκοτύπων ἢ σπέρματος ἢ 15
 χαρακισμοῦ;
 αὐτόματοι γὰρ διὰ τῶν τριόδων ποταμοὶ λιπαροῖς
 ἐπιπάστοις
- d ζωμοῦ μέλανος καὶ Ἀχιλλεῖοις μάχαις κοχυδοῦντες
 ἐπιβλύξ 20
 5 ἀπὸ τῶν πηγῶν τῶν τοῦ Πλούτου θεύσονται, σφῶν
 ἀρύτεσθαι.
 ὁ Ζεὺς δ' ὕων οἴνω κἀπνία κατὰ τοῦ κεράμου
 βαλανεύσει,
 ἀπὸ τῶν δὲ τεγῶν ὄχετοὶ βοτρυῶν μετὰ ναστίσκων 25
 πολυτύρων

2 ὅπται καὶ κίχλαι γὰρ εἰς ἀναβρασεις. ἀναβρασεις. ἀναβραστ' ἤρτυμέναι (sic omnia) A ὅπται δὲ κίχλαι ἀνάβραστοι ἤρτυμέναι C ὅπται κίχλαι δ' ἐπὶ τοῖσδ' ἀνάβραστ' ἤρτ. Poll: corr. Mein 5 ἐκρέμαντο AC: corr. Pors 8 σιβυλλιῶσαι A: corr. C 11 ἕκαστος AC: corr. Jacobs 19 μάχαις A: corr. C 21 θεύσοντας A: corr. C 23 οἴνωσι κἀπνία A: corr. C 25 μετ' ἀμητίσκων καὶ ναστίσκων (ναστίσκων C) AC: corr. Schw

ὀχετεύσονται θερμῷ σὺν ἔννει καὶ λειριοπολφανε-
μώναις.

τὰ δὲ <δῆ> δένδρα τὰν τοῖς ὄρεσιν χορδαῖς ὀπταῖς
ἐριφείοις

5 10 φυλλοροήσει καὶ τευθιδίοις ἀπαλοῖσι κίχλαις τ' e
ἀναβράστοις.

98. τί δεῖ πρὸς τούτοις ἔτι παρατίθεσθαι τὰ ἐκ
Ταγηνιστῶν τοῦ χαρίεντος Ἀριστοφάνους (I 523 K);
πάντες γὰρ τῆς καταχήνης αὐτοῦ πλήρεις ἐστέ. τῶν
10 δὲ Μεταγένους ἐκ Θουριοπερσῶν μνημονεύσας κατα-
παύσω τὸν λόγον, μακρὰ χείρειν εἰπὼν ταῖς Νικο-
φῶντος Σειρήσιν, ἐν αἷς τάδε γέγραπται (I 777 K).

νιφέτω μὲν ἀλφίτοις,
ψακαζέτω δ' ἄρτοισιν, ὑέτω δ' ἔννει,
15 ξωμός διὰ τῶν ὁδῶν κυλινδείτω κρεά,
πλακοῦς ἐαυτὸν ἐσθίειν κελεύετω.

ἀλλ' ὃ γε Μεταγένης τάδε φησὶν (I 706 K).

ὁ μὲν [ποταμὸς ὁ Κραῖθις] ἡμῖν καταφέρει
μάζας μεγίστας ἀντομάτας μεμαγμένας,
20 ὁ δ' ἕτερος ᾄθει κῦμα ναστῶν καὶ κρεῶν
ἐφθῶν τε βατίδων εἰλυομένων ἀντόσε.

5 τὰ δὲ μικρὰ ταυτὶ ποτάμι' ἐνμεντευθενὶ
ῥεῖ τευθίσιν ὀπταῖς καὶ φάγροις καὶ καράβοις,
ἐντευθενὶ δ' ἀλλᾶσι καὶ περικίμμασι,

1 ὀχετεύσοντας A: corr. C θερμοὶ AC: corr. Villebrun
3 δῆ add. Cram. anecd. Ox. I 277 5 ἀπαλοῖς A: corr. Dobr
9 καταχήνης Schw: κατ' ἀχαρνεῖς A 12 εἰρησιν A: corr. C
13 νιφέτω (i ex ei corr. C) et ἀλφίτοισι AC 18 glossam del. K
20 ὁ δ' ἕτερος γε ὁ σύβαρις καλούμενος ποταμὸς AC: corr.
Elmsl; fluviorum nomina utrobique apposuerat Athenaeus,
deinde interpolator in versus speciem deformavit, cf. Ovid. met.
15, 315 21 εἰλωμεν ἀντόσσε A: corr. Di (εἰλυόμενον Schw)
22. 23 ἐν μὲν ἐντευθεν ῥεῖ AC: corr. Elmsl

270 τῆδ' ἰδ' ἀφύαισι, τῆδε δ' αὖ ταγηνίαισι.
 τεμάχη δ' ἄνωθεν αὐτόματα πεπυγμένα
 10 εἰς τὸ στόμ' ἄττει, τὰ δὲ παρ' αὐτῶ τὸ πόδε.
 ἄμυλοι δὲ περιέουσιν ἡμῖν ἐν κύκλω.

οἶδα δὲ ὅτι καὶ οἱ Θουριοπέρσαι καὶ τὸ τοῦ Νικο- 5
 φῶντος δρᾶμα ἀδίδακτά ἐστι, διόπερ καὶ τελευταίω
 αὐτῶν ἐμνήσθην.

99. ταῦτα τοῦ Δημοκρίτου σαφῶς καὶ τορῶς διεξ-
 ελθόντος ἐπῆνον μὲν οἱ δαιταλεῖς, ὁ δὲ Κύνουλος
 b ἔφη· ἄνδρες σύσσιτοι, σφόδρα με λιμώττοντα οὐκ 10
 ἀηδῶς ὁ Δημοκρίτος εἰστίασεν ποταμούς διαπερανά-
 μενος ἀμβροσίας καὶ νέκταρος, ὑφ' ὧν ἄρδενθεις τὴν
 ψυχὴν πάνυ πειναλέος γεγένημαι λόγους αὐτὸ μόνον
 καταβροχθίσας· ὥστε ἤδη παυσάμενοί ποτε τῆς τοσαύτης
 ἀπεραντολογίας [καὶ] κατὰ τὸν Παιανιέα φήτορα τοι- 15
 οὔτων τινῶν μεταλάβωμεν ἂ μῆτ' ἰσχὺν ἐντίθησι μῆτ'
 ἀποθνήσκειν ἔᾗ (3, 33).

ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρωσ
 c οὐκ ἔστι· πεινώσιν γὰρ ἢ Κύπρις πικρά,
 Ἰχαιὸς φησιν ἐν Αἰθῶνι σατυρικῶ (fr. 6 N). παρ' οὗ 20
 ὁ σοφὸς Εὐριπίδης λαβὼν ἔφη (fr. 887 N).

ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινώντι δ' οὐ.
 πρὸς ὃν ὁ Οὐλπιανὸς αἰεὶ ποτε διαπολεμῶν ἔφη·
 ἴπληρης μὲν λαχάνων ἀγορῆ, πλήρης δὲ καὶ ἄρτων,
 σὺ δέ, ὦ κύον, αἰεὶ λιμώττεις καὶ οὐκ ἔᾗς ἡμᾶς 25
 λόγων καλῶν καὶ ἀφθόνων μεταλαμβάνειν, μᾶλλον δὲ
 σιτεῖσθαι· τροφή γὰρ ψυχῆς λόγοι καλοί· καὶ ἅμα

1 τιδὶ δ' A: corr. Mus ἀφύλαισι A: corr. Villebrun τῆνδε
 A: corr. Elmsl 2 δ' Schw: λ' A 3 αὐτῶν A 4 περι-
 νάουσιν A: corr. Iacobitz 12. 13 poetae verba agnovit Mein
 13 πειναλέος A 14 καταβροχθίσας A: corr. C 15 καὶ del. Di

στραφείς πρὸς τὸν οἰκέτην Ἀεῦκε, ἔφη, κἄν ἐκφατι- d
 σματά τινα ἄφρων ἔχης, δὸς τοῖς κυσίν· καὶ ὁ Κύ-
 νουλκος εἰ μὲν εἰς ἀκροάσεις λόγων, ἔφη, παρε-
 κекλήμην, ἠπιστάμην ἦκειν ἀγορᾶς πληθυνούσης (οὕτως
 δ γὰρ τις τῶν σοφῶν τὴν τῶν δεξιῶν ὄραν ἐκάλει,
 καὶ αὐτὸν οἱ πολλοὶ διὰ τοῦτο Πληθαγόραν ἠνόμαζον)·
 εἰ δὲ λουσάμενοι λογάρια δειπνοῦμεν,

μικρὰς τίθημι συμβολὰς ἀκροώμενος
 κατὰ τὸν Μένανδρον (IV 265 M). διὸ παραχωρῶ σοι,
 10 ὦ γάστρων, τῆς τοιαύτης ἐμπορεῖσθαι σιτήσεως·

πεινῶντι γὰρ ἀνδρὶ μᾶζα τιμιωτέρα
 χρυσοῦ τε κἀλέφαντος,

κατὰ τὸν τοῦ Ἐρετριέως Ἀχαιοῦ Κύννον (fr. 23 N).^e

100. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων οἶος ἦν ἀπανίστασθαι·
 15 ἐπιστραφείς δὲ καὶ θεασάμενος πλῆθος ἰχθύων καὶ
 ἄλλων παντοδαπῶν ὄψων παρασκευῆν εἰσκυκλουμένην
 τύψας τῇ χειρὶ τὸ προσκεφάλαιον ἀνέκραγεν (A 586. 61)·

ἔτελαθι δὴ, πενίη, καὶ ἀνάσχεο μωρολογούντων·
 ὄψων γὰρ πλῆθος σε δαμᾶ καὶ λιμὸς ἀτερπής.^f

20 ἐγὼ γὰρ ἤδη ὑπὸ τῆς ἐνδείας οὐ διθυράμβους φθέγγομαι
 κατὰ τὸν Σωκράτην (Phaedr. p. 238^d), ἀλλ' ἤδη
 καὶ ἔπη· ἑλιμῶδες γὰρ ὄντως ἡ φασφδία. κατὰ γὰρ
 Ἀμειψίαν, ὃς ἐν Σφενδόνη ἔφη (I 675 K) περὶ σοῦ
 μαντευσάμενος, ὦ Λαρήνσιε,

25 κοῦδ' εἰς σοῦστιν τῶν πλουτούντων, μὰ τὸν Ἥφαι-
 στον, προσόμοιος,
 καλλιτράπεζος καὶ βουλόμενος λιπαρὸν ψωμὸν κα-271
 ταπίνειν.

5 σοφιστῶν C 8 μακρὰς Cob 10 σιτήσεως A: corr. Mus
 11 γὰρ om. C 14 οἶος τ' ἦν A: corr. Wilam 22 poetae
 verba agnovit Schw 23 σφενδωνι A

ὄρω γὰρ θαῦμ' ἄπιστον, ἰχθύων γένη
 περὶ τὴν ἄκραν παίζοντα, κωβιούς, σπάρους,
 ψήττας, ἐρυθίνους, κεστρέας, πέρκας, ὄνους,
 θύννους, μελανούρους, σηπίας, ἀλωπίας,
 τρίγλας, ἐλεδώνας, σκορπίους,

5

φησὶν Ἡνίοχος ἐν Πολυπράγμονι (Π 432 K)· δεῖ οὖν
 καὶ κατὰ τὸν κωμικὸν Μεταγένην ἐπειπόντα (I 709 K)
 εἰς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ δειπνον
 τετλάναι.

- b 101. σιωπήσαντος δ' αὐτοῦ ὁ Μασσοῦριος ἔφη· 10
 'ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπολείπεται τινα περὶ τοῦ ἀμφὶ τοὺς
 οἰκέτας λόγου συμβαλοῦμαι τι καὶ αὐτὸς μέλος εἰς
 ἔρωτα (Philox. fr. 6) τῷ σοφῷ καὶ φιλότῳ Δημοκρίτῳ.
 Φίλιππος ὁ Θεαγγελεὺς ἐν τῷ περὶ Καρῶν καὶ Λε-
 λέγων συγγράμματι (FHG IV 475) καταλέξας τοὺς Λακε- 15
 δαιμονίων εἰλωτας καὶ τοὺς Θετταλικοὺς πενέστας καὶ
 Κᾶράς φησι τοῖς Λέλεξι ὡς οἰκέταις χρῆσασθαι πάλαι
 τε καὶ νῦν. Φύλαρχος δ' ἐν ἕκτῃ ἱστοριῶν (FHG
 c I 336) καὶ Βυζαντίους φησὶν οὕτω Βιθυνῶν δεσπόσαι 20
 ὡς Λακεδαιμονίους τῶν εἰλωτῶν. περὶ δὲ τῶν παρὰ
 Λακεδαιμονίους ἐπεννάκτων καλουμένων (δοῦλοι δ'
 εἰσὶ καὶ οὗτοι) σαφῶς ἐκτίθεται Θεόπομπος διὰ τῆς
 δευτέρας καὶ τριακοστῆς τῶν ἱστοριῶν (FHG I 310)
 λέγων οὕτως· ἀποθανόντων πολλῶν Λακεδαιμονίων
 ἐν τῷ πρὸς Μεσσηνίους πολέμῳ οἱ περιλειφθέντες 25
 εὐλαβηθέντες μὴ καταφανεῖς γένωνται τοῖς ἐχθροῖς
 ἐρημωθέντες ἀνεβίβασαν τῶν εἰλωτῶν ἐφ' ἑκάστην
 d στιβάδα τῶν τετελευτηκότων τινάς· οὓς καὶ πολίτας
 ἴστερον ποιήσαντες προσηγόρευσαν ἐπεννάκτους, ὅτι

1 γὰρ add. Cynuleus 3 ἐρυθίνους A: corr. 5 25 fort.
 τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς Μεσσ.

κατετάχθησαν ἀντι τῶν τετελευτηκότων ἐπὶ τὰς στιβάδας.¹
 ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ κἀν τῇ τριακοστῇ καὶ τρίτῃ τῶν
 ἱστοριῶν (ibid. 311) παρὰ Σικωνίοις κατανακοφόρους
 καλεῖσθαι δούλους τινὰς παραπλησίους ὄντας τοῖς
 5 ἐπεινάκτοις. τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ καὶ Μέναιχος
 ἐν τοῖς Σικωνιακοῖς (fr. 2 M) [κατανακοφόρους καλεῖσθαι
 δούλους τινὰς παραπλησίους ὄντας τοῖς ἐπεινάκτοις].
 ἔτι Θεόπομπος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Φιλιππικῶν (FHG^e
 I 284) Ἀρδιαίους φησὶ κεκτήσθαι προσπελατῶν ὥσπερ
 10 εἰλώτων τριάκοντα μυριάδας. 102. οἱ δὲ μόθαιες
 καλούμενοι παρὰ Λακεδαιμονίοις ἐλεύθεροι μὲν εἰσιν,
 οὐ μὴν Λακεδαιμόνιοι. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Φύλαρχος
 ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 347)
 οὕτως· 'εἰσὶ δ' οἱ μόθαιες σύντροφοι τῶν Λακεδαι-
 15 μονίων· ἕκαστος γὰρ τῶν πολιτικῶν παίδων ὡς ἂν
 καὶ τὰ ἴδια ἐκποιῶσιν οἳ μὲν ἓνα, οἳ δὲ δύο,
 τινὲς δὲ πλείους ποιοῦνται συντρόφους αὐτῶν. εἰσὶν
 οὖν οἱ μόθαιες ἐλεύθεροι μὲν, οὐ μὴν Λακεδαι- f
 μόνιοί γε, μετέχουσιν δὲ τῆς παιδείας πάσης. τούτων
 20 ἓνα φασὶ γενέσθαι καὶ Λύσανδρον τὸν καταναυμαχῆ-
 θαντα τοὺς Ἀθηναίους πόλεμον γενόμενον δι' ἀνδρα-
 γαθίαν.' Μύρων δὲ ὁ Πριηνεὺς ἐν δευτέρᾳ Μεσση-
 νιακῶν (FHG IV 461) 'πολλάκις, φησὶν, ἠλευθέρωσαν
 Λακεδαιμόνιοι δούλους καὶ οὓς μὲν ἀφέτας ἐκάλεσαν,
 25 οὓς δὲ ἀδεσπότους, οὓς δὲ ἐρυκτῆρας, δεσποσιοναῦτας
 δ' ἄλλους, οὓς εἰς τοὺς στόλους κατέτασσον, ἄλλους
 δὲ νεοδαμώδεις ἐτέρους ὄντας τῶν εἰλώτων.' Θεό-272
 πομπος δ' ἐν ζ' Ἑλληνικῶν (FHG I 280) περὶ τῶν

1 ἐπὶ K: εἰς A 3. 6 κατανακοφόρους AC 6 inclusa
 del. Mein 9 ἀρκαδίους A ἀρκαδάς C: corr. Palmer 16 cor-
 rupta 19 γε Di: τε A παιδείας A: corr. C 24 ἄφεται Hesych

ελλάτων λέγων ὅτι καὶ ἐλεάται καλοῦνται γράφει οὕτως· τὸ δὲ τῶν ελλάτων ἔθνος παντάπασιν ὠμῶς διάκειται καὶ πικρῶς· εἰσὶ γὰρ οὗτοι καταδεδουλωμένοι πολλὸν ἤδη χρόνον ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν, οἳ μὲν αὐτῶν ἐκ Μεσσήνης ὄντες, οἱ δ' ἐλεάται κατοικούντες πρότερον τὸ καλούμενον Ἔλος τῆς Λακωνικῆς.⁵
 103. Τιμαῖος δ' ὁ Ταυρομενίτης ἐκλαθόμενος αὐτοῦ — ἐλέγχει δ' αὐτὸν εἰς τοῦτο Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης διὰ τῆς δωδεκάτης τῶν ἱστοριῶν (c. 6) — οὐκ εἶναι ἔφη σύνηθες τοῖς Ἑλλήσι δούλους κτᾶσθαι¹⁰ (FHG I 207), αὐτὸς εἰπὼν ὁ Ἐπιτίμαιος (οὕτως δ' αὐτὸν καλεῖ Ἰστρὸς ὁ Καλλιμάχειος ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἀντιγραφαῖς) εἰπὼν γὰρ ὅτι Μνάσων ὁ Φωκεὺς πλείους ἐκέκτητο δούλους τῶν χιλίων· κἀν τῇ τρίτῃ δὲ τῶν ἱστοριῶν ὁ Ἐπιτίμαιος ἔφη (ib. p. 202) οὕτως¹⁵ εὐδαιμονῆσαι τὴν Κορινθίαν πόλιν ὡς κτήσασθαι δούλον μυριάδας ἕξ καὶ τεσσαράκοντα· δι' αἷς ἡγοῦμαι καὶ τὴν Πυθίαν αὐτοὺς κεκληκέναι χοινικομέτρας. Κτησικλῆς δ' ἐν τρίτῃ Χρονικῶν (FHG IV 375) (κατὰ τὴν ἑπτακαιδεκάτην πρὸς ταῖς ἑκατὸν φησιν ὀλυμπιάδα²⁰ Ἀθήνησιν ἐξετασμὸν γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως τῶν κατοικούντων τὴν Ἀττικὴν καὶ εὐρεθῆναι Ἀθηναίους μὲν δισμυρίους πρὸς τοῖς χιλίοις, μετοίκους δὲ μυρίους, οἰκετῶν δὲ μυριάδας μ'. Νικίας δ' ὁ Νικηράτου, ὡς ὁ καλὸς ἔφη Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ²⁵ πόρων (4, 14), χιλίους ἔχων οἰκέτας ἐμίσθωσεν αὐτοὺς εἰς τὰ ἀργυρεῖα Σωσία τῷ Θρακί ἐφ' ᾧ ὄβολὸν ἐκάστου δ τελεῖν τῆς ἡμέρας. Ἀριστοτέλης δ' ἐν Αἰγυπτῶν

12 καλλιμάχιος A: corr. C 13 γὰρ om. C 19. 20 κατὰ τὴν ἑπτακαιδεκάτην Di (numerum invenit St. Croix): καὶ δεκάτη A ἐν τρίτῳ (ex v. 19) καὶ δεκάτῳ πρὸς ταῖς ρ' ὀλυμπιάδι C 27 ἐκάστου Xen: ἐκαστον AC

πολιτεία (fr. 427 R) και παρὰ τούτοις φησὶ γενέσθαι
 ἐπὶ καὶ τεσσαράκοντα μυριάδας δούλων. Ἀγαθαρχί-
 χίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ τριακοστῇ τῶν
 Εὐρωπαϊκῶν (FHG III 194) Λαρδανεῖς φησὶ δούλους
 5 κεκτῆσθαι τὸν μὲν χίλους, . . . τὸν δὲ καὶ πλείους·
 τούτων δ' ἕκαστον ἐν μὲν εἰρήνῃ γεωργεῖν, ἐν πολέμῳ
 δὲ λοχίζεσθαι ἡγεμόνα νέμοντας τὸν ἴδιον δεσπότην.

104. πρὸς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ Λαρήνσιος ἔφη·
 ἄλλὰ Ῥωμαίων ἕκαστος (οἶδας δ' ἀκριβῶς ταῦτα, ᾧ
 10 καλὲ Μασσούριε) πλείστους ὄσους κεκτημένους οἰκέτας·
 καὶ γὰρ μυρῖους καὶ δισμυρῖους καὶ ἑτι πλείους δὲ
 πάμπολλοι κέκτηνται, οὐκ ἐπὶ προσόδοις δέ, ὥσπερ ὁ
 τῶν Ἑλλήνων ξάπλοτος Νικίας, ἀλλ' οἱ πλείους τῶν
 Ῥωμαίων συμποριόντας ἔχουσι τοὺς πλείστους. καὶ αἱ
 15 πολλαὶ δὲ αὐταὶ Ἀττικαὶ μυριάδες τῶν οἰκετῶν δεδε-
 μέναι εἰργάζοντο τὰ μέταλλα· Ποσειδώνιος γοῦν,
 οὗ συνεχῶς μέμνηται, ὁ φιλόσοφος καὶ ἀποστάντας
 φησὶν (FHG III 264) αὐτοὺς καταφρονεῦσαι μὲν τοὺς f
 ἐπὶ τῶν μετάλλων φύλακας, καταλαβέσθαι δὲ τὴν ἐπὶ
 20 Σουνίῳ ἀρόπολιν καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον πορθῆσαι
 τὴν Ἀττικὴν. οὗτος δ' ἦν ὁ καιρὸς ὅτε καὶ ἐν Σικελίᾳ
 ἢ δευτέρα τῶν δούλων ἐπανάστασις ἐγένετο· πολλὰ
 δὲ αὐταὶ ἐγένοντο, καὶ ἀπώλοντο οἰκετῶν ὑπὲρ τὰς
 ἑκατὸν μυριάδας (σύγγραμμα δὲ ἐκδέδωκε περὶ τῶν
 25 δουλικῶν πολέμων Καικίλιος ὁ φῆτωρ ὁ ἀπὸ Καλῆς
 ἀκτῆς)· καὶ Σπάρτακος δὲ ὁ μονομάχος ἐκ Καπύης
 πόλεως Ἰταλικῆς ἀποδρᾶς κατὰ τὰ Μιθριδατικά πολὺ
 πλῆθος ἀποστήσας οἰκετῶν (ἦν δὲ καὶ αὐτὸς οἰκέτης,
 Θράξ γένος) κατέδραμε πᾶσαν Ἰταλίαν χρόνον οὐκ

δ hiatus signif. Mein 17 μέμνηται A: corr. Mus 24 δὲ K:
 τε A 27 μύθρια ἀττικά A: corr. Cas 29 τὸ γένος C more suo

273ὀλίγον πολλῶν δούλων καθ' ἐκάστην ἡμέραν συρρεόντων
 ὡς αὐτόν· καὶ εἰ μὴ ἀπέθανεν ἐν τῇ πρὸς Δικίννιον
 Κράσσον παρατάξει, οὐ τὸν τυχόντα ἂν ἰδρῶτα τοῖς
 ἡμεδαποῖς παρεσχίκει, ὡς ὁ κατὰ τὴν Σικελίαν Εὐνούς.
 105. σῶφρονες δ' ἦσαν καὶ πάντα ἄριστοι οἱ ἀρ- 5
 χαῖοι Ῥωμαῖοι· Σικελίαν γοῦν ὁ Ἀφρικανὸς ἐπίκλην
 ἐκπεμπόμενος ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐπὶ τὸ καταστήσασθαι
 τὰς κατὰ τὴν οἰκουμένην βασιλείας, ἵνα τοῖς προσή-
 κουσιν ἐργχειρισθῶσιν, πέντε μόνους (συν)επήγετο
 οἰκέτας, ὡς ἱστορεῖ Πολύβιος (fr. 166 H) καὶ Ποσει- 10
 δώνιος (FHG III 255), καὶ ἐνὸς ἀποθανόντος κατὰ τὴν
 ὁδοιπορίαν ἐπέστειλε τοῖς οἰκείοις ἄλλον ἀντ' ἐκείνου
 πριαμένους πέμψαι αὐτῷ. Ἰούλιος δὲ Καῖσαρ ὁ πρῶτος
 πάντων ἀνθρώπων περαιωθεὶς ἐπὶ τὰς Βρεττανίδας
 νήσους μετὰ χιλίων ὄκαφῶν τρεῖς οἰκέτας τοὺς πάντας 15
 συνεπήγετο, ὡς Κόττας ἱστορεῖ ὁ τότε ὑποστρατηγῶν
 αὐτῷ ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας συγγράμματι
 (p. 247 ed. min. Pet), ὃ τῇ πατρίῳ ἡμῶν γέγραπται φωνῇ.
 ἀλλ' οὐ Σμινδυρίδης ὁ Συβαρίτης τοιοῦτος, ὃ Ἕλληνας,
 ὃς ἐπὶ τὸν Ἀγαρίστης τῆς Κλεισθένους θυγατρὸς 20
 c ἐξορμῶν γάμον ὑπὸ χλιδῆς καὶ τρυφῆς χιλίους συν-
 ἐπήγετο οἰκέτας, ἄλιεις καὶ ὄρνιθευτὰς καὶ μαγεῖρους·
 οὗτος δ' ἔ ἀνὴρ καὶ ἐνδείξασθαι βουλόμενος ὡς εὐδαι-
 μόνως ἔζη, ὡς ἱστορεῖ Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἐν
 τῷ περὶ ἠδονῆς (fr. 33 Koepke) (τὸ δ' αὐτὸ βιβλίον καὶ 25
 ὡς Θεοφράστου φέρεται) οὐκ ἔφη τὸν ἥλιον ἐτῶν
 εἴκοσιν οὔτ' ἀνατέλλοντα οὔτε δυόμενον ἐωρακέναι.
 καὶ τοῦτ' ἦν αὐτῷ μέγα καὶ θαυμαστὸν πρὸς εὐδαι-
 μονίαν. οὗτος, ὡς ἔοικεν, πρῶτ' ἐκάθειπεν, ὅψ' ἔδ'

6 σικελίων A 9 ἐπήγετο A: corr. K 20 ἀγαρόστης AC
 21 ἰδίους (pro χιλίους) Diod. 8,19, cf. Cobet mem. 9,270

ἡγείρετο, κατ' ἀμφοτέρα δυστυχῶν. ὁ δὲ Ποντικὸς d
 Ἐστιαῖος καλῶς ἐκαυχᾶτο μῆτε ἀνατέλλοντα μῆτε κατα-
 θυόμενόν ποτε τὸν ἥλιον ἑωρακέναι διὰ τὸ παιδεία
 παντὶ καιρῷ προσέχειν, ὡς ὁ Νικαεὺς Νικίας Ἱστορεῖ
 5 ἐν ταῖς Διαδοχαῖς (FHG IV 464). 106. τί οὖν, οὐκ εἶχεν
 καὶ Σκιπίων καὶ ὁ Καῖσαρ οἰκέτας; εἶχον, ἀλλ' ἐφύ-
 λασσον τοὺς πατέριους νόμους καὶ κεκολασμένως ἔξω
 τηροῦντες τὰ τῆς πολιτείας ἔδη. συνετῶν γὰρ ἐστὶν
 ἀνδρῶν ἐμμένειν τοῖς παλαιοῖς ζηλώμασιν, δι' ὧν
 10 στρατευόμενοι κατεστρέφοντο τοὺς ἄλλους, [καὶ] λαμ- e
 βάνοντες ἅμα τοῖς δοριαλώτοις καὶ εἴ τι χρήσιμον
 καὶ καλὸν ὑπῆρχε παρ' ἐκείνοις εἰς μίμησιν· ὅπερ ἐν
 τοῖς πάλαι χρόνοις ἐποίουν οἱ Ῥωμαῖοι. διαφυλάττοντες
 γὰρ ἅμα καὶ τὰ πάτρια μετήγον παρὰ τῶν χειρω-
 15 θέντων εἴ τι λείψανον καλῆς ἀσκήσεως εὗρισκον, τὰ
 ἄχρηστα ἐκείνοις ἔωντες, ὅπως μὴδ' εἰς ἀνάκτησιν ὧν
 ἀπέβαλον ἔλθειν ποτε δυνηθῶσι. παρὰ γοῦν τῶν
 Ἑλλήνων μηχανὰς καὶ ὄργανα πολιορκητικὰ μαθόντες
 20 τούτοις αὐτῶν περιεγέροντο, Φοινίκων τε τὰ ναυτικά f
 εὐρόντων τούτοις αὐτοὺς κατεναυμάχησαν. ἔλαβον δὲ
 καὶ παρὰ Τυρρηνῶν τὴν σταδίαν μάχην φαλαγγηδὸν
 ἐπιόντων, καὶ παρὰ Σαννιτῶν δὲ ἑμαθον θυρεοῦ χρῆσιν,
 παρὰ δὲ Ἰβήρων γαίσων, καὶ ἄλλα δὲ παρ' ἄλλων
 μαθόντες ἅμεινον ἐπεξείργασαντο· μιμησάμενοί τε κατὰ
 25 πάντα τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν διετήρησαν αὐτὴν
 μᾶλλον ἢ ἐκείνοι· νῦν δὲ τὴν ἐκλογὴν τῶν χρησίμων
 ποιούμενοι παρὰ τῶν ἐναντίων συναποφέρονται καὶ
 τὰ μοχθηρὰ ζηλώματα. 107. πάτριος μὲν γὰρ ἦν 274
 αὐτοῖς, ὡς φησι Ποσειδώνιος (FHG III 253), καρτερία

1 ἀνίστατο (pro ἡγείρετο) C 6 σκηπίων AC 10 καὶ
 om. C, del. K 28 <οὐκέτι> ποιούμενοι vel παριέμενοι K

τητος εἶπω, προηγάρουτο τεχνώμεναι τὰς ἀφροουστάτας.
 e τοιγαροῦν αὐται μὲν ἐκ τῶν λίαν μαλακῶν ὑπὸ τῆς
 τύχης μεταβιβασθεῖσαι σκληρῶς ἐβίωσαν ἐπὶ γήρως,
 αἱ δέ, τῶν παρ' ἡμῖν ταῦτα διαδεξαμένων, ἐκπεσοῦσαι
 τῆς ἐξουσίας κατῆραν εἰς Μακεδονίαν καὶ τὰς τῶν 5
 ἐκεῖ κυρίας τε καὶ βασιλίδας ὃν τρόπον ταῖς ὀμιλίαις
 διέθεσαν οὐδὲ λέγειν καλόν, πλὴν ὅτι μαγεύομεναι
 καὶ μαγεύουσαι ταυροπόλοι καὶ τριοδίτιδες αὐται πρὸς
 ἀλήθειαν ἐγένοντο, πλήρεις πάντων ἀποκαθαρμάτων.
 f τοσοῦτων ἕοικε καὶ τοιούτων ἢ κολακεία κακῶν αἰτία 10
 γενέσθαι τοῖς διὰ τὸ κολακεύεσθαι προσδεξαμένοις
 αὐτήν. 70. προελθὼν δὲ πάλιν ὁ Κλέαρχος καὶ τάδε
 φησίν· ἄλλ' ἤδη τῇ τούτων χρεῖα μέμψαιτ' ἂν τις
 τὸ μειράκιον, ὥσπερ εἶπον. οἱ μὲν γὰρ παῖδες μικρὸν
 ἄπωθεν τῆς κλίνης ἐν χιτωνίσκοις ἕστασαν· τριῶν δ' 15
 ὄντων ἀνδρῶν, δι' οὓς δὴ νῦν ὁ πᾶς λόγος ἐνέστηκε,
 καὶ τούτων ὄντων ἐπωνύμων παρ' ἡμῖν ὁ μὲν εἰς ἐπὶ
 τῆς κλίνης πρὸς ποδῶν καθῆστο τοὺς τοῦ μειρακίου
 πόδας ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ γόνασι λεπτῶ ληδίῳ συνημφια-
 257κῶς· ὃ δὲ ἐποίε δῆπου καὶ μὴ λέγοντος οὐκ ἄδηλον· 20
 καλεῖται δ' οὗτος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Παράβυστος διὰ
 τὸ καὶ τῶν μὴ παραδεχομένων ὅμως τεχνικώτατα
 κολακεύων παρεμπίπτειν ἐς τὰς ὀμιλίας. ἄτερος δ' ἦν
 ἐπὶ τινος δίφρου κειμένου παρ' αὐτήν τὴν κλίνην καὶ
 τοῦ νεανίσκου τὴν χεῖρα παρεϊκότος ἐκκρεμάμενος 25
 ταύτης καὶ προσπεπτωκῶς κατέψηγέ τε καὶ τῶν δακτύ-
 λων ἕκαστον ἐν μέρει διαλαμβάνων εἰλκέ τε καὶ ἐξέτει-
 νεν· ὥστε τὸν πρῶτον αὐτὸν ἐπονομάσαντα Σικύαν

3 τέχνης C 8 ταυροπολιὰ A: corr. C τριοδοιτινες AC:
 corr. Lobeck 11 διὰ τοῦ A: corr. K 15 ἄπωθε A ἀποθεν C
 26 αὐτήν AC: corr. Cas κατέψυχε A: corr. C

ματα. σμικρᾶς δὲ πάνυ τῆς δαπάνης ὑπαρχούσης διὰ
 τὸ τοὺς παρανομοῦντας καὶ ἀφειδῶς ἀναλίσκοντας
 ἀνατετιμηκέναι τὰ ἄνια πρὸς τὸ ἐλευθεριώτερον νο-
 μίμως προήρχοντο· ὁ μὲν γὰρ Τουβέρων παρὰ τῶν
 5 ἐν τοῖς ἰδίῳις ἀγροῖς ὄρνιθας ἀνείτο δραγμαίους, ὁ
 δὲ Ῥουτίλιος παρὰ τῶν ἀλιευόντων αὐτοῦ δούλων
 τριωβόλου τὴν μνᾶν τοῦ ὄψου καὶ μάλιστα τοῦ
 θυριανοῦ καλουμένου· μέρος δ' ἐστὶ τοῦτο θαλασσίῳ
 κυνὸς οὕτω καλούμενον. ὁ δὲ Μούκιος παρὰ τῶν e
 10 εὐχρηστουμένων ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν τύπον
 ἐποίητο τὴν διατίμησιν. ἐκ τοσοῦτων οὖν μυριάδων
 ἀνθρώπων οὗτοι μόνοι τὸν νόμον ἐνόρκως ἐτήρουν
 καὶ δῶρον οὐδὲ τὸ μικρότατον ἐδέχοντο· αὐτοὶ δ'
 ἄλλοις ἐδίδοσαν καὶ φίλοις τοῖς ἀπὸ παιδείας ὀρω-
 15 μένοις μεγάλα· καὶ γὰρ ἀντείχοντο τῶν ἐκ τῆς στοᾶς
 δογμάτων. 109. τῆς δὲ πολυτελείας τῆς νῦν ἀκμα-
 ζούσης πρῶτος ἡγεμὼν ἐγένετο Λεύκολλος ὁ κατα-
 ναυμαχῆσας Μιθριδάτην, ὡς Νικόλαος ὁ περιπατη-
 τικὸς ἱστορεῖ (cf. FHG IV 416, 83)· ἀφικόμενος γὰρ εἰς f
 20 τὴν Ῥώμην μετὰ τὴν ἤτταν τὴν Μιθριδάτου ἐτι τε
 τὴν Τιγράνου τοῦ Ἀρμενίου καὶ Θριαμβεύσας λόγον
 τε ἀποδοῦς τῶν τοῦ πολέμου πράξεων ὤκειλεν εἰς
 πολυτελεῖαν δίαιταν ἐκ τῆς παλαιᾶς σωφροσύνης καὶ
 πρῶτος τρυφῆς εἰσηγητὴς Ῥωμαίοις ἐγένετο, καρπω-
 25 σάμενος δυνεὶν βασιλέων τῶν προειρημένων πλοῦτον.
 Κάτων δὲ ἐκεῖνος, ὡς Πολύβιος ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ
 καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (c. 24 H), ἐδυσχεραίνει καὶ

8 θυριανοῦ K coll. VII 310 e et Plin. 9, 9,11 13 αὐτοὶ
 Mein: οὗτοι AC 14 ἄλλοις τε et 15 μάλιστα (pro μεγάλα) K
 22 αἴκει μὲν A: corr. C, cf. XII 543 α (ἐξώκειλεν) 25 fort.
 [τῶν προειρημένων] 27 ἐδυσχεραίνει A: corr. C

275 ἐκεκράγει, ὅτι τινὲς τὰς ξενικὰς τροφὰς εἰσήγαγον εἰς τὴν Ῥώμην, τριακοσίων μὲν δραχμῶν κεράμιον ταρίχων Ποντικῶν ἀνησάμενοι, καὶ μεϊράκια δ' εὐμορφα ὑπερβαλλούσης ἀγρῶν τιμῆς. πρότερον δὲ οὕτως ὀλιγοδεεῖς ἦσαν οἱ τὴν Ἰταλίαν κατοικοῦντες ὥστε καὶ καθ' 5 ἡμᾶς ἔτι, φησὶν ὁ Ποσειδώνιος (FHG III 253), οἱ σφόδρα εὐκαιρούμενοι τοῖς βίοις ἦγον τοὺς υἱοὺς ὕδωρ μὲν ὡς τὸ πολὺ πίνοντας, ἐσθίουσας δ' ὅ τι ἂν τύχη· καὶ πολλάκις, φησὶν, πατὴρ ἢ μήτηρ υἷον ἠρώτα πρότερον ἀπίους ἢ κάρνα βούλεται δειπνῆσαι, καὶ τούτων 10
 b τι φαγῶν ἠρκεῖτο καὶ ἐκοιμᾶτο. νῦν δέ, ὡς ὁ Θεόπομπος ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Φιλιππικῶν (FHG I 284), οὐδεὶς ἐστὶ καὶ τῶν μειρίως εὐπορουμένων, ὅστις οὐ πολυτελεῖ μὲν τράπεζαν παρατίθεται, μαγείρους δὲ καὶ θεραπείαν ἄλλην πολλὴν κέκτηται καὶ πλείω δαπανᾷ 15 τὰ καθ' ἡμέραν ἢ πρότερον ἐν ταῖς ἐορταῖς καὶ ταῖς θυσίαις ἀνήλυσκον.

ἐπεὶ δὲ εἰς ἱκανὸν μῆκος προὔβη τὰ τῶν ἀπομνημονευθέντων, αὐτοῦ καταπαύσωμεν τὸν λόγον.

Z

20

Ἐπιτελουμένου δὲ ἤδη τοῦ δείπνου τῶν Φαγησίων ἐορτὴν συντελεῖσθαι νομίσαντες οἱ κυνικοὶ πάντων μᾶλλον ἠὺφραίνοντο. καὶ ὁ Κύνουσκος ἔφη ἕως ἡμεῖς δειπνοῦμεν, ὦ Οὐλπιανέ, (λόγοις γὰρ ἐστιᾶ) προβάλλω σοι παρὰ τίνι εἴρηται Φαγήσια ἐορτὴ καὶ 25 Φαγησιπόσια· καὶ ὃς ἀπορηθεὶς ἐπισχεῖν τε κελεύσας τοὺς παῖδας τὴν περιφορὰν καίτοι ἤδη οὔσης ἐσπέρας·

4 ἀγρῶν Wilam Z ΤΩΝ ΕΙΣ Ἄ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΙΓ' 25. 26 φαγησία ἐτ φαγησιποσία A

'οὐ συμπεριφέρομαι, ὡ σοφώτατε· ὥστε λέγειν σοὶ
 καιρός, ἵνα μᾶλλον καὶ δειπνήσης ἡδίων.' καὶ ὅς 'εἰ
 χάριν ὁμολογήσεις μαθῶν, λέξω.' ὁμολογήσαντος δ'
 ἔφη· 'Κλέαρχος Ἀριστοτέλους μαθητής, Σολεὺς δὲ
 5 τὸ γένος, ἐν τῷ προτέρῳ περὶ γρίφων (κράτῳ γὰρ
 καὶ τῆς λέξεως διὰ τὶ σφόδρα μοι εἶναι προσφιλεῖ)
 οὕτωςί πως εἶρηκε (FHG II 321)· 'φαγήσια, οὐ δὲ φαγη-
 σιπόσια προσαγορεύουσι τὴν ἑορτήν· ἐξέλιπε δὲ αὕτη,
 καθάπερ ἢ τῶν φασφιδῶν ἢν ἦγον . . . καὶ τὴν τῶν
 10 Διονυσίων· ἐν ἣ παριόντες ἐκάστῳ τῶν θεῶν οἶον
 τιμὴν ἐπετέλουσαν τὴν φασφιδίαν.' ταῦτ' εἶπεν ὁ Κλέ-
 αρχος. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ὡ ἑταῖρε, καὶ τὸ βιβλίον κεκτη-276
 μένος οὐ φθονήσω σοι· ἀφ' οὗ πολλὰ ἐκμαθῶν εὐπο-
 ρήσεις προβλημάτων· καὶ γὰρ Καλλιᾶν ἱστορεῖ τὸν
 15 Ἀθηναῖον γραμματικὴν συνθεῖναι τραγωδίαν, ἀφ' ἧς
 ποιῆσαι τὰ μέλη καὶ τὴν διάθεσιν Εὐριπίδην ἐν Μη-
 δείᾳ καὶ Σοφοκλέα τὸν Οἰδίπουν.' 2. Θανμασάντων
 δὲ πάντων τὸ εὐπαίδευτον τοῦ Κυνούλκου ὁ Πλού-
 ταρχος 'κατὰ τὸ ὅμοιον, ἔφη, καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ
 20 ἐμῇ Λαγυνοφορία ἑορτὴ τις ἦγετο, περὶ ἧς ἱστορεῖ
 Ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ συγγράμματι
 Ἀρσινόῃ. λέγει δὲ οὕτως (p. 197 B)· 'τοῦ Πτολεμαίου b
 κτίζοντος ἑορτῶν καὶ θυσιῶν παντοδαπῶν γένη καὶ
 μάλιστα περὶ τὸν Διόνυσον, ἠρώτησεν Ἀρσινόῃ τὸν
 25 φέροντα τοὺς θαλλοὺς τίνα νῦν ἡμέραν ἄγει καὶ τίς

2 ἡδίων A 3 ὁμολογήσειας A 5 περιγραφῶν A: corr.
 Cas 7 φαγησίας A: φαγησία C 9 φασφιδῶν C 10 ἕκαστοι

A: corr. Welcker 11 ἀπετέλουσαν A ἐπετέλουσαν C 15 γραμ-
 ματικὸν AC: Καλλιῶν γραμματικῶν ἀθηναῖον γραμματικὴν τρα-
 γωδία lemma cod. A 17 οἰδίπουν A: corr. C 20 λαγυνο-
 φορία AC: 23 ἑορτῶν K: ἑορτῆν A

ἐστὶν ἐορτή. τοῦ δ' εἰπόντος ῥαλεῖται μὲν Λαγυνο-
 φόρια, καὶ τὰ νομισθέντα αὐτοῖς δειπνοῦσι κατακλι-
 θέντες ἐπὶ στιβάδων καὶ ἐξ ἰδίας ἕκαστος λαγίνου
 παρ' αὐτῶν φέροντες πίνουσιν· ὡς δ' οὗτος ἀπε-
 c χώρησεν, ἐμβλέψασα πρὸς ἡμᾶς ἠμνοῖα γ', ἔφη, ταῦτα 5
 ἔρρηκτά. ἀνάγκη γὰρ τὴν σύνοδον γίνεσθαι παμμιγοῦς
 ὄχλου, θοίνην ἔωλον καὶ οὐδαμῶς εὐπρεπῆ παρατιθε-
 μένων· εἰ δὲ τὸ γένος τῆς ἐορτῆς ἤρεσκεν, οὐκ ἂν
 ἐκοπίασε δήπου τὰ αὐτὰ ταῦτα παρασκευάζουσα ἢ
 βασιλεια καθάπερ ἐν τοῖς Χουσί· εὐωχοῦνται μὲν 10
 γὰρ κατ' ἰδίαν, παρέχει δὲ ταῦτα ὁ καλέσας ἐπὶ τὴν
 ἐστίασιν.

3. τῶν δὲ παρόντων γραμματικῶν τις ἀποβλέψας
 εἰς τὴν τοῦ δειπνοῦ παρασκευὴν ἔφη· εἶτα πῶς δειπνή-
 σομεν τοσαῦτα δειπνα; ἴσως διὰ νυκτός, ὡς <δ> χαρῖ- 15
 d εἰς Ἀριστοφάνη ἐν Αἰολοσίκωνι εἶπεν (I 395 K), οὕτως
 λέγων οἶνον δι' ὅλης νυκτός· ὡς καὶ τὸ Ὀμηρικὸν
 ἔχει (ι 298).

καίτ' ἐντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μίλων.
 ἀπὸ τοῦ διὰ πάντων τῶν μίλων, τὸ μέγεθος αὐτοῦ 20
 ἐμφανίζων· πρὸς ὃν ὁ ἰατρὸς ἔφη Δάφνος ὠφελιμώ-
 τερά ἐστι, φίλτατε, τῷ παντὶ σώματι τὰ νυκτερινὰ
 δειπνα· τὸ γὰρ τῆς σελήνης ἄστρον πρὸς τὰς τῆς
 τροφῆς ἀρμόττει πέψεις σηπτικὸν ὑπάρχον· κατὰ σῆψιν
 e δ' ἢ πέψις. εὐσηπτότερα γοῦν τὰ νύκτωρ θνύμενα 25
 τῶν ἱερείων καὶ τῶν ξύλων τὰ πρὸς τὸ σελήνιον κο-
 πτόμενα, καὶ τῶν καρπῶν δὲ οἱ πλεῖστοι πρὸς τὸ σελή-
 νιον πεπαινούνται.

1, 2 λαγυνοφορία AC 15 ὁ add. Mus 19 ἐντὸς θεά-
 τριοιο A 21 sqq. cf. Plut. qu. symp. III 10 22 fort. φιλ-
 τατοι, παντὶ

4. πολλῶν δὲ ὄντων καὶ διαφορῶν τῶν παρασκευασ-
 μένων καὶ αἰεὶ παρασκευαζομένων ἰχθύων μεγέθει
 τε καὶ ποικιλίᾳ ὁ Μυρτίλος ἔφη· 'εἰκότως, ἄνδρες
 φίλοι, πάντων τῶν προσοψημάτων ὄψων καλουμένων
 5 ἐξενίκησεν ὁ ἰχθύς διὰ τὴν ἐξαιρετον ἐδωδὴν μόνος
 οὕτως καλεῖσθαι διὰ τοὺς ἐπιμανῶς ἐσχηκότας πρὸς
 ταύτην τὴν ἐδωδὴν. λέγομεν γοῦν ὀψοφάγους οὐ τοὺς f
 βόεια ἐσθίοντας, οἷος ἦν Ἡρακλῆς, ὃς τοῖς 'βοείοις
 κρέασιν ἐπήσθιε σῦκα χλωρά' (Eur. fr. 899), οὐδὲ τὸν
 10 φιλόσκον, οἷος ἦν Πλάτων ὁ φιλόσοφος, ὡς ἱστορεῖ
 Φανόκριτος ἐν τῷ περὶ Εὐδόξου (FHG IV 472)· ἱστορεῖ
 δ' ὅτι καὶ Ἀρκεσίλας φιλόβοτρυς ἦν· ἀλλὰ τοὺς περὶ
 τὴν ἰχθυοπωλίαν ἀναστρεφομένους. φιλόμηλοι δ' ἦσαν
 Φίλιππός τε ὁ Μακεδῶν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος,
 15 ὡς Δωρόθεός φησιν ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον 277
 ἱστοριῶν (fr. 1 M)· Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἱστορεῖ
 (fr. 4 M) ὡς κάλλιστα μῆλα εὐρών ὁ Ἀλέξανδρος περὶ
 τὴν Βαβυλωνίαν χώραν τούτων τε πληρώσας τὰ
 20 θείαν ἠδίστην γενέσθαι. οὐκ ἄγνωῶ δὲ ὅτι ὄψων κυρίως
 καλεῖται πᾶν τὸ πύρι κατασκευαζόμενον εἰς ἐδωδὴν·
 ἦτοι γὰρ ἔψων ἐστὶν ἢ παρὰ τὶ ὠπτῆσθαι ὠνόμασται.'
5. πολλῶν οὖν ὄντων τῶν ἰχθύων, οὓς κατὰ τὰς
 ἐκάστας ὥρας ἐδαινύμεθα, ᾧ θυμασιώτατε Τιμόκρα-
 25 τες, — κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέα (fr. 691)
 χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει, b
 σαίνοντες οὐραίοισι

5 fort. διὰ τὸ ἐξαιρετον τῆς ἐδωδῆς coll. Plut. qu. symp.
 IV 4 p. 667f 7 γοῦν Di: οὖν AC (καὶ γὰρ Plut) 19 fort.
 καὶ τὴν θ. 24 ἐνδαινύμεθα A: corr. K 27 σαίνουσι AC:
 corr. Brunck σαίνουσι δ' Nauck

οὐ τὴν κεκτημένην, ἀλλὰ τὰς λοπάδας· καὶ κατὰ τὰς
Ἀχαιοῦ δὲ Μοίρας (fr. 25)

πολὺς γὰρ ὄμιλος ποντίου κύκλου σοβῶν

..... ἐνάλιος θεωρία,

χραίνοντες οὐραίοισιν εὐδίαν ἄλός. — 5

ἀπομνημονεύσω δέ σοι ἅ περὶ ἐκάστου ἔλεξαν οἱ δειπνο-
σοφισταί. πάντες γὰρ συνεισήνεγκαν εἰς αὐτοὺς τὰς
c ἐκ βιβλίων συμβολάς, ὧν τὰ ὀνόματα διὰ τὸ πλήθος
παραλείψω.

ὅστις ἀγοράζων ὄψον 10

ἔξὸν ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν

ῥαφανίδας ἐπιθυμεῖ πρίασθαι, μαίνεται·

φησὶν Ἀμφίς ἐν Λευκάδι (II 243 K)· ἴνα δὲ εὐμνημό-

νευτά σοι γένηται τὰ λεχθέντα, κατὰ στοιχείου τάξω

τὰ ὀνόματα. καὶ γὰρ Σοφοκλέους εἰπόντος ἐν Αἴαντι 15
μαστιγοφόρῳ τοὺς ἰχθύς ἔλλοις (v. 1297)

ἔφηκεν ἔλλοις ἰχθύσιν διαφθοράν,

ἔξήτησέν τις εἰ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ τις τῶ ὀνόματι

κέρρηται. πρὸς ὃν ὁ Ζωίλος ἔφη· ἔγὼ δὲ οὐκ ὦν

d ὀσοφαγίστατος (οὕτω γὰρ Ξενοφῶν ὠνόμασεν ἐν 20

Ἀπομνημονεύμασι (III 13, 4) γράφων οὕτως· ὀσοφαγί-

στατός τε καὶ βλακίστατός ἐστιν) οἶδα ὅτι ὁ τὴν Τιτα-

νομαχίαν ποιήσας, εἴτ' Εὐμηλός ἐστιν ὁ Κορίνθιος

ἢ Ἀρκτίνος ἢ ὅστις δῆποτε χαίρει ὀνομαζόμενος, ἐν

τῶ δευτέρῳ οὕτως εἶρηκεν (fr. 4 K)· 25

ἐν δ' αὐτῇ πλωτοὶ χρυσώπιδες ἰχθύες ἔλλοι

νήχοντες παῖζουσι δι' ὕδατος ἀμβροσίοιο.

e ἔχαιρε δὲ Σοφοκλῆς τῶ ἐπικῶ κύκλω, ὡς καὶ ὅλα

3 πολὺς δ' Erfurdtd 5 χραίνοντος θυραίοισιν A: corr.
Cas 10 Amphidis verba hic non apta 15 ἐν αἰ | τι A:
corr. C 27 παῖζοντες νήχοντο Bergk

δράματα ποιῆσαι κατακολουθῶν τῇ ἐν τούτῳ μυθοποιῷ?

6. παρατεθεισῶν οὖν ΑΜΙΩΝ ἔφη τις· 'ταύτας Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (p. 301 R) τὰ μὲν βράγχια ἔχειν
 5 καλυπτά, εἶναι δὲ καρχαρόδοντας καὶ τῶν συναγελα-
 ζομένων καὶ σαρκοφάγων χολήν τε ἔχειν ἰσομήκη τῷ
 ἐντέρω καὶ σπλῆνα ὁμοίως. λέγεται δὲ ὡς θηρευθεῖσαι
 προσανάλλονται καὶ ἀποτρῶγουσαι τὴν ὄρμιαν ἐκφεύ- f
 γουσιν. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι
 10 (I 688 K) λέγων οὕτως·

ὄτε δ' ἦσθες | ἀμίας παχείας.

καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Σειρήσιν (p. 251 L)·

πρωὶ μὲν γ' ἀτενὲς ἀπ' ἀοῦς ἀφύας ἀπεπυρρίζομες
 15 στρογγύλας καὶ δελφακίνας ὅπτα κρέα καὶ πωλύπους,
 καὶ γλυκύν γ' ἐπ' ᾧν ἐπίομες οἶνον. B. οἰβοιβοῖ
 τάλας.

A. περὶ σᾶμά με καλοῦσα κατίσκα λέγοι. B. φοῦ
 τῶν κακῶν.

5 A. ὃ καὶ παρὰ τρίγλα τε μία παχῆα κάμμαι δύο 278
 20 διατεταμέναι μέσαι φάσσαι τε τοςσαῦται παρῆς
 σκορπιοὶ τε.

Ἀριστοτέλης δὲ (p. 301 R) παρετυμολογῶν αὐτῆς
 τοῦνομά φησιν ὠνομάσθαι παρὰ τὸ ἄμα ἰέναι τὰς
 παραπλησίαις· ἐστὶ γὰρ συναγελαστική. Ἰκέσιος δ'
 25 ἐν τοῖς περὶ ὕλης εὐχύλους μὲν αὐτὰς εἶναι καὶ ἀπα-
 λάς, πρὸς δὲ τὰς ἐκκρίσεις μέσας, ἦσσον δὲ τροφίμους.
 7. ὁ δὲ ὀποδαίδαλος Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Γαστρο-

11 ἦσθες Mein 13 ἀποπυρρίζομες A: corr. Schw 14 δελ-
 φακίνας Bgk 17 πέπερι, σασαμίς, πλακοῦς B. ἄ. A. κισκάδες
 B. φοῦ Bgk 19 καὶ σπάρτοι Wilam τρίγλας τε καὶ παχῆα A:
 corr. Ahrens 20 διατεταγμαμεναι A: corr. Mein τοςσαῦται
 παρῆς A: corr. Schw

λογία (οὕτως γὰρ ἐπιγράφεσθαι φησι *Αυκόφρων ἐν*
 b τοῖς περὶ κωμωδίας (fr. 19 Strecker), ὡς τὴν Κλεοστράτου
 τοῦ Τενεδίου Ἀστρολογίαν) περὶ τῆς ἀμίας φησὶν οὕτως
 (fr. 7 Ribb):

τὴν δ' ἀμίαν φθινοπώρου, ὅταν πλειὰς καταδύνη, 5
 πάντα τρόπον σκεύαζε. τί σοι τάδε μυθολογείω;
 οὐ γὰρ μὴ σὺ διαφθείρης οὐδ' ἂν ἐπιθυμῆς.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ τοῦτο θαήμεναι, ὧ φίλε Μόσχε,
 5 ὄντινα χρῆ σε τρόπον κείνην διαθεῖναι ἄριστα,
 c ἐν συκῆς φύλλοις καὶ ὀριγάνῳ οὐ μάλα πολλῇ 10
 μὴ τυρόν, μὴ λῆρον· ἀπλῶς δ' οὕτως θεραπεύσας
 ἐν συκῆς φύλλοις σχολίῳ κατάδησον ἄνωθεν,
 εἰθ' ὑπὸ θερμῆν ὄσον ἔσω σποδόν, ἐν φρεσὶ καιρὸν
 10 γινώσκων ὅπότε ἔστ' ὀπτῆ, καὶ μὴ κατακαύσης.
 ἔστω δ' αὕτη σοι Βυζαντίου ἕξ ἐρατεινοῦ, 15
 εἶπερ ἔχειν ἀγαθὴν ἐθέλεις, κἄν ἐγγὺς ἁλῶ που
 τοῦδε τόπου, κεδυὴν λήψει· τηλοῦ δὲ θαλάσσης
 d Ἑλλησποντιαδος χείρων, κἄν κλεινὸν ἀμείψης
 15 Αἰγαίου πελάγους ἔναλον πόρον, οὐκ ἔθ' ὁμοία
 γίνεται, ἀλλὰ καταισχύνει τὸν πρόσθεν ἔπαινον. 20
 8. οὗτος ὁ Ἀρχέστρατος ὑπὸ φιληδονίας γῆν πᾶσαν
 καὶ θάλασσαν περιῆλθεν ἀκριβῶς, ἔμοι δοκεῖ, τὰ πρὸς
 γαστέρα ἐπιμελῶς ἐξετάσαι βουλευθεῖς· καὶ ὥσπερ οἱ
 τὰς Περιηγήσεις καὶ τοὺς Περίπλους ποιησάμενοι μετ'
 ἀκριβείας ἐθέλει πάντα ἐκτίθεσθαι ὅπου ἐστὶν ἕκαστον 25
 κάλλιστον βρωτόν τε <ποτόν τε>. τοῦτο γὰρ αὐτὸς ἐν
 e τῷ προοιμίῳ ἐπαγγέλλεται (fr. 2 R) τῶν καλῶν τούτων

3 γαστρολογίαν A: corr. Heringa 7 σε διαφθείρηγ' AC:
 corr. Coraes 16 ἄλαπον A: corr. Schneider 18 κεινον A:
 corr. Pors 23 ἐπιμελῶς om. C καὶ ἐπιμελῶς Wilam 26 ποτόν
 τε add. Cas

ὑποθηκῶν ἄν πρὸς τοὺς ἐταίρους ποιεῖται Μόσχον
 τε καὶ Κλέανδρον, ὥσπερ ὑποτιθέμενος αὐτοῖς κατὰ
 τὴν Πυθίαν ζητεῖν

- Ἰπκον Θεσσαλικὴν Λακεδαιμονίην τε γυναῖκα,
 5 ἄνδρας δ' οἱ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθοῦσης.
 Χρῦσιππος δ' αὐτὸν ὁ ὄντως φιλόσοφος καὶ περὶ
 πάντα ἀνὴρ ἀρχηγὸν Ἐπικούρω φησὶ γενέσθαι καὶ
 τοῖς τὰ τούτου ἐπισταμένοις τῆς πάντα διαλυμηναμένης f
 ἡδονῆς· καὶ γὰρ οὐκ ἐγκαλυπτόμενος ὁ Ἐπίκουρος
 10 λέγει, ἀλλὰ μεγάλη τῇ φωνῇ· 'οὐ γὰρ ἐργαγε δύναμαι
 νοῆσαι τὰ γὰρ ἀφελῶν μὲν τὴν διὰ χυλῶν, ἀφελῶν
 δὲ τὴν δι' ἀφροδισίων ἡδονήν.' οἶεται γὰρ οὕτως ὁ
 σοφὸς καὶ τὸν ἀσώτων βίον ἀνεπλήηπτον εἶναι, εἴπερ
 αὐτῷ προσγένετο τὸ ἀδελῆς καὶ ἕλεων. διὸ καὶ οἱ τῆς
 15 κωμωδίας ποιηταὶ κατατρέχοντες ποῦ τῆς ἡδονῆς καὶ
 ἀκρασίας ἐπικούρους καὶ βοηθοὺς βοῶσιν. 9. Βάτων 279
 μὲν ἐν Συναξαπατῶντι δυσχεραίνοντα ποιήσας πατέρα
 τῷ τοῦ υἱοῦ παιδαγωγῷ καὶ λέγοντα (IV 502 M)·
 ἀπολώλεκας τὸ μειράκιόν μου παραλαβών,
 20 ἀκάθαρτε, καὶ πέπεικας ἐλθεῖν ἐς βίον
 ἀλλότριον αὐτοῦ· καὶ πότους ἐωθινούς
 πίνει διὰ σὲ νῦν, πρότερον οὐκ εἰθισμένος.
 5 B. εἶτ' εἰ μεμάθηκε, δέσποτα, ζῆν, ἐγκαλεῖς;
 A. ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦθ'; B. ὡς λέγουσιν οἱ
 25 σοφοί·
 ὁ γοῦν Ἐπίκουρός φησιν εἶναι τὰ γὰρ ἀθὼν
 τὴν ἡδονὴν δήπουθεν· οὐκ ἔστιν δ' ἔχειν
 ταύτην ἐτέρωθεν, ἐκ δὲ τοῦ ζῆν παγκάλως· b

10 εὖ σῶς ἅπαντας ἢ τυχὸν δώσεις ἐμοί.

A. ἑώρακας οὖν φιλόσοφον, εἶπέ μοι, τινὰ

μεθύοντ' ἐπὶ τούτοις θ' οἷς λέγεις κηλούμενον;

B. ἅπαντας· οἱ γὰρ τὰς ὀφρῦς ἐπηρότεες

καὶ τὸν φρόνιμον ζητοῦντες ἐν τοῖς περιπάτοις 5

15 καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα

οὕτως, ἐπὰν γλανκίσκος αὐτοῖς παρατεθῆ,

ἴσασιν οὐ δεῖ πρῶτον ἄψασθαι τόπον

c καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὥσπερ πράγματος,

ὥστ' ἐκπεπληχθαι πάντας. 10

καὶ ἐν τῷ Ἀνδροφόνῳ δὲ ἐπιγραφομένῳ ὁ αὐτὸς

Βάτων διαπαίξας τινὰ τῶν ἐπιεικῶν φιλοσόφων ἐπι-

φέρει (IV 500 M).

ἔξον γυναικ' ἔχοντα κατακεῖσθαι καλὴν

καὶ Λεσβίου χυτρίδε λαμβάνειν δύο· 15

ὁ φρόνιμος <οὐτός> ἐστι, τοῦτο τὰγαθόν.

Ἐπίκουρος ἔλεγε ταῦθ' ἃ νῦν ἐγὼ λέγω.

εἰ τοῦτον ἔξων πάντες ὃν ἐγὼ ζῶ βίον,

d οὔτ' ἄτοπος ἦν ἂν οὔτε μοιχὸς οὐδὲ εἷς. 20

Ἡγήσιππος δ' ἐν Φιλεταίροις (IV 481 M).

Ἐπίκουρος ὁ σοφὸς ἀξιώσαντός τινος

εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ὅτι ποτ' ἐστὶ τὰγαθόν,

ὃ διὰ τέλους ζητοῦσιν, εἶπεν ἠδονήν.

B. εὖ γ', ὃ κρᾶτιστ' ἄνθρωπε καὶ σοφώτατε·

τοῦ γὰρ μασᾶσθαι κρεῖττον οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἐν 25

ἀγαθόν· A. πρόσεστιν ἠδονῆ γὰρ τὰγαθόν.

1 εὖ σῶς A (εὐσωσιαπαντητοχον A p. 103c): ἔσθ', ὡς (vel ὥσθ') ἅπαντας ἂν τυχεῖν δώσεις K 2 ἑώρακας AC 5 τὸ φρόνιμον AC: corr. p. 103 9 ὡς περὶ A: corr. Pors 12 Πλάτων A: corr. Cas 16 οὐτός add. K 18 ἅπαντες AC 23 εἰπεῖν AC: corr. Cas 26 A. add. K

10. ἀσπάζονται δὲ οὐ μόνον οἱ Ἐπικούρειοι τὴν ἡδονήν,
 ἀλλὰ καὶ οἱ Κυρηναῖοι καὶ <οἱ> Μνησιστράτειοι δὲ
 καλούμενοι· καὶ γὰρ οὗτοι ζῆν μὲν ἡδέως . . . χαίρουσιν, e
 ὡς φησι Ποσειδώνιος. οὐ μακρὰν δὲ τούτων ἦν
 5 καὶ Σπεύσιππος ὁ Πλάτωνος ἀκουστής καὶ συγγενής·
 Διονύσιος γοῦν ὁ τύραννος ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν
 ἐπιστολαῖς καὶ τὰ τῆς φιληδονίας αὐτοῦ διεξερχόμενος
 ἔτι τε τῆς φιλαργυρίας ἐρανίζεσθαι τε παρὰ πολλῶν
 αὐτὸν διελέγχων ὄνειδίζει καὶ τὸν Λασθενείας τῆς
 10 Ἀρκαδικῆς ἐταίρας ἔρωτα ἐπὶ πᾶσιν τε λέγει τάδε·
 ‘σύ τισι φιλαργυρίαν ὄνειδίζεις αὐτὸς μὴδὲν ἔλλειποιπῶς f
 αἰσχροκερδείας; τί γὰρ οὐ πεποίηκας; οὐχ ὑπὲρ ὧν
 Ἐρμείας ὄφειλεν αὐτὸς ἐκτετικῶς ἔρανον συνάγειν
 ἐπιχειρεῖς;’ 11. περὶ δὲ τοῦ Ἐπικούρου Τίμων ἐν γ’
 15 σίλλων φησί (fr. 56 W)·

γαστρὶ χαριζόμενος, τῆς οὐ λαμυρώτερον οὐδέν.
 ταύτης γὰρ ἔνεκεν ὁ ἀνὴρ καὶ τῆς ἄλλης τῆς κατὰ
 σάρκα ἡδονῆς ἐκολάκευεν καὶ Ἰδομενέα καὶ Μητρό-
 δωρον. καὶ αὐτὸς δὲ πού ὁ Μητρόδωρος οὐκ ἀπο-
 20 κρυπτόμενος τὰς καλὰς ταύτας θέσεις φησὶν· ‘περὶ 280
 γαστέρα γάρ, ὃ φυσιολόγε Τιμόκρατες, περὶ γαστέρα
 ὁ κατὰ φύσιν βαδίζων λόγος τὴν ἄπασαν ἔχει σπου-
 δήν.’ Ἐπίκουρος γὰρ ἦν ὁ τούτων διδάσκαλος, <ὅς>
 καὶ βοῶν ἔλεγεν· ‘ἀρχὴ καὶ ῥίζα παντὸς ἀγαθοῦ ἢ
 25 τῆς γαστρὸς ἡδονή, καὶ τὰ σοφὰ καὶ τὰ περιττὰ εἰς
 ταύτην ἔχει τὴν ἀναφοράν.’ κἂν τῷ περὶ τέλους δὲ
 φησιν οὕτω πως· ‘οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι τὰ-

1 ἐπικούριοι A 2 οἱ add. K μνησιστράτειοι A: corr. C
 3 hiatum not. Wilam 9. 10 τῆς ἀρκαδικῆς A τῆς σαρδικῆς C:
 corr. Menagius 12 αἰσχροκερδείας A: corr. C 23 δὲ add. Cas.

γαθὸν ἀφαιρῶν μὲν τὰς διὰ χυλῶν ἡδονάς, ἀφαιρῶν
 b δὲ τὰς δι' ἀφροδισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀκροαμά-
 των, ἀφαιρῶν δὲ τὰς διὰ μορφῆς κατ' ὄψιν ἡδέϊας
 κινήσεις.' καὶ προσελθὼν (φησι) λέγει· 'τιμητέον τὸ
 καλὸν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ τοιουτότροπα, εἴαν ἡδο- 5
 νῆν παρασκευάζῃ· εἴαν δὲ μὴ παρασκευάζῃ, χαίρειν
 ἐάτεον.' 12. πρότερος δὲ τοῦ Ἐπικούρου Σοφοκλῆς
 ὁ τραγωδιοποιὸς ἐν Ἀντιγόῃη περὶ τῆς ἡδονῆς τοιαῦτα
 εἴρηκεν (1165)·

τὰς γὰρ ἡδονάς

10

ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ
 ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἠγοῦμαι νεκρόν.

c πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα
 καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων· εἴαν δ' ἀπῆ
 1170 τούτων τὸ χαίρειν, τ' ἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιάς 15
 οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

Φιλέταιρος Κυναγίδι (II 232 K).

τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητόν, ἱκετεύω, ποιεῖν
 πλὴν ἡδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν,
 εἴαν ἔχη τις ὀπόθεν; ἀλλὰ δεῖ σκοπεῖν
 20 τοῦτ' αὐτὸ τάνθρωπεί' ὄρῶντα πράγματα,

d 5 εἰς αὔριον δὲ <μηδὲ> φροντίζειν ὅτι
 ἔσται· περιεργὸν ἔστιν ἀποκεῖσθαι πάνν
 ἔωλον ἐνδον ἀργύριον.

καὶ ἐν Οἰνοπίωνι δὲ ὁ αὐτός φησιν (II 234 K)·

25

θνητῶν δ' ὅσοι

ζῶσιν κακῶς ἔχοντες ἄφθονον βίον,

4 προσελθὼν A: corr. Mus (φησι), λέγει K: φησι λέγειν A
 15 τ' ἄλλα λέγω καπνοῦς σκιάς A 21 τάνθρωπια A 22 μηδὲ
 add. Grot ὅτι Erf: εἴ τι AC 24 ἀργύριον AC: corr. Mein

- τὸν βίον τελευτῶν ἐπέσηκε τοῖς φίλοις δι' ἐλευθέρων
 τοὺς ἐναγισμοὺς ἐπιτελεῖν αὐτῶ· καὶ τὸ ἔθος διαμένειν
 ἐν τῇ θυσίᾳ τοῦ Φόρβαντος. ἐλεύθεροι γὰρ εἰσιν οἱ
 διακονοῦντες, δούλω δὲ προσελθεῖν οὐκ ἔστιν ὅσιον.
 5 83. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ' ἔστι τῶν ὑπὸ τοῦ Οὐλπιανοῦ
 προβεβλημένων, [καὶ] τὸ περὶ τοὺς οἰκέτας, φέρε ^b
 εἰπωμέν τι καὶ ἡμεῖς ἀναπεμπασάμενοι περὶ αὐτῶν
 ἐξ ὧν πάλαι τυγχάνομεν ἀνεγνωκότες. Φερεκράτης
 μὲν γὰρ ἐν Ἀγροῖσι φησὶν (I 147 K).
 10 οὐ γὰρ ἦν τότε οὔτε Μάνης οὔτε Σηκὶς οὐδενὶ
 δοῦλος, ἀλλ' αὐτὰς ἔδει μοχθεῖν ἅπαντ' ἐν οἰκίᾳ.
 εἶτα πρὸς τούτοις ἤλουν ὄρθριαι τὰ σιτία,
 ὥστε τὴν κόμην ὑπηγεῖν θιγγανουσῶν τὰς μύλας.
 καὶ Ἀναξανδριδῆς δὲ ἐν Ἀγκίσῃ φησὶν (II 137 K).
 15 οὐκ ἔστι δούλων, ὡγὰθ', οὐδαμοῦ πόλις, ^c
 τύχη δὲ πάντῃ μεταφέρει τὰ σώματα.
 πολλοὶ δὲ νῦν μὲν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι,
 εἰς αὖριον δὲ Σουνιεῖς, εἴτ' εἰς τρίτην
 5 ἀγορᾶ κέχρηται. τὸν γὰρ οἶακα στρέφει
 20 δαίμων ἐκάστῳ.
 84. Ποσειδώνιος δὲ φησιν ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν
 τῇ τῶν ἱστοριῶν ἐνδεκάτῃ (FHG III 257) ἑπολλοὺς τινὰς
 ἐαυτῶν οὐ δυναμένους προίστασθαι διὰ τὸ τῆς διανοίας
 ἀσθενεὲς ἐπιδοῦναι ἑαυτοὺς εἰς τὴν τῶν συνετωτέρων
 25 ὑπηρεσίαν, ὅπως παρ' ἐκείνων τυγχάνουτες τῆς εἰς ^d
 τὰ ἀναγκαῖα ἐπιμελείας αὐτοὶ πάλιν ἀποδιδῶσιν ἐκείνοις
 δι' αὐτῶν ἅπερ ἂν ὧσιν ὑπηρετεῖν δυνατοί. καὶ τούτῳ

2 διαμένει 5 6 καὶ del. Mein 11 ἅπαντα τὰν τῇ
 οἰκίᾳ A: corr. Canter 12 ἤλουν Pierson: ἤλων A ἤλων C
 13 περιεργουμένων Kock, latet aliud 16 πάντα A: corr. Wilam
 18 εἰς τ' αὖριον A: corr. C

τῷ τρόπῳ Μαριανδυνοὶ μὲν Ἑρακλεώταις ὑπετάγησαν, διὰ τέλους ὑποσχόμενοι θητεύσειν παρέχουσι αὐτοῖς τὰ θέοντα, προσδιαστειλόμενοι μηδενὸς αὐτῶν ἔσσεσθαι πρᾶσιν ἔξω τῆς Ἑρακλεωτῶν χώρας, ἀλλ' ἐν αὐτῇ μόνον τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ. τὰχ' οὖν διὰ τοῦτο καὶ Εὐφο- 5 ρίων ὁ ἐποποιὸς τοὺς Μαριανδυνοὺς δωροφόρους κέκληκε (fr. 73 M).

- e δωροφόροι καλεοῖαθ' ὑποφρίσσουτες ἄνακτας. λέγει δὲ καὶ Καλλίστρατος ὁ Ἀριστοφάνειος (FHG IV 355), ὅτι τοὺς Μαριανδυνοὺς ἀνόμαζον μὲν δωροφόρους 10 ἀφαιροῦντες τὸ πικρὸν τῆς [ἀπὸ] τῶν οἰκετῶν προσηγορίας, καθάπερ Σπαρτιάται μὲν ἐποίησαν ἐπὶ τῶν εἰλώτων, Θετταλοὶ δ' ἐπὶ τῶν πενεστῶν, Κρηῖτες δ' ἐπὶ τῶν κλαρωτῶν. καλοῦσι δὲ οἱ Κρηῖτες τοὺς μὲν κατὰ πόλιν f οἰκέτας χρυσωνήτους, ἀμφαμιώτας δὲ τοὺς κατ' ἀγρὸν 15 ἐργωρίους μὲν ὄντας, δουλωθέντας δὲ κατὰ πόλεμον· διὰ τὸ κληρωθῆναι δὲ κλαρώτας. ὁ Ἔφορος δ' ἐν γ' ἱστοριῶν (FHG I 242)· κλαρώτας, φησί, Κρηῖτες καλοῦσι τοὺς δούλους ἀπὸ τοῦ γενομένου περὶ αὐτῶν κλήρου. τούτοις δ' εἰσὶ νενομισμένοι τινὲς ἑορταὶ ἐν Κυθωνίᾳ, 20 ἐν αἷς οὐκ εἰσίσιν εἰς τὴν πόλιν ἐλεύθεροι, ἀλλ' οἱ δοῦλοι πάντων κρατοῦσι καὶ κύριοι μαστιγοῦν εἰσι τοὺς ἐλεύθερους. Σωσικράτης δ' ἐν δευτέρῳ Κρητικῶν (FHG IV 501) τὴν μὲν κοινήν, φησί, δουλείαν οἱ Κρηῖτες καλοῦσι μνοίαν, τὴν δὲ ἰδίαν ἀφαμιώτας, τοὺς 25 264δὲ ὑπηκόους περιοίκους. τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ καὶ Δωσιάδας ἐν δ' Κρητικῶν (FHG IV 399). 85. Θετταλῶν δὲ λεγόντων πενέστας τοὺς μὴ γόνῳ δούλους,

8 καὶ οἰαθ' A: corr. Schw 9 ἀριστοφάνειος A: corr. C
11 [ἀπὸ] K 14 κλαρωτῶν A: corr. C 15 ἀμφαμιώται Hes.
et Strab. p. 701 25. 26 τοὺς δὲ περιοίκους ὑπηκόους: corr. Dobr

τοῦ Ἀρίστωνος) ἐν τῷ Ἀρίστωνι, καὶ αὐτὸς οὕτως ἐπιγράψας τὸ σύγγραμμα, ἐμφανίζει τὴν τοῦ διδασκάλου φιληδονίαν. περὶ δὲ Διονυσίου τοῦ Ἡρακλεώτου τί δεῖ καὶ λέγειν; ὅς ἄντικρυς ἀποδύς τὸν τῆς ἀρετῆς 5 χιτῶνα ἀνδρινὰ μετημφιάσατο καὶ Μεταθέμενος καλούμενος ἔχαιρε, καίτοι γηραιὸς ἀποστάς τῶν τῆς στοᾶς ἐ λόγων καὶ ἐπὶ τὸν Ἐπίκουρον μεταπηδήσας· περὶ οὗ οὐκ ἀχαρίτως ὁ Τίμων ἔφη (fr. 59 W)·

ἤνικ' ἔχρη δύνειν, νῦν ἄρχεται ἠδύνεσθαι·

10 ὦρη ἐράν, ὦρη δὲ γαμῆν, ὦρη δὲ πεκαῦσθαι.

15. Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Σώφρονος τῷ εἰς τοὺς ἀνδρείους μίμους προθεῖς τὸ 'καταπυγοτέραν τ' ἀλφηστᾶν' (Sophr. fr. 61 Bo) φησὶν· 'ἰχθῦς τινες οἱ ΑΛΦΗΣΤΑΙ τὸ μὲν ὄλον κηροειδεῖς, πορ- f 15 φηρίζοντες δὲ κατὰ τινα μέρη. φασὶ δ' αὐτοὺς ἀλίσκεσθαι σύνδυο καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρᾶν ἐπόμενον. ἀπὸ τοῦ οὖν κατὰ τὴν πυγὴν θατέρω τὸν ἕτερον ἀκολουθεῖν τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ καταφερεῖς οὕτω καλοῦσιν. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ 20 περὶ ζῴων (p. 301 R) μονάκανθον εἶναι καὶ κηρὸν τὸν ἀλφηστικόν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Νουμῆνιος ὁ 282 Ἡρακλεώτης ἐν Ἀλιεντικῷ οὕτως (fr. 18 Birt)·

φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χροίῃσι κερυθρὸν σκορπίον.

25 καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 233 L)·

μῦες ἀλφησται τε κορακῖνοί <τε> κοριοειδέες.
μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μίθαικος ἐν Ὀψαρτυτικῷ.

10 πᾶνεσθαι AC: corr. AP X 38 14 κηροειδεῖς A: corr. C (ubi η superscr.) et Et. M. 72, 52 16 ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ C 19 καταφερεῖς Et. M et C (superscr. α) 21 δ' αὐτῶν A: corr. C 26 τε add. ex p. 308 e

16. ΑΝΘΙΑΣ κάλλιχθυσ· τούτου μέμνηται Ἐπί-
 χαρμος ἐν Ἑβας γάμῳ (p. 232 L)
 b καὶ σικφίας χρομίς θ', <ὄς> ἐν τῷ ἦρι καττὸν Ἀνάμιον
 ἰχθύων πάντων ἄριστος, ἀνθίας δὲ χεῖματι.
 λέγει δὲ Ἀνάμιος οὕτως (Π 502 B⁴). 5
- ἔαρι μὲν χρομίος ἄριστος, ἀνθίας δὲ χεῖματι,
 τῶν καλῶν δ' ὄψων ἄριστον καρὶς ἐκ συκῆς φύλλου.
 ἡδὺ δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῷ κρεῖας·
 δέλφακος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν, ἐσθίειν·
 5 καὶ κυνῶν αὐτῇ τόθ' ὄρη καὶ λαγῶν κάλωπέκων· 10
 ὄιος αὐτ' ὅταν θέρος τ' ἦ κηχέται βαβράζωσιν.
 εἶτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν βρωῖμα,
 ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσσιν ἐμπροπῆς ἐν μυττωτῷ.
 c βοῦς δὲ πιανθείς, δοκέω μὲν, καὶ μεσέων νυκτῶν
 ἡδύς 15
- 10 κήμερης.
 τῶν τοῦ Ἀναμίου πλεόνων ἐμνημόνευσα νομίζων καὶ
 τοῦτον ὑποθήκας τοῖς λάγνοις τοιαύτας ἐκτεθῆσθαι.
 17. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῴων ἡθῶν (620
 b 33) ὄπου ἂν ἀνθίας ἦ, φησίν, οὐκ ἐστὶν θηρίον· 20
 ᾧ σημείω χρώμενοι οἱ σπογγεῖς κατακολυμβῶσι κα-
 λοῦντες αὐτὸν ἱερὸν ἰχθύν· μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ
 Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων· τὸν δ' ἀνθίαν τινὲς
 d καὶ κάλλιχθιν καλοῦσιν, ἔτι δὲ καλλιώνυμον καὶ ἔλοπα·
 Ἰκέσιος δ' ἐν τοῖς περὶ ὕλης ὑπὸ μὲν τινων λύκον, 25

3 χρομίς Ahr ex p. 328a: χρομίος A θ' ὄς Schw: τ' A τε
 ἄς A p. 328 ἀναμιον A 8—10 del. Wilam 8 κήμερης A:
 corr. Heringa κρεῖας Herm 9 τραπέωσιν A: corr. C 10 αὐ
 τῇ τόθ' ὄρη Mein κάλωπέκων Herm 11 ὄιος A: corr. Cas
 αὐτοετ' ὅταν A: corr. Heringa 13 ἐμπροπῆς A: corr. C
 18 τούτων ὑπ. τ. λ. ταύτας ἐκτεθῆσθαι A τοιαύτας ὑποθήκας
 τοῖς λάγνοις Ἀνάμιος ἐκτίθεται C: corr. Wilam 20 ἔαν A
 21 σπογγεῖς AC: corr. Di

ὑπὸ δ' ἄλλων καλλιῶνυμον· εἶναι δ' αὐτὸν χονδρῶδη
καὶ εὐχυλον καὶ εὐέκκριτον, οὐκ εὐστόμαχον δέ. Ἄρι-
στοτέλης (p. 307 R) δὲ καὶ καρχαρόδοντα εἶναι τὸν
κάλλιχθιν σαρκοφάγον τε καὶ συναγελαζόμενον. Ἐπί-
5 χαρμος δ' ἐν Μούσαις τὸν μὲν ἔλοπα καταριθμίζεται,
τὸν δὲ κάλλιχθιν ἢ καλλιῶνυμον ὡς τὸν αὐτὸν ὄντα
σεσίγηκεν· λέγει δὲ περὶ τοῦ ἔλοπος οὕτως (p. 238 L):
τόν τε πολυτίματον ἔλοπ', ὁ δ' αὐτὸς χαλκὸς ὄνιος,
ἓνα μόνον, καὶ κῆνον ὁ Ζεὺς ἔλαβε κῆκελήσατο
10 κατθέμεν αὐτῷ τέ οἱ καὶ τᾶ δάμαρτι θωτέρω. e
Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων διαφέρειν φησὶν
ἀνθίαν καὶ κάλλιχθιν, ἔτι τε καὶ καλλιῶνυμον καὶ
ἔλοπα.

18. τίς δ' ἐστὶν ὁ καλούμενος ἱερὸς ἰχθύς; ὁ μὲν
15 τὴν Τελχινιακὴν ἱστορίαν συνθεῖς, εἴτ' Ἐπιμενίδης
(p. 233 K) ἐστὶν ὁ Κρής ἢ Τηλεκλείδης εἴτ' ἄλλος τις,
ἱερὸς φησὶν εἶναι ἰχθύας δελφίνας καὶ πομπίλους.
ἐστὶ δ' ὁ πομπίλος ζῷον ἐρωτικόν, ὡς ἂν καὶ αὐτὸς f
γεγονῶς ἐκ τοῦ Οὐρανίου αἵματος ἄμα τῇ Ἄφροδίτῃ.
20 Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Οἰταικῶν φησι (fr. 16 Sch):
πομπίλος, ὃς ναύτησιν ἀδημονέουσι κελεύθους
μῆνυσεν φιλέρωσι καὶ ἄφθογγός περ ἀμύνων.
Ἄλέξανδρος δ' ὁ Αἰτωλὸς ἐν Κρίκῃ, εἰ γνήσιον τὸ 288
ποιημάτιον (p. 240 M):
25 πηδαλίῳ ἄκρῳ ἐπι πομπίλος ἀνιοχεύων
ἦστ' ἀνάτω κατόπισθε θεοῖς ὑπο πομπίλος ἰχθύς.

8 extrema corrupta 9 κηνον A 10 κατθεμεν A:
corr. K τε οἱ Cas: τει A 14 τίς δ' C: τί δ' A coll. 284 e
21 ἀδημονέουσι A: corr. Cas 22 μηνύσαι A: corr. Dobr
ἀμύνα A: corr. Gesner 23 Κρίκα Schw 25 παιδαλιῶι et
ἐπεὶ A: corr. Mus 25. 26 ανιοχεν | νηστά κάτω A: corr. Mein
26 θεᾶς Mein (θεῆς Wilam)

Παγκράτης δ' ὁ Ἀρκὰς ἐν τοῖς θαλασσίοις ἔργοις ἐπιγραφομένοις προειπών·

πομπίλος, ὃν καλέουσιν ἀλίπλοοι ἱερὸν ἰχθύν, διηγείται ὡς οὐ μόνον τῷ Ποσειδῶνι ὁ πομπίλος ἐστὶ διὰ τιμῆς, ἀλλ' ὅτι καὶ τοῖς τὴν Σαμοθράκην κατέ- 5
 b χουσι θεοῖς. ἀλιέα γοῦν τινα πρεσβύτην τῷ ἰχθύι τούτῳ κόλασιν ὑποσχεῖν ἔτι τοῦ χρυσοῦ γένους κατ' ἀνθρώπους ὄντος. ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ Ἐπωπεύς καὶ ἐξ Ἰάρου ἦν τῆς νήσου. καὶ τοῦτον οὖν ἅμα τῷ υἱῷ ἀλιεύοντα καὶ οὐκ εὐτυχήσαντα ἄλλων ἰχθύων ἐν 10
 τῇ ἄγρα ἢ πομπίλων οὐκ ἀποσχέσθαι τῆς τούτων ἐδωδῆς, ἀλλὰ πάντας μετὰ τοῦ υἱοῦ καταδοινηθῆναι καὶ μετ' οὐ πολὺ δίκας ἐκτίσαι τῆς δυσσεβείας· κῆτος γὰρ ἐπελθὼν τῇ νηὶ τὸν Ἐπωπέα ἐν ὄψει τοῦ παιδὸς
 c καταπιεῖν. Ἱστορεῖ δ' ὁ Παγκράτης ὡς καὶ πολέμιός 15
 ἐστὶν ὁ πομπίλος τῷ δελφῖνι καὶ ὅτι οὐδ' οὗτος ἀτιμώρητος ἐκφεύγει πομπίλου φαγῶν. ἀχρεῖος γοῦν γίνεται καὶ σφαδάζων ἐπειδὴν φάγη καὶ ἐπὶ τοὺς αἰγιαλοὺς ἐκκυμανθεὶς βορὰ γίνεται αἰθυσίαις τε καὶ λάροις, ἐνίοτε δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ταῖς κητείαις παρε- 20
 δρυνόντων ἀνδρῶν παρανομεῖται. μνημονεύει τῶν πομπίλων καὶ Τιμαχίδας ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ θ' τοῦ Δείπνου·

κωβιοὶ εἰνάλιοι καὶ πομπίλοι, ἱεροὶ ἰχθύς.

d Ἡριννά τε ἢ ὁ πεποικῶς τὸ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενον 25
 ποιημάτιον (III 143 B⁴)·

πομπίλε, ναύτησιν πέμπων πλόον εὐπλοον ἰχθύ, πομπεύσαις πρύμναθεν ἐμὰν ἀδείαν ἐταίραν.

17 γοῦν Di: οὖν AC 19 ἀρπυῖαις AC: corr. Mus 20 κη-
 τίας A: corr. C 24 κωβιοί τ' AC: corr. Cas 27 ἰχθύ
 Di: ἰχθύν A 28 πομπεύσας A: corr. Steph

19. *Ἀπολλώνιος δ' ὁ Ῥόδιος ἢ Ναυκρατίτης ἐν
Ναυκράτειος κτίσει* (fr. 7 Mich) *τὸν Πομπίλον φησὶν
ἄνθρωπον πρότερον ὄντα μεταβαλεῖν εἰς ἰχθὺν διὰ
τινα Ἀπόλλωνος ἔρωτα· τὴν γὰρ Σαμίων πόλιν πα-*
 5 *ραρρεῖν ποταμὸν Ἰμβρασον,*
τῷ δ' ἄ ποτ' Ὀκυρόην νύμφην, περικαλλέα κούρην,
Χησιάς εὐπατέφεια τέκεν φιλότῃ μιγεῖσα,
Ὀκυρόην, ἣ κάλλος ἀπείριτον ὤπασαν Ὀραι·
ταύτης οὖν ἐρασθέντα Ἀπόλλωνα ἐπιχειρήσαι ἀρπάσαι.
- 10 *διαπεραιωθείσαν δ' εἰς Μίλητον κατὰ τινα Ἀρτέμιδος
ἐφορτὴν καὶ μέλλουσαν ἀρπάζεσθαι εὐλαβηθεῖσαν Πομ-
πίλον τινὰ θαλασσοεργὸν ἄνθρωπον καθικετεῦσαι ὄντα
πατρῶον φίλον, ὅπως αὐτὴν εἰς τὴν πατρίδα διασώσῃ, f
λέγουσαν τάδε* (fr. 8)·
- 15 *πατρὸς ἐμοῦ φίλου συμφράδμονα θυμὸν ἀέξων,*
Πομπίλε, δυσκελάδου δεδαῶς θεῶν βένθεα πόντου,
σῶξέ με·
καὶ τὸν εἰς τὴν ἀκτὴν διαγαγόντα αὐτὴν διαπεραιοῦν.
ἐπιφανέντα δὲ τὸν Ἀπόλλωνα τὴν τε κόρην ἀρπάσαι
 20 *καὶ τὴν ναῦν ἀπολιθώσαντα τὸν Πομπίλον εἰς τὸν
ὁμώνυμον ἰχθὺν μεταμορφῶσαι ποιῆσαι τε τὸν* (fr. 9)
πομπίλον ἀκνάλων νηῶν αἰηρονα δουρον. 284
20. *Θεόκριτος δ' ὁ Συρακόσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ
Βερενίκη τὸν λεῦκον ὀνομαζόμενον ἰχθὺν ἱερὸν καλεῖ*
 25 *διὰ τούτων* (p. 184 Ziegl³)·
καὶ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον,
εἰς ἄλός φ' ἑωή, τὰ δὲ δίκτυα κείνω ἄροτρα,
σφάζων ἀκρόνυχος ταύτῃ θεῶ ἱερὸν ἰχθύν,
- 8 ἀμήχανον C 14 λέγουσα A: corr. Cas 22 νήσαν A:
 corr. Schw extr. ὀδοερόν Wilam 27 ζῶει A: corr. Toup
 28 ἀκρόνυχος A: corr. Scal

⟨^η⟩ τὴν ἀμίδα φέρειν ὄρᾶν τε κείμενα

5 ἄμητας ἡμιβρωῶτας ὀρνίθειά τε,

ᾧν οὐδὲ λειψθέντων θέμις δούλω φαγεῖν,

ᾧς φασιν αἱ γυναικες. ὃ δὲ χολᾶν ποιεῖ,

γᾶστριν καλοῦσι καὶ λάμυρον ὃς ἂν φάγη

5

ἡμῶν τι τούτων.

e ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν λαμβείων δηλός ἐστιν ὁ Ἐπι-
κράτης τὰ τοῦ Ἀντιφάνους μετενεγκῶν. 82. Διευχίδα
δ' ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς (FHG IV 389) . . . τὰς καλουμένας,
φησί, Ἀραιὰς (μεταξὺ δὲ τῆς Κνιδίας καὶ τῆς Σύμης 10
εἰς) γενομένης διαφορᾶς τοῖς συνεξορμήσασιν τῷ
Τριόπᾳ μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον καὶ τῶν μὲν εἰς
τὸ Δώτιον ἀναχωρησάντων, . . . οἳ μὲν μετὰ Φόρ-
βαντος μείναντες εἰς Ἴηλυσὸν ἦλθον, οἳ δὲ μετὰ Περι-
έργου τὴν Καμιρίδα κατέσχον. τότε λέγεται κατα- 15
f ράσασθαι τὸν Περιέργου τῷ Φόρβαντι καὶ διὰ τοῦτο
τὰς νήσους Ἀραιὰς κληθῆναι. ναυαγήσας δ' ὁ Φόρβας
καὶ Παρθενία ἢ τοῦ Φόρβαντος καὶ τοῦ Περιέργου
ἀδελφῆ διενήξαντο εἰς Ἴηλυσὸν περὶ τὸν καλούμενον
τόπον Σχεδίαν. καὶ αὐτοῖς περιτυχῶν Θαμνέως, ὃς 20
ἐτύγγανε κατὰ τὴν Σχεδίαν κυνηγετῶν, ἤγγεν ὡς ξενίσων
εἰς οἶκον καὶ τὸν οἰκέτην ἀπέστειλεν ἀπαγγελοῦντα
τῇ γυναικὶ τὰπιτήδεια παρασκευάζειν ὡς ἄγοντος αὐτοῦ
263ξένους. ἐλθῶν δ' εἰς οἶκον ὡς οὐδὲν εὔρε παρασκευα-
σμένον αὐτὸς ἐπιβαλὼν τον σῖτον ἐπὶ τὸν ἀλετῶνά 25
καὶ τᾶλλα τὰκόλουθα ἐπιτελέσας ἐξένισεν αὐτούς.
καὶ ὁ Φόρβας οὕτως ἐπὶ τῷ ξενισμῷ ἦσθη ὡς καὶ

1 ἢ add. Pors (τὴν τ' ἀμίδα C), fort. καὶ 4 χοαῖν A:
corr. Pors 7 λαμβείων A 9 κατὰ νήσους suppl. Mein
10 κνιδας A κνιδον C: corr. Cas 13 δωμάτιον A: corr. Schw
hiatum signif. Mein 15. 16 καταράσασθαι A: ὃς καὶ κατη-
ράσατο C 26 ἐπιτελέσας K: ἔπειτα ἀλέσας AC

ἐκ ταύτης ἡμῶν τῆς ὀψολογίας ὁ καλὸς Οὐλπιανὸς ε
ζητείτω κατὰ τί Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς καλαῖς ὑπο-
θήκαις περὶ τῶν ἐν Βοσπόρῳ ταρίχων εἰπῶν (fr. 48 R):

Βοσπόρου ἐκπλεύσαντα τὰ λευκότεα, ἀλλὰ προσέστω
6 μηδὲν ἐκεῖ στερεᾶς σαρκὸς Μαιώτιδι λίμνῃ
ἰχθύος ἀύξηθέντος, ὃν ἐν μέτρῳ οὐ θέμις εἰπεῖν —
τίς οὗτός ἐστιν ὃν φησιν οὐ θεμιτὸν εἶναι ἐμμέτρως
εἰπεῖν;

22. ΑΦΥΑΙ. καὶ ἐνικῶς δὲ ἀφύην λέγουσιν. Ἀρι- f
10 στάνυμος Ἠλίφ φηγῶντι (I 668 K):

ᾧστ' οὐτ' ἀφύη νῦν ἔστ' ἔθ' ἀπλωῶς.
τῆς δ' ἀφύης ἐστὶ γένη πλειῶ· καὶ ἡ μὲν ἀφρῆτις
λεγομένη οὐ γίνεται ἀπὸ γόνου, ὡς φησιν Ἀριστο-
τέλης (p. 308 R), ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιπολάζοντος τῇ θαλάσῃ
15 ἀφροῦ, οὗ ἂν ὄμβρων γενομένων πολλῶν σύστασις
γένηται. ἑτέρα δ' ἐστὶν ἀφύη <ἡ> κωβίτις λεγομένη·
γίνεται δ' αὕτη ἐκ τῶν μικρῶν καὶ φαύλων τῶν ἐν
τῇ ἄμμῳ διαγενομένων κωβιδίων· καὶ ἐξ αὐτῆς δὲ 285
ταύτης τῆς ἀφύης ἀπογεννῶνται ἑτεραί, αἵτινες ἐγκρα-
20 σίχολοι καλοῦνται. γίνεται δὲ καὶ ἄλλη ἀφύη ὁ γόνος
τῶν μαινίδων καὶ ἄλλη ἐκ τῆς μεμβράδος καὶ ἔτι ἄλλη
ἐκ τῶν μικρῶν κεστρέων τῶν ἐκ τῆς ἄμμου καὶ τῆς
ιλύος γινομένων. πάντων δὲ τούτων ἡ ἀφρῆτις ἀρίστη.
Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων κωβίτην τινα ἐψητὸν
25 λέγει καὶ τὸν ἐξ ἀθερῶνης· ἰχθυοῦ δὲ ὄνομα ἀθερῶνη.
εἶναι δὲ φησι καὶ τριγλίτην ἀφύην. Ἐπίχαρμος δ'
ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 232, 7 L) ἐν μεμβράσι καὶ καμμάροις b

10 φηγοῦντι A 11 ἀφύην A: corr. Et. M. 195, 33 ἔστ'
ἀπλωῶς A ἔστι σαφῶς Et. M. ἔστιν ἔτι σαφῶς A 287 d: corr. Di
15 οὗ ἂν K: ὅταν AC 16 ἡ ὄμ. AC: add. Schw ex schol.
Arist. Equit. 642 18 διαγινομένων C 21 μεμβράδος C more
suo 24 κωβίτην A: corr. C 27 καμάρους A cf. 286 f 306 c

τὰς ἀφύας καταριθμεῖται διαστέλλων τὸν λεγόμενον
 γόνον. Ἰκέσιος δὲ φησι· ἑτῆς ἀφύης ἢ μὲν λευκὴ
 καὶ λίαν λεπτὴ καὶ ἀφρώδης, ἣν καλοῦσιν ἔνιοι καὶ
 κωβίτιν, ἢ δὲ ὑπαραωτέρα ταύτης καὶ ἀδροτέρα· δια-
 φέρει δ' ἢ καθαρά καὶ λεπτή· Ἀρχέστρατος δ' ὁ 5
 ὀψοδαίδαλός φησι (fr. 10 R)·

τὴν ἀφύην μίνθου πᾶσαν πλὴν τὴν ἐν Ἀθήναις·
 τὸν γόνον ἐξαυδῶ, τὸν ἀφρὸν καλέουσιν Ἴωνες·
 καὶ λαβὲ πρόσφατον αὐτὸν ἐν εὐκόλοισι Φαλήρου
 ἀγκῶσιν ληφθένθ' ἱεροῖς. κὰν τῇ περικλύστῳ 10
 5 ἐστὶ Ῥόδῳ γενναῖος, ἐὰν ἐπιχώριος ἔλθῃ.

ἂν δὲ που μείωσις αὐτοῦ γενῆσασθαι, ὁμοῦ χρῆ
 κνίδας ὀψωνεῖν, τὰς ἀμφικόμους ἀκαλήφας·
 εἰς ταῦτόν μίξας δ' αὐτὰς ἐπὶ τηγάνου ὄπτα,
 εὐώδη τρίψας ἄνθη λαχάνων ἐν ἐλαίῳ. 15

23. Κλέαρχος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τοῖς περὶ
 παροιμιῶν περὶ τῆς ἀφύης φησί· διὰ τὸ μικροῦ δεῖ-
 d σθαι πυρὸς ἐν τοῖς τηγάνοις οἱ περὶ Ἀρχέστρατον
 (fr. 11 R) ἐπιβαλόντας κελεύουσιν ἐπὶ θερμοῦν τηγανον
 σίζουσαν ἀφαιρεῖν· ἅμα δ' ἤπται καὶ σίξει, καθάπερ 20
 τοῦλαιον, εὐθύς. διὸ λέγεται ἴδε πῦρ ἀφύης." Χρῦ-
 σιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ περὶ τῶν δι' αὐτὰ
 αἰρετῶν τὴν ἀφύην, φησί, [τὴν] ἐν Ἀθήναις μὲν διὰ
 τὴν δαψίλειαν ὑπερορῶσι καὶ πτωχικὸν εἶναι φασιν
 ὄψον, ἐν ἐτέραις δὲ πόλεσιν ὑπεροθανμάζουσι πολὺ χεῖρω 25
 γινομένην. εἶθ' οἱ μὲν, φησί, ἐνταῦθα τοὺς Ἀδρια-
 τικοὺς ὄρνιθας τρέφειν σπεύδουσιν ἀχρειοτέρους ὄντας,

4 κωβίτιν A: corr. Cas 9 φάγε Ribb εὐκόλοιο Mein
 12 ἂν δὲ τις (τι C) που AC: corr. Schw 17 περὶ om. A
 add. C 19 ἐπιβάλλοντες AC: corr. K 23. 24 τὴν μὲν ἐν
 Ἀθήναις C τὴν ἐν Ἀθήναις A: corr. Wilam διὰ τὴν C: διὰ μὲν
 τὴν A δαψίλειαν A: corr. C 25 χεῖρων A: corr. C

ὅτι τῶν παρ' ἡμῖν πολὺ ἐλάττους εἰδὶν· ἐκείνοι δὲ
τὰναντία μεταπέμπονται τοὺς ἐνθάδε.' ἐπὶ τοῦ ἐνικοῦ e
Ἐρμιππος Δημόταις (I 228 K) [τὸ ἐνικόν].

νῦν δ' οὐδ' ἀφύην κινεῖν δοκεῖς.

δ Καλλίας Κύκλωψιν (I 695 K).

πρὸς τῆς ἀφύης τῆς ἠδίστης.

Ἀριστῶνυμος Ἑλλῶ φηγῶντι (I 668 K).

ᾧστ' οὔτ' ἀφύη νῦν ἔστιν ἀπλῶς.

ἀφύδια δὲ Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς (I 522 K).

10 μηδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τὰδ' ἀφύδια.

24. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν
ἐπιστολῇ ἐπαινῶν τὰς Ῥοδιακὰς ἀφύας καὶ ἀντιτιθεὶς
πολλὰ τῶν Ἀθήνησι γινομένων πρὸς τὰ ἐν τῇ Ῥόδῳ
φησί· ταῖς μὲν Φαληρικαῖς ἀφύαις τὰς Αἰνιάτιδας f

15 καλουμένας ἀφύας, τῷ δὲ γλανκίσκῳ τὸν ἔλοπα καὶ
τὸν ὄρφον ἀντιπαραιθεῖσα, πρὸς δὲ τὰς Ἑλευσινιακὰς
ψήττας καὶ σκόμβρους καὶ εἰ τις ἄλλος παρ' αὐτοῖς
ἰχθὺς ἐπάνω τῇ δόξῃ τοῦ Κέκροπος γέγονεν ἀντι-
γεννήσασα τὸν ἀλώπεκα καλούμενον. <ὄν> ὁ τὴν Ἥδου-

20 πάθειαν γράψας παρακελεύεται τῷ μὴ δυναμένῳ τιμῇ
κατεργάσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν ἀδικίᾳ κτήσασθαι [τὴν 286
ὄψοφαγίαν]. Ἀρχέστρατον λέγει τὸν τέτυθην ὁ
Λυγκεὺς, ὃς ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ ποιήματι περὶ τοῦ
γαλεοῦ λέγει οὕτως (fr. 13 R).

25 ἐν δὲ Ῥόδῳ γαλεὸν τὸν ἀλώπεκα· κἄν ἀποθυήσκειν
μέλλης, ἂν μὴ σοὶ πωλεῖν θέλῃ, ἄρπασον αὐτόν,
ὄν καλέουσι Συρακόσιοι κίνα πίονα· κἄτα

3 τὸ ἐνικόν del. Cas 4 κινεῖ A: corr. Mus 8 νῦν p. 284 f:
μὲν A 10 τὰ μικρὰ τὰ φαλ. AC: corr. Pors 13 ῥόδῳ A
14 Αἰνιάτιδας A: corr. K cf. Steph. B. s. v. Αἶνος 15 γλανκίσκῳ
A: corr. Mus ἔλοπα A 19 ὄν add. K 21, 22 τὴν ὄψοφαγίαν
del. Madvig 26 ἐθέλη AC 27 seq. καθ' ὕστερον A: corr. G

ὑστερον ἤδη πάσχ' ὅτι σοι πεπρωμένον ἐστίν.

25. ΑΧΑΡΝΟΣ. Καλλιᾶς Κύκλωψιν (I 694 K)·

b κίθαρος ὀπίσθς καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον τοδί,
ἐγγέλεια, κάραβοι, λινεύς, ἄχαρνος οὔτοσί.

26. ΒΑΤΙΣ. ΒΑΤΡΑΧΟΣ. ΒΑΤΟΣ. τῆς μὲν οὖν βατί- 5
δος καὶ τοῦ βατράχου μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν
τοῖς περὶ ζώων (p. 296 R) καταριθμῶν αὐτὰ ἐν τοῖς
σελάχεσιν. Εὐπολις δ' ἐν Κόλαξι φησι (I 303 K)·

παρὰ τῷδε Καλλιᾶ πολλὴ θυμαηδία,
ἵνα πάρα μὲν κάραβοι καὶ βατίδες καὶ λαγῶ 10
καὶ γυναῖκες εἰλίποδες.

καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἦβας γάμῳ (p. 232 L)·

ἦν δὲ νάρκαι <καὶ> βατίδες, ἦν δὲ ζύγαινα,
πρήστιες,

c κάρμια τε καὶ βάτοι εἶναι τε τραχυδέρμονες. 15
ἐν δὲ Μεγαρίδι (p. 245 L)·

τὰς πλευρὰς οἶόν περ βατὶς,
τὰν δ' ὀπισθίαν ἔχθηθ' ἀτενὲς οἶόν περ βάτος,
τὰν δὲ κεφαλὰν ὀστέων οἶόν περ ἔλαφος, οὐ βατὶς,
τὰν δὲ λαπάραν σκορπίος παῖς ἐπιθαλάττιός τε οὐ. 20

Σαννυρίων δ' ἐν Γέλωτι (I 793 K)·

ᾧ βατίδες, ᾧ γλαύκων κάρα.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων (h. an. p. 540 b 17)
σελάχη φησὶν εἶναι βάτον, τρυγόνα, βοῦν, λάμιαν,
αιετόν, νάρκην, βάτραχον καὶ πάντα τὰ γαλεοειδῆ. 25

d Σώφρων δ' ἐν μίμοις ἀνδρείοις βότιν καλεῖ τινα ἰχθὺν
ἐν τούτοις (fr. 62 Bo)· 'κέστραι βότιν κάπτουσαι'· καὶ
μήποτε βοτάνην τινὰ λέγει. περὶ δὲ τοῦ βατράχου

3 κίθαρις A: cf. p. 306 a 4 οὔτοσί Schw: οὔτως A 9, 10
θυμαηδία ἢ ἵνα A: corr. C 13 καὶ add. Schw 15 καμεται βάτοι
A: corr. Pors 17—20 corrupta 24 ἀμίαν A 25 γαλοειδῆ A: corr. C

συμβουλευίει ὁ σοφώτατος Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς γνω-
μαις τάδε (fr. 12 R):

βάτραχον ἐνθ' ἂν ἴδῃς, ὀψώνει
. καὶ γαστρίον αὐτοῦ

5 σκεύασον . .

περὶ δὲ τῆς βατίδος (fr. 49 R):

καὶ βατίδ' ἐφθῆν ἔσθῃ μεσσοῦ χειμῶνος ἐν ὄρη,
καὶ ταύτῃ τυρὸν καὶ σίλφιον· ἅττα τε σάρκα
μὴ πλείωραν ἔχη πόντου τέκνα, τῷδε τρόπῳ χρῆ· e
10 σκευάζειν. ἤδη σοὶ ἐγὼ τάδε δεύτερον αὐδῶ.

Ἐφιππος δ' ὁ κωμφδιοποῖος ἐν Φιλύρα δράματι
(Π 262 K)· ἑταίρας δ' ὄνομα ἢ Φιλύρα·

πότερον ἐγὼ

τὴν βατίδα τεμάχῃ κατατεμῶν ἔψω; τί φῆς;

15 ἢ Σικελικῶς ὀπτῆν ποιήσω; B. Σικελικῶς.

27. ΒΩΚΕΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
Ζωικῶ ἢ περὶ ἰχθύων (p. 291 R) ἠνωτόγραπτα, φησί, f
λέγεται βῶξ, σκολιόγραπτα δὲ κολίας· Ἐπίχαρμος
δ' ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 232 L)·

20 ἔτι δὲ ποττούτοισι βῶκες, σμαρίδες, ἀφύαι, κάμ-
μαροι.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιεντικῶ βόηκας αὐτοὺς καλεῖ ἐν
τούτοις (fr. 9 Birt)·

ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκας τε τριγκούς τε.

25 Σπεύσιππος δὲ καὶ οἱ ἄλλοι Ἀττικοὶ βόακας.
Ἀριστοφάνης Σκηνῶς καταλαμβάνουσαις (I 514 K)·

ἀλλ' ἔχουσα γαστέρα

287

μεστὴν βοάκων ἀπεβάδιζον οἰκαδε.

8 hiatus signif. Di 8 ἀπίπασον τυρὸν K 14 B. τί
φης; A. ἢ Mein, quod si verum, v. 15 scribendum B. Σικελικῶς;
ut sit homo occupato animo respondens 24 τρικμούς p. 322 b:
βρίγκους Gesner

ὠνομάσθη δὲ παρὰ τὴν βοήν. διὸ καὶ Ἐρμοῦ ἱερὸν εἶναι λόγος τὸν ἰχθύν, ὡς τὸν κίθαρον Ἀπόλλωνος. Φερεκράτης δ' ἐν Μυρμηκανθρώποις εἰπών (I 178 K)

ἀλλὰ φωνὴν οὐκ ἔχειν

ἰχθύν <γέ> φασὶ τὸ παράπαν,

5

ἐπιφέρει·

νὴ τῷ θεῷ,

οὐκ ἔστιν ἰχθὺς ἄλλος οὐδεὶς ἢ βόαξ.

Ἀριστοφάνης δ' ὁ Βυζάντιος (omis. N) κακῶς φησὶν ἡμᾶς λέγειν τὸν ἰχθύν βῶνα δέον βόωπα, ἐπεὶ 10
b μικρὸς ὑπάρχων μεγάλους ὧπας ἔχει· εἴη ἂν οὖν ὁ βόωψ βοὸς ὀφθαλμοὺς ἔχων. πρὸς οὖν λεκτέον, εἰ τοῦτον κακῶς ὀνομάζομεν, διὰ τί κορακίνον φάμεν καὶ οὐ κοροκίνον; ὠνομάσθη γὰρ ἀπὸ τοῦ τὰς κόρας κινεῖν. τί δ' οὐχὶ καὶ σείουρον λέγομεν, ἀλλὰ σίλουρον; ὠνό- 15
μασται γὰρ καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ σείειν συνεχῶς τὴν οὐράν.

28. ΒΕΜΒΡΑΔΕΣ. Φρύνιχος Τραγῶδοις (I 383 K)

ὦ χρυσοκέφαλοι βεμβράδες θαλάσσιαι.

Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμφω βαμβραδόνας αὐτὰς καλεῖ (p. 232 L)

20

βαμβραδόνας τε καὶ κίχλαι, λαγοί, δρόκοντες ἄλκιμοι.
c καὶ Σώφρων ἐν ἀνδρείοις (fr. 54 Bb)· ἑβαμβραδόνη, φαφίδι. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 3 Birt)

ἡβαιῆ καρίδι καὶ εἰ ποτε βεμβράδι, κείνη

ζῶῃ ἐπ' ἀγρώσσοις· τάδε <δὴ> σκέψαιμο δέλετρα. 25

2 κίθαριν A: corr. C 4 ἀλλὰ Et. M. 218, 31: ἄλλον AC
5 γέ add. Et. M 8 ἄλλος ἰχθὺς A: corr. Et. M οὐδὲ
εἰς AC: corr. Et. M 11 μεγάλως C 17 Φρύνιχος C: Φρύνιχος
συνεχῶς A 21 βαμβρ. δ' ἔτι κίχλαι καὶ λ. A: corr. Et. M
195, 30 τ' ἄλκιμοι p. 305 c 23 φαφεία A: corr. Cas 24 ἡ
βαιῆ A: corr. Birt 25 ζῶῃ A: corr. Birt ἐπ' ἀγρώστοιο A:
corr. Wilam (ἐπαγρώστοιο Birt) δὴ add. K δέλετρα A: corr.
Schneider

*Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησί· βεμβράδα ἀπο-
κεφαλίσας, ἐὰν ἢ ἀδροτέρα, καὶ ἀποπλύνας ἄλλ λεπτῷ
καὶ ὕδατι, ἔψε τὸν αὐτὸν τρόπον τῇ τριγλίτιδι· γίνεται
δέ, φησίν, ἐκ μόνης τῆς βεμβράδος σκευασία τις ἢ
5 προσαγορευομένη βεμβραφύη· ἃν μνημονεύει Ἀρι-
στώνυμος ἐν Ἠλίῳ φηγῶντι (I 668 K).*

ὅ γέ τοι Σικελὸς ταῖς μεμβραφύαις προσέεικεν ὁ δ
καρκινοβήτης.

*Ἀττικοὶ δ' ὁμῶς βεμβράδας λέγουσιν. Ἀριστομένης
10 Γόησι (I 691 K).*

βεμβράδας φέρων ὀβολοῦ.

Ἀριστῶνυμος Ἠλίῳ φηγῶντι (I 668 K).

οὔτ' ἀφύη νῦν ἔστ' ἔθ' ἀπλῶς οὔτ' αὖ βεμβράς
κακοδαίμων.

15 Ἀριστοφάνης Γήρα (I 425 K).

ταῖς πολιόχρωσι βεμβράσιν τετραμμένη.

Πλάτων Πρέσβεισι (I 633 K).

Ἡράκλεις, τῶν βεμβράδων.

*ἐν δὲ ταῖς Εὐπόλιδος Αἰξίν ἔστιν εὔρεῖν καὶ διὰ
20 τοῦ μ̄ γραφόμενον (I 264 K). Ἀντιφάνης δ' ἐν e
Κνοιθιδεῖ (II 61 K).*

ἄτοπά γε κηρύττουσιν ἐν τοῖς ἰχθύσι

κηρύγμαθ', οὗ καὶ νῦν τις ἐκεκράγει μέγα

μέλιτος γλυκντέρας μεμβράδας φάσκων ἔχειν.

25 εἰ τοῦτο τοιοῦτ' ἐστίν, οὐδὲν καλῶει

5 τοὺς μελιτοπάλας αὖ λέγειν βοᾶν θ' ὅτι

πωλοῦσι τὸ μέλι σαπρότερον τῶν μεμβράδων.

καὶ Ἄλεξις δ' ἐν Χορηγίδι διὰ τοῦ μ̄ εἰρηκεν (II 391 K).

8 ἔψει AC: corr Di 6 φηγῶντι AC 13 ἔστιν ἐτι
σαφῶς A: cf. p. 284 f 20. 21 κνοιθιδεῖ A 22 ατοπὸν
τε A: γε Schw ἄτοπα Mein 23 κήρυγμα A: corr. Mein
28 καὶ om. A add. C

f ὃς τοῖς τετραδισταῖς μὲν παρέθηκεν ἐσθίειν
 πρῶην λέμιθον καὶ μεμβράδας καὶ στέμφυλα.
 ἐν δὲ Πρωτοχόρφῳ (Π 369 K).

ἐπιπονώτερον

<ἔργον> μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ εἴληφ' ἐγὼ 5
 ἄφ' οὗ παρασιτῶ. μεμβράδας μοι κρείττον ἦν
 ἔχειν μετ' Ἀττικιστὶ δυναμένου λαλεῖν.

5 ὀνησιφόρου ἦν τοῦτο.

288 29. ΒΛΕΝΝΟΣ. τούτου μέμνηται Σώφρων ἐν τῷ
 ἐπιγραφομένῳ Ὠλιεύς τὸν ἀγροιώταν (fr. 53 Bo) ὁ βλέννω 10
 θηλαμόνι. ἐστὶ δὲ κωβιῶ τὴν ἰδέαν παραπλήσιος.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἦβας γάμῳ ΒΑΙΟΝΑΣ τινὰς ἰχθῦς
 καλεῖ ἐν τούτοις (p. 233 L).

ἄγε δὴ τρίγλας τε κυφὰς κάχαρίστους βαιόνας.
 καὶ παρ' Ἀττικοῖς δὲ παροιμίᾳ ἐστὶ ἄμῃ μοι βαιῶν 15
 κακὸς ἰχθῦς.

30. ΒΟΥΓΛΩΣΣΟΣ. ὁ Πυθαγορικὸς δὲ δι' ἐγκρά-
 τειαν Ἀρχέστρατός φησιν (fr. 51 R).

b εἶτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην <καὶ> τὴν ὑπότρηχυν
 βούγλωσσον, ταύτην δὲ θέρευς, περὶ Χαλκίδα κεδνήν. 20
 Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἦβας γάμῳ (p. 234 L).

βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος ἐνῆς.

τῶν δὲ βουγλώσσω διαλλάττοντές εἰσιν οἱ κυνό-
 γλωσσοί. περὶ ὧν καὶ αὐτῶν Ἐπίχαρμος φησιν (ibid).

αἰολίαὶ πλωτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ σκια- 25
 θίδες.

Ἀττικοὶ δὲ ψῆτταν αὐτὴν καλοῦσιν.

1 ἐσθίαν AC: corr. Schw, ἐστιῶν Villebrun 3 πρωτο-
 χόρῳ A 5 ἔργον add. Pors 6 παρασίται A 10 ἀγροιώταν A
 14 δὲ AC: corr. ex p. 324 e 17 βούγλωσσον AC: corr. Mus
 19 καὶ add. ex p. 330 (τὴν θ' C) 20 περὶ p. 330: καὶ A, fort.
 ταύτην τε θ. καὶ χαλκίδα κεδνήν 25 δὲ καὶ A, cf. p. 307 c

31. ΓΟΓΓΡΟΙ. τούτους Ἰκέσιος σκληροτέρους τῶν c
 ἐγγέλεων εἶναι φησι καὶ ἀραιοσαρκοτέρους τε καὶ
 ἀτροφωτέρους εὐχυλίᾳ τε πολὺ λειπομένους, εὐστο-
 μάχους δὲ εἶναι. Νίκανδρος δὲ ὁ ἐποποιὸς ἐν τρίτῳ
 5 Γλωσσῶν (fr. 122 Sehn) καλεῖσθαι φησιν αὐτοὺς καὶ γρύλ-
 λους. Εὐδοξος δ' ἐν ἕκτῳ Γῆς περιόδου γόγγρους δέ
 φησιν πολλοὺς ἀνδραχθεῖς ἐν Σικυῶνι ἀλλσκεσθαι· ὧν
 ἐπίους εἶναι καὶ ἀμαξιαίους. Φιλήμων δὲ τῆς κωμῆδίας
 ὁ ποιητῆς καὶ αὐτὸς μνημονεύων τῶν ἐν Σικυῶνι δια- d
 10 φόρων γόγγρων ποιεῖ τινα μάγειρον ἐπὶ τέχνῃ τῇ
 ἑαυτοῦ σεμννόμενον καὶ λέγοντα ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
 Στρατιώτῃ τάδε (II 500 K).

32. ὥς ἡμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κούρανῶ
 λέξαι μολόντι τοῦψον ὥς ἐσκεύασα.
 15 νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, ἡδύ γ' ἔστ' εὐήμερεῖν
 ἐν ἅπασιν· ἰχθύς ἀπαλὸς οἶος γέγονέ μοι,
 5 οἶον παρατέθεικ', οὐ πεφαρμακευμένον
 τυροῖσιν οὐδ' ἄνωθεν ἐξηνθισμένον,
 ἀλλ' οἶος ἦν ζῶν κώπτὸς ὧν τοιοῦτος ἦν.
 20 οὕτως ἀπαλὸν ἔδωκα καὶ πρᾶον τὸ πῦρ e
 ὀπτῶν τὸν ἰχθύν, οὐδὲ πιστευθήσομαι...
 20 ὅμοιον ἐγένετ', ὄρνις ὀπότεν ἀρπάσῃ
 τοῦ καταπιεῖν μεῖζόν τι· περιτρέχει κύκλω
 τηροῦσα τοῦτο, καταπιεῖν δ' ἐσπούδακεν,
 25 ἕτεραι διώκουσιν δὲ ταύτην· ταύτον ἦν.
 τὴν ἡδονὴν ὁ πρῶτος αὐτῶν καταμαθὼν
 15 τῆς λοπάδος ἀνεπήδησε κᾶφενγεν κύκλω f

6 δέ om. C 13 Eur. Med. 57 17 τοῦτον παρατ. C 21 τὸν
 ὀπτῶν ἰχθύν A: corr. C tum desunt talia: nec credat si conuiva-
 rum studium et cupiditatem describam 22 ὀπότεν ὄρνις Mein
 24 καταπιεῖν μεῖζον τι περι δ' A καταπιεῖν περι δ' C: corr. Mein

τὴν λοπάδ' ἔχων, ἄλλοι δ' ἐδίωκον κατὰ πόδας.
 ἔξῃν ὀλολύξειν· οἷ μὲν ἤρπασάν τι γάρ,
 οἷ δ' οὐδέν, οἷ δὲ πάντα. καίτοι παρελάβον
 ἰχθύς ποταμίους ἐσθίοντας βόρβορον.

- 20 εἰ δ' ἔλαβον ἄρτι σκάρον ἢ 'κ τῆς Ἀττικῆς 5
 γλανκίσκον, ᾧ Ζεῦ σῶτερ, ἢ 'ξ Ἄργους κάπρον
 289 ἢ 'κ τῆς Σικυῶνος τῆς φίλης ὄν τοῖς θεοῖς
 φέρει Ποσειδῶν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν,
 ἅπαντες οἱ φαγόντες ἐγένοντ' ἄν θεοί.
 25 ἀθανάσιαν εὖρηκα· τοὺς ἤδη νεκροὺς 10
 ὅταν <μόνον> ὀσφρανθῶσι ποιῶ ξῆν πάλιν.
 33. ταῦτα, νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐδ' ἄν Μενεκράτης
 ἄν ὁ Συρακόσιος ἐξαγκῶσατο ὁ Ζεὺς ἐπικαλούμενος,
 ὃς ἐφρόνει μέγα ὡς ὁ μόνος αἴτιος τοῦ ξῆν τοῖς ἀνθρώ-
 ποις γινόμενος διὰ τῆς αὐτοῦ ἰατρικῆς. τοὺς γοῦν 15
 b θεραπευομένους ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἱερὰς καλουμένας νόσους
 συγγράφεσθαι ἠνάγκαζεν ὅτι ὑπακούσονται αὐτῷ δοῦλοι
 περισωθέντες. καὶ ἠκολούθουν ὃ μὲν τις Ἡρακλέους
 σκευὴν ἔχων καὶ καλούμενος Ἡρακλῆς (Νικόστρατος
 δ' ἦν οὗτος ὁ Ἄργεῖος, ἱερὰν νόσον θεραπευθεῖς· 20
 μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἐφίππος ἐν Πελοταστῇ λέγων
 ᾧδε (Π 260 K).

οὗ Μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι Ζεὺς θεός,
 Νικόστρατος δ' Ἄργεῖος ἕτερος Ἡρακλῆς.

- ἄλλος δέ τις ὡς Ἐρμῆς χλαμύδα ἔχων καὶ κηρύκειον, 25
 c πρὸς δὲ τούτοισι πετρά, ὡς ὁ Ζελεΐτης Νικαρόρας ὁ

5 εἰ δὲ λαβὼν A ἦν δὲ λάβω C: corr. Canter ἄρτι σκάρον
 corrupta 8 ὁ Ποσ. A: corr. C 11 μόνον add. Cas
 13 ἐφθέγγατο A: corr. C cf. 290a 15 οὗν AC: corr. Di
 23 εἶναι ὁ θεός A: Ζεὺς θεός Schw, fort. Αἰτναῖος θεός, ut
 εἶναι verbum alio loco positum fuerit 26 τούτοις C, sed
 videntur etiam hi Ephippi versus fuisse

καὶ τῆς πατρίδος τυραννίᾳ, ὡς ἱστορεῖ Βάτων ἐν τοῖς περὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ τυράννων (FHG IV 348). Ἐγγύς αὐτοῦ δὲ φησὶν (ibid. 414) ὅτι καὶ Ἀστυκρόντα φεραπευθέντα ὑπ' αὐτοῦ Ἀπόλλωνα ἐκάλεσε. καὶ ἄλλος δ' αὐτῶ τῶν περισωθέντων Ἀσκληπιοῦ στολήν ἀναλαβὼν συμπεριεφθείρετο. αὐτὸς δ' ὁ Ζεὺς πορφύραν ἠμφισμένοσ καὶ στέφανον χρυσοῦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχων καὶ σκῆπτρον κρατῶν κρηπίδας τε ὑποδεδεμένος περιῆει μετὰ τοῦ θείου χοροῦ. καὶ ἐπιστέλλων Φίλιππῳ d

10 τῶ βασιλεῖ οὕτως ἔγραψεν· 34. Ἐμενεκράτης Ζεὺς Φίλιππῳ χαίρειν. σὺ μὲν Μακεδονίας βασιλεύεις, ἐγὼ δὲ ἰατρικῆς, καὶ σὺ μὲν ὑγιαίνοντας δύνασαι ὅταν βουληθῆς ἀπολλύναι, ἐγὼ δὲ τοὺς νοσοῦντας σώξω καὶ τοὺς εὐρώστους ἀνόσους οἳ ἂν ἐμοὶ πείθωνται παρέχειν μέχρι γῆρας

15 ζῶντας. τοιγαροῦν σὲ μὲν Μακεδόνες δορυφοροῦσιν, ἐμὲ δὲ καὶ οἱ μέλλοντες ἔσσεσθαι. Ζεὺς γὰρ ἐγὼ αὐτοῖς βίον παρέχω· πρὸς ὃν ὡς μελαγχολῶντα ἐπέστελλεν ὁ e Φίλιππος· Ἐπίλιππος· Ἐμενεκράτει ὑγιαίνειν· παραπλησίως δὲ ἐπέστελλε καὶ Ἀρχιδάμῳ τῶ Λακεδαιμονίῳ

20 βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοις ἔγραψεν, οὐκ ἀπεχόμενος τοῦ Διός. καλέσας δ' αὐτόν ποτε ἐπὶ δεῖπνον ὁ Φίλιππος μετὰ τῶν ἰδίων θεῶν συγκατέκλινε πάντας ἐπὶ τῆς μέσης κλίνης ὑψηλότατα καὶ ἱεροπρεπέστατα κεκοσμημένης καὶ τράπεζαν παραθείς, ἐφ' ἧς βωμὸς

25 ἔκειτο καὶ τῶν ἀπὸ γῆς παντοδαπῶν ἀπαρχαί. καὶ ὁπότε τοῖς ἄλλοις παρεφέρτεο τὰ ἐδώδιμα, τοῖς ἀμφὶ Ἐμενεκράτην ἐδυμίῳν καὶ ἔσπενδον οἱ παῖδες. καὶ τέλος f ὁ καινὸς Ζεὺς μετὰ τῶν ὑπηκόων γελῶμενος θεῶν ἐφυγεν

3 Ἀστυκρία C 4. 5 fort. ἄλλος δὲ τις 17 ἐπέστελλεν C
 18 Φίλιππος add. Cas 25 παντοδαπῶν K: πάντων ἀνῶν A
 28 θεῶν Cas: θεῶν AC

ἐκ τοῦ συμποσίου, ὡς Ἡγήσανδρος ἱστορεῖ (FHG IV 414)·
 μνημονεύει δὲ τοῦ Μενεκράτους καὶ Ἀλεξίς ἐν Μίνω
 (Π 346 K). 35. καὶ Θεμισίων δὲ ὁ Κύπριος, τὰ Ἀντιόχου
 τοῦ βασιλέως παιδικά, ὡς φησι Πύθερμος ὁ Ἐφέσιος
 ἐν τῇ ὀργόῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG IV 488), οὐ μόνον ἐν 5
 ταῖς πανηγύρεσιν ἀνεκηρύττετο Θεμισίων Μακεδῶν,
 290 Ἀντιόχου βασιλέως Ἡρακλῆς, ἔθνον δὲ αὐτῶ πάντες
 οἱ ἐγγχώριοι ἐπιλέγοντες Ἡρακλεῖ Θεμισίωνι, καὶ παρῆν
 αὐτὸς ὁπότε τις τῶν ἐνδόξων θύοι καὶ ἀνέκειτο
 στρωμνὴν καθ' αὐτὸν ἔχων ἡμφιεσμένος λεουτήν· 10
 ἐφόρει δὲ καὶ τόξα Σκυθικὰ καὶ ῥόπαλον ἐκράτει. ὁ
 δ' οὖν Μενεκράτης τοιοῦτος ὦν ὁποῖος εἰρηται οὐδὲν
 παραπλήσιόν ποτε ἐξωγκώσατο οἶον ὁ προειρημένος
 μάγειρος·

ἀθανασίαν ἠύρημα· τοὺς ἤδη νεκρούς, 15
 ὅταν <μόνον> ὀσφρανθῶσι, ποιῶ ζῆν πάλιν.

b 36. ἀλαζονικὸν δ' ἐστὶ πᾶν τὸ τῶν μαγείρων φῦ-
 λον, ὡς καὶ Ἡγήσιππος ἐν Ἀδελφοῖς παρίσθησι.
 παράγει δὲ μάγειρον λέγοντα (IV 479 M)·

βέλτιστε, πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς 20
 εἰρημέν' ἐστίν· ἢ λέγων φαίνου τι δὴ
 καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν ἢ μὴ κόπτε με.

B. οὐκ ἀλλὰ τὸ πέρας τῆς μαγειρικῆς, Σῦρε, 5
 εὔρηκεναι πάντων νόμιζε μόνον ἐμέ.
 οὐ γὰρ παρέρως ἔμαθον ἐν ἔτεσιν δυεῖν 25
 ἔχων περιζώμ', ἀλλ' ἅπαντα τὸν βίον
 ζητῶν κατὰ μέρη τὴν τέχνην ἐξήτακα·

2 Μίνω Mein 7 ἀλλ' ἔθνον αὐτῶ C 9 τις C: τι A
 16 μόνον add. Cas 18 ἠγήσανδρος (sic C quoque) ἐν δελφοῖς
 A: corr. Cas 21 δὴ Schw: λη A 23 Σῦρε Petitus: εὔρε A
 24 εὔρημα μόνον εἰδέναι τῶν νομιζομένων ἐμέ A: νόμιζε μόνον
 Schw, reliqua corr. Dobr

- εἶδη λαχάνων ὄσ' ἐστί, βεμβράδων τρόπους, c
 10 φακῆς ρένη παντοδαπά. τὸ πέρας σοι λέγω·
 ὅταν ἐν περιδείπῳ τυγγάνῳ διακονῶν,
 ἐπὰν τάχιστ' ἔλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς
 5 τὰ βάπτ' ἔχοντες, τοῦπίδημα τῆς χύτρας
 ἀφελῶν ἐποίησα τοὺς δακρύνοντας γελᾶν·
 15 τοιοῦτος ἐνδοθέν τις ἐν τῷ σώματι
 διέδραμε γαργαλισμὸς ὡς ὄντων γάμων.
 A. φακῆν παρατιθεῖς, εἰπέ μοι, καὶ βεμβράδας;
 10 B. τὰ πάρεργά μου ταῦτ' ἐστίν. ἦν δὲ δὴ λάβω
 τὰ δέοντα καὶ τοῦπτάνιον ἀρμόσωμ' ἄπαξ, d
 20 ὅπερ ἐπὶ τῶν ἐμπροσθε Σειρήνων, Σύρε,
 ἐγένετο, καὶ νῦν ταὐτὸ τοῦτ' ὄψει πάλιν.
 ὑπὸ τῆς γὰρ ὄσμῆς οὐδὲ εἰς δυνήσεται
 15 ἀπλῶς διελθεῖν τὸν στενωπὸν τουτουί·
 ὁ δὲ παριῶν πᾶς εὐθέως πρὸς τὴν θύραν
 25 ἐστήξετ' ἀχανῆς, προσπεπατταλευμένος,
 ἄφωνος, ἄχρη ἂν τῶν φίλων βεβυσμένος
 τὴν ῥῖν' ἔτερός τις προσδραμῶν ἀποσπάσῃ.
 20 A. μέγας εἰ τεχνίτης. B. ἀγνοεῖς πρὸς ὃν λαλεῖς·
 πολλοὺς ἐγὼ σφίδρ' οἶδα τῶν καθημένων, e
 30 οἱ καταβεβρώκασ' ἕνεκ' ἐμοῦ τὰς οὐσίας.
 πρὸς τῶν θεῶν, τί διαφέρειν οὗτος ὑμῖν δοκεῖ τῶν
 παρὰ Πινδάρῳ Κηληθόνων (fr. 53 B⁴), αἷ κατὰ τὸν
 25 αὐτὸν τρόπον ταῖς Σειρήσι τοὺς ἀκρωμένους ἐποίουν
 ἐπιλανθανομένους τῶν τροφῶν διὰ τὴν ἡδονὴν ἀφαν-
 αίνεσθαι; 37. Νικόμαχος δ' ἐν Εἰλλειθυίᾳ καὶ αὐτὸς

4 ἀπὸ τῆς Mein 5 τὰ φαί' ἔχοντες Madvig 10 ἦν C:
 ἐὰν A 11 τοῦπτανείον AC 14 ὄσμῆς γὰρ AC: corr. Pierson
 18 ἀχαριαν A: corr. C 25 ταῖς σειρήνες (sic) C 28 εἰλη-
 θυία A

παράγει τινὰ μάγειρον ὑπερβάλλοντα τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίτας. λέγει δ' οὖν οὗτος πρὸς τὸν μισθωσάμενον (IV 583 M).

- f ὑποδεικνύεις μὲν ἤθος ἀστεῖον πάννυ
καὶ πρᾶον, ὀλίγων δὲ πεποιήμας τι. B. πῶς; 5
A. ἐν τῇ τέχνῃ τίνες ἐσμὲν οὐκ ἐξήτακας,
ἢ πρότερον ἐπύθου τῶν ἀκριβῶς εἰδότεων
5 οὗτω τ' ἐμισθώσω με; B. μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὐ.
A. καὶ μὴν ἴσως ὅσον μαγείρου διαφέρει
291 μάγειρος οὐκ οἶσθ'. B. εἶσομαι δέ γ' ἣν λέγῃς. 10
A. τὸ γὰρ παραλαβόντ' ὄψου ἡγορασμένου
πότερ' ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς
10 διακόνου 'στ' οὐ τοῦ τυχόντος; B. Ἡράκλεις.
A. ὁ μάγειρός ἐσθ' ὁ τέλειος ἕτερα διαίθεσις.
πολλὰς τέχνας λάβοις ἂν ἐνδόξους πάννυ, 15
ᾧν τὸν μαθεῖν βουλόμενον ὀρθῶς οὐκ ἐνι
ταύταις προσελθεῖν εὐθύς, ἀλλ' ἔμπροσθε δεῖ
15 ζωγραφίας ἤφθαι. ταῦτα καὶ μαγειρικῆς
πρότερον μαθεῖν δεῖ τῆς τέχνης ἕτερας τέχνας,
b ᾧν εἰδέναι σοι κρεῖττον ἦν μοι πρὶν λαλεῖν, 20
ἀστρολογικὴν, γεωμετρικὴν, ἰατρικὴν.
τῶν ἰχθύων γὰρ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς τέχνας
20 ἐντεῦθεν εἶση· παρακολουθήσεις χρόνοις,
πότ' ἄωρός ἐσθ' ἕκαστος ἢ πόθ' ὄριμος.
τῶν ἡδονῶν γὰρ μεγάλα τὰ διαστήματα· 25
ἐνίοτε κρεῖττων γίνεται θύννου βόαξ.
B. ἔστω. γεωμετρικῇ δὲ καὶ σοὶ πρᾶγμα τί;

9 καὶ μὴν Iac: κῶμην AC διαφέρει μαγείρου AC: corr. Schw 12 πρότερον A: corr. Dobr, fort. ὀπτόν 13 διανοουσοῦτου A: corr. Schw 18—20 mutila et corrupta 21 ἢ (om. C) ἰατρικὴν γεωμετρικὴν AC: corr. Mein 23 παρακολουθήσας Mein 24 ποθ' ωρός A: corr. C

ὀχετεύσονται θερμῷ σὺν ἔντει καὶ λειριοπολφανε-
μώναις.

τὰ δὲ <δῆ> δένδρη τὰν τοῖς ὕρεσιν χορδαῖς ὀπταῖς
ἐριφείοις

5 10 φυλλοροήσει καὶ τευθιδίοις ἀπαλοῖσι κίχλαις τ' e
ἀναβράστοις.

98. τί δεῖ πρὸς τούτοις ἔτι παρατίθεσθαι τὰ ἐκ
Ταγηνιστῶν τοῦ χαρίεντος Ἀριστοφάνους (I 523 K);
πάντες γὰρ τῆς καταχήνης αὐτοῦ πλήρεις ἐστέ. τῶν

10 δὲ Μεταγένους ἐκ Θουριοπερσῶν μνημονεύσας κατα-
παύσω τὸν λόγον, μακρὰ χαίρειν εἰπὼν ταῖς Νικο-
φῶντος Σειρηῶσιν, ἐν αἷς τάδε γέγραπται (I 777 K):

νιφέτω μὲν ἀλφίτοις,

ψακαζέτω δ' ἄρτοισιν, ὑέτω δ' ἔντει,

15 ζωμὸς διὰ τῶν ὀδῶν κυλινδείτω κρεά,
πλακοῦς ἐαυτὸν ἐσθίειν κελευέτω.

ἀλλ' ὅ γε Μεταγένης τάδε φησὶν (I 706 K):

ὁ μὲν [ποταμὸς ὁ Κραῖθις] ἡμῖν καταφέρει

μάζας μεγίστας ἀντομάτας μεμαργμένας,

20 ὁ δ' ἕτερος ὠθεῖ κῦμα ναστῶν καὶ κρεῶν
ἐφθῶν τε βατίδων εἰλυομένων αὐτόσε·

5 τὰ δὲ μικρὰ ταυτὶ ποτάμι' ἐμμεντευθενὶ

ῥεῖ τευθίσιν ὀπταῖς καὶ φάργοις καὶ καράβοις,

ἐντευθενὶ δ' ἀλλᾶσι καὶ περικίμμασι,

1 ὀχετεύσοντας A: corr. C θερμοὶ AC: corr. Villebrun
3 δῆ add. Cram. anecd. Ox. I 277 5 ἀπαλοῖς A: corr. Dobr
9 καταχήνης Schw: κατ' ἀχαρνεῖς A 12 εἰρησιν A: corr. C
13 νειφέτω (i ex ei corr. C) et ἀλφίτοις AC 18 glossam del. K
20 ὁ δ' ἕτερος γε ὁ σύβαρις καλούμενος ποταμὸς AC: corr.
Elmsl; fluviorum nomina utrubique apposuerat Athenæus,
deinde interpolator in versus speciem deformavit, cf. Ovid. met.
15, 315 21 εἰλυομεν αὐτόσσε A: corr. Di (εἰλυόμενον Schw)
22. 23 ἔν μὲν ἐντευθεν ῥεῖ AC: corr. Elmsl

- μάγειρός ἐστιν οὐκ ἐὰν ζωμήρουσιν
 ἔχων τις ἔλθῃ καὶ μάγειραν πρὸς τινα,
 οὐδ' ἂν τις εἰς τὰς λοπάδας ἰχθύος ἐμβάλλῃ,
 ἀλλ' ἔστι τις φρόνησις ἐν τῷ πράγματι.
- f 39. ὁ δὲ παρὰ Διφίλω ἐν τῷ Ζωγράφῳ καὶ πρὸς οὓς 5
 ἐκμισθοῦν αὐτὸν δεῖ διδάσκει λέγων οὕτως (II 553 K):
 οὐ μὴ παραλάβω σ' οὐθαμοῦ, Δράκων, ἐγὼ
 ἐπ' ἔργον, οὐ μὴ διατελεῖς τὴν ἡμέραν
 τραπεξοποιῶν ἐν ἀγαθοῖς πολλοῖς χύδην.
 οὐ γὰρ βαδίζω πρότερον ἢ μὴ δοκιμάσω 10
- 292 5 τίς ἐσθ' ὁ θύων ἢ πόθεν συνίσταται
 τὸ δεῖπνον ἢ κέκληκεν ἀνθρώπους τίνας.
 ἔστιν δ' ἀπάντων τῶν γενῶν μοι διαγραφή,
 εἰς ποῖα μισθοῦν ἢ φυλάττεσθαι με δεῖ.
 οἷον τὸ κατὰ τοῦμπόριον, εἰ βούλει, γένος. 15
- 10 ναύκληρος ἀποθύει τις εὐχὴν, ἀποβαλὼν
 τὸν ἰστὸν ἢ πηδάλια συντριψας νεῶς,
 ἢ φορτί' ἐξέριψ' ὑπέραντλος γενόμενος·
 ἀφῆκα τὸν τοιοῦτον· οὐθὲν ἠδέως
 ποιεῖ γὰρ οὗτος, ἀλλ' ὅσον νόμου χάριν· 20
- b 15 ὁμοῦ δὲ ταῖς σπονδαῖσι διαλογίζεται
 τοῖς συμπλέουσιν ὅποσον ἐπιβάλλει μέρος
 τιθεῖς, τὰ θ' αὐτοῦ σπλάγχν' ἕκαστος ἐσθίει.
 ἀλλ' ἕτερος εἰσπέπλευκεν ἐκ Βυζαντίου
 τριταῖος, ἀπαθής, εὐπορηκός, περιχαρής 25
- 20 εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μυᾷ γεγονέναι καὶ δώδεκα,
 λαλῶν τὰ ναῦλα καὶ <τὰ> δάνει' ἐργυγγάνων,
 ἀφροδίσι' ὑπὸ κόλλοψι μαστροποῖς ποιῶν,

1 δ' ἐστιν AC: corr. Mus 8 οὐ Pors: οὐ A 10 ἐὰν AC
 13 θ' A: corr. C 17 πηδάλιον τι συντρ. AC: corr. Grot
 27 ἐμῶν τὰ Kock τὰ add. Wilam

στραφείς πρὸς τὸν οἰκίτην Ἀεῦκε, ἔφη, κἄν ἐφαττι- d
 σματά τινα ἄφρων ἔχης, δὸς τοῖς κυσίν· καὶ ὁ Κύ-
 νουλκος εἰ μὲν εἰς ἀκροάσεις λόγων, ἔφη, παρε-
 κεκλήμην, ἠπιστάμην ἤκειν ἀγορᾶς πληθυνούσης (οὕτως
 5 γὰρ τις τῶν σοφῶν τὴν τῶν δεΐξεων ὄραν ἐκάλει,
 καὶ αὐτὸν οἱ πολλοὶ διὰ τοῦτο Πληθαγόραν ὠνόμαζον)·
 εἰ δὲ λουσάμενοι λογάρια δειπνοῦμεν,

μικρὰς τίθημι συμβολὰς ἀκροώμενος
 κατὰ τὸν Μένανδρον (IV 265 M). διὸ παραχωρῶ σοι,
 10 ὦ γάστρον, τῆς τοιαύτης ἐμφορεῖσθαι σιτήσεως·

πεινῶντι γὰρ ἀνδρὶ μᾶζα τιμιωτέρα
 χρυσοῦ τε κἀλέφαντος,

κατὰ τὸν τοῦ Ἐρετριέως Ἀχαιοῦ Κύννον (fr. 23 N).^e

100. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων οἶος ἦν ἀπανίστασθαι·
 15 ἐπιστραφεὶς δὲ καὶ θεασάμενος πλῆθος ἰχθύων καὶ
 ἄλλων παντοδαπῶν ὄψων παρασκευὴν εἰδουκλουμένην
 τύψας τῇ χειρὶ τὸ προσκεφάλαιον ἀνέκραγεν (A 586. 61)·

τέτλαθι δῆ, πενίη, καὶ ἀνάσχεο μωρολογούντων·

ὄψων γὰρ πλῆθος σε δαμᾶ καὶ λιμὸς ἀτερπής. f

20 ἐγὼ γὰρ ἤδη ὑπὸ τῆς ἐνδείας οὐ διθυράμβους φθέγγομαι
 κατὰ τὸν Σωκράτην (Phaedr. p. 238^d), ἀλλ' ἤδη
 καὶ ἔπη· ἡμιῶδες γὰρ ὄντως ἡ φασφδία. κατὰ γὰρ
 Ἀμειψίαν, ὃς ἐν Σφενδόνη ἔφη (I 675 K) περὶ σοῦ
 μαντευσάμενος, ὦ Λαρήνσιε,

25 κοῦδ' εἰς σοῦστὶν τῶν πλουτούντων, μὰ τὸν Ἥφαι-
 στον, προσόμοιος,

καλλιτράπεζος καὶ βουλόμενος λιπαρὸν ψωμὸν κα-271
 ταπίειν.

5 σοφιστῶν C 8 μικρὰς Cob 10 σιτήσεως A: corr. Mus
 11 γὰρ om. C 14 οἶος τ' ἦν A: corr. Wilam 22 poetae
 verba agnovit Schw 23 σφενδωνι A

- τὸν ἄνδρα δριμύνητες εὐφραίνουσί μου,
 ἐφθὸν τὸν ἰχθὺν ἀποδίδωμ' ἔχοντα τοὺς
 f χυμοὺς ἐν αὐτῷ τήν τε τῆς ἄλμης ἀκμήν,
 10 εἰς ἣν ἂν ἐμβάψαιτο πᾶς ἐλεύθερος.
 ἐλάδιον κοτύλης τε παραναλωμένης 5
 σέσωκ' ἔμοι τρίκλινα πεντήκοντ' ἴσως.
- Φιλοστέφανος δ' ἐν Ἀηλίῳ καὶ ὀνόματα ἐνδόξων
 μαγείρων ἐν τοῖσδε καταλέγει (IV 589 M)
 293 εἰδώς σε πάντων διαφέρουτα τῇ τέχνῃ
 τῇ τ' ὀξύτητι μετὰ Θίβρωνα, Δαίδαλε, 10
 τὸν ἐξ Ἀθηνῶν, τὸν καλούμενον Πέρας,
 δοὺς μισθὸν ὄν <μ'> ἤτησας ἦκω δεῦρ' ἄγων.
41. Σωτάδης δ', οἷχ ὁ τῶν Ἰωνικῶν ἀσμάτων
 ποιητῆς ὁ Μαρωνίτης, ἀλλ' ὁ τῆς μέσης κωμφιδίας,
 ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν Ἐγκλειομέναις (οὕτω γὰρ ἐπιγρά- 15
 φει τὸ δρᾶμα) τοιάδε μάγειρον λέγοντα (II 447 K)
 καρῖδας ἔλαβον πρῶτον· ἀπεταγήνισα
 b ταύτας ἀπάσας. γαλεὸς εἰληπται μέγας·
 ᾧπησα τὰ μέσα, τὴν δὲ λοιπὴν γρουμέαν
 ἔψω ποιήσας τρίμμα συκαμίνινον. 20
 5 γλαύκου φέρω κεφάλαια παμμεγέθη δύο,
 ἐν λοπάδι μεγάλη ταῦτα, λιτῶς προσαγαγῶν
 χλόην, κίμινον, ἄλας, ὕδωρ, ἐλάδιον.
 λάβρακα μετὰ ταῦτ' ἐπριάμην καλὸν σφόδρα·
 ἔσται δι' ἄλμης λιπαρὸς ἐφθὸς ἐν χλόῃ, 25
 10 ἀποδοὺς ὅσ' ἐστὶν ἀπ' ὀβελίσκων ὀπιτανά.
- c τρίγλας καλὰς ἠγόρασα καὶ κίχλας καλὰς·

4 πᾶς ἀνήρ ἐλ. A: corr. Mus 6 σέσωκέμον A: corr. Schw
 10 θίβρωνα AC: corr. Gaisf δεδαλε A: corr. Mus 12 μ'
 add. Cas ἄγων σε A: corr. Schw 14 μαρωνίτης A: corr. C
 17 ἀπετηγάμισα AC: corr. Mein 20 συκαμίνον A: corr. Cas
 23 ἔλαιον AC: corr. Cas 26 ἀποβέλισον A: corr. Schw

- ἔρριψα ταύτας ἐπὶ τὸν ἄνθραχ' ὥς ἔχει
 ἄλμη τε λιπαρᾶ παρατίθημ' ὀρίγανον.
 ταύταις προσέλαβον σηπίας καὶ τευθίδας·
- 15 ἀστεῖον ἐφθῆ τευθὶς ἀνθυλευμένη
 5 καὶ πτερόγι' ἀπαλῶς σηπίας ὠπτημένα.
 τριμματίον ῥκείωσα τούτοις ἀνθινὸν
 παντοδαπόν. ἐψητὸν δὲ μετὰ ταύτας τινά·
 ὄξυλίπαρον τούτοις ἔδωκα χυμίον.
- 20 γόγγρον ἐπὶ τούτοις ἐπριάμην παχὺν σφόδρα· d
) κατέπνιξ' ἐν ἄλμῃ τοῦτον εὐανθεστέρῃ.
 κωβίδι' ἄττα καὶ πετραῖα δὴ τινα
 ἰχθύδια, τούτων ἀποκνίσας τὰ κρανία
 ἐμόλυν' ἀλεύρω . . . τοιούτω τινὶ
- 25 πέμπω τε τὰς καρῖσι τὴν αὐτὴν ὁδόν.
 5 ἀμίαν τε χήραν, θηρίον καλὸν σφόδρα,
 θρίοισι ταύτην ἄλις ἐλαδίῳ διεις
 ἐσπαργάνωσα περιπάσας ὀρίγανον
 ἐνέκρουσά θ' ὥσπερ δαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν. e
- 30 ἀφύαν θ' ἄμ' αὐτῇ παρέλαβον Φαληρικὴν·
) εἰς κύαθος ἐνταῦθ' ὕδατος ἐπιχυθεὶς πολὺ·
 τεμῶν δὲ λεπτὴν τῆς χλόης καὶ πλείονα,
 κἂν ἦ δικότυλος λήκνυθος, καταστρέφω.
 τί λοιπόν; οὐδὲν ἄλλο. τοῦτ' ἐστ' ἡ τέχνη,
- 35 οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι' ὑπομνημάτων.
- 5 42. καὶ μαγεύρων μὲν ἄλις· περὶ δὲ τοῦ γόγγρου
 λεκτέον. Ἀρχέστρατος μὲν γὰρ ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ f

1 ταυτα A: corr. Mus 2 λιπαρὰς παρ. ὀρίγανον K 3 ταύ-
 ταισι A: corr Schw 4 σφθῆ A: corr. Dobr 5 ἀπλῶς A:
 corr. Di 6 τριμματίον A: corr. Mus 7 ἐψητ' ἦν δὲ K
 ταῦτ' ασινα A: corr. Dobr 16 ἄλας A εἰλησ' C: corr. Pors
 19 ἀφύην Mein 21 corruptus

καὶ ὁπόθεν ἕκαστον μέρος αὐτοῦ δεῖ συνωνεῖσθαι δι-
ηγεῖται οὕτως (fr. 16 R)·

γόγγρου μὲν γὰρ ἔχεις κεφαλὴν, φίλος, ἐν Σικυῶνι
πίονος, ἰσχυροῦ, μεγάλου καὶ πάντα τὰ κοίλα·

εἶτα χρόνον πολὺν ἔψε χλόη περίπαστον ἐν ἄλμῃ· 5
294 ἐξῆς τε περὶ τῶν κατ' Ἰταλίαν τόπων διεξιῶν πάλιν

ὁ καλὸς οὗτος περιηγητῆς φησιν (fr. 17 R)·

καὶ γόγγρος σπυδαῖος ἀλίσκεται, ὥστε τοσοῦτον
τῶν ἄλλων πάντων ὄψων κρατεῖ οὗτος ὅσον περ

θύννος ὁ πικρότατος τῶν φανλοτάτων κορακίνων. 10

Ἄλεξις ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις (II 323 K)·

γόγγρου δ' ὁμοῦ σωρευτὰ πιμελῆς μέλη
ὑπεργέμοντα.

b Ἀρχέδικος δ' ἐν Θησαυρῷ παράγει τινὰ μάγειρον
λέγοντα, περὶ ὧν ὠψώνηκεν αὐτός (IV 436 M)· 15

δραχμῶν τριῶν γλανκίσκον

γόγγρου κεφαλὴν καὶ τὰ πρῶτα τεμάχια

δραχμῶν πάλιν πέντ'· ὃ τάλαιπώρου βίου.

δραχμῆς τραχήλους· ἀλλὰ νῆ τὸν ἥλιον,

5 κάμοι τράχηλον ἕτερον εἴ ποθεν λαβεῖν 20

ἦν καὶ πρίασθαι δυνατόν, ὃν ἔχω τοῦτον ἂν

πρὶν εἰσενεγκεῖν ταῦτα δεῦρ' ἀπηγξάμην·

c οὐθεις δεδιακόνηκεν ἐπιπονώτερον.

ἅμα μὲν πρίασθαι πολλὰ καὶ πολλοῦ σφόδρα,

10 ἅμα δ' εἴ τι χρηστὸν ἀγοράσαιμ', ἀπωλλύμην. 25

ἑκατέδοντ' ἐκεῖνοι, τοῦτο πρὸς ἑμαυτὸν λέγω,

ἑκαπυτιοῦσ' οἴνου δὲ τοιοῦτον χαμαί·

οἴμοι.

8. 9 tradita fort. ferri possunt, sed conieci κόλπων pro
ὄψων 12. 13 μέλη σωρευτὰ πιμελῆς ὑπογέμοντα A: corr. Pors
17 γόγγρου δε Schw, γόγγρου κεφάλαια Mein 26 τοῦτον A:
corr. Mus

43. ΓΑΛΕΟΙ. Ἰκέσιος ἐν τοῖς περὶ ὕλης τῶν γα-
 λεῶν βελτίονας εἶναι καὶ ἀπαλωτέρους τοὺς ἀστερίας
 καλουμένους. Ἀριστοτέλης δὲ (p. 303 B) εἶδη αὐτῶν d
 φησιν εἶναι πλειῶ, ἀκανθίαν, λείον, ποικίλον, σκύμμον,
 5 ἀλωπεκίαν, ῥίνην. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων
 τὸν ἀλωπεκίαν μίαν ἔχειν φησὶ λοφιᾶν πρὸς τῷ οὐραίῳ,
 ἐπὶ δὲ τῆς ῥάχεως οὐδαμῶς. ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν
 πέμπτῳ ζῴων μορίων καὶ κεντρίνην φησὶ τινα γαλεὸν
 εἶναι καὶ νατιδανόν. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ
 10 ἐπινωτιδέα καλεῖ, χείρονα δ' εἶναι τὸν κεντρίνην καὶ
 δυσώδη. γνωρίζεσθαι δ' ἐκ τοῦ πρὸς τῇ πρώτῃ λοφιᾷ
 ἔχειν κέντρον τῶν ὁμοειδῶν οὐκ ἐχόντων· οὔτε δὲ e
 στέαρ οὔτε πιμελὴν ἔχειν τοὺς ἰχθύς τούτους διὰ τὸ
 χονδρῶδεις εἶναι. ἰδίως δὲ ὁ ἀκανθίας τὴν καρδίαν
 15 ἔχει πεντάγωνον. τίπτει δ' ὁ γαλεὸς τὰ πλεῖστα τρία
 καὶ εἰσδέχεται τὰ γεννηθέντα εἰς τὸ στόμα καὶ πάλιν
 ἀφίησιν· μάλιστα δ' ὁ ποικίλος καὶ <ὁ> ἀλωπεκίας.
 οἱ δὲ λοιποὶ οὐκ ἔτι διὰ τὴν τραχύτητα. 44. Ἀρχέ-
 στρατος δὲ ὁ τὸν αὐτὸν Σαρδαναπάλλῳ ζήσας βιον
 20 περὶ τοῦ ἐν Ῥόδῳ γαλεοῦ λέγων τὸν αὐτὸν εἶναι ἡγεῖ-
 ται τῷ παρὰ Ῥωμαίοις μετ' αὐλῶν καὶ στεφάνων εἰς
 τὰ δεῖπνα περιφερομένῳ ἐστεφανωμένων καὶ τῶν f
 φερόντων αὐτὸν καλούμενόν τε ἀκκιπήσιον. ἀλλ'
 οὔτος μὲν μικρὸς καὶ μακροφυγγότερός ἐστι καὶ τῷ
 25 σχήματι τρίγωνος ἐκείνων μᾶλλον· τούτων δ' ὁ εὐτε-
 λέστατος καὶ μικρότατος οὐχ ἦττον Ἀττικῶν χιλίων
 πιπράσκειται. Ἀπίων δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ
 τῆς Ἀπικίου τρυφῆς τὸν ἔλοπα καλούμενον τοῦτόν
 φησιν εἶναι τὸν ἀκκιπήσιον. ἀλλ' ὃ γε Ἀρχέστρατος

7. 8 ἐν τῷ περὶ ζωικῶν Rose 17 ὁ add. Mus 20. 21
 ἡγεῖται haec turbata

περὶ τοῦ Ῥοδιακοῦ γαλεοῦ λέγων τοῖς ἐταίροις πατρι-
κῶς πως συμβουλευέων φησὶν (fr. 13 R)·

295 ἐν δὲ Ῥόδῳ γαλεὸν τὸν ἀλώπεκα· κἄν ἀποθνήσκειν
μέλλης, ἂν μὴ σοι πωλεῖν θέλῃ, ἄρπασον αὐτόν·
ὄν καλέουσι Συρακόσιοι κύνια πίονα· κἄτα 5
ὑστερον ἤδη πάσχ' ὅτι σοι πεπρωμένον ἐστίν.

τούτων τῶν ἐπῶν μνησθεῖς καὶ *Αυγκεὺς* ὁ *Σάμιος*
ἐν τῇ πρὸς *Διαγόραν* ἐπιστολῇ φησιν καὶ δικαίως
παρακελεύεσθαι τὸν ποιητὴν τῷ μὴ δυναμένῳ τιμὴν
ἀριθμῆσαι ἀδικία κτήσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν. καὶ γὰρ 10
b τὸν *Θησέα*, φησί, γεγονότα καλὸν ὑπολαμβάνω τοῦ
Τληπολέμου τὸν ἰχθὺν τοῦτον αὐτῷ παρασχόντος
παραεσχηκένα. *Τιμοκλῆς* δ' ἐν *Δακτυλίῳ* φησί (II
451 K)·

γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν 15
ἐν ὄξυλιπάρῳ τρίμματι σκευάζεται.

45. ΓΛΑΥΚΟΣ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἦβας γάμφ (p.
234 L)·

σκορπίοι τε ποικίλοι σαῦροί τε, γλαῖκοι πίονες.
Νουμήνιος ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 8 Birt)· 20
ὑκην ἢ κάλλιχθιν, ὅτε χρόμιν, ἄλλοτε δ' ὄρφον
c ἢ γλαῦκον περὶόντα κατὰ μνία σιγαλόεντα.
τὴν δὲ τοῦ γλαῦκου κεφαλὴν ἐπαινῶν ὁ Ἀρχέστρα-
τός φησιν (fr. 15 R)·

ἀλλὰ μοι ὀψώνει γλαῦκου κεφαλὴν ἐν Ὀλύμπῳ 25
καὶ Μεγάροις· σεμνοῖς γὰρ ἀλίσκεται ἐκτεναγιστῆς.
καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Προβατεῖ φησιν (II 92 K)·

4 ἐθέλη A 5. 6 κἄθ' ὑστερον A cf. p. 286 a 9. 10 τὴν
τιμὴν ἀπαριθμῆσαι Wilam 10 κτήσασθαι (καὶ κατεργάσα-
σθαι) K coll. p. 286 a 13 ἀντιπαραεσχηκένα (sic Mein) ἂν K
δακτύλοι A 21 σκῆν A cf. p. 328 a ὅτε Wilam: ἢ A
26 σεμνός et ἐν τεναγέσσειν Cas

- Βοιώτῃαι μὲν ἐγγέλεις, μῦς Ποντικοί,
 θύννοι Μεγαρικοί, μαινίδες Καρύστιαι,
 φάγροι δ' Ἐρετρικοί, Σκύριοι δὲ κάραβοι. d
- ὁ δ' αὐτὸς ἐν Φιλώτιδι καὶ ταῦτα λέγει (II 109 K)·
- 5 οὐκοῦν τὸ μὲν γλανκίδιον, ὥσπερ ἄλλοτε,
 ἔφειν ἐν ἄλμῃ <φημί>. B. τὸ δὲ λαβράκιον
 A. ὀπτῶν ὄλον. B. τὸν γαλέον; A. ἐν ὑποτριμματι
 ξέσαι. B. τὸ δ' ἐγγέλειον; A. ἄλες, ὀρίγανον,
 5 ὕδαρ. B. ὁ γόγγρος; A. ταυτόν. B. ἡ βατίς; A.
 10 χλόη.
 B. πρόσεστι θύννου τέμαχος. A. ὀπήσεις. B.
 κρέας
 ἐρίφειον; A. ὀπτόν. B. θάτερον; A. τάναντία.
 B. ὁ σπλήν; A. σεσάχθω. B. νῆστις;
- 15 46. Εὐβουλος Καμπυλίῳνι (II 179 K) e
 τήν τ' εὐπρόσωπον λοπάδα
 τοῦδε τοῦ θαλαττίου
 Γλαύκου φέρουσαν εὐγενέστερον . . .
 λάβρακά θ' ἐφθὸν . . . ἄλμῃ μίαν.
- 20 Ἀναξανδρίδης Νηρεΐ (II 145 K)·
 ὁ πρῶτος εὐρῶν πολυτελεῖς τμητὸν μέγα
 γλαύκου πρόσωπον τοῦ τ' ἀκύμονος δέμας
 θύννου τά τ' ἄλλα βρώματ' ἐξ ὑγραῖς ἀλός
 Νηρεὺς κατοικεῖ τόνδε πάντα τὸν τόπον.
- 25 Ἀμφίς ἐν Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις (II 240 K)·

1 βοιωτῃαι AC: corr. Schw 2 θύννοι superscr. γλαῦκοι C:
 fort. versus excidit θύννοι <. | γλαῦκοι> Mey. 6 φημί
 add. ex p. 662b 7. 8 ἐνυποτριμματιξέσθαι AC: corr. Cas
 8 ἐγγέλιον AC 17 αὐτοῦ δὲ τοῦ θαλ. | Γλαύκου K 18 κάρα
 add. Mein 19 τ' A 22 ἀκύμονος AC: corr. Dobr 24 πάντα
 τόνδε C

- f γλαῦκοι δ' ὄλοι, φαριστὰ κρανίων μέρη
εὔσαρκα.
καὶ ἐν Φιλεταίῳ (Π 247 K):
ἔχειν καθαρείως ἐγγελύδιόν τι καὶ
γλανκινιδίου κεφάλαια καὶ λαβρακίου 5
τεμάχια.
- Ἀντιφάνης δ' ἐν Κύκλωπι ὑπερακουτίζων τὸν τέν-
θην Ἀρχέστρατόν φησιν (Π 65 K):
ἔστω δ' ἡμῖν κεστρεὺς τμητός,
νάρκη πικτή, πέρκη σχιστή, 10
τευθίς σακτή, συνόδων ὀπτός,
γλαύκου προτομή, γόγγρου κεφαλή,
5 βατράχου γαστήρ, θύννου λαγόνες,
βατίδος νῶτον, κέστρας ὀσφύς,
ψήττας κίσχος, μαινίς, καρίς, 15
τριγλή, φνκίς·
τῶν τοιούτων μηδὲν ἀπέστω.
29647. *Νανσικράτης Ναυκλήροις* (IV 575 M):
δύο μὲν φασιν ἀπαλοὶ καὶ καλοὶ
<παῖδες θεοῦ> τοῦ ναυτίλοισι πολλάκις 20
ἤδη φανέντος πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις,
ὄν καὶ τὰ θνητῶν φασιν ἀγγέλλειν πάθη.
B. Γλαῦκον λέγεις. A. ἔγνωκας.
- τὸν δὲ Γλαῦκον τὸν θαλάττιον δαίμονα Θεόλυτος
μὲν ὁ Μηθυμναῖος ἐν τοῖς Βακχικοῖς ἔπεσιν ἐρασθέντα 25
φησὶν Ἀρεάδνης, ὅτ' ἐν Δία τῇ νήσῳ ὑπὸ Διονύσου
ἤρπασθη, καὶ βιαζόμενον ὑπὸ Διονύσου ἀμπελίνῳ
b δεσμῷ ἐνδεθῆναι καὶ δεηθέντα ἀφειθῆναι εἰπόντα:

4 καθαρῶς A: corr. Cob ἐγκελίδιον A: corr. ε 9 τμητός
Pors: ὀμῆτιος AC 15 ψήττα, σκίνδος Kock μενίς A: corr. C
20 suprl. Dobr 26 ἀρεάδνης C (item litt. c)

*Ἀνθηδῶν νύ τις ἔστιν ἐπὶ πλευροῦ θαλάσσης
ἀντίου Εὐβοίης σχεδὸν Εὐρύπιοιο ῥοάων·*

- ἐνθεν ἐγὼ γένος εἰμί· πατήρ δέ με γένατο Κωπεύς.
Προμαθίδας δ' ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἡμιάμβοις Πολύ-
5 βου τοῦ Ἐρμοῦ καὶ Εὐβοίας τῆς Λαρυμνου γενεαλογεῖ
τὸν Γλαῦκον. Μνασέας δ' ἐν τρίτῳ τῶν Εὐρωπιακῶν
(FHG III 151) Ἀνθηδόνας καὶ Ἀλκυνόνης αὐτὸν γενεαλογεῖ.
ναυτικὸν δὲ αὐτὸν καὶ κολυμβητὴν ἀγαθὸν γενόμενον
Πόντιον καλεῖσθαι· ἀρκάσαντα Σύμην τὴν Ἰηλύσον καὶ c
10 Δωτίδος θυγατέρα ἀποπλεῦσαι εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν
ἐγγὺς τῆς Καρίας νῆσον ἐρημον κατοικήσαντα ἀπὸ τῆς
γυναικὸς Σύμην αὐτὴν προσαγορευῆσαι. Εὐάνθης δ'
ὁ ἐποποιὸς ἐν τῷ εἰς τὸν Γλαῦκον ὕμνῳ Ποσειδῶνος
αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ Ναῖδος νύμφης μιγῆναι τε
15 Ἀρεάδην ἐν Δία τῇ νήσῳ ἐρασθέντα, ὅτε ὑπὸ Θησέως
κατελείφθη. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Δηλίῳ πολιτεία
(p. 465 R) ἐν Δήλῳ κατοικήσαντα μετὰ τῶν Νηρηίδων
τοῖς θέλουσι μαντεύεσθαι. Πόσσις δ' ὁ Μάγνης ἐν d
20 τρίτῳ Ἀμαζονίδος τῆς Ἀργοῦς φησι δημιουργὸν γενέ-
σθαι τὸν Γλαῦκον καὶ κυβερνῶντα αὐτὴν, ὅτε Ἰάσων
μετὰ τῶν Τυρρηνῶν ἐμάχετο, μόνον ἄρρωτον γενέσθαι
ἐν τῇ ναυμαχίᾳ· κατὰ δὲ Διὸς βούλησιν ἐν τῷ τῆς
θαλάσσης βυθῷ φανῆναι καὶ οὕτως γενέσθαι θαλάτ-
τιον δαίμονα ὑπὸ μόνου τε Ἰάσονος θεωρηθῆναι.
25 Νικάνωρ δὲ ὁ Κυρηνάιος ἐν Μετονομασίαις τὸν
Μελικέρτην φησὶ Γλαῦκον μετονομασθῆναι. 48. Ἰστορεῖ e
δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ*

1 ἐπὶ λευροῦ Mein 2 εὐρειποφοροδων A: corr. Mus
9 ἰηλυμος A: corr. Cas (Ἰαλύσον) ex St. Byz. s. v. Σύμη
11 κατοικήσαντα AC: corr. Di 18 τοῖς θεοῖς A: corr. C
23 ἀφανισθῆναι Emperius 24 θεαθῆναι C

ἐπιγραφομένῳ Ἀλιεῖ (p. 238 M), ὡς ὅτι ἑγεσάμενος
βοτάνης' κατεποντώθη,

ἦν Ἡελίῳ φαέθοντι

ἐν μακάρων νήσοισι λιτὴ φύει εἰαρι γαίῃ·

Ἡέλιος δ' ἵπποις θυμήρεα δόρπον ὑπάξει 5

ὕλην ναιετάουσιν, ἵνα δρόμον ἐκτελέσωσιν

ἄτρουτοι, καὶ μὴ τιν' ἔλοι μεσσηγὺς ἀνίη.

Αἰσχρίων δ' ὁ Σάμιος ἐν τινι τῶν ἰάμβων Ὑδνης

φησὶ τῆς Σκύλλου τοῦ Σκιωναίου κατακολυμβητοῦ

θυγατρὸς τὸν θαλάσσιον Γλαῦκον ἐρασθῆναι. ἰδίως 10

f δὲ καὶ περὶ τῆς βοτάνης λέγει, ἦν φαγῶν ἀθάνατος
ἐγένετο (II 517 B⁴).

καὶ θεῶν ἄγρωστιν εὗρες, ἦν Κρόνος κατέσπειρε.

Νίκανδρος δ' ἐν τρίτῳ Εὐρωπίας (fr. 25 Sch) Νηρέως

ἐρώμενον τὸν Γλαῦκον ἱστορεῖ γενέσθαι. ὁ δ' αὐτὸς 15

Νίκανδρος ἐν πρώτῳ Αἰτωλικῶν (fr. 2) τὴν μαντικὴν

φησὶν Ἀπόλλωνα ὑπὸ Γλαύκου διδαχθῆναι· θηρῶντα

297 δὲ περὶ τὴν Ὀρεινὴν (ὄρος δὲ τοῦθ' ὑπάρχειν ὑψηλὸν

ἐν Αἰτωλίᾳ) λαγῶν θηρᾶσαι, ὃν λιποθυμοῦντα ὑπὸ

τῆς διώξεως ἀπαγαγεῖν ὑπὸ κρήνῃ τινὶ καὶ τῇ παρα- 20

κειμένη πόντῳ ἤδη ὑποψυχόμενον ἀπομάσσειν. ἀναξω-

πυρήσαντος δὲ τοῦ λαγῶ τῇ βοτάνῃ ἐπιγνόντα τῆς

βοτάνης τὴν δύναμιν ἀπογεύσασθαι καὶ ἐνθεον γενό-

μενον ἐπιγενομένου χειμῶνος κατὰ Διὸς βούλησιν εἰς

τὴν θάλασσαν αὐτὸν ἐκρῖψαι. Ἡδύλος δ' ὁ Σάμιος 25

ἢ Ἀθηναῖος Μελικέρτου φησὶν ἐρασθῆντα τὸν Γλαῦκον

ἑαυτὸν ρῖψαι εἰς τὴν θάλατταν. Ἡδύλη δ' ἡ τοῦ

b ποιητοῦ τούτου μήτηρ, Μοσχίνης δὲ θυγάτηρ τῆς

3 ἦν Mus: εἰν A 6 ὕλη Mus, sed latet regionis nomen
7 ἀν εἰη A: corr. Mus 13 καὶ θεῶν <βρωσῶν> | ἄγρ. Haupt
20 ἐπὶ κρήνῃ Pierson, verba turbata 21 ἀποψυχόμενον Pierson

Ἀττικῆς ἰάμβων ποιητρίας, ἐν τῇ ἐπιγραφομένη Σκύλλῃ
 ἱστορεῖ τὸν Γλαῦκον ἐρασθέντα Σκύλλης ἐλθεῖν αὐτῆς
 εἰς τὸ ἄντρον ἣ κόγχου δωρήματα φέροντα

Ἐρυθραίης ἀπὸ πέτρης,

- 5 ἢ τοὺς ἀλκυόνων παῖδας ἐτ' ἀπτερόγους,
 τῇ νύμφῃ δύσπιστος ἀθύσματα. δάκρυ δ' ἐκείνου
 καὶ Σειρήν γέλτων παρθένος οἰκτίσατο·
 ἀκτὴν γὰρ κείνην ἀπενήχeto καὶ τὰ σύγγεγυς c
 Αἴτης.

- 10 49. ΓΝΑΦΕΥΣ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὸ
 ἐκ τῆς ἐψήσεως τοῦ γναφέως ὑγρόν φησι πάντα σπῖλον
 καθαίρειν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἐπαίνετος ἐν
 Ὀψαρτυτικῷ.

50. ΕΓΧΕΛΥΣ. τῶν θαλασσίων ἐγγέλεων μνημο-
 15 νέυει Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις (fr. 5 L). Δωρίων δ'
 ἐν τῷ περὶ ἰχθύων μνημονεύων καὶ τῶν ἀπὸ τῆς
 Κωπαίδος τὰς Κωπαίδας ἐπαινεῖ· γίνονται δ' αὐταὶ d
 ὑπερμεγέθει. φησὶ γοῦν Ἀγαθαρχίδης ἐν ἕκτῃ
 Εὐρωπιακῶν (FHG III 192) τὰς ὑπερφυεῖς τῶν Κωπαϊ-
 20 δων ἐγγέλεων ἱερείων τρόπον στεφανοῦντας καὶ κα-
 τευχομένους οὐλὰς τ' ἐπιβάλλοντας θύειν τοῖς θεοῖς
 τοὺς Βοιωτοὺς· καὶ πρὸς τὸν ξένον τὸν διαποροῦντα
 τὸ τοῦ ἔθους παράδοξον καὶ πυνθανόμενον ἐν μόνον
 εἰδέναι φῆσαι τὸν Βοιωτὸν φάσκειν τε ὅτι δεῖ τηρεῖν
 25 τὰ προγονικὰ νόμιμα καὶ ὅτι μὴ καθήκει τοῖς ἄλλοις
 ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογίζεσθαι. οὐ γρηῃ θαναμάζειν εἰ

3 δῶρημα φέροντ' A: corr. Mein, δωρήματα K κόγχους
 Wilam 7 οἰκτίσατο C 8 παρενήχeto lac, ἀπενήχeto K
 14 in mg. ΤΩΝ ΕΙΣ Ἄ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΙ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΙ 23 ἔθους
 Elmsl: γένους A 24 φάσκοντα ὅτι K φάσκειν τε om. C
 26 οὐ γρηῃ δὲ C

e ἱερείων τρόπον ἐγγέλεις θύονται, ὅποτε καὶ Ἀντί-
 γονος ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως (p. 174 Wil) τοὺς
 Αἰολέας λέγει θυσίαν ἐπιτελοῦντας τῷ Ποσειδῶνι ὑπὸ
 τὴν τῶν θύνων ὄραν, ὅταν εὐαργήσωσι, θύειν τῷ
 θεῷ τὸν πρῶτον ἀλόντα θύννον, καὶ τὴν θυσίαν 5
 ταύτην καλεῖσθαι θυνναῖον. 51. καὶ τάριχοι δὲ
 παρὰ Φασηλίταις ἀποθύνονται. Ἡρόπυθος γοῦν ἐν
 Ὁροῖς Κολοφωνίων (FHG IV 428) περὶ τῆς κτίσεως
 ἱστορῶν τῆς Φασήλιδός φησιν ὅτι Λάκιος ὁ τὴν
 ἀποικίαν στείλας μισθὸν ἔδωκε τοῦ τόπου Κυλάβρα 10
 ποιμένι νέμοντι πρόβατα ταρίχους, ἐκείνου τοῦτο
 f αἰτήσαντος. προθέντος γὰρ αὐτῷ τοῦ Λακίου λα-
 βεῖν τοῦ χωρίου ἢ ἄλφιστα ἢ ταρίχους εἴλετο ὁ
 Κυλάβρας τοὺς ταρίχους· καὶ διὰ τοῦτο οἱ Φασηλίται
 ἀνὰ πᾶν ἔτος τῷ Κυλάβρᾳ ἔτι καὶ νῦν τάριχον 15
 θύουσι. Φιλοστέφανος δ' ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῶν
 ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων οὕτως γράφει (FHG III 28)· Λάκιον
 τὸν Ἀργεῖον τῶν σὺν Μόψῳ ἀφικομένων, ὃν τινες
 298 μὲν Λίνδιον εἶναι λέγουσιν, ἀδελφὸν δὲ Ἀντιφήμου
 τοῦ Γέλαν οἰκίσαντος, εἰς τὴν Φασήλιδα ὑπὸ Μόψου 20
 μετ' ἀνδρῶν πεμφθέντα κατὰ τινα λόγον Μαντοῦς
 τῆς Μόψου μητρός, ὅτε αἱ πρύμναι τῶν ἰδίων νηῶν
 συνέβαλον καὶ συνεθραύσθησαν κατὰ Χελιδονίας τῶν
 μετὰ τοῦ Λακίου διὰ τὸ ὑστερεῖν αὐτῶν νυκτὸς προσ-
 βαλόντων· ἀγοράσαι δ' αὐτὸν τὴν γῆν λέγεται, οὗ 25
 ἢ πόλις νῦν ἐστὶ, καθὰ ἡ Μαντῶ προεῖπε, παρὰ
 Κυλάβρα τινὸς δόντα τάριχον· τοῦτον γὰρ ἐλέσθαι

3 Αἰολέας Wilam: ἀλιέας AC 6 θυνναῖα Mein 8 ὄροις
 A: corr. Schw 13 ἄλφιστα ἢ αλιτα A: corr. Toup 14
 κυλάβρος A 21 κατὰ τινα λόγια K, sed narratio valde tur-
 bata restitui nequit, cf. O. Mueller Dor. I 114 27 καλύβρα A
 καλύβρα C

λαβεῖν αὐτὸν ἀφ' ὧν ἤγον. ὄθεν κατ' ἐνιαυτὸν τοὺς
 Φασηλίτας τῷ Κυλάβρῳ θύειν τάριχον τιμῶντας ὡς
 ἤρωα. 52. περὶ δὲ τῶν ἐγγέλεων Ἰκέσιός φησιν ἐν τοῖς
 περὶ ὕλης, ὡς αἱ ἐγγέλεις εὐχυλότεραι πάντων εἰσὶν ^b
 5 ἰχθύων καὶ ὅτι εὐστομαχίᾳ διαφέρουσι τῶν πλείστων·
 πλήσμαι γάρ εἰσι καὶ πολύτροφοι. ἐν δὲ τοῖς ταρί-
 χεσι τὰς Μακεδονικὰς ἐγγέλεις κατατάττει. Ἀριστο-
 τέλης δὲ χαίρειν φησὶ (p. 305 R) τὰς ἐγγέλεις καθα-
 ρωτάτῳ ὕδατι. ὄθεν τοὺς ἐγγελοτρόφους καθαρὸν
 10 αὐταῖς ἐπιχεῖν· πνίγεσθαι γὰρ ἐν τῷ θολερῷ. διὸ καὶ
 οἱ θηρεύοντες θολοῦσι τὸ ὕδωρ, ἵνα ἀποπνίγωνται.
 λεπτὰ γὰρ ἔχουσαι τὰ βράγχια αὐτίκα ὑπὸ τοῦ θολοῦ
 τοὺς πόρους ἐπιπωματίζονται. ὄθεν καὶ τοῖς χειμῶσιν ^c
 ὑπὸ τῶν πνευμάτων ταραττομένου τοῦ ὕδατος ἀποπνί-
 15 γονται. ὀχεύονται δὲ συμπλεκόμεναι κατ' ἀφιασι
 γλοιῶδες ἐξ αὐτῶν, ὃ γενόμενον ἐν τῇ ἰλύϊ ζωογο-
 νεῖται. λέγουσι δὲ οἱ ἐγγελοτρόφοι καὶ ὡς νυκτὸς
 μὲν νέμονται, ἡμέρας δ' ἐν τῇ ἰλύϊ ἀκίνητίζουσι ζωσί-
 τε τὸ ἐπὶ πολὺ ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη. ἐν ἄλλοις δὲ πάλιν
 20 ὁ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (h. an. 6,16 p. 570 a 3.15—17.20)
 γίνεσθαι αὐτὰς οὔτε ὤτοκούσας οὔτε ζωτοκούσας
 ἀλλ' οὐδὲ ἐξ ὀχείας, ἀλλ' ἐν τῷ βορβόρῳ καὶ τῇ ἰλύϊ
 σήψεως γινομένης· καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν καλουμένων ^d
 τῆς γῆς ἐντέρων λέγεται. διὸ καὶ Ὅμηρον τῆς τῶν
 25 ἰχθύων φύσεως χωρίζοντα τάδε εἰπεῖν (Φ 353)·

τεῖροντ' ἐγγέλυσές τε καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ δίνας.

53. Ἐπικούρειος δὲ τις εἰκαδιστῆς τῶν συνδειπνούν-
 των ἡμῶν ἐγγέλυος παρατεθείσης ἴπαρεστιν, ἐφη, ἡ

16 γλινωδες AC: corr. C superscr.
 add. C 27 ἐπικούριος A: corr. C

24 ἐντέρων om. A:

τῶν δείπνων Ελένη· ἐγὼ οὖν Πάρις ἔσομαι· καὶ
 χεῖρας μήπω τινὸς ἐκτετακός ἐπ' αὐτὴν ἐπιβαλὼν
 ἐψίλωσε τὸ πλευρὸν ἀνάγων εἰς ἄκανθαν. ὁ δ' αὐτὸς
 οὗτος πλακοῦντός ποτε θερμοῦ παρατεθέντος καὶ πάν-
 των ἀπεχομένων ἐπιφωνήσας (Γ 371)·

τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἰμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε,
 προπετῶς ἐπιβαλὼν καὶ καταπιῶν φλεγόμενος ἐξεφέ-
 ρετο. καὶ ὁ Κύνουλος ἔφη· 'ἀποφέρεται ἐκ τῆς
 βρογχοπαρατάξεως ὁ λάρος.' καὶ περὶ τῆς ἐγγέλυος
 δ' Ἀρχέστρατος οὕτως ἱστορεῖ (fr. 18 R)·

ἐγγελυν αἰνῶ μὲν πᾶσαν, πολὺ δ' ἐστὶ κρατίστη
 Ῥηγίου ἀντιπέρας πορθμοῦ ληφθεῖσα θαλάσσης·
 ἔνθα σὺ τῶν ἄλλων πάντων, Μεσσήνιε, θνητῶν
 βροῶμα τιθεῖς τοιόνδε διὰ στόματος πλεονεκτεῖς.

οὐ μὴν ἄλλὰ κλέος γ' ἀρετῆς μέγα κάρτα φέρουσι
 Κωπαταὶ καὶ Στρυνμόνιαι· μεγάλαι τε γάρ εἰσι
 καὶ τὸ πάχος θαυμασταί. ὁμῶς δ' οἶμαι βασιλευεῖ
 πάντων τῶν περὶ δαῖτα καὶ ἥδονῃ ἡγεμονεύει

ἐγγελυς, ἣ φύσει ἐστὶν ἀπύρηνος μόνος ἰχθύς . . .
 54. Ὀμήρου δὲ εἰπόντος 'τεῖροντ' ἐγγέλυές τε καὶ
 ἰχθύες' ἀκολούθως ἐποίησε καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 101 B⁴)·
 πολλὰς δὲ τυφλὰς ἐγγέλυας ἐδέξω.

οἱ δ' Ἀττικοί, καθὼς Τρύφων φησί (fr. 21 V), τὰς
 ἐνικὰς χρήσεις ἐπιστάμενοι διὰ τοῦ ὕ τὰς πληθυντικὰς
 οὐκ ἔτι ἀκολούθως ἐπιφέρουσιν. ὁ γοῦν Ἀριστο-
 φάνης ἐν μὲν Ἀχαρνεῦσι (889)·

σκέψασθε (φησί) παῖδες τὴν κρατίστην ἐγγελυν.
 καὶ ἐν Λημνίαις (I 487 K)·

2 χεῖρας Cas: πέρας AC 3 ἀγαγὼν AC: corr. Schw
 12 ἀντιπέραν C πορθμῶ Mein 17 ὁμῶς AC: corr. Coraes,
 ὄλωσ Schw 19 ἀπήρηνος Coraes

ἔγγελον Βοιωτίαν.

τὴν δ' εὐθείαν ἐν Δαιταλευσί (I 447 K)·

καὶ λειὸς ὥσπερ ἔγγελος.

καὶ Κρατῖνος ἐν Πλούτοις (I 68 K)·

5 θύννος, ὀρφῶς, γλαῦκος, ἔγγελος, κύων.

τὰς μέντοι πληθυντικὰς οὐκ ἔθ' ὁμοίως τῷ ποιητῇ.

Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν (864)·

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηρώμενοι πέπονθας.

καὶ δευτέραις Νεφέλαις (559)·

10 τὰς εἰκοῦς τῶν ἐγγέλων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.

ἐν Σφηξί δὲ ἡ δοτικὴ (510)·

οὐ χαίρω δὲ βατίσιν, οὐδ' ἐγγέλεσιν.

Στράτις δ' ἐν Ποταμοῖς ἔφη (I 722 K)·

ἐγγέλων ἀνεψιός.

15 Σημωνίδης δ' ἐν ἰάμβοις (II 458 B⁴)·

ὥσπερ ἔγγελος κατὰ γλοιοῦ.

καὶ τὴν αἰτιατικὴν·

ἔρφδιος γὰρ ἔγγελον Μαιανδρίην

τροίραρον εὐρῶν ἐσθίουτ' ἀφείλετο.

20 Ἀριστοτέλης δ' ἐν τοῖς περὶ ζῴων διὰ τοῦ ἰ ἐγγελίς

εἶρηκεν. ὅταν δ' Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσι λέγῃ (864)·

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηρώμενοι πέπονθας·

ὅταν γὰρ ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν·

ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,

25 αἰροῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἦν τὴν πόλιν ταράττης,

σαφῶς δηλοῖ ὅτι ἡ ἔγγελος ἐκ τῆς ἰλύος λαμβάνεται.

ἐνθεν καὶ τοῦνομα εἰς ὕς ἐπερατώθη. καὶ ὁ ποιητῆς

οὖν θέλων δηλῶσαι τὸ εἰς βάθος τοῦ ποταμοῦ και-

όμενον οὕτως ἔφη·

8 ὥσπερ γὰρ A 13 ποταμοῖς A 23 οὐδὲ ἔν AC
24 ἄν A 27 ἐνθεν A: ὅθεν C

τείρουτ' ἐγγέλους τε καὶ ἰχθυες.

ἰδικιώτερον δὲ καὶ κατ' ἐξαιρέτων ἐγγέλους, ἵνα καὶ
τὸ βάθος τοῦ κεκαυμένου ὕδατος δηλώσῃ. 55. Ἀντι-
e φάνης δ' ἐν Αἴκωνι κωμωδῶν τοὺς Αἰγυπτίους φησὶν
(II 71 K)

5

τά τ' ἄλλα δεινούς φασι τοὺς Αἰγυπτίους

εἶναι τὸ νομίσαι τ' ἰσόθεον τὴν ἐγγελιν.

πολὺ τῶν θεῶν γὰρ ἔστι τιμιωτέρα.

τῶν μὲν γὰρ εὐξαμένοισιν ἔσθ' ἡμῖν τυχεῖν,

5 τούτων δὲ δραχμὰς τοῦλάχιστον δώδεκα

10

ἢ πλέον ἀναλώσασιν ὀσφρέσθαι μόνον.

οὕτως ἔσθ' ἄριον παντελῶς τὸ θηρίον.

Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πόλεσι πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους

f ἀποτεϊνόμενος τὸν λόγον φησὶν (II 150 K)

οὐκ ἂν δυναίμην συμμαχεῖν ὑμῖν ἐγώ.

15

οὔθ' οἱ τρόποι γὰρ ὁμοιοῦσ' οὔθ' οἱ νόμοι

ἡμῶν, ἀπ' ἀλλήλων δὲ διέχουσιν πολὺ.

βοῦν προσκυνεῖς, ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς.

5 τὴν ἐγγελιν μέγιστον ἡγεῖ δαίμονα,

ἡμεῖς δὲ τῶν ὄψων μέγιστον παρὰ πολὺ.

20

οὐκ ἔσθιεις ὕει', ἐγὼ δέ γ' ἥδομαι

300 μάλιστα τούτοις· κύνα σέβεις, τύπτω δ' ἐγώ,

τοῦψον κατεσθίουσαν ἡνίκ' ἂν λάβω.

10 τοὺς ἱερέας ἐνθάδε μὲν ὀλοκλήρους νόμος

εἶναι, παρ' ὑμῖν δ', ὡς ἔοικ', ἀπηργμένους.

25

τὸν αἰέλουρον κακὸν ἔχοντ' ἐὰν ἴδῃς

κλαίεις, ἐγὼ δ' ἥδιστ' ἀποκτείνας δέρω.

δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῆ, παρ' ἐμοὶ δέ γ' οὔ.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Αἰγυπτίσις (II 451 K)

10 τούτων δραχμὰς δὲ K ἔνδεκα (ιῶ) C 11 ὀσφρέσθαι
A C: corr. Elmsl 12 οὕτως ἄριόν γε Koppiers 19 ἡγῆ C

- πῶς ἂν μὲν οὖν σώσειεν ἴβις ἢ κύων;
 ὄπου γὰρ εἰς τοὺς ὁμολογουμένους θεοὺς b
 ἀσεβοῦντες οὐ διδόασιν εὐθέως δίκην,
 τίν' αἰελοῦρου βωμὸς ἐπιτρίψειεν ἄν;
 5 56. ὅτι δ' ἥσθιον τὰς ἐγγέλεις καὶ μετὰ τεύτλων
 ἐντυλλέξαντες πολὺ μὲν ἔστι καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις
 κωμικοῖς, καὶ Εὐβουλος δέ φησιν ἐν Ἠχοῖ (II 176 K)
 νύμφα ἀπειφόμενος τεύτλω περὶ σῶμα καλυπτὰ
 λευκόχρως παρέσται,
 10 ἔγγελυς, ᾧ μέγα μοι μέγα σοι φῶς . . . ἐναργές.
 καὶ ἐν Ἰωνί (II 177 K)
 μετὰ ταῦτα θύννων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπει c
 ὑπογάστρι' ὀπτῶν αἴ τ' ἐχιδνοσώματι
 Βοιωτῖαι παρῆσαν ἐγγέλεις θεαὶ
 15 τεῦτλ' ἀμπεχόμεναι.
 καὶ ἐν Μηδείᾳ (II 186 K)
 παρθένου Βοιωτίας
 Κωπᾶδος ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάν.
 ὅτι δὲ καὶ αἱ Στρυμόνιαι ἐγγέλεις δι' ὀνόματος ἥσαν
 20 φησιν ἐν Θαμύρᾳ Ἀντιφάνης (II 52 K)
 καὶ σοῦ γ' ἐπώνυμός τις ἐν φήμαις βροτῶν
 Θρηῆκας κατάφρων ποταμὸς ὀνομασμένος
 Στρυμών, μεγίστας ἐγγέλεις κεκτημένος. d
 καὶ περὶ τὸν Εὐλέα δὲ ποταμὸν (οὗ μνημονεύει Ἀντί-
 25 μαχος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Δέλτοις οὕτως (fr. 56 K)
 ἐλθὼν Εὐλήης πηγὰς ἐπι δινήεντος)

1 μὲν om. C, ἄν τιν' οὖν Kock, με νῦν Mein 2 τοὺς
 Philod. π. εὐσεβ. 20: θεοὺς AC 10 φάος ὅσσον ἐναργές K
 12 καὶ μετὰ A: cf. p. 302 d ἐπὶ σὲ πλεῖ AC: cf. p. 302 13 αἴ
 τε λιμνοσώματι AC: corr. K 22 θρηῆκας AC: corr. Madv
 24 εὐκλέα A: corr. Schw 26 εὐλείας A: corr. Mein, Εὐλείης Bgk

Δημήτριος [δ'] ὁ *Σκήψιος* ἐν ἐκκαίδεκάτῃ τοῦ *Τρωικοῦ* διακόσμου (fr. 11 Gaede) ἐγγέλεις φησι διαφόρους γίνεσθαι.

57. *ΕΛΟΥΨ*. προείρηται μὲν τινα περὶ αὐτοῦ (p. 282 d)· ἀλλὰ καὶ Ἄρχεστρατός φησι τάδε περὶ αὐτοῦ (fr. 19 R)·

e τὸν δ' ἔλοπ' ἔσθε μάλιστα *Συρακούσiais* ἐνὶ κλειναῖς, 5
τὸν γε κρατιστεύουθ'. οὗτος γὰρ αὖ ἐστὶν ἐκεῖθεν
τὴν ἀρχὴν γεγονώς· ὧσθ' ἤνικ' ἂν ἢ περὶ νήσους
ἢ περὶ τὴν ἄλλην που ἀλῶ γῆν ἢ περὶ Κρήτην,
λεπτὸς καὶ στερεὸς καὶ κυματοπλήξ ἀφικνεῖται.

58. *ΕΡΥΘΡΙΝΟΣ*. Ἄριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων 10
(p. 306 R) καὶ *Σπεύσιππος* παραπλήσιά φησιν εἶναι
φάγρον, ἐρυθρίνον, ἥπατον. τὰ παραπλήσια εἶρηκε καὶ
f *Δωρίων* ἐν τῷ περὶ ἰχθύων. *Κυρηναῖοι* δὲ ὕκην
τὸν ἐρυθρίνον καλοῦσιν, ὡς *Κλείταρχος* φησιν ἐν
Γλώσσαις. 15

59. *ΕΓΚΡΑΣΙΧΟΛΟΙ*. καὶ τούτων μέμνηται Ἄρι-
στοτέλης ὡς μικρῶν ἰχθυδίων ἐν τῷ περὶ ζωικῶν.
Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τῶν ἐγκρασιχόλων
ἐν τοῖς ἐψητοῖς μέμνηται εἰπὼν οὕτως· 'ἐψητοὺς εἶναι
μὲν δεῖ ἐγκρασιχόλους ἢ ἴωπας ἢ ἀθερίνας ἢ κωβιούς ἢ 20
τριγλίδας μικρὰς σηπίδια τε καὶ τευθίδια καὶ καρκίνια.'

301 60. *ΕΨΗΤΟΣ*. ἐπὶ τῶν λεπτῶν ἰχθυδίων. Ἄρι-
στοφάνης ἐν Ἀναγύρω (I 405 K)·

οὐχ ἐψητῶν λοιπὸς ἐστίν.

Ἄρχιππος Ἰχθύσι (I 682 K)·

καὶ τὴν μὲν ἀφύην καταπέπωκεν ἐντυχῶν
ἐψητός. 25

1 δ' del. Schw 5 ἐνικλίνας A: corr. C 7 γεγονώςθ'
ην κωνη περὶ A: corr. Ribb 13 δὲ δύκην AC: corr. Cas
22 totum hoc caput de suo addidit Athenaeus 26. 27 ἐψητός
ἐντυχῶν AC: corr. Mein

- Εὔπολις Αἰξίν* (I 259 K).
 ὦ Χάριτες, αἴσι μέλουσιν ἐψητοί.
Εὔβουλος ἐν Προσουσία ἢ Κύνω (II 196 K).
 ἀγαπῶν τε κἄν ἐψητὸν ἐν τεύτλοις ἕνα
 5 διὰ δωδεκάτης ἐψόμενον ἡμέρας ἰδη.
Ἄλεξις ἐν Ἀπεγλανκωμένω (II 303 K).
 καὶ γὰρ ἐψητοί τινες
 παρῆσαν ἡμῖν δαιδαλεῖοί πως.
 τὰ γὰρ καλὰ πάντα Δαιδάλου καλοῦσιν ἔργα. καὶ b
 10 ἅλιν.
 τῶν οὖν κορακίνων πείραν οὐχὶ λαμβάνεις
 οὐδὲ τριχίδων οὐδ' οἶον ἐψητῶν τινῶν;
 πληθυντικῶς δὲ λέγουσιν ἐψητοὺς κατὰ τὸ πλεῖστον.
Ἀριστοφάνης Δράμασιν ἢ Νιόβω (I 464 K).
 15 οὐδὲν μὰ Δί' ἐρῶ λοπάδος ἐψητῶν.
Μένανδρος Περιουθία (IV 188 M).
 τὸ παιδίον . . εἰσῆλθεν ἐψητοὺς φέρον.
 ἐνικῶς δὲ Νικόστρατος ἐν Ἡσιόδω (II 223 K).
 βεμβράδ', ἀφύνη, ἐψητόν.
 20 *Ποσειδίππος Ἀποκλειομένη* (IV 515 M).
 ἐψητὸν ἀγοράζειν τινά.
 ἐν δὲ τῇ ἐμῇ *Ναυκράτει* ἐψητοὺς καλοῦσιν ἰχθύδια c
 ὑπολειπόμενα ἐν ταῖς διώρυξιν, ὅταν ὁ Νεῖλος υπο-
 παύηται τῆς πληρώσεως.
- 25 61. ΗΠΑΤΟΣ ἢ ΛΕΒΙΑΣ. Διοκλῆς τοῦτόν φησι
 τῶν πετραίων εἶναι. Σπεύσιππος δ' ὄμοιον φάγρον
 τὸν ἥπατον. ἐστὶ δὲ μονήρης, ὡς φησιν Ἀριστο-
 τέλης (p. 306 B), σαρκοφάγος τε καὶ καρχαρόδους, τὴν
 χροιάν μὲν μέλας, ὀφθαλμοὺς δὲ μελζοντας ἢ καθ'

8 δαιδαλεῖοι A δαιδάλεοι C: corr. Wilam 19 βαμβράδ'
 A: corr. Mus

αὐτὸν ἔχων, καρδίαν τρίγωνον λευκήν. Ἀρχέστρατος
δ' ὁ τῶν δείπνων λοχαγός φησιν (fr. 30 R).

d καὶ λεβίαν λαβέ, Μόσχε, τὸν ἥπατον ἐν περικλύστῳ
Δήλῳ καὶ Τήνῳ.

62. ΗΛΑΚΑΤΗΝΕΣ. Μνησίμαχος Ἴπποτρόφος 5
(II 438 K).

σκόμβρος,

θύννος, κωβίός, ἡλακατῆνες.

εἰς δὲ κητώδεις, ἐπιτήδειοι εἰς ταριχείαν. Μέναν-
δρος Κόλακί φησι (IV 154 M). 10

κωβίός, ἡλακατῆνες,

κυνὸς οὐραῖον.

Μνασέας δὲ ὁ Πατρεύς φησι (FHG III 155). Ἰχθύος
δὲ γίνεται καὶ Ἑσυχίας τῆς ἀδελφῆς Γαλήνη καὶ Μύ-
ραινα καὶ Ἥλακατῆνες. 15

e 63. ΘΥΝΝΟΣ. τοῦτόν φησιν Ἀριστοτέλης (h. an.
598 a b) εἰσπλεῖν εἰς τὸν Πόντον ἐχόμενον τῆς γῆς ἐν
τῷ δεξιῷ ὀφθαλμῷ βλέπειν, τῷ γὰρ εὐωνύμῳ ἀμβλυ-
πεῖν. ἔχει δ' ὑπὸ τὰ πτερυγία τὸν λεγόμενον οἴστρον.
χαίρει δὲ ἀλέα· διὸ καὶ πρὸς τὴν ἄμμον πρόσσεισι. 20
γίνεται δὲ ἐδώδιμος ὅταν τοῦ οἴστρον παύσῃται.
μίσγεται δὲ μετὰ τὴν φωλείαν, ὡς φησι Θεόφραστος,
καὶ ἕως μὲν ἂν ἔγη μικρὰ τὰ κνήματα, δυσάλωτος,
f ὅταν δὲ μείζω γένηται, διὰ τὸν οἴστρον ἀλλίσκεται.
φωλεύει δὲ ὁ θύννος καίτοι πολυαίματος ὢν. Ἀρχέ- 25
στρατος δὲ φησιν (fr. 21 R).

1 τρίγωνον, ἥπαρ λευκόν Rondelet 3 λαβεῖν οσχετον A:
corr. Valck 10 Κόλακι Clericus: κόλωσι A 12 καὶ κυνὸς
A C: corr. ex Mnesimacho p. 403 b v. 36 15 Ἥλακατῆν Adam
16 θύννος add. C 17 ἐκπλεῖν A C: corr. ed. Bas male haec
truncata, cf. Aristot 22 φωλίαν A: corr. C

- ἀμφὶ δὲ τὴν ἱερὰν τε καὶ εὐρύχωρον Σάμον ὄψῃ
 θύννου ἀλισκόμενον σπουδῇ μέγαν, ὃν καλέουσι
 ὄρκυν, ἄλλοτε δ' αὐτὸ κῆτος. τούτου δὲ θεοὶς χρῆ
 ὄψωνεῖν ἅ πρέπει ταχέως καὶ μὴ περὶ τιμῆς . . .
- 5 ἐστὶ δὲ γενναῖος Βυζαντίῳ ἐν τε Καρύστῳ· 302
 ἐν Σικελῶν δὲ κλυτῇ νήσῳ Κεφαλοῖδῃς ἀμείνους
 πολλῶν τῶνδε τρέφει θύννους καὶ Τυνδαρις ἀκτῆ.
 ἂν δέ ποτ' Ἰταλίας ἱερᾶς Ἰππώνιον ἔλθῃς
 ἐρπετὸν εἰς ὕδατος στεφάνους, πολὺ δὴ, πολὺ πάντων
 10 10 ἐνταῦθ' εἰσὶν ἄριστοι ἔχουσί τε τέρατα νίκης.
 οἱ δ' ἐπὶ τῶνδε τόπων πεπλανημένοι εἰσὶν ἐκεῖθεν
 πολλὰ περάσαντες πελάγη βρυχίου διὰ πόντου·
 ὥστ' αὐτοὺς ἡμεῖς θηρεύομεν ὄντας ἀώρους. b
64. ὠνομάσθη δὲ θύννος ἀπὸ τοῦ θύειν τε καὶ
 15 ὄρμᾶν. ὄρμητικὸς γὰρ ὁ ἰχθὺς διὰ τὸ ἔχειν κατὰ τινα
 ὦραν οἴστρον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὑφ' οὗ φησὶν ὁ Ἀρι-
 στοτέλης αὐτὸν ἐξελαύνεσθαι γράφων οὕτως (h. a.n.
 602 a 25)· 'οἱ δὲ θύννοι καὶ οἱ ξιφίαι οἰστρωσὶ περὶ
 κυνὸς ἐπιτολήν· ἔχουσι γὰρ ἀμφοτέρωι τῆνικαῦτα παρὰ
 20 τὰ πτερόγρια οἰοῦναι σκωλήκιον τὸν καλούμενον οἴστρον, c
 ὅμοιον μὲν σκορπίῳ, μέγεθος δ' ἡλικὸν ἀράχνης. τοῦτο
 δὲ ποιεῖ αὐτοὺς ἐξάλλεσθαι οὐκ ἔλαττον τοῦ δελφίνου·
 καὶ τοῖς πλοίοις πολλάκις ἐμπλῖπτουσι.' καὶ Θεο-
 δωρίδας δέ φησι (anth. I. 521 B)·
- 25 θύννοι τε διοιστρήσονται Γαδείρων δρόμον.

1 εὐρύχωρον AC 3 ἄλλοι δ' A: corr. Ribb θεοὶς AC: θέρους
 Ribb 4 μητέρι τιμῆς A: corr. Coraes lacunam indic. Meineke
 addens verb. δηριάαν sim. 6 δὲ Cor: τε AC κεφαλοῖδ' εἰς A:
 corr. Cas 8 εἰπώνιον A: corr. Mus 9 Περσεφόνης ἔδος
 εὐστεφάνου K coll. Strab. p. 256 13 αὐτ' A: corr. Cas
 ὄρους A: corr. Cas 19 ὅμοιον μὲν σκορπίαι τῆνικαῦτα A
 (ex v. seq.) 25 δὴ οἴστρησονται A: corr. lac

Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (c. 8 H) περὶ τῆς ἐν Ἰβηρίᾳ Λυσιτανίας χώρας διαλεγόμενός φησιν ὅτι βάλανοι εἰσι κατὰ βᾶθος ἐν τῇ αὐτόθι θαλάττῃ πεφυτευμένοι, ὧν τὸν καρπὸν σιτουμένους τοὺς θύννους πιαίνεσθαι. 5
 d διόπερ οὐκ ἂν ἀμάρτοι τις λέγων ὕς εἶναι θαλαττίους τοὺς θύννους. [εἰσὶν γὰρ οἱ θύννοι οἷον ὕες, ἀπὸ τῶν βαλάνων ἀύξανόμενοι] 65. ἐπαινεῖται δὲ τοῦ ἰχθύος τούτου τὰ ὑπογάστρια, ὡς καὶ Εὐβουλὸς φησιν ἐν Ἰωνί (II 177 K).

μετὰ ταῦτα θύννων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει
 ὑπογάστρι' ὀπτῶν.

Ἄριστοφάνης Ἀημνίαις (I 487 K).

οὐκ ἔρχελλν Βοιωτίαν, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύννου
 ὑπογάστριον.

Στράτις Ἀταλάντῃ (I 713 K).

ὑπογάστριον θύννου τι κάκροκόλιον

e δραχμῆς ὕειον.

ἐν δὲ Μακεδόσιν (I 719 K).

ὑπογάστριά θ' ἠδέα θύννων.

Ἐριφος Μελιβοία (II 429 K).

ταῦτα γὰρ οἱ πένητες οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι

ὑπογάστριον θύννακος οὐδὲ κρανίου

λάβρακος οὐδὲ γόγγρον οὐδὲ σηπίας,

ἄς οὐδὲ μάκαρας ὑπερορᾶν οἶμαι θεούς.

ὅταν δὲ καὶ Θεόπομπος ἐν Καλλισχῶφ λέγῃ (I 738 K).

ἰχθύων δὲ δὴ

ὑπογάστρι', ᾧ Δάματρο,

7 εἰσὶν — 8 ἀύξανόμενοι del. K 17 τι p. 399d: τς A
 18 ὕιον A: corr. Cas 22 velut ταῦτ' ἄρ' ἄθλιοι | εἰς² οἱ
 πένητες 25 οὐδὲ μακρανῃ A: corr. C, fort. ἂν (i. e. ἂν
 οὐδὲ 28 ὑπογάστριον ᾧ AC: corr. p. 399d

παρατηρητέον ὅτι ἐπὶ ἰχθύων μὲν ὑπογάστριον λέγουσι, f
 σπανίως δ' ἐπὶ χοίρων καὶ τῶν ἄλλων ζῴων. ἄδηλον
 δ' ἐπὶ τίνων ἔταξε τὸ ὑπογάστριον Ἀντιφάνης ἐν
 τῷ Ποντικῷ, ὅταν λέγη (II 92 K).

- 5 ὅστις ὠψώνηκ' ἴσως
 τούτους μεγαλείως ταῖς κάμιστ' ἀπολουμέναις
 ὑπογάστρι' ἔλθων (ὄσα Ποσειδῶν ἀπολέσαι)
 τάττειν τε γεννικῶς παρασκευάζεται
 πλευρὰν μετ' αὐτῶν.
- 10 Ἄλεξις δ' ἐν Ὀδυσσεὶ ὑφαίνοντι καὶ τὴν κεφαλὴν
 τοῦ θύννου ἐπαινῶν φησιν (II 354 K)
 καὶ τοὺς ἀλιέας δ' εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλλω·
 ἀπελευθέρων ὀψάρια θηρεύουσί μοι,
 τριχίδια καὶ σηπίδια καὶ φρυκτούς τινας. 303
- 15 B. οὗτος πρότερον κεφαλὴν εἰ λάβοι θύννον
 5 ἐνόμιζεν ἐγγέλεια καὶ θύννας ἔχειν.
 ἐπήνουν δὲ τῶν θύννων καὶ τὰς κλεῖδας καλουμένας,
 ὡς Ἀριστοφῶν ἐν Πειρίθῳ (II 278 K)
 καὶ μὴν διέφθαρχαί γε τοῦψον παντελῶς·
- 20 κλεῖδες μὲν ὅπται δύο παρεσκευασμέναι b
 B. αἷς τὰς θύρας κλείουσι; A. θύννειοι μὲν οὖν.
 B. σεμνὸν τὸ βρωῖμα. A. καὶ τρίτη Λακωνικὴ.
66. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως (p. 174
 Wil) τῷ Ποσειδῶνι φησι θύννον θύεσθαι, καθάπερ
 25 προείπαμεν (p. 297 b). Ἡρακλέων δ' ὁ Ἐφέσιος <θύννον>

5 ὠψώνηκε A: corr. C ἴσως vix sanum 6 ταύταις Herw
 7 ἄς (pro ὄσα) Kock, fort. ἄς ὁ 11 at non laudat 12 δ'
 om. C ἐμβάλλω C 14 σικχηπίδια A: corr. C 15 B. add.
 Kock κεφάλαιον (hoc Mein) εἰ λάβοι κυνός·Kock εἰ θύννον
 λάβοι Erfurd 16 ἐγγέλεια A θύννοισ C 21 θύννον μὲν
 AC: corr. Kock 22 τὸ Mus: καὶ A om. C 25 θύννον
 add. K cf. Hesych s. θύννον

τὸν ὄρκυνόν φησι λέγειν τοὺς Ἀττικοὺς. Σώστρατος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ζώων τὴν πηλαμύδα θυννίδα καλεῖσθαι λέγει, μείζω δὲ γινομένην θύννον, ἔτι δὲ μείζονα ὄρκυνον, ὑπερβαλλόντως δὲ αὐξανόμενον γίνεσθαι c κῆτος. μνημονεύει δὲ τοῦ θύννου καὶ Αἰσχύλος λέγων 5 (fr. 300 N)·

σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν μύδρους
ὡς ἄστενακτὶ θύννος ὡς ἠνείχετο
ἄναυδος.

καὶ ἀλλαχοῦ (fr. 301 N)·

10

τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην,
ὡς τοῦ θύννου τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέποντος, ὡς Ἀριστοτέλης εἶρηκεν (cf. p. 301e).

<Μένανδρος> Ἀλιεῦσι (IV 77 M)·

καὶ θάλασσα βορβορώδης, ἣ τρέφει θύννον μέγαν. 15
καὶ παρὰ Σώφρονι ὁ θυννοθήρας ἐστίν (p. 12 Bo).
οὓς ἐνιοὶ θύννους καλοῦσιν, Ἀθηναῖοι δὲ θυννίδας.

67. ΘΥΝΝΙΣ. τοῦ ἄρρενος ταύτην φησὶ διαφέρειν d ὁ Ἀριστοτέλης (h. an. 543 a 12) τῷ ἔχειν ὑπὸ τῆ γαστρὶ πτερύγιον, ὃ καλεῖσθαι ἀθήρα. ἐν δὲ τῷ περὶ ζώων 20 μορίων (ib. 543 b 11) διστάς αὐτὴν τοῦ θύννου φησὶν τοῦ θέρουσ τίκτειν περὶ τὸν Ἐκατομβαιῶνα θυλακοειδές, ἐν ᾧ πολλὰ γίνεσθαι μικρὰ ψά. καὶ Σπεύσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων διίστησιν αὐτάς τῶν θύννων καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις. Κρατῖνος δ' ἐν Πλού- 25 τοις φησὶν (I 63 K)·

3 μείζω C: νομίζω A 7 κάπιχαλκεύει λέγων μ. A: corr. lac 8 ἠνείχετο A: corr. Herm 9 ἄν λυδός A: corr. Mus 11 οὔτος καὶ ὄνομα A ὄμμα C: corr. ex Plut. mor. 979 e 14 Μένανδρος add. Dalecamp, sed plura exciderunt, etiam post Sophronis locum 15 θάλασσα καὶ β. A: corr. Bentl 18 ταύτη A C: corr. Cas 20 ἀφάρεια (ἀφορέα Aⁿ) Arist

ἐγὼ γάρ εἰμι θυννὶς ἢ μέλαινά σοι
καὶ θύννος, ὀρφῶς, γλαῦκος, ἔγγελος, κύων.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων (p. 299 R) ἀγε-
λαῖον καὶ ἔκτοπιστικὸν εἶναι τὴν θυννίδα. Ἀρχέ-
5 στρατος δ' ὁ κίμβιξ φησί (fr. 20 R):

καὶ θύννης οὐραῖον ἔχειν — τὴν θυννίδα φωνῶ
τὴν μεγάλην, ἧς μητρόπολις Βυζάντιόν ἐστιν.
εἶτα τεμὼν αὐτὴν ὀρθῶς ὅπτησον ἅπασαν
ἄλσι μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας.

10 5 θερμά τ' ἔχειν τεμάχη βάπτων θριμείαν ἐς ἄλμην-
καὶ ξήρ' ἂν ἐθέλης ἔσθειν γενναῖα πέλουται,
ἀθανάτοισι θεοῖσι φηὴν καὶ εἶδος ὅμοια.

ἂν δ' ὄξει ῥάνας παραθῆς, ἀπόλωλεν ἐκείνη. f

καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Παιδεραστῇ (II 85 K):

15 τῆς τε βελτίστης μεσαίου θυννάδος Βυζαντίας
τέμαχος ἐν τεύτλου λακιστοῖς κρύπτεται στεράσμασιν.
τῆς θυννίδος τὸ οὐραῖον ἐπαινεῖ καὶ Ἀντιφάνης ἐν
Κουρίδι οὕτως (II 63 K):

ὁ μὲν <ἐν> ἀγρῶ τρεφόμενος

20 θαλάττιον μὲν οὗτος οὐδὲν ἐσθίει
πλὴν τῶν παρὰ γῆν, γόγγρον τι' ἢ νάρκην τι' ἢ³⁰⁴
θύννης τὰ πρὸς γῆς. B. ποῖα; A. τὰ κάτωθεν λέγω.

5 B. τούτους φάγοις ἂν; Γ. τοὺς γὰρ ἄλλους νενόμικα
ἀνθρωποφάγους ἰχθύς. B. τὸ δεῖνα δ' ἐσθίεις,

1 ἢ μέλαινά σοι K: ἢ μελαίνας οἱ A 4. 5 ἀρχέλαος
AC: corr. Mus 6 τὴν Ribb: ἦν A 9 μούνον AC: corr.
Mus 11 καὶ ξήρ' ἂν Dalecamp: κᾶν ξηρᾶν AC ἐσθίειν
AC: corr. Mus 12 ὅμοια AC: corr. Gesner 16 τεύτλου
A: corr. C 19 ἐν add. Cob 21 πλὴν C: πρὶν A 22 γῆς
Cob: τῆς A 24 δ' ἔνα δ' ἐσθίεις (ηἰ in ras. m.¹) A:
corr. Schw

τουτι κακόνωτα πλοῖα; Γ. Κοπᾶδας λέγεις;
ἀγρίως γε . . . παρὰ λίμνην γὰρ γεωργῶν τυγχάνω.
τὰ δ' ἐγγέλεια γράψομαι λιποταξίου·

10 κομιδῇ γὰρ οὐκ ἦν οὐδαμοῦ.

τούτων τῶν λαμβείων ἔνια ἔστιν εὔρειν καὶ ἐν Ἄκε- 5
b στρία καὶ ἐν Ἀργοίῳ ἢ Βουταλίῳ. Ἴππῶναξ δέ,
ὡς Λυσανίας ἐν τοῖς περὶ λαμβοποιῶν παρατίθεται,
φησὶν (II 474 B⁴):

ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῇ τε καὶ ῥύβδην
θυννίδα τε καὶ μυττωτὸν ἡμέρας πάσας 10
δαινύμενος, ὥσπερ Λαμψακηνὸς εὐνοῦχος,
κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χρῆ σκάπτειν

5 πέτρας τορείας, σῦκα μέτρια τρώγων
καὶ κριθινὸν κόλλικα, δούλιον χόρτον.

μνημονεύει δὲ τῶν θυννίδων καὶ Στρατίτις ἐν Καλ- 15
λιπίδῃ (I 715 K).

c 68. ἼΠΠΟΥΡΟΙ. Ἀριστοτέλης ἐν δευτέρῳ ζῶων
μορίων (p. 543 a 22) τοὺς ἵππούρους φησὶν ᾧὰ τίκειν,
καὶ ταῦτα ἐξ ἐλαχίστων μέγιστα γίνεσθαι, ὡς καὶ τὰ
τῆς σμυραίνης· τίκειν δὲ ἕαρος. Δωρίων δ' ἐν τῷ 20
περὶ ἰχθύων κορυφαίαν καλεῖσθαι φησὶ τὸν ἵππουρον.
Ἰκέσιος δ' ἵππουρεῖς αὐτοὺς προσαγορεύει. μνημο-
νεύει δ' αὐτῶν Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 234 L):

κῶξυρονγχοὶ ῥαφίδες ἵππουροὶ τε καὶ χρυσόφρονες.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ τὴν φύσιν τοῦ ἰχθύος 25
d διηγούμενος συνεχῆς φησὶν αὐτὸν ἐξάλλεσθαι, διὸ καὶ

1 τὸ τί; Koek, fort. ἀνθρωποφάγους. B. τὸ δ. δ' ἐσθίεις;
Γ. τὸ τί; B. τὰ μαλακόνωτα K 2 hiatus not. Wilam 3 γρά-
φομαι λιποταξίου A: corr. Pors 9 ῥύβδην A: corr. Bgk
10 θύνναν A θύννον C: corr. Mein 12 σκληρόν A: corr.
Dalecamp 13 corruptus et fort. mutilus 17 ἐν πέμπτῳ
ed. Bas, sed cf. p. 312c

ἀρνευτήν ὀνομάζεσθαι. λέγει δὲ οὕτω περὶ αὐτοῦ
(fr. 6 Birt):

ἢ ἐ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτήν ἵππουρον.

Ἄρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 22 R):

5 ἵππουρος δὲ Καρύστιός ἐστιν ἄριστος·

ἄλλως τ' εὖσπον σφόδρα χωρίον ἐστὶ Κάρυστος.

Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικοῖς κορύφαιναν αὐτόν
φησιν ὀνομάζεσθαι.

69. ΙΠΠΟΙ. μήποτε τούτους ἱππίδια καλεῖ Ἐπί- e
10 χαρμος ὅταν λέγη (p. 240 L):

κορακίνοι δὲ κοριοειδέες,

πίονες χίππίδια λεία, ψύχει ἀπαλακουρίδες.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 10 Birt):

ἢ σκάρον ἢ κῶθον τροφίην καὶ ἀναιδέα λίην

15 χάννους τ' ἐγγέλυάς τε καὶ ἐννουχίην πύτνου,

ἢ μίας ἢ ἵππους ἢ ἐ γλαύκην κορύδουλιν.

μνηνεύει αὐτοῦ καὶ Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος ἐν
τῇ Θηβαίδι λέγων οὕτως (fr. K):

ἢ ὕκην ἢ ἵππον ἢ ὄν κίχλην καλέουσιν.

20 70. ΙΟΥΛΙΔΕΣ. περὶ τούτων Δωρίων ἐν τῷ περὶ f
ἰχθύων φησίν· Ἰουλίδας ἔψην μὲν ἐν ἄλμῃ, ὅπτᾶν
δ' ἐπὶ τηγάνου. Νουμήνιος δὲ (fr. 5 B):

κείνο δὲ δὴ σκέπτοιο, τό κεν καὶ ἰουλίδα μάργον
πολλὸν ἀποτροπόφωτο καὶ ἰοβόλου σκολόπενδραν.

25 ἰούλους δ' <ὁ> αὐτὸς ὀνομάζει τὰ ἔντερα τῆς γῆς διὰ
τούτων (fr. 1 B):

3 συνόδοντ' ἢ Mein 9 ἵππος AC: corr. K 11 κορακίνοι δὲ
κορακοειδῆς A: corr. Di ex p. 282a 12 λιπιδια A: corr. Di
ψυχει corruptum παλοκουρίδες A: corr. Cas 14 καὶ p. 309c: ἢ A
λείην A: corr. Schw 15 πύτινον p. 327f 17 ἀντιφάνης AC:
corr. Ionsius 19 ὕκην A 24 ἀποτροπόφωτο A: corr. K ἰοβόρον A
ἰοβόρον superscr. IC σκολοπένδρον A: corr. C 25 ὁ add. Schw

305 καὶ δὲ σύ γε μνήσαιο δειλείατος, ὅτι παρ' ἄκρα
 δῆεις αἰγιαλοῖο γεώλοφα· οἱ μὲν Ἴουλοι
 κέκληνται, μέλανες, γαιηφάγοι, ἔντερα γαίης.
 ἢ καὶ ἐρπύλας δολιχήποδας, ὅπποτε πέτραι
 5 ἀμμοῶδεις κλύζονται ἐπ' ἄκρη κύματος ἀγῆ, 5
 ἔνθεν ὀρύξασθαι θέμεναί τ' εἰς ἄγγος ἀολλεῖς.

71. ΚΙΧΛΑΙ καὶ ΚΟΣΣΥΦΟΙ. διὰ τοῦ ἠῤῥα Ἀττικοὶ
 b κίχλην λέγουσι, καὶ ὁ λόγος οὕτως ἔχει. τὰ γὰρ εἰς
 λα λήγοντα θηλυκὰ πρὸ τοῦ λ ἕτερον λ ἔχει, Σκύλλα,
 σκύλλα, κόλλα, βδέλλα, ἄμιλλα, ἄμαλλα· τὰ δὲ εἰς λῃ 10
 οὐκίτι, ὀμίχλη, φύτλη, γενέθλη, αἶγλη, τρώγλη. ὁμοίως
 οὖν καὶ τρίγλη. Κρατῦνος (I 106 K):

τρίγλην δ' εἰ μὲν ἐδηδοκίη τένθου τινὸς ἀνδρός.
 Διοκλῆς δ' ἐν πρώτῳ Ἑργεινῶν ὅτι δὲ πετραῖοι, φησίν,
 καλούμενοι μαλακόσαρκοι, κόσσυφοι, κίχλαι, πέτραι, 15
 κωβιοί, φυκίδες, ἀλφηστικός. Νουμῆνιος δ' ἐν Ἀλιευ-
 τικῷ (fr. 17 B):

c γλαύκουσ ἢ ὄρφῶν ἔναλον γένος ἢ ἐμελάγχρων
 κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλειδέας.
 Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 232 L) 20
 βαμβραδόνες τε καὶ κίχλαι λαγοὶ θράκοντές τ' ἄλκιμοι.
 Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῳικῶν (p. 297 R): ἔκαὶ
 τὰ μὲν μελανόστικτα, ὥσπερ κόσσυφος, τὰ δὲ ποικιλό-
 στικτα, ὥσπερ κίχλη. Παγκράτης δ' ὁ Ἀρκὰς ἐν
 ἔργοις θαλαττίοις τὴν κίχλην πολλοῖς ὀνόμασι φησι 25
 καλεῖσθαι·

1 ἄκρας AC: corr. Schw 2 γεωλόφους: οἱ C γεώλοφα
 σοὶ A traditum videtur ἄκρας — γεωλόφος· οἱ μὲν 4 ἔρη-
 νας C 13 τρίγλη δ' A: corr. Schw, fort. δ' delendum
 18 γλαύκου AC: corr. ex p. 315 b ὄρφῶ AC: ὄρφῶν p. 315 b
 21 τε κίχλαι τε καὶ λαγοὶ AC: corr. p. 287 b, fortasse βαμβρ.
 κίχλαι τε καὶ λ. κτλ' 25 ὄρφῶις A: corr. Cas

οἷς ἤδη κίχλην οἰνώδεα, τὴν καλαμιῆς
σαῦρον κικλήσκουσι καὶ αἰολίην, ὄρφισκον, d
πιότατον κεφαλή.

Νίκανδρος δ' ἐν τετάρτῳ Ἐτεροιοιμένων φησὶν
5 (fr. 59 Schm).

ἢ σκάρων ἢ κίχλην πολυώνυμον.

72. ΚΑΠΡΟΣ καὶ ΚΡΕΜΥΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ
περὶ ζώων φησὶ (p. 296 R): 'τὰ δὲ ἀνόδοντα καὶ λεία
ὡς φαρίς. καὶ τὰ μὲν λιθοκέφαλα ὡς κρέμυς, τὰ δὲ
10 σκληρότατα, τραχύδερμα ὡς κάρπος. καὶ τὰ μὲν δίραβδα
ὡσπερ σεσερίνος, τὰ δὲ πολύραβδα καὶ ἐρυθρόγραμμα
ὡς σάλπη.' τοῦ δὲ κάρπου μνημονεύει καὶ Δωρίων e
καὶ Ἐπαίνετος. Ἀρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 23 R):
αὐτὰρ ἐς Ἀμβρακίαν ἐλθὼν εὐδαίμονα χώραν
15 τὸν κάρπον ἂν ἐσίδῃς ἄνου καὶ μὴ κατάλειπε,
κἄν ἰσόχρυσος ἔῃ, μὴ σοι νέμεσις καταπνεύσῃ
δεινὴ ἀπ' ἀθανάτων· τὸ γάρ ἐστιν νέκταρος ἄνθος.
5 τούτου δ' <οὐ> θέμις ἐστὶ φαγεῖν θνητοῖσιν ἅπασιν
οὐδ' ἐσιδεῖν ὅσσοισιν, ὅσοι μὴ πλεκτὸν ὕφασμα f
20 σχολίου ἐλειοτρόφου κοῖλον χεῖρεςσιν ἔχοντες
εἰώθασιν δονεῖν ψήφους αἰθῶνι λογισμῶ
ἄφθρων μηλείων ἐπὶ γῆν δωρήματα βάλλων.

73. ΚΙΘΑΡΟΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων
ἢ περὶ ἰχθύων (p. 308 R) 'ὁ κίθαρος, φησὶ, καρχαρόδους,
25 μονήρης, φουκοφάγος, τὴν γλωτταν ἀπολελυμένος, καρ-
δίαν λευκὴν ἔχων καὶ πλατεῖαν.' Φερεκράτης Δου-
λοδιδασκάλῳ (I 155 K):

10 σκληρόδερμα Rose 15 καρπὸν A: corr. C 18 οὐ
add. Cas 19 ὅσοις A: corr. C 20 ἐλειοτρόφον AC κοῖλον
AC: corr. Cas 22 βάλλειν C recte Wilamowitzius *frītilium*
(v. 20) et *astragalos* (v. 23) intellegit, tamen aleatoribus cur
solis liceat capro vesci non patet

306 κίθαρος γεγενῆσθαι κάγοράζειν κίθαρος ὄν.
 B. ἀγαθόν γ' ὁ κίθαρος καὶ πρὸς Ἀπόλλωνος πᾶνν.
 A. ἐκεῖνο θράττει μ', ὅτι λέγουσιν, ὦ γαθή,
 ἔνεστιν ἐν κιδάρῳ τι κακόν.

Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμφ (p. 234 L) 5

ἦν δ' ὑαινίδες <τε> βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος ἐνῆς.
 ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νενόμισται τοῦ Ἀπόλ-
 λωνος εἶρηκεν Ἀπολλόδωρος. Καλλιᾶς δ' ἢ Διο-
 κλῆς Κύκλωψι (I 694 K).

κίθαρος ὀπτός καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον τοδί. 10
 ὁ δ' Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Ἠδυπαθείᾳ (fr. 27 R)

b κίθαρον δὲ κελεύω,
 ἂν μὲν λευκὸς ἔη . . . στερεὸς τε πεφύκη,
 ἔψειν εἰς ἄλμην καθαρὰν βαιὰ φύλλα καθέντα·
 ἂν δ' ἢ πυρρὸς ἰδεῖν καὶ μὴ λίαν μέγας, ὀπτᾶν 15
 5 ὀρθῇ κεντήσαντα δέμας νεοθῆγι μαχαίρα.
 καὶ πολλῶ τυρῶ καὶ ἐλαίῳ τοῦτον ἄλειφε·
 χαίρει γὰρ δαπανῶντας ὄρῳν, ἐστὶν δ' ἀκόλαστος.

74. ΚΟΡΔΥΛΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν (p. 309
 R) ἀμφίβιον εἶναι καὶ τελευτᾶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀναν- 20
 c θέντα. Νουμήμιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ κορυύλον αὐτὸν
 καλεῖ (fr. 2 Birt).

τοῖσί κεν ἄρμενα πάντα παροπλίσσαιο δέλετρα
 κορυύλον ἢ πειρῆνα ἢ εἰναλίην ἔρηγλαν.
 μέμνηται δὲ καὶ κορυυλίδος ἐν τούτοις (fr. 10 B) 25
 ἢ μύας ἢ ἵππους ἢε γλανῆν κορυύβυλιν.

2 ἀγαθόν Schw: ὡς ἀγαθόν AC γ' εο ὁ κίθ. A: corr. C
 4 ἔνεστι ἀν Grot 6 ἦν p. 326e: ἢ A τε add. ex p. 326e
 9 κύκλωψή A 10 τε p. 286b: τό A 13 στερεὸς τε μέγας
 τε Ribb 14 βαιὰ corruptum 16 νεοθηγεῖ AC: corr. Cas
 23 δὲ μυρα A: corr. Wilam 24 ἔρηγλαν A: corr. K cf.
 p. 305 a

ὅτι τῶν παρ' ἡμῶν πολὺ ἐλάττους εἰσὶν· ἐκεῖνοι δὲ
τάναντία μεταπέμπονται τοὺς ἐνθάδε· ἐπὶ τοῦ ἐνικοῦ ο
Ἔρμιππος Δημόταις (I 228 K) [τὸ ἐνικόν].
νῦν δ' οὐδ' ἀφύην κινεῖν δοκεῖς.

5 Καλλιᾶς Κύκλωψιν (I 695 K)·

πρὸς τῆς ἀφύης τῆς ἠδίστης.

Ἄριστόνυμος Ἠλίῳ θιγῶντι (I 668 K)·

ὥστ' οὔτ' ἀφύη νῦν ἔστιν ἀπλῶς.

ἀφύδια δὲ Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς (I 522 K)·

10 μηδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τὰδ' ἀφύδια.

24. *Αυγκεύς* δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς *Διαγόραν*
ἐπιστολῇ ἐπαινῶν τὰς Ῥοδιακὰς ἀφύας καὶ ἀντιτιθεῖς
πολλὰ τῶν Ἀθήνησι γινομένων πρὸς τὰ ἐν τῇ Ῥόδῳ
φησί· ταῖς μὲν Φαληρικαῖς ἀφύαις τὰς *Αἰνιάτιδας* f

15 καλουμένας ἀφύας, τῷ δὲ γλανκίσκῳ τὸν ἔλοπα καὶ
τὸν ὄσφρον ἀντιπαρατιθεῖσα, πρὸς δὲ τὰς Ἐλευσινιακὰς
ψήττας καὶ σκόμβρους καὶ εἴ τις ἄλλος παρ' αὐτοῖς
ἰχθὺς ἐπάνω τῇ δόξῃ τοῦ Κέκροπος γέγονεν ἀντι-
γεννήσασα τὸν ἀλώπεκα καλούμενον. <ὄν> ὁ τὴν Ἡδυ-
20 πάθειαν γράψας παρακελεύεται τῷ μὴ δυναμένῳ τιμῇ
κατεργάσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν ἀδικία κτήσασθαι [τὴν
ὄσφογαρίαν]. Ἄρχέστρατον λέγει τὸν τένθην ὁ
Αυγκεύς, ὅς ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ ποιήματι περὶ τοῦ
γαλεοῦ λέγει οὕτως (fr. 13 R)·

25 ἐν δὲ Ῥόδῳ γαλεὸν τὸν ἀλώπεκα· κἄν ἀποθνήσκειν
μέλλης, ἂν μὴ σοι πωλεῖν θέλῃ, ἄρπασον αὐτόν,
ὄν καλέουσι Συρακόσιοι κύνα πίονα· κἄτα

3 τὸ ἐνικόν del. Cas 4 κινεῖ A: corr. Mus 8 νῦν p. 284 f:
μὲν A 10 τὰ μικρὰ τὰ φαλ. AC: corr. Pors 13 ὄσφρον A
14 Αἰνιάτιδας A: corr. K cf. Steph. B. s. v. Αἶνος 15 γλανκίσκῳ
A: corr. Mus ἔλοπα A 19 ὄν add. K 21, 22 τὴν ὄσφογαρίαν
del. Madvig 26 ἐθέλη AC 27 seq. καθ' ὕστερον A: corr. C

κίειν τῶν κεστρέων οἱ μὲν χελλῶνες Ποσειδεῶνος
 μηνὸς καὶ ὁ σαργὸς καὶ ὁ μύξος καλούμενος καὶ ὁ κέ-
 φαλος· κύουσι δὲ τριάκοντα ἡμερῶν. ἔνιοι δὲ τῶν
 κεστρέων οὐ γίνονται ἐκ συνδυασμοῦ, ἀλλὰ φύονται
 307 ἐκ τῆς ἰλύος καὶ τῆς ἄμμου. ἐν δ' ἄλλοις φησὶν ὁ 5
 Ἀριστοτέλης (p. 307 R)· ὁ κεστρεὺς καρχαρόδους
 ὢν οὐκ ἀλληλοφαγεῖ, ἅτε δὴ οὐδ' ὄλως σαρκοφαγῶν.
 ἐστὶ δὲ ὁ μὲν τις κέφαλος, ὁ δὲ χελλῶν, ὁ δὲ φεραῖος.
 καὶ ὁ μὲν χελλῶν πρὸς τῇ γῇ νέμεται, ὁ δὲ φεραῖος
 οὐ. καὶ τροφῇ χρῆται ὁ μὲν φεραῖος τῇ ἀφ' αὐτοῦ 10
 γενομένη μύξῃ, ὁ δὲ χελλῶν ἄμμοφ καὶ ἰλύι. λέγεται
 δὲ καὶ ὅτι τὸν γόνον τῶν κεστρέων οὐδὲν τῶν θηρίων
 κατεσθίει, ἐπεὶ <οὐδ'> οἱ κεστρεῖς οὐδένα τῶν ἰχθύων.
 b Εὐθύδημος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ταρίχων εἶδη
 κεστρέων εἶναι <κέφαλον καὶ> σφηνέα καὶ δακτυλέα. 15
 καὶ κεφάλους μὲν λέγεσθαι διὰ τὸ βαρυτέρα τὴν κε-
 φαλήν ἔχειν, σφηνέας δὲ ὅτι λαγαροὶ καὶ τετράγωνοι.
 τὰ δὲ τῶν δακτυλέων τὸ πλάτος ἔχει ἔλασσον τῶν
 δυεῖν δακτύλων. θανμαστοὶ δ' εἰσὶ τῶν κεστρέων οἱ
 περὶ Ἀβδηρα ἀλίσκόμενοι, ὡς καὶ Ἀρχέστρατος εἶρηκε 20
 (fr. 26 R), δεῦτεροι δὲ οἱ ἐκ Σινώπης. 78. καλοῦνται
 δὲ οἱ κεστρεῖς ὑπὸ τινῶν πλωῖτες, ὡς φησι Πολέμων
 ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ποταμῶν (fr. 82 Pr). καὶ
 Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις οὕτως αὐτοὺς ὀνομάζει
 (p. 239 L). 25

c αἰολία πλωῖτές <τε> κυνόγλωσσοὶ τ', ἐνῆν δὲ σκιαθίδες.
 Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζώων ἡθῶν καὶ βίων

13 οὐδ' add. K, ἐπειδὴ μὴδ' αὐτοὶ ἰχθύων ἄπτονται lemm.

A 15 suppl. Schw 17 σφῆνες A: corr. C 18 διδα-
 κτυλαίων A: corr. C διὰ τὸ πλάτος ἔχειν Cramer 26 τε add.
 ex p. 288 b

συμβουλεύει ὁ σοφώτατος Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς γνῶ-
μας τάδε (fr. 12 R):

βάτραχον ἐνθ' ἂν ἴδῃς, ὀψώνει

. καὶ γαστροῖον αὐτοῦ

5 σκεύασον . .

περὶ δὲ τῆς βατίδος (fr. 49 R):

καὶ βατίδ' ἐφθῆν ἔσθιε μέσου χειμῶνος ἐν ὄρη,

καὶ ταύτη τυρὸν καὶ σίλφιον· ἄττα τε σάρκα

μὴ πείραιν ἔχη πόντου τέκνα, τῶδε τρόπῳ χρῆ^e

10 σκευάζειν. ἤδη σοι ἐγὼ τάδε δεύτερον αὐδῶ.

Ἐφιππος δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φιλύρα δράματι

(Π 262 K)· ἑταίρας δ' ὄνομα ἢ Φιλύρα·

πότερον ἐγὼ

τὴν βατίδα τεμάχη κατατεμῶν ἔψω; τί φῆς;

15 ἢ Σικελικῶς ὀπτῆν ποιήσω; B. Σικελικῶς.

27. ΒΩΚΕΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
Ζωικῶ ἢ περὶ ἰχθύων (p. 297 R) ἑνωτόγραπτα, φησί, f
λέγεται βῶξ, σκολιόγραπτα δὲ κολίας. Ἐπίχαρμος
δ' ἐν Ἦβας γάμῳ (p. 232 L)·

20 ἔτι δὲ ποτιτούτοισι βῶκες, σμαρίδες, ἀφύαι, κάμ-
μαροι.

Νουμήμιος δ' ἐν Ἀλιευτικῶ βόηκας αὐτοὺς καλεῖ ἐν
τούτοις (fr. 9 Birt)·

ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκας τε τριγκούς τε.

25 Σπεύσιππος δὲ καὶ οἱ ἄλλοι Ἀττικοὶ βόακας.

Ἀριστοφάνης Σκηνὰς καταλαμβανούσας (I 514 K)·

ἀλλ' ἔχουσα γαστέρα

287

μεστὴν βοάκων ἀπεβάδιζον οἰκαδε.

3 hiatus signif. Di 8 ἀπίκασον τυρὸν K 14 B. τί
φης; A. ἢ Mein, quod si verum, v. 15 scribendum B. Σικελικῶς;
ut sit homo occupato animo respondens 24 τριγκούς p. 322 b:
βρίγκους Gesner

Φιλήμων Συναποθυήσκουσιν (Π 501 K)
 ἡγόρασα νῆστιν κεστρέε' ὄπτὸν οὐ μέγαν.

Ἀριστοφάνης Γηρυτιάδῃ (I 430 K)

ἄρ' ἔνδον ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία;
 ὡς μὲν γάρ ἐστε νῆστιδες, γινώσκεται.

Ἀναξανδρίδης Ὀδυσσεῖ (Π 148 K)

f τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρίνός ἐστι νῆστις.

Εὐβουλος Ναυσικάᾳ (Π 188 K)

ὃς νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται,
 νῆστιν πονηροῦ κεστρέως τρίβων βίον.

80. τούτων ποτὲ λεχθέντων ἐπὶ τῷ καλῷ τούτῳ
 ὄψω τῶν κυνικῶν τις ἐσπέριος ἐλθὼν ἔφη ἄνδρες
 φίλοι, μὴ καὶ ἡμεῖς [νηστεῖαν] ἄγομεν Θεσμοφορίαν
 τὴν μέσην, ὅτι δίκην κεστρέων νηστεύομεν; ὡς γὰρ
 ὁ Δίφιλος φησιν ἐν Αἰηνίαις (Π 558 K)

οὔτοι δεδειπνήκασιν· ὁ δὲ τάλας ἐγὼ
 308 κεστρέως ἂν εἶην ἔνεκα νηστείας ἄκρας.

ὑπολαβὼν δὲ Μυρτίλος·

καὶ στήτ' ἐφεξῆς,

ἔφη, κατὰ τὸν Θεοπόμπου Ἡδυχάρον (I 736 K)

κεστρέων νῆστις χορός,

λαχάνοισιν ὥσπερ χῆνες ἐξενισμένοι.

οὐ πρότερον γάρ τις μεταλήψεσθε, ἕως ἂν ἡ ὑμεῖς
 ἢ ὁ συμμαθητῆς ὑμῶν Οὐλπιανὸς εἴπητε διὰ τί νῆστις
 μόνος τῶν ἰχθύων ὁ κεστρέως καλεῖται; καὶ ὁ Οὐλ- 28
 πιανὸς ἔφη· ὅτι οὐδὲν δέλεαρ ἐσθίει ἔμψυχον, καὶ
 ἀνεγκυθθεῖς δ' οὐ δελεάζεται οὔτε σαρκὶ οὔτ' ἄλλῳ
 τινὶ ἐμψύχῳ, ὡς Ἀριστοτέλης Ἱστορεῖ (h. an. 591 b 2)

2 κεστρέοναοπτόν A: corr. Mus 5 ἐστι A εἰσὶ C: corr. s
 γινώσκετε AC: corr. Mus 13 νηστεῖαν del. Nauck Θεσμοφο-
 ρείων A: corr. C 23 μεταλήψεσθαι A: corr. Mus

φάσκων ὅτι μὴ νῆστις ὢν φαῦλός ἐστι καὶ ὅτι ἐὰν b
φοβηθῆ κρύπτει τὴν κεφαλὴν ὡς τὸ πᾶν κρύπτων
σῶμα. Πλάτων τε ἐν Ἑορταῖς φησιν (I 608 K):

ἐξιόντι [μὲν] γὰρ

- 5 ἀλιεὺς ἀπήντησεν φέρων μοι κεστρέας,
ἰχθύς ἀσίτους καὶ πονηροὺς ἐν γ' ἔμοί,
σὺ δέ μοι εἶπέ, ὦ Θετταλὸν πάλαισμα Μυρτίλε, διὰ
τί οἱ ἰχθύες ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἔλλοπεσ καλοῦνται.
καὶ ὅς· ἦτοι διὰ τὸ ἄφωνοι εἶναι· βούλονται γὰρ κατὰ
10 τὴν ἀναλογίαν ἔλλοπέσ τινες εἶναι διὰ τὸ εἰργεσθαι
φωνῆς. ἐστὶ γὰρ τὸ μὲν ἔλλεσθαι εἰργεσθαι, ἢ δὲ ὄψ c
φωνή. καὶ γὰρ τοῦτ' ἀγνοεῖς ἔλλοψ τις ὢν. ἐγὼ δὲ
κατὰ τὸν σοφὸν Ἐπίχαρμον (p. 262 L) μηδὲν ἀποκρι-
νομένου τοῦ κυνὸς
- 15 τὰ πρὸ τοῦ δὴ ἄνδρες ἔλεγον, εἷς ἐγὼν ἀποχρέω,
καὶ φημι ἔλλοπεσ διὰ τὸ εἶναι λεπιδωτοί. λέξω δὲ
καὶ μὴ προβληθέντος διὰ τί οἱ Πυθαγορικοὶ τῶν μὲν
ἄλλων ἐμψύχων μετρίως ἄπτονται, τινὰ δὲ καὶ θύοντες,
ἰχθύων μόνων οὐ γεύονται τὸ παράπαν . . . ἢ διὰ τὴν
20 ἐχεμυθίαν; θεῖον γὰρ ἡροῦνται τὴν σιωπὴν. ἐπεὶ οὖν d
καὶ ὑμεῖς, ὦ Μολοττικοὶ κύνες, πάντα μὲν σιωπᾶτε,
πυθαγορίζετε δὲ οὐ, ἡμεῖς μὲν ἄλλους ἰχθυολογήσομεν.
81. ΚΟΡΑΚΙΝΟΣ. ὅτι μὲν θαλάττιοι, φησὶν Ἰκείσιος,
ὀλιγότροφοι καὶ εὐέκκριτοι, εὐχυλίᾳ δὲ μέσοι.' Ἄρι-
25 στοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (p. 543 a 30) συμ-
βαίνει μὲν φησι σχεδὸν πᾶσι τοῖς ἰχθύσι ταχεῖαν γί-

1 μὴ Arist: καὶ AC 4 μὲν del. Mein 6 καὶ τοὺς π.
AC: corr. Gesner ἡγέ μοι AC: corr. Kock 7 Θεττ. παλ. poetae
verba 7. 8 διότι AC: corr. K 16 ἔλλοπεσ (l in ras. mai. m¹)
A λέοπεσ C: corr. Cas coll. schol. Theocr. I 42 18 ἀπτό-
μενοι K 19 δὲ μόνων C hiatus expleri potest ex Plat. qu.
symp. p. 729a 22 ἄλλως C 24 δὲ Coraes: γε AC

νεσθαι τὴν ἀΐξῃσιν, <οὐχ> ἥκιστα δὲ κορακίνω. τίκει
 δὲ πρὸς τῇ γῆ καὶ τοῖς βρυώδεσι καὶ δασέσι. Σπεύ-
 σιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ἐμπερεῖς φησιν εἶναι
 ε μελάνουρον καὶ κορακίνον. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευ-
 τικῷ φησι (fr. 12 Birt)·

5

ὀηιδίως ἔλκοιο καὶ αἰολίην κορακίνον.

μήποτ' οὖν καὶ οἱ παρ' Ἐπιχάρμῳ αἰολία λεγόμενοι
 ἐν Μούσαις (p. 239 L) κορακίνοί εἰσι. φησὶ γάρ·

αἰολία πλωτῆς τε κυνόγλωσσοί τε.

ἐν δὲ Ἡβας γάμῳ (p. 233 L) καὶ τῶν αἰολιῶν μνημονεύει 10
 ὡς διαφόρων·

μύες ἀλφησταί τε κορακίνοί τε κοριοειδέες,
 αἰολία πλωτῆς τε κυνόγλωσσοί τε.

Εὐθύδημος δ' ἐν τῷ περὶ ταρίχων τὸν κορακίνον
 φησιν ὑπὸ πολλῶν σαπέροδην προσαγορεύεσθαι. ὁμοίως 15
 ε δ' εἶρηκε καὶ Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος, ἔτι δὲ Φιλότιμος
 ἐν Ὀψαρτυτικῷ. ὅτι δὲ καὶ πλατιστακὸς καλεῖται ὁ σα-
 πέροδης, καθάπερ καὶ ὁ κορακίνος, Παρμένων φησὶν
 ὁ Ῥόδιος ἐν πρώτῳ μαγειρικῆς διδασκαλίας. Ἀριστο-
 φάνης δ' ἐν Τελμησεῦσι (I 527 K) ἑμελανοπτερόγων, 20
 ἔφη, κορακίνων· ὑποκοριστικῶς δὲ ὠνόμασεν αὐτοὺς
 Φερεκράτης ἐν Ἐπιλήσμονι (I 160 K)·

309 τοῖς σοῖσι συνῶν κορακινιδίοις
 καὶ μαινιδίοις.

Ἄμφις δ' ἐν Ἰαλέμῳ (II 242 K)·

25

ὅστις κορακίνον ἐσθίει θαλάττιον

γλαύκου παρόντος, οὗτος οὐκ ἔχει φρένας.

οἱ δὲ Νειλῶται κορακίνοί ὅτι γλυκείς καὶ εὖσαρκοί,
 ἔτι δὲ ἠδεῖς, οἱ πεπειραμένοι Ἴσασιν. ὠνομάσθησαν

1 οὐχ add. ex Arist 6 ἔλκοιο A: corr. Birt 12. 13 μύς et
 κοριοειδέες et αἰολία A: corr. ex p. 282a 17 πλατιστακίως A: corr. Q

δὲ διὰ τὸ διηνεκῶς τὰς κόρας κινεῖν καὶ οὐδέποτε παύεσθαι. καλοῦσι δ' αὐτοὺς οἱ Ἀλεξανδρεῖς πλάτακας ἀπὸ τοῦ περιέχοντος.

82. ΚΥΤΡΙΝΟΣ. τῶν σαρκοφάγων καὶ οὗτος, ὡς
5 Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (p. 309 B), καὶ συναγελαστικῶν. b
τὴν δὲ γλῶτταν οὐχ ὑπὸ τῷ στόματι, ἀλλ' ὑπὸ τὸ
στόμα κέκτηται. Δωρίων δ' αὐτὸν ἐν τοῖς λιμναίοις
καὶ ποταμίοις καταλέγων γράφει οὕτως· ἑλεπιδωτόν,
ὃν καλοῦσι τινες κυπρίνον.

10 83. ΚΩΒΙΟΙ. πολύχυλοι, ὥς φησιν Ἰκέσιος, εὐ-
στομίᾳ διαφέροντες, εὐέκκριτοι, ὀλιγότροφοι καὶ κακό-
χυμοι. διαφέρουσι δ' εὐστομίᾳ οἱ λευκότεροι τῶν με-
λάνων. ἢ δὲ τῶν χλωρῶν κωβιῶν σὰρξ χαννοτέρα
ἐστὶν καὶ ἀλιπεστέρα· καὶ χυλὸν ἐλάττονα καὶ λεπτό-
15 τερον ἐναφιᾶσι, τροφιμώτεροί τ' εἰσὶ διὰ τὸ μέγεθος.
Διοκλῆς φησι τοὺς πετραίους αὐτῶν μαλακασάρκους c
εἶναι. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ κῶθους αὐτοὺς
καλεῖ (fr. 10 Birt).

ἢ σκάρων ἢ κῶθον τροφήν καὶ ἀναιδέα λίην.

20 καὶ Σώφρων ἐν τῷ Ἀγροιώτῃ (fr. 52 Bo)· ἑκθωνο-
πλύται φησί καὶ τὸν τοῦ θυννοθήρα δὲ υἷον ἴσως
ἀπὸ τούτου Κωθωνίαν προσηγόρευσεν. Σικελιωταὶ δ'
εἰσὶν οἱ τὸν κωβιὸν κῶθωνα καλοῦντες, ὡς Νίκαν-
δρός φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώτταις (fr. 141 Sch)
25 καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος. Ἐπίχαρ- d
μος δ' ἐν Ἠβας γάμφ κωβιὸς ὀνομάζει (p. 234 L).

τρυγόνες τ' ὀπισθόκεντροι καὶ μάλ' ἄδροι κωβιοί.

4 κυπριανὸς et 9 κυπριανόν A: corr. C 6 οὐκ ἐν τῷ
στ. Schw 15 δὲ εἰσι C 19 δεῖην A: corr. Schw cf. p. 304 e
20 ἀγροιωτικῶι θωλινοπλύται A: corr. Cas 27 γαλαδρῶι A
γαλαδρῶι C: corr. Cas

Ἀντιφάνης δ' ἐν Τίμωνι ἐπαινῶν τοὺς κωβιοὺς καὶ
ὀπόθεν εἰσὶ κάλλιστοι δηλοῖ διὰ τούτων (Π 100 K).

ἤκω πολυτελῶς ἀγοράσας εἰς τοὺς γάμους,
λιβανωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς
πάσαισι, τοῖς δ' ἤρωσι τὰ ψαῖστ' ἀπονεμῶ.

ἡμῖν δὲ τοῖς θνητοῖς ἐπριάμην κωβιοὺς.

5 ὡς προσβαλεῖν δ' ἐκέλευσα τὸν τοιχωρῦχον,
e τὸν ἰχθυοπώλην, ἑπροστίθημι, φησί, σοὶ
τὸν δῆμον αὐτῶν· εἰσὶ γὰρ Φαληρικοί.
ἄλλοι δ' ἐπώλουν, ὡς ἔοικ', Ὀτρυνικούς.

Μένανδρος Ἐφεσίῳ (IV 125 M).

τῶν ἰχθυοπωλῶν ἀρτίως τις τετάρων
δραχμῶν ἐτίμα κωβιοὺς . . . σφόδρα.

ποταμίῳν δὲ κωβιῶν μνημονεύει Δωρίων ἐν τῷ περὶ
ἰχθύων.

84. ΚΟΚΚΥΓΕΣ. Ἐπίχαρμος (p. 283 L).

κάγλαοὶ κόκκυγες, οὓς παρσχιζόμες

f πάντας, ὀπτᾶντες δὲ χἀδύναντες αὐτοὺς χναύομες.
κατὰ χάχιν καὶ παρηδύνειν χλόη, τυρῶ [χοῖ], σιλφίῳ, 20
ἀλί, ἐλαίῳ· στρέφοντα δὲ ἀλείφειν καὶ ὑποπάσσειν ἀλλ
ὀλίγῳ, ἀφελόντα δὲ ὄξει ῥᾶναι. ἐρυθρὸν δ' αὐτὸν καλεῖ
ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος Νουμήνιος οὕτως (fr. 15 Birt).

ἄλλοτ' ἐρυθρὸν

κόκκυγ' ἢ ὀλίγας πεμφηρίδας, ἄλλοτε σαῦρον.

310 85. ΚΥΩΝ ΚΑΡΧΑΡΙΑΣ. περὶ τούτων φησὶν Ἀρ-
χέστρατος ὁ τῶν ὀσοφάγων Ἡσίοδος ἢ Θέοργις· ἦν

5 ἀπονέμων AC: corr. Cob 6 θνητοῖσιν A: corr. C 8 φημί
A: corr. C 11 ἐφεσίῳ A 18 πάντες AC: corr. K χῆδύ-
νοντες C χναύομες A: corr. C 19 παρσχιζαντας AC 20 χοῖ
om. C del. K

καὶ τῆς πατρίδος τυραννήσας, ὡς ἱστορεῖ Βάτων ἐν τοῖς περὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ τυράννων (FHG IV 348). Ἡγήσανδρος δὲ φησιν (ibid. 414) ὅτι καὶ Ἀστυκρέοντα θεραπευθέντα ὑπ' αὐτοῦ Ἀπόλλωνα ἐκάλεσε. καὶ ἄλλος
 5 δ' αὐτῷ τῶν περισωθέντων Ἀσκληπιοῦ στολήν ἀναλαβὼν συμπεριεφθείρετο. αὐτὸς δ' ὁ Ζεὺς πορφύραν ἡμφιεσμένος καὶ στέφανον χρυσοῦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχων καὶ σκήπτρον κρατῶν κρηπίδας τε ὑποδεδεμένος περιῆει μετὰ τοῦ θείου χοροῦ. καὶ ἐπιστέλλων Φιλίπῳ
 10 τῷ βασιλεῖ οὕτως ἔγραψεν· 34. Ἐνεκράτης Ζεὺς Φιλίπῳ χαίρειν. σὺ μὲν Μακεδονίας βασιλεύεις, ἐγὼ δὲ ἰατρικῆς, καὶ σὺ μὲν ὑγιαίνοντας δύνασαι ὅταν βουληθῆς ἀπολλύναι, ἐγὼ δὲ τοὺς νοσοῦντας σφῆζειν καὶ τοὺς εὐρώστους ἀνόσους οἳ ἂν ἐμοὶ κείθωνται παρέχειν μέχρι γῆρας
 15 ζῶντας. τοιγαροῦν σὲ μὲν Μακεδόνες δορυφοροῦσιν, ἐμὲ δὲ καὶ οἱ μέλλοντες ἔσεσθαι. Ζεὺς γὰρ ἐγὼ αὐτοῖς βίον παρέχω· πρὸς ὃν ὡς μελαγχολῶντα ἐπέστελλεν ὁ Φίλιππος· <Φίλιππος> Μενεκράτει ὑγιαίνειν· παραπλησίως δὲ ἐπέστελλε καὶ Ἀρχιδάμῳ τῷ Λακεδαιμονίῳ
 20 βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοις ἔγραψεν, οὐκ ἀπεχόμενος τοῦ Διός. καλέσας δ' αὐτόν ποτε ἐπὶ δεῖπνον ὁ Φίλιππος μετὰ τῶν ἰδίων θεῶν συγκατέκλινε πάντας ἐπὶ τῆς μέσης κλίνης ὑψηλότατα καὶ ἱεροπρεπέστατα κεκοσμημένης καὶ τράπεζαν παραθείς, ἐφ' ἧς βωμὸς
 25 ἔκειτο καὶ τῶν ἀπὸ γῆς παντοδαπῶν ἀπαρχαί. καὶ ὁπότε τοῖς ἄλλοις παρεφέρετο τὰ ἐδώδιμα, τοῖς ἀμφὶ Μενεκράτην ἔθνυμιων καὶ ἔσπενδον οἱ παῖδες. καὶ τέλος f ὁ καινὸς Ζεὺς μετὰ τῶν ὑπηκόων γελῶμενος θεῶν ἔφηνεν

3 Ἀστυκρέα C 4. 5 fort. ἄλλος δὲ τις 17 ἐπέστελλεν C
 18 Φίλιππος add. Cas 25 παντοδαπῶν K: πάντων ἄνων A
 28 θεῶν Cas: θεῶν AC

ἔψε δ' ἐπ' ἀνθρακίῃς φλόγα τούτοις μὴ προσε-
νεγκῶν

καὶ κίνει πυκινῶς, μὴ προσκαυθέντα λάθη σε.

ἀλλ' οὐ πολλοὶ ἴσασι βροτῶν τόδε θεῖον ἔδεσμα

e οὐδ' ἔσθειν ἐθέλουσιν, ὅσοι κεφαττελεβῶδη 5

15 ψυχὴν κέκτηνται θνητῶν εἰσὶν τ' ἀπόπληκτοι

ὡς ἀνθρωποφάγου τοῦ θηρίου ὄντος. ἅπας δὲ

ἰχθὺς σάρκα φιλεῖ βροτέαν, ἄν που περικύρση.

τούτου τοῦ ἰχθύος μέρος ἐστὶ καὶ ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων κα-
λούμενος θυρσίαν, ἥδιστος ὢν καὶ τρυφερώτατος. 10

86. ΛΑΒΡΑΚΕΣ. οὗτοι, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ
(p. 310 R), μονήρεις εἰσὶ καὶ σαρκοφάγοι. γλῶσσαν δ'

ἔχουσιν ὀστώδη καὶ προσπεφυκίαν, καρδίαν τρίγωνον·

f ἐν δὲ πέμπτῳ ζώων μορίων (p. 543 b 3) τίκτειν αὐτοὺς 15

καθ' ἅπερ τοὺς κεστρεῖς καὶ χρυσόφρουας μάλιστ' οὗ ἄν

ποταμοὶ φέωσι. τίκτουσι δὲ χειμῶνος καὶ τίκτουσι δις.

Ἰκέσιος δὲ φησὶν ὅτι οἱ λάβρακες εὐχυλοὶ εἰσὶ καὶ

οὐ πολύτροφοι, πρὸς δὲ τὴν ἔκκρισιν ἥσσονες, εὐστο-

μία δὲ πρῶτοι κρίνονται. ὠνομάσθη δ' ὁ ἰχθὺς παρὰ

τὴν λαβρότητα. λέγεται δὲ ὅτι καὶ συνέσει τῶν ἄλλων 20

ἰχθύων διαφέρει, ἐπινοητικὸς ὢν τοῦ διασφῆξιν ἑαυτόν.

διὸ καὶ ὁ κωμωδιοποιὸς Ἀριστοφάνης φησὶ (I 543 K).

311 λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος.

Ἀλκαῖος δ' ὁ μελοποιὸς μετέωρόν φησιν αὐτὸν νή-

χέσθαι (fr. 107 B⁴). ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος (fr. 53 R) 25

λάμβανε δ' ἐκ Γαίσωνος ὅταν Μίλητον ἴκηαι,

κεστρεὰ τὸν κέφαλον καὶ τὸν θεόπαιδα λάβρακα.

3 πυκινῶς AC: corr. Schneider 5 κόρυφαν γε (καὶ C)
λεβῶδη AC: corr. Bendl 7 ὡς δ' A: corr. C 8 βροτέαν AC:
βροτέην p. 163d 18 ἥσσον A: corr. C 18. 19 εὐστομαχώ-
τατοι lemm. A: fort. εὐστομαχία

- εἰσι γὰρ ἐνθάδ' ἄριστοι· ὁ γὰρ τόπος ἐστὶ τοιοῦτος.
 πióτεροι δ' ἔτεροι πολλοὶ Καλυδῶνί τε κλεινῇ
 5 Ἀμβρακίᾳ τ' ἐνὶ πλουτοφόρῳ Βόλβῃ τ' ἐνὶ λίμνῃ·
 ἀλλ' οὐκ εὐώδη γαστρὸς κέκτηνται ἀλοιφήν
 5 οὐδ' οὔτω δριμεῖαν. ἐκεῖνοι δ' εἰσὶν, ἑταῖρε,
 τὴν ἀρετὴν θαναμαστοί. ὅλους δ' αὐτούς ἀλεπίστους
 ὀπτήσας μαλακοὺς χρηστῶς προσένεγκε δίχ' ἄλμης.
 10 μῆδ' ἐπροσέλθῃ σοὶ ποτε τοῦψον τοῦτο ποιοῦντι
 μήτε Συρακόσιος μῆθεις μήτ' Ἴταλιώτης."
 10 οὐ γὰρ ἐπίστανται χρηστῶς σκευαζέμεν ἰχθῦς,
 ἀλλὰ διαφθείρουσι κακῶς τυροῦντες ἅπαντα
 ὄξει τε φαίνοντες ὑγρῶ καὶ σιλφίου ἄλμη.
 15 τῶν δὲ πετραίων ἰχθυοδίων τῶν τρισκαταράτων
 πάντων εἰσὶν ἄριστοι ἐπισταμένως διαθεῖναι
 15 καὶ πολλὰς ἰδέας κομπῶς παρὰ δαιτὶ δύνανται
 ὄψαριων τεύχειν γλίσχρων ἡδυσματολήρων.
 87. καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἰππεῦσι μνημονεύει
 ὡς διαφόρων γινομένων τῶν περὶ τὴν Μίλητον λα-
 βράκων, ὅταν οὔτως λέγῃ (361).
 20 ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγῶν Μιλησίους κλονήσεις.
 ἐν δὲ Αἰγυπτίῳ (I 487 K).
 οὐ κρανίου λάβρακος, οὐχὶ κάραβον προῖασθαι,
 ὡς διαφόρου ὄντος τοῦ τῶν λαβράκων ἐγκεφάλου κα-
 θάπερ καὶ τοῦ τῶν γλαύκων. καὶ Εὐβουλος δ' ἐν
 25 Τιτθαῖς φησι (II 204 K).
 μὴ πολυτελεῶς, ἀλλὰ καθαρείως· ὅ τι ἂν ἦ
 ὄσιας ἕνεκα, σηπίδια ἢ τευθίδια

2 πολλῶ K 7 δίχ' Mein: δι' A 8 ποτε Coraes: πρόσ
 AC 10 χρηστὸς AC: corr. Wilam 14 παντοῖ' εἰσὶν Ribb
 21 λίμναις A 22 κρανίον A 26 καθαρίως A 27 ἕνεκα A:
 corr. Cas 27 ὄσιας ἕνεκ' ἀρκεί· τευθίδια, σηπίδια Εἰρηόφωρος
 p. 359 a

πλεκτάνια μικρά πουλύποδος, νῆστίν τινα,
μήτραν, χόρια, πῦον, λάβρακος κρανίου
εὐμέγεθες.

ὁ δὲ Γαίσιων, οὗ Ἀρχέστρατος μνημονεύει, ἡ Γαισωνίς
e λίμνη ἐστὶ μεταξὺ Πριήνης καὶ Μιλήτου ἠνωμένη τῇ 5
θαλάσσει, ὡς Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἱστορεῖ ἐν τῇ σ'
τῶν Ἑλληνικῶν (FHG III 3). Ἐφορος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ
(FHG I 260) ποταμὸν εἶναι φησὶ τὸν Γαίσιωνα περὶ
Πριήνην, ὃν εἰσεῖν εἰς λίμνην. Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι
μνημονεύων τῶν λαβράκων φησὶν (I 684 K). 10

Αἰγύπτιος μισρωτάτος τῶν ἰχθύων κάπηλος,
Ἐρμαῖος, ὃς βία δέρων θήνας γαλεοὺς τε πωλεῖ
καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων.

88. ΛΑΤΟΣ. τοῦτον κατὰ τὴν Ἰταλίαν κράτιστον
f εἶναι φησὶν Ἀρχέστρατος λέγων οὕτως (fr. 29 R). 15
τὸν δὲ λάτου τὸν κλεινὸν ἐν Ἰταλίῃ πολυδένδρον
ὁ Σκυλλαῖος ἔχει πορθμὸς, θανμαστὸν ἔδεσμα.
οἱ δ' ἐν τῷ Νεῖλῳ ποταμῷ γινόμενοι λάτοι τὸ μέγεθος
εὐρίσκονται καὶ ὑπὲρ διακοσίας λίτρας ἔχοντες. ὁ δὲ
ἰχθύς οὗτος λευκότετος ὢν καὶ ἥδιστός ἐστι πάντα 20
τρόπον σκευαζόμενος, παραπλήσιος ὢν τῷ κατὰ τὸν
Ἰστρον γινομένῳ γλάνιδι. φέρει δ' ὁ Νεῖλος καὶ ἄλλα
γένη πολλὰ ἰχθύων καὶ πάντα ἥδιστα, μάλιστα δὲ τὰ
312 τῶν κορακίνων. πολλὰ γὰρ καὶ τούτων γένη. φέρει
δὲ καὶ τοὺς μαιώτας καλουμένους, ὧν μνημονεύει Ἀρ-
χιππος ἐν Ἰχθύσι διὰ τούτων (I 684 K).

τοὺς μαιώτας καὶ σαπέρδας καὶ γλάνιδας.
εἰσὶ δὲ πολλοὶ περὶ τὸν Πόντον, φέροντες τὴν ὄνομα-

1 τὰ μικρά A: corr. Schw, ἡ πλεκτάνη ἄττα [μικρά] K
πολύποδος A 16 ἰταλίη AC: corr. Mus 24 τὰ γένη C

σίαν ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιώτιδος. Νειλῶοι δ' εἰσὶν
 ἰχθύες, εἴ γ' ἔτι μνημονεύειν δύναμαι πολυέτη τὴν
 ἀποδημίαν ἔχων, νάρκη μὲν ἢ ἡδίστη, χοῖρος, σίμος, b
 φάγρος, ὀξύφυγος, ἀλλάβης, σίλουρος, συνοδοσίς, ἐλέω-
 5 τρις, ἔγγελυς, θρίσσα, ἄβραμις, τύφλη, λεπιδωτός,
 φῦσα, κεστρεύς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι οὐκ ὀλίγοι.

89. ΛΕΙΟΒΑΤΟΣ. οὗτος καλεῖται καὶ ῥίνη. ἐστὶ
 δὲ λευκόσαρκος, ὡς Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρτυτικῷ. Πλά-
 των Σοφισταῖς (I 637 K).

10 κἄν ἢ γαλεός, κἄν λειόβατος, κἄν ἔγγελυς.

90. ΜΥΡΑΙΝΑΙ. Θεόφραστος ἐν τῷ [ε'] περὶ τῶν
 ἐν τῷ ξηρῷ δεινωμένων (fr. 171, 4 W) ἔγγελύν φησιν
 καὶ μύραιναν πολὺν χρόνον δύνασθαι ἔξω τοῦ ὑγροῦ
 ξῆν διὰ τὸ μικρὰ ἔχειν βράγχια καὶ ὀλίγον δέχεσθαι c
 15 τὸ ὑγρόν. τροφίμους δ' αὐτὰς εἶναι φησιν ὁ Ἰκέσιος
 οὐχ ἦττον τῶν ἐγγέλεων, ἀλλὰ καὶ τῶν γόγγρων.
 Ἀριστοτέλης δὲ ἐν δευτέρῳ ζῴων μορίων (p. 310 R)
 ἐκ μικροῦ φησιν αὐτὴν ταχεῖαν τὴν αὔξησιν λαμβά-
 νειν καὶ εἶναι καρχαρόδουν τίκτειν τε πᾶσαν ὥραν
 20 μικρὰ ῥά. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις χωρὶς τοῦ σ
 μυραΐνας αὐτὰς καλεῖ οὕτως λέγων (p. 239 L).

οὔτε γόγγρων <ῶν> τι παχέων οὔτε μυραινῶν ἀπῆς.
 ὁμοίως δὲ καὶ Σάφρων (fr. 68 Bo). Πλάτων δ' ἢ
 Κάνθαρος ἐν τῇ Συμμαχίᾳ (I 640 K) σὺν τῷ σ·

25 βατίς τε καὶ σμύραινα

πρόσεστιν.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὴν ποταμίαν φησὶ d

1 νειλῶοι lemm. A et C: νειλαῖοι A 2 ἰχθύες ἄλλοι τε
 καὶ εἴ γε C 5 τύφλην A: corr. Mus 11 ε' del. Cas
 17 πέμπτῳ ζῴων ed. Bas, at cf. p. 304c 22 γόγγρωι A ὦν add.
 Ahrens μύραιναν απης A: corr. Koen 27 φημί A: corr. C

μύραιναν ἔχειν μίαν ἄκανθαν μόνην, ὁμοίαν τῷ ὀνίσκῳ τῷ καλουμένῳ γαλλαρία. Ἄνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ δακέτων τῶν μυραινῶν φησιν δακούσας ἀναρῆν τὰς ἐξ ἔχως, εἶναι δ' αὐτὰς ἤττον καὶ περιφερεῖς (καὶ) ποικίλας. Νίκανδρος δ' ἐν Θηριακῷ (823)

μυραίνης δ' ἔκπαγλον, ἐπεὶ μογεροὺς ἀλιῆας
πολλάκις ἐμβρούξασα κατεπρήνιξεν ἐπάκτρων

825 εἰς ἄλλα φνζηθέντας, ἐχέτλιον ἐξαναδῦσα

εἰ ἔτυμον κείνην γε σὺν οὐλοβόροις ἐχέσσει

e θόρυνσθαι, προλιποῦσαν ἄλῳ νόμον, ἡλείροισιν.

Ἄνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων ψευδός φησιν εἶναι τὸ μύραιναν ἔχει μίνυσθαι προερχομένην ἐπὶ τὸ τεναγῶδες· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τενάγους ἔχεις νέμεσθαι, φιληδοῦντας ἀμώδεσιν ἐρημίαις. Σώστρατος δὲ ἐν τοῖς περὶ ζῴων (ἐστὶ δὲ δύο ταῦτα βιβλία) συγκατατίθεται τῇ μῆξει.

91. ΜΥΡΟΣ. ὁ δὲ μῦρος, ὃς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (p. 543 a 24), διαφέρει τῆς μυραίνης. ἡ μὲν γὰρ ποικίλον καὶ ἀσθενέστερον, ὁ δὲ μῦρος λειόχρως καὶ ἰσχυρὸς καὶ τὸ χροῶμα ὅμοιον ἔχει ἰγγι ὀδόντας τε ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν. Δωρίων δὲ τὸν μῦρόν φησι τὰς διὰ σαρκὸς ἀκάνθας οὐκ ἔχειν, ἀλλ' ὅλον εἶναι χρήσιμον καὶ ἀπαλὸν ὑπερβολῇ. εἶναι δὲ αὐτῶν γένη δύο· εἰσὶ γὰρ οἱ μὲν μέλανες, οἱ δ' ὑποπυρριζόντες, κρείσσονες δ' εἰσὶν οἱ μελανίζοντες. Ἀρχέστρατος δὲ ὁ ἠδονικὸς φιλόσοφος φησιν (fr. 32 R)

313 Ἰταλίας δὲ . . . μεταξὺ κατὰ στενοκύμωνα πορθμῶν

4 καὶ add. K 6 ἐπὶ A 7 ἐμβρούξασα A 8 φνση-
θέντας ἐγγύταιον A 14 ἀμώδεσιν AC: corr. Scal 15 δύο
AC: δ' Schneider 20 μῦρος ὁμόχρους Arist 21 ἔχει τῇ
πίπτει Arist ὀλόνατε AC 27 Θηριακῆς δὲ | Ἰταλίας τε Ribb

ἡ πλατὴ μύραινα καλουμένη ἂν ποτε ληφθῆ,
 ὠνοῦ· τοῦτο γάρ ἐστιν ἐκεῖ θαυμαστὸν ἔδεσμα.

92. ΜΑΙΝΙΔΕΣ. ταύτας φησὶν Ἰκέσιος εὐχυλοτέρας
 εἶναι τῶν κωβιῶν, λείπεσθαι δὲ εὐστομία καὶ τῷ πρὸς
 5 τὴν ἔκκρισιν τῆς κοιλίας συνεργεῖν. Σπεύσιππος δ'
 ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ὁμοιά φησιν εἶναι τῇ μαινίδι
 βόακα καὶ σμαρίδας, ὧν μνημονεύειν καὶ Ἐπίχαρμον ^b
 ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσει οὕτως (p. 224 L).

ὄκχ' ὄρη βῶκας <τε> πολλοὺς καὶ σμαρίδας.

10 Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ φησι· 'σμαρίδα, ἦν
 ἔνιοι καλοῦσι κυνὸς εὐνά.' Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ
 ἢ Βουταλίῳ Ἐκάτης βρώματα καλεῖ τὰς μαινίδας διὰ
 τὴν βραχύτητα, λέγων οὕτως (II 39 K).

τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νενόμικα
 15 ἀνθρωποφάγους ἰχθύς. Β. τί φῆς, ὦ φίλτατε,
 ἀνθρωποφάγους; πῶς; Γ. οὐς <ἂν> ἀνθρωπος
 φάγοι

δηλονότι· ταῦτα δ' ἐστὶν Ἐκάτης βρώματα, ^c
 5 ἃ φησιν οὕτως, μαινίδας καὶ τριγλίδας.

20 καλοῦνται δὲ τινες καὶ λευκομαινίδες, ἃς ἔνιοι βόακας
 ὀνομάζουσι. Πολίοχος Κορινθιαστῆ (IV 589 M).

ὅπως σε πείσῃ μηδὲ εἰς, πρὸς τῶν θεῶν,
 τοὺς βόακας, ἂν ποτ' ἔλθῃ, λευκομαινίδας καλεῖν.

93. ΜΕΛΑΝΟΥΡΟΣ. περὶ τούτου φησὶ Νουμήνιος
 25 ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 Birt).

σκορπίον ἢ πέρκαϊσι καθηγητῆν μελάνουρον. ^d

Ἰκέσιος δ' αὐτὸν σαργῶ φησιν παραπλήσιον εἶναι, κα-
 ταδεέστερον δὲ τῇ εὐχυλίᾳ καὶ τῇ εὐστομίᾳ, μικρῶς

9 σκωρη A: corr. Cas τε add. Di μαρίδας A 11 εὐνά A
 εὐνάς C: corr. Mein ex p. 323f 16 personae notam add. Dobr
 οὐς ἂν Iac (ὧν ἂν Dobr): οὐν AC ὡς A p. 358f 20 ἃς add. C

δὲ παραστέφειν καὶ εἶναι τρόφιμον. μνημονεύει δ' αὐ-
τοῦ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 234 L)·

ἦν δὲ σαργίνοι τε μελάνουροί τε.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῳικῶν (p. 297 R) γράφει
οὕτως· Ἰεροπυρόστικτοι δὲ τῶν ἰχθύων μελάνουρος 5
καὶ σαργὸς πολύγραμμοί τε καὶ μελανόγραμμοί. ὅμοιον
δὲ εἶναι τῷ μελανούρῳ φησὶ Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ
Ὅμοίαν τὸν καλούμενον ψύρον· ὃν Νουμήμιος καλεῖ
ψόρον οὕτως (fr. 14 Birt)·

ἢ ψόρον ἢ σάλπας ἢ αἰγιαλῆα δράκοντα. 10

94. ΜΟΡΜΥΡΟΣ. τροφιμώτατος, ὡς φησιν Ἰκέσιος.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ μύρμας αὐτοὺς ὀνο-
μάζει, εἰ μὴ διάφοροι τὴν φύσιν εἰσίν. γράφει δ'
οὕτως (p. 235 L)·

(καὶ) χελιδόνες τε μύρμαι τοί τε κολιᾶν μέζονες 15
ἐντί.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων μορμύλους αὐτοὺς
καλεῖ. Ανγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ ὀψωνητικῇ τέχνῃ,
ἦν προσεφώνησέ τινα τῶν ἐταίρων δυσώγη, φησίν·
οὐκ ἄχρηστον δὲ πρὸς τοὺς ἀτενίζοντας καὶ μὴ συγκα- 20
θιέντας τῇ τιμῇ καὶ τὸ κακῶς λέγειν παρεστηκότα τοὺς
ἰχθύας, ἐπαγόμενον Ἀρχέστρατον τὸν γράψαντα τὴν
Ἠδυπάθειαν ἢ τῶν ἄλλων τινὰ ποιητῶν καὶ λέγοντα
τὸ μέτρον (Arch. fr. 31 R)·

μόρμυρος αἰγιαλεὺς κακὸς ἰχθύς οὐδέ ποτ' ἐσθλός. 25
314καὶ (Arch. fr. 7 R) ἑτὴν ἀμίαν ὀνοῦ φθινοπώρου, νῦν
δ' ἐστὶν ἔαρ. καὶ (Arch. fr. 26 R)·

6 μελανόγραμμοι μελανδέριμος ὅμοιον A: corr. C 7 δὲ add.
C δ' ἐν A: corr. C 15 καὶ add. ex p. 321a μρμῆαι AC:
corr. indidem κολιᾶν AC: corr. Cas 19 δύσανι ἢ ζήσανι A:
corr. Schw, cf. p. 228c 21 παρεστηκότας AC: corr. Coraes
23 ἢ om. A: add. C

κεστρέα τὸν θαυμαστόν, ὅταν χειμῶν ἀφίκηται,
 νῦν δ' ἐστὶ θέρος· καὶ πολλὰ τῶν τοιούτων. ἀποσο-
 βήσεις γὰρ πολλοὺς τῶν ἀνουμένων καὶ προσεσθηκότων.
 τοῦτο δὲ ποιῶν ἀναγκάσεις τὸ σοὶ δοκοῦν λαβεῖν αὐτόν.'

5 95. NARKH. Πλάτων ἢ Κάνθαρος ἐν Συμμαχίᾳ
 (I 640 K)·

νάρκη γὰρ ἐφθῆ βρωμα χάριεν γίνεται.

ὁ δὲ φιλόσοφος Πλάτων ἐν Μένωνί φησι (p. 80 d)·
 'τῇ θαλαττίᾳ νάρκη· καὶ γὰρ αὕτη τὸν πλησιάζοντα·
 10 ναρκῶν ποιεῖ.' ἡ δὲ κλήσις αὐτῆς καὶ παρ' Ὀμήρῳ b
 (Θ 328)·

νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῶ.

Μένανδρος δ' ἐν Φανίῳ διὰ τοῦ ᾠ ἔφη (IV 217 M)·
 ὑπελήλυθέν τέ μου

15 νάρκα τις ὄλον τὸ δέσμα,
 μηδενὸς τῶν παλαιῶν οὔτω κεχρημένον. Ἰκέσιος δὲ
 φησιν ἀτροφωτέραν καὶ ἀχλυότεραν αὐτὴν εἶναι ἔχειν τε
 χονδρῶδές τι διακεχυμένον, εὐστόμαχον πάνυ. Θεό-
 φραστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν φωλευόντων (fr. 178 W)
 20 διὰ τὸ ψυχὸς φησι τὴν νάρκην κατὰ γῆς δύεσθαι.
 ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν δακέτων καὶ βλητικῶν (ibid) δια- c
 πέμπεσθαί φησι τὴν νάρκην τὴν ἀφ' αὐτῆς δύναμιν
 καὶ διὰ τῶν ξύλων καὶ διὰ τῶν τριοδόντων, ποιούσαν
 ναρκῶν τοὺς ἐν χεροῦν ἔχοντας. εἴρηκε δὲ τὴν αἰτίαν
 25 Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν τῷ περὶ νάρκης (FHG II 324), ἅπερ
 μακρότερα ὄντα ἐπιλέησμαι, ὑμᾶς δὲ ἐπὶ τὸ σύγγραμμα
 ἀναπέμπω. ἐστὶ δ' ἡ νάρκη, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης
 (p. 311 R), τῶν σελαγωδῶν καὶ τῶν σκυμνοτοκοῦντων.

4 αὐτόν suspectum, fort. αὐτός 7 ἐφθῆ Benti: ἔφη A
 13 φανῶν A: corr. Schw 22 ἀπ' αὐτῆς AC: corr. S, [τῆν]
 απ' αὐτῆς ed. Wimm

θηρεύει δ' εἰς τροφήν ἑαυτῆς τὰ ἰχθύδια προσαπτο-
 d μένη καὶ ναρκῶν καὶ ἀκινητίζειν ποιούσα. Δίφιλος
 δ' ὁ Λαοδικεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν Νικάνδρου Θηριακῶν
 μὴ πᾶν τὸ ζῷον φησι τὴν νάρκην ἐμποιεῖν, μέρος δέ
 τι αὐτῆς, διὰ πείρας πολλῆς φάσκων ἐληλυθέναι. ὁ 5
 δ' Ἀρχέστρατος φησι (fr. 33 R).

καὶ νάρκην ἐφθῆν ἐν ἐλαίῳ ἥδὲ καὶ οἴνῳ
 καὶ γλόῃ εὐώδει καὶ βαιῶ ζύσματι τυροῦ.

Ἄλεξις ἐν Γαλατεία (II 311 K).

νάρκην μὲν οὖν, ὡς φασιν, ἀνθυλευμένην 10
 ὀπτᾶν ὄλην.

ἐν δὲ Δημητρίῳ (II 314 K).

ἔπειτα νάρκην ἔλαβον ἐνθυμούμενος

e ὅτι δεῖ γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους
 ἀπαλοὺς ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἐν τούτους παθεῖν. 15

96. ΞΙΦΙΑΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης (p. 311 R) φησὶν
 ἔχειν τοῦ ῥύγχους τὸ μὲν ὑποκάτω μικρόν, τὸ δὲ κα-
 θύπερθεν ὀστῶδες μέγα, ἴσον τῷ ὄλῳ αὐτοῦ μεγέθει.
 τοῦτο δὲ καλεῖσθαι ξίφος· ὀδόντας δ' οὐκ ἔχειν τὸν
 ἰχθύν. Ἀρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 34 R). 20

ἀλλὰ λαβὲ ξιφίου τέμαχος Βυζάντιον ἐλθὼν
 οὐραίου τ' αὐτὸν τὸν σφόδρυλον. ἐστὶ δὲ κεδνος

f κἂν πορθμῶ πρὸς ἄκρασι Πελωριάδος προβολαῖσι.
 τίς οὕτως τακτικὸς ἀκριβῆς ἢ τίς οὕτως κριτῆς ὄψων
 ὡς ὁ ἐκ Γέλας, μᾶλλον δὲ Καταγέλας (Ar. Ach. 606) οὗτος 25
 ποιητῆς; ὅς ἀκριβῶς οὕτως διὰ λιχνεῖαν καὶ τὸν πορθμὸν
 διέπλευσε καὶ τῶν μερῶν ἐκάστου τῶν ἰχθύων τὰς
 ποιότητας καὶ τοὺς χυμοὺς διὰ τὴν λιχνεῖαν ἐξήτασεν,
 ὡς τινα πραγματεῖαν βιωφελῆ καταβαλλόμενος.

⁴ νάρκων A: corr. C 14 δεῖ C: δὴ A 15 τούτων p. 107c
 22 γ' Ribb 23 ἄκρασι AC προχοαῖσι AC: corr. Ribb

43. ΓΑΛΕΟΙ. Ἰκέσιος ἐν τοῖς περὶ ὕλης τῶν γα-
 λεῶν βελτίονας εἶναι καὶ ἀπαλατέρους τοὺς ἀστερίας
 καλουμένους. Ἀριστοτέλης δὲ (p. 303 R) εἶδη αὐτῶν d
 φησιν εἶναι πλείω, ἀκανθίαν, λείον, ποικίλον, σκύμμον,
 5 ἀλωπεκίαν, ῥίνην. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων
 τὸν ἀλωπεκίαν μίαν ἔχειν φησὶ λοφιὰν πρὸς τῷ οὐραίῳ,
 ἐπὶ δὲ τῆς ῥάχεως οὐδαμῶς. ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν
 πέμπτῳ ζῴων μορίων καὶ κεντρίνην φησὶ τινα γαλεὸν
 εἶναι καὶ νωτιδανόν. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ
 10 ἐπινωτιδέα καλεῖ, χείρονα δ' εἶναι τὸν κεντρίνην καὶ
 δυσώδη. γνωρίζεσθαι δ' ἐκ τοῦ πρὸς τῇ πρώτῃ λοφιᾷ
 ἔχειν κέντρον τῶν ὁμοειδῶν οὐκ ἔχόντων· οὔτε δὲ e
 στέαρ οὔτε πιμελὴν ἔχειν τοὺς ἰχθύς τούτους διὰ τὸ
 χονδρῶδεις εἶναι. ἰδίως δὲ ὁ ἀκανθίας τὴν καρδίαν
 15 ἔχει πεντάγωνον. τίκει δ' ὁ γαλεὸς τὰ πλείστα τρία
 καὶ εἰσδέχεται τὰ γεννηθέντα εἰς τὸ στόμα καὶ πάλιν
 ἀφήσιν· μάλιστα δ' ὁ ποικίλος καὶ <ὁ> ἀλωπεκίας.
 οἱ δὲ λοιποὶ οὐκ ἔτι διὰ τὴν τραχύτητα. 44. Ἀρχέ-
 στρατος δὲ ὁ τὸν αὐτὸν Σαρδαναπάλλω ζήσας βίον
 20 περὶ τοῦ ἐν Ῥόδῳ γαλεοῦ λέγων τὸν αὐτὸν εἶναι ἡγεῖ-
 ται τῷ παρὰ Ῥωμαίοις μετ' αὐλῶν καὶ στεφάνων εἰς
 τὰ δεῖπνα περιφερομένῳ ἐστεφανωμένων καὶ τῶν f
 φερόντων αὐτὸν καλούμενόν τε ἀκκιπήσιον. ἀλλ'
 οὔτος μὲν μικρὸς καὶ μακρορυνγότερός ἐστι καὶ τῷ
 25 σχήματι τρίγωνος ἐκείνων μᾶλλον· τούτων δ' ὁ εὐτε-
 λέστατος καὶ μικρότατος οὐχ ἦττον Ἀτικῶν χιλίων
 πιπράσκειται. Ἀπίων δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ
 τῆς Ἀπικίου τροφῆς τὸν ἔλοπα καλούμενον τοῦτόν
 φησιν εἶναι τὸν ἀκκιπήσιον. ἀλλ' ὁ γε Ἀρχέστρατος

7. 8 ἐν τῷ περὶ ζωικῶν Rose 17 ὁ add. Mus 20. 21
 ἡγεῖται haec turbata

98. ΟΡΚΥΝΟΣ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τοῦ ὀρκύνου ἐκ τῆς περὶ Ἡρακλέους στήλας θαλάσσης d περιουμένους εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἔρχεσθαι θάλασσαν διὸ καὶ πλείστους ἀλίσκεσθαι ἐν τῷ Ἰβηρικῷ καὶ Τυρρηρικῷ πελάγει· κἀντεῦθεν κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν διασκίδνασθαι. Ἰκέσιος δὲ τοὺς μὲν ἐν Γαδείροις ἀλισκομένους πιμελεστέρους εἶναι, μετὰ δὲ τοῦτου τοὺς ἐν Σικελίᾳ. τοὺς δὲ πόρρω Ἡρακλείων στηλῶν ἀλιπεῖς διὰ τὸ πλείονα τόπον ἐκνενηχθῆαι. ἐν Γαδείροις μὲν οὖν τὰ κλειδία καθ' αὐτὰ ταριχεύεται, ὡ καὶ τῶν ἀντακίων αἱ γνάθοι καὶ οὐρανίσκοι καὶ ο e λεγόμενοι μελανδρούα ἐξ αὐτῶν ταριχεύονται. Ἰκέσιος δὲ φησὶ τὰ ὑπογάστρια αὐτῶν λιπαρὰ ὑπάρχουσι τῇ εὐστομίᾳ πολὺ διαλλάσσειν τῶν ἄλλων μερῶν, τὰ δὲ κλειδία εὐστομώτερα εἶναι τούτων.

99. ΟΝΟΣ καὶ ΟΝΙΣΚΟΣ. ὄνος, φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 311 R), ἔχει στόμα ἀνερωγὸς ὁμοίως τοῖς γαλεοῖς· καὶ οὐ συναγελαστικός· καὶ μόνος οὗτος ἰχθύων τὴν καρδίαν ἐν τῇ κοιλίᾳ ἔχει καὶ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ λίθους ἐμφορεῖς μύλαις. φωλενύτε μόνος ἐν ταῖς ὑπὸ κῦμα θερμοτάταις ἡμέραις, τῷ f ἄλλων ταῖς χειμεριωτάταις φωλενόντων. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 235 L).

μεγαλοχάσμονάς τε χάννας κῆπτραπελογάστορα ὄνους.

διαφέρει δ' ὄνος ὀνίσκου, ὧς φησὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων γράφων οὕτως· ὄνος, ὃν καλοῦσιν τινε

11 ἀντακίων A: corr. C 12 μελανδρούα AC: corr. C
 15 κλειδία μέρη A: corr. C 24 κῆπτραπελογάστορας
 και
 πελογάστορας C: corr. Schw ex Clem. Al. paed. II 18 (ubi ἐντε
 πελογάστορον) 27 καλέουσι AC

- γάδον. γαλλερίας, ὃν καλοῦσί τινες ὀνίσκον τε καὶ μάξεινον.' *Εὐθύδημος* δ' ἐν τῷ περὶ ταρίχων 'οἱ μὲν βάκχον, φησί, καλοῦσιν, οἱ δὲ γελαρίην, οἱ δὲ ὀνίσκον.' *Ἀρχέστρατος* δέ φησι (fr. 35 R)·
- 5 τὸν δ' ὄνον Ἀνθηδάω, τὸν καλλαρίαν καλέουσιν,³¹⁶
ἐκτρέφει εὐμεγέθη, σομφὴν δὲ τρέφει τινὰ σάρκα
κᾶλλως οὐχ ἠδεῖαν ἔμοιγ', ἄλλοι δ'
αἰνοῦσιν· χαίρει γὰρ ὃ μὲν τούτοις, ὃ δ' ἐκείνοις.
100. ΠΟΥΛΥΠΟΥΣ, πουλύποδος. οὕτως φασὶν οἱ
- 10 Ἀττικοὶ (ὡς καὶ Ὅμηρος (= 432)·
ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελακόμενιο)
ἀνάλογον· παρὰ τὸ πούς γὰρ γέγονεν. τὴν δὲ αἰτια-
τικὴν πουλύπου φασὶν, ὡς Ἀκλίνου καὶ Οἰδίπου.
καὶ τρίπου δὲ λέβητα Αἰσχύλου εἰρηκέναι ἐν Ἀθά- b
15 μαντι (fr. 1 N) ἀπὸ ἀπλοῦ τοῦ πούς ὡς νοῦς. τὸ δὲ
πάλυπον λέγειν Αἰολικόν· Ἀττικοὶ γὰρ πουλύπου λέ-
γουσιν. Ἀριστοφάνης *Δαιδάλω* (I 436 K)·
<καὶ> ταῦτ' ἔχοντα πουλύπους καὶ σηπίας.
καὶ πάλιν·
- 20 τὸν πουλύπου μοι ἔθηκε.
καὶ πάλιν·
πληγαὶ λέγονται πουλύπου πιλουμένου.
Ἀλκατος Ἀδελφᾶς μοιχευομέναις (I 756 K)·
ἡλίδιον εἶναι νοῦν τε πουλύποδος ἔχειν.
- 25 Ἀμειψίας Κατεσθίοντι (I 671 K)·

1 γάδον K γαλλερίδας AC: corr. Mein, γαλαρίας Hes
2 μάξεινον C 3 γαλλερίην C 5 ἀνοηδων A: corr. Cas 6 εὐμε-
γέθης ὁμφὴν A: corr. ex C 7 καλῶς AC: corr. Coraes 7. 8 ἀλλ'
ὀδαίνουσαν A ἀλλ' οἰδαίνουσιν C: corr. Heringa ἄλλοι δέ μιν
αἰνῶς suppl. Ribb 9 πολύπους A: corr. Di πολύποδος add. C
16 fort. Δωρικόν coll. p. 318f 18 ταῦθ' ἔκοντα (om. καὶ) A: corr.
ex p. 328c πολύπους A 22 πηγαὶ AC: corr. Cas 23 ἀδελφῶς A

δει μὲν, ὡς ἔοικε, πολλῶν πουλύπων.

c Πλάτων Παιδίῳ (I 626 K)·

ὥσπερ τοὺς πουλύποδας πρώτιστα σέ.

Ἀλκαῖος (I 764 K)·

ἔδω δ' ἔμαυτὸν ὡς πουλίπους.

οἱ δὲ πουλύποδα προφέρονται ἀνάλογον τῷ πούς ποδός ποδὶ πόδα. Εὐπολις Λήμοις (I 284 K)·

ἀνὴρ πολίτης πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους.

101. Διοκλῆς δ' ἐν α' Ὑγρινῶν 'τὰ δὲ μαλακία φησί, πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια· μάλιστα δὲ οἱ πουλύποδες.' Ἰστορεῖ δ' Ἀριστοτέλης (p. 317 R τὸν πολύποδα ἔχειν πόδας ὀκτώ, ὧν τοὺς μὲν ἄνα δύο καὶ κάτω ἐλαχίστους, τοὺς δ' ἐν μέσῳ μεγίστους ἔχειν δὲ καὶ κοτυληθόνας δύο, αἷς τὴν τροφήν προσ-
d ἀγεσθαι· τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς ἐπάνω τῶν δύο ποδῶν τὸ δὲ στόμα καὶ τοὺς ὀδόντας ἐν μέσοις τοῖς ποσὶ ἀναπτυχθεῖς δὲ ἐγκέφαλον ἔχει διμερῆ. ἔχει δὲ καὶ τὸν λεγόμενον θόλον, οὐ μέλανα καθάπερ σηπία ἀλλ' ὑπέρουθρον, ἐν τῷ λεγομένῳ μήκωνι. ὁ δὲ μήκων κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας ἰοῖουεὶ κύστις. σπλάγγνον δ' οὐκ ἔχει ἀναλογοῦν. τροφῆ δὲ χρῆται ἔστιν ὅτε καὶ τοῖς τῶν κογχυλίων σαρκιδίοις, τὰ ὄστρακα ἐκτὸς τῶν
e θαλαμῶν ῥίπτων· ὅθεν διαγινώσκουσιν οἱ θηρευόντες ὀχεύει δὲ συμπλεκόμενος καὶ πολὺν χρόνον πλησιάζει διὰ τὸ ἀναιμος εἶναι. τίττει δὲ διὰ τοῦ λεγομένου φουσητήρος, ὃς ἐστὶ πόρος τῷ σώματι. καὶ τίττει ὡς βοτρυδόν. 102. λέγουσι δὲ καὶ ὡς ἂν ἀπορήσῃ τροφῆ [ἔτι] αὐτὸν κατεσθίει. ὧν εἷς ἐστὶ καὶ ὁ κωμφοδιοποιῶ

1 πολύπων A 2 Παιδίῳ Cas: παιδί A 3 πολύποδας
5 ὡς del. Nauck 15 ἐπάνω τῶν ὀδόντων Rose 28 ὅτι οὐ
C, del. Di

Φερεκράτης. οὗτος γὰρ ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις
Ἀγρίοις φησὶν (I 149 K).

ἐνθρῦσκοισι καὶ βρακάνοις
καὶ στραβήλοισι ζῆν· ὁπόταν δ'
5 ἤδη πεινῶσιν σφόδρα . . . f
ὥσπερ εἰ τοὺς πολύποδας
5 . . . νύκτωρ περιτρώ-
γειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους;
καὶ Δίγιλλος ἐν Ἐμπόρῳ (II 551 K).

10 πολύπους
ἔχων ἀπάσας ὀλομελεῖς τὰς πλεκτάνας.
B. οὐ περιβεβρωκῶς αὐτόν ἐστι, φιλτατε.
τοῦτο δ' ἐστὶ ψεῦδος. ὑπὸ γὰρ τῶν γόγγρων διακό-
μενος τοὺς πόδας ἀδικεῖται. ἴλεγεταὶ ἰδ' ὡς, ἂν τις
15 ταῖς θαλάμαις αὐτοῦ ἄλλας ὑποσπείρη, εὐθέως ἐξέρχεται.
ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι φεύγων διὰ τὸν φόβον μετα-
βάλλει τὰς χροῶς καὶ ἐξομοιοῦται τοῖς τόποις ἐν οἷς³¹⁷
κρύπτεται, ὡς καὶ ὁ Μεγαρεὺς Θέογνις φησιν ἐν ταῖς
ἐλεγείαις (215).

20 πολύπου ὄργην ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ
τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
ὁμοίως ἱστορεῖ καὶ Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ περὶ παροι-
μιῶν (FHG II 318) παρατιθέμενος τάδε τὰ ἔπη, οὐ δηλῶν
ὅτου ἐστὶ.
25 πολύποδός μοι, τέκνον, ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ' ἦρωσ,
τοῖσιν ἐφαρμόξου τῶν κεν <κατὰ> δῆμον ἴκηαι. b
103. 'περὶ δὲ Τροιζῆνα τὸ παλαιόν', φησὶν ἰδ' αὐτὸς

5 σφόδρ' ἄγαν Wilam 6 ὥσπερ A: corr. Mus πολύ-
ποδας A 7 hiatus signific. Dobr 12 ἐαντόν AC: corr. Schw
26 ἐφαρμόξου C: ἐφαρμόξων A ἐφαρμόξου Antig. Car. mix. 26
ὡν καὶ (νε C) δῆμον AC: corr. Antig

Κλέαρχος, ὄυτε τὸν ἱερὸν καλούμενον πουλύπουον
 οὔτε τὸν κοπηλάτην [πουλύπουον] νόμιμον ἦν θηρεύειν,
 ἀλλ' ἀπέπειον τούτων τε καὶ τῆς θαλαττίας χελώνης
 μὴ ἄπτεσθαι. ὁ δὲ πουλύπουος ἐστὶ συντηκτικὸς καὶ
 λίαν ἀνόητος· πρὸς γὰρ τὴν χεῖρα τῶν διωκόντων βα- 5
 δίζει καὶ διωκόμενος ἐστὶν ὅτε οὐχ ὑποχωρεῖ. συντή-
 κονται δ' αὐτῶν αἱ θήλειαι μετὰ τὸν τόκον καὶ παρῖενται·
 διὸ καὶ ῥαδίως ἀλίσκονται. ἐωράθησαν δὲ ποτε καὶ
 ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἐξιόντες, μάλιστα δὲ πρὸς τὰ τραχεὰ τῶν
 c χωρίων· φεύγουσι γὰρ τὰ λεία. καὶ χαίρουσι δὲ τῶν 10
 φυτῶν [καὶ] ταῖς ἐλαίαις καὶ πολλάκις εὐρίσκονται ταῖς
 πλεκτάναις περιειληφότες τὸ στέλεχος'. (ἐωράθησαν
 δὲ καὶ σὺκκαῖς προσπεφυκυῖαις τῇ θαλάσῃ προσπλε-
 κόμενοι καὶ τῶν σύκων ἐσθίουτες, ὡς φησὶ Κλέαρχος
 ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῷ ὕρῳ.) 'ἐστὶ δὲ δεῖγμα τοῦ ἡδε- 15
 σθαι αὐτοὺς τῇ ἐλαίᾳ καὶ τοῦτο· ἐάν τις κλάδον τοῦ
 d φυτοῦ τούτου καθῆ ἰς τὴν θάλασσαν καθ' ἣν εἰσι
 πουλύποδες καὶ μικρὸν ἐπίσχη, ἀπονητὶ ἀνέλκει τῷ
 κλάδῳ περιπλεκόμενους ὅσους ἐθέλει.' ἔχουσι δὲ τὰ
 μὲν ἄλλα μέρη ἰσχυρότατα, τὸν δὲ τράχηλον ἀσθενῆ. 20
 104. λέγεται δ' αὐτῶν τὸν ἄρρενα ἔλκειν αἰδοιωδές
 τι ἐν μιᾷ τῶν πλεκτανῶν, ἐν ἣ αἱ δύο μεγάλαι κοτυ-
 ληδόνες εἰσίν. εἶναι δὲ τοῦτο νευρωῶδες μέχρι εἰς μέσσην
 τὴν πλεκτάνην ἅπαν προσπεφυκός. ἐν δὲ πέμπτῳ μορίῳ
 φησὶν Ἀριστοτέλης (544 a 6)· 'πουλύπουος ὀχεύει τοῦ 25
 χειμῶνος καὶ τίκει τῷ ἔαρι. φωλεύει δὲ περὶ δύο
 e μῆνας. ἐστὶ δὲ πολύγονον τὸ ζῷον. διαφέρει δὲ ὁ
 ἄρρον τῆς θηλείας τῷ τε τὴν κεφαλὴν ἔχειν προμη-

1 τὸ ἱερὸν A: corr. C 2 glossam del. K 4 πολύπουος A
 passim 8 ἐωράθησαν Cas 11 καὶ om. C 21 ἔχειν
 ed. Basil

κεστέραν καὶ τὸ καλούμενον ὑπὸ τῶν ἀλιέων αἰδοῖον
 ἔχειν ἐν τῇ πλεκτάνῃ. ἐπράξει δὲ ὅταν τέκη· διὸ καὶ
 χεῖριστοὶ εἰσι κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον. ἀποτίκτει δ'
 (Arist. 549 b 31) ὁ μὲν πουλύπους ἢ εἰς θαλάμας ἢ εἰς
 5 κεράμιον ἢ τι ἄλλο τοιοῦτο κοῖλον. καὶ μεθ' ἡμέρας
 πεντήκοντα ἐκ τῶν φῶν πουλυπόδια ἐξέρπει ὥσπερ
 τὰ φαλάγγια πολλά. ὁ δὲ θῆλυς (p. 550 b 4) πουλύπους
 ὅτε μὲν <ἐπὶ τοῖς φῶσις, ὅτε δ'> ἐπὶ τῷ στόματι προκά-
 θηται τῆς θαλάμης, τὴν πλεκτάνην ἐπέχων.' Θεό- f
 10 φραστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν μεταβαλλόντων τὰς χροῶς
 (fr. 173 W) τὸν πολύποδά φησι τοῖς πετρώδεσι μάλιστα
 μόνοις συνεξομοιοῦσθαι, τοῦτο ποιούντα φόβῳ καὶ
 φυλακῆς χάριν. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν ἐν τῷ ξηρῷ δια-
 τριβόντων ζῴων (fr. 171, 4 W) οὐδέχασθαι φησι τοῖς
 15 πολύποδας τὴν θάλατταν. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν κατὰ
 τόπους διαφορῶν ὁ Θεόφραστος πολύποδας οὐ γίνε-
 σθαι φησιν περὶ Ἑλλήσποντον (fr. 173 W). ψυχρὰ γὰρ ἡ
 θάλασσα αὕτη καὶ ἦττον ἀλμυρὰ, ταῦτα δ' ἀμφοτέρα
 πολέμια πολύποδι. 105. ὁ δὲ ναυτίλος καλούμενος,
 20 φησὶν Ἀριστοτέλης (p. 320 R), πολύπους μὲν οὐκ ἔστιν,
 ἐμφερῆς δὲ κατὰ τὰς πλεκτάνας. ἔχει δὲ τὸ νῶτον ὄστρα-
 κόδεσμον. ἀναδύνει δὲ ἐκ τοῦ βυθοῦ ἐφ' ἑαυτὸν ἔχων 318
 τὸ ὄστρακον, ἵνα μὴ τὴν θάλατταν ἔλκη· ἐπαναστραφεῖς
 δ' ἐπιπλεῖ ἄνω ποιήσας δύο τῶν πλεκτανῶν, αἱ με-
 25 ταξὺ αὐτῶν λεπτὸν ὑμένα ἔχουσιν διαπεφυκῶτα, ὡς
 καὶ τῶν ὀρνίθων οἱ πόδες ὀρῶνται μεταξὺ τῶν δα-
 κτύλων δερμάτινον ὑμένα ἔχοντες· ἄλλας δὲ δύο πλε-
 κτάνας καθίησιν εἰς τὴν θάλασσαν ἀντὶ πηδαλίων.

8 ἐπὶ τοῖς φῶσις, ὅτε δ' om. A 11. 12 μάλιστα ἢ μόνοις K (ἢ
 μόνοις τόποις Cas) 21 γωνιῶν A: corr. C 24 δ' om. A:
 add. C 27 δερμάτιον A: corr. C

ἔταν δέ τι προσιὸν ἴδη, δείσας συστέλλει τοὺς πόδας
καὶ πληρώσας αὐτὸν τῆς θαλάσσης κατὰ βυθοῦ ὡς
b τάχος χωρεῖ. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν καὶ ἰχθύων ἑπο-
λύπους, φησί, τις ὁ μὲν τρεψίχρως, ὁ δὲ ναυτίλος.⁷
106. εἰς τὸν ναυτίλον τοῦτον φέρεται τι Καλλιμάχου⁸
τοῦ Κυρηναίου ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον (5 W)*

κόγχος ἐγώ, Ζεφυρίτι, πάλαι τέρας. ἀλλὰ σὺ νῦν με,
Κύπρι, Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις,
ναυτίλος ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν ἄηται,
τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων,

5 εἰ δὲ Γαληναίη, λιπαρὴ θεός, οὐλος ἐρέσσω
ποσσί νιν, ὥστ' ἔργω τοῦνομα συμφέρεται,
c ἔστ' ἔπεσον παρὰ θῖνας Ἰουλίδας, ὄφρα γένωμαι
σοὶ τὸ περισκεπτον παίγνιον, Ἀρσινόη,
μηδέ μοι ἐν θαλάμησιν ἔθ', ὡς πάρος, (εἰμὶ γὰρ⁹
ἄπνους),

10 τίκτηται νοτερῆς ἄεον ἀλκύνουης.

Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν· οἶδε γὰρ ἐσθλὰ
ῥέζειν καὶ Σμύρνης ἔστιν ἀπ' Αἰολίδος.

d ἔγραψε δὲ καὶ Ποσειδίππος εἰς τὴν ἐν τῷ Ζεφυρίῳ¹⁰
τιμωμένην ταύτην Ἀφροδίτην τόδε τὸ ἐπίγραμμα·
τοῦτο καὶ ἐν πόντῳ καὶ ἐπὶ χθονὶ τῆς Φιλαδέλφου
Κύπριδος ἰλάσκεσθ' ἱερὸν Ἀρσινόης,
ἣν ἀνακοιρανέουσιν ἐπὶ Ζεφυρίτιδος ἀκτῆς
πρῶτος ὁ ναύαρχος θήκατο Καλλικράτης.

1 δῆσας A: corr. C 4 τρεψίχρως AC: corr. Cas 7 πα-
λαιότερος A: corr. Schneider με Mus: μοι A 9 ναυτίλον A:
corr. K 12 ποσσί νιν ὥσπεργω A: ὥστ' ἔργω Cas, reliqua
corr. Herm 14 Ἀρσινόης A: corr. ex Et. M. 664, 49 17 τίκτηι
τ' αἰνοτέρης A: corr. Benth 20 ἐπὶ τῷ Wilam 22 ἐν
ποταμῷ A: corr. Iac 24 ἣν ἄρα κοίτη Mein, ἣν ἄλλα (vel
ἄλλ) κοίτην. K Ζεφυρηίδος A: corr. Valck 25 ναύαρχος A

5 ἢ δὲ καὶ εὐπλοῖην δώσει καὶ χεῖματι μέσσω
 τὸ πλατὺν λισσομένοις ἐκλιπανεὶ πέλαγος.
 τοῦ πολύποδος μνημονεύει καὶ ὁ τραγικὸς Ἴων ἐν
 Φοίνικι λέγων (fr. 36 N)·

6 καὶ τὸν πετραῖον πλεκτάναις ἀναίμοσι
 στεργῶ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χροός.

107. εἶδη δ' ἐστὶ πολυπόδων ἐλεδώνη, πολυποδῖνη,
 βολβιτίνη, ὀσμύλος, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (p. 300 R)
 καὶ Σπενύσιππος. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν Ἀριστο-
 10 τέλης μαλάκιά φησιν εἶναι πουλύποδας, ὀσμύλην,
 ἐλεδώνην, σηπῖαν, τευθίδα· Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἦβας
 γάμῳ (p. 235 L)·

πάλυποι τε σηπῖαι τε καὶ ποταναὶ τευθίδες
 χά δυσώδης βολβιτὶς γραταὶ τ' ἐριδακάδεες.

15 Ἀρχέστρατος δὲ φησι (fr. 36 R)·

πούλυποι ἐν τε Θάσῳ καὶ Καρίᾳ εἰσὶν ἄριστοι·
 καὶ Κέρκυρα τρέφει μεγάλους πολλοὺς τε τὸ
 πλῆθος.

Δωριεῖς δ' αὐτὸν διὰ τοῦ ᾧ καλοῦσι πάλυπον, ὡς
 20 Ἐπίχαρμος. καὶ Σιμωνίδης δ' ἔφη (II 457 B⁴)· ἴπ-
 λυπον διζήμενος· Ἀττικοὶ δὲ πουλύπουν. ἐστὶ δὲ
 τῶν σελαχωδῶν· τὰ χονδροῶδη δ' οὕτω λέγεται·

πουλύποδες, γαλεοὶ τε κύνες.

μαλάκια δὲ καλεῖται τὰ τευθιδῶδη. σελάχια δὲ τὰ τῶν
 25 ἐρίων φύλα.

2 ἐκλιπάνει A: corr. Cas, ἐκλεανει Madv 8 βολβοτύνη
 A: corr. Rose 13 ποτ' αἶναί A: corr. C 14 γαλυσώδεις A:
 corr. Cas 16 πάλυποι A 17 κερνο | ρα (in fine versus) A:
 corr. C πολλοὺς μεγάλους AC: corr. Schw 19 πουλύπουν A:
 corr. Eust. 1541, 29 (non C) 22 χονδροῶδ' οὕτω A: corr. C
 23 Arcestrati verba esse con. Mein 24 μαλάκια εἰ σαλάχια
 A: corr. C 25 ῥινῶν φύλα K

319 108. ΠΑΓΟΥΡΟΙ. τούτων μέμνηται Τιμοκλῆς ἢ
 Ξέναρχος ἐν Πορφύρῳ οὕτως (II 471 K).

ἀλιεὺς ὢν ἄκρος σοφίαν
 ἐν παγούροις μὲν θεοῖς ἐχθροῖσι καὶ
 ἰχθυοῖσι εὖρηκα παντοδαπὰς τέχνας, 5
 γέροντα βούρωτον δὲ μὴ ταχέως πάνυ
 5 συναρπάσομαι; καλὸν γ' ἂν εἴη.

109. ΠΗΛΑΜΥΣ. Φρόνιχος ἐν Μούσαις μνημονεῦει
 (I 380 K). Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῶν μορίων
 (543 b 2) ἄι πηλαμύδες, φησί, καὶ οἱ θύννοι τίκτουσιν 10
 ἐν τῷ Πόντῳ, ἄλλοθι δὲ οὐ. μνημονεῦει αὐτῶν καὶ
 Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν (fr. 460).

b ἐνθ' ἡ πάροιχος πηλαμύς χειμάζεται,
 πάραυλος Ἑλλησποντίς, ὠραία θέρουσ
 τῷ Βοσπορίῳ τῷδε γὰρ θαμίζεται. 15

110. ΠΕΡΚΑΙ. τούτων μέμνηται Διοκλῆς καὶ Σπεύ-
 σιππος ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων, παραπλησίας εἶναι λέγων
 πέρκην, χάνναν, φνκίδα. Ἐπίχαρμος δὲ φησι (p 236 L)
 κομαρίδας τε καὶ κύννας, κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.
 Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιεντικῷ (fr. 18 B) 20

c ἄλλοτε δ' αὖ πέρκας, ὅτε δὲ στροφάδας παρὰ πέτρην
 φνκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χροίῃσιν ἐρυθρὸν
 σκορπίον.

ΠΕΡΚΗ. καὶ ταύτης Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ
 μέμνηται καὶ Σπεύσιππος ἐν β' τῶν Ὀμοίων καὶ 25
 Νουμήνιος, ὃν τὰ μαρτύρια πρόκειται. Ἀριστο-

2. 3 οὕτως τ' ἀλιεὺς A: corr. Mein 3 ἀκρόσοφος Mein
 4 [σοφίαν] ἐπὶ μὲν παγούροις τοῖς θ. Herw (τοῖς add. Dobr),
 melius τοῖς θεοῖσιν ἐχθροῖσι τε 6 δὲ Schw: τὸ A 13 ἐνθ' C:
 εἰθ' A 14 πάροιχος AC: corr. Bgk ex Hes. s. v. πάραυλος
 15 τῷδε Nauck 21 περὶ πέτρην Schw 22 φνκίς (pro
 πέρκη) Cas, non recte ut videtur

τέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 296 R) ἀκανθοστεφῆ φησὶν εἶναι καὶ ποικιλόχροα φινίδα. τῶν δὲ γραμμοποικίλων πλαγίαις τε ταῖς ῥάβδοις κεχρημένων πέρκη. καὶ παροιμία δὲ ἐστίν· ἔπεται πέρκη μελανούρφ·

5 111. ΡΑΦΙΔΕΣ. καὶ τούτων μέμνηται Ἐπίχαρμος λέγων (p. 234 L)·

καῷξύρυγχοι φαφίδες ἵππουροί τε.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων βελόνην, φησὶν, ἣν καλοῦσιν φαφίδα. Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῳῶν
10 μορίων (543 b 11) βελόνην αὐτὴν καλεῖ. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν ἢ ἰχθύων (p. 296 R) φαφίδα αὐτὴν ὀνομάσας ἀνόδουν φησὶν αὐτὴν εἶναι. καὶ Σπεύσιππος αὐτὴν βελόνην καλεῖ.

112. ΡΙΝΗ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἐν Σμύρ-
15 νη φησὶν τὰς θίνας διαφόρους γίνεσθαι, καὶ πάντα δὲ τὰ σελαχῶδη τὸν Σμυρναϊκὸν κόλπον ἔχειν διαφέροντα. Ἀρχέστρατος δὲ φησὶν (fr. 54 R)·

καὶ σελάχη μέντοι κλεινὴ Μίλητος ἄριστα
ἐκτρέφει· ἀλλὰ γε χρὴ θίνης λόγον ἢ πλατυνώτου e
20 λειοβάτου ποιείσθαι. ὁμῶς κροκόδειλον ἂν ὀπτόν δαισαίμην ἀπ' ἵππου τερπνὸν καίδουσι τῶν Ἰώνων.

113. ΣΚΑΡΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν (p. 314 R)
καρχαρόδοντα εἶναι καὶ μονήρη καὶ σαρκοφάγον ἔχειν
τε στόμα μικρὸν καὶ γλῶτταν οὐ λίαν προσπεφυκυῖαν,
25 καρδίαν τρίγωνον, ἥπαρ λευκόν, τρίβολον, ἔχειν τε χολὴν f
καὶ σπλήνα μέλανα, τῶν δὲ βραγχίων τὸ μὲν διπλοῦν, τὸ δὲ ἀπλοῦν. μόνος δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἰχθύων μηρυ-

2. 3 versus fuisse putat Wilam 18 καινή AC: corr. Cas
19 ἀλλὰ τί χρὴ Wilam 20 ἄνοπτον A: corr. C 21 Ἴππου
Mein 22 σάρος. σάρος. τὸν σάρον Ἀρ. C 25 ἥπαρ
λευκόν Rondelet: παράλευκον AC τρίβολον A: corr. C

κάξει. χείρει δὲ τῇ τῶν φυκίων τροφῇ· διὸ καὶ τούτοις
θηρεύεται. ἀκμάξει δὲ θέρους. Ἐπίχαρμος δ' ἐν
Ἦβας γάμφω φησίν (p. 236 L)·

ἀλιεύομεν σπάρους

καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν 5
θεοῖς.

320 Σέλενος δ' ὁ Ταρσεὺς ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ μόνον φησὶ
τῶν ἰχθύων τὸν σκάρων <οὐ> καθεύδειν· ὅθεν οὐδὲ
νύκτωρ ποτὲ ἀλῶναι. τοῦτο δ' ἴσως διὰ φόβον αὐτῶ
συμβαίνει. Ἀρχέστρατος δ' ἐν τῇ Γαστρονομία 10
(fr. 55 R)·

σκάρων ἐξ Ἐφέσου ζῆται, χειμῶνι δὲ τρίγλας
ἔσθι' ἐνὶ ψαφαρῇ ληφθέντα Τειχιόεσση
Μιλήτου κώμη Καρῶν πέλας ἀγκυλοκάλων.

κὰν ἄλλω δὲ μέρει φησίν (fr. 41 R)· 15

b καὶ σκάρων ἐν παραλῶ Καρχηδόνι τὸν μέγαν ὅπτα,
πλύνας εὖ· χρηστὸν δὲ καὶ ἐν Βυζαντίῳ ὄψει
καὶ μέγεθος κυκλῖα ἴσον ἀσπίδι νῶτα φοροῦντα.
τοῦτον ὅλον θεράπευε τρόπον τοιούδε· λαβῶν νιν,
5 ἠνίκ' ἂν εὖ τυρῶ καὶ ἐλαίῳ πάντα πυκασθῇ, 20
κρίβανον ἐς θερμὸν κρέμασον κᾶπειτα κατόπτα.
πάσσειν δ' ἄσπιδι κυμνοτριβοῖς καὶ γλανκῶ ἐλαίῳ
ἐκ χειρὸς κατακρουνίζων θεοδέγμονα πηγῆν.

c Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς δύο γένη φησὶν εἶναι
σκάρων καὶ καλεῖσθαι τὸν μὲν ὄνιαν, τὸν δὲ αἰολον. 25

114. ΣΠΑΡΟΣ. τοῦτον Ἰκέσιος εὐχυλότερον μὲν

5 σκᾶρ AC: corr. Wilam 8 οὐ add. Cas 12. 13 τρίγλας
— ληφθέντας K (ληφθείσαν Mus) 14 ἀγκυλοκάλων superscr.
τόξων C, cf. Hom. K 428 16 κρχηδόνη A χαλκηδόνη (corr.
in κρχηδόνη) C: corr. Schw 17 εὐχρηστον AC: corr. Di
18 κυκλίας AC: corr Mus 19 νιν Cas: νὺν AC 20 καὶ Mus:
τε καὶ A 26 τὸν δὲ σπάρων Ἰκ. φησιν C cf. c. 113

εἶναι μαινίδος καὶ ἄλλων δὲ πλειόνων τροφιμώτερον.
 Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἑβας γάμῳ (p. 236 L)·

αὐτὸς ὁ Ποτιδᾶν ἄγων γαύλοισιν ἐν Φοινικικοῖς
 εἶκε καλλίστους ἀθλητῆγανος ἀγεμῶν σπάρους
 5 καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν θεοῖς.
 Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 16 B)·

ἢ σπάρων ἢ ὕκας ἀγελήιδας.
 μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.

115. ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Διοκλῆς ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς
 10 Πλείσταρχον Ἑγριενῶν τῶν μὲν νεαρῶν φησιν ἰχθύων
 ξηροτέρους εἶναι τὰς σάρκας σκορπίους, κόκκυνας,
 ψήττας, σαργούς, τραχούρους, τὰς δὲ τρίγλας ἦττον
 τούτων ξηροσάρκους. οἱ γὰρ πετραῖοι μαλακοσαρκό-
 τεροὶ εἰσιν. Ἰκέσιος δὲ φησι· τῶν σκορπίων ὁ μὲν
 15 ἐστὶ πελάγιος, ὁ δὲ τεναγώδης. καὶ ὁ μὲν πελάγιος
 πυρρός, ὁ δ' ἕτερος μελανίζων. διαφέρει δὲ τῇ γεύσει
 καὶ τῷ τροφίμῳ ὁ πελάγιος. εἰσὶ δὲ οἱ σκορπίοι
 σμηκτικοί, εὐέκκριτοι, πολύχυλοι, πολύτροφοι. χον-
 δρώδεις γὰρ εἰσι· τίκτει δ' ὁ σκορπίος δῖς, ὡς φησιν
 20 Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (p. 543 a 7).
 Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 B)·

φυκίδας ἀλφηστὴν τε καὶ ἐν χροίῃσιν ἐρυθρὸν
 σκορπίον ἢ πέρικαισι καθηγητὴν μελάνουρον.
 ὅτι δὲ καὶ πληκτικός ἐστὶν Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ
 25 ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ζωικῶν (p. 315 R). Ἐπίχαρμος
 δ' ἐν Μούσαις ποικίλον εἶναι φησι τὸν σκορπίον
 (p. 234 L)·

σκορπίοι τε ποικίλοι γλαυκοί τε, σαῦροι πίονες. f

3 ποτιδαναίων γαυλοῖς A: corr. Koen 4 εἶναι A: ἦκε
 Valck, εἶκε Ahr cf. p. 319f 5 σκᾶρ A: corr. Wilam 7 ἢ
 ὕκας ἢ ἀγ. AC: corr. Mus 25 ἢ ζωικῶν Cas

κάξει. χείρει δὲ τῇ τῶν φνικίων τροφῇ· διὸ καὶ τούτοις
θηρεύεται. ἀκμάξει δὲ θέρους. Ἐπίχαρμος δ' ἐν
Ἡβας γάμφ φησίν (p. 236 L).

ἀλιεύομεν σπάρους

καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐμβαλεῖν 5
θεοῖς.

320 Σέλενος δ' ὁ Ταρσεὺς ἐν τῷ Ἀλιεντικῷ μόνον φησὶ
τῶν ἰχθύων τὸν σκάρου <οὐ> καθεύδειν· ὄθεν οὐδὲ
νύκτωρ ποτὲ ἀλῶναι. τοῦτο δ' ἴσως διὰ φόβον αὐτῷ
συμβαίνει. Ἀρχέστρατος δ' ἐν τῇ Γαστρονομία 10
(fr. 55 R).

σκάρου ἐξ Ἐφέσου ζήτει, χιμαῶνι δὲ τρίγλαν
ἔσθι' ἐνὶ ψαφαρῇ ληφθέντα Τειχιόεσση
Μιλήτου κόμη Καρῶν πέλας ἀγκυλοκόλων.

κἂν ἄλλω δὲ μέρει φησίν (fr. 41 R).

15

b καὶ σκάρου ἐν παράλῳ Καλχηδόνι τὸν μέγαν ὄπτα,
πλύνας εὖ· χρηστὸν δὲ καὶ ἐν Βυζαντίῳ ὄψει
καὶ μέγεθος κυκλῖα ἴσον ἀσπίδι νῶτα φοροῦντα.
τοῦτον ὄλον θεράπευε τρόπον τοιούδε· λαβῶν νιν,
5 ἥνικ' ἂν εὖ τυρῷ καὶ ἐλαίῳ πάντα πνικασθῇ, 20
κρίβανον ἐς θερμὸν κρέμασον κᾶπειτα κατόπτα.
πάσσειν δ' ἄλσι κυμινοτρίβοις καὶ γλανκῷ ἐλαίῳ
ἐκ χειρὸς κατακρουνίζων θεοδέγμονα πηγῆν.

c Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς δύο γένη φησίν εἶναι
σκάρων καὶ καλεῖσθαι τὸν μὲν ὀνίαν, τὸν δὲ αἰολον. 25
114. ΣΠΑΡΟΣ. τοῦτον Ἰκέσιος εὐχυλότερον μὲν

5 σκᾶρ AC: corr. Wilam 8 οὐ add. Cas 12. 13 τρίγλας
— ληφθέντας K (ληφθεῖσαν Mus) 14 ἀγκυλοκόλων superscr.
τόξων C, cf. Hom. K 428 16 καρχηδόνι A χαλκηδόνι (corr.
in καρχηδόνι) C: corr. Schw 17 εὐχρηστον AC: corr. Di
18 19 AC: corr Mus 19 νιν Cas: νῶν AC 20 καὶ Mus:
26 τὸν δὲ σπάρου Ἰκ. φησιν C cf. c. 113

εἶναι μαινίδος καὶ ἄλλων δὲ πλείονων τροφιμώτερον.
 Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἑβας γάμφ (p. 236 L)·

αὐτὸς ὁ Ποτιδὰν ἄγων γαύλοισιν ἐν Φοινικικοῖς
 εἶκε καλλίστους ἀθητατήγανος ἀγεμῶν σπάρους
 5 καὶ σάφρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐμβαλεῖν θεοῖς.
 Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 16 B)·

ἢ σπάρων ἢ ὕκας ἀγελήιδας.
 μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρῶν ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.

115. ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Διοκλῆς ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς
 10 Πλείσταρχον Ἑγριενῶν τῶν μὲν νεαρῶν φησιν ἰχθύων
 ξηροτέρους εἶναι τὰς σάρκας σκορπίους, κόκκυνας,
 ψήττας, σαργούς, τραχούρους, τὰς δὲ τρίγλας ἦττον
 τούτων ξηροσάρκους. οἱ γὰρ πετραῖοι μαλακοσαρκό-
 τεροὶ εἰσιν. Ἰκέσιος δὲ φησι· τῶν σκορπίων ὁ μὲν
 15 ἐστὶ πελάγιος, ὁ δὲ τεναγώδης. καὶ ὁ μὲν πελάγιος
 πυρρός, ὁ δ' ἕτερος μελανίζων. διαφέρει δὲ τῇ γεύσει e
 καὶ τῷ τροφίμῳ ὁ πελάγιος. εἰσὶ δὲ οἱ σκορπιοὶ
 σμηκτικοί, εὐέκκριτοι, πολύχυλοι, πολύτροφοι. χον-
 δρώδεις γὰρ εἰσι· τίκτει δ' ὁ σκορπίος δίς, ὡς φησιν
 20 Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (p. 543 a 7).
 Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 B)·

φυκίδας ἀλφηστὴν τε καὶ ἐν χροίῃσιν ἐρυθρὸν
 σκορπίον ἢ πέρικαισι καθηγητὴν μελάνουρον.
 ὅτι δὲ καὶ πληκτικός ἐστὶν Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ
 25 ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ζωικῶν (p. 315 R). Ἐπίχαρμος
 δ' ἐν Μούσαις ποικίλον εἶναί φησι τὸν σκορπίον
 (p. 234 L)·

σκορπιοὶ τε ποιμίλοι γλαυκοὶ τε, σαῦροι πίονες. f

3 ποτιδαναίων γαυλοῖς A: corr. Koen 4 εἶκα A: ἦκε
 Valck, εἶκε Ahr cf. p. 319f 5 σκᾶρ A: corr. Wilam 7 ἢ
 ὕκας ἢ ἀγ. AC: corr. Mus 25 ἢ ζωικῶν Cas

μονήρης δ' ἐστὶ καὶ φνκοφάγος. ἐν δὲ πέμπτῳ ζῳίων
μορίων (543 a 7. b 5) ὁ Ἀριστοτέλης σκορπίους καὶ
σκορπίδας ἐν διαφόροις τόποις ὀνομάζει. ἄδηλον δὲ
εἰ τοὺς αὐτοὺς λέγει· ὅτι καὶ σκόρπαιναν καὶ σκορ-
πίους πολλάκις ἡμεῖς ἐφάγομεν καὶ διάφοροι καὶ οἱ 5
χυμοὶ καὶ αἱ χροαὶ εἰσὶν οὐδεὶς ἄγνωστ. ὁ δ' ὄψαρ-
τυτῆς Ἀρχέστρατος ἐν τοῖς χρυσοῖς ἔπεσι λέγει
(fr. 42 R)·

321 ἐν δὲ Θάσῳ τὸν σκορπίον ὠνοῦ, ἐὰν ἦ
μὴ μεῖζων πυρόνος· μεγάλου δ' ἀπὸ χειρας ἴαλλε. 10

116. ΣΚΟΜΒΡΟΣ. Ἀριστοφάνης Γηροτάδῃ (I 434 K)·
Ἰκέσιός φησι τοὺς σκόμβρους ἐλαχίστους μὲν εἶναι κατὰ
το μέγεθος, τροφιμωτέρους δὲ τῶν κολιῶν καὶ εὐχν-
λοτέρους, οὐ μὴν εὐεκκριτωτέρους. μνημονεύει αὐτῶν
οὕτως καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἦβας γάμῳ (p. 235 L)· 15

καὶ χελιδόνες τε μύρμαι τοί τε κολιᾶν μεζζονες
ἐντὶ καὶ σκόμβρων, ἀτὰρ τῶν θυννίδων γὰρ μελιουες.

117. ΣΑΡΓΟΙ. οὗτοι, ὡς φησιν Ἰκέσιος, στύφουσι
b μᾶλλον καὶ τῶν μελανούρων εἰσὶ τροφιμώτεροι. Νου-
μήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ πανοῦργον εἶναι φησι περὶ 20
τὰς θήρας τὸν σαργόν (fr. 17 B)·

κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλειιδέας, ἄλλοτε δ' ἄλλη
σαργὸν ἐπικέλσοντα, λινοπληγέστατον ἰχθύν.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίων (543 a 7) τίθειεν
αὐτόν φησιν δῖς, ἕαρος, εἶτα μετοπώρου. Ἐπίχαρμος 25
δ' ἐν Ἦβας γάμῳ (p. 236 L)·

αἱ δὲ λῆς, σαργοὶ τε χαλκίδες τε καὶ τοὶ πόντιοι . . .

9 ἄν AC 10 μεῖων AC: corr. Stephanus 13 τροφιμῶν
AC: corr. Cas κολιῶν A: corr. C 16 θ' οἷ τε Ahr κολιῶν
A: corr. Cas 17 θυννίδων A: corr. Cas γε A: corr. Ahr
μηνοος A: corr. Ahr (μήνοες Cas) 23 ἐπιτέλωσντα A: corr. Cas

ὡς διαφόρους δὲ τοὺς σαργίνους ἐν τοῖσδε καταλέγει ο
(p. 224 L)·

ἦν δὲ σαργίνοι (τε) μελάνουροι τε καὶ ται φίνταται
ταυνίαι λεπταὶ μὲν, ἄδειαι δέ.

Ἡρώδης δὲ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησὶ
σαργίνους διὰ τοῦτ' αὐτοὺς καλῶν καὶ χαλκίδας. ὁ
δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατός φησιν (fr. 38 R)·

ἦν δὲ ἄν δύνοντος ἐν οὐρανῷ Δωρίωνος

μήτηρ οἰνοφόρου βότρυος χαίτην ἀποβάλλη,
10 σῆμος ἔχειν ὑπὸν σαργὸν τυρῶν κατάκαστον,
εὐμεγέθη, θερμόν, θριμει δεδαιγμένον ὄξει·

Ἡ σαρκὸς γὰρ φύσει ἐστίν. ἅπαντα δέ μοι θεράπευε
τὸν στερεὸν τοιῶδε τρόπῳ μεμνημένος ἰχθύν. d

τὸν δ' ἀγαθὸν μαλακόν τε φύσει καὶ πίονα σάρκα
15 ἄλσι μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας·
τὴν ἀρετὴν γὰρ ἔχει τῆς τέρψιος αὐτὸς ἐν αὐτῷ.

118. ΣΑΛΠΗ. Ἐπίχαρμος Ἥβας γάμφ (p. 237 L)·

ἀόνες φάγροι τε λάβρακές τε καὶ ται πίονες

σκατοφάγοι σάλπαι βδελυχραί, ἄδειαι δ' ἐν τῷ θέρει.

20 Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίων (543 a 8) ἄπαξ ο
τίθειεν φησὶν αὐτὴν τοῦ μετοπώρου. ἐστὶ δὲ (p. 814 R)

κολύγραμμος καὶ ἐρυθρόγραμμα, ἐτι δὲ καρχαρόδους
καὶ μονήρης. λέγεσθαι δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἀλιέων φησὶν

ὡς καὶ κολοκύντη θηρεύεται χαίρουσα τῷ βρώματι.

25 Ἀρχέστρατος δὲ φησὶν (fr. 37 R)·

σάλπην δὲ κανὸν μὲν ἔγωγες

ἰχθύν εἰς ἀεὶ κρίνω· βρωτὴ δὲ μάλιστα

ἐστὶ θεριζομένου σίτου. λαβὲ δ' ἐν Μυτιλήνῃ

αὐτήν.

8 τε add. Schw φίλταται AC: corr. p. 325f 18 ται C;
τε A 27 εἶναι ἀεὶ Wilam 28 μυτιλήνη AC

Παγκράτης δ' ἐν ἔργοις θαλασσίοις·
 f σάλπαι τ' ἰσομήκεες ἰχθῦς,
 ἄς τε βόας πορκῆες ἀλλίξωι καλέουσιν,
 οὔνεκα γαστέρι φῦκος ἀεὶ ἀλέουσιν ὄδοῦσιν.
 ἐστὶ δὲ ποικίλος ὁ ἰχθύς. ὅθεν καὶ τὸν Λοκρὸν ἢ 5
 Κολοφώνιον Μνασέαν συνταξάμενον τὰ ἐπιγραφόμενα
 παίγνια διὰ τὸ ποικίλον τῆς συναγωγῆς Σάλπην οἱ
 συνήθεις προσηγόρευον. Νυμφόδωρος δὲ ὁ Συρα-
 322κόςιος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Περίπλῳ (FHG II 378) Λεσβίαν
 φησὶ γενέσθαι Σάλπην <τὴν> τὰ παίγνια συνθεῖσαν. 10
 Ἄλκιμος δ' ἐν τοῖς Σικελικοῖς (FHG IV 296) ἐν Μεσ-
 σήνῃ φησὶ τῇ κατὰ τὴν νῆσον Βότρυν γενέσθαι εὐρε-
 τὴν τῶν παραπλησίων παιγνίων τοῖς προσαγορευομέ-
 νοις Σάλπης. Ἀρχιππος δὲ ἐν Ἰχθύσιν ἀρσενικῶς
 εἶρηκεν ὁ σάλπης (I 683 K). 15

ἐκήρυξεν βόαξ,
 σάλπης δ' ἐσάλπιγξ' ἔπτ' ὀβολοὺς μισθὸν φέρων.
 γίνεται δ' ὅμοιος ἰχθύς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ ὁ
 καλούμενος στρωματεύς, ῥάβδους ἔχων δι' ὄλου τοῦ
 σώματος τεταμέναις χρυσιζούσας, ὡς ἰστορεῖ Φίλων 20
 ἐν τῷ Μεταλλικῷ.

b 119. ΣΥΝΟΔΟΝΤΕΣ καὶ ΣΥΝΑΓΡΙΣ. καὶ τούτων
 Ἐπίχαρμος μέμνηται (p. 283 L).

συναγρίδας μαζοὺς τε συνόδοντάς τ' ἐρυθροποι-
 κίλους. 25

Νουμήνιος Ἀλιευτικῷ διὰ τοῦ ὕ λέγων φησὶν (fr. 9 B)
 ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκας τε τρικκοὺς τε.
 καὶ πάλιν.

3 ἀλλίξωι A: corr. C (ubi superscr. ζῶνοι) 4 ἀλέουσιν
 A C: corr. Gesner 10 τὴν add. Mus 16 ἢ κήρυξ μὲν ἐβόαξ
 A κήρυξ μὲν ἐβόασε C: corr. Mein

- τοῖσι κε θηρήσαιο φαγεῖν λελιημένος ἰχθὺν
 ἢ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτήν ἵππουρον.
 συνόδοντα δὲ αὐτὸν λέγει διὰ τοῦ ἰ Δωρίων, ἔτι δὲ
 Ἄρχεστρατος ἐν τούτοις (fr. 40 R).^c
- 5 ἀτὰρ σινόδοντα μὲν ὄν ζητεῖ παχὺν εἶναι·
 ἐκ πορθμοῦ δὲ λαβεῖν πειρῶ καὶ τοῦτον, ἔταίρε.
 ταῦτα δὲ ταῦτα κυρῶ φράζων καὶ πρὸς σέ, Κλέαινε-
 Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀρχιστράτῃ (II 28 K).
 τίς δ' ἐγγέλειον ἂν φάγοι
- 0 ἢ κρανίον σινόδοντος;
 120. ΣΑΥΡΟΣ. τοῦτου μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Λεύκῃ
 μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων (II 344 K).
 ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὡς δεῖ σκευάσαι;
 B. ἀλλ' ἂν διδάσκῃς. A. ἐξελὼν τὰ βράγγια,^d
 5 πλύνας, περικόφας τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλω
 παράσχισον χρηστῶς διαπτύξας θ' ὄλον
 5 τῶ σιλφῶ μᾶστιξον εὖ τε καὶ καλῶς
 τυρῶ τε σάξον ἄλσι τ' ἠδ' ὀριγάνῳ.
 Εφριππος δ' ἐν Κύδωνι πολλῶν καὶ ἄλλων ἰχθύων
 10 κατάλογον ποιούμενος καὶ τοῦ σαύρου μνημονεύει διὰ
 τούτων (II 256 K).
 θύννου τεμάχη, γλάνιδος, γάλεοῦ,
 ῥίνης, γόγγρου, κεφάλου, πέρκης,
 σαῦρος, φυνίς, βρίγκος, τριγλή,^e
 15 κόκκυξ, φάργος, μύλλος, λεβίας,
 5 σπάρδος, αἰολίας, θροῦττα, χελιδών,

2 συνόδοντ' Mein 5 ἀτὰρ AC: corr. K μέγαν ζητεῖ K
 7 ταῦτα Di: ταῦτα A 8 Ἀρχεστράτῃ Cas 9 τῆς δ' A:
 corr. Mus ἐγγέλειον AC 17 εὖ γε AC: corr. Di 18 ἀλφίτοις,
 ὄφ. Kock 23 κεφαλῆς A: corr. Mein 24 φυνία φυνίς AC:
 corr. Villebrun 25 σαργός Kock μύλος AC 26 πάρδος A:
 corr. Cas 26 θροῦττα AC: corr. ex Mnesimacho p. 329 d 403 b

τὸν ὄρκυον φησι λέγειν τοὺς Ἀττικοὺς. Σώστρατος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ζώων τὴν πηλαμύδα θυννίδα καλεῖσθαι λέγει, μεῖζω δὲ γινομένην θύννον, ἔτι δὲ μεῖζονα ὄρκυον, ὑπερβαλλόντως δὲ ἀξυανόμενον γίνεσθαι κῆτος. μνημονεύει δὲ τοῦ θύννου καὶ Αἰσχύλος λέγων 5 (fr. 300 N):

σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν μύδρους
ὡς ἄστενακτι θύννος ὡς ἠνείχετο
ἄναυδος.

καὶ ἀλλαχοῦ (fr. 301 N):

10

τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννον δίκην,
ὡς τοῦ θύννου τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέποντος, ὡς Ἀριστοτέλης εἴρηκεν (cf. p. 301e).

<Μένανδρος> Ἀλιεύσι (IV 77 M):

καὶ θάλασσα βορβορώδης, ἣ τρέφει θύννον μέγαν. 15
καὶ παρὰ Σώφρονι ὁ θυνοθηρίας ἐστίν (p. 12 Bo).
οὗς ἐνιοὶ θύννοὺς καλοῦσιν, Ἀθηναῖοι δὲ θυνοῖδας.

67. ΘΥΝΝΙΣ. τοῦ ἄρκυος ταύτην φησὶ διαφέρειν
a ὁ Ἀριστοτέλης (h. an. 543 a 12) τῷ ἔχειν ὑπὸ τῆ γαστρὶ
πετεύγιον, ὃ καλεῖσθαι ἀθέρα. ἐν δὲ τῷ περὶ ζώων 20
μορίων (ib. 543 b 11) διστάς αὐτὴν τοῦ θύννου φησὶν
τοῦ θέρους τίκτειν περὶ τὸν Ἐκατομβαιῶνα θυλακοειδές,
ἐν ᾧ πολλὰ γίνεσθαι μικρὰ φά. καὶ Σπένσιππος
δ' ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων δίστησιν αὐτάς τῶν θύννων
καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις. Κρατῖνος δ' ἐν Πλού- 25
τοις φησὶν (I 63 K):

3 μεῖζω C: νομίζω A 7 κάπιχαλκεύει λέγων μ. A: corr.
Iac 8 ἠνείχετο A: corr. Herm 9 ἄν λυδός A: corr. Mus
11 οὔτος καὶ ὄνομα A ὄμμα C: corr. ex Plut. mor. 979 e
14 Μένανδρος add. Dalecamp, sed plura exciderunt, etiam post
Sophronis locum 15 θάλασσα καὶ β. A: corr. Benti 18 ταύτη
A C: corr. Cas 20 ἀφαρέα (ἀφορέα A^a) Arist

ἐγὼ γάρ εἰμι θυννὶς ἢ μέλαινά σοι
καὶ θύννος, ὀρφῶς, γλαῦκος, ἔρχελυς, κύων.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων (p. 299 R) ἀγε-
λαῖον καὶ ἐκτοπιστικὸν εἶναι τὴν θυννίδα. Ἀρχέ- e
5 στρατος δ' ὁ κίμβιξ φησί (fr. 20 R)

καὶ θύννης οὐραῖον ἔχειν — τὴν θυννίδα φωνῶ
τὴν μεγάλην, ἧς μητρόπολις Βυζάντιόν ἐστίν.
εἶτα τεμῶν αὐτὴν ὀρθῶς ὀπησον ἅπασαν
ἄλλο μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας.

10 5 θερμά τ' ἔχειν τεμάχη βάπτων δοιμεῖαν ἐς ἄλμην.
καὶ ξήρ' ἂν ἐθέλης ἔσθειν γενναῖα πέλονται,
ἀθανάτοισι θεοῖσι φνὴν καὶ εἶδος ὅμοια.
ἂν δ' ὄξει ῥάνας παραθῆς, ἀπόλωλεν ἐκείνη. f
καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Παιδευαστῆ (II 85 K)

15 τῆς τε βελτίστης μεσαῖον θυννάδος Βυζαντίας
τέμαχος ἐν τεύτλου λακιστοῖς κρύπτεται στεγάσμασιν.
τῆς θυννίδος τὸ οὐραῖον ἐπαινεῖ καὶ Ἀντιφάνης ἐν
Κουρίδι οὕτως (II 63 K)

ὁ μὲν <ἐν> ἀργῶ τρεφόμενος
20 θαλάττιον μὲν οὗτος οὐδὲν ἐσθίει
πλὴν τῶν παρὰ γῆν, γόγγρον τιν' ἢ νάρκην τιν' ἢ³⁰⁴
θύννης τὰ πρὸς γῆς. B. ποῖα; A. τὰ κάτωθεν λέγω.
5 B. τούτους φάγοις ἂν; Γ. τοὺς γὰρ ἄλλους νερόμικα
ἀνθρωποφάγους ἰχθύς. B. τὸ δεῖνα δ' ἐσθίεις,

1 ἢ μέλαινά σοι K: ἢ μελαίνας οι A 4. 5 ἀρχέλαος
AC: corr. Mus 6 τὴν Ribb: ἦν A 9 μόνον AC: corr.
Mus 11 καὶ ξήρ' ἂν Dalecamp: καὶ ξηρὰν AC ἐσθίεις
AC: corr. Mus 12 ὅμοια AC: corr. Gesner 16 τεύτλου
A: corr. C 19 ἐν add. Cob 21 πλὴν C: πρὶν A 22 γῆς
Cob: τῆς A 24 δ' ἵνα δ' ἐσθίεις (ηι in ras. m.) A:
corr. Schw

τουτι κακόνωτα πλοῖα; Γ. Κοπᾶδας λέγεις;
 ἀγρίως γε . . . παρὰ λίμνην γὰρ γεωργῶν τυγχάνω.
 τὰ δ' ἐγγέλεια γράφομαι λιποταξίου·

10 κομιδῇ γὰρ οὐκ ἦν οὐδαμοῦ.

τούτων τῶν λαμβείων ἕνια ἔστιν εὐρεῖν καὶ ἐν Ἀκε. 5
 b στρία καὶ ἐν Ἀγροίκῳ ἢ Βουταλίῳ. Ἰππῶναξ δέ,
 ὡς *Λυσανίας* ἐν τοῖς περὶ λαμβοποιῶν παρατίθεται,
 φησὶν (II 474 B⁴).

ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῆ τε καὶ εὐβδην
 θυννίδα τε καὶ μυττωτὸν ἡμέρας πάσας 10
 δαινύμενος, ὥσπερ *Λαμψακηνὸς* εὐνοῦχος,
 κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χρὴ σκάπτειν
 5 πέτρας τορείας, σῦκα μέτρια τρώγων
 καὶ κρίθινον κόλλικα, δούλιον χόρτον.

μνημονεύει δὲ τῶν θυννίδων καὶ Στρατίτις ἐν Καλ- 15
 λιπίδῃ (I 715 K).

c 68. ΙΠΠΟΥΡΟΙ. Ἀριστοτέλης ἐν δευτέρῳ ζῴων
 μορίων (p. 543 a 22) τοὺς ἵππούρους φησὶν ὡὰ τίκειν,
 καὶ ταῦτα ἐξ ἐλαχίστων μέγιστα γίνεσθαι, ὡς καὶ τὰ
 τῆς σμυραίνης· τίκειν δὲ ἕαρος. Δωρίων δ' ἐν τῷ 20
 περὶ ἰχθύων κορύφαιναν καλεῖσθαι φησι τὸν ἵππουρον.
 Ἰκέσιος δ' ἵππουρεῖς αὐτοὺς προσαγορεύει. μνημο-
 νεύει δ' αὐτῶν Ἐπίχαρμος ἐν Ἦβας γάμῳ (p. 234 L).
 κῶξυρρυχοὶ ῥαφίδες ἵππουροὶ τε καὶ χρυσόφρονες.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ τὴν φύσιν τοῦ ἰχθύος 25
 d διηγούμενος συνεχές φησιν αὐτὸν ἐξάλλεσθαι, διὸ καὶ

1 τὸ τί; Kock, fort. ἀνθρωποφάγους. B. τὸ δ. δ' ἐσθίεις;
 Γ. τὸ τί; B. τὰ μαλακόνωτα K 2 hiatus not. Wilam 3 γρά-
 φομαι λιποταξίου A: corr. Pors 9 εὐβδην A: corr. Bgk
 10 θύνναν A θύννον C: corr. Mein 12 σκληρόν A: corr.
Dalecamp 13 corruptus et fort. mutilus 17 ἐν πέμπτῳ
ed. Bas, sed cf. p. 312c

305 καὶ δὲ σύ γε μνήσαιο δελείατος, ὅτι παρ' ἄκρα
 δήεις αἰγιαλοῖο γεώλοφα· οὐ μὲν ἰουλοὶ
 κέκληνται, μέλανες, γαιηφάγοι, ἔντερα γαίης.
 ἢ καὶ ἐρηήλας δολιχήποδας, ὅπποτε πέτραι
 5 ἀμμῶδεις κλύζονται ἐπ' ἄκρη κύματος ἀγῆ, 5
 ἔνθεν ὀρούξασθαι θέμεναί τ' εἰς ἄγγος ἀλλεῖς.

71. ΚΙΧΛΑΙ καὶ ΚΟΣΣΥΦΟΙ. διὰ τοῦ ἡτὰ Ἀττικοὶ
 b κίχλην λέγουσι, καὶ ὁ λόγος οὕτως ἔχει. τὰ γὰρ εἰς
 λ̄α λήγοντα θηλυκὰ πρὸ τοῦ λ̄ ἔτερον λ̄ ἔχει, Σκύλλα,
 σκύλλα, κόλλα, βδέλλα, ἄμιλλα, ἄμαλλα· τὰ δὲ εἰς λ̄η 10
 οὐκέτι, ὀμίχλη, φύτλη, γενέθλη, αἰγλή, τρώγλη. ὁμοίως
 οὖν καὶ τρίγλη. Κρατῆνος (I 106 K)·

τρίγλην δ' εἰ μὲν ἐδηδοκοίη τένθου τινὸς ἀνδρός.
 Διοκλῆς δ' ἐν πρώτῳ Ἑλληνῶν ὅτι δὲ πετραῖοι, φησίν,
 καλούμενοι μαλακόσαρκοι, κόσσυφοι, κίχλαι, πέτραι, 15
 κωβιοί, φνκίδες, ἀλφηστικός. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευ-
 τικῷ (fr. 17 B)·

c γλαύκουσ ἢ ὄρφῶν ἔναλον γένος ἢ ἐ μελάγχρων
 κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλειδέας.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 232 L)· 20

βαμβραδόνες τε καὶ κίχλαι λαγὸι δροάκοντές τ' ἄλκιμοι.
 Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῴικῶν (p. 297 R)· καὶ
 τὰ μὲν μελανόστικτα, ὥσπερ κόσσυφος, τὰ δὲ ποικιλό-
 στικτα, ὥσπερ κίχλη. Παγκράτης δ' ὁ Ἀρκὰς ἐν
 ἔργοις θαλαττίοις τὴν κίχλην πολλοῖς ὀνόμασί φησι 25
 καλεῖσθαι·

1 ἄκρας AC: corr. Schw 2 γεωλόφος· οἱ C γεώλοφα
 σοὶ A traditum videtur ἄκρας — γεωλόφος· οὐ μὲν 4 ἐρη-
 νας C 13 τρίγλη δ' A: corr. Schw, fort. δ' delendum
 18 γλαύκου AC: corr. ex p. 315 b ὄρφῶ AC: ὄρφῶν p. 315 b
 21 τε κίχλαι τε καὶ λαγὸι AC: corr. p. 287 b, fortasse βαμβρ.
 κίχλαι τε καὶ λ. κτλ' 25 οργῶς A: corr. Cas

306 κίθαρος γεγενῆσθαι κἀγοράζειν κίθαρος ᾦν.
B. ἀγαθόν γ' ὁ κίθαρος καὶ πρὸς Ἀπόλλωνος πάνν.
A. ἐκεῖνο θράττει μ', ὅτι λέγουσιν, ᾧ ῥαθῆ,
 ἐνεστιν ἐν κιδάρῳ τι κακόν.

Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμῳ (p. 234 L)

5

ἦν δ' υἱαινίδες <τε> βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος ἐνῆς.
 ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νενόμισται τοῦ Ἀπόλ-
 λωνος εἶρηκεν Ἀπολλόδωρος. Καλλίας δ' ἢ Διο-
 κλῆς Κύνκλωψι (I 694 K)

κίθαρος ὁπτός καὶ βατίς θύννου τε κεφάλαιον τοδί. 10
 ὁ δ' Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Ἠδυπαθείᾳ (fr. 27 R)

b

κίθαρον δὲ κελεύω,

ἂν μὲν λευκὸς ἔῃ στερεός τε πεφύκη,

ἔψειν εἰς ἄλμην καθαρὰν βαιὰ φύλλα καθέντα

ἂν δ' ἢ πυρρὸς ἰδεῖν καὶ μὴ λίαν μέγας, ὁπτᾶν 15

5 ὄρθῃ κεντήσαντα δέμας νεοθῆγι μαχαίρα.

καὶ πολλῶ τυρῶ καὶ ἐλαίῳ τοῦτον ἄλειψε

χαίρει γὰρ δαπανῶντας ὄρῶν, ἐστὶν δ' ἀκόλαστος.

74. ΚΟΡΔΥΛΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν (p. 309

R) ἀμφίβιον εἶναι καὶ τελεντᾶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀναν- 20

c θέντα. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιεντικῷ κουρῦλον αὐτὸν
 καλεῖ (fr. 2 Birt)

τοῖσί κεν ἄρμενα πάντα παροπλίσσαιο δέλετρα

κουρῦλον ἢ πειροῆνα ἢ εἰναλίην ἔρηπλαν.

μῆμνηται δὲ καὶ κορδυλίδος ἐν τούτοις (fr. 10 B)

25

ἢ μύας ἢ ἵππους ἢε γλαύκην κορῦδουλιν.

2 ἀγαθόν Schw: ὡς ἀγαθόν AC γ' εο ὁ κίθ. A: corr. C
 4 ἔνεστι κἀν Grot 6 ἦν p. 326e: ἢ A τε add. ex p. 326e
 9 κύνκλωψῃ A 10 τε p. 286b: τὸ A 13 στερεός τε μέγας
 τε Ribb 14 βαιὰ corruptum 16 νεοθηγεῖ AC: corr. Cas
 23 δὲ μυρα A: corr. Wilam 24 ἔρπιλαν A: corr. K cf.
 p. 305 a

75. ΚΑΜΜΟΡΟΙ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμφ
(p. 232 L):

ἔτι δὲ πὸτ τούτοισι βῶκες, σμαρίδες, ἀφύαι, κάμμοροι.
καὶ Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις μίμοις (fr. 34 Bo) ἀν-
5 τῶν μέμνηται. ἐστὶ δὲ καρίδων γένος καὶ ὑπὸ Ῥω- d
μαίων οὕτως καλοῦνται.

76. ΚΑΡΧΑΡΙΑΙ. Νουμήνιος ὁ Ἡρακλεώτης ἐν
τῷ Ἀλιευτικῷ φησιν (fr. 11 Birt):

ἄλλοτε καρχαρίην, ὅτε δὲ ῥόθιον ψαμαθίδα.

10 Σώφρων Θυνηνοθήρα (fr. 56 Bo): ἅ δὲ γαστήρ ὑμέων
καρχαρίας, ὅκκα τινὸς δῆσθε. Νίκανδρος ὁ Κολο-
φώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις τὸν καρχαρίαν καλεῖσθαι
φησι (fr. 137 Sch.) καὶ λάμιαν καὶ σκύλλαν.

77. ΚΕΣΤΡΕΥΣ. Ἰκέσιός φησι: ἑτῶν δὲ καλου-
15 μένων λευκίσκων πλεονά ἐστιν εἶδη. λέγονται γὰρ οἱ e
μὲν κέφαλοι, οἱ δὲ κεστρεῖς, ἄλλοι δὲ χελλῶνες, οἱ δὲ
μυξῖνοι. ἄριστοι δ' εἰσὶν οἱ κέφαλοι καὶ πρὸς τὴν
γεῦσιν καὶ πρὸς τὴν εὐχυλίαν. δεύτεροι δ' εἰσὶ τού-
των οἱ λεγόμενοι κεστρεῖς, ἥσσονες δ' οἱ μυξῖνοι.
20 καταδεέστεροι δὲ πάντων οἱ χελλῶνες, οἱ λεγόμενοι
βάκχοι. εὐχυλοὶ δὲ εἰσὶ σφόδρα καὶ οὐ πολύτροφοι
καὶ εὐέκκριτοι. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τῶν
κεστρέων τὸν μὲν θαλάττιον ἐκτίθεται, τὸν δὲ ποτά-
μιον οὐ δοκιμάζει, εἶδη δὲ τοῦ θαλαττίου κέφαλον καὶ
25 νῆστιν. τὸν δὲ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ κεστρέως ἐχίνου f
σφόνδυλον ὀνομάζει διαφέρειν τέ φησι κεφάλου κε-
φαλίνον, ὃν καὶ βλεψίαν καλεῖσθαι. Ἄριστοτέλης
δ' ἐν πέμπτῳ μορίων (p. 543 b 14) ἄρχονται μὲν, φησί,

3 ἔτι δ' ἐπὶ τούτοις A: corr. ex p. 286f 6 καλούμενον C
11 ὀκκατινος A: ὅκκα τινὸς Schw 20. 21 οἱ δὲ λεγόμενοι βάκχοι
εὐχυλοὶ εἰσὶ Rondelet 22 εὐκροῖται A: corr. C 25 νῆστην A: corr. C

- κύειν τῶν κεστρέων οἱ μὲν χελλῶνες Ποσειδεῶνος
 μηνὸς καὶ ὁ σαργὸς καὶ ὁ μύξος καλούμενος καὶ ὁ κέ-
 φαλος· κύουσι δὲ τριάκοντα ἡμερῶν. ἔνιοι δὲ τῶν
 κεστρέων οὐ γίνονται ἐκ συνδυασμοῦ, ἀλλὰ φύονται
 307 ἐκ τῆς ἰλύος καὶ τῆς ἄμμου. ἐν δ' ἄλλοις φησὶν ὁ 5
 Ἀριστοτέλης (p. 307 R)· ὁ κεστρεὺς καρχαρόδους
 ὢν οὐκ ἀλληλοφαγεῖ, ἅτε δὴ οὐδ' ὄλως σαρκοφαγῶν.
 ἐστὶ δὲ ὁ μὲν τις κέφαλος, ὁ δὲ χελλῶν, ὁ δὲ φεραῖος.
 καὶ ὁ μὲν χελλῶν πρὸς τῇ γῆι νέμεται, ὁ δὲ φεραῖος
 οὐ. καὶ τροφῇ χρῆται ὁ μὲν φεραῖος τῇ ἀφ' αὐτοῦ 1
 γενομένη μύξῃ, ὁ δὲ χελλῶν ἄμμοφ καὶ ἰλύι. λέγεται
 δὲ καὶ ὅτι τὸν γόνον τῶν κεστρέων οὐδὲν τῶν θηρίων
 κατεσθίει, ἐπεὶ <οὐδ'> οἱ κεστρεῖς οὐδένα τῶν ἰχθύων.
 b Εὐθύδημος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ταρίχων εἶδη
 κεστρέων εἶναι <κέφαλον καὶ> σφηνέα καὶ δακτυλέα. 1
 καὶ κεφάλους μὲν λέγεσθαι διὰ τὸ βαρυτέραν τὴν κε-
 φαλήν ἔχειν, σφηνέας δὲ ὅτι λαγαροὶ καὶ τετράγωνοι.
 τὰ δὲ τῶν δακτυλέων τὸ πλάτος ἔχει ἔλασσον τῶν
 δυεῖν δακτύλων. θαυμαστοὶ δ' εἰσὶ τῶν κεστρέων οἱ
 περὶ Ἀβδηρα ἀλισκόμενοι, ὡς καὶ Ἀρχέστρατος εἶρηκε 2
 (fr. 26 R), δεύτεροι δὲ οἱ ἐκ Σινώπης. 78. καλοῦνται
 δὲ οἱ κεστρεῖς ὑπὸ τινων πλωῖτες, ὧς φησι Πολέμων
 ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ποταμῶν (fr. 82 Pr). καὶ
 Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις οὕτως αὐτοὺς ὀνομάζει
 (p. 239 L). 2
- c αἰολαίαι πλωῖτές <τε> κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ σκιαθίδες.
 Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῴων ἡθῶν καὶ βίῳν

13 οὐδ' add. K, ἐπειδὴ μὴδ' αὐτοὶ ἰχθύων ἄπτονται lemm.

A 15 suppl. Schw 17 σφῆνες A: corr. C 18 διδα-
 κτυλαίων A: corr. C διὰ τὸ πλάτος ἔχειν Cramer 26 τε add.
 ex p. 288 b

ρησίν (p. 610 b 14), ὅτι ζῶσιν οἱ κεστρεῖς κἄν ἀφαιρε-
θῶσι τὰς κέρκους. ἀπεσθίεται δ' ὁ μὲν κεστρεὺς ὑπὸ
λάβρακος, ὁ δὲ γόγγρος ὑπὸ μυραίνης. ἡ δὲ λεγομένη
ταροιμία 'κεστρεὺς νηστεύει' ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων
ἰκνύεται, ἐπειδὴ οὐ σαρκοφαγεῖ ὁ κεστρεὺς. Ἀναξίλας
ἐν Μονοτρόπῳ Μάτανα τὸν σοφιστὴν ἐπὶ γαστριμαργία
διαβάλλων φησί (II 269 K).

τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον
ἀναρπάσας Μάτων· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

δὲ καλὸς Ἀρχέστρατός φησι (fr. 25 R)

κεστρέα δ' Αἰγίνης ἐξ ἀμφιρῦτης ἀγόραξε,
ἀνδράσι τ' ἀστείοισιν ὀμιλήσεις.

Διοκλῆς Θαλάττη (I 767 K)

ἄλλεται δ' ὑφ' ἡδονῆς

κεστρεὺς.

79. ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νήστεις Ἄρχιππος
Ἡρακλεῖ γαμοῦντί φησιν (I 681 K)

νήστεις κεστρέας, κεφάλους.

Ἀντιφάνης Λάμπωνι (II 68 K)

κεστρεῖς ἔχων, ἀλλ' οὐ στρατιώτας τυγχάνεις
νήστεις.

Ἀλεξίς Φουγί (II 390 K)

ἐγὼ δὲ κεστρεὺς νήστις οἰκαδ' ἀποτρέχω.

Ἀμειψίας Ἀποκοτταβίζουσιν (I 670 K)

ἐγὼ δ' ἰὼν πειράσομαι

εἰς τὴν ἀγορὰν ἔργον λαβεῖν· ἤττόν γ' ἂν οὖν
νήστις καθάπερ κεστρεὺς ἀκολουθήσεις ἐμοί.

Εὐφρων Αἰσχρᾶ (IV 489 M)

Μίδαο δὲ κεστρεὺς ἐστι· νήστις περιπατεῖ.

8 κρανεῖον A: corr. C 20 ἄλλους AC: corr. Mein 25 ἰὼν
Abresch: ἰδῶν A 26 γὰρ οὖν Dobr

Φιλήμων Συναποθνήσκουσιν (Π 501 K)·

ἡγόρασα νῆστιν κεστρέε' ὅπτὸν οὐ μέγαν.

Ἀριστοφάνης Γηροτάδῃ (I 430 K)·

ἄρ' ἔνδον ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία;

ὡς μὲν γάρ ἐστε νῆστιδες, γινώσκειται.

5

Ἀναξανδριδῆς Ὀδυσσεῖ (Π 148 K)·

f τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρίνός ἐστι νῆστις,

Εὐβουλος Ναυσικάῳ (Π 188 K)·

ὃς νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται,

νῆστιν πουηροῦ κεστρέως τρίβων βίον.

10

80. τούτων ποτὲ λεχθέντων ἐπὶ τῷ καλῷ τούτῳ ὄψω τῶν κυνικῶν τις ἐσπέριος ἐλθὼν ἔφη ἄνδρες φίλοι, μὴ καὶ ἡμεῖς [νηστεῖαν] ἄγομεν Θεσμοφορίαν τὴν μέσην, ὅτι δίκην κεστρέων νηστεύομεν; ὡς γὰρ ὁ Δίφιλος φησιν ἐν Αἰηνίαις (Π 558 K)·

15

οὔτοι δεδειπνήκασιν· ὁ δὲ τάλας ἐγὼ

308 κεστρεὺς ἂν εἶην ἔνεκα νηστείας ἄκρας·

ὑπολαβὼν δὲ Μυρτίλος·

ἔκαὶ στῆτ' ἐφεξῆς,

ἔφη, κατὰ τὸν Θεοπόμπου Ἠδυχάρην (I 736 K)·

20

κεστρέων νῆστις χορός,

λαχάνοισιν ὥσπερ χῆνες ἐξενισμένοι.

οὐ πρότερον γὰρ τινος μεταλήψεσθε, ἕως ἂν ἡ ὑμεῖς ἢ ὁ συμμαθητὴς ὑμῶν Οὐλπιανὸς εἶπητε διὰ τί νῆστις μόνος τῶν ἰχθύων ὁ κεστρεὺς καλεῖται· καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη· ὅτι οὐδὲν δέλεαρ ἐσθίει ἔμψυχον, καὶ ἀνελευσθεῖς δ' οὐ δελεάζεται οὔτε σαρκὶ οὔτ' ἄλλῳ τινὶ ἐμψύχῳ, ὡς Ἀριστοτέλης Ἱστορεῖ (h. an. 591 b 2)

25

2 κεστρέοναοπτὸν A: corr. Mus 5 ἐστι A εἰσι C: corr. s
γινώσκετε AC: corr. Mus 13 νηστεῖαν del. Nauck Θεσμοφο-
ρεῖων A: corr. C 23 μεταλήψεσθαι A: corr. Mus

φάσκων ὅτι μὴ νῆστις ὢν φαῦλός ἐστι καὶ ὅτι ἐὰν b
φοβηθῆ κρύπτει τὴν κεφαλὴν ὡς τὸ πᾶν κρύπτων
σῶμα. Πλάτων τε ἐν Ἑορταῖς φησιν (I 608 K)

ἐξιόντι [μὲν] γὰρ

- 5 ἀλιεὺς ἀπήντησεν φέρων μοι κεστρέας,
ἰχθύς ἀσίτους καὶ πονηροὺς ἐν γ' ἐμοί,
σὺ δέ μοι εἶπέ, ᾧ Θετταλὸν πάλαισμα Μυρτίλε, διὰ
τί οἱ ἰχθύες ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἔλλοπες καλοῦνται;
καὶ ὅς' ἦτοι διὰ τὸ ἄφωνοι εἶναι βούλονται γὰρ κατὰ
10 τὴν ἀναλογίαν ἔλλοπές τινες εἶναι διὰ τὸ εἰργεσθαι
φωνῆς. ἐστὶ γὰρ τὸ μὲν ἔλλεσθαι εἰργεσθαι, ἡ δὲ ὄψ c
φωνή. καὶ γὰρ τοῦτ' ἀγνοεῖς ἔλλοψ τις ὢν. ἐγὼ δὲ
κατὰ τὸν σοφὸν Ἐπίχαρμον (p. 262 L) μηδὲν ἀποκρι-
νομένου τοῦ κυνὸς
- 15 τὰ πρὸ τοῦ δὴ ἄνδρες ἔλεγον, εἷς ἐγὼν ἀποχρέω,
καὶ φημι ἔλλοπες διὰ τὸ εἶναι λεπιδωτοί. λέξω δὲ
καὶ μὴ προβληθέντος διὰ τί οἱ Πυθαγορικοὶ τῶν μὲν
ἄλλων ἐμψύχων μετρίως ἄπτονται, τινὰ δὲ καὶ θύοντες,
ἰχθύων μόνων οὐ γεύονται τὸ παράπαν . . . ἢ διὰ τὴν
20 ἐχεμυθίαν; θεῖον γὰρ ἠγοῦνται τὴν σιωπὴν. ἐπεὶ οὖν d
καὶ ἡμεῖς, ᾧ Μολοττικοὶ κύνες, πάντα μὲν σιωπᾶτε,
πυθαγορίζετε δὲ οὐ, ἡμεῖς μὲν ἄλλους ἰχθυολογήσομεν?
81. ΚΟΡΑΚΙΝΟΣ. ὁ μὲν θαλάττιοι, φησὶν Ἰκέσιος,
ὀλιγότροφοι καὶ εὐέκκριτοι, εὐχυλίᾳ δὲ μέσοι. Ἄρι-
25 στωτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων (p. 543 a 30) συμ-
βαίνειν μὲν φησι σχεδὸν πᾶσι τοῖς ἰχθύσι ταχεῖαν γί-

1 μὴ Arist: καὶ AC 4 μὲν del. Mein 6 καὶ τοὺς π.
AC: corr. Gesner ἡγέ μοι AC: corr. Kock 7 Θεττ. παλ. poetae
verba 7. 8 διότι AC: corr. K 16 ἄλοπες (l in ras. mai. m!)
A λέοπες C: corr. Cas coll. schol. Theocr. I 42 18 ἀπτό-
μενοι K 19 δὲ μόνων C hiatus expleri potest ex Plut. qu.
symp. p. 729a 22 ἄλλως C 24 δὲ Coraes: γε AC

νεσθαι τὴν αὐξῆσιν, <οὐχ> ἥμιστα δὲ κορακίνω. τίκει
 δὲ πρὸς τῇ γῆ καὶ τοῖς βρωῶδεσι καὶ δασέσι. Σπεύ-
 σιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ἐμφερεῖς φησιν εἶναι
 e μελάνουρον καὶ κορακίνον. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευ-
 τικῷ φησι (fr. 12 Birt) 5

ῥηιδίως ἔλκοιο καὶ αἰολίην κορακίνον.
 μήποτ' οὖν καὶ οἱ παρ' Ἐπιχάρμω αἰολῖαι λεγόμενοι
 ἐν Μούσαις (p. 239 L) κορακίνοί εἰσι. φησὶ γάρ·

αἰολῖαι πλωτές τε κυνόγλωσσοί τε.
 ἐν δὲ Ἡβας γάμῳ (p. 233 L) καὶ τῶν αἰολιῶν μνημονεύει 10
 ὡς διαφόρων·

μῦες ἀλφησταί τε κορακίνοί τε κοριοειδέες,
 αἰολῖαι πλωτές τε κυνόγλωσσοί τε.

Εὐθύδημος δ' ἐν τῷ περὶ ταρίχων τὸν κορακίνον
 φησιν ὑπὸ πολλῶν σαπέροδην προσαγορεύεσθαι. ὁμοίως 15
 f δ' εἶρηκε καὶ Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος, ἔτι δὲ Φιλότημος
 ἐν Ὀψαρτυτικῷ. ὅτι δὲ καὶ πλατιστακὸς καλεῖται ὁ σα-
 πέροδης, καθάπερ καὶ ὁ κορακίνος, Παρμένων φησὶν
 ὁ Ῥόδιος ἐν πρώτῳ μαγειρικῆς διδασκαλίας. Ἀριστο-
 φάνης δ' ἐν Τελμησσεῦσι (I 527 K) ἑμελοπτερόγων, 20
 ἔφη, κορακίνων· ὑποκοριστικῶς δὲ ἠνόμασεν αὐτοὺς
 Φερεκράτης ἐν Ἐπιλήσμονι (I 160 K)·

309 τοῖς σοῖσι συνὼν κορακινιδίοις
 καὶ μαινιδίοις.

Ἄμφις δ' ἐν Ἰαλέμῳ (II 242 K) 25

ὅστις κορακίνον ἐσθίει θαλάττιον
 γλαύκον παρόντος, οὗτος οὐκ ἔχει φρένας.
 οἱ δὲ Νειλῶται κορακίνοί ὅτι γλυκεῖς καὶ εὖσαρκοι,
 ἔτι δὲ ἠδεῖς, οἱ πεπειραμένοι ἴσασι. ἀνομάσθησαν

1 οὐχ add. ex Arist 6 ἔλκοιο A; corr. Birt 12. 13 μῦς et
 κοριοειδέες et αἰολῖαι A; corr. ex p. 282a 17 πλατιστακὸς A; corr. C

δὲ διὰ τὸ διηνεκῶς τὰς κόρας κινεῖν καὶ οὐδέποτε παύεσθαι. καλοῦσι δ' αὐτοὺς οἱ Ἀλεξανδρεῖς πλάτακας ἀπὸ τοῦ περιέχοντος.

82. ΚΥΠΡΙΝΟΣ. τῶν σαρκοφάγων καὶ οὗτος, ὡς
5 Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (p. 309 R), καὶ συναγελαστικῶν. ^b
τὴν δὲ γλωτταν οὐχ ὑπὸ τῷ στόματι, ἀλλ' ὑπὸ τὸ
στόμα κέκθηται. Δωρίων δ' αὐτὸν ἐν τοῖς λιμναίοις
καὶ ποταμίοις καταλέγων γράφει οὕτως· ἑπιδωτόν,
ὃν καλοῦσι τινες κυπρίνον.⁷

10 83. ΚΩΒΙΟΙ. πολύχυλοι, ὡς φησιν Ἰκέσιος, εὐ-
στομία διαφέροντες, εὐέκκριτοι, ὀλιγότροφοι καὶ κακό-
χυμοι. διαφέρουσι δ' εὐστομία οἱ λευκότεροι τῶν με-
λάνων. ἡ δὲ τῶν χλωρῶν κωβιῶν σὰρξ χαννοτέρα
ἐστὶν καὶ ἀλιπεστέρα· καὶ χυλὸν ἐλάττωνα καὶ λεπτό-
15 τερον ἐναφιαῖσι, τροφιμώτεροί τ' εἰσὶ διὰ τὸ μέγεθος.
Διοκλῆς φησι τοὺς πετραίους αὐτῶν μαλακοσάρκους ^c
εἶναι. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ κώθους αὐτοὺς
καλεῖ (fr. 10 Birt).

ἡ σκάρων ἢ κῶθον τροφίην καὶ ἀναιδέα λίην.
20 καὶ Σώφρων ἐν τῷ Ἀγροιώτῃ (fr. 52 Bo)· ἑκθωνο-
πλύται φησί καὶ τὸν τοῦ θυννοθήρα δὲ υἱὸν Ἰσως
ἀπὸ τούτου Κωθωνίαν προσηγόρευσεν. Σικελιωῖται δ'
εἰσὶν οἱ τὴν κωβιδὸν κῶθωνα καλοῦντες, ὡς Νίκαν-
δρός φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλωτταις (fr. 141 Sch)
25 καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος. Ἐπίχαρ- ^d
μος δ' ἐν Ἦβας γάμῳ κωβιοὺς ὀνομάζει (p. 234 L).

τρογόνες τ' ὀπισθόκεντροι καὶ μάλ' ἄδροι κωβιοί.

4 κυπριανὸς et 9 κυπριανόν A: corr. C 6 οὐκ ἐν τῷ
στ. Schw 15 δὲ εἰσι C 19 δεῖην A: corr. Schw cf. p. 304e
20 ἀγροιωτικῶι θαλινοπλύται A: corr. Cas 27 χαλάδροι A
χαλάδροι C: corr. Cas

Ἀντιφάνης δ' ἐν Τίμωνι ἐπαινῶν τοὺς κωβίους καὶ
ὀπόθεν εἰσὶ κάλλιστοι δηλοῖ διὰ τούτων (Π 100 K).

ἤκω πολυτελεῶς ἀγοράσας εἰς τοὺς γάμους,
λιβανωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς
πάσαισι, τοῖς δ' ἤρωσι τὰ ψαῖστ' ἀπονεμῶ. 5

ἡμῖν δὲ τοῖς θνητοῖς ἐπριάμην κωβίους.
5 ὡς προσβαλεῖν δ' ἐκέλευσα τὸν τοιχωρῦχον,
e τὸν ἰχθυοπώλην, ἔπροστίθημι, φησί, σοὶ
τὸν δῆμον αὐτῶν· εἰσὶ γὰρ Φαληρικοί.
ἄλλοι δ' ἐπώλουν, ὡς ἔοικ', Ὀτρυνικούς. 10

Μένανδρος Ἐφρεσίῳ (IV 125 M).

τῶν ἰχθυοπωλῶν ἀρτίως τις τεττάρων
δραχμῶν ἐτίμα κωβίους . . . σφόδρα.

ποταμίων δὲ κωβίων μνημονεύει Δωρίων ἐν τῷ περὶ
ἰχθύων. 15

84. ΚΟΚΚΥΓΕΣ. Ἐπίχαρμος (p. 283 L).

κᾶγλαοὶ κόκκυγες, οὗς-παρσχίζομες

f πάντας, ὀπιᾶντες δὲ χᾶδύναντες αὐτοὺς χναῖομες.
καὶ Δωρίων δὲ φησι δεῖν αὐτοὺς ὀπιᾶν παρσχίσαντας
κατὰ χάριν καὶ παρηδύνειν χλόη, τυρῶ [ῥοῖ], σιλφίῳ, 20
ἀλί, ἐλαίῳ· στρέφοντα δὲ ἀλείφειν καὶ ὑποπάσσειν ἀλλ
ὀλίγω, ἀφελόντα δὲ ὄξει ῥᾶναι. ἐρυθρὸν δ' αὐτὸν καλεῖ
ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος Νουμῆνιος οὕτως (fr. 15 Birt).

ἄλλοτ' ἐρυθρὸν

κόκκυγ' ἢ ὀλίγας πεμφηρίδας, ἄλλοτε σαῦρον. 25

310 85. ΚΥΩΝ ΚΑΡΧΑΡΙΑΣ. περὶ τούτων φησὶν Ἀρ-
χέστρατος ὁ τῶν ὀψοφάγων Ἡσίοδος ἢ Θεόγνις· ἦν

5 ἀπονέμων AC: corr. Cob 6 θνητοῖσιν A: corr. C 8 φημί
A: corr. C 11 ἐφρεσίῳ A 18 πάντες AC: corr. K χᾶδύ-
νοντες C χναῖομες A: corr. C 19 παρσχίσαντας AC 20 ῥοῖ
om. C del. K

δὲ καὶ ὁ Θεόγνις περὶ ἡδονάθειαν, ὡς αὐτὸς περὶ
αὐτοῦ φησιν διὰ τούτων (997 B):

τῆμος δ' ἠέλιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
ἄροι παραγγέλλοι μέσσατον ἤμαρ ἔχων,
5 δείπνου δὴ λήγοιμεν, ὅσου τινὰ θυμὸς ἀνώγει
παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι.
5 χέρνιβα δ' αἶψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἶσω b
εὐειδῆς ῥαδινηῆς χερσὶ Λάκαινα κόρη.
οὐδὲ τὸ παιδεραστεῖν ἀπαναίνεται ὁ σοφὸς οὗτος· λέ-
10 γει γοῦν (993 B):

εἴτ' εἴησα καλὴν μὲν ἐφίμερον ὕμνον αἰεῖδεν,
ἄθλον δ' ἐν μέσσω παῖς καλὸς ἄνθος ἔχων
· σοὶ τ' εἴη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι θηριώωσι,
γνοιῆς χ' ὅσσον ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι.
15 ὁ δ' οὖν Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς καλαῖς ταύταις ὑπο-
θήκαις παραινεῖ (fr. 28 R):

ἐν δὲ Τορωναίων ἄσται τοῦ καρχαρία χρῆ
τοῦ κυνὸς ὄψωνεῖν ὑπογάστρια κοῖλα κάτωθεν.
εἶτα κυμίνῳ ταῦτα πάσας ἀλλ' μὴ συχνῶ ὄπτα·
20 ἄλλο δ' ἐκέισε, φίλη κεφαλῇ, μηδὲν προσενέγκης,
5 εἰ μὴ γλανκὸν ἔλαιον. ἐπειδὰν δ' ὀπτά γένηται,
ἤδη τριμμάτιόν τε φέρειν καὶ ἐκεῖνα μετ' αὐτοῦ. d
ὄσσα δ' ἂν ἐν λοπάδος κοίλης πλευρώμασιν ἔψης,
μήθ' ὕδατος πηγῆν . . . μήτ' οἴνινον ὄξος
25 συμμύξις, ἀλλ' αὐτὸ μόνον κατάχευον ἔλαιον
10 αὐχμηρόν τε κύμινον, ὁμοῦ δ' εὐώδεα φύλλα.

1 ἡδοναθείας AC: corr. Mus 5 λήγοι μένος οὕτινα A:
corr. Schw ὅπου Theogn 6 χαρισσάμενοι Bergk 11 cor-
ruptus 19 αὐτὰ AC: corr. Mein, λιτὰ Wilam 22 τε
Schneider: δὲ A ἐκεῖνο K 23 πλευρώμασιν AC: corr. Iac
24 πηγῆν A: corr. C

ἔψε δ' ἐπ' ἀνθρακίῃς φλόγα τούτοις μὴ προσε-
νεγκῶν

καὶ κίνει πυκινῶς, μὴ προσκαυθέντα λάθη σε.

ἀλλ' οὐ πολλοὶ ἴσασι βροτῶν τόδε θείον ἔδεσμα

e οὐδ' ἔσθειν ἐθέλουσιν, ὅσοι κεκραττελεβῶδη 5

15 ψυχὴν κέκτηνται θνητῶν εἰσὶν τ' ἀπόπληκτοι

ὡς ἀνθρωποφάγου τοῦ θηρίου ὄντος. ἅπας δὲ

ἰχθύς σάρκα φιλεῖ βροτέαν, ἄν που περικύρη.

τούτου τοῦ ἰχθύος μέρος ἐστὶ καὶ ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων κα-

λούμενος θυρσίαν, ἥδιστος ὢν καὶ τρυφερώτατος. 10

86. ΛΑΒΡΑΚΕΣ. οὗτοι, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ

(p. 310 R), μονήρεις εἰσὶ καὶ σαρκοφάγοι. γλῶσσαν δ'

f ἔχουσιν ὀστώδη καὶ προσπεφυκίαν, καρδίαν τρίγωνον·

ἔν δὲ πέμπτῳ ζώων μορίων (p. 543 b 3) τίκτειν αὐτοὺς

καθάπερ τοὺς κεστρεῖς καὶ χρυσόφραγας μάλιστ' οὗ ἄν 15

ποταμοὶ ῥέωσι. τίκτουσι δὲ χειμῶνος καὶ τίκτουσι δῖς.

Ἰκέσιος δὲ φησὶν ὅτι οἱ λάβρακες εὐχυλοὶ εἰσὶ καὶ

οὐ πολύτροφοι, πρὸς δὲ τὴν ἔκκρισιν ἤσσουες, εὐστο-

μία δὲ πρῶτοι κρίνονται. ὠνομάσθη δ' ὁ ἰχθύς παρὰ

τὴν λαβρότητα. λέγεται δὲ ὅτι καὶ συνέσει τῶν ἄλλων 20

ἰχθύων διαφέρει, ἐπινοητικὸς ὢν τοῦ διασφῆξιν ἑαυτὸν.

διὸ καὶ ὁ κωμφδιοποῖδς Ἀριστοφάνης φησὶ (I 543 K)

311 λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος.

Ἀλκαίος δ' ὁ μελοποῖδς μετέωρόν φησὶν αὐτὸν νή-

χεσθαι (fr. 107 B⁴). ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος (fr. 53 R) 25

λάμβανε δ' ἐκ Γαίλωνος ὅταν Μίλητον ἴκηαι,

κεστρεῖα τὸν κέφαλον καὶ τὸν θεόπαιδα λάβρακα.

3 πυκινῶς AC: corr. Schneider 5 κούφαν γε (καὶ C)
λεβῶδη AC: corr. Benth 7 ὡς δ' A: corr. C 8 βροτέαν AC:
βροτέην p. 163 d 18 ἤσσαν A: corr. C 18. 19 εὐστομαχί-
τατοι lemm. A: fort. εὐστομαχία

- εἰσὶ γὰρ ἐνθάδ' ἄριστοι· ὁ γὰρ τόπος ἐστὶ τοιοῦτος.
 πῖότεροι δ' ἕτεροι πολλοὶ Καλυδῶνί τε κλεινῇ
 5 Ἀμβρακία τ' ἐνὶ πλουτοφόρῳ Βόλβη τ' ἐνὶ λίμνῃ·
 ἀλλ' οὐκ εὐώδη γαστρὸς κέκτηνται ἀλοιφῇ b
 5 οὐδ' οὕτω δριμεῖαν. ἐκεῖνοι δ' εἰσὶν, ἑταῖρε,
 τὴν ἀρετὴν θαυμαστοί. ὅλους δ' αὐτοὺς ἀλεπίστους
 ὀπτήσας μαλακοὺς χρηστῶς προσένεγκε δίχ' ἄλμης.
 10 μηδὲ προσέλθῃ σοὶ ποτε τοῦψον τοῦτο ποιοῦντι
 μήτε Συρακόσιος μηθεὶς μήτ' Ἰταλιώτης.
 10 οὐ γὰρ ἐπίστανται χρηστῶς σκευαζέμεν ἰχθῦς,
 ἀλλὰ διαφθείρουσι κακῶς τυροῦντες ἅπαντα c
 ὄξει τε θάινοντες ὑγρῶ καὶ σιλφίου ἄλμῃ.
 15 τῶν δὲ πετραίων ἰχθυδίων τῶν τρισκαταράτων
 πάντων εἰσὶν ἄριστοι ἐπισταμένως διαθεῖναι
 15 καὶ πολλὰς ἰδέας κομψῶς παρὰ δαιτὶ δύνανται
 ὄψαριων τεύχειν γλίσχρων ἠδυσματολήρων.
 87. καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἰπεῦσι μνημονεύει
 ὡς διαφόρων γινομένων τῶν περὶ τὴν Μίλητον λα-
 βράκων, ὅταν οὕτως λέγῃ (361) d
 20 ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν Μιλησίους κλονήσεις.
 ἐν δὲ Αἰμυνίαις (I 487 K)
 οὐ κρανίου λάβρακος, οὐχὶ κάραβον προιάσθαι,
 ὡς διαφόρου ὄντος τοῦ τῶν λαβράκων ἐγκεφάλου κα-
 θάπερ καὶ τοῦ τῶν γλαύκων. καὶ Εὐβουλος δ' ἐν
 25 Τιτθαῖς φησι (II 204 K)
 μὴ πολυτελεῶς, ἀλλὰ καθαρείως· ὅ τι ἂν ἦ
 ὀσίας ἕνεκα, σηπίδια ἢ τευθίδια

2 πολλῶ K 7 δίχ' Mein: δι' A 8 ποτε Coraes: πρὸς
 AC 10 χρηστοὺς AC: corr. Wilam 14 παντοῖ' εἰσὶν Ribb
 21 λήμναις A 22 κρανεῖον A 26 καθαρείως A ὅτι ἔαη A:
 corr. Cas 27 ὀσίας ἕνεκ' ἀρκεῖ· τευθίδια, σηπίδια Ephippus
 p. 359 a

πλεκτάνια μικρὰ πουλύποδος, νῆστίν τινα,
μήτραν, χόρια, πῦον, λάβρακος κρανίου
εὐμέγεθες.

ὁ δὲ Γαίσων, οὗ Ἀρχέστρατος μνημονεύει, ἡ Γαίσωνις
e λίμνη ἐστὶ μεταξὺ Πριήνης καὶ Μιλήτου ἠνωμένη τῇ 5
θαλάσση, ὡς Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἱστορεῖ ἐν τῇ 5'
τῶν Ἑλληνικῶν (FHG III 3). Ἐφορος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ
(FHG I 260) ποταμὸν εἶναι φησὶ τὸν Γαίσωνα περὶ
Πριήνην, ὃν εἰσεῖν εἰς λίμνην. Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι
μνημονεύων τῶν λαβράκων φησὶν (I 684 K). 10

Αἰγύπτιος μιαιώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος,
Ἐρμαιος, ὃς βία δέρων ὄινας γαλεοὺς τε πωλεῖ
καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων.

88. ΛΑΤΟΣ. τοῦτον κατὰ τὴν Ἰταλίαν κράτιστον
f εἶναι φησὶν Ἀρχέστρατος λέγων οὕτως (fr. 29 R). 15

τὸν δὲ λάτον τὸν κλεινὸν ἐν Ἰταλίῃ πολυδένδρον
ὁ Σκυλλαῖος ἔχει πορθμὸς, θαναμαστὸν ἔδεσμα.
οἱ δ' ἐν τῷ Νεῖλῳ ποταμῷ γινόμενοι λάτοι τὸ μέγεθος
εὐρίσκονται καὶ ὑπὲρ διακοσίας λίτρας ἔχοντες. ὁ δὲ
ἰχθὺς οὗτος λευκώτατος ὢν καὶ ἥδιστός ἐστι πάντα 20
τρόπον σκευαζόμενος, παραπλήσιος ὢν τῷ κατὰ τὸν
Ἰστρον γινομένῳ γλάνιδι. φέρει δ' ὁ Νεῖλος καὶ ἄλλα
γένη πολλὰ ἰχθύων καὶ πάντα ἥδιστα, μάλιστα δὲ τὰ
312 τῶν κορακίνων. πολλὰ γὰρ καὶ τούτων γένη. φέρει
δὲ καὶ τοὺς μαιώτας καλουμένους, ὧν μνημονεύει Ἀρ-
χιππος ἐν Ἰχθύσι διὰ τούτων (I 684 K).

τοὺς μαιώτας καὶ σαπέροδας καὶ γλάνιδας.
εἰσὶ δὲ πολλοὶ περὶ τὸν Πόντον, φέροντες τὴν ὄνομα-

1 τὰ μικρὰ A: corr. Schw, ἡ πλεκτάνι' ἄττα [μικρὰ] K
πολύποδος A 16 ἰταλίη AC: corr. Mus 24 τὰ γένη C

σίαν ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιώτιδος. Νειλῶοι δ' εἰσὶν
 ἰχθύες, εἴ γ' ἔτι μνημονεύειν δύναμαι πολυέτη τὴν
 ἀποδημίαν ἔχων, νάρκη μὲν ἢ ἡδίστη, χοῖρος, σίμος, b
 φάργος, ὀξύρυγχος, ἀλλάβης, σίλουρος, συνοδοντίς, ἐλέω-
 5 τρις, ἔγγελυς, θρίσσα, ἄβραμυς, τύφλη, λεπιδωτός,
 πῦσα, κεστρεύς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι οὐκ ὀλίγοι.

89. ΛΕΙΟΒΑΤΟΣ. οὗτος καλεῖται καὶ ῥίνη. ἐστὶ
 δὲ λευκόσαρκος, ὡς Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρτυτικῷ. Πλά-
 των Σοφισταῖς (I 637 K).

10 κἂν ἦ γαλεός, κἂν λειόβατος, κἂν ἔγγελυς.

90. ΜΥΡΑΙΝΑΙ. Θεόφραστος ἐν τῷ [ε'] περὶ τῶν
 ἐν τῷ ξηρῷ διαιτωμένων (fr. 171, 4 W) ἔγγελύν φησιν
 καὶ μύραιναι πολὺν χρόνον δύνασθαι ἔξω τοῦ ὕγρου
 ζῆν διὰ τὸ μικρὰ ἔχειν βράγχια καὶ ὀλίγον δέχεσθαι
 15 τὸ ὑγρόν. τροφίμους δ' αὐτάς εἶναι φησιν ὁ Ἰκέσιος c
 οὐκ ἦττον τῶν ἐγγέλεων, ἀλλὰ καὶ τῶν γόγγρων.
 Ἀριστοτέλης δὲ ἐν δευτέρῳ ζῴων μορίῳ (p. 310 R)
 ἐκ μικροῦ φησιν αὐτὴν ταχεῖαν τὴν αὔξησιν λαμβά-
 νειν καὶ εἶναι καρχαρόδονν τίπτειν τε πᾶσαν ὄραν
 20 μικρὰ φά. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις χωρὶς τοῦ ὁ
 μυραίναις αὐτάς καλεῖ οὕτως λέγων (p. 239 L).

οὔτε γόγγρων <ᾶν> τι παχέων οὔτε μυραίναν ἀπῆς.
 ὁμοίως δὲ καὶ Σώφρων (fr. 68 Bo). Πλάτων δ' ἢ
 Κάνθαρος ἐν τῇ Συμμαχίᾳ (I 640 K) σὺν τῷ ὁ

25 βατίς τε καὶ σμύραιναι

πρόσεστιν.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὴν ποταμίαν φησὶ d

1 νειλῶοι lemm. A et C: νειλαῖοι A 2 ἰχθύες ἄλλοι τε
 καὶ εἴ γε C 5 τύφλην A: corr. Mus 11 ε' del. Cas
 17 πέμπτω ζῴων ed. Bas, at cf. p. 304c 22 γόγγροι A ᾶν add.
 Ahrens μύραιναις απης A: corr. Koen 27 φημί A: corr. C

μύραιναι ἔχειν μίαν ἄκανθαν μόνην, ὁμοίαν τῷ ὀνίσκῳ τῷ καλουμένῳ γαλλαρία. Ἄνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ δακέτων τῶν μυραινῶν φησιν δακούσας ἀναιρεῖν τὰς ἐξ ἔχεως, εἶναι δ' αὐτὰς ἦττον καὶ περιφερεῖς <καὶ> ποικίλας. Νίκανδρος δ' ἐν Θηριακῷ (823) 5

μυραίνης δ' ἔκπαυλον, ἐπεὶ μογερούς ἀλιῆας
πολλάκις ἐμβρούξασα κατεπρήνιξεν ἐπάκτρων

825 εἰς ἄλλα φυξηθέντας, ἔχετλίου ἐξαναδύσα·

εἰ ἔττυμον κείνην γε σὺν οὐλοβόροις ἐχίεσσι

e θόρονσθαι, προλιποῦσαν ἀλὸς νόμον, ἠεῖροισιν. 10

Ἄνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων ψεῦδος φησιν εἶναι τὸ μύραιναι ἔχει μίνυσθαι προερχομένην ἐπὶ τὸ τεναγῶδες· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τενάγους ἔχεις νέμεσθαι, φιληδοῦντας ἀμώδεσιν ἐρημίαις. Σώστρατος δὲ ἐν τοῖς περὶ ζῴων (ἐστὶ δὲ δύο ταῦτα 15 βιβλία) συγκατατίθεται τῇ μίξει.

91. ΜΥΡΟΣ. ὁ δὲ μῦρος, ὃς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίῳ (p. 543 a 24), διαφέρει τῆς συν-
f ραίνης. ἢ μὲν γὰρ ποικίλον καὶ ἀσθενέστερον, ὁ δὲ μῦρος λειόχρως καὶ ἰσχυρὸς καὶ τὸ χροῶμα ὅμοιον 20 ἔχει ἰγγι ὀδόντας τε ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν. Δωρίων δὲ τὸν μῦρόν φησι τὰς διὰ σαρκὸς ἀκάνθας οὐκ ἔχειν, ἀλλ' ὅλον εἶναι χρήσιμον καὶ ἀπαλὸν ὑπερβολῇ. εἶναι δὲ αὐτῶν γένη δύο· εἰσὶ γὰρ οἱ μὲν μέλανες, οἱ δ' ὑποπυρρίζοντες, κρείσσονες δ' εἰσὶν οἱ μελανίζοντες. 25 Ἀρχέστρατος δὲ ὁ ἡδονικὸς φιλόσοφος φησιν (fr. 32 R)·
313 Ἰταλίας δὲ . . . μεταξὺ κατὰ στενοκύμονα πορθμὸν

4 καὶ add. K 6 ἐπὶ A 7 ἐμβρούξασα A 8 φυξη-
θέντας ἐγέταιον A 14 λιμώδεσιν AC: corr. Scal 15 δύο
AC: δ' Schneider 20 συμῦρος ὁμόχρους Arist 21 ἔχει τῇ
πίττι Arist ὀλόντατε AC 27 Θηριακῆς δὲ Ἰταλίας τε Ribb

ἡ πλωτὴ μύραινα καλουμένη ἂν ποτε ληφθῆ,
 ἀνοῦ· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἐκεῖ θαυμαστὸν ἔδεσμα.

92. ΜΑΙΝΙΔΕΣ. ταύτας φησὶν Ἰκέσιος εὐχλυτέρας
 εἶναι τῶν κωβιῶν, λείπεσθαι δὲ εὐστομία καὶ τῷ πρὸς
 5 τὴν ἔκκρισιν τῆς κοιλίας συνεργεῖν. Σπεύσιππος δ'
 ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ὁμοιά φησιν εἶναι τῇ μαινίδι
 βόακα καὶ σμαρίδας, ὧν μνημονεύειν καὶ Ἐπίχαρμον ^b
 ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσει οὕτως (p. 224 L)·

ὄκχ' ὄρη βῶκᾶς <τε> πολλοὺς καὶ σμαρίδας.

10 Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ φησι· ἴσμαρίδα, ἣν
 ἔνιοι καλοῦσι κυνὸς εὔναλ'. Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ
 ἢ Βουταλίῳι Ἐκάτης βρώματα καλεῖ τὰς μαινίδας διὰ
 τὴν βραχύτητα, λέγων οὕτως (II 39 K)·

τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νενόμικα
 15 ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. Β. τί φῆς, ᾧ φίλτατε,
 ἀνθρωποφάγους; πῶς; Γ. οὐς <ἂν> ἀνθρωπος
 φάγοι

δηλονότι· ταῦτα δ' ἐστὶν Ἐκάτης βρώματα, ^c

5 ἃ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας.

20 καλοῦνται δὲ τινες καὶ λευκομαινίδες, ἃς ἔνιοι βόακας
 ὀνομάξουσι. Πολύλοχος Κορινθιαστῆ (IV 589 M)·

ὅπως σε πείσῃ μηδὲ εἰς, πρὸς τῶν θεῶν,
 τοὺς βόακας, ἂν ποτ' ἔλθῃ, λευκομαινίδας καλεῖν.

93. ΜΕΛΑΝΟΥΡΟΣ. περὶ τούτου φησὶ Νουμήνιος
 25 ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 Birt)·

σκορπίον ἢ πέρικαισι καθηγητὴν μελάνουρον. ^d

Ἰκέσιος δ' αὐτὸν σαργῶ φησιν παραπλήσιον εἶναι, κα-
 ταδέεστερον δὲ τῇ εὐχλίᾳ καὶ τῇ εὐστομίᾳ, μικρῶς

9 οκχωρη A: corr. Cas τε add. Di μαρίδας A 11 εὔνα A
 εὔνάς C: corr. Mein ex p. 328f 16 personae notam add. Dobr
 οὐς ἂν Iac (ὧν ἂν Dobr): οὐν AC ὡς A p. 358f 20 ἃς add. C

δὲ παραστώφειν καὶ εἶναι τρώφιμον. μνημονεύει δ' αὐ-
τοῦ Ἐπίχαρμος ἐν Ἑβας γάμφ (p. 234 L)·

ἦν δὲ σαργίνοι τε μελάνουροί τε.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῳικῶν (p. 297 R) γράφει
οὕτως· Ἴεροπυρόστικτοι δὲ τῶν ἰχθύων μελάνουρος 5
καὶ σαργὸς πολύγραμμοί τε καὶ μελανόγραμμοί. ὅμοιον
e δὲ εἶναι τῷ μελανούρῳ φησὶ Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ
Ὅμοίον τὸν καλούμενον ψύρον· ὃν Νουμήνιος καλεῖ
ψόρον οὕτως (fr. 14 Birt)·

ἢ ψόρον ἢ σάλπας ἢ αἰγιαλῆα δράκοντα. 10

94. ΜΟΡΜΥΡΟΣ. τροφιμώτατος, ὧς φησιν Ἰκέσιος.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἑβας γάμφ μύρμας αὐτοὺς ὀνο-
μάζει, εἰ μὴ διάφοροι τὴν φύσιν εἰσίν. γράφει δ'
οὕτως (p. 235 L)·

<καὶ> χελιδόνες τε μύρμαι τοί τε κολιᾶν μέξονες 15
ἐντί.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων μορμύλους αὐτοὺς
f καλεῖ. Ανγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ ὀψωνητικῇ τέχνῃ,
ἦν προσεφώνησέ τινα τῶν ἐταίρων δυσώνη, φησίν·
οὐκ ἄχρηστον δὲ πρὸς τοὺς ἀτενίζοντας καὶ μὴ σνγα- 20
θιέντας τῇ τιμῇ καὶ τὸ κακῶς λέγειν παρεστηκότα τοὺς
ἰχθύας, ἐπαγόμενον Ἀρχέστρατον τὸν γράψαντα τὴν
Ἠδυπάθειαν ἢ τῶν ἄλλων τινὰ ποιητῶν καὶ λέγοντα
τὸ μέτρον (Arch. fr. 31 R)·

μόρμυρος αἰγιαλεὺς κακὸς ἰχθύς οὐδέ ποτ' ἐσθλός. 25
314καὶ (Arch. fr. 7 R) τὴν ἀμίαν ὀνοῦ φθινοπώρου, νῦν
δ' ἐστὶν ἔαρ. καὶ (Arch. fr. 26 R)·

6 μελανόγραμμοι μελανδέρινος ὅμοιον A: corr. C 7 δὲ add.
C δ' ἐν A: corr. C 15 καὶ add. ex p. 321a μρμῆαι AC:
corr. indidem κολιᾶν AC: corr. Cas 19 δύσανι ἢ ζήσανι A:
corr. Schw, cf. p. 228c 21 παρεστηκότας AC: corr. Coraes
23 ἢ om. A: add. C

κεστρέα τὸν θαυμαστόν, ὅταν χειμῶν ἀφίκηται,
 νῦν δ' ἐστὶ θερός· καὶ πολλὰ τῶν τοιούτων. ἀποσο-
 βήσεις γὰρ πολλοὺς τῶν ἀνουμένων καὶ προσεστηκότων.
 τοῦτο δὲ ποιῶν ἀναγκάσεις τὸ σοὶ δοκοῦν λαβεῖν αὐτόν.'

5 95. NARKH. Πλάτων ἢ Κάνθαρος ἐν Συμμαχίᾳ
 (I 640 K)·

νάρκη γὰρ ἐφθῆ βρωμα χάριεν γίνεται.

ὁ δὲ φιλόσοφος Πλάτων ἐν Μένωνί φησι (p. 80 d)·
 'τῇ θαλαττία νάρκη· καὶ γὰρ αὕτη τὸν πλησιάζοντα
 10 ναρκῶν ποιεῖ.' ἢ δὲ κλησις αὐτῆς καὶ παρ' Ὀμήρῳ b
 (Θ 328)·

νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῶ.

Μένανδρος δ' ἐν Φανίῳ διὰ τοῦ ᾠ ἐφη (IV 217 M)·

ὑπελήλυθέν τέ μου

15 νάρκα τις ὄλον τὸ δέσμα,
 μηδενὸς τῶν παλαιῶν οὔτω κεκορημένον. Ἰκέσιος δέ
 φησιν ἀτροφωτέραν καὶ ἀχυλοτέραν αὐτὴν εἶναι ἔχειν τε
 χονδρῶδές τι διακεχυμένον, εὐστόμαχον πάνν. Θεό-
 φραστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν φωλευόντων (fr. 178 W)
 20 διὰ τὸ ψυχρός φησι τὴν νάρκην κατὰ γῆς δύεσθαι.
 ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν δακέτων καὶ βλητικῶν (ibid) δια- c
 πέμπεσθαι φησι τὴν νάρκην τὴν ἀφ' αὐτῆς δύναμιν
 καὶ διὰ τῶν ξύλων καὶ διὰ τῶν τριοδόντων, ποιοῦσαν
 ναρκῶν τοὺς ἐν χεροῖν ἔχοντας. εἶρηκε δὲ τὴν αἰτίαν
 25 Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν τῷ περὶ νάρκης (FHG II 324), ἄπερ
 μακρότερα ὄντα ἐπιλέησμαι, ὑμᾶς δὲ ἐπὶ τὸ σύγγραμμα
 ἀναπέμπω. ἐστὶ δ' ἡ νάρκη, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης
 (p. 311 R), τῶν σελαχωδῶν καὶ τῶν σκυμνοτοκούτων.

4 αὐτόν suspectum, fort. αὐτός 7 ἐφθῆ Bentl: ἔφη A
 13 φανῶι A: corr. Schw 22 ἀπ' αὐτῆς AC: corr. σ, [τὴν]
 ἀπ' αὐτῆς ed. Wimm

319 108. ΠΑΓΟΥΡΟΙ. τούτων μέμνηται Τιμοκλῆς ἢ
 Δέναρχος ἐν Πορφύρα οὕτως (Π 471 K):

ἀλιεύς ὢν ἄκρος σοφίαν
 ἐν παγούροις μὲν θεοῖς ἐχθροῖσι καὶ
 ἰχθυδίοις εὖρηκα παντοδαπὰς τέχνας, 5
 γέροντα βούλωτον δὲ μὴ ταχέως πάνυ
 5 συναρπάσομαι; καλόν γ' ἂν εἴη.

109. ΠΗΛΑΜΥΣ. Φρύνιχος ἐν Μούσαις μνημονεύει
 (I 380 K). Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων
 (543 b 2) 'αἱ πηλαμύδες, φησί, καὶ οἱ θύννοι τίκτουσιν 10
 ἐν τῷ Πόντῳ, ἄλλοθι δὲ οὐ.' μνημονεύει αὐτῶν καὶ
 Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν (fr. 460):

b ἐνθ' ἡ πάροιχος πηλαμύς χειμάζεται,
 πάραυτος Ἑλλησποντίς, ὠραία θέρους
 τῷ Βοσπορίτῃ τῷδε γὰρ θαμίζεται. 15

110. ΠΕΡΚΑΙ. τούτων μέμνηται Διοκλῆς καὶ Σπεύ-
 σιππος ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων, παραπλησίως εἶναι λέγων
 πέρικην, χάνναν, φνκίδα. Ἐπίχαρμος δὲ φησὶ (p 236 L):
 κομαρίδας τε καὶ κύννας, κέστρας τε πέρικας τ' αἰόλας.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 B): 20
 ἄλλοτε δ' αὖ πέρικας, ὅτε δὲ στροφάδας παρὰ πέτρην
 c φνκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χροϊῆσιν ἐρυθρόν
 σκορπίον.

ΠΕΡΚΗ. καὶ ταύτης Ἐπίχαρμος ἐν Ἴβας γάμφ
 μέμνηται καὶ Σπεύσιππος ἐν β' τῶν Ὀμοίων καὶ 25
 Νουμήνιος, ὃν τὰ μαρτύρια πρόκειται. Ἀριστο-

2. 3 οὕτως ἔτ' ἀλιεύς A: corr. Mein 3 ἀκρόσοφος Mein
 4 [σοφίαν] ἐπὶ μὲν παγούροις τοῖς θ. Herw (τοῖς add. Dobr),
 melius τοῖς θεοῖς ἐχθροῖσι τε 6 δὲ Schw: τὸ A 13 ἐνθ' C:
 εἰθ' A 14 πάροιχος AC: corr. Bgk ex Hes. s. v. πάραυτος
 15 τῷδε Nauck 21 περὶ πέτρην Schw 24 φνκίς (pro
 πέρικη) Cas, non recte ut videtur

τέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 296 B) ἀκανθοστεφῆ φησιν εἶναι καὶ ποιικιλόχροα φνικίδα. τῶν δὲ γραμμοποιικίλων πλαγίαις τε ταῖς ῥάβδοις κεχρημένων πέρκη. καὶ παροιμία δὲ ἐστίν· ἔπεται πέρκη μελανούρω·

5 111. ΡΑΦΙΔΕΣ. καὶ τούτων μέμνηται Ἐπίχαρμος λέγων (p. 234 L)·

καῖξύφυγχοι φαφίδες ἵππουροί τε. d

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων βελόνην, φησίν, ἣν καλοῦσιν φαφίδα. Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ βίβλῳ 10 μορίων (543 b 11) βελόνην αὐτὴν καλεῖ. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν ἢ ἰχθύων (p. 296 B) φαφίδα αὐτὴν ὀνομάσας ἀνόδου φησὶν αὐτὴν εἶναι. καὶ Σπεύσιππος αὐτὴν βελόνην καλεῖ.

112. ΠΙΝΗ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἐν Σμύρ- 15 νη φησὶν τὰς εἴνας διαφόρους γίνεσθαι, καὶ πάντα δὲ τὰ σελαχῶδη τὸν Σμυρναϊκὸν κόλπον ἔχειν διαφέροντα. Ἀρχέστρατος δὲ φησὶν (fr. 54 R)·

καὶ σελάχη μέντοι κλεινὴ Μίλητος ἄριστα 20 ἐκτρέφει· ἀλλὰ γε χρὴ εἴνῃς λόγον ἢ πλατυνώτου ο λειοβάτου ποιεῖσθαι. ὁμῶς κροκόδειλον ἂν ὀπτόν δαισαίμην ἀπ' ἵππου τερπνὸν παιδεύουσιν Ἰώνων.

113. ΣΚΑΡΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν (p. 314 R) 25 καρχαρόδοντα εἶναι καὶ μονήρη καὶ σαρκοφάγον ἔχειν τε στόμα μικρὸν καὶ γλῶτταν οὐ λίαν προσπεφυκυῖαν, καὶ καρδίαν τρίγωνον, ἥπαρ λευκόν, τρίλοβον, ἔχειν τε χολήν f καὶ σπλήνα μέλανα, τῶν δὲ βραγχίων τὸ μὲν διπλοῦν, τὸ δὲ ἀπλοῦν. μόνος δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἰχθύων μηρυ-

2. 3 versus fuisse putat Wilam 18 καινή AC: corr. Cas
19 ἀλλὰ τί χρὴ Wilam 20 ἄνοπτον A: corr. C 21 Ἴππου
Mein 22 σκάρος. σκάρος. τὸν σκάρων ἄρ. C 25 ἥπαρ
λευκόν Rondelet: παράλευκον AC τρίβολον Δ: corr. C

κάξει. χείρει δὲ τῇ τῶν φνικίων τροφῇ· διὸ καὶ τούτοις
θηρεύεται. ἀκμάζει δὲ θέρουσ. Ἐπίχαρμος δ' ἐν
ἼΗβας γάμφω φησίν (p. 236 L).

ἀλιεύομεν σπάρους

καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν 5
θεοῖς.

320 Σέλενος δ' ὁ Ταρσεὺς ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ μόνον φησὶ
τῶν ἰχθύων τὸν σκάρου (οὐ) καθεύδειν· ὅθεν οὐδὲ
νύκτωρ ποτὲ ἀλῶναι. τοῦτο δ' ἴσως διὰ φόβον αὐτῶ
συμβαίνει. Ἀρχέστρατος δ' ἐν τῇ Γαστρονομία 10
(fr. 55 R).

σκάρου ἐξ Ἐφέσου ζῆται, χεῖμαῖνι δὲ τρίγλα
ἔσθι' ἐνὶ ψαφαρῇ ληφθέντα Τειχιόεσση
Μιλήτου κόμη Καρῶν πέλας ἀγκυλοκάλων.

κᾶν ἄλλω δὲ μέρει φησίν (fr. 41 R) 15

b καὶ σκάρου ἐν παράλῳ Καλχηδόνι τὸν μέγαν ὅπα,
πλύνας εὖ· χρηστὸν δὲ καὶ ἐν Βυζαντίῳ ὄψει
καὶ μέγεθος κυκλῖα ἴσον ἀσπίδι νῶτα φοροῦντα.
τοῦτον ὅλον θεράπευε τρόπον τοιούδε· λαβῶν νιν,
5 ἥνικ' ἂν εὖ τυρῶ καὶ ἐλαίῳ πάντα πνικασθῇ, 20
κρίβανον ἐς θερμὸν κρέμασον κᾶπειτα κατόπτα.
πάσσειν δ' ἄλοι κυμινοτρίβοις καὶ γλανκῶ ἐλαίῳ
ἐκ χειρὸς κατακρουνίζων θεοδέγμονα πηγῆν.

c Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς δύο γένη φησίν εἶναι
σκάρων καὶ καλεῖσθαι τὸν μὲν ὄνιαν, τὸν δὲ αἰολον. 25

114. ΣΠΑΡΟΣ. τοῦτον Ἰκέσιος εὐχυλότερον μὲν

5 σκᾶρ AC: corr. Wilam 8 οὐ add. Cas 12. 13 τρίγλας
— ληφθέντας K (ληφθεῖσαν Mus) 14 ἀγκυλοκάλων superscr.
τόξων C, cf. Hom. K 428 16 καρχηδόνη A χαλκηδόνη (corr.
in καρχηδόνη) C: corr. Schw 17 εὐχρηστον AC: corr. Di
18 κυκλίας AC: corr Mus 19 νιν Cas: νῆν AC 20 καὶ Mus:
τε καὶ A 26 τὸν δὲ σκάρου Ἰκ. φησιν C cf. c. 113

- εἶναι μαινίδος καὶ ἄλλων δὲ πλειόνων τροφιμώτερον.
 Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 286 L).
 αὐτὸς ὁ Ποτιδᾶν ἄγων γαυλοῖσιν ἐν Φοινικικοῖς
 εἶπε καλλίστους ἀθητατήγανος ἀγεμῶν σπάρους
 5 καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν θεοῖς.
 Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 B) d
 ἢ σπάρων ἢ ὕκας ἀγεληίδας.
 μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρῶν ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
 115. ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Διοκλῆς ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς
 10 Πλείσταρχον Ἑλληνῶν τῶν μὲν νεαρῶν φησὶν ἰχθύων
 ξηροτέρους εἶναι τὰς σάρκας σκορπίους, κόκκινους,
 ψήττας, σαργούς, τραχούρους, τὰς δὲ τρίγλας ἦττον
 τοῦτων ξηροσάρκους. οἱ γὰρ πετραῖοι μαλακοσαρκό-
 τεροὶ εἰσιν. Ἰκέσιος δέ φησι· τῶν σκορπίων ὁ μὲν
 15 ἔστι πελάγιος, ὁ δὲ τεναγώδης. καὶ ὁ μὲν πελάγιος
 πυρρός, ὁ δ' ἕτερος μελανίζων. διαφέρει δὲ τῇ γένεσι e
 καὶ τῷ τροφίμῳ ὁ πελάγιος. εἰσὶ δὲ οἱ σκορπιοὶ
 σμηκτικοί, εὐέκκριτοι, πολύχυλοι, πολύτροφοι. χον-
 δρώδεις γὰρ εἰσι· τίθει δ' ὁ σκορπίος δίς, ὡς φησὶν
 20 Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (p. 543 a 7).
 Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 B)
 φινίδας ἀλφηστὴν τε καὶ ἐν χοιρῆσιν ἐρυθρὸν
 σκορπίον ἢ πέρκαϊσι καθηγητὴν μελάνουρον.
 ὅτι δὲ καὶ πληκτικός ἐστὶν Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ
 25 ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ζωικῶν (p. 315 R). Ἐπίχαρμος
 δ' ἐν Μούσαις ποικίλον εἶναι φησὶ τὸν σκορπίον
 (p. 284 L).
 σκορπιοὶ τε ποικίλοι γλαῦκοί τε, σαῦροι πόντες. f

3 ποτιδανῶν γαυλοῖς A: corr. Koen 4 εἶκαλ A: ἦκε
 Valck, εἶπε Ahr cf. p. 319f 5 σκᾶρ A: corr. Wilam 7 ἢ
 ὕκας ἢ ἀγ. AC: corr. Mus 25 ἢ ζωικῶν Cas

μονήρης δ' ἐστὶ καὶ φνκοφάγος. ἐν δὲ πέμπτῳ ζῳῶν
μορίων (543 a 7. b 5) ὁ Ἀριστοτέλης σκορπίους καὶ
σκορπίδας ἐν διαφόροις τόποις ὀνομάζει. ἄδηλον δὲ
εἰ τοὺς αὐτοὺς λέγει· ὅτι καὶ σκόρπαιναν καὶ σκορ-
πίους πολλάκις ἡμεῖς ἐφάγομεν καὶ διάφοροι καὶ οἱ 5
χυμοὶ καὶ αἱ χροαὶ εἰσὶν οὐδεὶς ἄγνοεῖ. ὁ δ' ὄψαρ-
τυτῆς Ἀρχέστρατος ἐν τοῖς χρυσοῖς ἔπεσι λέγει
(fr. 42 R).

321 ἐν δὲ Θάσῳ τὸν σκορπίον ὠνοῦ, ἐὰν ἦ
μὴ μεῖζων πυρόνος· μεγάλου δ' ἀπὸ χειρας ἰαλλε. 10

116. ΣΚΟΜΒΡΟΣ. Ἀριστοφάνης Γηροτάδῃ (I 434 K):
'Ἰκέσιός φησι τοὺς σκόμβρους ἐλαχίστους μὲν εἶναι κατὰ
το μέγεθος, τροφιμωτέρους δὲ τῶν κολιῶν καὶ εὐχυ-
λοτέρους, οὐ μὴν εὐεκκριτωτέρους. μνημονεύει αὐτῶν
οὕτως καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἦβας γάμῳ (p. 235 L) 15

καὶ χελιδόνες τε μύρμαι τοὶ τε κολιᾶν μεζζονες
ἐντὶ καὶ σκόμβρων, ἀτὰρ τῶν θυννίδων γὰρ μείονες.

117. ΣΑΡΓΟΙ. 'οὔτοι, ὥς φησιν Ἰκέσιος, στύφουσι
b μᾶλλον καὶ τῶν μελανούρων εἰσὶ τροφιμώτεροι.' Νου-
μήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ πανοῦργον εἶναι φησι περὶ 20
τὰς θήρας τὸν σαργόν (fr. 17 B).

κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλιειδέας, ἄλλοτε δ' ἄλλη
σαργὸν ἐπικέλσοντα, λινοπληγέστατον ἰχθύν.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίων (543 a 7) τίθειν
αὐτόν φησιν δίς, ἕαρος, εἶτα μετοπώρου. Ἐπίχαρμος 25
δ' ἐν Ἦβας γάμῳ (p. 236 L).

αἱ δὲ λῆς, σαργοὶ τε χαλκίδες τε καὶ τοὶ πόντιοι . . .

9 ἂν AC 10 μείων AC: corr. Stephanus 13 τροφίμους
AC: corr. Cas κολιῶν A: corr. C 16 θ' οὐ τε Ahr κολιῶν
A: corr. Cas 17 θυννίδων A: corr. Cas γε A: corr. Ahr
μηνοσ A: corr. Ahr (μήνοσ Cas) 23 ἐπιτέλωσντα A: corr. Cas

ὡς διαφόρους δὲ τοὺς σαργίνους ἐν τοῖσδε καταλέγει σ
(p. 234 L)·

ἦν δὲ σαργίνοι <τε> μελάνουροί τε καὶ ται φίνταται
ταινίαι λεπταὶ μὲν, ἄδεται δέ.

5 ὁμοίως δὲ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησὶ
σαργίνους διὰ τοῦτ' αὐτοὺς καλῶν καὶ χαλκίδας. ὁ
δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατός φησιν (fr. 38 R)·

ἦνίκα δ' ἂν δύνοντος ἐν οὐρανῷ Ὀδρίωνος
μήτηρ οἴνοφόρου βότρουοι χαίτην ἀποβάλλη,
10 τῆμος ἔχειν ὄπτὸν σαργὸν τυρῶν κατάπαστον,
εὐμεγέθη, θερμόν, δριμεῖ δεδαιγμένον ὄξει·

5 σκληρὸς γὰρ φύσει ἐστίν. ἅπαντα δέ μοι θεράπευε
τὸν στρεῶν τοιῶδες τρόπῳ μεμνημένος ἰχθύν. d
τὸν δ' ἀγαθὸν μαλακὸν τε φύσει καὶ πλόνα σάρκα
15 ἄλσι μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας·
τὴν ἀρετὴν γὰρ ἔχει τῆς τέρφιος αὐτὸς ἐν αὐτῷ.

118. ΣΑΛΠΗ. Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμφ (p. 237 L)·
ἀόνες φάγροι τε λάβρακες τε καὶ ται πλόνας
σκατοφάγοι σάλπαι βδελυχραί, ἄδεται δ' ἐν τῷ θέρει.
20 Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίων (543 a 8) ἄπαξ e
τίκειν φησὶν αὐτὴν τοῦ μετοπώρου. ἐστὶ δὲ (p. 814 R)
πολύγραμμα καὶ ἐρυθρόγραμμα, ἔτι δὲ καρχαρόδους
καὶ μονήρης. λέγεσθαι δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἀλιέων φησὶν
ὡς καὶ κολοκύνθη θηρεύεται χαιρούσα τῷ βρώματι.
25 Ἀρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 37 R)·

σάλπην δὲ κακὸν μὲν ἔγωγε
ἰχθύν εἰς αἶλ κρῖνω· βρωτὴ δὲ μάλιστα
ἐστὶ θεριζομένου σίτου. λαβὲ δ' ἐν Μυτιλήνῃ
αὐτῆν.

8 τε add. Schw φίλταται AC: corr. p. 325f 18 ται C:
τε A 27 εἶναι αἶλ Wilam 28 μυτιλήνη ΔC

Παγκράτης δ' ἐν ἔργοις θαλασσίοις·
 f σάλπαι τ' ἰσομήκειες ἰχθῦς,
 ἄς τε βόας πορκῆες ἀλίξωι καλέουσιν,
 οὔνεκα γαστέρι φῦκος ἀεὶ ἀλέουσιν ὀδοῦσιν.
 ἐστὶ δὲ ποικίλος ὁ ἰχθύς. ὅθεν καὶ τὸν Λοκρὸν ἢ 5
 Κολοφώνιον Μνασέαν συνταξάμενον τὰ ἐπιγραφόμενα
 παίγνια διὰ τὸ ποικίλον τῆς συναγωγῆς Σάλπην οἱ
 συνήθειες προσηγόρευον. Νυμφόδωρος δὲ ὁ Συρα-
 322κόσιος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Περίπλῳ (FHG II 378) Λεσβίαν
 φησὶ γενέσθαι Σάλπην <τὴν> τὰ παίγνια συνθεῖσαν. 10
 Ἄλκιμος δ' ἐν τοῖς Σικελικοῖς (FHG IV 296) ἐν Μεσ-
 σήνῃ φησὶ τῇ κατὰ τὴν νῆσον Βότρον γενέσθαι εὐρε-
 τὴν τῶν παραπλησίων παιγνίων τοῖς προσαγορευομέ-
 νοις Σάλπης. Ἀρχιππος δὲ ἐν Ἰχθύσιν ἀρσενικῶς
 εἶρηκεν ὁ σάλπης (I 683 K). 15

ἐκήρυξεν βόαξ,
 σάλπης δ' ἐσάλπιγξ' ἔπι' ὀβολοὺς μισθὸν φέρων.
 γίνεται δ' ὁμοῖος ἰχθύς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ ὁ
 καλούμενος στρωματεύς, θάβδους ἔχων δι' ὄλου τοῦ
 σώματος τεταμένας χρυσιζούσας, ὡς ἰστορεῖ Φίλων 20
 ἐν τῷ Μεταλλικῷ.

b 119. ΣΥΝΟΔΟΝΤΕΣ καὶ ΣΥΝΑΓΡΙΣ. καὶ τούτων
 Ἐπίχαρμος μέμνηται (p. 283 L).

συναγρίδας μαζοὺς τε συνόδοντάς τ' ἐρυθροποι-
 κίλους. 25

Νουμήνιος Ἀλιευτικῷ διὰ τοῦ ὕ λέγων φησὶν (fr. 9 B)
 ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκας τε τρικκοὺς τε.
 καὶ πάλιν·

3 ἀλίξωι A: corr. C (ubi superscr. ξωοι) 4 ἀλέουσιν
 AC: corr. Gesner 10 τὴν add. Mus 16 ἢ κῆρυξ μὲν ἐβόαξ
 A κῆρυξ μὲν ἐβόασε C: corr. Mein

- τοῖσι κε θηρήσαιο φαγεῖν λελιημένος ἰχθὺν
 ἢ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτήν ἴππουρον.
 συνόδοντα δὲ αὐτὸν λέγει διὰ τοῦ ἰ Δωρίων, ἔτι δὲ
 Ἄρχέστρατος ἐν τούτοις (fr. 40 R)· c
- 5 ἀτὰρ συνόδοντα μὲν ὄν ζητεῖ παχὺν εἶναι·
 ἐκ πορθμοῦ δὲ λαβεῖν πειρῶ καὶ τοῦτον, ἔταλρε.
 ταῦτά δὲ ταῦτα κυρῶ φράζων καὶ πρὸς σέ, Κλέαινε·
 Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀρχιστράτῃ (II 28 K)·
 τίς δ' ἐγγέλειον ἂν φάγοι
- 10 ἢ κρανίον συνόδοντος;
 120. ΣΑΥΡΟΣ. τούτου μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Λεύκῃ
 μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων (II 344 K)·
 ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὡς δεῖ σκενάσαι;
 Β. ἀλλ' ἂν διδάσκησ. Α. ἐξελὼν τὰ βράγγια, d
 15 πλύνας, περικόψας τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλω
 παράσχισον χρηστῶς διαπνύξας θ' ὄλον
 5 τῷ σιλφίῳ μᾶστιξον εὖ τε καὶ καλῶς
 τυρῶ τε σάξον ἄλσι τ' ἠδ' ὀριγάνῳ.
 Εφίππος δ' ἐν Κύδωνι πολλῶν καὶ ἄλλων ἰχθύων
 20 κατάλογον ποιούμενος καὶ τοῦ σαύρου μνημονεύει διὰ
 τούτων (II 256 K)·
 θύννου τεμάχη, γλάνιδος, γαλεοῦ,
 δίνης, γόγγρου, κεφάλου, πέρκης,
 σαῦρος, φυνκίς, βρίγκος, τρίγλη, e
 25 κόκκυξ, φάγγρος, μύλλος, λεβίας,
 5 σπάρρος, αἰολίας, θραῖττα, χελιδών,

2 συνόδοντ' Mein 5 ἀτὰρ AC: corr. K μέγαν ζητεῖ K
 7 ταῦτά Di: ταῦτα A 8 Ἀρχεστράτη Cas 9 τῆς δ' A:
 corr. Mus ἐγγέλειον AC 17 εὖ γε AC: corr. Di 18 ἀλφίτοις,
 ὄφ. Kock 23 κεφαλῆς A: corr. Mein 24 φυνκία φυνκίς AC:
 corr. Villebrun 25 σαργός Kock μύλος AC 26 πάρος A:
 corr. Cas 26 θραῖττα AC: corr. ex Mnesimacho p. 329 d. 408 b

καρίς, τευθίς, ψήττα, δρακαινίς,
 πουλυπόδειον, σηπία, ὄρφως,
 κωβίος, ἀφύαι, βελόναι, κεστρεῖς.

Μνησίμαχος δ' ἐν Ἴπποτρόφῳ (Π 438, 36 K)·

τῶν καρχαριῶν

νάρκη, βάτραχος, πέρηκη, σαῦρος,
 τριχίας, φνκίς, βρίγκος, τρίγλη,
 κόκκυξ.

ΣΚΕΠΙΝΟΣ. τούτου μνημονεύων Δωρίων ἐν τῷ
 περὶ ἰχθύων καλεῖσθαι φησιν αὐτὸν ἀτταγεῖον. 10

f 121. ΣΚΙΑΙΝΑ. Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμφ (p. 233 L)·
 αἰολία πλωτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνήν δὲ σκιαθίδες.

Νουμήνιος δὲ σκιαδέα αὐτὸν καλεῖ ἐν τούτοις (fr. 6 B)·

τοῖσι κε θηρήσαιο λαβεῖν λελημένος ἰχθύν
 ἤε μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτήν ἵππουρον 15
 ἤε φάγγρον λοφίην, ὅτε δ' ἀγρόμενον σκιαθῆα.

ΣΥΑΓΡΙΔΕΣ. τούτων μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν
 323 Ἦβας γάμφ καὶ ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσᾳ (p. 224 L).

122. ΣΦΥΡΑΙΝΑΙ. ταύτας φησὶν Ἰκέσιος τροφι-
 ματέρας εἶναι τῶν γόγγρων, ἀπειθεῖς δὲ τὴν γεῦσιν 20
 καὶ ἀστόμους, εὐχυλία δὲ μέσους. ὁ δὲ Δωρίων
 'σφύραιναν, φησὶν, ἦν καλοῦσι κέστραν.' Ἐπίχαρμος
 δ' ἐν Μούσαις κέστραν ὀνομάσας οὐκ ἔτι σφυραίνας
 ὀνομάζει ὡς ταῦτὸν οὔσας (p. 240 L)·

χαλκίδας τε καὶ κύνας κέστρας τε πέρικας τ' αἰόλας. 25
 καὶ Σώφρων ἐν ἀνδρείοις (fr. 62 Bo)· 'κέστραι βότιν
 κάπτουσαι.' Σπεύσιππος δὲ ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ὡς

2 πουλυπόδιον A: corr. Di 5 καρχάρων et 7 σνκίς A:
 corr. ex p. 403b 10 ἀτταγεῖον C 12 ἐνηλιάδεσσκιαθίδες
 A cf. p. 288b 14 λαβῶν A: corr. Cas (φαγεῖν litt. b) 15 συνό-
 δοντ' Mein 17 συναγρίδες Schw coll. p. 322b 18 γᾶ καὶ ἐν A
 21 μέσως AC (hinc εὐχυλοὶ C): corr. Schw 23 fort. κέστρας

παραπλήσια ἐκτίθεται κέστραν, βελόνην, σαυρίδα. και b
οι Ἀττικοὶ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν σφύραιναν καλοῦσι
κέστραν, σπανίως δὲ τῷ τῆς σφυραίνης ὀνόματι ἐχρή-
σαντο. Στράτις γοῦν ἐν Μακεδόσιν ἐρομένου τινὸς
5 Ἀττικοῦ ὡς ἀγνοοῦντος τὸ ὄνομα και λέγοντος (I 719 K)

ἢ σφύραινα δ' ἐστὶ τίς;

φησὶν ὁ ἕτερος·

κέστραν μὲν ὕμμες ἄττικολ κικλήσκετε.

Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδικῷ (II 50 K)

10

πάνυ συχηγὴ

σφύραινα. B. κέστραν ἄττικιστὶ δεῖ λέγειν.

Νικοφῶν δ' ἐν Πανδώρα (I 776 K)

κέστραι τε και λάβρακες.

Ἐπίχαρμος Ἡβας γάμῳ (p. 240 L)

15

κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.

123. ΣΗΠΙΑ. Ἀριστοφάνης Δαναῖσι (I 436 K)

και ταῦτ' ἔχοντα σηπίας και πουλύπους.

ὡς αἰτίας ἢ παραλήγουσα παροξύνεται, ως Φιλίμων
ἱστορεῖ, ὁμοίως και ταῦτα· παιδία, ταινία, οἰκία.

20 τὴν σηπίαν δὲ Ἀριστοτέλης (p. 320 R) πόδας ἔχειν
ὀκτώ, ἂν τοὺς ὑποκάτω δύο μεγίστους, προβοσκίδας
δύο και μεταξὺ αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς και <τὸ> στόμα.

ἔχει δὲ και ὀδόντας δύο τὸν μὲν ἄνω, τὸν δὲ κάτω
και τὸ λεγόμενον ὄστρακον ἐν τῷ νᾶτῳ. ἐν δὲ τῇ d

15 μύτιδι ὁ θολός ἐστίν· αὐτὴ δὲ κείται παρ' αὐτὸ τὸ
στόμα κύστεως τόπον ἐπέχουσα. ἐστὶ δ' ἢ κοιλιὰ
πλακάθης και λεία, ὁμοία τοῖς τῶν βοῶν ἡνύστροις.
τρέφονται δ' αἱ μικραὶ σηπίαὶ τοῖς λεπτοῖς ἰχθυοῖς,

15 πέρκιας A cf. litt. a 19 παιδία om. C: σχεδία vel τηλία
K coll. Herod. 300, 39 22 τὸ add. K 26 τρόπον AC: corr.
K coll. Arist. h. a. 524 b 17 28 δὲ αἱ C: δὴ A

ἀποτείνουσαι τὰς προβοσκίδας ὡσπερ ὄρμιᾶς καὶ ταύ-
 ταις θηρεύουσαι. λέγεται δ' ὡς ὅταν ὁ χειμῶν γένη-
 ται τῶν πετριδίων ὡσπερ ἀγκύραις ταῖς προβοσκίσι
 λαμβανόμεναι ὄρμουσι. διωκομένη τε ἡ σηπία τὸν
 e θολὸν ἀφίησι καὶ ἐν αὐτῷ κρύπτεται ἐμφήνασα φεύγειν 5
 εἰς τοῦμπροσθεν. λέγεται δὲ ὡς καὶ θηρευθείσης τῆς
 θηλείας τριόδοντι οἱ ἄρρηνες ἐπαρήγουσιν ἀνθέλκοντες
 αὐτήν· ἂν δ' οἱ ἄρρηνες ἄλωσιν, αἱ θήλειαι φεύγουσιν.
 οὐ διετίξει δ' ἡ σηπία, καθάπερ οὐδ' ὁ πολύπους.
 ἐν δὲ πέμπτῳ ζῶων μορίων (541b 12. 544a 1) ἑαί σηπία, 10
 φησί, καὶ αἱ τευθίδες νέουσιν ἅμα καὶ συμπεπλεγμένοι,
 τὰ στόματα καὶ τὰς πλεκτάνας ἐφαρμόττουσαι κατα-
 τικρῶ ἀλλήλαις· ἐφαρμόττουσιν δὲ καὶ τὸν μυκτῆρα
 εἰς τὸν μυκτῆρα. τῶν τε μαλακίων τίκτουσιν πρῶται
 f τοῦ ἕαρος αἱ σηπία καὶ τίκτουσι πᾶσαν ὥραν καὶ 15
 κνίσκονται πεντεκαίδεκα ἡμέραις. ὅταν δὲ τέκωσι τὰ
 φῶα, ὁ ἄρρην παρακολουθῶν καταφυσᾷ καὶ σιφροῖ.
 βαδίζει δὲ κατὰ ζυγά. καὶ ἔστιν ὁ ἄρρην τῆς θηλείας
 ποικιλώτερός τε καὶ μελάντερος τὸν νῶτον. 124. Ἐπι-
 χαρμος δ' ἐν Ἑβας γάμῳ φησί (p. 235 L) 20

πῶλυποι τε σηπία τε καὶ ποταναὶ τευθίδες.

τοῦτο δὲ σημειωτέον πρὸς Σπεύσιππον λέγοντα εἶναι
 324 ὁμοία σηπίαν τευθίδα. Ἰππώνακτος δ' ἐν τοῖς λάμ-
 βοῖς εἰπόντος (fr. 68 B⁴) ἑσηπίης ὑπόσφαγμα· οἱ ἐξηγη-
 σάμενοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς σηπίας μέλαν. ἔστι δὲ το 25
 ὑπόσφαγμα, ὡς Ἑρασίστρατός φησιν ἐν Ὀφαρτυτικῷ,
 ὑπότριμμα. γράφει δὲ οὕτως· ὑπόσφαγμα δ' εἶναι

5 κρύβεται A: corr. C 11 ναίουσιν et συνεπόμεναι AC
 15 τίκτουσι: οὐ κύνουσι AC 19 μαλακώτερος τὸ C 21 πῶ-
 λυπες A cf. p. 318e ποτ' αἰναί A: corr. C 23 καὶ τευ-
 θίδα s

- κρέασιν ὀπτοῖς ἐκ τοῦ αἵματος τεταραγμένον μέλιτι,
 τυρῶ, ἀλί, κυμίνῳ, σιλφίῳ, ὄξει ἐφθοῖς.' καὶ Γλαῦκος
 δ' ὁ Λοκρὸς ἐν Ὀψάρτυτικῶ οὕτως γράφει· 'ὑπόσφαγμα
 δ' αἶμα ἐφθὸν καὶ σίλφιον καὶ ἐψημα ἢ μέλι καὶ ὄξος
 5 καὶ γάλα καὶ τυρὸς καὶ φύλλα εὐώδη τετμημένα.' ὁ β
 δὲ πολυμαθέστατος Ἀρχέστρατός φησιν (fr. 39 R).
 σηπία Ἀβδήροις τε Μαρωνεῖα τ' ἐνὶ μέσση.
 Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις (I 473 K).
 ἰχθῦς ἐώνηται τις ἢ σηπίδιον.
 10 καὶ ἐν Δαναΐσιν (I 454 K).
 ὀσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια.
 Θεόπομπος Ἀφροδίτῃ (I 734 K).
 ἀλλ' ἐντραγε
 τὴν σηπίαν τηρὸν λαβοῦσα καὶ τοδὶ
 15 τὸ πουλυπόδειον.
 περὶ δὲ ἐψησεως σηπιδίων Ἀλεξίς ἐν Πονήρῳ παράγει
 μάγειρον τάδε λέγοντα (II 367 K).
 σηπία τόσους c
 δραχμῆς μιᾶς τρεῖς. τῶν δὲ τὰς μὲν πλεκτάνας
 20 καὶ τὰ πτερόγρια συντεμῶν ἐφθὰς ποῶ.
 τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμῶν πολλοὺς κύβους
 5 σμήσας τε λεπτοῖς ἀλσι δειπνούντων ἅμα
 ἐπὶ τὸ τάγηνον σίζον ἐπεισιῶν φέρω.
 125. ΤΡΙΓΛΗ, κίχλη διὰ τοῦ ἦ. τὰ γὰρ εἰς λα
 25 λήγοντα θηλυκὰ ἕτερον αἰτεῖ λάβδα, Σκύλλα, Τελέσιλλα.
 ὅσα δ' ἐπιπλοκὴν ἔχει τοῦ γ εἰς ἦ λήγει, τρώγλη, d

1 fort. ἐφθοῖς pro ὀπτοῖς scrib. et v. 2 ἐφθοῖς delendum
 τεταραγμένοις A: corr. C 2 ὄξει Wilam: ἐξ A 7 μαρωνεῖα
 AC 14 τὴν διαλαβοῦσα A: corr. C 15 πουλυπόδειον A
 18 τόσους corruptum 19 τρεῖς Cas 20 ἐφθὰ A: corr. Di
 28 ἐπεισιῶν Mein

αἴγλη, ξεύγλη. τὴν δὲ τρίγλην φησὶν Ἀριστοτέλης τρις τίπτει τοῦ ἔτους ἐν πέμπτῳ μορίῳ (543 a 5), τεκμαίρεσθαι λέγων τοὺς ἀλείς τοῦτο ἐκ τοῦ γόνου τρις φαινομένου περὶ τινὰς τόπους. μήποτ' οὖν ἐν-τεῦθεν ἔστι καὶ τὸ τῆς ὀνομασίας (ὡς ἀμῖαι ὅτι οὐ⁵ κατὰ μίαν φέρονται, ἀλλ' ἀγελήδον, σάρος δὲ ἀπὸ τοῦ σκαίρειν καὶ καρὶς, ἀφύαι δ' ὡς ἂν ἀφνεῖς οὔσαι, τουτέστιν δυσφνεῖς· θύω, θύννος ὁ ὀρηκτικός, διὰ <τὸ κατὰ> τὴν τοῦ κυνὸς ἐπιτολήν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς οἴστρου ἐξελαύνεσθαι). ἔστι δὲ καρχαρόδους,¹⁰ συναγελαστική, παντόστικος, ἔτι δὲ σαρκοφάγος. τὸ δὲ τρίτον τεκοῦσα ἄγονός ἔστι· γίνεται γάρ τινα σκολήμια αὐτῇ ἐν τῇ ὑστέρα, ἃ τὸν γόνον τὸν γινόμενον κατεσθίει. ἀπὸ δὲ τοῦ συμβεβηκότος Ἐπίχαρμος ὀνομάζει αὐτὰς κυφὰς ἐν Ἡβας γάμφῳ διὰ τούτων¹⁵ (p. 233 L).

ἄγε δὴ τρίγλας τε κυφὰς κἀχαριστοὺς βαιόνας. Σάφρων δ' ἐν τοῖς ἀνδρείοις (fr. 63. 64 Bo) τρίγλας τινὰς ἐν τούτοις ὀνομάζει· 'τριγόλα ὀμφαλοτόμω' καὶ 'τρι-^f γόλαν τὸν εὐδιατον.' ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ Παιδικὰ 20 ποιουξεῖς φησί (fr. 70 Bo)· 'τρίγλας <μὲν> γένηον, τριγόλα δ' ὀπισθίδια.' κἀν τοῖς γυναικείοις δὲ ἔφη (fr. 13 Bo)· 'τρίγλαν γενεᾶτιν.' Διοκλῆς δ' ἐν τοῖς πρὸς Πλεισταρχον σκληρόσακρον εἶναι φησι τὴν τρίγλαν. Σπεύσιππος δ' ἐμφερῆ φησιν εἶναι κόκκυγα, χελιδόνα, τρι-²⁵ γλαν. ὅθεν Τρύφων φησὶν ἐν τοῖς περὶ ζώων (fr. 121 V),

⁵ ὡς ἀμῖαι (διὰ τὸ μὴ κατὰ μίαν φέρεσθαι) C ἀμῖαιος ἔστιν A ὡς ἀμῖαι ὅτι Mus 9 τὸ κατὰ add. Schw ἐπὶ τοῦ ὑπὸ A: corr. C 11 ἔτι Cas: ἔστι A 13 ὕστεραία AC: corr. Eust. 1934, 28 19 τριγόλαι τὸν A: corr. Mus 20. 21 παιδὶ κασποφνεῖς A: corr. Cas 21 μὲν γένηον Ahr: τ' ἐνηον A 21. 22 τριγολαπισθίδια A: cf. 325 a 23. 24 κλειταρχον A: corr. Schw cf. 320 d

τὸν τριγῶλαν τινὰς οἰεσθαι κόκκυγα εἶναι διὰ τε τὸ 325
 ἔμφροδες καὶ τὴν τῶν ὀπισθίων ξηρότητα, ἣν σεσημειώ-
 ται ὁ Σώφρων λέγων· 'τρίγλας μὲν γένηον, τριγῶλα
 δ' ὀπισθίδια.' 126. Πλάτων δ' ἐν Φάωνί φησι
 5 (I 647, 19 K).

τρίγλη δ' οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι·

<παρθένου> Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφν καὶ στύματα μισεῖ.
 τῇ δὲ Ἐκάτῃ ἀποδίδεται ἡ τρίγλη διὰ τὴν τῆς ὀνομα-
 σίας κοινότητα· τριοδίτις γὰρ καὶ τρίγληνος, καὶ ταῖς
 10 τριακάσι δ' αὐτῇ τὰ δείπνα φέρουσι. κατὰ τὸ παρα-
 πλήσιον δ' οἰκιοῦσιν Ἀπόλλωνι μὲν κίθαρρον, Ἐρμῇ ^b
 δὲ βόακα, Διονύσῳ δὲ κιστὸν καὶ Ἀφροδίτῃ φαλακρίδα,
 ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὅρνισι (566), κατὰ συνέμφασιν
 τοῦ φαλλοῦ. καὶ τὴν νῆπταν δὲ καλουμένην Ποσει-
 15 δῶνί τινες οἰκιοῦσι. καὶ τὸν θαλάττιον γόνον, ὃν
 ἡμεῖς μὲν ἀφύην, ἄλλοι δὲ ἀφρῆτιν ὀνομάζουσιν, οἱ
 δὲ ἀφρόν· προσφιλέστατον δ' εἶναι καὶ τοῦτον Ἀφρο-
 δίτῃ διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐξ ἀφροῦ γεννηθῆναι. Ἀπολ-
 λόδωρος δ' ἐν τοῖς περὶ θεῶν τῇ Ἐκάτῃ φησι θύεσθαι
 20 τρίγλην διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος οἰκειότητα· τρίμορφος
 γὰρ ἡ θεός. Μελάμβριος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ἐλευ- ^c
 σθίνι μυστηρίων (FHG IV 444) καὶ τρίγλην καὶ μαινίδα,
 ὅτι καὶ θαλάττιος ἡ Ἐκάτη. Ἠγήσανδρος δὲ ὁ Δελφός
 (ibid. 420) τρίγλην παραφέρεισθαι ἐν τοῖς Ἀρτεμισίους
 25 διὰ τὸ δοκεῖν τοὺς θαλασσίους λαγῶς θανασίμους ὄντας
 θηρεύειν ἐπιμελῶς καὶ καταναλίσκειν. διότιερ ὡς ἐπ'
 ὠφελείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦτο ποιοῦσα τῇ κυνηγετικῇ

1 τριγῶλαν A 3 γένηον Ahr: γε πλονας AC 4 ὀπι-
 σθίαν A ὀπισθία C: cf. 324f 7 παρθένου add. ex p. 5d
 10 τὰ C: ταδε A 14. 15 καὶ τὴν — οἰκιοῦσι non suo loco
 16 ἀφρῆτιν Schneider: ἀφύην A 27 ὠφελείᾳ A: κοπ. C

θεῶ ἢ κυνηγέτις ἀνάκειται. γενεῶτιν δ' ἔφη την τρί-
 γλην Σώφρων, ἐπεὶ αἱ τὸ γένειον ἔχουσαι ἠδίωνές εἰσι
 d μᾶλλον τῶν ἄλλων. Ἀθήνησι δὲ καὶ τόπος τις Τρίγλα
 καλεῖται, καὶ αὐτόθι ἐστὶν ἀνάθημα τῇ Ἐκάτῃ Τρίγλαν-
 θίνῃ. διὸ καὶ Χαρικλείδης ἐν Ἀλύσει φησί (IV 556 M): 5

δέσποιν' Ἐκάτη τριοδίτι,
 τρίμορφε, τριπρόσωπε,
 τρίγλαις κηλευμένα.

127. ἐὰν δ' ἐναποπνιγῇ τρίγλη ζῶσα ἐν οἴνῳ καὶ
 τοῦτο ἀνὴρ πῆ, ἀφροδισιάζειν οὐ δυνήσεται, ὡς Τερ- 10
 ψικλῆς ἰστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἀφροδισίων. κὰν γυνὴ δὲ
 πῆ τοῦ αὐτοῦ οἴνου, οὐ κνίσκεται. ὁμοίως δὲ οὐδὲ ὄρνις.
 ὁ δὲ πολυίστωρ Ἀρχέστρατος ἐπαινέσας τὰς κατὰ
 Τειχιούνα τῆς Μιλησίας τρίγλας ἐξῆς φησί (fr. 56 R):
 e κὰν Θάσῳ ὀψώνει τρίγλην κοῦ χεῖρουα λήψῃ 15
 ταύτης· ἐν δὲ Τέῳ χεῖρω, κεδνὴ δὲ καὶ αὐτῇ·
 ἐν δ' Ἐρυθραῖς ἀγαθὴ θηρεύεται αἰγιαλίτις.

Κρατῖνος δ' ἐν Τροφωνίῳ φησίν (I 80 K):
 οὐδ' Αἰξωνίδ' ἐρυθρόχρων ἐσθίειν ἔτι τρίγλην
 οἰδὲ τρογόνος οὐδὲ δεινοῖ φνὴν μελανούρου. 20

Ναυσικράτης δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐπαινεῖ τὰς Αἰξω-
 νικας τρίγλας ἐν Ναυκλήροις λέγων οὕτως (IV 575 M):

μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκπρεπεῖς φύσιν
 αἱ ξανθοχρῶτες, ἅς κλύδων Αἰξωνικὸς
 πασῶν ἀρίστας ἐντόπους παιδεύεται· 25

f αἷς καὶ θεῶν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,
 5 δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.
 B. τρίγλας λέγεις.

8 τρίγλαισι saltem 16 Τέῳ Schneider; τῶι A 19 ἔξωνίδα
 et 20 οὐ δεινοφνῃ A: corr. Cas 21 ἔξωνικὰς A: corr. C
 24 ἔξωνικὸς A: corr. C 25 ἐν τόποις AC: corr. p. 330b

128. ΤΑΙΝΙΑΙ. και τούτων Ἐπίχαρμος μέμνηται
(p. 284 L)·

και ται φίνταται

ταινίαι λεπταί μὲν, ἀδηαὶ δὲ κώλιγου πυρός.

5 Μίθαικος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ ταινίαν, φησίν, ἐκκοι-
λίξας, τὰν κεφαλὰν ἀποταμών, ἀποπλύνας και ταμών
τεμάχια κατὰ χειρὶ τυρὸν και ἔλαιον· πλείσται δε γίνονται 326
και κάλλισται κατὰ τὸν πρὸς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Κάνωπον
και ἐν Σελευκείᾳ τῇ πρὸς Ἀντιοχείᾳ. ὅταν δ' Εὐπολις
10 ἐν Προσκαλτίοις λέγη (I 823 K)·

μήτηρ τις αὐτῷ Θραῖτα ταινιοπόλις,
τὴν ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων λέγει και τῶν ζωνῶν, αἷς αἱ
γυναῖκες περιδέονται.

129. ΤΡΑΧΟΥΡΟΙ. τούτων ὡς ξηροτέρων μέμνηται
15 Διοκλῆς. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ φησιν (fr. 20 B)·
ἀκουίας κιγκάλους τε και ἄλλοπλήν τραχουρον.

[ΤΑΥΛΩΠΙΑΣ.] περὶ τούτου Ἀρχέστρατος ἱστορεῖ b
(fr. 9 R)·

και νεαροῦ μεγάλου τ' ἀύλαπια ἐν θέρει ὄνου
20 κρανί' ὅταν Φαέθων πυμάτην ἀψίδα διφρεύῃ·
και παράθες θερμόν ταχέως και τρίμμα μετ' αὐτοῦ.
ὄπτα δ' ἀμφ' ὀβελίσκον ἔλων ὑπογάστριον αὐτοῦ.

130. ΤΕΥΘΙΣ. Ἀριστοτέλης εἶναι φησι (p. 323 R)
και ταύτην τῶν συναγελαζομένων ἔχειν τε τὰ πλείεστα
25 τῆς σηπίας, τὸν τῶν ποδῶν ἀριθμόν, τὰς προβοσκίδας.
τῶν δὲ ταύτης ποδῶν οἱ μὲν κάτω μικροί εἰσιν, οἱ δ' c
ἄνω μεζους· και τῶν προβοσκίδων ἡ δεξιὰ παχυτέρα,
και τὸ ὄλον σωματίον τρυφερόν και ὑπομηκέστερον.

3 τε A: corr. C ἀδεῖαι superscr. η A 10 προσκαλτεῖοις A
16 corruptus αἰολίας Gesner κίγκιλους Schw ἔλλοπλήν Mein
19 ταυλαπία AC: corr. Cas 20 κρανίον AC: corr. Ribb

ἔχει δὲ καὶ θολὸν ἐν τῇ μύτιδι οὐ μέλανα ἀλλ' ὠχρόν·
καὶ τὸ ὄστρακον μικρὸν λίαν καὶ χονδρῶδες.

ΤΕΥΘΟΣ. ὁ δὲ τεῦθος (p. 324 R) μόνω τούτῳ δια-
φέρει, τῷ μεγέθει· γίνεται δὲ καὶ τριῶν σπιθαμῶν.
τὸ δὲ χρῶμά ἐστιν ὑπέρουθρος καὶ τῶν ὀδόντων τὸν δ
d μὲν κάτω ἐλάττονα ἔχει, τὸν δὲ ἄνω μείζονα, ἄμφω
δὲ μέλανας καὶ ὁμοίους εὐγγεὶ ἰέρακος. ἀναπτυχθεὶς
δὲ κοιλιαν ἔχει ὁμοίαν ταῖς ὑείαις. ἐν δὲ ε' μορίων
(p. 550 b 14) βραχύβιά φησιν εἶναι τὸν τεῦθον καὶ τὴν
σηλίαν. Ἀρχέστρατος δ' ὁ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν 10
διὰ γαστριμαργίαν περιελθὼν [πλεύσας] φησι (fr. 43 R):
τευθίδες ἐν Δίῳ τῷ Πιερικῷ παρὰ χεῦμα
Βαφύρα· καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ παμπληθέας ὄψει.
Ἀλεξίς δὲ ἐν Ἐρετρικῷ τάδε ποιεῖ λέγοντα μάγειρον
(Π 323 K)·

τευθίδες, σπίναι, βατίς, δῆμος, ἀφύαι,
e κρεάδι', ἐντερίδια· ἀλλὰ τὰς μὲν τευθίδας,
τὰ πτερύγι' αὐτῶν συντεμών, στεατίου
μικρὸν παραμύξας, περιπάσας ἠδύσμασι
λεπτοῖσι χλωροῖς ὠνθύλευσα. 20
καὶ πέμμα δέ τι τευθίδα ὀνομάζειν Ἰατροκλέα ἐν
Ἀροποικῷ φησι Πάμφιλος.

131. ΥΕΣ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἦβας γάμῳ (p. 234 L):
ἦν δ' ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος ἐνῆς.
λέγει δὲ τινὰς καὶ ὕας διὰ τούτων (p. 237 L)· 25
χαλκίδες θ' ὕες τε ἰέρακές τε χῶ πίων κύων,
f εἰ μὴ ἄρα οὗτοι οἱ αὐτοὶ εἰσι τῷ κάπρῳ. Νουμῆ-

3 μύτιδι Schw: μύτι C μύστι A 11 καὶ περιπλεύσας C
πλεύσας del Di 13 βαφύραι A: corr. C 16 sq. τευθίδες, |
πίναι, βατίς, γῆμος, ἀφύαι, κρεάδια, | ἐντερίδι' — ἀλλὰ Mein
17 ἐντερο', ἀλλὰ Janson 20 λεπτοῖς AC: corr. Schw 26 χαλ-
κιδεῖς τε AC cf. p. 328c

νιος δ' ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ ἄντικρυς ὑαινάν τινα κατα-
 ριθμίσται ἐν τούτοις (fr. 13 B)·

καυθαρίδα προφανείσαν ὑαινάν τε τρίγλην τε.
 καὶ Διονύσιος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ τῆς ὑάλνης μνη-
 5 μονεύει. Ἀρχέστρατος δ' ὁ ὀψοδαίδαλος (fr. 44 R)·
 ἐν δ' Αἰτω καὶ τῷ Πόντῳ τὴν ὑν ἀγόραξε,
 ἦν καλέουσι τινες θνητῶν ψαμμῖτιν ὀρυκτὴν.
 τούτου τὴν κεφαλὴν ἔψειν μηδὲν προσενεγκῶν
 ἦδυσμ', ἀλλ' ἐς ὕδωρ μόνον ἐνθεις καὶ θαμὰ κινῶν
 10 ὕσσωπον παράθεις τρίψας, καὶν ἄλλο τι χρηΐξης,
 δριμὺ διεις ὄξος· κατ' ἐμβαπτ' εὖ καὶ ἐπέιγου 327
 οὕτως ὡς πνίγασθαι ὑπὸ σπουδῆς καταπίνων.
 τὴν λοφιδίαν δ' ὀπιᾶν αὐτῆς καὶ τᾶλλα τὰ πλείστα.
 μήποτ' οὖν καὶ ὁ Νουμήνιος ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ τὴν
 15 ὑν ψαμμαθίδα καλεῖ ἐπὶ ἀντὶς λέγει (fr. 11 B)·

ἄλλοτε καρχαρίην, ὅτε δὲ ῥόθιον ψαμμαθίδα.

132. ΥΚΑΙ. [καὶ] τὸν ὑκην Καλλιμαχος ἐν ἐπι-
 γράμμασιν ἱερὸν ἰχθὺν καλεῖ διὰ τούτων (fr. 72 Sch)·
 θεὸς δὲ οἱ ἱερὸς ὕκης.

20 Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 16 B)·

ἦ σπάρρον ἦ ὕκας ἀγελήιδας ἦ ἐπὶ φάγγρον b
 πέτρη ἀλωόμενον.

Τρίμαιος δ' ἐν τῇ γ' τῶν ἱστοριῶν (FHG I 220) περὶ
 τοῦ Σικελικοῦ πολιχνίου (λέγω δὲ τῶν Ἰνκάρων) δια-
 25 λεγόμενος προσαγορευθῆναί φησι τὸ πολίχνιον διὰ τὸ
 τοὺς πρώτους τῶν ἀνθρώπων ἐλθόντας ἐπὶ τὸν τόπον

8 τὰντης Ribb ἔψει AC; corr. Di 9 μόνον ὕδωρ AC;
 corr. Naeke κείνων A; corr. C 11 ἐμβάπτειν A ἐμβαπτε C;
 corr. Naeke 16 δ' ὀρθιον ψαμμαθίδα AC; corr. p. 306 d
 17 καὶ om. C 21. 22 ἐπὶ πέτρη φάγγρον Birt 22 ἀλωό-
 μενον A ἀλώμενον C; corr. Cas 24 τὸ τῶν K Ἰνκάρων A;
 corr. ε casu opinor

ιχθύς εὐρεῖν τοὺς καλουμένους ὕκας καὶ τούτους ἐγκύους· δι' οὓς οἰωνισαμένους Ἰταρον ὀνομάσαι τὸ χωρίον. Ζηνόδοτος δέ φησι Κυρηναίους τὸν ὕκην ἐρυθρίνον καλεῖν. Ἐρμιππος δὲ ὁ Συμυραῖος ἐν τοῖς
 c περὶ Ἰππώνακτος (FHG III 52) ὕκην ἀκούει τὴν ἰουλίδα· 5
 εἶναι δ' αὐτὴν δυσθήρατον. διὸ καὶ Φιλητᾶν φάναι (fr. 17 Bgk)·

οὐδ' ὕκης ιχθύς ἔσχατος ἐξέφυγε.

133. ΦΑΓΡΟΣ. Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίῳν παραπλήσιά φησιν εἶναι φάγγον, ἐρυθρίνον, ἥπατον. 10
 ἐμνημόνευσε δ' αὐτοῦ καὶ Νουμήνιος ἐν τοῖς προ-
 κειμένοις (litt. b). Ἀριστοτέλης δὲ σαρκοφάγον φησὶν
 (p. 317 R) αὐτὸν εἶναι καὶ μονήρη καρδίαν τε ἔχειν
 τρίγωνον ἀκμάζειν τε ἕαρος. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας
 γάμφ φησὶν (p. 237 L)· 15

ἀόνες φάγγοι τε καὶ λάβρακες.

d μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Μεταγένης ἐν Θουριοπέρ-
 σαις. Ἀμειψίας δ' ἐν Κόννῳ (I 672 K)·

ὄρφῳσι σελαχίοις τε καὶ φάγγοις βοράν.

Ἰκέσιος δέ φησι· φάγγοι καὶ χρομίς καὶ ἀνθίας καὶ 20
 ἀκαρυνᾶνες καὶ ὄρφοι καὶ συνόδοντες καὶ συναργίδες
 τῷ μὲν γένει παραπλήσιοι ὑπάρχουσιν· γλυκεῖς τε γὰρ
 καὶ παραστύφοντες καὶ τρόφιμοι· κατὰ λόγον δὲ καὶ
 δυσέκκριτοι. τροφιμώτεροι δ' αὐτῶν οἱ σαρκώδεις καὶ
 γεωδέστεροι ἐλάττουά τε πιμελήν ἔχοντες. Ἀρχέ- 25
 στρατος δέ φησι Ἑσείριον ἀντέλλοντος· δεῖν τὸν φά-
 γγον ἐσθίειν (fr. 45 R)·

Δήλῳ τ' Εἰλετρία τε κατ' εὐλιμένους ἀλὸς οἴκους.

2 ὕκαρον AC 6 φιλίταν A: corr. C 8 ὕκη AC: corr.
 Di 16 λονες A: corr. p. 321d 19 ὄρφοις A: corr. Bgk
 βοράν p. 315c: ασιβορα A 28 δήλῳ C: δόλῳ A

τὴν κεφαλὴν δ' αὐτοῦ μόνον ὄνοῦ καὶ μετ' ἐκείνης ε
 οὔρατον· τὰ δὲ λοιπὰ δόμον μῆδ' εἰσενέγκης.
 μνημονεύει τοῦ φάργου καὶ Στρατίτις ἐν *Λημνομέδα*
 (I 718 K)·

5 πολλοὺς δὴ μεγάλους τε φάργους ἐγκάψας.
 καὶ ἐν *Φιλοκτήτη* (I 724 K)·

καὶ εἰς ἀγορὰν ἐλθόντες ἀδρούς
 ὄψωνοῦσιν μεγάλους τε φάργους
 καὶ *Κωπάδων ἀπαλῶν τεμάχη*
 10 *στρογγυλοπλεύρων.*

ἔστι δὲ καὶ γένος λίθου φάργος. ἡ γὰρ ἀκόνη κατα
Κρη̄τας φάργος, ὡς φησι *Σιμίαις*. f

134. XANNAI. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμφ (p. 235 L)·
 μεγαλοχάσμονάς τε χάννας κήπτραπελογαστορας
 15 ὄνους.

Νουμήνιος ἐν Ἀλιεντικῶ (fr. 10 B)·

χάννους τ' ἐγγέλιάς τε καὶ ἐννουχίην πύτινον.
 μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
 Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 296 R) ποικιλ-
 20 ερυθρομέλαιναν αὐτὴν ὀνομάζει καὶ ποικιλόγραμμαμον
 διὰ τὸ μελαίναις γραμμαῖς πεποικίλθαι.

135. ΧΡΟΜΙΣ. καὶ τούτου μνημονεύει Ἐπίχαρμος 328
 λέγων (p. 232 L)·

καὶ σκιφίας χρομίος θ', ὅς ἐν τῷ ἦρι καττιν Ἀνάτιον
 25 ἰχθύων πάντων ἄριστος.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιεντικῶ (fr. 8 B)·

2 δόμον σου μῆδ' ἔσεν. Mein. 5 πολλοὺς ἤδη Mein ἐγκά-
 ψας A: corr. Cas 10 στρογγυλοπλευρων A: corr. Schw
 14 μεγαλοχάμμονας et κηπτραπ. A: cf. p. 315f 17 τεπελάστε
 A: cf. p. 304e 19. 20 ποικιλέρυθρον μέλ. AC: corr. Mein
 24 χρομίαις τε ἄς ἐν et κατα τὸν A: cf. p. 282b

ὑκην ἢ κάλλιχθην, ὅτε χροῖμιν, ἄλλοτε δ' ὄρφόν.
καὶ Ἀρχέστρατος (fr. 46 R)·

τὸν χροῖμιν ἐν Πέλλῃ λήψη μέγαν (ἐστὶ δὲ πίων
ἂν θέρος ἦ) καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ.

136. ΧΡΥΣΟΦΡΥΣ. Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι (I 682)· 5
ἱερὸς Ἀφροδίτης χρυσόφρου Κυθηρίας.

b τοὺς δ' ἰχθῦς τούτους φησὶν Ἰκέσιος καὶ τῇ γλυκύν-
τητι καὶ τῇ ἄλλῃ εὐστομίᾳ πάντων εἶναι ἀρίστους.
εἰσὶ δὲ καὶ τροφιμώτατοι. τίκτουσι δέ, ὡς φησὶν
Ἀριστοτέλης (h. a. 543 b 3), ὁμοίως τοῖς κεστρεῦσιν 10
οὗ ἂν ποταμοὶ ῥέωσιν. μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ἐπί-
χαρμος ἐν Μούσαις καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
Εὐπολις δ' ἐν Κόλαξι φησὶν (I 298 K)·

δραχμῶν ἑκατὸν ἰχθῦς ἐώνημαι μόνον

ὀκτὼ λάβρακας, χρυσόφρου δὲ δώδεκα. 15

ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς ὑποθήκαις λέγει
(fr. 47 R)·

c χρύσοφρον ἐξ' Ἐφέσου τὸν πίωνα μὴ παράλειπε,
ὃν κείνοι καλέουσιν ἰωνίσκον· λαβὲ δ' αὐτὸν
θρέμμα Σελινοῦντος σεμνοῦ. πλῆνον δέ νιν ὀρθῶς, 20
εἰθ' ὅλον ὀπτήσας παράθες, κἂν ἦ δεκάπηγυς.

137. ΧΑΛΚΙΔΕΣ καὶ τὰ ὅμοια, θρίσσαι, τριχίδες,
ἐρίτιμοι. Ἰκέσιός φησὶν· αἱ λεγόμεναι χαλκίδες
καὶ οἱ τράγοι καὶ αἱ ῥαφίδες καὶ <αἱ> θρίσσαι ἀχυ-
ρώδεις καὶ ἀλιπεῖς καὶ ἄχυλοι. Ἐπίχαρμος δ' ἐν 25
Ἦβας γάμφω (p. 237 L)·

χαλκίδες θ' ὕες τε ἰερακές τε χῶ πίων κύων.

d Δωρίων δὲ χαλκιδικὰς αὐτὰς ὀνομάζει. Νουμήνιος
δέ φησι (fr. 19 B)·

1 ὅτε Wilam: ἦ δὲ AC 6 ἱερὸς C, ἱερὸς Bothe χρύσο-
φρου A 14 ἐσσημενος μόνον A: corr. Pors 24 αἱ add. Mein

- σὺ δ' ἄν καὶ χαλκίδ' ἐκείνην
 αὐτως ἀμπείραις ὀλίγην. καὶ μαινίδα.
 διαφέρει δὲ τῆς χαλκίδος ὁ χαλκεύς, οὗ μνημονεύει
 Ἑρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῷ καὶ Εὐθύδημος ἐν τῷ
 5 περὶ ταρίχων λέγων αὐτοὺς γίνεσθαι ἐν τῇ Κυζικηνῶν
 χώρᾳ περιφερεῖς τε εἶναι καὶ κυκλοειδεῖς. ΘΡΗΣΣΩΝ
 δὲ μέμνηται Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων καὶ
 ἰχθύων (p. 298 R) ἐν τούτοις· ἴμόνιμα θρίσσα, ἐγκρασί- e
 χολος, μεμβράς, κορακίνος, ἐρυθρίνος, τριχίς. ΤΡΙ-
 10 ΧΙΔΩΝ δὲ Εὐπόλις ἐν Κόλαξιν (I 299 K)·
 ἐκεῖνος ἦν φειδωλός, ὃς ἐπὶ τοῦ βίου
 πρὸ τοῦ πολέμου μὲν τριχίδας ὠψώνησ' ἄπαξ,
 ὄτε τὰν Σάμφ δ' ἦν, ἡμιωβελίου κρέα.
 Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι (662)·
 15 αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατον τοῦβολοῦ.
 Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων καὶ τῆς ποταμίας
 μέμνηται θρίσσης καὶ τὴν τριχίδα τριχίαν ὀνομάζει.
 Νικοχάρης Λημνίαις (I 772 K)·
 τριχίαι δὲ καὶ τὰς πρημνάδας τὰς θυννίδας
 20 ἐπὶ δεῖπνον ἡκούσας ὑπερπληθεῖς . . .
 πρημνάδας δὲ τὰς θυννίδας ἔλεγον. Πλάτων Εὐρώπη †
 (I 611 K)·
 ἀλιευόμενός ποτ' αὐτὸν εἶλον ἀνδράχνη
 μετὰ πρημνάδων κᾶπειτ' ἀφήχ' ὅτι ἦν βόαξ.
 25 ὁμοίως δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων·
 ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ <περὶ> ζωικῶν (p. 298 R) τρι-

1 χαλκίδα κενη Birt 2 ἀμπεραιο A: corr. C καὶ ὀλίγη AC
 corr. Birt 8 μονήρη <μὲν . . . συναγελαστικά δὲ> θρίσσα Rose
 9. 10 τριχιῶν A: corr. C 15 γένοιτο A 19 τριχιάδας et πρη-
 μάδας A: corr. Schw 23 ἀλιευμένος AC: corr. Cas εἶδον AC:
 corr. Mein ἀνδράχμη A ἀνδραχθῆ C: corr. Mein 24 ἀφήκεν
 AC: corr. Mein 26 περὶ add. Rose

κάξει. χαίρει δὲ τῇ τῶν φυκίων τροφῇ· διὸ καὶ τούτοις
θηρεύεται. ἀκμάξει δὲ θέρους. Ἐπίχαρμος δ' ἐν
Ἴθρας γάμφ φησίν (p. 236 L)·

ἀλιεύομεν σπάρους

καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν 5
θεοῖς.

320 Σέλενος δ' ὁ Ταρσεὺς ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ μόνον φησὶ
τῶν ἰχθύων τὸν σκάρου <οὐ> καθεύδειν· ὅθεν οὐδὲ
νύκτωρ ποτὲ ἀλῶναι. τοῦτο δ' ἴσως διὰ φόβον αὐτῷ
συμβαίνει. Ἀρχέστρατος δ' ἐν τῇ Γαστρονομία 10
(fr. 55 R)·

σκάρου ἐξ Ἐφέσου ζήτει, χεიმῶν δὲ τρίγλαν
ἔσθι' ἐνὶ ψαφαρῇ ληφθέντα Τειχιόεσση
Μιλήτου κόμη Καρῶν πέλας ἀγκυλοκόλων.

κᾶν ἄλλω δὲ μέρει φησίν (fr. 41 R)·

15

b καὶ σκάρου ἐν παράφω Καλχηδόνι τὸν μέγαν ὅπτα,
πλύνας εὖ· χρηστὸν δὲ καὶ ἐν Βυζαντίῳ ὄψει
καὶ μέγεθος κυκλίας ἴσον ἀσπίδι νῶτα φοροῦντα.
τοῦτου ὄλον θεράπευε τρόπον τοιούδε· λαβὼν νιν,
5 ἥνικ' ἂν εὖ τυρῶ καὶ ἐλαίῳ πάντα πυκασθῇ, 20
κρίβανον ἐς θερμὸν κρέμασον κᾶπειτα κατόπτα.
πάσσειν δ' ἄλσι κυμινοτρίβοις καὶ γλανκῷ ἐλαίῳ
ἐκ χειρὸς κατακρουνίζων θεοδέγμονα πηγῆν.

c Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς δύο γένη φησὶν εἶναι
σκάρων καὶ καλεῖσθαι τὸν μὲν ὀνίαν, τὸν δὲ αἰολον. 25

114. ΣΠΑΡΟΣ. τοῦτον Ἰκέσιος εὐχυλότερον μὲν

5 σκᾶρ AC: corr. Wilam 8 οὐ add. Cas 12. 13 τρίγλας
— ληφθέντας K (ληφθείσαν Mus) 14 ἀγκυλοκόλων superscr.
τόξων C, cf. Hom. K 428 16 καρχηδόνη A χαλχηδόνη (corr.
in καρχηδόνη) C: corr. Schw 17 εὐχρηστον AC: corr. Di
18 κυκλίας AC: corr Mus 19 νιν Cas: νῆν AC 20 καὶ Mus:
τε καὶ A 26 τὸν δὲ σπάρου Ἰκ. φησιν C cf. c. 113

εἶναι μαινίδος καὶ ἄλλων δὲ πλειόνων τροφιμώτερον.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 236 L)·

αὐτὸς ὁ Ποτιδὰν ἄγων γαυλοῖσιν ἐν Φοινικικοῖς

εἶκε καλλίστους ἀδητατήγανος ἀγεμῶν σπάρους

5 καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν θεοῖς.

Νουμῆνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 16 B)·

ἢ σπάρου ἢ ὕκας ἀγελήδας.

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.

115. ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Διοκλῆς ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς

10 Πλείσταρχον Ὑγεινῶν τῶν μὲν νεαρῶν φησιν ἰχθύων

ξηροτέρους εἶναι τὰς σάρκας σκορπίους, κόκκυνας,

ψήττας, σαργούς, τραχούρους, τὰς δὲ τρίγλας ἦττον

τούτων ξηροσάρκους. οἱ γὰρ πετραῖοι μαλακοσαρκό-

τεροὶ εἰσιν. Ἰκέσιος δὲ φησι· τῶν σκορπίων ὁ μὲν

15 ἐστὶ πελάγιος, ὁ δὲ τεναγώδης. καὶ ὁ μὲν πελάγιος

πυρρός, ὁ δ' ἕτερος μελανίζων. διαφέρει δὲ τῇ γεύσει e

καὶ τῷ τροφίμῳ ὁ πελάγιος. εἰσὶ δὲ οἱ σκορπίοι

σμηκτικοί, εὐέκκριτοι, πολύχυλοι, πολύτροφοι. χον-

δρώδεις γὰρ εἰσὶ· τίκει δ' ὁ σκορπίος δῖς, ὡς φησιν

20 Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (p. 543 a 7).

Νουμῆνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 B)·

φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χροῖῃσιν ἐρυθρὸν

σκορπίον ἢ πέρκαϊσι καθηγητὴν μελάνουρον.

ὅτι δὲ καὶ πληκτικός ἐστὶν Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ

25 ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ζωικῶν (p. 315 R). Ἐπίχαρμος

δ' ἐν Μούσαις ποικίλον εἶναι φησι τὸν σκορπίον

(p. 234 L)·

σκορπίοι τε ποικίλοι γλαυκοί τε, σαῦροι πίους. f

3 ποτιδαναίων γαυλοῖς A: corr. Koen 4 εἰκαί A: ἦκε
Valck, εἶκε Ahr cf. p. 319f 5 σκᾶρ A: corr. Wilam 7 ἢ
ὕκας ἢ ἀγ. AC: corr. Mus 25 ἢ ζωικῶν Cas

μονήρης δ' ἐστὶ καὶ φνκοφάγος. ἐν δὲ πέμπτῳ ζῳῶν
μορίων (543 a 7. b 5) ὁ Ἀριστοτέλης σκορπίους καὶ
σκορπίδας ἐν διαφόροις τόποις ὀνομάζει. ἄδηλον δὲ
εἰ τοὺς αὐτοὺς λέγει· ὅτι καὶ σκόρπαιναν καὶ σκορ-
πίους πολλάκις ἡμεῖς ἐφάγομεν καὶ διάφοροι καὶ οἱ 5
χυμοὶ καὶ αἱ χροαὶ εἰσὶν οὐδεὶς ἄγνωστ. ὁ δ' ὄψαρ-
τυτῆς Ἀρχέστρατος ἐν τοῖς χρυσοῖς ἔπεισι λέγει
(fr. 42 R)·

321 ἐν δὲ Θάσῳ τὸν σκορπίον ὠνοῦ, ἐὰν ἦ
μὴ μείζων πυγόνος· μεγάλου δ' ἀπὸ χειρὸς ἴαλλε. 10

116. ΣΚΟΜΒΡΟΣ. Ἀριστοφάνης Γηροτάδῃ (1434 K)·
'Ἰκέσιός φησι τοὺς σκόμβρους ἐλαχίστους μὲν εἶναι κατὰ
το μέγεθος, τροφιμωτέρους δὲ τῶν κολιῶν καὶ εὐχυ-
λοτέρους, οὐ μὴν εὐεκκριτωτέρους. μνημονεῦει αὐτῶν
οὕτως καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἦβας γάμῳ (p. 235 L)· 15

καὶ χελιδόνες τε μύρμαι τοὶ τε κολιᾶν μείζονες
ἐντὶ καὶ σκόμβρων, ἀτὰρ τῶν θυννίδων γὰρ μείονες.

117. ΣΑΡΓΟΙ. 'οὔτοι, ὥς φησιν Ἰκέσιος, στύφουσι
b μᾶλλον καὶ τῶν μελανούρων εἰς τροφιμώτεροι.' Νου-
μήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ πανοῦργον εἶναι φησι περὶ 20
τὰς θήρας τὸν σαργόν (fr. 17 B)·

κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλιειδέας, ἄλλοτε δ' ἄλλη
σαργὸν ἐπικέλσοντα, λινοπληγέστατον ἰχθύν.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίων (543 a 7) τίθειν
αὐτόν φησιν δίσ, ἕαρος, εἶτα μετοπώρου. Ἐπίχαρμος 25
δ' ἐν Ἦβας γάμῳ (p. 236 L)·

αἱ δὲ λῆς, σαργοὶ τε χαλκίδες τε καὶ τοὶ πόντιοι . . .

9 ἄν AC 10 μείων AC: corr. Stephanus 13 τροφίμους
AC: corr. Cas κολιῶν A: corr. C 16 θ' οἱ τε Ahr κολιῶν
A: corr. Cas 17 θυννίλων A: corr. Cas γε A: corr. Ahr
μηνος A: corr. Ahr (μήνες Cas) 23 ἐπιτέλσοντα A: corr. Cas

ὄς διαφορούς δὲ τοὺς σαργίνους ἐν τοῖσδε καταλέγει c
p. 234 L)·

ἦν δὲ σαργίνοι <τε> μελάνουροί τε καὶ ταὶ φίνταται
ταινίαι λεπταὶ μὲν, ἀδείαι δέ.

ἰμοίως δὲ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησὶ
σαργίνους διὰ τοῦτ' αὐτοὺς καλῶν καὶ χαλκίδας. ὁ
δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατός φησιν (fr. 38 R)·

ἦνίκα δ' ἂν δύνοντος ἐν οὐρανῷ Ὀρίωνος
μήτηρ οἰνοφόρου βότρουο χαίτην ἀποβάλλη,
τῆμος ἔχειν ὀπτὸν σαργὸν τυρῶ κατάπαστον,
εὐμεγέθη, θερμόν, δριμεῖ δεδαιγμένον ὄξει·

5 σκληρὸς γὰρ φύσει ἐστίν. ἅπαντα δέ μοι θεράπευε
τὸν στερεὸν τοιῶδε τρόπῳ μεμνημένος ἰχθύν. d
τὸν δ' ἀγαθὸν μαλακὸν τε φύσει καὶ πίονα σάρκα
ἄλσι μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας·
τὴν ἀρετὴν γὰρ ἔχει τῆς τέρψιος αὐτὸς ἐν αὐτῷ.

118. ΣΑΛΠΗ. Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμφ (p. 237 L)·
ἀόνες φάγροι τε λάβρακές τε καὶ ταὶ πίονες
σκατοφάγοι σάλπαι βδελυχραί, ἀδείαι δ' ἐν τῷ θέρει.
Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίων (543 a 8) ἅπαξ e
ἰκτεῖν φησὶν αὐτὴν τοῦ μετοπώρου. ἐστὶ δὲ (p. 314 R)
τολύγραμμος καὶ ἐρυθρόγραμμος, ἔτι δὲ καρχαρόδους
καὶ μονήρης. λέγεσθαι δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἀλιέων φησὶν
ὄς καὶ κολοκύντη θηρεύεται χαίρουσα τῷ βρώματι.
Ἀρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 37 R)·

σάλπην δὲ κακὸν μὲν ἔρωγε
ἰχθύν εἰς αἶλ κρῖνω· βρωτὴ δὲ μάλιστα
ἐστὶ θεριζομένου σίτου. λαβὲ δ' ἐν Μυτιλήνῃ
αὐτήν.

3 τε add. Schw φίλταται AC: corr. p. 325f 18 ταὶ C:
e A 27 εἶναι αἶλ Wilam 28 μυτιλήνη AC

Παγκράτης δ' ἐν ἔργοις θαλασσίοις
 f σάλπαι τ' ἰσομήκεες ἰχθύς,
 ἄς τε βόας πορκῆες ἀλίξωι καλέουσιν,
 οὔνεκα γαστέρι φῦκος ἀεὶ ἀλέουσιν ὁδοῦσιν.
 ἔστί δὲ ποικίλος ὁ ἰχθύς. ὅθεν καὶ τὸν Λοκρὸν ἢ 5
 Κολοφώνιον Μνασέαν συνταξάμενον τὰ ἐπιγραφόμενα
 παίγνια διὰ τὸ ποικίλον τῆς συναγωγῆς Σάλπην οἱ
 συνήθεις προσηγόρευον. Νυμφόδωρος δὲ ὁ Συρα-
 322 κόςιος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Περίπλῳ (FHG II 378) Λεσβίαν
 φησὶ γενέσθαι Σάλπην <τὴν> τὰ παίγνια συνθεῖσθαι. 10
 "Αλκιμος δ' ἐν τοῖς Σικελικοῖς (FHG IV 296) ἐν Μεσ-
 σήνῃ φησὶ τῇ κατὰ τὴν νῆσον Βότρυν γενέσθαι εὔρε-
 τὴν τῶν παραπλησίων παιγνίων τοῖς προσαγορευομέ-
 νοις Σάλπης. "Αρχιππος δὲ ἐν Ἰχθύσι ἀρσενικῶς
 εἶρηκεν ὁ σάλπης (I 683 K). 15

ἐκήρυξεν βόαξ,
 σάλπης δ' ἐσάλπιγξ' ἐπὶ ὀβολοῦς μισθὸν φέρον.
 γίνεται δ' ὅμοιος ἰχθύς ἐν τῇ Ἐρυθρῷ θαλάσῃ ὁ
 καλούμενος στρωματεύς, ῥάβδους ἔχων δι' ὄλου τοῦ
 σώματος τεταμένας χρυσιζούσας, ὡς ἱστορεῖ Φίλων 20
 ἐν τῷ Μεταλλικῷ.

b 119. ΣΥΝΟΔΟΝΤΕΣ καὶ ΣΥΝΑΓΡΙΣ. καὶ τούτων
 Ἐπίχαρμος μέμνηται (p. 283 L).

συναγρίδας μαζούς τε συνόδοντάς τ' ἐρυθροποι-
 κίλους. 25
 Νουμήνιος Ἀλιευτικῷ διὰ τοῦ ὕ λέγων φησὶν (fr. 9 B)
 ἢ λευκὴν συνόδοντα βόγκας τε τρικκοῦς τε.
 καὶ πάλιν.

3 ἀλίξωι A: corr. C (ubi superscr. ζωοι) 4 ἀλέουσιν
 AC: corr. Gesner 10 τὴν add. Mus 16 ἢ κήρυξ μὲν ἐβόαξ
 A κήρυξ μὲν ἐβόασε C: corr. Mein

τοῖσί κε θηρήσαιο φαγεῖν λελιημένος ἰχθῖν
 ἢ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτήν Ἰππουρον.
 σινόδοντα δὲ αὐτὸν λέγει διὰ τοῦ Ἰ Λωρίων, ἔτι δὲ
 Ἀρχέστρατος ἐν τούτοις (fr. 40 R)·

5 ἀτὰρ σινόδοντα μὲν ὄν ζητεῖ παχὺν εἶναι·
 ἐκ πορθμοῦ δὲ λαβεῖν πειρῶ καὶ τοῦτον, ἔταϊρε.
 ταῦτά δὲ ταῦτα κυρῶ φράζων καὶ πρὸς σέ, Κλέαινε·
 Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀρχιστράτῃ (Π 28 K)·
 τίς δ' ἐγγέλειον ἂν φάγοι

10 ἢ κρανίον σινόδοντος;
 120. ΣΑΥΡΟΣ. τούτου μνημονεύει Ἀλεξίς ἐν Λεύκῃ
 μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων (Π 344 K)·

ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὡς δεῖ σκευάσαι;
 B. ἀλλ' ἂν διδάσκησ. A. ἐξελὼν τὰ βράγγια,
 15 πλύνεις, περικόψας τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλω
 παρὰσχισον χρηστῶς διαπτύξας θ' ὄλον
 5 τῶ σιλφίῳ μάλισταον εὖ τε καὶ καλῶς
 τυρῶ τε σάξον ἀλσί τ' ἠδ' ὀριγάνῳ.

Επιππος δ' ἐν Κύδωνι πολλῶν καὶ ἄλλων ἰχθύων
 20 κατάλογον ποιούμενος καὶ τοῦ σαύρου μνημονεύει διὰ
 τούτων (Π 256 K)·

θύνου τεμάχη, γλάνιδος, γαλεοῦ,
 ῥίνης, γόγγρου, κεφάλου, πέρκης,
 σαῦρος, φνίς, βρίγκος, τρίγλη,
 25 κόκκυξ, φάγγος, μύλλος, λεβίας,
 5 σπάρος, αἰολίας, θρῶττα, χελιδών,

2 συνόδοντ' Mein 5 ἀτὰρ AC: corr. K μέγαν ζητεῖ K
 7 ταῦτά Di: ταῦτα A 8 Ἀρχεστράτῃ Cas 9 τῆς δ' A:
 corr. Mus ἐγγέλιον AC 17 εὖ γε AC: corr. Di 18 ἀλφίτοις,
 ὀρ. Kock 23 κεφαλῆς A: corr. Mein 24 φνίλια φνίλις AC:
 corr. Villebrun 25 σαργός Kock μύλος AC 26 πάρος A:
 corr. Cas 26 θρῶττα AC: corr. ex Mnesimacho p. 329 d 403 b

καρίς, τευθίς, ψῆττα, δρακαινίς,
 πουλυπόδειον, σηπία, ὄρφως,
 κωβίος, ἀφύαι, βελόνας, κεστρεῖς.

Μνησίμαχος δ' ἐν Ἴπποτρόφῳ (Π 438, 36 K)·

τῶν καρχαριῶν

5

νάρκη, βάτραχος, πέρκη, σαῦρος,
 τριχίας, φυνίς, βρίγκος, τριγλή,
 κόκκυξ.

ΣΚΕΠΙΝΟΣ. τούτου μνημονεύων Δωρίων ἐν τῷ
 περὶ ἰχθύων καλεῖσθαι φησιν αὐτὸν ἄτταγεινόν.

10

f 121. ΣΚΙΑΙΝΑ. Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμφ (p. 233 L)·
 αἰολία πλωτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνήν δὲ σκιαθίδες.

Νουμήνιος δὲ σκιαδέα αὐτὸν καλεῖ ἐν τούτοις (fr. 6 B)·

τοῖσι κε θηρήσαιο λαβεῖν λελημένος ἰχθύν
 ἢ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτήν ἵππουρον
 ἢ φάγγρον λοφίην, ὅτε δ' ἀγρόμενον σκιαδῆα.

15

ΣΥΑΓΡΙΔΕΣ. τούτων μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν
 323 Ἦβας γάμφ καὶ ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσῃα (p. 224 L).

122. ΣΦΥΡΑΙΝΑΙ. ταύτας φησὶν Ἰκέσιος τροφι-
 ματέρας εἶναι τῶν γόγγρων, ἀπειθεῖς δὲ τὴν γεῦσιν
 καὶ ἀστόμους, εὐχυλία δὲ μέσους. ὁ δὲ Δωρίων
 ἴσφυραϊναν, φησὶν, ἦν καλοῦσι κέστραν. Ἐπίχαρμος
 δ' ἐν Μούσαις κέστραν ὀνομάσας οὐκ ἔτι σφυραΐνας
 ὀνομάζει ὡς ταῦτὸν οὔσας (p. 240 L)·

χαλκίδας τε καὶ κύνας κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.
 καὶ Σώφρων ἐν ἀνδρείοις (fr. 62 Bo)· ἴκστραι βότιν
 κάπτουσαι. Σπεύσιππος δὲ ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ὡς

2 πουλυπόδιον A: corr. Di 5 καρχάρων et 7 συνίς A:
 corr. ex p. 403b 10 ἄτταγίνον C 12 ἐνηλιάδεσσκιαθίδες
 A cf. p. 288b 14 λαβῶν A: corr. Cas (φαγεῖν litt. b) 15 συνό-
 δοντ' Mein 17 συναγρίδες Schw coll. p. 322b 18 γᾶ καὶ ἐν A
 21 μέσως AC (hinc εὐχυλοὶ C): corr. Schw 23 fort. κέστρας

νιος δ' ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ ἄντικρυς ὑαινάν τινα κατα-
ριθμεῖται ἐν τούτοις (fr. 13 B)·

καυθαρίδα προφανείσαν ὑαινάν τε τρίγλην τε.
καὶ Διονύσιος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ τῆς ὑαίνης μνη-
5 μονεύει. Ἀρχέστρατος δ' ὁ ὀψοδαίδαλος (fr. 44 B)·
ἐν δ' Ἀλφω καὶ τῷ Πόντῳ τὴν ὑν ἀγόραζε,
ἦν καλέουσί τινες θνητῶν ψαμμῖτιν ὀρυκτὴν.
τούτου τὴν κεφαλὴν ἔψειν μηδὲν προσενεγκὼν
ἦδυσμ', ἀλλ' ἐς ὕδωρ μόνον ἐνθεις καὶ θαμὰ κινῶν
10 ὕσσωπον παράθες τρίψας, καὶν ἄλλο τι χρῆξῃς,
δριμὺ διεις ὄξος· κατ' ἐμβαπτ' εὖ καὶ ἐπέιγρου 327
οὕτως ὡς πνίγασθαι ὑπὸ σπουδῆς καταπλινῶν.
τὴν λοφιῶν δ' ὀπτᾶν αὐτῆς καὶ τᾶλλα τὰ πλεῖστα.
μήκοτ' οὖν καὶ ὁ Νουμήνιος ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ τὴν
15 ὑν ψαμαθίδα καλεῖ ἐπὶ ἀντὶς λέγει (fr. 11 B)·

ἄλλοτε καρχαρίην, ὅτε δὲ ῥόθιον ψαμαθίδα.

132. ΥΚΑΙ. [καὶ] τὸν ὑκην Καλλιμάχος ἐν ἐπι-
γράμμασιν ἱερὸν ἰχθὺν καλεῖ διὰ τούτων (fr. 72 Sch)·

θεὸς δὲ οἱ ἱερὸς ὑκης.

20 Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 16 B)·

ἦ σπάρρον ἦ ὑκας ἀγελίδας ἦ ἐπὶ φάγγρον b
πέτρη ἀλωόμενον.

Τίμαιος δ' ἐν τῇ γ' τῶν ἱστοριῶν (FHG I 220) περι-
τοῦ Σικελικοῦ πολιχνίου (λέγω δὲ τῶν Ἰνκάρων) δια-
25 λεγόμενος προσαγορευθῆναι φησι τὸ πολίχνιον διὰ τὸ
τοὺς πρῶτους τῶν ἀνθρώπων ἐλθόντας ἐπὶ τὸν τόπον

8 ταύτης Ribb ἔψει AC: corr. Di 9 μόνον ὕδωρ AC:
corr. Naeke κείνων A: corr. C 11 ἐμβαπτειν A ἐμβαπτε C:
corr. Naeke 16 δ' ὀρθιον ψαμαθίδα AC: corr. p. 306d
17 καὶ om. C 21. 22 ἐπὶ πέτρη φάγγρον Birt 22 ἀλωά-
μνον A ἀλωόμενον C: corr. Cas 24 τὸ τῶν K Ἰνκάρων B:
corr. ε casu opinor

ἀποτείνουσαι τὰς προβοσκίδας ὡσπερ ὀρμιάς καὶ ταύ-
 ταις θηρεύουσαι. λέγεται δ' ὡς ὅταν ὁ χειμῶν γένη-
 ται τῶν πετριδίων ὡσπερ ἀγκύραις ταῖς προβοσκίαι
 λαμβανόμεναι ὀρμοῦσι. διακομμένη τε ἡ σηπία τὸν
 e θολὸν ἀφίησι καὶ ἐν αὐτῷ κρύπτεται ἐμφήνασα φεύγειν 5
 εἰς τοῦμπροσθεν. λέγεται δὲ ὡς καὶ θηρευθεΐσης τῆς
 θηλείας τριόδοντι οἱ ἄρρενες ἐπαρήγουσιν ἀνθ' ἑλκοντες
 αὐτήν· ἂν δ' οἱ ἄρρενες ἀλώσιν, αἱ θήλειαι φεύγουσιν.
 οὐ διετίλει δ' ἡ σηπία, καθάπερ οὐδ' ὁ πολύπους.
 ἐν δὲ πέμπτῳ ζῶων μορίων (541b 12. 544a 1) 'αἱ σηπία, 10
 φησί, καὶ αἱ τευθίδες νέουσιν ἅμα καὶ συμπεπλεγμένοι,
 τὰ στόματα καὶ τὰς πλεκτάνας ἐφαρμόττουσαι κατα-
 τικρον ἀλλήλαις· ἐφαρμόττουσιν δὲ καὶ τὸν μυκτῆρα
 εἰς τὸν μυκτῆρα. τῶν τε μαλακίων τίκτουσιν πρώται
 f τοῦ ἕαρος αἱ σηπία καὶ τίκτουσι πᾶσαν ὥραν καὶ 15
 κνίσκονται πεντεκαίδεκα ἡμέραις. ὅταν δὲ τέκωσι τὰ
 ῥά, ὁ ἄρρην παρακολουθῶν καταφυσᾷ καὶ στιφῶ.
 βαδίζουσι δὲ κατὰ ζυγά. καὶ ἔστιν ὁ ἄρρην τῆς θηλείας
 ποικιλώτερός τε καὶ μελάντερος τὸν νῶτον. 124. Ἐπί-
 χαρμος δ' ἐν Ἦβας γάμῳ φησί (p. 235 L) 20

πάλυποι τε σηπία τε καὶ ποταναὶ τευθίδες.

τοῦτο δὲ σημειωτέον πρὸς Σπεύσιππον λέγοντα εἶναι
 324 ὅμοια σηπίαν τευθίδα. Ἰππώνακτος δ' ἐν τοῖς λάμ-
 βοις εἰπόντος (fr. 68 B⁴) 'σηπίης ὑπόσφαγμα' οἱ ἐξηγη-
 σάμενοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς σηπίας μέλαν. ἔστι δὲ το 25
 ὑπόσφαγμα, ὡς Ἐρασίστρατος φησιν ἐν Ὀψαρτυτικῷ,
 ὑπότριμμα. γράφει δὲ οὕτως· 'ὑπόσφαγμα δ' εἶναι

5 κρύβεται A: corr. C 11 ναίουσιν et συνεπόμεναι AC
 15 τίκτουσι: οὐ κύνουσι AC 19 μαλακώτερος τὸ C 21 πά-
 λυπος A cf. p. 318e ποτ' αἰναί A: corr. C 23 καὶ τευ-
 θίδα 5

τὴν κεφαλὴν δ' αὐτοῦ μόνον ἀνοῦ καὶ μετ' ἐκείνης ε
 οὔρατον· τὰ δὲ λοιπὰ δόμον μηδ' εἰσενέγκης.
 μνημονεύει τοῦ φάργου καὶ Στράτις ἐν Αἰηνομέδῃ
 (I 718 K)·

5 πολλοὺς δὴ μεγάλους τε φάργους ἐγκάψας.
 καὶ ἐν Φιλοκτήτῃ (I 724 K)·

κἄτ' εἰς ἀγορὰν ἐλθόντες ἀδρούς
 ὀψανοῦσιν μεγάλους τε φάργους
 καὶ Κωπάδων ἀπαλῶν τεμάχη

10 στρογγυλοπλεύρων.

ἔστι δὲ καὶ γένος λίθου φάργος. ἡ γὰρ ἀκόνη κατα
 Κρήτας φάργος, ὡς φησι Σιμίας. f

134. ΧΑΝΝΑΙ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἴβρας γάμφ (p. 235 L)·
 μεγαλοχάσμονάς τε χάννας κήπτραπελογάστορας
 ὄνους.

15 Νουμήνιος ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 10 B)·

χάννους τ' ἐγγέλνās τε καὶ ἐννυχίην πύτινον.
 μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
 Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 296 R) ποικιλ-
 20 ερυθρομέλαιναν αὐτὴν ὀνομάζει καὶ ποικιλόγραμμανον
 διὰ τὸ μελαίναις γραμμαῖς πεποικίλδαι.

135. ΧΡΟΜΙΣ. καὶ τούτου μνημονεύει Ἐπίχαρμος 328
 λέγων (p. 232 L)·

καὶ σκιφίας χρομίος θ', ὅς ἐν τῷ ἤρι καττιν Ἀνάτιον
 25 ἰχθύων πάντων ἄριστος.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 8 B)·

2 δόμον σου μηδ' ἔσεν. Mein 5 πολλοὺς ἤδη Mein ἐγκύ-
 ψας A: corr. Cas 10 στρογγυλιπλευρων A: corr. Schw
 14 μεγαλοχάσμονας et κηπτραπ. A: cf. p. 315f 17 τεπελίαστε
 A: cf. p. 304e 19. 20 ποικιλέρυθρον μέλ. AC: corr. Mein
 24 χρομίας τε ἄς ἐν et κατα τὸν A: cf. p. 282b

ὕκην ἢ κάλλιχθιν, ὅτε χρομιν, ἄλλοτε δ' ὀρφόν.
καὶ Ἀρχέστρατος (fr. 46 R)·

τὸν χρομιν ἐν Πέλλῃ λήψη μέγαν (ἐστὶ δὲ πίων
ἂν θέρος ἦ) καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ.

136. ΧΡΥΣΟΦΡΥΣ. Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσιν (I 682)· 5
ἱερὸς Ἀφροδίτης χρυσόφρους Κυθηρίας.

b τοὺς δ' ἰχθύς τούτους φησὶν Ἰκέσιος καὶ τῇ γλυκύ-
τητι καὶ τῇ ἄλλῃ εὐστομίᾳ πάντων εἶναι ἀρίστους.
εἰσὶ δὲ καὶ τροφιμώτατοι. τίκτουσι δέ, ὡς φησὶν
Ἀριστοτέλης (h. a. 543 b 3), ὁμοίως τοῖς κεστρεῦσιν 10
οὗ ἂν ποταμοὶ ῥέωσιν. μνημονεῦει δ' αὐτῶν καὶ Ἐπί-
χαρμος ἐν Μούσαις καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
Εὐπολις δ' ἐν Κόλαξί φησὶν (I 298 K)·

δραχμῶν ἑκατὸν ἰχθύς ἐώνημαι μόνον

ὀκτῶ λάβρακας, χρυσόφρους δὲ δώδεκα.

15

ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς ὑποθήκαις λέγει
(fr. 47 R)·

χρυσόφρυν ἐξ' Ἐφέσου τὸν πίωνα μὴ παράλειπε,

c ὃν κείνοι καλέουσιν ἰωνίσκον· λαβὲ δ' αὐτὸν
θρέμμα Σελινοῦντος σεμνοῦ. πλῆνον δὲ νιν ὀρθῶς, 20
εἰθ' ὄλον ὀπτήσας παράθεις, κἂν ἦ δεκάπηγυς.

137. ΧΑΛΚΙΔΕΣ καὶ τὰ ὅμοια, θρίσσαι, τριχίδες,
ἐρίτιμοι. Ἰκέσιός φησὶν· αἱ λεγόμεναι χαλκίδες
καὶ οἱ τράγοι καὶ αἱ βαφίδες καὶ <αἱ> θρίσσαι ἀχυ-
ρώδεις καὶ ἀλιπεῖς καὶ ἄχυλοι. Ἐπίχαρμος δ' ἐν 25
Ἡβας γάμφ (p. 237 L)·

χαλκίδες θ' ὕες τε ἰερακές τε γὰρ πίων κύων.

d Δωρίων δὲ χαλκιδικὰς αὐτὰς ὀνομάζει. Νουμήνιος
δέ φησι (fr. 19 B)·

1 ὁτὲ Wilam: ἢ ἐ AC 6 ἱερὸς C, ἱερὸς Bothe χρυσό-
φρους A 14 ἐωνημενος μόνον A: corr. Pors 24 αἱ add. Mein

- σὺ δ' ἄν καὶ χαλκίδ' ἐκείνην
 αὐτως ἀμπεύραις ὀλίγην καὶ μαινίδα.
 διαφέρει δὲ τῆς χαλκίδος ὁ χαλκεύς, οὗ μνημονεύει
 Ἑρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῷ καὶ Εὐθύδημος ἐν τῷ
 5 περὶ ταρίχων λέγων αὐτοὺς γίνεσθαι ἐν τῇ Κυζικηνῶν
 χώρᾳ περιφερεῖς τε εἶναι καὶ κυκλοειδεῖς. ΘΡΗΣΣΩΝ
 δὲ μέμνηται Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων καὶ
 ἰχθύων (p. 298 R) ἐν τούτοις· 'μόνιμα θρίσσα, ἐγκρασί-
 10 χολος, μεμβράς, κορακίνος, ἐρυθρίνος, τριχίς.' ΤΡΙ-
 χιδῶν δὲ Εὐπολις ἐν Κόλαξιν (I 299 K)·
 ἐκεῖνος ἦν φειδωλός, ὃς ἐπὶ τοῦ βίου
 πρὸ τοῦ πολέμου μὲν τριχίδας ἀψώνησ' ἄπαξ,
 ὅτε τὰν Σάμῳ δ' ἦν, ἡμιοβελίου κρέα.
 Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι (662)·
 15 αἱ τριχίδες εἰ γενοῖαθ' ἑκατον τοῦβολοῦ.
 Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων καὶ τῆς ποταμίας
 μέμνηται θρίσσης καὶ τὴν τριχίδα τριχίαν ὀνομάζει.
 Νικοχάρης Αἰγυπτιαῖς (I 772 K)·
 τριχίας δὲ καὶ τὰς πρημνάδας τὰς θυννίδας
 20 ἐπὶ δεῖπνον ἡμούσας ὑπερπληθεῖς . . .
 πρημνάδας δὲ τὰς θυννίδας ἔλεγον. Πλάτων Εὐρώπη
 (I 611 K)·
 ἀλιευόμενός ποτ' αὐτὸν εἶλον ἀνδράχνη
 μετὰ πρημνάδων κἄπειτ' ἀφήχ' ὅτι ἦν βόαξ.
 25 ὁμοίως δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων·
 ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ <περὶ> ζωικῶν (p. 298 R) τρι-

1 χαλκίδα κεινῆ Birt 2 ἀμπεύραιο A: corr. C καὶ ὀλίγη AC
 corr. Birt 8 μονήρη <μὲν . . . συναγελαστικά δὲ> θρίσσα Rose
 9. 10 τριχιῶν A: corr. C 15 γένοιτο A 19 τριχιάδας et πρη-
 μάδας A: corr. Schw 23 ἀλιευόμενος AC: corr. Cas εἶδον AC:
 corr. Mein ἀνδράχμη A ἀνδραχθῆ C: corr. Mein 24 ἀφήκεν
 AC: corr. Mein 26 περὶ add. Rose

θεῶ ἢ κυνηγέτις ἀνάκειται. γενεᾶτιν δ' ἔφη την τρί-
 γλην Σώφρων, ἐπεὶ αἱ τὸ γένειον ἔχουσαι ἡδίωνές εἰσι
 d μαῖλλον τῶν ἄλλων. Ἀθήνησι δὲ καὶ τόπος τις Τρίγλα
 καλεῖται, καὶ αὐτόθι ἐστὶν ἀνάθημα τῇ Ἐκάτῃ Τρίγλαν-
 θίνῃ. διὸ καὶ Χαρικλείδης ἐν Ἀλύσει φησί (IV 556 M) E
 δέσποιν' Ἐκάτῃ τριοδίτι,
 τρίμορφε, τριπρόσωπε,
 τρίγλαις κηλευμένα.

127. εἰάν δ' ἐναποπνιγῇ τρίγλη ζῶσα ἐν οἴνῳ καὶ
 τοῦτο ἀνὴρ πῖν, ἀφροδισιάζειν οὐ δυνήσεται, ὡς Τερ- 10
 ψικλῆς ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἀφροδισίων. κὰν γυνὴ δὲ
 πῖν τοῦ αὐτοῦ οἴνου, οὐ κνίσκεται. ὁμοίως δὲ οὐδὲ ὄρνις.
 ὁ δὲ πολυίστωρ Ἀρχέστρατος ἐπαινέσας τὰς κατὰ
 Τειχοῦντα τῆς Μιλησίας τρίγλας ἐξῆς φησι (fr. 56 R) E
 e κὰν Θάσῳ ὀψώνει τρίγλην κοῦ χείρονα λήψη 15
 ταύτης· ἐν δὲ Τέῳ χείρω, κεδνὴ δὲ καὶ αὐτῇ·
 ἐν δ' Ἐρυθραῖς ἀγαθὴ θηρεύεται αἰγιαλίτις.

Κρατῖνος δ' ἐν Τροφονίῳ φησίν (I 80 K)·
 οὐδ' Αἰξωνίδ' ἐρυθρόχρων ἐσθίειν ἔτι τρίγλην
 οἷδὲ τρυγόνος οὐδὲ δεινοῖ φνὴν μελανούρου. 20
 Ναυσικράτης δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐπαινεῖ τὰς Αἰξω-
 νικας τρίγλας ἐν Ναυκλήροις λέγων οὕτως (IV 575 M)·
 μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκπρεπεῖς φύσιν
 αἱ ξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων Αἰξωνικὸς
 πασῶν ἀρίστας ἐντόπους παιδεύεται· 25
 f αῖς καὶ θεὰν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,
 5 δειπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.
 B. τρίγλας λέγεις.

8 τρίγλαισι saltem 16 Τέῳ Schneider: τῶι A 19 ἔξωνίδα
 et 20 οὐ δεινουφην A: corr. Cas 21 ἔξωνικὰς A: corr. C
 24 ἔξωνικὸς A: corr. C 25 ἐν τόποις AC: eorr. p. 330b

ναίων ταυτὶ πεποίηκεν (I 684 K): 'ἀποδοῦναι δ' ὄσα c
 ἐχομεν ἀλλήλων, ἡμᾶς μὲν τὰς Θράττας καὶ Ἀθερίνην
 τὴν ἀύλητροίδα καὶ Σηπλίαν τὴν Θύρσου καὶ τοὺς Τρι-
 γυλίας καὶ Εὐκλείδην τὸν ἄρξαντα καὶ Ἀναγυροντόθεν
 5 τοὺς Κορακίωνας καὶ Κωβιοῦ τοῦ Σαλαμινίου τόκον
 καὶ Βάτραχον τὸν πάρεδρον τὸν ἐξ Ὠρεοῦ.' ἐν τούτοις
 ἄν τις ζητήσῃε ποίας θράττας παρὰ τοῖς ἰχθύσιν εἶναι
 συμβέβηκεν, ἃς ἀποδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις συντίθενται.
 ἐπεὶ οὖν ἰδίᾳ μοι συγγέγραπται τι περὶ τούτου, αὐτὰ
 10 τὰ καιριώτατα νῦν λέξω. ἰχθύδιον οὖν ἐστὶν ἀληθῶς d
 ἢ θράττα θαλάττιον. καὶ μνημονεύει αὐτοῦ Μνησί-
 μαχος ἐν Ἴπποτροφῷ· ποιητῆς δ' ἐστὶν οὗτος τῆς
 μέσης κωμῳδίας· λέγει δ' οὕτως (II 438, 40 K):

μύλλος, λεβίας, σπάρος, αἰολίας,
 15 θράττα, χελιδών, καρίς, τευθίς.
 Δωρόθεος δ' ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐν τῷ ὀγδόῳ πρὸς τοῖς
 ἐκατὶν τῆς λέξεων συναγωγῆς θέτταν γράφει, ἦτοι
 ἡμαρτημένῳ περιτυχῶν τῷ δράματι ἢ διὰ τὸ ἄηθες
 τοῦ ὀνόματος αὐτὸς διορθώσας ἐξήνεγκεν. ὅπως δ'
 20 οὐδ' ἐστὶ τὸ [τῆς θράττης] ὄνομα παρὰ οὐδενὶ τῶν
 Ἀττικῶν. ὅτι δὲ θράτταν ἔλεγον το θαλάττιον ἰχθύ- e
 διον καὶ Ἀναξανδρίδης παρίστησιν ἐν Ἀκουόγρῳ
 λέγων οὕτως (II 144 K):

καὶ συμπαλίζειν κορακινιδίους
 25 μετὰ περικιδίων καὶ θραττιδίων.
 καὶ Ἀντιφάνης ἐν Τυρρονηῷ (II 103 K):
 δῆμου δ' Ἀλαιεύς ἐστιν. Β. ἐν γὰρ τοῦτό μοι
 τὸ λοιπὸν ἐστίν, καὶ κακῶς ἀκούσομαι.

5 κορακιῶντας A: corr. C σαλαμίνου A: corr. C 17 λέξεως
 A: corr. Cas 20 glossam del. K 24 συμπιλάζειν A: cf. p. 105 f
 28 ἔτι λοιπὸν ἦν ὅτι (melius puto ἐσθ' ὅτι καὶ) Herw

B. τί δῆτα τοῦτο; A. θροῶνται ἢ ψῆτταν τιν' ἢ
 μύραιναν ἢ κακόν τί μοι δώσει μέγα
 5 θαλάττιον.

139. ΨΗΤΤΑΙ. ταύτας Διοκλῆς ἐν τοῖς ξηροτέροις
 f καταριθμεῖται. Σπεύσιππος δ' ἐν β' Ὀμοίων παρα- 5
 πλήσιά φησιν εἶναι ψῆτταν, βούγλωσσον, ταινίαν. Ἀρι-
 στοτέλης δ' ἐν ε' ζῴων μορίων (p. 542 b 32) γράφει·
 ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἰχθύων οἱ πλεῖστοι ἄπαξ τίκτουσιν,
 οἷον οἱ χυτοὶ οἱ τῷ δικτύῳ περιεχόμενοι, χρώμις, ψῆττα,
 330 θύννος, πηλαμύς, κεστρεύς, χαλκίδες καὶ τὰ τοιαῦτα.⁸ 10
 ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν (p. 295 R) ἑσέλαχη, φησί, βοῦς,
 τρυγῶν, νάρκη, βατίς, βάτραχος, βούγλωττος, ψῆττα,
 μῦς.⁹ Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων γράφει· τῶν
 δὲ πλατέων βούγλωττον, ψῆτταν, ἔσχαρον, ὃν καλοῦσι
 καὶ κόριν.¹⁰ βουγλώσσους δ' ὀνομάζει καὶ Ἐπίχαρμος 15
 ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 234 L).¹¹

ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος.

Ανγκεύς δ' ὁ Σάμιος ἐν ἐπιστολαῖς τὰς καλλίστας
 γίνεσθαι ἔφησι ψῆττας περὶ Ἐλενσίνα τῆς Ἀττικῆς.

Ἀρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 51 R).¹²

20

εἶτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην καὶ τὴν ὑπόρηχον

b βούγλωσσον . . . περὶ Χαλκίδα κεδνήν.

Ῥωμαῖοι δὲ καλοῦσι τὴν ψῆτταν ῥόμβον, καὶ ἐστὶ τὸ
 ὄνομα Ἑλληνικόν. Ναυσικράτης ἐν Ναυκλήροις·
 προσιπῶν δὲ περὶ γλαύκου τοῦ ἰχθύος ἐπιφέρει (IV 577 M).¹³ 25

αἱ ξανθοχοῶτες, ἅς κλύδων Αἰξωνικός

πασῶν ἀρίστα; ἐντόπους παιδεύεται·

αἷς καὶ θεῶν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,

8 ἰχθυδίων AC 12 βουγλωττα AC: corr. Schw verba
 mutila esse notat Rondelet 17 οἱ αἰνίδες A cf. p. 326 e
 22 βούγλωσσα A: corr. C cf. p. 288 b 26 ἔξωνικός A

δείκνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.

δ Β. τρίγλαν λέγεις γαλακτοχεῶτα Σικελὸς ὄν
πήγνυσοχλος φόμβος.

140. πεπληρωκότες τὴν περὶ ἰχθύων γενομένην τοῖς
δ δεικνοσοφισταῖς ἀδολεσχίαν, ὡς Τιμόκρατες, αὐτοῦ τον ^c
λόγον καταπαύσαντες, εἰ μὴ τι καὶ ἄλλων σοι δεῖ
βρωμάτων, παραθήσομέν σοι καὶ ἂ Εὐβουλος εἰρηκεν
ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδα (Π 185 K).

πρὸς τούτοισιν δὲ παρέσται σοι
10 θύννου τέμαχος, κρέα δελφακίαν
χορδαί τ' ἐρίφων ἠπάρ τε κάπρου
κριοῦ τ' ὄρχεις χόλικές τε βοδὸς
δ κρανία τ' ἀρνῶν νῆστις τ' ἐρίφου
γαστήρ τε λαγῶ, φύσκη, χορδὴ,
15 πνεύμων ἄλλᾶς τε.

ἐμπορηθεῖς οὖν καὶ τούτων ἕασον ἡμᾶς καὶ τοῦ σω-
ματίου ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι, ἵνα δυνηθῆς τὰ μετὰ
ταῦτα εὐλόγως σιτεῖσθαι.

H

20 Τὴν κατὰ τὴν Λυσιτανίαν (χώρα δ' ἐστὶν αὕτη
τῆς Ἰβηρίας, ἣν νῦν Ῥωμαῖοι Σπανίαν ὀνομάζουσι)
διηγούμενος εὐδαιμονίαν Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης,
ἀνδρῶν ἄριστε Τιμόκρατες, ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τρια-
κοστῇ τῶν ἱστοριῶν (c. 8, 4 H) φησιν ὡς αὐτόθι διὰ331
25 τὴν τοῦ ἀέρος εὐκρασίαν καὶ τὰ ζῶα πολύγωνα καὶ οἱ

2 τρίγλας p. 325 c γαλακτοχεῶτα A: corr. Mus reliqua in-
tegra reliqui 9 τούτοις A: corr. Kuster 19 ΑΘΗΝΑΪΟΥ ΝΑΥ-
ΚΡΑΤΪΤΟΥ | ΔΕΙΠΝΟΦΙΣΤΩΝ | ΤΩΝ Εἶς Ἄ' ἈΡΧΗ ΤΟΝ ΙΕ' | H

ἄνθρωποι, καὶ οἱ ἐν τῇ χώρᾳ καρποὶ οὐδέποτε φθει-
 ρονται· ῥόδα μὲν γὰρ αὐτόθι καὶ λευκία καὶ ἄσπα-
 ραγοὶ καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις οὐ πλεῖον διαλείπει
 μηνῶν τριῶν, τὸ δὲ θαλάττιον ὄψον καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος καὶ κατὰ τὴν χρηστότητα καὶ κατὰ τὸ κάλλος 5
 μεγάλην ἔχει διαφορὰν πρὸς τὸ γινόμενον ἐν τῇ καθ'
 ἡμᾶς θαλάττῃ. καὶ ὁ μὲν τῶν κριθῶν Σικελικὸς
 μέδιμνός ἐστι δραχμῆς, ὁ δὲ τῶν πυρῶν ἐννέα ὀβολῶν
 b Ἀλεξανδρινῶν· τοῦ δ' ὀίνου δραχμῆς ὁ μετροητής καὶ
 ἔριφος ὁ μέτριος ὀβολοῦ καὶ λαγῶς. τῶν δ' ἄρνων 10
 τριώβολον καὶ τετρώβολον ἢ τιμῆ, ὅς δὲ πίων ἑκατὸν
 μνᾶς ἄγων πέντε δραχμῶν καὶ πρόβατον δυεῖν, τάλαν-
 τον δὲ σύκων τριῶν ὀβολῶν, μόσχος δραχμῶν πέντε καὶ
 βοῦς ζύγιμος δέκα. τὰ δὲ τῶν ἀγρίων ζώων κρέα σχεδὸν
 οὐδὲ κατηξιούτο τιμῆς, ἀλλ' ἐν ἐπιδόσει καὶ χάριτι 15
 τὴν ἀλλαγὴν ποιοῦνται τούτων· ἡμῖν δὲ ὁ καλὸς
 Δαρήνσιος τὴν Ῥώμην Λυσιτανίαν ἐκαστοτε παρέχων
 ἐμπίπλησι παντοίων ἀγαθῶν ὀσημέραι, μετὰ τοῦ ἡδέος
 c καὶ μεγαλοφρόνως φιλοτιμούμενος, οὐδὲν φερομένοις
 οἰκοθεν ἢ λογάρια. 20

2. πολλῶν δὲ λεχθέντων ἐπὶ τοῖς ἰχθύσι λόγων
 δῆλος μὲν ἦν ἀχθόμενος ὁ Κύνουλιος. καὶ ἰ καλὸς
 Δημόκριτος αὐτὸν προφθάσας ἔφη· ἄλλὰ μὴν,
 ἄνδρες ἰχθύες' κατὰ τὸν Ἄρχιππον (I 685 K), παρελί-
 πετε (δεῖ γὰρ καὶ ἡμᾶς μικρὰ προσοψωνῆσαι) τοὺς τε 25
 ὀρνυκτοὺς ἰχθύας καλουμένους, οἱ ἐν Ἡρακλείᾳ γίνου-
 νται καὶ περὶ Τίον τοῦ Πόντου τὴν Μιλησίαν ἀποικίαν,
 ἱστοροῦντος περὶ αὐτῶν Θεοφράστου (fr. 171 W). ὁ
 δ' αὐτὸς οὗτος φιλόσοφος καὶ περὶ τῶν πηγνυμένων

7 σίγλος AC: corr. Schw 9 ἀλεξανδρινῶν A ἀλεξαν-
 δρηῶν C 11 δὲ πίων Cas: δείπνων AC 12 δυεῖν A δύο C

διὰ χειμῶνα τῷ κρυστάλλῳ ἰστόρησεν, οὐ οὐ πρότερον
 αἰσθάνονται οὐδὲ κινοῦνται, πρὶν ἂν εἰς τὰς λοπάδας
 ἐμβληθέντες ἔψωνται. ἴδιον δὲ παρὰ τούτους συμ- d
 βαινει τὸ περὶ τοὺς ἐν Παφλαγονίᾳ ὄρνυκτοὺς καλου-
 5 μένους ἰχθυῶς γινόμενον· ὀρύττεσθαι γὰρ κατὰ βάρους
 πλέονος τοὺς τόπους οὔτε ποταμῶν ἐπιχύσεις ἔχοντας
 οὔτε φανερῶν ναμάτων, καὶ εὐρίσκεσθαι ἐν αὐτοῖς ἰχθυῶς
 ζῶντας. 3. Μνασέας δὲ ὁ Πατρεὺς ἐν τῷ Περίπλῳ
 (FHG III 150) τοὺς ἐν τῷ Κλείτορι ποταμῷ φησὶν ἰχθυῶς
 10 φθέγγεσθαι, καίτοι μόνους εἰρηκότος Ἄριστοτέλους
 (fr. 272 R) φθέγγεσθαι σκάρων καὶ τὸν ποτάμιον χοῖρον.
 Φιλοστέφανος δ' ὁ Κυρηναῖος μὲν γένος, Καλλιμάχου
 δὲ γνώριμος, ἐν τῷ περὶ τῶν παραδόξων ποταμῶν e
 (FHG III 32) ἐν Ἀόρῳ φησὶ τῷ ποταμῷ διὰ Φενεοῦ
 15 φέοντι ἰχθυῶς εἶναι φθεγγομένους ὁμοίως κίχλαις· κα-
 λείσθαι δ' αὐτοὺς ποικιλίας. Νυμφόδωρος δ' ὁ Συ-
 ρακόσιος ἐν τοῖς Περίπλοις (FHG II 376) ἐν τῷ Ἐλώρῳ
 ποταμῷ ἁβρακάς εἶναι φησὶ καὶ ἐγγέλεις μεγάλας οὔτω
 τιθασοὺς ὡς ἐκ τῶν χειρῶν δέχεσθαι τῶν προσφε-
 20 ρόντων ἄρτους. ἐγὼ δὲ ἐν τῇ κατὰ Χαλκίδα Ἀρεθούσῃ
 τεθεάμαι, ἴσως δὲ καὶ ὑμῶν οἱ πλείστοι, κεστρεῖς
 χειροθήεις καὶ ἐγγέλεις ἐνώτια ἐχούσας ἀργυρᾶ καὶ
 χρυσᾶ, λαμβανούσας τε καὶ λαμβάνοντας παρὰ τῶν
 προσφερόντων τροφὰς τὰ τε ἀπὸ τῶν ἱερῶν σπλάγγνα f
 25 καὶ τυροὺς γλωρούς. Σῆμος δ' ἐν ἔκτῳ Δηλιάδος
 (FHG IV 494) Ἀθηναίοις, φησὶ, θυομένοις ἐν Δήλῳ
 τὴν χέρυμβα βάψας ὁ παῖς προσήνεγκε κἄν τῇ φιάλῃ

1 χειμῶνος C 5. 6 βάρους πλέον ἐς τοὺς A 7 φανερῶν
 K coll. Arist. mir. 74: θερμῶν AC 9 post ποταμῷ add. C:
 Ἀρκαδίας ἐν τῷ Λάδωνι ποταμῷ cf. p. 332f 10 μόνους Mus:
 μόνου A μόνον C 14 ἐν τῷ Ἀροανίῳ Paus. 8, 21, 1

μετὰ τοῦ ὕδατος ἰχθύς κατέχευεν. εἰπεῖν οὖν αὐτοῖς
 τοὺς τῶν *Δηλίων* μάντις ὡς κυριεύσουσι τῆς θαλάσ-
 332σῆς. 4. Πολύβιος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ
 τῶν Ἱστοριῶν (c. 10 H) μετὰ τὴν Πυρήνην φησὶν ἕως
 τοῦ Νάρβωνος ποταμοῦ πεδῖον εἶναι, δι' οὗ φέρεσθαι 5
 ποταμοὺς Ἰλλέβερην καὶ Ῥόσκυνον ῥέοντας παρὰ πόλεις
 ὁμωνύμους κατοικουμένας ὑπὸ Κελτῶν. ἐν οὖν τῷ
 πεδίῳ τούτῳ εἶναι τοὺς λεγομένους ἰχθύς ὀρυκτούς.
 εἶναι τε τὸ πεδῖον λεπτόγειον καὶ πολλὴν ἄγρωστιν
 ἔχον πεφυκυῖαν· ὑπὸ δὲ ταύτην διάμμον τῆς γῆς 10
 οὔσης ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς πῆχεις ὑπορρεῖν τὸ πλαζόμενον
 b ἀπὸ τῶν ποταμῶν ὕδωρ· μεθ' οὗ ἰχθύες κατὰ τὰς
 παρεκχύσεις ὑποτρέχοντες ὑπὸ τὴν γῆν χάριν τῆς
 τροφῆς (φιληδοῦσι γὰρ τῇ τῆς ἀγρώστως ῥίζῃ) πε-
 ποιήμασι πᾶν τὸ πεδῖον πλήρες ἰχθύων ὑπογείων, οὓς 15
 ἀνορύττοντες λαμβάνουσιν. ἐν Ἰνδοῖς δὲ φησι Θεό-
 φραστος (fr. 171 W) τοὺς ἰχθύς ἐκ τῶν ποταμῶν εἰς
 τὴν γῆν ἐξιόντας καὶ πηδῶντας ἅλιν εἰς τὸ ὕδωρ
 ἀπιέναι καθάπερ τοὺς βατράχους, ὁμοίους ὄντας τὴν
 ἰδέαν τοῖς μαξείνοις καλουμένοις ἰχθύσιν. 5. οὐκ 20
 ἔλαθεν δὲ με οὐδὲ Κλέαρχος ὁ ἀπὸ τοῦ περιπάτου
 c ὅς' εἶρηκε καὶ περὶ τοῦ ἐξωκόιτου καλουμένου ἰχθύος
 ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν ἐνύδρων (FHG II 325).
 εἶρηκε γὰρ — κρατεῖν δ' οἶμαι καὶ τῆς λέξεως οὕτως
 ἐχούσης· ὁ ἐξώκοιτος ἰχθύς, ὃν ἔνιοι καλοῦσιν ἄδωνιν, 25
 τοῦνομα μὲν εἶληφε διὰ τὸ πολλάκις τὰς ἀναπαύσεις
 ἔξω τοῦ ὑγροῦ ποιεῖσθαι· ἐστὶ δὲ ὑπόπυρρος καὶ ἀπὸ
 τῶν βραγγίων ἐκατέρωθεν τοῦ σώματος μέχρι τῆς

10 ἐμπεφυκυῖαν Mein 11 ἐπὶ Schw: ὑπὸ AC 20 τοῖς
 μαξίνας Theophr. cf. p. 315f 22 ὅς' K: ὅς A 24 κρατῶ
 δ' οἶμαι C 25 ὁ ἐξώκοιτος C: ὁ om. A

κέρκου μίαν ἔχει διηνεκῆ λευκὴν φάβδον. ἐστὶ δὲ
 στρογγύλος, ἀλλ' οὐ πλατὺς ὢν κατὰ τὸ μέγεθος ἴσος
 ἐστὶ τοῖς παραιγιαλλίταις κεστρινίσκοις· οὗτοι δ' εἰσὶν δ
 ὀκταδάκτυλοι μάλιστα τὸ μῆκος. τὸ δὲ σύνολον ὁμοιό-
 5 τατός ἐστι τῷ καλουμένῳ τράγῳ ἰχθυοδίῳ πλὴν τοῦ
 ὑπὸ τὸν στόμαχον μέλανος, ὃ καλοῦσι τοῦ τράγου
 πάγωνα. ἐστὶ δ' ὁ ἐξώκοιτος τῶν πετραίων καὶ βιο-
 τεύει περὶ τοὺς πετρώδεις τόπους· καὶ ὅταν ἦ γαλήνη,
 συνεξορούσας τῷ κύματι κέεται ἐπὶ τῶν πετριδίων
 10 πολὺν χρόνον ἀναπανόμενος ἐν τῷ ξηρῷ καὶ μετα-
 στρέφει μὲν ἑαυτὸν πρὸς τὸν ἥλιον· ὅταν δ' ἰκανῶς
 αὐτῷ τὰ πρὸς τὴν ἀνάπασιν ἐξη, προσκυλινδεῖται
 τῷ ὑγρῷ, μέχρι οὗ ἂν πάλιν ὑπολαβὸν αὐτὸν τὸ κύμα e
 κατενέγκῃ μετὰ τῆς ἀναρροίας εἰς τὴν θάλασσαν.
 15 ὅταν δ' ἐργηγορῶς ἐν τῷ ξηρῷ τύχῃ, φυλάττεται τῶν
 ὀφνίθων τοὺς παρευδιστάς καλουμένους, ὧν ἐστὶ
 κηρύλος, τροχίλος καὶ ὁ τῆ κρεκὶ προσεμφερῆς ἐρφοδίος·
 οὗτοι γὰρ ἐν ταῖς εὐδαίαις παρὰ τὸ ξηρὸν νεμόμενοι
 20 πολλάκις αὐτῷ περιπίπτουσιν, οὓς ὅταν προῖδηται
 φεύγει πηδῶν καὶ ἀσπαίρων, ἕως ἂν εἰς τὸ ὕδωρ
 ἀποκυμβήσῃ. 6. ἔτι ὁ αὐτὸς Κλέαρχος καὶ ταῦτά
 φησι, σαφέστερον τοῦ Κυρηναίου Φιλοστεφάνου, οὗ
 πρότερον ἐμνήσθη (p. 331d)· 'ἐπεὶ τινες τῶν ἰχθύων f
 οὐκ ἔχοντες βρόγχον φθέγγονται. τοιοῦτοι δ' εἰσὶν
 25 οἱ περὶ Κλείτορα τῆς Ἀρκαδίας ἐν τῷ Λάδωνι καλου-
 μένῳ ποταμῷ· φθέγγονται γὰρ καὶ πολὺν ἤχον ἀπο-
 τελοῦσιν.' Νικόλαος δ' ὁ Λαμασκηνὸς ἐν τῇ τετάρτῃ
 πρὸς ταῖς ἑκατὸν τῶν ἱστοριῶν (FHG III 416) 'περὶ
 Ἀπάμειαν, φησί, τὴν Φρυγιακὴν κατὰ τὰ Μιθριδατικά

16 παρευδιστάς AC: corr. nescio quis apud Dalecampium

17 ελώριος AC: corr. Wilam 21 ἀποκυβιστήση C

σεισμῶν γενομένων ἀνεφάνησαν περὶ τὴν χώραν αὐτῶν
λίμναι τε [αί] πρότερον οὐκ οὔσαι καὶ ποταμοὶ καὶ
ἄλλαι πηγαὶ ὑπὸ τῆς κινήσεως ἀνοιχθεῖσαι, πολλαὶ δὲ
καὶ ἠφανίσθησαν, τοσοῦτόν τε ἄλλο ἀνέβλυσεν αὐτῶν
ἐν τῇ γῆ πικρὸν τε καὶ γλαυκὸν ὕδωρ, πλείστον ὅσον 5
ἀπεχούσης τῶν τόπων τῆς θαλάσσης, ὥστε ὀστρέων
333 πλησθῆναι τὸν πλησίον τόπον ἅπαντα καὶ ἰχθύων
τῶν τε ἄλλων ὅσα τρέφει ἡ θάλασσα. οἶδα δὲ καὶ
πολλαχοῦ ὕσαντα τὸν θεὸν ἰχθύσι· Φαινίας γοῦν ἐν
δευτέρῳ πρυτάνεων Ἑρσειῶν (FHG II 294) ἐν Χερρο- 10
νήσῳ φησὶν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὕσαι τὸν θεὸν ἰχθύας.
καὶ Φύλαρχος δ' ἐν τετάρτῃ (FHG I 335) ἑωρακέναι
τινὰς πολλαχοῦ τὸν θεὸν ὕσαντα ἰχθύσι, πολλάκις δὲ
καὶ γυρίνοις τοῦ αὐτοῦ συμβαίνοντος [καὶ ἐπὶ βατρά-
χων]. Ἡρακλείδης γοῦν ὁ Λέμβος ἐν τῇ κα' τῶν 15
ἱστοριῶν (FHG III 168) 'περὶ τὴν Παιονίαν καὶ Δαρ-
δανίαν βατράχους, φησὶν, ὕσεν ὁ θεὸς καὶ τοσοῦτο
αὐτῶν ἐγένετο τὸ πληῆθος ὡς τὰς οἰκίας καὶ τὰς ὁδοὺς
b πλήρεις εἶναι. τὰς μὲν οὖν πρώτας ἡμέρας κτείνοντες 20
τούτους καὶ συγκλείοντες τὰς οἰκίας διεκαρτέρουν· ὡς
δ' οὐδὲν ἤννου, ἀλλὰ τὰ τε σκευὴ ἐπληροῦτο καὶ μετὰ
τῶν ἐδεσμάτων εὐρίσκοντο συνεψόμενοι καὶ συνοπτιώ-
μενοι οἱ βάτραχοι καὶ πρὸς τούτοις οὔτε τοῖς ὕδασιν
ἦν χρῆσθαι οὔτε τοὺς πόδας ἐπὶ τὴν γῆν θεῖναι συσ-
σεωρευμένων αὐτῶν, ἐνοχλούμενοι δὲ καὶ ὑπὸ τῆς 25
τῶν τετελευτηκότων ὀδμῆς ἐφυγον τὴν χώραν.' 7. οἶδα
δὲ καὶ Ποσειδώνιον τὸν ἀπὸ τῆς στοᾶς εἰπόντα καὶ
περὶ πλήθους ἰχθύων τάδε (FHG III 254)· 'ὅτε Τρύφων

2 [αί] K 5 γλαυκὸν corr. in γλυκὸ C 14 καὶ πυροῖς
A: corr. Dobr καὶ ἐπὶ βατράχων del. Dobr (cf. Plat. Theaet. 161 d
et Ael. anim. 17,41 βάτραχοι ἡμιτελεῖς) 23 οὐδέτοις AC: corr. D.

ἰ Ἀπαμεύς ὁ τὴν τῶν Σύρων βασιλείαν ἀρπάσας c
 ἐπολεμείτο ὑπὸ Σαρπηδόνης τοῦ Δημητρίου στρατηγοῦ
 περὶ Πτολεμαίδα πόλιν καὶ ὡς ὁ Σαρπηδῶν ληφθεὶς
 ἀνεχώρησεν εἰς τὴν μεσόγαϊαν μετὰ τῶν ἰδίων στρα-
 5 τιωτῶν, οἱ δὲ τοῦ Τρύφωνος ᾤδενον κατὰ τὸ πλη-
 σιάλον νικήσαντες τῇ μάχῃ, ἐξαίφνης πελάγιον κῦμα
 ἔξαρθὲν μετέωρον εἰς ὕψος ἑξαίσιον ἐπῆλθεν τῇ γῆ
 καὶ πάντας αὐτοὺς ἐπέκλυσεν διέφθειρέν τε ὑποβρυ-
 χίους, ἰχθύων τε πολὺν σωρὸν ἀναχωροῦν τὸ κῦμα
 10 μετὰ τῶν νεκρῶν κατέλιπε. καὶ οἱ περὶ τὸν Σαρπη- d
 δῶνα ἀκούσαντες τὴν συμφορὰν ἐπελθόντες τοῖς μὲν
 τῶν πολεμίων σώμασιν ἐφήσθησαν, ἰχθύων δὲ ἀφθο-
 νίαν ἀπηνέγκαντο καὶ ἔθυσαν Ποσειδῶνι τροπαίῳ
 πρὸς τοῖς προαστείοις τῆς πόλεως. 8. οὐ κατασιωπή-
 15 σομαι δὲ οὐδὲ τοὺς ἐν Λυκίᾳ ἰχθυομάντις ἄνδρας,
 περὶ ὧν ἱστορεῖ Πολύχαρμος ἐν δευτέρῳ Λυκιακῶν
 (FHG IV 479) γράφων οὕτως· ὅταν γὰρ διέλθῃσι πρὸς
 τὴν θάλασσαν, οὗ τὸ ἄλσος ἐστὶ πρὸς τῷ αἰγιαλῷ
 τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ δῖνα ἐπὶ τῆς ἀμάθου,
 20 παραγίνονται ἔχοντες οἱ μαντευόμενοι ὀβελίσκους δύο
 ξυλίνοους, ἔχοντας ἐφ' ἑκατέρῳ σάρκας ὀπτάς ἀριθμῷ e
 δέκα. καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς κἀθεται πρὸς τῷ ἄλσει σιωπῇ,
 ὁ δὲ μαντευόμενος ἐμβάλλει τοὺς ὀβελίσκους εἰς τὴν
 δῖναν καὶ ἀποθεωρεῖ τὸ γινόμενον. μετὰ δὲ τὴν ἐμ-
 25 βολὴν τῶν ὀβελίσκων πληροῦται θαλάσσης ἡ δῖνα καὶ
 παραγίνεται ἰχθύων πλῆθος τοσοῦτον [καὶ τοιοῦτον]
 ὥστ' ἐκπλήττεσθαι τὸ ἄορατον τοῦ πράγματος, τῷ δὲ

3 λίμνην (pro πόλιν) C 5. 6 πλυσιαλον A: corr. C 6 τὴν
 μάχην C 12 ἐφέλσθησαν A: corr. C δὲ C: τε A 19 fort.
 τὸ Ἀπόλλωνος 26 [καὶ τοιοῦτον] K 27 τὸ ὄρατον A: corr.
 Mein

μεγέθει <τοιούτων> ὥστε καὶ εὐλαβηθῆναι. ὅταν δὲ ἀπαγγείλῃ τὰ εἶδη τῶν ἰχθύων ὁ προφήτης, οὕτως τὸν χρησμὸν λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως ὁ μαντευόμενος f περὶ ὧν ἠΐξαστο. φαίνονται δὲ ὄρφοι, γλαῦκοι, ἐνίοτε δὲ φάλλαινα ἢ πρίστεις, πολλοὶ δὲ καὶ ἀόρατοι ἰχθύς 5 καὶ ξένοι τῇ ὄψει. Ἀρτεμίδωρος δ' ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν Γεωγραφομένων λέγεσθαι φησιν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων πηγῆν ἀναδίδοσθαι γλυκέος ὕδατος, ὅθεν συμβαίνειν δίνας γίνεσθαι· γίνεσθαι δὲ καὶ ἰχθύας ἐν τῷ δινάζοντι τόπῳ μεγάλους. τούτοις δὲ οἱ θυσιά- 10 ζοντες ἐμβάλλουσιν ἀπαρχὰς τῶν θυσιαζομένων ἐπὶ ξυλίνων ὀβελίσκων ἀνακείροντες κρέα ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ 334 καὶ μάζας καὶ ἄρτους. ὀνομάζεται δὲ ὁ λιμὴν καὶ ὁ τόπος οὗτος Δίνος. 9. οἶδα δὲ καὶ Φύλαρχον εἰρηκότα που (FHG I 334) περὶ μεγάλων ἰχθύων καὶ τῶν 15 συμπεμφθέντων αὐτοῖς σύκων χλωρῶν, ὅτι αἰνιττόμενος Πάτροκλος ὁ Πτολεμαίου στρατηγὸς Ἀντιγόνῳ τῷ βασιλεῖ ἐπεμπευ, ὡς Δαρείῳ Σκύθαι ἐπεροχόμενα αὐτῶν τῇ χώρᾳ· ἐπεμψαν γὰρ οὗτοι μὲν, ὡς φησιν Ἡρόδοτος (IV 131), ὄρνιν καὶ οἰστὸν καὶ βάτραχον· 20 ἀλλ' ὁ γε Πάτροκλος, ὡς διὰ τῆς τρίτης τῶν ἱστοριῶν φησιν ὁ Φύλαρχος, πεμφθέντων τῶν προειρημένων b σύκων καὶ ἰχθύων. ἐτύγχανεν δὲ κωθωνιζόμενος ὁ βασιλεὺς καὶ ὡς πάντες διηποροῦντο ἐπὶ τοῖς δώροισι, ὁ Ἀντίγονος γελάσας πρὸς τοὺς φίλους ἔφη γινώσκειν 25 τί βούλεται τὰ ξένια· ἢ γὰρ θαλαττοκρατεῖν ἡμᾶς φησι Πάτροκλος ἢ τῶν σύκων τρώγειν. 10. οὐ λανθάνει δὲ με καὶ ὅτι κοινῶς πάντες οἱ ἰχθύες καμα-

1 τοιούτων add. K (μεγέθει δὲ τοιούτων C) 5 πρίστεις A πρη-
 ἰδων (mutata structura) C ἀόρατοι A 12 ἀνακείροντες A:
 Mus 16 sqq. haec pessime truncata 26 δεῖν ἡμᾶς Madvig

σῆνες ὑπὸ Ἐμπεδοκλέους ἐλέχθησαν τοῦ φυσικοῦ οὔτως (v. 214 St)

πῶς καὶ δένδρεα μακρὰ καὶ εἰνάλιοι καμασῆνες,
καὶ ὅτι ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας ἔπη, εἶτε Κύπριός τις
5 ἔστιν ἢ Σταστίνος ἢ ὅστις δὴ ποτε χάρει ὀνομαζό-
μενος, τὴν Νέμεσιν ποιεῖ διακομμένην ὑπὸ Διὸς καὶ
εἰς ἰχθὺν μεταμορφουμένην διὰ τούτων (fr. 6 K).

τούς δὲ μετὰ τριτάτην Ἐλένην τέκε, θαῦμα βρο-
τοῖσι·

- 10 τὴν ποτε καλλίκομος Νέμεσις φιλότῃ μιγεῖσα
Ζηνὶ θεῶν βασιλῆι τέκεν κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης.
φευγὲ γὰρ οὐδ' ἔθελεν μιχθήμεναι ἐν φιλότῃ
5 πατρὶ Διὶ Κρονίῳ· ἐτείρετο γὰρ φρένας αἰδοῖ δ
καὶ νεμέσει· κατὰ γῆν δὲ καὶ ἀτρύγετον μέλαν ὕδωρ
15 φεῦγεν, Ζεὺς δ' ἐδίωκε· λαβεῖν δ' ἐλίλαίετο θυμῷ
ἄλλοτε μὲν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἰχθύϊ εἰδομένην, πόντον πολὺν ἐξορόθουνεν,
10 ἄλλοτ' ἀν' Ὠκεανὸν ποταμον καὶ πείρατα γαίης,
ἄλλοτ' ἀν' ἠπειρον πολυβάλακα. γίνετο δ' αἰεὶ
20 θηρὶ ὅσ' ἠπειρος αἰνὰ τρέφει, ὄφρα φύγοι νιν.
11. οἶδα δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν ἀπόπυρον καλουμένην ε
περὶ τὴν Βόλβην λίμνην, περὶ ἧς Ἡγήσανδρος
ἐν τοῖς ὑπομνήμασι φησὶν οὔτως (FHG IV 420)· Ἐπολ-
λωνίαν τὴν Χαλκιδικὴν δύο ποταμοὶ περιρρέουσιν
25 Ἀμμίτης καὶ Ὀλυνθιακός· ἐμβάλλουσι δ' ἀμφοτέρω
εἰς τὴν Βόλβην λίμνην. ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀλυνθιακοῦ μνη-
μεῖόν ἐστιν Ὀλύνθου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Βόλβης υἱοῦ.

2, 3 οὔτως πως· καὶ A 8 τοῖς δὲ A: corr. Mein τέκε
corruptum 14 καταπην A: corr. Iunius 17 fort. ἐξοροθάνων
19 γίνετο A 20 θηρία ὅσ' A: corr. Schw fort. αἰνὰ τρέφει
24 ῥέουσιν A: corr. K

ἰχθῦς εὐρεῖν τοὺς καλουμένους ὕκας καὶ τούτους ἐγκύους· δι' οὓς οἰωνισαμένους Ἰταρον ὀνομάσαι τὸ χωρίον. Ζηνόδοτος δὲ φησι Κυρηναίους τὸν ὕκην ἐρυθρίνον καλεῖν. Ἐρμιππος δὲ ὁ Συμυραῖος ἐν τοῖς
 c περὶ Ἰππώνακτος (FHG III 52) ὕκην ἀκούει τὴν λουλίδα· 5
 εἶναι δ' αὐτὴν δυσθήρατον. διὸ καὶ Φιλητᾶν φάναι (fr. 17 Bgk)·

οὐδ' ὕκης ἰχθῦς ἔσχατος ἐξέφυγε.

133. ΦΑΓΡΟΣ. Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων παραπλήσιά φησιν εἶναι φάγγρον, ἐρυθρίνον, ἥπατον. 10
 ἐμνημόνευσε δ' αὐτοῦ καὶ Νουμήνιος ἐν τοῖς προκειμένοις (litt. b). Ἀριστοτέλης δὲ σαρκοφάγον φησὶν (p. 317 R) αὐτὸν εἶναι καὶ μονήρη καρδίαν τε ἔχειν τριγώνου ἀκμάζειν τε ἕαρος. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμφ φησὶν (p. 237 L)· 15

ἀόνες φάγγροι τε καὶ λάβρακες.

d μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Μεταγένης ἐν Θουριοπέρ-
 σαις. Ἀμειψίας δ' ἐν Κόννῳ (I 672 K)·

ὄρφῳσι σελαχίοις τε καὶ φάγγροις βοράν.

Ἰκέσιος δὲ φησι· φάγγροι καὶ χρομίς καὶ ἀνθίας καὶ 20
 ἀκαρῶνες καὶ ὄρφοι καὶ συνόδοντες καὶ συναργίδες τῷ μὲν γένει παραπλήσιοι ὑπάρχουσιν· γλυκεῖς τε γὰρ καὶ παραστύφοντες καὶ τρόφιμοι· κατὰ λόγον δὲ καὶ δυσέκκριτοι. τροφιμώτεροι δ' αὐτῶν οἱ σαρκώδεις καὶ γεωδέστεροι ἐλάττονά τε πιμελὴν ἔχοντες. Ἀρχέ- 25
 στρατος δὲ φησι· Σειρίου ἀντέλλοντος· δεῖν τὸν φάγγρον ἐσθίειν (fr. 45 R)·

Δήλω τ' Εἰρετρία τε κατ' εὐλιμένους ἀλὸς οἴκους.

2 ὕκκαρον AC 6 φιλίταν A: corr. C 8 ὕκη AC: corr.
 Di 16 λονες A: corr. p. 321d 19 ὄρφοις A: corr. Bgk
 βοράν p. 315c: ασιβορα A 28 δήλω C: δόλω A

τὴν κεφαλὴν δ' αὐτοῦ μόνου ὄνοῦ καὶ μετ' ἐκείνης ὁ
 οὔρατον· τὰ δὲ λοιπὰ δόμον μηδ' εἰσενέγκης.
 μνημονεύει τοῦ φάργου καὶ Στρατίτις ἐν Αἰημονμέδα
 (I 718 K)·

5 πολλοὺς δὴ μεγάλους τε φάργους ἐγκάψας.
 καὶ ἐν Φιλοκτῆτη (I 724 K)·

κατ' εἰς ἀγορὰν ἐλθόντες ἀδρούς
 ὀψωνοῦσιν μεγάλους τε φάργους
 καὶ Κοπάδων ἀπαλῶν τεμάχη
 10 στρογγυλοπλεύρων.

ἔστι δὲ καὶ γένος λίθου φάργος. ἡ γὰρ ἀκόνη κατα
 Κρητὰς φάργος, ὡς φησι Σιμίαις. f

134. ΧΑΝΝΑΙ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἑβας γάμῳ (p. 235 L)·
 μεγαλοχάσμονάς τε χάννας κῆκτραπελογαστροφας
 15 ὄνους.

Νουμήνιος ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 10 B)·

χάννους τ' ἐγγέλνός τε καὶ ἐννυχίην πύτινον.
 μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
 Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζῴων (p. 296 R) ποικι-
 20 ερουθρομέλαιναν αὐτὴν ὀνομάζει καὶ ποικιλόγραμμον
 διὰ τὸ μελαίναις γραμμαῖς πεποικίλθαι.

135. ΧΡΟΜΙΣ. καὶ τούτου μνημονεύει Ἐπίχαρμος 328
 λέγων (p. 232 L)·

καὶ σκιφίας χρομίος θ', ὃς ἐν τῷ ἤρι καττιν' Ἀνάτιον
 25 ἰχθύων πάντων ἄριστος.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 8 B)·

2 δόμον σοῦ μηδ' ἔσεν. Mein. 5 πολλοὺς ἤδη Mein ἐγκύ-
 φας A: corr. Cas 10 στρογγυλοπλευρων A: corr. Schw
 14 μεγαλοχάσμονας et κηκτραπ. A: cf. p. 315f 17 τεπελίαστε
 A: cf. p. 304e 19. 20 ποικιλέρουθρον μέλ. AC: corr. Mein
 24 χρομίαις τε ἄς ἐν et κατα τὸν A: cf. p. 282b

ὑκην ἢ κάλλιχθον, ὅτε χροῖμιν, ἄλλοτε δ' ὄρφον.
καὶ Ἀρχέστρατος (fr. 46 R)·

τὸν χροῖμιν ἐν Πέλλῃ λήψῃ μέγαν (ἐστὶ δὲ πίων
ἂν θέρος ἦ) καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ.

136. ΧΡΥΣΟΦΡΥΣ. Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι (I 682)· 5
λερούς Ἀφροδίτης χρυσόφρου Κυθηρίας.

b τοὺς δ' ἰχθύς τούτους φησὶν Ἰκείσιος καὶ τῇ γλυκύ-
τητι καὶ τῇ ἄλλῃ εὐστομίᾳ πάντων εἶναι ἀρίστους.
εἰσὶ δὲ καὶ τροφιμώτατοι. τίκτουσι δέ, ὡς φησὶν
Ἀριστοτέλης (h. a. 543 b 3), ὁμοίως τοῖς κεστρεῦσιν 10
οὗ ἂν ποταμοὶ ῥέωσιν. μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ἐπί-
χαρμος ἐν Μούσαις καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
Εὐπολις δ' ἐν Κόλαξί φησὶν (I 298 K)·

δραχμῶν ἑκατὸν ἰχθύς ἐώνημαι μόνον

ὀκτὼ λάβρακας, χρυσόφρου δὲ δώδεκα.

15

ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς ὑποθήκαις λέγει
(fr. 47 R)·

χρυσόφρου ἐξ' Ἐφέσου τὸν πίονα μὴ παράλειπε,

c ὃν κείνοι καλέουσιν ἰωνίσκον· λαβὲ δ' αὐτὸν
θρέμμα Σελινούντος σεμνοῦ. πλῆνον δέ νιν ὀρθῶς, 20
εἰθ' ὅλον ὀπτήσας παράθες, κἂν ἦ δεκάπηγυς.

137. ΧΑΛΚΙΔΕΣ καὶ τὰ ὅμοια, θρίσσαι, τριχίδες,
ἐρίτιμοι. Ἰκείσιός φησὶν· αἱ λεγόμεναι χαλκίδες
καὶ οἱ τράγοι καὶ αἱ θραφίδες καὶ <αἱ> θρίσσαι ἀγ-
ρώδεις καὶ ἀλιπεῖς καὶ ἄγυλοι. Ἐπίχαρμος δ' ἐν 25
Ἴβρας γάμῳ (p. 237 L)·

χαλκίδες θ' ὕες τε ἰερακές τε χῶ πίων κύων.

d Δωρίων δὲ χαλκιδικὰς αὐτὰς ὀνομάζει. Νουμήνιος
δέ φησι (fr. 19 B)·

1 ὅτε Wilam: ἦδ' AC 6 ἱερὸς C, ἱερὸς Bothe χρυσο-
φρου A 14 ἐσσημενος μόνον A: corr. Pors 24 αἱ add. Mein

- σὺ δ' ἂν καὶ χαλκίδ' ἐκείνην
 αὐτως ἀμπεύραις ὀλίγην καὶ μαινίδα.
 διαφέρει δὲ τῆς χαλκίδος ὁ χαλκεύς, οὗ μνημονεύει
 Ἡρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῷ καὶ Εὐθύδημος ἐν τῷ
 5 περὶ ταρίχων λέγων αὐτοὺς γίνεσθαι ἐν τῇ Κυζικηνῶν
 χώρα περιφερεῖς τε εἶναι καὶ κυκλοειδεῖς. ΘΡΗΣΣΩΝ
 δὲ μέμνηται Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων καὶ
 ἰχθύων (p. 298 R) ἐν τούτοις· 'μόνιμα θρίσσα, ἐγκρασί- e
 χολος, μεμβράς, κορακίνος, ἐρυθρίνος, τριχίς.' ΤΡΙ-
 10 ΧΙΔΩΝ δὲ Εὐπόλις ἐν Κόλαξιν (I 299 K)
 ἐκεῖνος ἦν φειδωλός, ὃς ἐπὶ τοῦ βίου
 πρὸ τοῦ πολέμου μὲν τριχίδας ὠψώνησ' ἄπαξ,
 ὅτε τὰν Σάμῳ δ' ἦν, ἡμιωβελίου κρέα.
 Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι (662)
 15 αἱ τριχίδες εἰ γενοῖαθ' ἑκατον τοῦβολοῦ.
 Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων καὶ τῆς ποταμίας
 μέμνηται θρίσσης καὶ τὴν τριχίδα τριχίαν ὀνομάζει.
 Νικοχάρης Αἰηνίαις (I 772 K)
 τριχίας δὲ καὶ τὰς πρημνάδας τὰς θυννίδας
 20 ἐπὶ δεῖπνον ἠκούσας ὑπερπληθεῖς . . .
 πρημνάδας δὲ τὰς θυννίδας ἔλεγον. Πλάτων Εὐρώπῃ †
 (I 611 K)
 ἄλιευμένος ποτ' αὐτὸν εἶλον ἀνδράχην
 μετὰ πρημνάδων κᾶπειτ' ἀφήχ' ὅτι ἦν βόαξ.
 25 ὁμοίως δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ἐμπύρ ζώων μορίων·
 ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ <περὶ> ζωικῶν (p. 298 R) τρι-
- 1 χαλκίδα κείνη Birt 2 ἀμπεύραιο A: corr. C καὶ ὀλίγην AC
 corr. Birt 8 μονηρη <μὲν . . . συναγελαστικά δὲ> θρίσσα Rose
 9. 10 τριχιῶν A: corr. C 15 γένοιοντο A 19 τριχιάδας et πρη-
 μάδας A: corr. Schw 23 ἀλιευμένος AC: corr. Cas εἶδον AC:
 corr. Mein ἀνδράχμη A ἀνδραχθῆ C: corr. Mein 24 ἀφήκειν
 AC: corr. Mein 26 περὶ add. Rose

χίδα. τῶν δὲ λεγομένων ἐστὶ ὅτι ἦδεται ὀρχήσει καὶ
 ᾠδῇ καὶ ἀκούσασα ἀναπηδᾷ ἐκ τῆς θαλάσσης. τῶν δ'
 ΕΡΙΤΙΜΩΝ μέμνηται Δωρίων λέγων κατὰ τὸ αὐτὸ
 ποιεῖν ταῖς χαλκίσι, ἦδεῖς δ' εἶναι τὰς ἐν ὑποτρίμ-
 ματι. Ἐπαίνετος δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησί· γαλῆν, 5
 σμαρίδα, ἣν ἐνιοὶ καλοῦσι κυνὸς εὐναί, χαλκίδας, ἃς
 329καλοῦσι καὶ σαρδίνους, ἐριτίμους, ἰέρακα, χελιδόνα.
 Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων ἱστορίας σαρδίνους
 αὐτὰς καλεῖ. Καλλίμαχος δ' ἐν ἐθνικαῖς ὀνομασίαις
 (fr. 38 Sch) γράφει οὕτως· ἐγκρασίχολος, ἐρίτιμος Χαλ- 10
 κηδόριοι. τριχίδια, χαλκίς, ἰκταρ, ἀθερίνη. ἐν ἄλλῳ
 δὲ μέρει καταλέγων ἰχθύων ὀνομασίας φησίν· ὄξαινα,
 ὀσμύλιον Θούριοι. ἰσάπες, ἐρίτιμοι Ἀθηναῖοι. τῶν δὲ
 ἰώπων μνημονεύει Νίκανδρος ἐν β' Οἰταικῶν (fr. 18 Sch)
 ὡς δ' ὀπότ' ἀμφ' ἀγέλησι νεηγενέεσσιν ἰώπων 15
 ἢ φάγροι ἢ σκῶπες ἀρείονες ἢ καὶ ὄρφος.

b Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὀλκάσιν (I 500 K)

ὦ κακοδαίμων ὅστις ἐν ἄλλῃ πρῶτον τριχίδων ἀπε-
 βάφθη.

τοὺς γὰρ εἰς το ἀπανθρακίζειν ἐπιτηδεῖους ἰχθῦς εἰς 20
 ἄλμην ἀπέβαπτον, ἣν καὶ Θασίαν ἐκάλοιν ἄλμην. ὡς
 καὶ ἐν Σφηξίν ὁ αὐτός φησιν ποιητῆς (1127)

καὶ γὰρ πρότερον δις ἀνθρακίδων ἄλμην πίων.

138. ΘΡΑΙΤΤΑΙ. ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμὲν
 προδιειλέγεμθά τε περὶ θρισσῶν, φέρε εἰπόμεν τίνες 25
 εἰσὶν αἱ παρὰ Ἀρχίππῳ ἐν Ἰχθύσι τῷ δράματι θροῦτ-
 ται. κατὰ τὰς συγγραφὰς γὰρ τῶν ἰχθύων καὶ Ἀθη-

1 ἐσσι A: ἐστιν ὅτι Schw. 2 ἀκούσας A ἀκούουσαν C:
 corr. K 4 αὐτὰς ἐν K 6 σμαρίδα A: corr. p. 313b ἃς Di:
 τὰς AC 7 potius σαργίνους 11 ἰκτάρα Hes post ἀθερίνη add.
 Ἀθηναῖοι Mein 14 ἐν βοιωτιανῶν A: corr. Di 17 ἢ ἀρείονες et
 ὄρφροι Mein 18 κακοδαίμων AC: corr. Brunck 27 κατὰ Mus: καὶ A

ναίων ταυτὶ πεποίηκεν (I 684 K)· ἄποδοῦναι δ' ὅσα c
 ἔχομεν ἀλλήλων, ἡμᾶς μὲν τὰς Θοράττας καὶ Ἀθερίνην
 τὴν ἀύλητρίδα καὶ Σηπλίαν τὴν Θύρσου καὶ τοὺς Τρι-
 γλίας καὶ Εὐκλείδην τὸν ἄρξαντα καὶ Ἀναγρουνοτόθεν
 5 τοὺς Κορακίωνα καὶ Κωβιοῦ τοῦ Σαλαμινίου τόκον
 καὶ Βάτραχον τὸν πάρεδρον τὸν ἐξ Ὁρεοῦ· ἐν τούτοις
 ἂν τις ζητήσῃε ποίας θοράττας παρὰ τοῖς ἰχθύσιον εἶναι
 συμβέβηκεν, ἃς ἀποδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις συντίθενται.
 ἐπεὶ οὖν ἰδίᾳ μοι συγγέγραπται τι περὶ τούτου, αὐτὰ
 10 τὰ καιριώτατα νῦν λέξω. ἰχθύδιον οὖν ἐστὶν ἀληθῶς d
 ἢ θοράττα θαλάττιον. καὶ μνημονεύει αὐτοῦ Μνησί-
 μαχος ἐν Ἰπποτρόφῳ· ποιητῆς δ' ἐστὶν οὗτος τῆς
 μέσης κωμωδίας· λέγει δ' οὕτως (II 438, 40 K)·

μύλλος, λεβίας, σπάρος, αἰολίας,
 15 θοράττα, χελιδῶν, καρὶς, τευθίς.
 Δωρόθεος δ' ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐν τῷ ὀγδόῳ πρὸς τοῖς
 ἑκατὶν τῆς λέξεων συνάγωγῆς θέτταν γράφει, ἥτοι
 ἡμαρτημένῳ περιτυχῶν τῷ δράματι ἢ διὰ τὸ ἄηθες
 τοῦ ὀνόματος αὐτὸς διορθώσας ἐξήνεγκεν. ὅπως δ'
 20 οὐδ' ἐστὶ τὸ [τῆς θοράττης] ὄνομα παρὰ οὐδενὶ τῶν
 Ἀττικῶν. ὅτι δὲ θοράτταν ἔλεγον το θαλάττιον ἰχθύ- e
 διον καὶ Ἀναξανδρίδης παρίστησιν ἐν Λυκούργῳ
 λέγων οὕτως (II 144 K)·

καὶ συμπαίξειν κορακινιδίους
 25 μετὰ περικιδίων καὶ θοραττιδίων.
 καὶ Ἀντιφάνης ἐν Τυρορηνῷ (II 103 K)·
 δήμου δ' Ἀλαιεύς ἐστιν. Β. ἐν γὰρ τοῦτό μοι
 τὸ λοιπὸν ἐστὶν, καὶ κακῶς ἀκούσομαι.

5 κορακίωντας A: corr. C σαλαμίνου A: corr. C 17 λέξεως
 A: corr. Cas 20 glossam del. K 24 συμπλαίξειν A: cf. p. 105f
 28 ἐτι λοιπὸν ἦν ὅτι (melius puto ἐσθ' ὅτι καὶ) Herw

B. τί δῆτα τοῦτο; *A.* θροᾶτταν ἢ ψῆττάν τιν' ἢ
 μύραιναιαν ἢ κακόν τί μοι δώσει μέγα
 5 θαλάττιον.

139. ΨΗΤΤΑΙ. ταύτας Διοκλῆς ἐν τοῖς ξηροτέροις
 f καταριθμεῖται. Σπεύσιππος δ' ἐν β' Ὁμοίων παρα- 5
 πλήσιά φησιν εἶναι ψῆτταν, βούγλωσσον, ταινίαν. Ἀρι-
 στοτέλης δ' ἐν ε' ζῴων μορίων (p. 542 b 32) γράφει·
 ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἰχθύων οἱ πλείστοι ἄπαξ τίκτουσιν,
 οἷον οἱ χυτοὶ οἱ τῷ δικτύῳ περιεχόμενοι, χρόμις, ψῆττα,
 330 θύννος, πηλαμύς, κεστρεύς, χαλκίδες καὶ τὰ τοιαῦτα.¹⁰
 ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν (p. 295 R) ἑελάχη, φησί, βοῦς,
 τρυγῶν, νάρκη, βατίς, βάτραχος, βούγλωττος, ψῆττα,
 μῦς.¹¹ Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων γράφει· τῶν
 δὲ πλατέων βούγλωττον, ψῆτταν, ἔσχαρον, ὃν καλοῦσι
 καὶ κόριν.¹² βουγλώσσους δ' ὀνομάζει καὶ Ἐπίχαρμος 15
 ἐν Ἡβας γάμφ (p. 234 L):

ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος.

Αυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν ἐπιστολαῖς τὰς καλλίστας
 γίνεσθαι φησι ψήττας περὶ Ἐλευσίνα τῆς Ἀττικῆς.
 Ἀρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 51 R):

20

εἶτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην καὶ τὴν ὑπόρηχην
 b βούγλωσσον . . . περὶ Χαλκίδα κεδνήν.

Ῥωμαῖοι δὲ καλοῦσι τὴν ψῆτταν ῥόμβον, καὶ ἐστὶ τὸ
 ὄνομα Ἑλληνικόν. Ναυσικράτης ἐν Ναυκλήροις
 προειπὼν δὲ περὶ γλαύκου τοῦ ἰχθύος ἐπιφέρει (IV 577 M):¹³ 25
 αὶ ξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων Αἰξωνικὸς
 πασῶν ἀρίστας ἐντόπους παιδεύεται·
 αἷς καὶ θεὰν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,

8 ἰχθυῶν AC 12 βουγλωττα AC: corr. Schw verba
 mutila esse notat Rondelet 17 οἱ αἰνίδες A cf. p. 326 e
 22 βουγλωσσα A: corr. C cf. p. 288 b 26 ἔξωνικὸς A

σῆνες ἐπὶ Ἐμπεδοκλείους ἐλέχθησαν τοῦ φυσικοῦ οὕτως (v. 214 St)

πῶς καὶ δένδρα μακρὰ καὶ εἰνάλιοι καμασῆνες,
καὶ οὗτοι ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας ἔπη, εἴτε Κύπριός τις
ἴσται ἢ Σταστίνος ἢ ὅστις δὴ ποτε χαίρει ὀνομαζό-
ματος, τὴν Νέμεσιν ποιεῖ διακομμένην ὑπὸ Διὸς καὶ
ἐς ἰχθῶν μεταμορφουμένην διὰ τούτων (fr. 6 K)

τοὺς δὲ μετὰ τριτάτην Ἐλένην τέκε, θαῦμα βρο-
τοῖσι·

τὴν ποτὶ καλλίκομος Νέμεσις φιλόττη μιγεῖσα
Ζηνὶ θεῶν βασιλῆι τέκεν κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης.
φεῦγε γὰρ οὐδ' ἔθελεν μιχθῆμεναι ἐν φιλόττη
κατὰ Διὶ Κρονίῳ· ἐτείρετο γὰρ φρένας αἰδοῖ

καὶ νεμέσει· κατὰ γῆν δὲ καὶ ἀτρύγετον μέλαν ὕδωρ
φεῦγεν, Ζεὺς δ' ἐδίωκε· λαβεῖν δ' ἔλλιπαίετο θυμῷ
ἄλλοτε μὲν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἰχθῶν εἰδομένην, πόντον πολὺν ἐξοροθύνεν,

ἄλλοτε ἂν Ῥωμανὸν ποταμὸν καὶ πείρατα γαίης,
ἄλλοτε ἂν ἠπειρὸν πολυβῶλακα. γίγνεται δ' αἰεὶ

θεοῖς ὅσ' ἠπειρὸς αἰνὰ τρέφει, ὄφρα φύγοι νιν.

11. οἶδα δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν ἀπόπυριν καλουμένην

περὶ τὴν Βόλβην λίμνην, περὶ ἧς Ἡγήσανδρος
ἐν τοῖς ὑπομνήμασι φησὶν οὕτως (FHG IV 420). Ἀπολ-
λωνίαν τὴν Χαλκιδικὴν δύο ποταμοὶ περιφρέουσιν
Ἀμμίτης καὶ Ὀλυνθιακός· ἐμβάλλουσι δ' ἀμφοτέροι
εἰς τὴν Βόλβην λίμνην. ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀλυνθιακοῦ μνη-
μεῖόν ἐστιν Ὀλύνθου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Βόλβης υἱοῦ.

2. 8 οὕτως πως· καὶ A 8 τοῖς δὲ A: corr. Mein τέκε
corruptum 14 καταπην A: corr. Iunius 17 fort. ἐξοροθύνων
19 γίγνεται A 20 θεοῖς ὅσα A: corr. Schw fort. αἰνὰ τρέφει
24 ἴσται A: corr. K

κατὰ δὲ τὸν Ἀνθεστηριῶνα καὶ Ἐλαφηβολιῶνα λέγουσιν οἱ ἐπιχώριοι διότι πέμπει ἡ Βόλβη τὴν ἀπόπυρριν Ὀλύνθῳ, καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἀπέφαντον
 † πλῆθος ἰχθύων ἐκ τῆς λίμνης εἰς τὸν Ὀλυνθιακὸν ἀναβαίνειν ποταμόν. ἐστὶ δὲ βραχὺς, ὥστε μόλις κρύ- 5
 πτειν τὸ σφυρόν· ἀλλ' οὐδὲν ἦττον τοσοῦτον ἐρχεται πλῆθος ἰχθύων ὥστε τοὺς περιοίκους ἅπαντας ἱκανὸν εἰς τὴν ἑαυτῶν χρεῖαν συντιθέναι τάριχος. θαυμαστὸν δὲ ἐστὶ τὸ μὴ παραλλάττειν τὸ τοῦ Ὀλύνθου μηνεῖον. πρότερον μὲν οὖν φασὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἀπολλωνίαν 10
 Ἐλαφηβολιῶνος τὰ νόμιμα συντελεῖν τοῖς τελευτήσασιν, νῦν δ' Ἀνθεστηριῶνος. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν μόνοις τούτοις τοῖς μηνὶ τοὺς ἰχθύς τὴν ἀνάβασιν ποιῆσθαι, ἐν οἷς τοὺς τετελετηκότας εἰώθασιν τιμᾶν.

12. καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ, ἄνδρες ἰχθύες· ὑμεῖς 15
 335 γὰρ πάντα συναθροίσαντες βορὰν ἡμᾶς τοῖς ἰχθύσι παραβεβλήκατε καὶ οὐκ ἐκείνους ἡμῖν, τοσαῦτα εἰπόντες ὅσα οὐδὲ Ἰχθύας ὁ Μεγαρικὸς φιλόσοφος οὐδ' Ἰχθύων· ὄνομα δὲ καὶ τοῦτο κύριον, οὗ μνημονεύει Τηλεκλειδης ἐν Ἀμφικτυόσι (I 212 K). δι' ὑμᾶς δὲ καὶ τῶ παιδί 20
 παρακελεύσομαι κατὰ τοὺς Φερεκράτους Μυρμηκανθρώπους (I 180 K).

μηδέποτ' ἰχθύν, ὦ Δευκαλίων, μηδ' ἦν αἰτῶ πα-
 ραθῆς μοι.

καὶ γὰρ ἐν Δήλῳ φησὶ Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν β' Δη- 25
 λιάδος (FHG IV 493) 'ὅταν θύωσι τῇ Βοριζοῖ — αὕτη δ' ἐστὶν ἡ ἐνυπνιόμαντις· βρίζειν δ' οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι τὸ καθεύδειν (μ 7).

5 ἀναβαίνει Wilam 16 cf. p. 343c 18 ὅσα Cas: ᾧ A
 23 ἦν Di: ἄν A 27 ἐν ὑπνῳ μάντις AC: corr. K coll. Hesych
 s. Βοριζόμαντις

ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἤῶ διαν — . b
 ταύτη οὖν ὅταν θύωσιν αἱ Δηλιάδες, προσφέρουσιν
 αὐτῇ σκάφας πάντων πλήρεις ἀγαθῶν πλὴν ἰχθύων
 διὰ τὸ εὐχεσθαι ταύτη περὶ τε πάντων καὶ ὑπὲρ τῶν
 5 πλοίων σωτηρίας. 13. Χρῦσιππον δ', ἄνδρες φίλοι, τὸν
 τῆς στοᾶς ἡγεμόνα κατὰ πολλὰ θαυμάζων ἔτι μᾶλλον
 ἐπαινῶ τὸν πολυθρόλυhton ἐπὶ τῇ ὀψολογίᾳ Ἀρχέστρατον
 αἰεὶ ποτε μετὰ Φιλαινίδος κατατάττοντα, εἰς ἣν ἀνα-
 φέρεται τὸ περὶ ἀφροδισίων ἀκόλαστον σύγγραμμα, ὅπερ c
 10 φησὶ ποιῆσαι Αἰσχρίων ὁ Σάμιος ἰαμβοποιὸς Πολυ-
 κράτη τὸν σοφιστὴν ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἀνθρώπου σωφρο-
 νεστάτης γενομένης. ἔχει δὲ οὕτως τὰ ἰαμβεῖα (II 517 B)
 ἐγὼ Φιλαινὶς ἰ' πῖβωτος ἀνθρώποις
 ἐνταῦθα γήρα τῷ μακρῷ κεκοίμημαι.
 15 μὴ μ', ὦ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκραν κάμπτων
 χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην·
 5 οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζεῦν, οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους,
 οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημῶδης· d
 Πολυκράτης δὲ τὴν γενῆν Ἀθηναῖος,
 20 λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα,
 ἔγραψεν ἄσφ' ἔγραψ'. ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.
 ἀλλ' οὖν ὃ γε θαυμασιώτατος Χρῦσιππος ἐν τῷ
 πέμπτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς φησι· 'καὶ
 βιβλία τὰ τε Φιλαινίδος καὶ τὴν τοῦ Ἀρχεστράτου
 25 Γαστρονομίαν καὶ δυνάμεις ἐρωτικὰς καὶ συνουσια-
 στικὰς, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς θεραπεύσας ἐμπειροὺς τοι-
 ῶνδε κινήσεῶν τε καὶ σχημάτων καὶ περὶ τὴν τούτων

8 fort. συγκατατάττοντα 10 ἰαμβοθηθιος A: corr. Cas
 12 ἰαμβία A 16 λάσθην A: corr. Cas 17 Ζῆν' Anth. P.
 VII 345 κούρους i. e. φίλος mortuus; κροννοῦς Wilam 18 ἦεν
 A 22 ὃ γε Schw: γε ὁ A 25 βρωτικὰς A: corr. Coraas
 26 fort. θεραπεύσας

e μελέτην γινομένης· καὶ πάλιν· ἔκμανθάνειν τ' αὐτοὺς
 τὰ τοιαῦτα καὶ κτᾶσθαι τὰ περὶ τούτων γεγραμμένα
 Φιλαινίδι καὶ Ἀρχεστράτῳ καὶ τοῖς τὰ ὅμοια γράψασιν·
 κὰν τῷ ἑβδόμῳ δέ φησι· καθάπερ γὰρ οὐκ ἐκμανθά-
 νειν τὰ Φιλαινίδος καὶ τὴν Ἀρχεστράτου Γαστρονομίαν 5
 ἔστιν ὡς φέροντά τι πρὸς τὸ ζῆν ἄμεινον· 14. ὑμεῖς
 δὲ πολλάκις τοῦ Ἀρχεστράτου τούτου μνημονεύσαντες
 ἀκολασίας ἐπληρώσατε τὸ συμπόσιον. τί γὰρ τῶν
 ἐπιτρεῖσθαι δυναμένων παρέλιπεν ὁ καλὸς οὗτος ἐπο-
 f ποιὸς καὶ μόνος ζηλώσας τὸν Σαρδαναπάλλου τοῦ 10
 Ἀνακνυδαράξω βίον, ὃν ἀδιανοητότερον εἶναι <ἢ>
 κατὰ τὴν προσηγορίαν τοῦ πατρὸς Ἀριστοτέλης ἔφη
 (fr. 67 R), ἐφ' οὗ τοῦ τάφου ἐπιγεγράφθαι φησι Χρῦ-
 σιππος τάδε·

336 εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυσ σὸν θυμὸν ἄξεε, 15
 τερπόμενος θαλίησι· θανόντι σοι οὔτις ὄνησις.
 καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμι, Νίνου μεγάλης βασι-
 λεύσας·

κεῖν' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ σὺν ἔρωτι
 5 τέρεπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα λέ- 20
 λυνται.

[ἢδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις, οὐδὲ ποτ' αὐτῆς
 b λήσομαι· ἐκτῆσθω δ' ο θελῶν τὸν ἀπείρουα
 χροσόν.]

καὶ ἐπὶ τῶν Φαιάκων δὲ ὁ ποιητῆς ἔφη (θ 248)· 25
 αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροὶ τε
 εἵματά τ' ἐξημοιβὰ λόετρα τε θερμὰ καὶ εὐναί.
 καὶ ἄλλος δέ τις φησι τῷ Σαρδαναπάλλῳ παραπλή-

10 τὸ (pro τὸν) A 11. 12 <ἢ> Madvig, fort. ἢ αὐτὴν τὴν
 13 τῷ τάφῳ C 16 τοι C 19 ἐβρόχθισα Nauck 20. 21
 λέλειπται alii 22. 23 del. Nauck

σιος, ὑποτιθέμενος καὶ οὗτος τοῖς μὴ σωφρονοῦσι
τοιιάδε (trag. fr. ad. 68 N).

πᾶσιν δὲ θνητοῖς βούλομαι παραινέσαι
τοῦφήμερον ζῆν ἡδέως· ὁ γὰρ θανῶν
5 τὸ μηδέν ἐστὶ καὶ σκιά κατὰ χθονός.
μικροῦ δὲ βίотου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεῶν.
καὶ Ἄμφις δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Ἰαλέμῳ (II 242 K)
φησί·

ὅστις δὲ θνητὸς γενόμενος μὴ τῷ βίῳ
10 ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν, τὰ δ' ἄλλ' ἔᾶ,
μάταιός ἐστιν ἐν γ' ἔμοι καὶ τοῖς σοφοῖς
κριταῖς ἅπασιν ἐκ θεῶν τε δυστυχῆς.
καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ δὲ Γυναικοκρατία τὰ ὅμοια
λέγει (II 238 K).

15 πῖνε, παῖξε· θνητὸς ὁ βίος, ὀλίγος οὐπὶ γῆ χρόνος·
ὁ θάνατος δ' ἀθάνατός ἐστιν, ἂν ἄπαξ τις ἀποθάνῃ.
καὶ Βακχίδας δὲ τις τὸν αὐτὸν Σαρδαναπάλλῳ ζήσας δ
βίον ἀποθανῶν ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγεγραμμένον ἔχει·
πιέν, φαγὲν καὶ πάντα τᾶ ψυχᾶ δόμεν·
κῆγῶ γὰρ ἔστακ' ἀντὶ Βακχίδα λίθος.

15. Ἄλεξις δ' ἐν Ἀσωτοδιδασκάλῳ, φησὶ Σωτίων
ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ τῶν Τιμῶνος σίλλων·
(ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀπήντησα τῷ δράματι· πλείονα τῆς μέσης
καλουμένης κωμωδίας ἀναγνοὺς δράματα τῶν ὀκτα-
25 κοσίων καὶ τούτων ἐκλογὰς ποιησάμενος οὐ περιέτυχον
τῷ Ἀσωτοδιδασκάλῳ, ἀλλ' οὐδ' ἀναγραφῆς ἀξιωθέν
τινι σύννοϊδα· οὔτε γὰρ Καλλιμαχος οὔτε Ἀριστοφάνης

4 τοῦφ' ἡμέραν Cas 11 ἐργεμοι A: corr. Iac 15 πῖνε
καὶ παῖξε AC: corr. Muret 16 θάνατος δ' ὁ θάνατος AC:
corr. Pors 20 κῆγῶ AC 22 σίμωνος A: corr. Mus 26. 27
ἀξιωθέντι σύννοϊδα A: corr. K

αὐτὸ ἀνέγραψαν, ἀλλ' οὐδ' οἱ τὰς ἐν Περγάμῳ ἀνα-
 γραφὰς ποιησάμενοι) — ὁ δὲ Σωτίων φησὶν ἐν τῷ
 δράματι Ξανθίαν τινὰ οἰκέτην πεποιῆσθαι προτρεπό-
 μενον ἐπὶ ἡδοναίῃσιν ὁμοδούλους ἑαυτοῦ καὶ λέγοντα
 (Π 306 K)*

- τί ταῦτα ληρεῖς, φληναφῶν ἄνω κάτω
 Λύκειον, Ἀκαδημειαν, ᾿Ωιδεῖον πύλας,
 λήρους σοφιστῶν; οὐδὲ ἐν τούτων καλόν.
 πίνωμεν, ἐμπίνωμεν, ὧ⁵ Σίκων, <Σίκων>,
 f 5 χαίρωμεν, ἕως ἔνεστι τὴν ψυχὴν τρέφειν. 10
 τύρβαζε, Μάνη· γαστροὺς οὐδὲν ἤδιον.
 αὕτη πατήρ σοι καὶ πάλιν μήτηρ μόνη.
 ἀρεταὶ δὲ πρεσβεῖαι τε καὶ στρατηγία
 κόμπω κενὰ φοφοῦντες ἀντ' ὄνειράτων.
 10 ψύξει σε δαίμων τῷ πεπρωμένῳ χρόνῳ· 15
 ἕξεις δ' ὅσ' ἂν φάγῃς τε καὶ πίῃς μόνα·
 σποδὸς δὲ τᾶλλα, Περικλῆης, Κόδρος, Κίμων.
 16. κρεῖττον δ' ἂν εἶχε, φησὶν ὁ Χρύσιππος, εἰ
 μετελήφθη τὰ ἐπὶ τοῦ Σαρδαναπάλλου οὕτως·
 337 εἴ εἰδῶς ὅτι θυνητὸς ἔφυς σὸν θυμὸν ἄξεε, 20
 τερπόμενος μύθοισι· φαρόντι σοι οὐτίς ὄνησις.
 καὶ γὰρ ἐγὼ θάκος εἰμί, φαρόν ὡς πλεῖστα καὶ
 ἡσθεῖς.
 ταῦτ' ἔχω ὅσ' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ
 τούτων 25
 5 ἔσθλ' ἔπαθον· τὰ δὲ λοιπὰ καὶ ἡδέα πάντα λέ-
 λειπται.

7 ἀκαδημειαν AC 9 ἐμπίνωμεν C: ἐν πίνωμεν A Σίκων
 add. Cas * 11 μανην A: corr. Muret 14 κενὸν φοφοῦσιν AC:
 corr. K 17 σποδοὶ A: corr. Dobr κότεροι A: corr. C 19
 τὰ ἔπει C 21 τοι C 22 κακός AC: corr. Roehl

παγκάλως δὲ καὶ ὁ Γέμων ἔφη (cf. p. 24 Wachsm.):

πάντων μὲν πρώτιστα κακῶν ἐπίθυμῆ ἐστὶ.

17. Κλέαρχος δὲ ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν (FHG II 319)
καὶ διδάσκαλον τοῦ Ἀρχεστράτου γενέσθαι φησὶν Τερ-
5 ψίωνα, ὃν καὶ πρῶτον Γαστρολογίαν γράψαντα διακε-
λεύσθαι τοῖς μαθηταῖς τίνων ἀφεκτέον. ἀπεσχεδιακέναι
τε τὸν Τερψίωνα καὶ περὶ τῆς χελώνης τάδε:

ἢ κρῆ χελώνης δεῖ φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

ἄλλοι δ' οὕτως λέγουσιν:

10 ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

18. πόθεν δὲ ὕμιν, ᾧ σοφώτατοι, ἐπήλθε καὶ ὁ ὀψο-
λόγος Δωρίων, ὡς καὶ συγγραφεὺς τις μενόμενος; ὃν
ἐγὼ κρουματοποιὸν οἶδα ὀνομαζόμενον καὶ φίληχθον,
συγγραφεὶα δὲ οὕ. ὡς μὲν οὖν κρουματοποιῶν μνημο-
c

15 νέυσι Μάχων ὁ κωμωδιοποιὸς οὕτως:

ὁ κρουματοποιὸς Δωρίων ποτ' εἰς Μυλῶν

ἔλθων κατάλυσιν οὐδαμοῦ μισθωσίμην

δυνάμενος εὐρεῖν ἐν τεμένει καθίσας τινί,

ὃ πρὸ τῶν πυλῶν ἦν κατὰ τύχην ἰδρυσμένον,

20 5 ἰδῶν τ' ἐκεῖ θύοντ' αὐτὸν νεωκόρον,

ἔκρος τῆς Ἀθηνᾶς καὶ θεῶν, τίνος, φράσον,

ἔστιν ὁ νεῶς, βέλτιστε, φησὶν, οὕτοσί;

ὃ δ' εἶπεν αὐτῷ Ἰηνοποσειδῶνος, ξένε.

ὁ Δωρίων δὲ πῶς ἂν οὖν ἐνταῦθα, ἔφη,

25 10 δύναιτο καταργεῖον ἐξευρεῖν τις, οὐ

καὶ τοὺς θεοὺς φάσκουσιν οἰκεῖν σύνδου;

Αὐγχεὺς δ' ὁ Σάμιος, ὁ Θεοφράστου μὲν μαθητῆς,
Δούριδος δὲ ἀδελφὸς τοῦ τὰς ἱστορίας γράψαντος καὶ

8 ἢ κρῆ (s. κρέα) χελώνης δεῖ Mein: ἢ κρῆ χελ. ἢ A
16 μυλῶνα A μύλων C: corr. Mein 20 τ' ἐπιθύοντα AC:
corr. Pors 25 καταγάγιον AC: corr. Pors

τυραννήσαντος τῆς πατρίδος, ἐν τοῖς ἀποφθέγμασιν·
 'Δωρίωνι τῷ ἀύλητῇ φάσκοντός τινος ἀγαθὸν ἰχθὺν
 εἶναι βατίδα, ὥσπερ ἂν εἴ τις, ἔφη, ἐφθὸν τριβῶνα
 e ἐσθίοι'. ἐπαινοῦντος δ' ἄλλου τὰ τῶν θύνων ὑπο-
 γάστρια 'καὶ μάλα, ἔφη' δεῖ μέντοι γε ἐσθίειν αὐτά, 5
 ὥσπερ ἐγὼ ἐσθίω.' εἰπόντος δὲ 'πῶς;' 'ἠδέως' ἔφη. τοὺς
 δὲ καράβους ἔφη τρία ἔχειν, διατριβὴν καὶ εὐωχίαν
 καὶ θεωρίαν. ἐν Κύπρῳ δὲ παρὰ Νικοκρέοντι δειπνῶν
 ἐπήνεσε ποτήριόν τι. καὶ ὁ Νικοκρέων ἔφη· 'ἐὰν βούλη,
 ὁ αὐτὸς τεχνίτης ποιήσει σοι ἕτερον.' 'σοὶ γε, ἔφη, 10
 ἐμοὶ δὲ τοῦτο δός,' οὐκ ἀνοήτως γε τοῦτο φήσας ὁ
 ἀύλητῆς· λόγος γὰρ παλαιὸς ὡς ὅτι

ἄνδρι μὲν ἀύλητῆρι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν,

f ἄλλ' ἅμα τῷ φύσῃν χά νόος ἐκπέταται.'

19. 'Ἡγήσανδρος δ' ἐν τοῖς ὑπομνήμασι (FHG IV 15
 416) τάδε φησὶ περὶ αὐτοῦ· 'Δωρίων ὁ ὀψοφάγος
 τοῦ παιδὸς οὐκ ἀγοράσαντος ἰχθῦς μαστιγῶν αὐτὸν
 ἐκέλευεν τῶν ἀρίστων ἰχθύων ὀνόματα λέγειν. τοῦ
 338δὲ παιδὸς ὄρφον καὶ γλανκίσκον καὶ γόγγρον καὶ
 τοιοῦτους ἑτέρους καταριθμοῦντος 'ἰχθύων σε, φησί, 20
 ἐκέλευον ὀνόματα λέγειν, οὐ θεῶν.' ὁ αὐτὸς Δωρίων
 καταγελῶν τοῦ ἐν τῷ Τιμοθέου Ναυτίλω χειμῶνος
 ἔφασκεν ἐν κακκάβῃ ζεοῖσα μείζονα ἑωρακέναι χει-
 μῶνα. Ἀριστόδημος δὲ ἐν δευτέρῳ γελοῖαν ἀπο-
 μνημονευμάτων (FHG III 310) φησὶ· 'Δωρίωνος τοῦ 25
 κρονατοποιοῦ κυλλόποδος ὄντος ἀπώλετο ἐν συμποσίῳ
 τοῦ χωλοῦ ποδὸς τὸ βλαυτίον. καὶ ὅς 'οὐθέν, ἔφη,
 πλεῖον καταράσσομαι τῷ κλέψαντι ἢ ἀρμόσαι αὐτῷ τὸ
 b σανδάλιον.' ὅτι δ' ἦν ὁ Δωρίων οὗτος ἐπὶ ὀψοφαγία

9 ἐὰν Mein: ὁ ἂν AC 11 γε C: τε Δ 19 ὄρφων C
 22 cf. Bergk PL⁴ III 619 Ναυπλίω Cas

διαβόητος φανερόν ἐξ ὧν λέγει Μνησίμαχος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φιλίππῳ δράματι (II 442 K):

οὐκ, ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτός ἐστι Δωρίων
ἐνδον παρ' ἡμῖν λοπαδοφουσητής.

- 5 20. οἶδα δὲ καὶ ἃ ὁ Ἑρμιονεὺς Λᾶσος ἔπαιξε περὶ
ἰχθύων, ἅπερ Χαμαιλέων ἀνέγραψεν ὁ Ἡρακλεώτης
ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ τοῦ Λάσου συγγράμματι λέγων
ὧδε (fr. 12 Koerke): τον Λᾶσόν φησι τὸν ὠμόν ἰχθύν
ὀπτὸν εἶναι φάσκειν. θαυμαζόντων δὲ πολλῶν ἐπι-
10 χειρεῖν λέγοντα ὡς ὃ ἔστιν ἀκοῦσαι τοῦτό ἐστιν
ἀκουστόν καὶ ὃ ἔστιν νοῆσαι τοῦτό ἐστιν νοητόν. c
ὡσαύτως οὖν καὶ ὃ ἔστιν ἰδεῖν τοῦτ' εἶναι ὀπτόν·
ὡστ' ἐπειδὴ τὸν ἰχθύν ἦν ἰδεῖν, ὀπτὸν αὐτὸν εἶναι.
καὶ παλίων δέ ποτε ἰχθύν παρὰ τινων ἀλιέων ὑφεί-
15 λετο καὶ λαβῶν ἔδωκέ τιμι τῶν παρεστῶτων, ὀρκί-
ζουτος δὲ ᾧμοσεν μήτ' αὐτὸς ἔχειν τὸν ἰχθύν μήτ' ἀλλῶ
συνειδέναι λαβόντι, διὰ τὸ λαβεῖν μὲν αὐτόν, ἔχειν
δὲ ἕτερον, ὃν ἐδίδαξεν ἀπομόσαι πάλιν ὅτι οὔτ'
αὐτὸς ἔλαβεν οὔτ' ἄλλον ἔχοντα οἶδεν· εἰλήφει μὲν d
20 γὰρ ὁ Λᾶσος, εἶχεν δὲ αὐτός. τοιαῦτα δὲ καὶ Ἐπι-
χαρμος παίζει, ὡσπερ ἐν Λόγῳ καὶ Λογίῳ (p. 245 L):
ὁ Ζεὺς μ' ἐκάλεσε, Πέλοπι γ' ἔρανον ἐστιῶν.

B. ἡ παμπόνηρον ὄψον, ᾧ τάν, ὁ γέρανος.

A. ἀλλ' οὔτι γέρανον, ἀλλ' ἔρανον <γά> τοι λέγω.

- 25 21. Ἀλεξίς δ' ἐν Δημητρίῳ Φάυλλον τινα κωμῶδει
ὡς φίλιχθυν ἐν τούτοις (II 314 K):

πρότερον μὲν εἰ πνεύσειε βορρᾶς ἢ νότος

3. 4 Δωρίων ἐνδον ἐστιν A: corr. Pors 7 [τοῦ Λάσου]
Nauck 10 λέγειν ὡς A: corr. C (ἐπεχειρεῖ λέγων) 10.
11 ἀκοῦσαι τοῦτό ἐστιν ἀκοῦσαι τοῦτό ἐστιν ἀκουστόν A: corr.
C 16 δὲ τοῦ ἀλιέως C fort. recte 21 καὶ λόγον εἶναι AC:
corr. Pors 24 γα add. Ahr

- ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός, ἰχθύς οὐκ ἐνῆν
 οὔδενι φαγεῖν. νυκτὶ δὲ πρὸς τοῖς πνεύμασι
 τούτοις Φάυλλος προσέγευε χειμῶν τρίτος.
 5 ἐπὰν γὰρ ἐκνεφίας καταγίσις τύχη
 εἰς τὴν ἀγοράν, τοῦψου πριάμενος οἴχεται 5
 φέρων ἅπαν τὸ ληφθέν· ὥστε γίγνεται
 ἐν τοῖς λαράνοις τὸ λοιπὸν ἡμῖν ἢ μάχη.
 Ἐπιφάνης δ' ἐν Ἀλιεομένη φιληδοῦντάς τινὰς
 καταλέγων ἰχθύσι (Π 20 K)
 τὰς σηπίας δὸς πρῶτον. Ἡράκλεις ἄναξ, 10
 ἅπαντα τεθολώκασιν. οὐ βαλεῖς πάλιν
 εἰς τὴν θάλατταν καὶ πλυνεῖς; μὴ φῶσί σε
 Δωριάς, ἀλλ' οὐ σηπίας εἰληφέναι.
 5 τὸν κάραβον δὲ τόνδε πρὸς τὰς μαινίδας
 ἀπόδος· παχύς γε νῆ Δι'. ὦ Ζεῦ, τίς ποτε, 15
 ὦ Καλλιμέδων, σὲ κατέδειξ' ἄρτι τῶν φίλων;
 οὐδεὶς ὃς ἂν μὴ κατατιθῆ τὰς συμβολάς.
 ὑμᾶς δ' ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιὰ,
 10 τριγλάς, ἔδεσμα τοῦ καλοῦ Καλλισθένου·
 κατεσθίει γοῦν ἐπὶ μιᾷ τὴν οὐσίαν. 20
 339 καὶ τὸν Σινώπης γόγγρον ἤδη παχυτέρας
 ἔχοντ' ἀκάνθας τουτουὶ τίς λήψεται
 πρῶτος προσελθῶν; Μισρόλας γὰρ οὐ πάνυ
 15 τούτων ἐδεστής. ἀλλὰ κίθαρος οὔτοσί,
 ὃν ἂν ἴδῃ τὰς χεῖρας οὐκ ἀφέξεται. 25
 καὶ μὴν ἀληθῶς τοῖς κίθαροδοῖς ὡς σφόδρα

1 οὐκ ἂν ἦν Pors. 2 νῦν δὲ AC; corr. Schw. 10 τῆς
 σηπιάδος A: corr. Cas. 13 ἀλλ' οὐσηπιάς A: corr. K; ab
 initio fuit mulierculae nomen propter corporis immunditiam in-
 famis numero plurali positum, velut Δωριάδας; etiam Σηπία
 meretrix nota est Δωριάς, ἀλούτους Iacobs. 15 ἀπόδες Kock
 22 τούτων εἰ τις A: corr. Pors.

- ἅπασιν οὗτος ἐπιπεφυκῶς λαυθάνει.
 ἀνθρώπων δ' ἄριστον Κωβιδὸν κηδῶντ' ἔτι
 20 πρὸς Πυθιονίκην τήν καλήν πέμψαι με δεῖ·
 ἀδρός γάρ ἐστιν. ἀλλ' ὅμως οὐ γεύσεται· b
 5 ἐπὶ τὸ τάριχος ἐστὶν ὠφρηκαῖα γάρ.
 ἀφύας δὲ λεπτὰς τάσδε καὶ τήν τραγώνα
 χωρὶς Θεανοῖ δεῦρ' ἔθηκ' ἀντιφρόπως.
22. πιδανώτατα ἐν τούτοις ὁ Ἀντιφάνης καὶ τὸν
 Μισγόλαν κεκαμώδηκεν ὡς ἐσπουδακῶτα περὶ κηθαρω-
 10 δούς καὶ κηθαριστὰς ὠραίους. φησὶ γὰρ καὶ ὁ φήτωρ
 Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ (§ 41) περὶ
 αὐτοῦ τάδε· 'Μισγόλας ἐστὶν Ναυκράτους, ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, Κολλυτεύς, ἀνῆρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς καὶ
 ἀγαθός, καὶ οὐδαμῆ ἂν τις αὐτὸν μέμφαιτο, περὶ δὲ c
 15 τὸ πρᾶγμα τοῦτο δαιμονίως ἐσπουδακῶς καὶ αἰεί τινας
 εἰλωθῶς ἔχειν περὶ αὐτὸν κηθαρωφδούς ἢ κηθαριστὰς.
 ταυτὶ δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἔνεκα, ἀλλ' ἵνα γνω-
 ρίσητε αὐτὸν ὅστις ἐστίν.' καὶ Τιμοκλῆς δ' ἐν Σαυποῖ
 φησιν (II 464 K).
- 20 ὁ Μισγόλας οὐ προσιέναι σοι φαίνεται
 ἀνθρώποι τοῖς νέοιςιν ἠρεθισμένος.
 Ἄλεξις δ' ἐν Ἀγωνίδι ἢ Ἰππίσκῳ (II 298 K).
 ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ πῖσειέ μοι
 τὸν Μισγόλαν· οὐ γὰρ κηθαρωφδός εἰμ' ἐγώ.
- 25 23. Πυθιονίκην δὲ φησὶ φιληθεῖν ταρίχῳ, ἐπεὶ ἐρα- d
 στὰς εἶχε τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπάλου υἱούς,
 ὡς Τιμοκλῆς ἐν Ἰκαρίοις φησὶν (II 459 K). Ἄνυτος

2 ἀνδρωτᾶριστον A: corr. Cas ἔτι τι A: corr. Mus 7 θεάν-
 οιδεόρεθη κἀντ. A: corr. Pors. et Jacobs 8 ἐν K: ἐπὶ A 13
 κολυττεύς A 23 πείσειέ A: corr. Mus, cf. Eurip. Or. 240
 27 νικοκλῆς ἐν ἰκαρίοις A: corr. Cas

- ὁ παχὺς προς Πυθιονίκην ὅταν ἐλθὼν φάγη τι. καλεῖ
 γὰρ αὐτόν, ὡς φασιν, ὁπότεν Χαιρεφίλου τοὺς δύο
 σκόμβρους ξενίσῃ μεγάλους ἡδομένη. καὶ πάλιν (ib. 458)
 ἢ Πυθιονίκη δ' ἀσμένως σε δέξεται
 καὶ σοῦ κατέδεται τυχὸν ἴσως ἂ νῦν ἔχεις 5
 λαβὼν παρ' ἡμῶν δῶρ'. ἄπληστός ἐστι γάρ.
 ὅμως δὲ δοῦναί σοι κέλευσον σαργάνας
 5 αὐτήν· ταρίχους εὐπόρως γὰρ τυγχάνει
 ἔχουσα καὶ σύνεστι σαπέρδαις δυσὶν
 καὶ ταυτ' ἀνάλοις καὶ πλατυρρύγχοις τισί. 10
 πρὸ τούτων δ' ἦν ἐραστής αὐτῆς Κωβίος τις ὄνομα.
 24. περὶ δὲ Καλλιμέδοντος τοῦ Καράβου ὅτι καὶ φίλ-
 f ιχθὺς ἦν καὶ διάστροφος τοὺς ὀφθαλμούς, Τιμοκλῆς
 ἐν Πολυπράγματι (II 463 K).
 εἶθ' ὁ Καλλιμέδων ἄφνω 15
 ὁ Κάραβος προσῆλθεν. ἐμβλέπων δέ μοι,
 ὡς γοῦν ἐδόκει, πρὸς ἕτερον ἄνθρωπόν τινα
 ἐλάλει. συνειὶς δ' οὐδὲν εἰκότως ἐγὼ
 5 ὧν ἔλεγεν ἐπένευον διακενῆς· τῷ δ' ἄρα
 340 βλέπουσι χωρὶς καὶ δοκοῦσιν αἱ κόραι. 20
 Ἄλεξις δ' ἐν Κρατεῦα ἢ Φαρμακοπόλῃ (II 337 K)
 τῷ Καλλιμέδοντι γὰρ θεραπεύω τὰς κόρας
 ἤδη τετάρτην ἡμέραν. Β. ἦσαν κόραι
 θυγατέρες αὐτῷ; Α. τὰς μὲν οὖν τῶν ὀμμάτων,
 αἷς οὐδ' ὁ Μελάμπους, ὃς μόνος τὰς Προϊτίδας 25
 b 5 ἔπανσε μαινομένης, καταστήσειεν αὖ.

1. 2 velut καλεῖ γὰρ αὐτόν, φασίν, ὁπότεν τοὺς δύο | σκόμ-
 βρους ξενίσῃ τοὺς Χαιρεφίλου ∪ ∪ ∪ | μεγάλοιαν ἡδεταί γὰρ
 7 σαργανίας A: corr. Schw, cf. IX 407e ἢ σύνεστισσι ἀπέρδ' εἰς
 A: corr. Scal 17 γοῦν Pors: δ' οὖν AC 18 συνειὶς AC: corr.
 Di 21 κρατεῖαι A

ὁμοίως αὐτὸν σκώπτει κἀν τοῖς ἐπιγραφομένοις Συν-
 τρέχουσιν. εἰς δὲ ὀψοφαγίαν ἐν μὲν Φαίδωνι ἢ Φαι-
 δρία οὕτως (II 388 K)·

ἀγορανομήσεις, ἂν θεοὶ θέλωσι, σύ,
 5 ἵνα Καλλιμέδοντ' εἰς τοῦψον, εἰ φιλεῖς ἐμέ,
 παύσης καταγιζοντα δι' ὅλης ἡμέρας.

B. ἔργον τυράννων, οὐκ ἀγορανόμων λέγεις.

5 μάχιμος γὰρ ἀνὴρ, χρήσιμος δὲ τῇ πόλει.
 τὰ αὐτὰ λαμβεῖα φέρεται κἀν τῇ ἐπιγραφομένῃ Εἰς τὸ c
 10 φρέαρ. ἐν δὲ Μανδραγοριζομένῃ (II 350 K)·

εἴ τινας μᾶλλον φιλῶ
 ξένους ἐτέρους ὑμῶν, γενοίμην ἔγγελυς,
 ἵνα Καλλιμέδων ὁ Κάραβος πρίαιτό με.

ἐν δὲ Κρατεῦα (II 337 K)·

15 . καὶ Καλλιμέδων μετ' Ὀρφέως ὁ Κάραβος.
 Ἀντιφάνης δ' ἐν Γοργύθῳ (II 42 K)·

ἦττόν τ' ἀποσταίην ἂν ᾧν προειλόμην
 ἢ Καλλιμέδων γλαύκου προοῖτ' ἂν κρανίον.

Εὐβουλος δ' ἐν Ἀνασφριζομένοις (II 167 K)·

20 ἔταιροι δὲ θεοῖσι συμπεπλεγμένοι
 μετὰ Καράβου σύνεισιν, ὃς μόνος βροτῶν
 δύναται καταπιεῖν ἐκ ζεόντων λοπαδίῳ
 ἄθρους τεμαχίτας, ὥστ' ἐνεῖναι μηδὲ ἐν.

Θεόφιλος δ' ἐν Ἰατρῶ ἄμα σκώπτων αὐτοῦ καὶ τὶ
 25 ἐν λόγοις ψυχρόν (II 474 K)·

πᾶς δὲ φιλοτίμως πρὸς αὐτὸν τῶν νεανίσκων . . .

8 ἀνὴρ A: corr. Di 9 λαμβεῖα A 12 εἰαίρους A:
 corr. Mus 14 κρατεῖα A 20 ἔτεροι Mus, velut ἐχθροῖσι δὴ
 θεοῖσι συμπ. cf. Ar. Ach. 704 21 μόνος βροτῶν μόνος A
 μόνος βροτῶν C: fort. βροτῶν μόνος 23 τεμαχίτας A: corr. C
 26 ἔχει suppl. Kock

αὐτὸ ἀνέγραψαν, ἀλλ' οὐδ' οἱ τὰς ἐν Περγάμῳ ἀνα-
 γραφὰς ποιησάμενοι) — ὁ δὲ Σωτίων φησὶν ἐν τῷ
 δράματι Ξανθίαν τινὰ οἰκίτην πεποιῆσθαι προτρεπό-
 μενον ἐπὶ ἡδονάθειαν ὁμοδούλους ἑαυτοῦ καὶ λέγοντα
 (Π 306 K).

5

- τί ταῦτα ληρεῖς, φληναφῶν ἄνω κάτω
 Ἀύκειον, Ἀκαδήμειαν, Ὀιδείου πύλας,
 λήρους σοφιστῶν; οὐδὲ ἐν τούτων καλόν.
 πίνωμεν, ἐμπίνωμεν, ᾧ Σίκων, <Σίκων>,
 f 5 χαίρωμεν, ἕως ἔνεστι τὴν ψυχὴν τρέφειν. 10
 τύρβαζε, Μάνη· γαστροὺς οὐδὲν ἡδίων.
 αὕτη πατήρ σοι καὶ πάλιν μήτηρ μόνη.
 ἀρεταὶ δὲ πρεσβεῖαί τε καὶ στρατηγίαι
 κόμπιοι κενὰ φοφοῦντες ἀντ' ὄνειράτων.
 10 ψύξει σε δαίμων τῷ πεπρωμένῳ χρόνῳ· 15
 ἕξεις δ' ὅσ' ἂν φάγης τε καὶ πίης μόνα·
 σποδὸς δὲ τᾶλλα, Περικλῆς, Κόδρος, Κίμων.
 16. κρεῖττον δ' ἂν εἶχε, φησὶν ὁ Χρῦσιππος, εἰ
 μετελήφθη τὰ ἐπὶ τοῦ Σαρδαναπάλλου οὕτως·
 337 εὔ εἰδῶς ὅτι θυητὸς ἔφυς σὸν θυμὸν ἄεξε, 20
 τερπόμενος μύθοισι· φαγόντι σοι οὔτις ὄνησις.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ῥάκος εἰμί, φαγὼν ὡς πλεῖστα καὶ
 ἡσθεῖς.
 ταῦτ' ἔχω ὅσ' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ
 τούτων 25
 5 ἔσθλ' ἔπαθον· τὰ δὲ λοιπὰ καὶ ἡδέα πάντα λέ-
 λειπται.

7 ἀκαδημειαν AC 9 ἐμπίνωμεν C: ἐν πίνωμεν A Σίκων
 add. Cas * 11 μανην A: corr. Muret 14 κενοὶ φοφοῦσιν AC:
 corr. K 17 σποδοὶ A: corr. Dobr κόδροι A: corr. C 19
 τὰ ἔπη C 21 τοι C 22 κακός AC: corr. Roehl

παγκάλως δὲ καὶ ὁ Τίμων ἔφη (cf. p. 24 Wachsm.)·

πάντων μὲν πρῶτιστα κακῶν ἐπιθυμίη ἐστὶ.

*17. Κλέαρχος δὲ ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν (FHG II 319)

καὶ διδάσκαλον τοῦ Ἀρχεστράτου γενέσθαι φησὶν Τερ- b
5 ψίωνα, ὃν καὶ πρῶτον Γαστρολογίαν γράψαντα διακε-
λεύεσθαι τοῖς μαθηταῖς τίνων ἀφεκτέον. ἀπεσχεδιακέναι
τε τὸν Τερψίωνα καὶ περὶ τῆς χελώνης τάδε·

ἢ κρῆ χελώνης δεῖ φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

ἄλλοι δ' οὕτως λέγουσιν·

10 ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

18. πόθεν δὲ ὑμῖν, ᾧ σοφώτατοι, ἐπήλθε καὶ ὁ ὄψο-
λόγος Δωρίων, ὡς καὶ συγγραφεὺς τις γενόμενος; ὃν
ἐγὼ κρουματοποιὸν οἶδα ὀνομαζόμενον καὶ φίλιχθυν,
συγγραφέα δὲ οὔ. ὡς μὲν οὖν κρουματοποιοῦ μνημο- c

15 νεύει Μάχων ὁ κωμωδιοποιὸς οὕτως·

ὁ κρουματοποιὸς Δωρίων ποτ' εἰς Μυλῶν

ἐλθὼν κατάλυσιν οὐδαμοῦ μισθωσίμην

δυνάμενος εὔρεῖν ἐν τεμένει καθίσας τινί,

ὃ πρὸ τῶν πυλῶν ἦν κατὰ τύχην ἰδρυμένον,

20 5 ἰδὼν τ' ἐκεῖ θύοντα τὸν νεωκόρον,

ἔπος τῆς Ἀθηναῖς καὶ θεῶν, τίνος, φράσον,

ἐστὶν ὁ νεῆς, βέλτιστε, φησὶν, οὔτοσί;

ὃ δ' εἶπεν αὐτῷ Ἐηνοποσειδῶνος, ξένε·

ὁ Δωρίων δὲ ἄπως ἂν οὖν ἐνταῦθ', ἔφη, d

25 10 δύναιτο καταγωγεῖον ἐξευρεῖν τις, οὗ

καὶ τοὺς θεοὺς φάσκουσιν οἰκεῖν σύνδυο;

Ἀυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος, ὁ Θεοφράστου μὲν μαθητῆς,

Δούριδος δὲ ἀδελφὸς τοῦ τὰς ἱστορίας γράψαντος καὶ

8 ἢ κρῆ (s. κρέα) χελώνης δεῖ Mein: ἢ κρῆ χελ. ἢ A
16 μυλῶνα A μύλων C: corr. Mein 20 τ' ἐπιθύοντα AC:
corr. Pors 25 καταγώγιον AC: corr. Pors

τυραννήσαντος τῆς πατρίδος, ἐν τοῖς ἀποφθέγμασιν·
 Ἐρωίω τῷ ἀλλητῆ φάσκοντός τινος ἀγαθὸν ἰχθῦν
 εἶναι βατίδα, ὥσπερ ἂν εἴ τις, ἔφη, ἔφθον τριβῶνα
 e ἐσθίοι'. ἐπαινοῦντος δ' ἄλλου τὰ τῶν θύνων ὑπο-
 γάστρια καὶ μάλα, ἔφη· δεῖ μέντοι γε ἐσθίειν αὐτά, 5
 ὥσπερ ἐγὼ ἐσθίω.' εἰπόντος δὲ πῶς; ἠδέως' ἔφη. τοὺς
 δὲ καράβους ἔφη τρία ἔχειν, διατριβὴν καὶ εὐωχίαν
 καὶ θεωρίαν. ἐν Κύπρῳ δὲ παρὰ Νικοκρέοντι δειπνῶν
 ἐπήνεσε ποτήριόν τι. καὶ ὁ Νικοκρέων ἔφη· ἔὰν βούλη,
 ὁ αὐτὸς τεχνίτης ποιήσει σοι ἕτερον.' σοί γε, ἔφη, 10
 ἐμοὶ δὲ τοῦτο δός,' οὐκ ἀνοήτως γε τοῦτο φήσας ὁ
 ἀλλητῆς· λόγος γὰρ παλαιὸς ὡς οὔτι

ἄνδρϊ μὲν ἀλλητῆρι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν,

f ἄλλ' ἅμα τῷ φουσῆν χά νόος ἐκπέταται.'

19. Ἡγήσανδρος δ' ἐν τοῖς ὑπομνήμασι (FHG IV 15
 416) τάδε φησὶ περὶ αὐτοῦ· Ἐρωίω ὁ ὀψοφάγος
 τοῦ παιδὸς οὐκ ἀγοράσαντος ἰχθῦς μαστιγῶν αὐτὸν
 ἐκέλευεν τῶν ἀρίστων ἰχθύων ὀνόματα λέγειν. τοῦ
 338δὲ παιδὸς ὄρφον καὶ γλαυκίσκον καὶ γόγγρον καὶ
 τοιοῦτους ἑτέρους καταριθμοῦντος ἰχθύων σε, φησί, 20
 ἐκέλευεν ὀνόματα λέγειν, οὐ θεῶν.' ὁ αὐτὸς Ἐρωίω
 καταγελῶν τοῦ ἐν τῷ Τιμοθέου Ναυτίλω χειμῶνος
 ἐφασκεν ἐν κακκάβῃ ζεοῖσα μείζονα ἐωρακέναι χει-
 μῶνα. Ἀριστόδημος δὲ ἐν δευτέρῳ γελοίων ἀπο-
 μνημονευμάτων (FHG III 310) φησὶ· Ἐρωίω τοῦ 25
 κρουματοποιοῦ κυλλόποδος ὄντος ἀπώλετο ἐν συμποσίῳ
 τοῦ χωλοῦ ποδὸς τὸ βλαυτίον. καὶ ὃς οὐθέν, ἔφη,
 πλείον καταράσομαι τῷ κλέψαντι ἢ ἀρμόσαι αὐτῷ τὸ
 b σανδάλιον.' ὅτι δ' ἦν ὁ Ἐρωίω οὗτος ἐπὶ ὀψοφαγία

9 ἔὰν Mein: ὁ ἂν AC 11 γε C: τε A 19 ὄρφων C
 22 cf. Bergk PL⁴ III 619 Ναυπλίῳ Cas

διαβόητος φανερόν ἐξ ὧν λέγει Μνησίμαχος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φιλίππῳ δράματι (II 442 K).

οὔκ, ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτός ἐστι Δωρίων
ἔνδον παρ' ἡμῖν λοπαδοφουσητής.

- 5 20. οἶδα δὲ καὶ ἃ ὁ Ἑρμιονεὺς Λᾶσος ἔπαιξε περὶ
ἰχθύων, ἅπερ Χαμαιλέων ἀνέγραψεν ὁ Ἡρακλεώτης
ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ τοῦ Λᾶσου συγγράμματι λέγων
ὡδε (fr. 12 Koerke)· τον Λᾶσόν φησι τὸν ὠμὸν ἰχθὺν
ὁπτιὸν εἶναι φάσκειν. θαυμαζόντων δὲ πολλῶν ἐπι-
10 χειρεῖν λέγοντα ὡς ὃ ἔστιν ἀκοῦσαι τοῦτό ἐστιν
ἀκουστόν καὶ ὃ ἔστιν νοῆσαι τοῦτό ἐστιν νοητόν·
ὡσαύτως οὖν καὶ ὃ ἔστιν ἰδεῖν τοῦτ' εἶναι ὁπτιόν·
ὡστ' ἐπειδὴ τὸν ἰχθὺν ἦν ἰδεῖν, ὁπτιὸν αὐτὸν εἶναι.
καὶ παίζων δὲ ποτε ἰχθὺν παρὰ τινων ἀλιέων ὑφεί-
15 λετο καὶ λαβῶν ἔδωκέ τινα τῶν παρεστῶτων. ὀρκί-
ζοντος δὲ ὦμοσεν μῆτ' αὐτὸς ἔχειν τὸν ἰχθὺν μῆτ' ἀλλῶ
συνειδέναί λαβόντι, διὰ τὸ λαβεῖν μὲν αὐτόν, ἔχειν
δὲ ἕτερον, ὃν ἐδίδαξεν ἀπομόσαι πάλιν ὅτι οὔτ'
αὐτὸς ἔλαβεν οὔτ' ἄλλον ἔχοντα οἶδεν· εἰλήφει μὲν δ
20 γὰρ ὁ Λᾶσος, εἶχεν δὲ αὐτός. τοιαῦτα δὲ καὶ Ἐπι-
χαρμος παίζει, ὡσπερ ἐν Λόγῳ καὶ Λογίῳ (p. 245 L).
ὁ Ζεὺς μ' ἐκάλεσε, Πέλοπί γ' ἔρανον ἐστιῶν.

B. ἡ καμπόνηρον ὄψον, ὦ τάν, ὁ γέρανος.

A. ἀλλ' οὔτι γέρανον, ἀλλ' ἔρανον <γά> τοι λέγω.

- 25 21. Ἄλεξις δ' ἐν Δημητρίῳ Φαύλλον τινα κωμωδεῖ
ὡς φίλιχθὺν ἐν τούτοις (II 314 K).

πρότερον μὲν εἰ πνεύσεις βορραῖς ἢ νότος

3. 4 Δωρίων ἔνδον ἐστιν A: corr. Pors 7 [τοῦ Λᾶσου]
Nauck 10 λέγειν ὡς A: corr. C (ἐπεχειρεῖ λέγων) 10.
11 ἀκοῦσαι τοῦτό ἐστιν ἀκοῦσαι τοῦτό ἐστιν ἀκουστόν A: corr.
C 16 δὲ τοῦ ἀλιέως C fort. recte 21 καὶ λόγον εἶναι A C:
corr. Pors 24 γα add. Ahr

- ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός, ἰχθύς οὐκ ἐνῆν
 οὔδενι φαγεῖν. νυνὶ δὲ πρὸς τοῖς πνεύμασι
 τούτοις Φάλλος προσγέγονε χειμῶν τρίτος.
 5 ἔπ' ἂν γὰρ ἐκνεφίᾳς καταγίσις τύχη
 ἔς τὴν ἀγοράν, τοῦψον πριάμενος οἴχεται 5
 φέρων ἅπαν τὸ ληφθέν· ὥστε γίγνεται
 ἐν τοῖς λαχάνοις τὸ λοιπὸν ἡμῖν ἢ μάχη.
 Ἄντιφάνης δ' ἐν Ἀλιενομένη φιληδοῦντίας τινὰς
 καταλέγων ἰχθύσιν φησὶ (Π 20 K)
 τὰς σηπίας δὸς πρῶτον. Ἡράκλεις ἄναξ, 10
 ἅπαντα τεθολώκασιν. οὐ βαλεῖς πάλιν
 εἰς τὴν θάλατταν καὶ πλυνεῖς; μὴ φῶσί σε
 Δωριάς, ἀλλ' οὐ σηπίας εἰληφέναι.
 5 τὸν κάραβον δὲ τόνδε πρὸς τὰς μαινίδας
 ἀπόδος· παχύς γε νῆ Δί'. ὦ Ζεῦ, τίς ποτε, 15
 ὦ Καλλιμέδων, σὲ κατέδεν' ἄρι τῶν φίλων;
 οὐδεὶς ὅς ἂν μὴ κατατιθῆ τὰς συμβολάς.
 ὑμᾶς δ' ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιὰ,
 10 τρίγλας, ἔδεσμα τοῦ καλοῦ Καλλισθένους·
 κατεσθίει γοῦν ἐπὶ μιᾷ τὴν οὐσίαν. 20
 339 καὶ τὸν Σινώπης γόγγρον ἤδη παχυτέρας
 ἔχοντ' ἀκάνθας τουτουλ' τίς λήψεται
 πρῶτος προσελθάν; Μισγόλας γὰρ οὐ πάνν
 15 τούτων ἔδεσθής. ἀλλὰ κίθαρος οὔτοσί,
 ὃν ἂν ἴδῃ τὰς χεῖρας οὐκ ἀφέξεται. 25
 καὶ μὴν ἀληθῶς τοῖς κίθαρωδοῖς ὡς σφόδρα

1 οὐκ ἂν ἦν Pors 2 νῦν δὲ AC: corr. Schw 10 τῆς
 σηπιάδος A: corr. Cas 13 ἀλλ' οὐσηπίας A: corr. K; ab
 initio fuit mulierculae nomen propter corporis immunditiam in-
 famis numero plurali positum, velut Δωριάδας; etiam Σηπία
 meretrix nota est Δωριάς, ἀλούτους Iacobs 15 ἀπόθες Kock
 22 τοῦτον εἴ τις A: corr. Pors

- ἅπασιν οὗτος ἐπιπεφυκῶς λανθάνει.
 ἀνδρῶν δ' ἄριστον Κωβίων πηδῶντ' ἔτι
 20 πρὸς Πυθιονίκην τὴν καλὴν πέμψαι με δεῖ·
 ἀδρὸς γάρ ἐστιν. ἀλλ' ὅμως οὐ γεύσεται· b
 5 ἐπὶ τὸ τάριχός ἐστιν ὠρηκνικία γάρ.
 ἀφύας δὲ λεπτὰς τάσδε καὶ τὴν τρυγὸνα
 χωρὶς Θεανοῦ δεῦρ' ἔθηκ' ἀντιτρόπους.
 22. πιθανώτατα ἐν τούτοις ὁ Ἀντιφάνης καὶ τὸν
 Μισγόλαν κεκαμφόδηκεν ὡς ἐσπουδακότα περὶ κηθαρῶ-
 10 δούς καὶ κηθαριστὰς ὠραίους. φησὶ γὰρ καὶ ὁ ῥήτωρ
 Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ (§ 41) περὶ
 αὐτοῦ τάδε· Ἐμισγόλας ἐστὶν Ναυκράτους, ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, Κολλυτεύς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς καὶ
 ἀγαθός, καὶ οὐδαμῇ ἂν τις αὐτὸν μέμψαιτο, περὶ δὲ c
 15 τὸ πρῶγμα τοῦτο δαιμονίως ἐσπουδακῶς καὶ ἀεὶ τινὰς
 εἰσθῶς ἔχειν περὶ αὐτὸν κηθαρῶδους ἢ κηθαριστὰς.
 ταυτὶ δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἕνεκα, ἀλλ' ἵνα γνω-
 ρίσητε αὐτὸν ὅστις ἐστίν· καὶ Τιμοκλῆς δ' ἐν Σαπφοῦ
 φησιν (Π 464 K).
 20 ὁ Μισγόλας οὐ προσιέναι σοὶ φαίνεται
 ἀνθούσι τοῖς νέοισιν ἡρεθισμένος.
 Ἄλεξις δ' ἐν Ἀγωνίδι ἢ Ἰπίσκῳ (Π 298 K).
 ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ πείσειέ μοι
 τὸν Μισγόλαν· οὐ γὰρ κηθαρῶδός εἰμ' ἐγώ.
 25 23. Πυθιονίκην δὲ φησὶ φιληδεῖν ταρίχῳ, ἐπεὶ ἔρα- d
 στὰς εἶχε τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπόλου υἱούς,
 ὡς Τιμοκλῆς ἐν Ἰκαρίοις φησὶν (Π 459 K). Ἄνυτος

2 ἀνδρωτᾶριστον A: corr. Cas ἔτι τι A: corr. Mus 7 θεάν-
 οιδεύρεθη κἀντ. A: corr. Pors. et Jacobs 8 ἐν K: ἐπὶ A 13
 κολυτεύς A 23 πείσειέ A: corr. Mus, cf. Eurip. Or. 249
 27 νικοκλῆς ἐν ἀκαρίοις A: corr. Cas

- ὁ παχὺς πρὸς Πυθιονίκην ὅταν ἔλθῶν φάγη τι. καλεῖ
 γὰρ αὐτόν, ὡς φασιν, ὁπότεν Χαιρεφίλου τοὺς δύο
 σκόμβρους ξενίσῃ μεγάλους ἠδομένη.' καὶ πάλιν (ib. 458):
 ἢ Πυθιονίκη δ' ἀσμένως σε δέξεται
 καὶ σοῦ κατέδεταί τυχὸν ἴσως ἂ νῦν ἔχεις 5
 λαβὼν παρ' ἡμῶν δῶρ'· ἄπληστός ἐστι γάρ.
 ὅμως δὲ δοῦναί σοι κέλευσον σαργάνας
 5 αὐτήν· ταρίχους εὐπόρως γὰρ τυγχάνει
 ἔχουσα καὶ σύνεστι σαπέρδαις δυσὶν
 καὶ ταῦτ' ἀνάλοις καὶ πλατυρρόγχοις τισί. 10
 πρὸ τούτων δ' ἦν ἐραστῆς αὐτῆς Κωβιός τις ὄνομα.
 24. περὶ δὲ Καλλιμέδοντος τοῦ Καραβου ὅτι καὶ φίλ-
 f ιχθὺς ἦν καὶ διάστροφος τοὺς ὀφθαλμούς, Τιμοκλῆς
 ἐν Πολυπράγματι (Π 463 K):
 εἶθ' ὁ Καλλιμέδων ἄφνω 15
 ὁ Κάραβος προσῆλθεν. ἐμβλέπων δέ μοι,
 ὡς γοῦν ἐδόκει, πρὸς ἕτερον ἄνθρωπόν τινα
 ἐλάλει. συνεῖς δ' οὐδὲν εἰκότως ἐγὼ
 5 ὦν ἔλεγεν ἐπένευον διακενῆς· τῷ δ' ἄρα
 340 βλέπουσι χωρὶς καὶ δοκοῦσιν αἱ κόραι. 20
 "Ἀλεξίς δ' ἐν Κρατεῦα ἢ Φαρμακοπόλῃ (Π 337 K):
 τῷ Καλλιμέδοντι γὰρ θεραπεύω τὰς κόρας
 ἤδη τετάρτην ἡμέραν. Β. ἦσαν κόραι
 θυγατέρες αὐτῷ; Α. τὰς μὲν οὖν τῶν ὀμμάτων,
 ἃς οὐδ' ὁ Μελάμπους, ὃς μόνος τὰς Προϊτίδας 25
 b 5 ἔπανσε μαινομένης, καταστήσειεν ἄν.

1. 2 velut καλεῖ γὰρ αὐτόν, φασίν, ὁπότεν τοὺς δύο | σκόμ-
 βρους ξενίσῃ τοὺς Χαιρεφίλου ∪ - ∪ - | μεγάλοισιν ἤδεται γὰρ
 7 σαργανας A: corr. Schw, cf. IX 407e 9 σύνεστις ἀπέρδ' εἰς
 A: corr. Scal 17 γοῦν Pors: δ' οὖν AC 18 συνεῖς AC: corr.
 Di 21 κρατεῖα A

ὁμοίως αὐτὸν σκώπτει κἀν τοῖς ἐπιγραφομένοις Συν-
τρέχουσιν. εἰς δὲ ὀψοφαγίαν ἐν μὲν Φαίδωνι ἢ Φαι-
δρία οὕτως (II 388 K)·

ἀγορανομήσεις, ἂν θεοὶ θέλωσι, σὺ,
5 ἵνα Καλλιμέδοντ' εἰς τοῦψον, εἰ φιλεῖς ἐμέ,
παύσης καταγίζοντα δι' ὅλης ἡμέρας.

B. ἔργον τυράννων, οὐκ ἀγορανόμων λέγεις.

5 μάχιμος γὰρ ἀνὴρ, χρήσιμος δὲ τῇ πόλει.
τὰ αὐτὰ λαμβεῖα φέρεται κἀν τῇ ἐπιγραφομένῃ Εἰς τὸ c
10 φρέαρ. ἐν δὲ Μανδραγοριζομένῃ (II 350 K)·

εἴ τινας μᾶλλον φιλῶ
ξένους ἑτέρους ὑμῶν, γενοίμην ἔγγελυς,
ἵνα Καλλιμέδων ὁ Κάραβος πρίατό με.

ἐν δὲ Κρατεῦα (II 387 K)·

15 . καὶ Καλλιμέδων μετ' Ὀρφείως ὁ Κάραβος.
'Αντιφάνης δ' ἐν Γοργύθῳ (II 42 K)·

ἦττόν τ' ἀποσταίην ἂν ἂν προειλόμην
ἢ Καλλιμέδων γλαύκου προοῖτ' ἂν κρανίον.

Εὐβουλος δ' ἐν Ἀνασφροζομένοις (II 167 K)·

20 ἔταιροι δὲ θεοῖσι συμπεπλεγμένοι
μετὰ Καράβου σύνεισιν, ὃς μόνος βροτῶν
δύναται καταπιεῖν ἐκ ξέοντων λοπαδίω
ἄθροος τεμαχίτας, ὥστ' ἐνεῖναι μηδὲ ἐν.

Θεόφιλος δ' ἐν Ἰατρῷ ἅμα σκώπτων αὐτοῦ καὶ τὶ
25 ἐν λόγοις ψυχρόν (II 474 K)·

πᾶς δὲ φιλοτίμως πρὸς αὐτὸν τῶν νεανίσκων . . .

8 ἀνὴρ A: corr. Di 9 λαμβεῖα A 12 ἑταίρους A:
corr. Mus 14 κρατεῖα A 20 ἔτεροι Mus, velut ἐχθροῖσι δὴ
θεοῖσι συμπ. cf. Ar. Ach. 704 21 μόνος βροτῶν μόνος A
μόνος βροτῶν C: fort. βροτῶν μόνος 23 τεμαχίτας A: corr. C
26 ἔχει suppl. Kock

"*Ἀλεξίς ἴσπερμολόγους, ἔφη, πεφρυνμένους.*" 33. *Νόθιππον δὲ τὸν τραγωδιοποιόν, ὃν Ἑρμιππος ἐν ταῖς Μοῖραις φησὶν* (I 236 K).

- d εἰ δ' ἦν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῶν νῦν τοιούδε
 μάχεσθαι, 5
 καὶ βατὶς αὐτῶν ἡγεῖτ' ὅπτη μεγάλη καὶ πλευρὸν
 ὕειον,
 τοὺς μὲν ἄφ' ἄλλους οἰκουρεῖν χρῆν, πέμπειν δὲ
 Νόθιππου ἐκόντα.
 εἷς γὰρ μόνος ἂν κατεβρόχθισεν ἂν τὴν Πελοπόν- 10
 νησον ἄπασαν.

ὅτι δὲ οὗτός ἐστιν ὁ ποιητὴς σαφῶς παρίστησι *Τηλεκλειδῆς ἐν Ἡσιόδοις* (I 214 K). *Μυνησικὸς ὁ τραγικὸς ὑποκριτὴς κωμωδεῖται ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Σύρφακι ὡς ὀσφάγος οὕτως* (I 642 K). 15

- e ὀδὴ μὲν Ἀναγυράσιος Ὀρφῶς ἐστὶ σοί.
 θ' οὐθ' ὡς φίλος Μυνησικὸς ἔσθ' ὁ Χαλκιδεύς.
 B. καλῶς λέγεις.

καὶ *Ἀάμπωνα* δὲ τὸν μάντιν ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις κωμωδοῦσι *Καλλιᾶς Πεδήταις καὶ Λύσιππος Βάγκαις*. *Κρα- 20*
τίνος δ' ἐν Δραπέτισιν εἰπὼν περὶ αὐτοῦ (I 30 K).

- Ἀάμπωνα*, τὸν οὐ βροτῶν
 ψῆφος δύναται φλεγυρὰ δειπνοῦ φίλων ἀπέριγρυν,
 ἐπιφέρει.
 νῦν δ' αὔθις, ἐρυνγάνει. 25

- f βροῦκει γὰρ ἅπαν τὸ παρόν, τρίγλη δὲ κἄν μάχοιτο.

2 ὃν del. Schw, sed mutila oratio vel anacolutha 9 ἔν' ὄντα Porson (praeef. Hec. XVIII), sed invitus fortasse 17 οἴσθ', ᾧ φίλος Wilam (B. οἴδ', ᾧ φ. Fritzsche) μύνησικος A ἔσοθ' ὁ A: corr. Blomf. 25 αὔτις AC: corr. Di 26 τρίγλης Herw

καὶ τοὺς περὶ τὴν Σκύλλαν ἰχθύς κατὰ σπουδὴν
γράφαι. 26. περὶ δὲ Φιλοξένου τοῦ Κυθηρίου διδυ-
ραμβοποιῦ Μάχων ὁ κωμφοδιοποιὸς τάδε γράφει·

ὑπερβολῇ λέγουσι τὸν Φιλόξενον

- 5 τῶν διδυράμβων τὸν ποιητὴν γεγυῖναι
ὀφθαλμῶν. εἶτα πολύποδα πηγῶν δυεῖν b
ἐν ταῖς Συρακούσαις ποτ' αὐτὸν ἀγοράσαι
5 καὶ σκευάσαντα καταφαγεῖν ὅλον σχεδὸν
πλὴν τῆς κεφαλῆς. ἄλόντα δ' ὑπὸ δυσσπεφίας
κακῶς σφόδρα σχεῖν· εἶτα δ' ἰατροῦ τινος
10 πρὸς αὐτὸν ἐξελεθόντος, ὃς φραύκως πάνν
ἄρῳ φερόμενον αὐτὸν εἶπεν· 'εἴ τί σοι
10 ἀνοικονόμητόν ἐστι διατίθου ταχύ,
Φιλόξεν'· ἀποθανῆ γὰρ ὄρας ἐβδόμης' —
15 κἀκεῖνος εἶπε· 'τέλος ἔχει καὶ πάντα μοι,
ἰατρέ, φησί, καὶ δεδιώκηται πάλαι·
τοὺς διδυράμβους σὺν θεοῖς καταλιμπάνω
15 ἠνδραμένους καὶ πάντας ἐστεφανωμένους·
οὓς ἀνατίθῃμι ταῖς ἑμαυτοῦ συντρόφοις
20 Μούσαις . . . Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον ἐπιτρόπους.
ταῦθ' αἱ διαθήκαι διασαφουῖσιν. ἀλλ' ἐπεὶ
ὁ Τιμοθέου Χάρων σχολάζειν οὐκ ἐξ
οὐκ τῆς Νιόβης, χωρεῖν δὲ πορθμίδ' ἀναβοᾷ,
καλεῖ δὲ μοῖρα νύχιος, ἧς κλύειν χρεῶν, d
25 ἔν' ἔχων ἀποτρέχω πάντα τᾶμαντοῦ κάτω,
τοῦ πολύποδός μοι τὸ κατάλοιπον ἀπόδοτε·
κάν ἄλλω δὲ μέρει φησί·

10 ἔχειν A C: corr. Mein εἶτα δ' Grot: εἶτα C εἶτ' A 19
αὐτὸν φερόμενον A C: transp. Grot 16 δεδιώκηται A C:
corr. Kuster 20 lacunam not. Mein 22 σχολάζει A: corr. C
23 χωρεῖ A: corr. C πορθμὸν A C: corr. Cas 26 πολύποδος A C

- Φιλόξενός ποθ', ὡς λέγουσ', ὁ Κυθήριος
 ἤΐξατο τριῶν σχεῖν τὸν λάρυγγα πήχεων,
 ὅπως καταπίνω, φησίν, ὅτι πλεῖστον χρόνον
 καὶ πάνθ' ἅμα μοι τὰ βρώμαθ' ἠδονὴν ποῖ.⁷
 e καὶ Διογένης δὲ ὁ κύων ὠμὸν πολύποδα καταφαγὰν 5
 ἐπιθεμένης αὐτῷ τῆς γαστρὸς ἀπέθανε. περὶ δὲ τοῦ
 Φιλοξένου καὶ ὁ παρωδὸς Σώπατρος λέγων φησί·
 δισσαῖς γὰρ ἐν μέσαισιν ἰχθύων φοραῖς
 ἦσται, τὸν Αἴτνης ἐς μέσον λεύσσω σκοπόν.
 27. καὶ Ὑπερείδης δὲ ὁ ῥήτωρ ὀψοφάγος ἦν, ὡς φησι 10
 Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Δήλῳ διηγούμενος τοὺς παρὰ
 f Ἀρπάλου δωροδοκήσαντας. γράφει δὲ οὕτως (Π 452 K)·
 A. Δημοσθένης τάλαντα πεντήκοντ' ἔχει.
 B. μακάριος, εἶπερ μεταδίδωσι μηδενί.
 A. καὶ Μοιροκλῆς εἴληφε χρυσίον πολὺ. 15
 B. ἀνόητος ὁ διδούς, εὐτυχῆς δ' ὁ λαμβάνων.
 A. εἴληφε καὶ Δήμων τι καὶ Καλλισθένης.
 B. πένητες ἦσαν, ὥστε συγγνώμην ἔχω.
 A. ὁ τ' ἐν λόγοισι δεινὸς Ὑπερείδης ἔχει.
 342 B. τοὺς ἰχθυοπόλας οὕτως ἡμῶν πλουτεῖ· 20
 ὀψοφάγος γάρ, ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους.
 καὶ ἐν Ἰκαρίοις δὲ ὁ αὐτὸς ποιητῆς φησι (Π 458 K)·
 τὸν τ' ἰχθυόρρονν ποταμὸν Ὑπερείδην περῶς,
 ὃς ἠπίαις φωναῖσιν, ἔμφρονος λόγον
 κόμποις παφλάζων, ὑπίοις πικνωμάσι 25

2 σχεῖν K: ἔχειν AC 8. 9 obscuri 17 εἶτ' εἴληφε AC:
 corr. Mus τι Dobr: τε AC 20 πλουτεῖ A: corr. C 21
 γάρ deleri nequit; verba mutila 23 πέρας A περάσον
 (omissis quae secuntur) C: corr. Dobr 24 ον σηπίας
 (litt. ον ση in ras. m') A: corr. Jacobs 25 ὑπίοις K:
 ἠπίοις A

- πρὸς παν δυσας ἔχει,
 μισθωτὸς ἄρδει πεδία τοῦ δεδωκότος.
 Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀσκληπιῶ [τὸν Ἵπερείδην] πρὸς τῷ
 ὀψοφαγεῖν καὶ κυβεύειν αὐτόν φησι, καθάπερ καὶ Καλ- b
 5 λαν τὸν φήτορα Ἀξιόνικος ἐν Φιλευριπίδῃ (II 418 K):
 ἄλλον δ' ἰχθὺν
 μεγέθει πῖσυνόν τινα τοῖσδε τόποις
 ἦκει κομίσας
 Γλαῦκός τις ἐν πόντῳ γ' ἀλούς,
 10 5 σῆτον ὀψοφάγων.
 καὶ λίγνων ἀνδρῶν ἀγάπημα φέρων κατ' ὤμων.
 τίνα τῷδ' ἐνέπω τὴν σκευασίαν;
 πότερον χλωρῷ τρίμματι βροῆξας
 ἢ τῆς ἀγρίας
 15 10 ἄλλης πάσμασι σῶμα λιπάνας
 πυρὶ παμφλέκτῳ παραδώσω;
 ἔφα τις, ὡς ἐν ἄλλῃ
 θεομῆ τοῦτο φάγοι γ' ἐφθὸν ἀνῆρ
 Μοσχίων φίλανλος. c
 20 15 βοᾷ δ' ὄνειδος ἰδιον, ᾧ Καλλία.
 ἢ σὺ μὲν ἀμφί <τε> σῦκα καὶ ἀμφὶ ταρίχι' ἀγάλλῃ,
 τοῦ δ' ἐν ἄλλῃ παρεόντος
 οὐ γεύῃ χαρίεντος ὄψου,
 τὰ μὲν σῦκα, ὡς ἂν σνκοφάντην λοιδορῶν, τὰ δὲ
 25 ταρίχη, μήποτε καὶ ὡς αἰσχροποιούντος. καὶ Ἐρμιπ-
 πος δὲ φησιν ἐν τρίτῳ περὶ τῶν Ἴσοκράτους μαθητῶν

1 velut πρὸς πᾶν ἀπαντῶν κληῖθρ' ὅταν λύσας ἔχη 3 glossam
 del. Wilam 5 ἀξιόνικος A 9 γαλούς A: corr. K 11 φέρων
 Iacobs: φέρω A 15 λιάσμασι A: πάσμασι Erf, γάμασι Mein
 20 ἰδιον suspectum 20, 21 ᾧ Καλλία. ἢ Schw: ᾧ καλαίδη A
 21 τε add. Mein τάριχ' A: corr. Mein 22 fort. παρατε-
 θέντος totum fragmentum Euripidei cantici parodia

(FHG III 50) ἐωθινὸν τὸν Ὑπερείδην ποιεῖσθαι νῦν
 τοὺς περιπάτους ἐν τοῖς ἰχθύσι. 28. Τίμαιος δ'
 ο Ταυρομενίτης καὶ Ἀριστοτέλη τὸν φιλόσοφον ὀψο-
 φάγον φησὶ γερονέαι. καὶ Μάτων δ' ὁ σοφιστῆς
 d ὀψοφάγος ἦν· δηλοῖ δὲ τοῦτο Ἀντιφάνης ἐν Κιθαροδῶ, 5
 οὗ ἡ ἀρχή· οὐ ψεῦδος οὐδέν φησω' (II 58 K).

ὀφθαλμὸν ὠρουτέν τις ὥσπερ ἰχθύος
 Μάτων προσελθών.

Ἀναξίλας δ' ἐν Μονοτρόπῳ (II 269 K).

τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον 10
 ἀναρπάσας Μάτων· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

ὑπερβολὴ γαστριμαργίας τὸ καὶ ἀρπάζειν ἐσθιόντα καὶ
 e ταῦτα κρανίον κεστρέως, εἰ μὴ ἄρα οἱ περὶ ταῦτα
 δεινοὶ ἴσασιν ἐνόν τι χρήσιμον ἐν κεστρέως κρανίῳ,
 ὅπερ ἐστὶ τῆς Ἀρχεστράτου λιχνείας ἐμφανίσει ἡμῖν. 15
 29. Ἀντιφάνης δ' ἐν Πλουσίοις κατάλογον ποιεῖται
 ὀψοφάγων ἐν τούτοις (II 89 K).

Εὐθύνοσ δ' ἔχων

σανδάλια καὶ σφραγίδα καὶ μεμυρισμένος
 ἐλογίζετο τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι 20

f Φοινικίδης δὲ Ταυρέας θ' ὁ φίλτατος,
 5 ἄνδρες πάλαι ὀψοφάγοι τοιοῦτοί τινες
 οἷοι καταβροχθίζειν ἐν ἀγορᾷ τὰ τεμάχη,
 ὀρῶντες ἐξέθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι
 ἔφερόν τε δεινῶς τὴν ἀνοψίαν πάνν. 25

κύκλους δὲ συναγείροντες ἔλεγον τοιάδε,
 10 ὡς οὐ βιωτόν ἐστιν οὐδ' ἀνασχετόν

1 νῦν del. Mein, requiritur ἀεὶ coll. vit. Hyp. 17 4 μά-
 τρων AC: corr. Di. 19 σανδάλιον A; corr. Koppiers fort.
 σφραγίδια 20 fort. ἐν τῶν π. 22 corruptus; ὀψοφάγοι
 glossam esse putat Leo 26 τοιαδί Mein: τάδε A

- τῆς μὲν θαλάττης ἀντιποιεῖσθαι τινὰς
 ἰμῶν ἀναλίσκεν τε πολλὰ χροήματα, 343
 ὄφου δὲ μηδὲν εἰσπλεῖν μηδὲ γῆ.
 τί οὖν ὄφελος τῶν νησιάρχων; ἔστι δὴ
 5 15 νόμος κατακλιεῖσθαι τοῦτο, παραπομπὴν ποιεῖν
 τῶν ἰχθύων. νυνδὲ Μάτων συνήροσκεν
 τοὺς ἀλιεῖας, καὶ <δὴ> Διοργέσων νῆ Δία
 ἄπαντας ἀναπέπεκεν ὡς αὐτὸν φέρειν,
 κοῦ δημοτικόν γε τοῦτο δρᾶ τσαῦτα φιλῶν.
 10 20 γάμοι δ' ἐκεῖνοι καὶ πότι νεανικοὶ
 ἦσαν
 Εὐφρων δὲ ἐν Μούσαις (IV.491 M). b
 Φοινικίδης δ' ὡς εἶδεν ἐν πλήθει νέων
 μεστὴν ζέουσαν λοπάδα Νηρείων τέκνων,
 15 ἐπίσχετ' ὄργῃ χειρὰς ἠρωδισμένας:
 τίς φησὶν εἶναι δεινὸς ἐκ κοινοῦ φαεῖν;
 5 τίς ἐκ μέσου τὸ θερμὰ δεινὸς ἀρπάσαι;
 ποῦ Κόρυδος ἢ Φυρόμαχος ἢ Νείλου βία;
 ἵτω πρὸς ἡμᾶς, καὶ τὰχ' <ἄν> οὐδὲν μεταλάβοι.
 20 30. τῆς αὐτῆς ἰδέας καὶ Μελέανθιος ἦν ὁ τῆς τρα- c
 γωδίας ποιητῆς: ἔγραψε δὲ καὶ ἐλεγεῖα. κωμωδοῦσι δ'
 αὐτὸν ἐπὶ ὀψοφαγία: Δεύκων ἐν Φράτεροισιν, Ἀριστο-
 φάνης ἐν Ἐιρήνῃ (v. 804), Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ.
 ἐν δὲ τοῖς Ἰχθύων Ἀρχιπτοῦ τῷ δράματι (I 685 K)
 25 ὡς ὀψοφάγου δῆσας παραδίδωσι τοῖς ἰχθύων ἀντι-

3 μηδὲ A: corr. Mus. ἐρωδ' suppl. Cas. 4 ἔστιν δὴ A:
 distinxit Wilam. 6 νῦν δὲ μακρῶι A: corr. Di. 7 δὴ add.
 Mein. 8 πάντας A: corr. Muret. 9 τοιαῦτα A: corr. Jacobs.
 10 νεανικοὶ A: corr. Mus. 12 εὐφάνης δὲ A: corr. Schw.
 13 νεῶν A: corr. Schw. 14 νηρίων A. 17 δεινὸς γ' ἀρ-
 ἀρπάσαι A: corr. Mus. 18 κίλλου A, cf. VI 240f. 19 ἄν
 add. Herw.

βρωθησόμενον. ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀρίστιππος ὁ Σωκρα-
 τικὸς ὀψοφάγος ἦν· ὅστις καὶ ὑπὸ Πλάτωνος ποτε
 ὄνειδιζόμενος ἐπὶ τῇ ὀψοφαγίᾳ, ὡς φησι Σωτρίων καὶ
 d Ἠγήσανδρος, . . . γράφει δὲ οὕτως ὁ Δελφός (FHG
 IV 416): Ἀρίστιππος Πλάτωνος ἐπιτιμήσαντος αὐτῷ 5
 διότι πολλοὺς ἰχθῦς ἠγόρασε, θνεῖν ὀβολοῖν ἔφησεν
 ἐωνῆσθαι. τοῦ δὲ Πλάτωνος εἰπόντος διότι καὶ αὐτὸς
 αἶν ἠγόρασα τοσοῦτου, ὄρῳς οὖν, εἶπεν, ᾧ Πλάτων,
 ὅτι οὐκ ἐγὼ ὀψοφάγος, ἀλλὰ σὺ φιλάργυρος. Ἀντι-
 φάνης δ' ἐν Ἀύλητροῖδι ἢ Διδύμαις Φοινικίδην τινὰ 10
 ἐπ' ὀψοφαγία κωμῶδῶν φησιν (Π 30 K).

ὁ <μὲν> Μενέλαος ἐπολέμησ' ἔτη δέκα
 τοῖς Τρωσὶ διὰ γυναιῖκα τὴν ὄψιν καλήν,
 Φοινικίδης δὲ Ταυρέα δι' ἔργελυν.

e 31. Δημοσθένης δ' ὁ ρήτωρ Φιλοκράτην, ἐπειδὴ ἐκ 15
 τοῦ προδοτικοῦ χρυσίου πόρνας καὶ ἰχθῦς ἠγόραζεν,
 εἰς ἀσέλγειαν καὶ ὀψοφαγίαν λοιδορεῖ (19, 229). Διοκλῆς
 δὲ ὁ ὀψοφάγος, ὡς φησιν Ἠγήσανδρος (FHG IV 416),
 πνυθόμενον τινὸς αὐτοῦ πότερος χρηστότερος ἰχθῦς,
 γόγγυρος ἢ λάβραξ, ὃ μὲν ἐφθός, ἔφη, ὃ δὲ ὀπίος. 20
 ὀψοφάγος δ' ἦν καὶ Λεοντεὺς ὁ Ἀργεῖος τραγωδός,
 Ἀθηναῖος μὲν μαθητής, οἰκέτης δὲ γενόμενος Ἴοβα
 f τοῦ Μαυρουσίαν βασιλέως, ὡς φησιν Ἀμάραντος ἐν
 τοῖς περὶ σκηνῆς, γεγραφέναι φάσκων εἰς αὐτὸν τόδε
 τὸ ἐπίγραμμα τὸν Ἴοβαν, ὅτε κακῶς τὴν Ὀψιπύλην 25
 ὑπεκρίνατο·

μή με Λεοντῆος τραγικοῦ κεναρῆφαγον ηχος

λεύσσων Ὀψιπύλης ἐς κακὸν ἦτορ ὄρα.

ἤμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχω φίλος, οὐδέ τιν' ᾤδε

12 μὲν add. Koppiers 27. 28 sic A 29 τινων δὲ A:
 corr. Pors

γῆρυν χρυσολόβοις οὔασιν ἡγάσατο.

νῦν δέ με χυτρόποδες, κέραμοι καὶ ξηρὰ τάγνηα
χῆρωσαν φωνῆς, γαστροὶ χαριζόμενον. 344

32. Φόρουσκον δέ φησιν Ἑγήσανδρος (FHG IV 417)
5 τὸν ἰχθυοφάγον οὐ δυνηθέντα ὅσον ἤθελεν ἀφελεῖν
τοῦ ἰχθύος, ἀλλ' ἀκολουθήσαντος αὐτῷ πλείονος εἰπεῖν
(Soph. Ant. 714).

τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται,
καὶ ὄλον τὸν ἰχθὺν ἀναλωῶσαι. Βίων δε προαρπάσαντός
10 τινος τὰ ἐπάνω τοῦ ἰχθύος στρέψας καὶ αὐτὸς καὶ
δαψιλῶς φαγῶν ἐπέειπεν (Eur. Bacch. 1127).

Ἴνῳ δὲ τὰπὶ θάτερο' ἐξειργάζετο.

Θεόκριτος δ' ὁ Χίος τελευτησάσης τῆς γυναικὸς Διοκλεῖ b
τῷ ὀψοφάγῳ, ἐπειδὴ ποιῶν αὐτῇ τὸ περιδείκνυον πάλιν
15 ὀψοφάγει κλαίων ἄμα, 'παῦσαι, φησί, κλαίων, ᾧ πόνηρε·
οὐδὲν γὰρ πλεόν ὀψοφαγῶν ποιήσεις.' τοῦ δ' αὐτοῦ
καὶ τὸν ἀγρὸν καταβεβρωκότος εἰς ὀψοφαγίαν, ἐπειδὴ
θερμόν ποτε καταβροχθίσας ἰχθὺν ἐφησε τὸν οὐρανὸν
κατακεκαῦσθαι, 'λοιπὸν, ἐφησεν, ἐστίν, ὁ Θεόκριτος,
20 σοὶ καὶ τὴν θάλασσαν ἐκπιεῖν, καὶ ἔση τρία τὰ μέγιστα
ἠφανικῶς, γῆν καὶ θάλατταν καὶ οὐρανόν.' Κλέαρχος c
δ' ἐν τοῖς περὶ βίων φίλιχθύν τινα ἀναγράφων φησὶν
οὕτως (FHG II 308). 'Τέχνων ὁ παλαιὸς αὐλητῆς Χάρμου
τοῦ αὐλητοῦ τελευτήσαντος (ἦν δὲ φίλιχθυσ) ἀποπυ-
25 ρίδας ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐνήγιξεν αὐτῷ.' καὶ Ἀλεξίς
δ' ὁ ποιητῆς ἦν ὀψοφάγος, ὡς ὁ Σάμιός φησι Λυγκεύς·
καὶ σκαπτόμενος ὑπὸ τινων σπερμολόγων εἰς ὀψο-
φαγίαν ἐρομένων τε ἐκείνων τί ἂν ἦδιστα φάγοι, ο

1 χρυσοβόλοις A: corr. Pors 3 χαριζόμενοι A: corr.
Schw 4 φορουσκον AC: corr. K coll. CIA II 334 9 cf.
V 186 d

"Αλεξίς ἵσπερμολόγους, ἔφη, πεφρυγμένους." 33. Νόθιπ-
πον δὲ τὸν τραγωδιοποιόν, ὃν Ἑρμιππος ἐν ταῖς
Μοῖραις φησὶν (I 236 K).

- d εἰ δ' ἦν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῶν νῦν τοιούδε
μάχεσθαι, 5
καὶ βατὶς αὐτῶν ἡγεῖτ' ὅπτη μεγάλη καὶ πλευρὸν
ὔειον,
τοὺς μὲν ἄρ' ἄλλους οἴκουρεῖν χρῆν, πέμπειν δὲ
Νόθιππον ἐκόντα.
εἷς γὰρ μόνος ἂν κατεβρόχθισεν ἂν τὴν Πελοπόν- 10
νησον ἄπασαν.

ὅτι δὲ οὗτός ἐστιν ὁ ποιητὴς σαφῶς παρίστησι Τη-
λεκλειίδης ἐν Ἡσιόδοις (I 214 K). Μυνησίκος ὁ τρα-
γικὸς ὑποκριτὴς κωμωδεῖται ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Σύρρακι
ὡς ὀψοφάγος οὕτως (I 642 K). 15

- e ὀδὴ μὲν Ἀναγνώσιος Ὀρφῶς ἐστὶ σοί.
θ' οὗθ' ὡς φίλος Μυνησίκος ἔσθ' ὁ Χαλκιδεύς.
B: καλῶς λέγεις.

καὶ Λάμπωνα δὲ τὸν μάντιν ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις κωμωδοῦσι
Καλλιᾶς Πεδήταις καὶ Λύσιππος Βάκχαις. Κρα- 20
τῖνος δ' ἐν Δραπέτισιν εἰπὼν περὶ αὐτοῦ (I 30 K).

- Λάμπωνα, τὸν οὐ βροτῶν
ψῆφος δύναται φλεγυρὰ δειπνοῦ φίλων ἀπέργειν,
ἐπιφέρει·
νῦν δ' αὖθις ἐρυγγάνει. 25
f βρῦκει γὰρ ἅπαν τὸ παρόν, τρίγλη δὲ καὶ μάχοιτο.

2 ὃν del. Schw, sed mutila oratio vel anacolutha 9 ἔν'
ὄντα Porson (praeef. Hec. XVIII), sed invitus fortasse 17
οἶσθ', φ φίλος Wilam (B. οἶδ', φ φ. Fritzsche) μύνηκος A
ἔσθθ' ὁ A: corr. Blomf 25 αὖθις AC: corr. Di 26 τρί-
γλης Herw

34. Ἡδύλος δ' ἐν ἐπιγράμμασιν ὄψοφάγους κατα-
λέγων Φαίδωνος μὲν τινος ἐν τούτοις μέμνηται·

Φαίδων δὲ . . . φύσκι' ἐνείκαι

χορδάς <θ'> ὁ ψάλτης· ἐστὶ γὰρ ὄψοφάγος.

5 Ἄγιδος δ' ἐν τούτοις·

ἐφθός ὁ κάλλιχθος· νῦν ἐμβαλε τὴν βαλανάγραν,

ἔλθη μὴ Πρωτεὺς Ἄγιδος ὁ τῶν λοπάδων·

345

γίνεθ' ὕδαρ καὶ πῦρ καὶ ὃ βούλεται, ἀλλ' ἀπόκλειε . . .

ἧξει γὰρ τοιαῦτα μεταπλασθεὶς τυχὸν ὡς Ζεὺς

10 χρυσορόης ἐπὶ τήνδ' Ἀκρισίον λοπάδα.

καὶ γυναικα δέ τινα Κλειῶ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις σκώπτων
φησὶν·

ὄψοφάγει Κλειοῖ· καταμύομεν· ἦν δὲ θελήσης,

ἔσθιε μόνη. δραχμῆς ἐστὶν ὁ γόγγρος ἄπας.

b

15 θὲς μόνον ἢ ζώνην <ἦ> ἐνώτιον ἢ τι τοιοῦτον

σύσσημον. τὸ δ' ὄραῦ μὴ μόνον οὐ λέγομεν.

ἡμετέρη σὺ Μέδουσα· λιθούμεθα πάντες ἀπλάτου

οὐ Γοργοῦς, γόγγρου δ' οἱ μέλει λοπάδι.

35. Ἀριστόδημος δ' ἐν τοῖς γελοίοις ἀπομνημονεύ-

20 μασιν Εὐφράνορά φησι (FHG III 310) τὸν ὄψοφάγον

ἀκούσαντα ὅτι ἄλλος ἰχθυοφάγος ἀπέθανε θερμὸν c

ἰχθύος τέμαχος καταπιὼν ἀναφωνήσαι ἱερόσυλος ὁ

θάνατος· Κινδῶν δὲ ὁ ὄψοφάγος καὶ Δημύλος (ὄψο-

φάγος δὲ καὶ οὗτος) γλαύκου παρατεθέντος, ἄλλου δ'

25 οὐδενός, ὃ μὲν τὸν ὀφθαλμὸν κατελάβετο, καὶ ὁ Δη-

μύλος ἐπὶ τὸν ἐκείνου ὀφθαλμὸν ἐπιβαλὼν ἐβιάζετο

3 φύσει' A φύκη C: corr. K αἰνεῖ καὶ AC: corr. Jacobs 4
θ' add. Iac 13 ὄψοφαγεῖ κλειῶ. καταμυομενην δὲ et 14 ἐσθιμεν
ἦ et 15 θεσμὸν ὄν A: corr. Heraldus 15 ἦ add. Mus 16 καὶ
μὰ τόν, οὐ σθένομεν Jacobs 17 λιθούμεθα πάντες C: λιθού-
μεθ' ἅπαντα A ἀπλάτου K: πάλαι που A (om. C) 18 γόγγρου
A: corr. C 22 ἀνεφώνησεν A: corr. Schw

- ἐπ' ἄκρων ἐβάδιξε τῶν ὀνύχων ἐν τῇ πόλει
σχέδην, δεδορικῶς ἀτευὲς εἰς τὴν γῆν κάτω.
πυρθανομένου δὲ τῶν ξένων αὐτοῦ τινος
c τὸ πάθος τὸ γερονὸς ἐξαπίνης περὶ τοὺς πόδας,
40 τοῦτ' εἶπε· τοῖς ὅλοις μὲν ἔρρωμαι, ξένε, 5
καὶ τῶν κολάκων πολὺ μᾶλλον ἐπὶ δεῖπνον τρέχω·
ἀγωνιῶ δὲ καὶ δέδοικα παντελῶς,
μή ποτ' ἐπιβὰς κήρυκι τὸν πόδ' ἀναπαρῶ.³
αὐλεῖν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖσιν ἀύλητου κακοῦ
45 μέλλοντος ὁ Στρατόνικος· εὐφήμει, μέχρι 10
σπείσαντες εὐξώμεσθα, φησί, τοῖς θεοῖς.⁴
Κλέων τις ἦν κιθαρωδός, ὃς ἐκαλεῖτο Βοῦς,
δεινῶς ἀπάδων τῇ λύρα τ' οὐ χρώμενος.
d τούτου διακούσας ὁ Στρατόνικος εἶφ' ὅτι
50 ὄνος λύρας ἐλέγετο, νῦν δὲ βοῦς λύρας.⁵ 15
Στρατόνικος ὁ κιθαρωδός ὡς Βηρισάδην
ἐπλευσεν εἰς τὸν Πόντον ὄντα βασιλέα.
πολλοῦ χρόνου δ' ἤδη γεροντός ἀποτρέχειν
ἠβούλετο Στρατόνικος εἰς τὴν Ἑλλάδα.
55 ὡς δ' αὐτὸν, ὡς ἔοικεν, οὐ προσέλετο, 20
τοῦτ' ἀποκριθῆναι φασὶ τῷ Βηρισάδῃ·
ἄσὺν γὰρ διανοεῖ, φησὶν, αὐτοῦ καταμένειν;⁶
ἐν τῇ Κορίνθῳ παρεπεδήμησέν ποτε
e Στρατόνικος ὁ κιθαρωδός. εἶτα ραῖδιον
60 ἐνέβλεπεν αὐτῷ κοῦκ ἀφίστατ' οὐδαμοῦ. 25
καῖθ' ὁ Στρατόνικος· πρὸς θεῶν, μήτερο, φράσον
τί ἔσθ' ὃ βούλει καὶ τί μ' εἰσβλέπεις αἰεῖ;⁷

3 πυρθανομένων A (ἔρωτωντος δὲ τινος C): corr. Mein 5 τοῖς
κόλοις Cas, τοῖς ἄλλοις legit Eust. 1108, 44 (non C) 10 εὐφη-
μεῖν μετρή A: corr. Pors 11 εὐξώμεσθα A 13 fort. προσχρώ-
μενος 21 φησί A: corr. s 22 σὺ Abresch: εὐ A 26 καθὸ
A καὶ ὁ C: corr. Cas 27 αἰεῖ A: corr. C

〈οὐδ'〉 ὀψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίξειν.

Κηφισόδωρος Ἰ (I 802 K)·

οὐδ' ὀψοφάγος οὐδ' ἀδολέσχης.

Μάχων Ἐπιστολῆ (IV 496 M)·

- 5 ὀψοφάγος εἰμί. τοῦτο δ' ἐστὶ τῆς τέχνης
θεμέλιος ἡμῖν· προσπεπονθέναι τι δεῖ 346
τὸν μὴ τὰ παραδοθέντα λυμανούμενον.
〈ὁ〉 πεφροντικῶς αὐτοῦ γὰρ οὐκ ἔσται κακός.
5 ἔπειτ' ἐπὶ ἢ καθαρὰ τὰσθητήρια,
10 οὐκ ἂν διαμάρτοισι. ἔψε καὶ γεύου πυκνά.
ἄλλας οὐκ ἔχει· προσένεγκ'. 〈ἔτ'〉 ἐπιδειτὰί τινος
ἐτέρου· πάλιν γεύου σύ, μέχρι ἂν ἡδὺς ἦ,
ὥσπερ λύραν ἐπίτειν', ἕως 〈ἂν〉 ἀρμόση.
10 εἶδ' ὁπότεν ἦδη πάντα συμφωνεῖν δοκῆ,
15 εἶσαγε διὰ πασῶν νικολαίδας μυκόνιος. b
πρὸς τοῦτοις τοῖς ὀψοφάγοις, ἄνδρες ἑταῖροι, οἶδα καὶ
τὸν παρ' Ἡλείοις τιμώμενον Ὀψοφάγον Ἀπόλλωνα.
μνημονεῦει δὲ αὐτοῦ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Ἀτταλον
ἐπιστολῇ (fr. 70 Pr). οἶδα δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ Πισιάτιδι
20 γραφῆν ἀνακειμένην ἐν τῷ τῆς Ἀλφειώσας Ἀρτέμιδος c
ἱερῷ (Κλεάνθους δ' ἐστὶ τοῦ Κορινθίου), ἐν ᾗ Πο-
σειδῶν πεποιήται θύννον τῷ Διὶ προσφέρων ὠδίνοντι,
ὡς ἱστορεῖ Δημήτριος ἐν ὀγδόῳ Τρωικοῦ διακόσμου
(fr. 5 Gaede).
25 37. καὶ τσαῦτα μὲν, ἔφη ὁ Δημόκριτος, καὶ

1 οὐδ' om. A 2. 3 υλοῦδ' A: corr. Cas 6 θεμέλιον Di
7 παρατεθέντα A: corr. Mein 8 ὁ add. K 10 καὶ γε οὐ
A: corr. Coraes 11 ἔτ' add. Jacobs 12 συμμετρίαν ἀρμόση
et 13 ἐπιτείναι· ὡς (ἕως Jacobs) ἡδὺς εἰ A: corr. Mein, cf.
Plut. qu. symp. p. 657 de 14 δοκῆς A: corr. Jacobs 15 non
intellego 19 πεισιάτιδι A 20 Ἀλφειονία Strab. p. 348

αὐτὸς ὑμῖν προσοψωνήσας οὐκ ὀψοφαγήσων παρηλθὼν
 διὰ τὸν πάντα ἄριστον Οὐλπιανόν, ὃς διὰ τὰ Σύρων
 πάτρια καὶ ἡμᾶς τῶν ἰχθύων ἀπεστέρησεν ἕτερον ἐκ
 Συρίας παρεισφέρων. καίτοι γε Ἀντίπατρος ὁ Ταρσεὺς
 ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τετάρτῳ περὶ δεισιδαιμονίας λέ- 5
 δ γεσθαί φησι πρὸς τινῶν ὅτι Γάτις ἢ τῶν Σύρων
 βασίλισσα οὕτως ἦν ὀψοφάγος ὥστε κηρῦξαι ἄτερ
 Γάτιδος μηδένα ἰχθύν ἐσθίειν· ὑπ' ἀγνοίας δὲ τοὺς
 πολλοὺς αὐτὴν μὲν Ἀταργάτιν ὀνομάζειν, ἰχθύων δὲ
 ἀπέχεσθαι. Μνασέας δ' ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀσίας φησὶν 10
 οὕτως (FGH III 155)· 'ἐμοὶ μὲν ἢ Ἀταργάτις δοκεῖ χαλεπὴ
 βασίλισσα γερονέναι καὶ τῶν λαῶν σκληρῶς ἐπεστα-
 τηκέναι, ὥστε καὶ ἀπονομίσαι αὐτοῖς ἰχθύν μὴ ἐσθίειν,
 ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν ἀναφέρειν διὰ τὸ ἀρέσαι αὐτῇ το
 βρωῖμα. καὶ διὰ τὸδε νόμιμον ἔτι διαμένειν, ἐπὰν 15
 ε εὔξανται τῇ θεῷ, ἰχθύς ἀργυροῦς ἢ χρυσοῦς ἀνα-
 τιθέναι· τοὺς δὲ ἱερεῖς πᾶσαν ἡμέραν τῇ θεῷ ἀλη-
 θινοὺς ἰχθύς ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὀψοποιησαμένους παρα-
 τιθέναι, ἐφθούς τε ὁμοίως καὶ ὀπιούς, οὓς δὴ αὐτοὶ
 καταναλίσκουσιν οἱ τῆς θεοῦ ἱερεῖς.' καὶ μικρὸν 20
 προελθὼν πάλιν φησὶν· 'ἢ δὲ γε Ἀταργάτις, ὥσπερ
 Ξάνθος λέγει ὁ Ἀνδός (FHG I 38), ὑπὸ Μόψου τοῦ
 Ἀνδοῦ ἀλοῦσα κατεποντίσθη μετὰ Ἰχθύος τοῦ υἱοῦ
 ἐν τῇ περὶ Ἀσκάλωνα λίμνῃ διὰ τὴν ὕβριν καὶ ὑπὸ
 f τῶν ἰχθύων κατεβρώθη.' 38. τάχα δὲ καὶ ὑμεῖς, 25
 ἄνδρες φίλοι, ἐκόντες παρελίπετε ὡς ἱερὸν τινα ἰχθύν
 τὸν παρ' Ἐφίππῳ τῷ κωμφδιοποιῶ, ὃν φησι τῷ

3. 4 ἕτερον ἕξ | στρεῖας A: corr. K (fuisse videtur ἕξου-
 ρείας) 11 Ἀταργάτις dea in titulis Delii (bull. de corr.
 hell. 6, 495) 15 ἔτι Cas: ἐστὶ AC 21 προσελθὼν A: corr. s
 22 Μόξον Mueller

Γηρυνόη σκευάζεσθαι ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι διὰ
τούτων λέγων (II 252 K):

- 5 τούτῳ δ' ὀπόταν ναέται χάρος
 ἰχθύν τιν' ἔλωσ' οὐχ ἡμέριον,
 6 τῆς περικλύστου δ' ἄλλας Κρήτης
 μείζω μεγέθει, λοιπὰς ἐστ' αὐτῷ
 7 δυνατὴ τούτους χωρεῖν ἑκατόν.
 καὶ περιοίκους εἶναι ταύτη
 Σινδοῦς, Λυκίους, Μυγδοιῶτας,
 10 Κραναοῦς, Παφίους. τούτους δ' ὕλην
 κόπτειν, ὀπόταν βασιλεὺς ἔψη
 11 τὸν μέγαν ἰχθύν· καὶ προσάγοντας,
 καθ' ὅσον πόλεως ἔστηκεν ὄρος,
 τούς δ' ὑποκαίειν. λίμνην δ' ἐπάγειν
 15 ὑδατος μεστὴν εἰς τὴν ἄλμην,
 τούς δ' ἄλλας αὐτῷ ζεύγη προσάγειν
 16 μηνῶν ὀκτῶ συνεχῶς ἑκατόν.
 περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω
 πέντε κέλητας πεντασκάλμους,
 20 περιαγγέλλειν τ'· οὐχ ὑποκαίεις,
 Λυκίων πρότασι; ψυχρὸν τουτί·
 21 παίου φουσῶν, Μακεδῶν ἄρχων·
 σβέννυ, Κέλθ', ὡς μὴ προσκαύσης.
 22 οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι τὰ αὐτὰ ταῦτα εἴρηκεν ὁ Ἐφριππος
 25 ἐν Πηλοαστῇ τῷ δράματι (II 261 K), ἐν ᾧ καὶ ταῦτα c
 ἐκείνοις ὑποτέτακται·

2 λέγων fort. delendum 7 πόντους χωρεῖν Kock 8. 9
 ταύτη ἐσίνδους ἰνδοῦς A ἰνδοῦς (nihil amplius) C: corr. Schw,
 ταύτης item Schw 13 fort. ἐφ' ὅσον 14 τῆσδ' Mein 20. 21
 τε κοῦχ υποκαίειν A. προτάσεις A: corr. Wilam 23 Κελτους
 μὴ A: corr. Wilam προσκαύσης A: corr. Schw

αὐτὸς ὑμῖν προσοψωνήσας οὐκ ὀψοφαγήσων παρῆλθον
 διὰ τὸν πάντα ἄριστον Οὐλπιανόν, ὃς διὰ τὰ Σύρων
 πάτρια καὶ ἡμᾶς τῶν ἰχθύων ἀπεστέρησεν ἔτερο' ἐκ
 Συρίας παραιοτέρων. καίτοι γε Ἀντίπατρος ὁ Ταρσεὺς
 ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τετάρτῳ περὶ δεισιδαιμονίας λέ- 5
 δ γεσθαί φησι πρὸς τινῶν ὅτι Γάτις ἢ τῶν Σύρων
 βασίλισσα οὕτως ἦν ὀψοφάγος ὥστε κηρῦξαι ἄτερο
 Γάτιδος μηδένα ἰχθύν ἐσθίειν· ὑπ' ἀγνοίας δὲ τοὺς
 πολλοὺς αὐτὴν μὲν Ἀταργάτιν ὀνομάζειν, ἰχθύων δὲ
 ἀπέχεσθαι. Μναςέας δ' ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀσίας φησὶν 10
 οὕτως (FGH III 155)· 'ἔμοι μὲν ἢ Ἀταργάτις δοκεῖ χαλεπὴ
 βασίλισσα γερονέει καὶ τῶν λαῶν σκληρῶς ἐπεστα-
 τημέναι, ὥστε καὶ ἀπονομίσαι αὐτοῖς ἰχθύν μὴ ἐσθίειν,
 ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν ἀναφέρειν διὰ τὸ ἀρέσαι αὐτῇ το
 βρωμα. καὶ διὰ τὸδε νόμιμον ἔτι διαμένειν, ἐπὶν 15
 ε εὔξονται τῇ θεῷ, ἰχθύς ἀργυροῦς ἢ χρυσοῦς ἀνα-
 τιθέναι· τοὺς δὲ ἱερεῖς πᾶσαν ἡμέραν τῇ θεῷ ἀλη-
 θινοὺς ἰχθύς ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὀψοποιησαμένους παρα-
 τιθέναι, ἐφθούς τε ὁμοίως καὶ ὀπτούς, οὓς δὲ αὐτοὶ
 καταναλίσκουσιν οἱ τῆς θεοῦ ἱερεῖς.' καὶ μικρὸν 20
 προελθὼν πάλιν φησὶν· 'ἢ δὲ γε Ἀταργάτις, ὥσπερ
 Ξάνθος λέγει ὁ Ἀνδός (FHG I 38), ὑπὸ Μόψου τοῦ
 Ἀνδοῦ ἀλοῦσα κατεποντίσθη μετὰ Ἰχθύος τοῦ υἱοῦ
 ἐν τῇ περὶ Ἀσκάλωνα λίμνῃ διὰ τὴν ὕβριν καὶ ὑπὸ
 f τῶν ἰχθύων κατεβρώθη.' 38. τάχα δὲ καὶ ὑμεῖς, 25
 ἄνδρες φίλοι, ἐκόντες παρελίπετε ὡς ἱερὸν τινα ἰχθύν
 τὸν παρ' Ἐφίππῳ τῷ κωμωδιοποιῷ, ὃν φησι τῷ

3. 4 ἔτερο' ἔξε | ετρειας A: corr. K (fuisse videtur ἔξου-
 ρείας) 11 Ἀταργάτις dea in titulis Deliis (bull. de corr.
 hell. 6, 495) 15 ἔτι Cas: ἐστὶ AC 21 προσελθὼν A: corr. s
 22 Μόξου Mueller

Γηρυνόη σκευάζεσθαι ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι διὰ
τούτων λέγων (II 252 K)·

- 5 τούτῳ δ' ὀπόταν ναέται χῶρας
 ἰχθύν τιν' ἔλωσ' οὐχ ἡμέριον,
 10 τῆς περικλύστου δ' ἄλλας Κρήτης
 μεῖζω μεγέθει, λοιπὰς ἐστ' αὐτῷ
 5 δυνατὴ τούτους χωρεῖν ἑκατόν.
 καὶ περιοίκους εἶναι ταύτη
 Σινδοῦς, Λυκίους, Μυγδοσιώτας,
 10 Κραναοῦς, Παφίους. τούτους δ' ὕλην
 κόπτειν, ὀπόταν βασιλεὺς ἔψη
 10 τὸν μέγαν ἰχθύν· καὶ προσάγοντας,
 καθ' ὅσον πόλεως ἔστηκεν ὄρος,
 τοὺς δ' ὑποκαλεῖν. λίμνην δ' ἐπάγειν
 15 ὑδατος μεστήν εἰς τὴν ἄλμην,
 τοὺς δ' ἄλλας αὐτῷ ξεύγη προσάγειν
 15 μηνῶν ὀκτώ σενεχῶς ἑκατόν.
 περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω
 πέντε κέλητας πεντασκάλμους,
 20 περιαγγέλλειν τ'· οὐχ ὑποκαίεις,
 Λυκίων πρόταυι; ψυχρὸν τουτί·
 20 παίου φουσῶν, Μακεδῶν ἄρχων·
 σβέννου, Κέλθ', ὡς μὴ προσκαύσης·
 οὐκ ἄγνωσθ' ὅτι τὰ αὐτὰ ταῦτα εἰρηκεν ὁ Ἐφριπιος
 25 κάν Πελαστιῇ τῷ δράματι (II 261 K), ἐν ᾧ καὶ ταῦτα c
 ἐκείνοις ὑποτέτακται·

2 λέγων fort. delendum 7 πόντους χωρεῖν Kock 8. 9
 ταύτη εἰσινδοῦς ἰνδοῦς A ἰνδοῦς (nihil amplius) C: corr. Schw,
 ταύτης item Schw 13 fort. ἐφ' ὅσον 14 τῆσδ' Mein 20. 21
 τε κούχ υποκαίειν A. προτάυεις A: corr. Wilam 23 Κελτους
 μὴ A: corr. Wilam προσκλύσης A: corr. Schw

τοιαῦθ' ὑθλῶν δειπνεῖ καὶ ξῆ
 θαναμαζόμενος μετὰ μειρακίων,
 οὐ γινώσκων ψήφων ἀριθμούς,
 σεμνὸς σεμνῶς χλανίδ' ἔλκων.

εἰς τίνα δὲ ταῦτ' ἀποτεινόμενος ὁ Ἐφιππος εἶρηκεν 5
 ὄρα σοι ζητεῖν, καλὲ Οὐλπιανέ, καὶ διδάσκειν ἡμᾶς,
 καὶ τῶν εἰρημένων τούτων

εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
 ἐπαναδίπλαξε καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
 σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι, 10

κατὰ τὴν Αἰσχύλου Προμηθεά (814).²

d 39. καὶ ἰ Κύνουλκος ἀνεβόησε· 'καὶ τίν' ἂν τῶν
 μεγάλων οὗτος οὐκ ἰχθύων, ἀλλὰ ζητήσεων ἐπὶ νοῦν
 λάβοι; ὅς τὰς ἀκάνθας αἰεὶ ἐκλέγει ἐψητῶν τε καὶ
 ἀθερινῶν καὶ εἴ τι τούτων ἀτυχεστέρον ἐστὶν ἰχθύ- 15
 διον, τὰ μεγάλα τεμάχη παραπεμπόμενος. καθάπερ γὰρ
 ἐν ταῖς γεννικαῖς εὐαχίαις,

φησὶν ἐν Ἰξίονι Εὐβουλος (II 176 K),
 ἀμύλων παρόντων ἐσθίουσ' ἐκάστοτε
 ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας 20
 καὶ κάρδαμ' ἐσκενασμένα,

οὕτω μοι δοκεῖ καὶ ὁ 'λεβητοχάρων' Οὐλπιανός, κατὰ
 e τὸν ἐμὸν Μεγαλοπολίτην Κερκιδᾶν (II 515 B⁴), μηδὲν
 μὲν ἐσθίειν τῶν ἀνδρῶν προσηκόντων, τηρεῖν δὲ τοὺς
 ἐσθίοντας εἰ παρεῖδον ἢ ἀκάνθαν ἢ τῶν τραγανῶν τι 25
 ἢ χονδρωῆδες τῶν παρατεθέντων, οὐδ' ἐπὶ νοῦν βαλ-
 λόμενος τὸ τοῦ καλοῦ καὶ λαμπροῦ Αἰσχύλου, ὅς τὰς
 αὐτοῦ τραγωδίας τεμάχη εἶναι ἔλεγεν τῶν Ὀμήρου

22 λεβητοχάρης (i. e. —ρης) C 25 παριδον A 25. 26
 fort. ἢ τραγανόν τι: τι τῶν τραγανωδῶν ἢ χονδρωδῶν C 27 τὸ
 K: τὰ A

μεγάλων δείπνων. φιλόσοφος δὲ ἦν τῶν πάντων ὁ
Αἰσχύλος, ὃς καὶ ἠττηθεὶς ἀδίκως ποτέ, ὡς *Θεόφρα-*
στος ἢ Χαμαιλέων (fr. 35 K^{örke}) ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς
 εἰρηκεν, ἔφη χρόνῳ τὰς τραγωδίας ἀνατιθέναι, εἰδὼς f
 5 ὅτι κομίζεται τὴν προσήκουσαν τιμὴν. 40. πόθεν δὲ
 καὶ εἰδέναι δύνανται, ἅπερ εἶπεν *Στρατόνικος* ὁ κωμω-
 ριστῆς εἰς *Πρόπιν* τὸν *Ῥόδιον* κωμωγράφον; *Κλέαρχος*
 γὰρ ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν φησιν (FHG II 319) ὡς ὁ
Στρατόνικος θεασάμενος τὸν *Πρόπιν* ὄντα τῷ μὲν
 10 μεγέθει μέγαν, τῇ δὲ τέχνῃ κακὸν καὶ ἐλάττωνα τοῦ
 σώματος, ἐπερωτῶντων αὐτὸν ποιὸς τίς ἐστίν εἶπεν
 'οὐδεὶς κακὸς μέγας ἰχθύς', αἰνισσόμενος ὅτι πρῶτον³⁴⁸
 μὲν οὐδεὶς ἐστίν, εἶθ' ὅτι κακός, καὶ πρὸς τούτοις
 μέγας μὲν, ἰχθύς δὲ διὰ τὴν ἀφωνίαν. *Θεόφραστος*
 15 δ' ἐν τῷ περὶ γελοίου (fr. 130 W) λεχθῆναι μὲν φησι
 τὴν παροιμίαν ὑπὸ τοῦ *Στρατονίκου*, ἀλλ' εἰς *Σιμίαν*
 τὸν ὑποκριτὴν, διελόντος τὴν παροιμίαν 'μέγας οὐδεὶς
 σαπρὸς ἰχθύς.' *Ἀριστοτέλης* δ' ἐν τῇ *Ναξίων* πο-
 λιτεῖα (fr. 510 R) περὶ τῆς παροιμίας οὕτως γράφει·
 20 'τῶν παρὰ *Ναξίοις* εὐπόρων οἱ μὲν πολλοὶ τὸ ἄστυ b
 ᾤκουν, οἱ δὲ ἄλλοι διεσπαρμένοι κατὰ κώμας. ἐν οὖν
 δὴ τινι τῶν κωμῶν, ἧ' ὄνομα ἦν *Ληιστάδαι*, *Τελεστα-*
γόρας ᾤκει, πλούσιός τε σφόδρα καὶ εὐδοκιμῶν καὶ
 τιμῶμενος παρὰ τῷ δήμῳ τοῖς τ' ἄλλοις ἅπασι καὶ
 25 τοῖς καθ' ἡμέραν πεμπομένοις. καὶ ὅτε καταβάντες
 ἐκ τῆς πόλεως δυσωνοῦντό τι τῶν παλουμένων, ἔθος
 ἦν τοῖς παλοῦσι λέγειν ὅτι μᾶλλον ἂν προέλειντο
Τελεσταγόρα δοῦναι ἢ τοσοῦτου ἀποδόσθαι. νεανίσκοι c
 οὖν τινες ἀνούμενοι μέγαν ἰχθὺν εἰπόντος τοῦ ἀλιέως

7 et 9 *Πρόπιν* Wilam 16 *σιμύαν* A, cf. Dem. 18, 262
 17 οὐδεὶς μέγας Mein 28 ἀναδόσθαι AC: corr. Coraes

τὰ αὐτὰ λυπηθέντες τῷ πολλάκις ἀκούειν ὑποπιόντες ἐκάμασαν πρὸς αὐτόν. δεξαμένου δὲ τοῦ Τελεσταγόρου φιλοφρόνως αὐτοὺς οἱ νεανίσκοι αὐτόν τε ὕβρισαν καὶ δύο θυγατέρας αὐτοῦ ἐπιγάμους. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες οἱ Νάξιοι καὶ τὰ ὄπλα ἀναλαβόντες ἐπήλθον 5 τοῖς νεανίσκοις, καὶ μεγίστη τότε στάσις ἐγένετο προστατοῦντος τῶν Ναξίων Λυγδάμιδος, ὃς ἀπὸ ταύτης τῆς στρατηγίας τύραννος ἀνεφάνη τῆς πατρίδος . . .'

d 41. οὐκ ἄκαιρον δ' εἶναι νομίζω [εἰπεῖν] ἔτι καὶ αὐτός, ἐπειδήπερ ἐμνήσθην τοῦ καθαριστοῦ Στρατο- 10 νίκου, λέξαι τι περὶ τῆς εὐστοχίας αὐτοῦ τῶν ἀποκρίσεων. διδάσκων γὰρ καθαριστάς, ἐπειδὴ ἐν τῷ διδασκαλείῳ εἶχεν ἐννέα μὲν εἰκόνας τῶν Μουσῶν, τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος μίαν, μαθητὰς δὲ δύο, πυνθανομένου τινὸς πόσους ἔχοι μαθητὰς, ἔφη 'σὺν τοῖς 15 θεοῖς δώδεκα.' εἰς Μύλασα δ' ἐπιδημήσας καὶ κατιδὼν ναοὺς μὲν πολλοὺς, ἀνθρώπους δὲ ὀλίγους στὰς ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ ἔφη 'ἀκούετε, νεῶ.' Μάχων δ' αὐτοῦ ἀναγράφει τάδε ἀπομνημονεύματα·

Στρατόνικος ἀπεδήμησεν εἰς Πέλλαν ποτέ, 20 παρὰ πλειόνων ἔμπροσθε τοῦτ' ἀκηκοῶς ὡς σπληνικὸς εἶωθεν ἢ πόλις ποιεῖν.

ἐν τῷ βαλανείῳ καταμαθὼν οὖν πλείονας

5 γυμναζομένους τῶν μειρακίσκων παρὰ τὸ πῦρ, κομψῶς τό τε χρῶμα καὶ τὸ σῶμ' ἡσκηκότας, 25 διαμαρτάνειν ἔφασκε τοὺς εἰρηκότας αὐτῷ· καταμαθὼν δ', ἡνίκ' ἐξῆει πάλιν,

8 hiatus not. Wilam 9 εἰπεῖν del. Schw ἔτι Mus: ὅτι A 13 διδασκαλίῳ A: corr. C 15 ἔχει C 18 ναοί A: corr. Mein 20 ποτέ· ὃς A: ὃς om. C, del. Mein 24 μειρακίων A: corr. Mein παρὰ τῷ περὶ Pors 27 πάλιν A: τινα C

- τῆς κοιλίας τὸν σπλῆν' ἔχοντα διπλάσιον . . .
- 10 'καθήμενος γὰρ ἐνθάδ' οὗτος φαίνεται f
τά <θ> ἱμάτια τῶν εἰσιόντων λαμβάνων
τηρεῖν ἅμα καὶ τοὺς σπλήνας, εὐθέως ἵνα
5 μηδ' ἤτισοῦν τοῖς ἐνδον ἢ στενοχωρία.
ψάλτης κακὸς Στρατόνικον ἐστιῶν ποτε
- 15 ἐπεδείκνυτ' αὐτῷ τὴν τέχνην παρὰ τὸν πότον.
οὔσης δὲ λαμπρᾶς καὶ φιλοτίμου τῆς δοχῆς,
ψαλλόμενος <δ> Στρατόνικος, οὐκ ἔχων δ' ὄψω
10 διαλέξεθ' ἑτέρω, συγκατέθλα τὸ ποτήριον.
ἤτησε μετρον καὶ κνάθους πολλοὺς λαβῶν 349
τῷ θ' ἠλλῶ τὴν κύλικα δείξας συντόμως
20 πῶν καθεῦθε, ταῦτ' ἐπιτρέψας τῇ τύχῃ.
ἐπὶ κῶμον ἐλθόντων δὲ τῷ ψάλτῃ τινῶν
15 ἑτέρων κατὰ τύχην, ὡς ἔοικε, γνωρίζω
ἔξιονος ὁ Στρατόνικος ἐγένετ' εὐθέως.
25 προσπνυθανομένων δ' ὅ τι πολὺν πίνων ἀεὶ
οἶνον ἐμεθύσθη συντόμως, ἀπεκρίνατο
'ὁ γὰρ ἐπίβουλος κἀναγῆς ψάλτης, ἔφη,
20 ὡς βοῦν ἐπὶ φάτνῃ δειπνίσας ἀπέκτοεν.'
Στρατόνικος εἰς Ἀβδηρ' ἀποδημήσας ποτὲ b
30 ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τὸν τιθέμενον αὐτόθι,
ὄρων ἕκαστον τῶν πολιτῶν κατ' ἰδίαν
κεκτημένον κήρυκα κηρύττοντά τε
25 ἕκαστον αὐτῶν, ὅτε θέλοι, νομηνίαν
σχεδόν τε τοὺς κήρυκας ἐν τῷ χωρίῳ
35 ὄντας πολὺ πλείους κατὰ λόγον τῶν δημοτῶν,

1 διπλάσιον AC: corr. Schw lacunam not. Dobr 8 θ'
add. Pors 9 ὁ add. Cas 10 διαλέξεθ' A: corr. C 11 ἤτει
τε Mein 13 τᾶλλ' Iacobs, fort. παντ' 17 πολὺ A: corr.
Schw (πολλὰ πίων C) 20 ὑποφατηγ AC: corr. Mus

- ἐπ' ἄκρων ἐβάδιζε τῶν ὀνύχων ἐν τῇ πόλει
 σχέδην, δεδορκῶς ἀτενὲς εἰς τὴν γῆν κάτω.
 πυνθανομένου δὲ τῶν ξένων αὐτοῦ τινος
 c τὸ πάθος τὸ γεγονὸς ἐξακίνης περὶ τοὺς πόδας,
 40 τοῦτ' εἶπε· τοῖς ὅλοις μὲν ἔρρωμαι, ξένε, 5
 καὶ τῶν κολάκων πολὺ μᾶλλον ἐπὶ δείπνον τρέχω·
 ἀγωνιῶ δὲ καὶ δέδοικα παντελῶς,
 μὴ ποτ' ἐπιβὰς κήρυκι τὸν πόδ' ἀναπαρῶ.
 αὐλεῖν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖσιν ἀύλητοῦ κακοῦ
 45 μέλλοντος ὁ Στρατόνικος ἐυφήμει, μέχρι 10
 σπείσαντες εὐξώμεσθα, φησί, τοῖς θεοῖς.
 Κλέων τις ἦν κιθαρωδός, ὃς ἐκαλεῖτο Βοῦς,
 δεινῶς ἀπάδων τῇ λύρα τ' οὐ χρώμενος.
 d τούτου διακούσας ὁ Στρατόνικος εἶφ' ὅτι
 50 ὄνος λύρας ἐλέγετο, νῦν δὲ βοῦς λύρας. 15
 Στρατόνικος ὁ κιθαρωδὸς ὡς Βηρισάδην
 ἔπλευσεν εἰς τὸν Πόντον ὄντα βασιλέα.
 πολλοῦ χρόνου δ' ἤδη γεγονότος ἀποτρέχειν
 ἠβούλετο Στρατόνικος εἰς τὴν Ἑλλάδα.
 55 ὡς δ' αὐτὸν, ὡς ἔοικεν, οὐ προσίετο, 20
 τοῦτ' ἀποκριθῆναί φασι τῷ Βηρισάδῃ·
 'σὺ γὰρ διανοεῖ, φησίν, αὐτοῦ καταμένειν;
 ἐν τῇ Κορίνθῳ παρεπεδήμησέν ποτε
 e Στρατόνικος ὁ κιθαρωδός. εἶτα ροῦδιον 25
 60 ἐνέβλεπεν αὐτῷ κούκ ἀφίστατ' οὐδαμοῦ.
 καὶ ὁ Στρατόνικος 'πρὸς θεῶν, μήτηρ, φράσω
 τί ἔσθ' ὃ βούλει καὶ τί μ' εἰσβλέπεις αἰεῖ;'

3 πυνθανομένων A (ἔρωτῶντος δὲ τινος C): corr. Mein 5 τοῖς
 κῶλοις Cas, τοῖς ἄλλοις legit Eust. 1108, 44 (non C) 10 εὐφη-
 μεῖν μερῆ A: corr. Pors 11 εὐξώμεσθα A 13 fort. προσχρώ-
 μενος 21 φησί A: corr. s 22 σὺ Abresch: εὐ A 26 καὶ ὁ
 A καὶ ὁ C: corr. Cas 27 αἰεῖ A: corr. C

- ἴδιη πόρῃσα, φησί, εἰ μήτηρ σε <μὲν>
 δέκα μῆνας εἶχε ἀκράτει τῆς κοιλίας,
 65 πόλις δ' ἔχουσα σ' ἡμέραν ἀλγεί μιν.
 ἡ Νικοκρέοντος εἰσιούσ' Ἀξιοθέα
 5 γυνὴ μετὰ παιδείκης ἄβρας εἰς τὸν πότον
 ἀπεψόφησε κᾶτα τῷ Σικωνίῳ
 ἀμυγδάλῃν ἐπιβᾶσα συνέτριβεν, συνεῖς f
 70 Στρατόνικος εἶπεν ὄυχ ὅμοιος ὁ ψόφος.
 ὑπο νύκτα τῆς φωνῆς δὲ ταύτης οὔνεκα
 10 ἐν τῷ πελάγει διέλυσε τὴν παρρησίαν.
 ἐπιδεικνυμένου πόθ', ὡς ἔοικεν, ἐν Ἐφέσῳ
 ἀφροῦς κιδαρῶδοῦ τὸν μαθητὴν τοῖς φίλοις,
 75 παρῶν κατὰ τύχην ὁ Στρατόνικος τοῦτ' ἔφη.
 ὅς αὐτὸς αὐτὸν οὐ κιδ
 15 ἄλλους κιδα
 42. Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ φιλίας (FHG II 313)
 ἴδιη πόρῃσα, φησί, ὁ κιδαριστὴς ἀναπαύεσθαι μέ-
 λων ἐμέλεεν ἀεὶ τὸν παῖδα προσφέρειν αὐτῷ πιεῖν.
 ὄυχ ὅτι διψῶ, φησί, ἵνα δὲ μὴ διψήσω. ἐν δὲ Βυ-
 20 ζαντίῳ κιδαρῶδοῦ τὸ μὲν προοίμιον ἄσαντος εὖ, ἐν 350
 δὲ τοῖς λοιποῖς ἀποτυγχάνοντος, ἀναστὰς ἐκήρυξεν ὅς
 ἂν καταμηνύσῃ τὸν τὸ προοίμιον ἄσαντα κιδαρῶδον,
 λήψεται χιλίας δραχμάς. ἐρωτηθεὶς δ' ὑπὸ τινος τίνες
 εἰσὶν οἱ μοχθηρότατοι, τῶν ἐν Παμφυλίᾳ Φασηλίτας
 25 μὲν ἔφησε μοχθηροτάτους εἶναι, Σιδήτας δὲ τῶν ἐν
 τῇ οἰκουμένῃ. πάλιν δ' ἐπερωτηθεὶς, ὡς φησιν Ἡγ-

1 εἰ C: ἡ A μὲν add. K 4 νικοθέοντος A: corr. C
 βιοθέα A C: corr. Wesseling 5 πότον Cas: ποταμόν A 6 κᾶτα
 C: κατὰ A fort. κᾶθ' ὅτε τῷ τῶν σικωνίων A: corr. Mein
 7 συνεῖς K: τυχης A 14. 15 continuam codicis scripturam
 dispescuit Di; ὅς αὐτὸς αὐτὸν οὐ κιδαρῶζει φαῦλος ὢν ἄλλους
 κιδαρῶζων φανότατος ὢν δείκνυται Mein

σανδρος (FHG IV 415), πότερα Βοιωτοὶ βαρβαρώτεροι
 τυγχάνουσιν ὄντες ἢ Θετταλοί, Ἡλείους ἔφησεν. ἀνα-
 β στήσας δέ ποτε καὶ τρόπαιον ἐν τῇ διατριβῇ ἐπέγραψε
 'κατὰ τῶν κακῶς κίθαριζόντων.' ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπό-
 τινος τίνα τῶν πλοίων ἀσφαλέστατά ἐστι, τὰ μακρὰ 5
 ἢ τὰ στρογγύλα, 'τὰ νενεωκημένα' εἶπεν. ἐν Ῥόδῳ
 δ' ἐπίδειξιν ποιούμενος, ὡς οὐδεὶς ἐπεσημήνατο, κατα-
 λιπὼν τὸ θέατρον ἐξῆλθεν εἰπὼν ὅπου τὸ ἀδάπανον
 οὐ ποιεῖτε, πῶς ἐγὼ ἐπλίξω παρ' ὑμῶν ἔρανον λήψε-
 σθαι'; γυμνικούς δὲ ἀγῶνας, ἔφη, διατιθέτωσαν Ἡλείοι, 10
 c Κορίνθιοι δὲ θυμηλικούς, Ἀθηναῖοι δὲ σκημικούς. εἰ
 δέ τις τούτων πλημμελοῖη, μαστιγούσθωσαν Λακεδαι-
 μόνιοι, ἐπισκώπτων τὰς παρ' αὐτοῖς ἀγομένας μαστι-
 γώσεις, ὡς φησι Χαρικλῆς ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ
 ἀστικοῦ ἀγῶνος (FHG IV 360). Πτολεμαίου δὲ τοῦ βασι- 15
 λέως περὶ κίθαριστικῆς πρὸς αὐτὸν διαλεγομένου φι-
 λονικότερον, ἕτερόν ἐστιν, εἶπεν, ᾧ βασιλεῦ, σκῆπτρον,
 <ἕτερον δὲ πλῆκτρον>, ὡς φησι Καπίτων ὁ ἐποποιὸς ἐν
 δ' αὐτοῦσιν ποτε κίθαρωδοῦ μετὰ τὴν ἀκρόασιν ἔφη (Π 250): 20
 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε,
 καὶ τινος εἰπόντος 'τὸ ποῖον;' ἔφη 'κακῶς μὲν κίθαρί-
 ζειν ἔδωκεν, ἄδειν δὲ καλῶς ἀνένευσε.' δοκοῦ δὲ ποτε
 καταπεσούσης καὶ ἀποκτεινάσης ἕνα τῶν πονηρῶν
 'ἄνδρες, ἔφη, δοκῶ, εἰσὶ θεοί· εἰ δὲ μὴ εἰσι, δοκοί 25
 εἰσιν.' 43. ἀναγράφει δὲ καὶ τάδε μετὰ τὰ προειρη-
 μένα τοῦ Στρατονίκου ἀπομνημονευμάτων οὕτως.

16. 17 φίλονικότερον A 18 ἕτερον δὲ πλῆκτρον add.
 Mus 25 δοκοί Schw: δοκῶ A δοκῶ C 26 lemma ἐκ τῶν
 Καλλισθένης Στρατονίκου ἀπομνημονεύματα: fort. post τὰ
 προειρημένα addendum ὁ Καλλισθένης τῶν τοῦ Στρ. κτλ'.

Στρατόνικος πρὸς τὸν Χρυσογόνου πατέρα λέγοντα ^ε
 ὅτι πάντα αὐτῷ ὑπάρχει οἰκεία· αὐτὸς μὲν γὰρ ἐργο-
 λάβος εἶναι, τῶν δὲ υἱῶν ὃ μὲν διδάξει, ὃ δὲ ἀλλήσει,
 'προσδεῖ γ', ἔφη ὁ Στρατόνικος, ἔτι ἐνός.' εἰπόντος
⁵ δὲ 'τίνος;' 'θεάτρον, ἔφη, οἰκείου.' ἐρομένου δὲ τίνος
 ὃ τι τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν περινοστέει, ἀλλ' οὐκ ἐν μιᾷ
 πόλει διαμένει, παρὰ τῶν Μουσῶν ἔφη εἰληφέναι
 τέλος τοὺς Ἑλληνας ἅπαντας, παρ' ὧν πράττεσθαι
 μισθὸν ἀμουσίας. τὸν Φάωνα δὲ ἔφη αὐλεῖν οὐχ
¹⁰ ἀρμονίαν, ἀλλὰ τὸν Κάδμον. προσποιούμενον δὲ εἶναι ^f
 Φάωνος ἀλητικοῦ καὶ ἔχειν φάσκοντος Μεγαροῦ χορόν,
 'ληρεῖς, ἔφη· ἐκεῖ μὲν γὰρ οὐκ ἔχεις, ἀλλ' ἔχει.' μά-
 λιστα δὲ θαυμάζειν ἔφη τὴν τοῦ σοφιστοῦ Σατύρου
 μητέρα, ὅτι ὃν οὐδεμίαν πόλιν ἐνεγκαῖν οἶα τε δέκα
¹⁵ ἡμέρας, ἐκείνη δέκα μῆνας ἤνεγκε. πυνθανόμενος δὲ
 ἐν Ἰλίῳ ἐπιδημεῖν αὐτὸν [ἐν] τοῖς Ἰλιεῖσι 'αἰεῖ, ἔφη-351
 σεν, Ἰλίῳ κακά.' Μυννάκου δ' αὐτῷ περὶ μουσικῆς
 διαμφισβητοῦντος οὐ προσέχειν αὐτῷ ἔφη, ὅτι ἀνώ-
 τερον τοῦ σφυροῦ λέγει. τὸν δὲ φαῦλον ἱατρὸν ἀπαν-
²⁰ θημερῶν ἔφη ποιεῖν εἰς Ἄιδου τοὺς θεραπευομένους.
 ἀπαντήσας δὲ τινι τῶν γνωρίμων ὡς εἶδεν ἐσπογγισ-
 μένα τὰ ὑποδήματα καλῶς συνηχθέσθη ὡς πρᾶττοντι
 κακῶς, νομίζων οὐκ ἂν οὕτως ἐσπογγίσθαι καλῶς, εἰ
 μὴ αὐτὸς ἐσπόγγισεν. ἐν Τειχιοῦντι δὲ τῆς Μιλήτου
²⁵ μιγάδων οἰκούντων ὡς ἐώρα πάντας τοὺς τάφους ^b
 ξενικούς ὄντας ἀπίωμεν, ἔφη, παῖ· ἐνταῦθα γὰρ οἱ
 ξένοι εἰοίκασιν ἀποθνήσκειν, τῶν δ' ἀστῶν οὐδεῖς.
 Ζήθου δὲ τοῦ κιθαριστοῦ διεξιόντος περὶ μουσικῆς,

6 ὃ τι A: τι ὅτι C, διὰ τί Cas 8 παρ' C: περὶ A 12 ἔχη C
 16 ἐν del. K 21 ἴδεν A: corr. C 22 συνησθη A οὐ συνησθη
 C: corr. Mus

μόνω δὲ οὐκ ἔφη προσήκειν περὶ μουσικῆς λαλεῖν, ὅς γε, ἔφη, τὸ ἀμουσότατον τῶν ὀνομάτων εἶλον, εἰ σεαυτὸν ἀντ' Ἀμφίονος Ζῆθον καλεῖς. Μακεδόνα δὲ τινα κιθαρίζειν διδάσκων ἐκπικρανθεὶς ἐπὶ τῷ μηδὲν αὐτὸν ποιεῖν τῶν δεόντων ἔειπε Μακεδονίαν ἔφη. 44. 5

c πρὸς βαλανείῳ ψυχρῷ καὶ φαύλῳ κεκοσμημένον ἰδὼν ἠρώδου λαμπρῶς ὡς ἐξῆλθεν λελουμένος κακῶς οὐ θαυμάζω, ἔφη, ὅτι πολλοὶ ἀνάκεινται πίνακες ἕκαστον γὰρ τῶν λοουμένων ὡς σωθέντα ἀνατιθέναι. ἐν Αἰῶνι δὲ ἔφη τοὺς μὲν ὀκτὼ μῆνας εἶναι ψῦχος, τοὺς δὲ 10 τέτταρας χειμῶνα. τοὺς δὲ Ποντικούς ἐκ τοῦ πολλοῦ ἦκειν πόντου, ὥσπερ ἐκ τοῦ ὀλέθρου. τοὺς δὲ Ῥοδίους ἐκάλει λευκοὺς Κυρηναίους καὶ μνηστήρων πόλιν, τὴν δ' Ἡράκλειαν Ἀνδροκόρινθον καὶ τὸ Βυζάντιον μασχά-

d λην τῆς Ἑλλάδος, τοὺς δὲ Λευκαδίους ἐσθλοὺς Κορινθίους, τοὺς δ' Ἀμβρακιώτας Μεμβρακιώτας. ἐκ τῆς δ' Ἡρακλείας ὡς ἐξῆι τας πύλας καὶ περιεσκόπει, ἐρομένου τινὸς τί περισκοπεῖ, αἰσχύνεσθαι ἔφη, μὴ ὄφθῃ, ὥσπερ ἐκ πορνείου ἐξιῶν. ἰδὼν δ' ἐν τῷ κύφῳ δεδεμένους δύο ὡς μικροπολιτικόν, ἔφη, τὸ μὴ δύνασθαι 20 συμπληρῶσαι. πρὸς δὲ ἄρμονικόν τινα, κηπουρὸν ὄντα πρότερον, ἀμφισβητοῦντ' αὐτῷ περὶ ἄρμονίας ἔφη ἄρδοι τις ἦν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.

e ἐν Μαρωνείᾳ δὲ συμπίνων τισὶν ἐθέλειν ἔφη γυνῶναι κατὰ τίνα τόπον ἐστὶ τῆς πόλεως, ἐὰν κατακαλύψαντες 25 ἄγῳσιν. εἰθ' ὡς ἦγον καὶ ἠρώτων, κατὰ τὸ καπηλεῖον, ἔφη, ὅτι καπηλεῖα ἐδόκει εἶναι ἢ Μαρωνεία. τὸν δὲ Τηλεφάνην, ἐπεὶ ἀναφυσᾶν ἤρχετο παρακατακειμένος,

1 μόνω δὲ corruptum 23 αἰδοι AC: corr. Coraes 24 ἔχειν (pro ἐθέλειν) C 27 καπηλεία puto 27 Τηλεφάνει δὲ C, sed oratio mutila

ἄνω, ἔφη, ὡς οἱ ἐρυγγάνοντες.' τοῖ δὲ βαλανέως ἐν
 Καρδίᾳ ῥύμιμα γῆν μοχθηρὰν καὶ ὕδωρ ἀλμυρὸν παρέ-
 χοντος, πολιορκεῖσθαι ἔφη κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.
 45. νικήσας δ' ἐν Σικυῶνι τοὺς ἀνταγωνιστὰς ἀνέ-
 5 θηκεν εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον τρόπαιον ἐπιγράψας· 'Στρα- f
 τόνικος ἀπὸ τῶν κακῶς κηθαριζόντων'. ἄσαντος δέ
 τινος, ἤρετο <τίνος> τὸ μέλος. εἰπόντος δ' ὅτι Καρ-
 κίνου, 'πολύ γε μᾶλλον, ἔφη, ἢ ἀνθρώπου'. ἐν Μαρω-
 νείᾳ δ' ἔφη οὐ γίνεσθαι ἕαρ, ἀλλ' ἀλέαν. ἐν Φασήλιδι
 10 δὲ πρὸς τὸν παῖδα διαμφισβητοῦντος τοῦ βαλανέως
 περὶ τοῦ ἀργυρίου (ἦν γὰρ νόμος πλείους λούειν
 τοὺς ξένους) ὧ μισρέ, ἔφη, παῖ, παρὰ χαλκοῦν με352
 [μικροῦ] Φασηλίτην ἐποίησας.' πρὸς δὲ τὸν ἐπαινοῦντα,
 ἵνα λάβῃ τι, αὐτὸς ἔφη μελῶν εἶναι πτωχός. ἐν
 15 μικρᾷ δὲ πόλει διδάσκων ἔφη 'αὕτη οὐ πόλις ἐστίν,
 ἀλλὰ μόλις.' ἐν Πέλλῃ δὲ πρὸς φρέαρ προσελθὼν
 ἠρώτησεν εἰ πότιμόν ἐστιν. εἰπόντων δὲ τῶν ἱμώντων
 'ἡμεῖς γε τοῦτο πίνομεν', 'οὐκ ἄρ', ἔφη, πότιμόν ἐστιν'.
 ἐτύγγανον δ' οἱ ἄνθρωποι γλωροὶ ὄντες. ἐπακούσας
 20 δὲ τῆς Ὠδίνος τῆς Τιμοθέου 'εἰ δ' ἐργολάβον, ἔφη,
 ἔτικτεν καὶ μὴ θεόν, ποίας ἂν ἠφίει φανάς.' Πολυίδου b
 δὲ σεμννομένου ὡς ἐνίκησε Τιμόθεον ὁ μαθητῆς
 αὐτοῦ Φιλωτᾶς, 'θανμάζειν ἔφη, εἰ ἀγνοεῖς ὅτι αὐτὸς
 μὲν ψηφίσματα ποιεῖ, Τιμόθεος δὲ νόμους.' πρὸς
 25 Ἄρειον δὲ τὸν ψάλτην ὀγλοῦντά τι αὐτὸν 'ψάλλ' ἐς
 κόρακας' ἔφη. ἐν Σικυῶνι δὲ πρὸς νακοδέσπην γεγενη-
 μένον, ἐπεὶ ἐλοιδορεῖτό τι αὐτῷ <καὶ> 'κακόδαιμον'
 ἔφη, 'νακόδαιμον' ἔφη. τοὺς δὲ Ῥοδίους <ὁ> αὐτὸς
 Στρατόνικος σπαταλῶνας καὶ θερμοπότας θεωρῶν ἔφη

5 ἀσκήπειον A: corr. Di 7 τίνος add. Cas (fort. τοῦ)
 13 μικροῦ del. Wilam 27 καὶ add. Di 28 ὁ add. Di ;

αὐτοὺς λευκοὺς εἶναι Κυρηναίους. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν
 c Ῥόδον ἐκάλει μνηστήρων πόλιν, χρώματι μὲν εἰς ἄσω-
 τίαν διαλλάττειν ἐκείνων ἰγρούμενος αὐτούς, ὁμοίωσιν
 δ' εἰς καταφέρειαν ἡδονῆς τὴν πόλιν μνηστήρων
 εἰκάξων. 46. ξηλωτῆς δὲ <διὰ> τῶν εὐτραπέλων λόγων 5
 τούτων ἐγένετο ὁ Στρατόνικος Σιμωνίδου τοῦ ποιητοῦ,
 ὡς φησὶν Ἔφορος ἐν δευτέρῳ περὶ εὐρημάτων (FHG
 I 275), φάσκων καὶ Φιλόξενον τὸν Κυθήριον περὶ τὰ
 ὅμοια ἐσπουδακέναι. Φαινίας δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν
 δευτέρῳ περὶ ποιητῶν (FHG II 298) Ἐστρατόνικος, φησὶν, 10
 ὁ Ἀθηναῖος δοκεῖ τὴν πολυχορδίαν εἰς τὴν ψιλήν
 κιθάρισιν πρῶτος εἰσενεγκεῖν καὶ πρῶτος μαθητὰς τῶν
 d ἁρμονικῶν ἔλαβε καὶ διάγραμμα συνεστήσατο. ἦν δὲ
 καὶ ἐν τῷ γελοίῳ οὐκ ἀπίθανος. φασὶ δὲ καὶ τελευ-
 τῆσαι αὐτὸν διὰ τὴν ἐν τῷ γελοίῳ παρησίαν ὑπὸ 15
 Νικοκλέους τοῦ Κυπρίων βασιλέως φάρμακον πίνοντα
 διὰ τὸ σκάπτειν αὐτοῦ τοὺς νιούς.

47. τοῦ δ' Ἀριστοτέλους τεθαύμακα, ὃν πολυθρύ-
 λητον πεποιήμασιν οἱ σοφοὶ οὗτοι, καλέ μου Δημό-
 κριτε, (καὶ σὺ τῶν λόγων αὐτοῦ πρεσβεύεις ὡς καὶ 20
 τῶν ἄλλων φιλοσόφων τε καὶ ἠητόρων τῆς ἀκριβείας)
 e πότε μαθὼν ἢ παρὰ τίνος ἀνελθόντος ἐκ τοῦ βυθοῦ
 Πρωτέως ἢ Νηρέως, τί ποιούσιν οἱ ἰχθύες ἢ πῶς
 κοιμῶνται ἢ πῶς δικάζονται. τοιαῦτα γὰρ συνέγραψεν
 ὡς εἶναι κατὰ τὸν κωμωδιοποιὸν (IV 606 M) ἑθαύματα 25
 μωροῦς. φησὶν γὰρ ὅτι κήρυκες μὲν καὶ πάντα τὰ ὄστρα-
 κόδεσμα ἀνόχευτον αὐτῶν ἐστὶ τὸ γένος καὶ ὅτι ἡ πορ-
 φύρα καὶ ὁ κῆρυξ μακρόβια. ζῆν γὰρ τὴν πορφύραν ἔτη

2 sqq. corrupti 5 διὰ add. Wilam 13 ἀρμενικῶν A: corr.
 Schw 20 σὺ K: εἰ A

ἔξ πόθεν τοῦτο οἶδε; καὶ ὅτι ἐπὶ πλείστον χρόνον ἐν
 ὀχλεία γίνεται ἢ ἔχιδνα, καὶ ὅτι μέγιστον μὲν ἐστὶν f
 ἢ φάττα, δεύτερον δὲ ἢ οἰνάς, ἐλάχιστον δὲ ἢ τρυγάν.
 πόθεν δ' ὅτι ὁ μὲν ἄρρην ἵππος ζῆ ἔτη πέντε καὶ
 5 τριάκοντα, ἢ δὲ θήλεια πλείω τῶν τεσσαράκοντα, βιωσαί
 φήσας τινὰ καὶ ἑβδομήκοντα πέντε. Ἱστορεῖ δ' ὅτι καὶ
 ἐκ τῆς τῶν φθειρῶν ὀχλείας αἱ κόνιδες γεννῶνται καὶ
 ὅτι ἐκ τοῦ σκώληκος μεταβάλλοντος γίνεται κάμπη,
 ἔξ ἧς βομβυλιός, ἀφ' οὗ ὁ νεκύδαλλος ὀνομαζόμενος·
 10 ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς μελίσσας βιοῦν φησι μέχρι ἐτῶν
 ἔξ, τινὰς δὲ καὶ ἑπτὰ. οὐκ ὠφθαί δέ φησιν οὔτε μέ-
 λισσαν οὔτε κηφήνα ὀχεύοντας, ὅθεν οὐκ εἶναι διιδεῖν 353
 πότερα αὐτῶν ἄρρηνα ἢ θήλεια. πόθεν δ' ὅτι οἱ ἄν-
 θρωποι ἦσσαν μελισσῶν· αἰεὶ γὰρ αὐταὶ τὴν ἰσότητα
 15 τοῦ βίου τηροῦσιν, οὐ μεταβαλλόμεναι, ἀλλ' ἀγείρουσαι
 καὶ ἀδιδάκτως ποιοῦσαι. οἱ δ' ἄνθρωποι ἦσσαν με-
 λισσῶν καὶ πλήρεις ολίσεως ὡς ἐκεῖναι μέλιτος· πόθεν
 δ' ἐτήρησεν; ἐν δὲ τῷ περὶ μακροβιότητός φησιν ὅτι
 ὠπταὶ τις μυῖα ἔτη ἔξ ἢ ἑπτὰ ζήσασα. τίς γὰρ τούτων
 20 ἢ ἀπόδειξις; 48. ποῦ δὲ εἶδεν ἐκ κέρατος ἐλάφου
 κισσὸν ἀναφύντα; γλαῦκες δέ, φησί, καὶ κόρακες ἡμέρας
 ἀδυνατοῦσι βλέπειν· διὸ νύκτωρ τὴν τροφήν ἑαυτοῖς b
 θηρεύουσι καὶ οὐ πᾶσαν νύκτα, ἀλλὰ τὴν ἀκρέσπερον,
 καὶ τὰς ἰδέας δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἐμφορεῖς
 25 εἶναι; τοῖς μὲν γὰρ γλαυκαί, τοῖς δὲ μέλαιναι, τοῖς
 δὲ χαροποί. ἀνθρώποις δὲ ὅτι παντοῖος ὁ ὀφθαλμὸς
 ἡθῶν τε διαφορὰς εἶναι περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς λέγει·
 τοὺς μὲν γὰρ αἰγωποὺς τῶν ἀνθρώπων πρὸς ὀξύτητα

1 τοῦτο οἶδε; καὶ K: αὐτῷ εἰδέναί A (ἔτη ἔξ. καὶ ὅτι C)
 5 βιωσαί C 18 δ' ἐτήρησεν K: διετήρησεν A; cf. litt. c 23
 ἀκρέσπερον AC: corr. Di 26 χαροποί A: corr. C ὁ om. A, add. C

μὲν ὄψεως εὖ πεφυκέναι, τὰ δ' ἤθη βελτίστους εἶναι.
 καὶ τῶν ἄλλων τοὺς μὲν ἐκτὸς ἔχειν τοὺς ὀφθαλμούς,
 τοὺς δὲ ἐντὸς, ἄλλους δὲ μέσως. καὶ τοὺς μὲν ἐντὸς
 c ὄξυωπεστάτους εἶναι, τοὺς δ' ἐκτὸς κακοηθεστάτους·
 οἱ δὲ μέσως, φησὶν, ἔχοντες ἐπιεικεῖς. εἶναι δέ τινες 5
 καὶ σκαρδαμυκτικούς, τοὺς δ' ἀτενεῖς, τοὺς δὲ μέσους·
 ἀβεβαίους δ' εἶναι τοὺς σκαρδαμυκτικούς, ἀναιδεῖς δ'
 εἶναι τοὺς ἀτενεῖς· τοὺς δὲ μέσους βελτίστων ἡθῶν.
 μόνον τε ἄνθρωπον τῶν ζῴων τὴν καρδίαν ἔχειν ἐν τοῖς
 ἀριστεροῖς μέρεσι, τὰ δ' ἄλλα [ζῴα] ἐν τῷ μέσῳ. καὶ τοὺς 11
 ἄρρενας τῶν θηλειῶν πλείονας ὀδόντας ἔχειν. τετηρη-
 σθαὶ φησι τοῦτο καὶ ἐπὶ προβάτου καὶ ἐπὶ σὺς καὶ ἐπὶ
 d αἰγός. τῶν δὲ ἰχθύων οὐδένα γεννᾶσθαι ὄρχεις ἔχοντα·
 μαστοὺς δὲ οὐτ' ἰχθύν ἔχειν οὔτε ὄρνιθας, δελφίνα δὲ
 μόνον οὐκ ἔχειν χολήν. ἐνιοὶ δέ, φησὶν, ἐπὶ μὲν τῷ 11
 ἥπατι οὐκ ἔχουσιν χολήν, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἐντέροις, ὡς
 ἔλοψ καὶ συναγρὶς καὶ σμύραινα καὶ ξιφίας καὶ χελιδῶν.
 ἡ δὲ ἀμία παρ' ὅλον τὸ ἔντερον παρατεταμένην ἔχει τὴν
 χολήν, ἰέραξ δὲ καὶ ἰκτίνος πρὸς τῷ ἥπατι καὶ τοῖς ἐν-
 τέροις· ὁ δ' αἰγοκέφαλος πρὸς τῷ ἥπατι καὶ τῇ κοιλίᾳ, 21
 περισσευρὰ δὲ καὶ ὄρνυξ καὶ χελιδῶν οἱ μὲν πρὸς τοῖς ἐν-
 e τέροις, οἱ δὲ πρὸς τῇ κοιλίᾳ. 49. τὰ δὲ μαλακόδερμά φησι
 καὶ τὰ ὀστρακόδεσμα καὶ τὰ σελαχώδη καὶ τὰ ἔντομα
 πλείονα χρόνον ὀχεύειν. δελφίνα δὲ καὶ τινες τῶν
 ἰχθύων παρακατακλινομένους ὀχεύειν, καὶ εἶναι τῶν 21
 μὲν δελφίνων βραδείαν τὴν μίξιν, τῶν δὲ ἰχθύων τα-
 χεῖαν. ἔτι ὁ λέων, φησί, στερέμνια ἔχει τὰ ὀστᾶ, καὶ
 κοπτομένων αὐτῶν ὥσπερ ἐκ τῶν λίθων πῦρ ἐκλάμπειν.

6 μέσως C: μέσως A 7 ἀβεβαίους Schw: ἀναιδεῖς AC
 ἀναιδεῖς Schw: ἀβεβαίους AC 10 ζῴα om. C, del. K 12 δέ
 φησι C 14 fort. ὄρνιθα

δελφίς δὲ ὅστ' αὖ μὲν ἔχει καὶ οὐκ ἄκανθαν, τὰ δὲ σε-
 λάχη καὶ χόνδρον καὶ ἄκανθαν. τῶν δ' ἰχθύων . . .
 τὰ μὲν εἶναι χερσαῖα, τὰ δὲ ἐνυδρα, τὰ δὲ πυριγενῆ. f
 εἶναι δὲ τινα καὶ ἐφήμερα καλούμενα, ἃ μίαν μόνην
 5 ἡμέραν ζῆν. τὰ δὲ ἀμφίβια εἶναι ὡς τὸν ποτάμιον
 ἵππον καὶ κροκόδειλον καὶ ἐνυδριν. πάντα τε τὰ ζῶα
 δύο ἡγεμόνας ἔχειν πόδας, καρκίνον δὲ τέσσαρας. ὅσα
 δ' ἐναιμιὰ ἐστί, φησί, τῶν ζῴων ἢ ἄποδά ἐστὶν ἢ δι-
 ποδα <ἢ τετράποδα>, ὅσα δὲ τῶν τεσσάρων πλείονας
 10 ἔχει πόδας ἀναιμιὰ ἐστί. διὸ καὶ πάντα τὰ κινούμενα
 τέτταρσι σημείοις κινεῖται· ἄνθρωπος μὲν β' ποσὶ καὶ
 χερσὶ, ὄρνις δὲ β' ποσὶ καὶ β' πτέρυξιν, ἔγχελυσ καὶ
 γόγγυρος δύο περηνίοις καὶ δύο καμπαῖς. ἔτι τῶν 354
 ζῴων τὰ μὲν ἔχει χεῖρας, ὡς ἄνθρωπος, τὰ δὲ δοκεῖ,
 15 ὡς πύθηνος· οὐδὲν γὰρ τῶν ἀλόγων ζῴων δίδωσι καὶ
 λαμβάνει, πρὸς ἅπερ αἱ χεῖρες ὄργανα δέδονται. πάλιν
 τῶν ζῴων τὰ μὲν ἄρθρα ἔχει, ὡς ἄνθρωπος, ὄνος,
 βοῦς, τὰ δὲ ἀναρθρὰ ἐστὶν, οἶον ὄφεις, ὄστρεα, πλεύ-
 μονες. πολλά τε τῶν ζῴων οὐ κατὰ πᾶσαν ὥραν φαί-
 20 νεται, οἶον τὰ φωλεόντα, καὶ ὅσα δὲ μὴ φωλεοῦναι
 οὐκ αἰεὶ φαίνεται, οἶον χελιδόνες καὶ πελαργοί.

50. πολλὰ δὲ ἔχων ἔτι λέγειν περὶ ὧν ἐλήρησεν
 ὁ φαρμακοπώλης πάνομι, καίτοι εἰδὼς καὶ Ἐπί- b
 κουρον τὸν φιλαληθέστατον ταῦτ' εἰπόντα περὶ αὐτοῦ
 25 ἐν τῇ περὶ ἐπιτηδευμάτων ἐπιστολῇ, ὅτι καταφαγὼν
 τὰ πατρῶα ἐπὶ στρατείαν ὤρμησε καὶ ὅτι ἐν ταύτῃ
 κακῶς πράττων ἐπὶ τὸ φαρμακοπωλεῖν ἦλθεν· εἶτα
 ἀναπεπταμένου τοῦ Πλάτωνος περιπάτου, φησί, παρα-
 βαλὼν ἑαυτὸν προσεκάθισε τοῖς λόγοις, οὐκ ἂν ἀφύσης,

2 lacunam not. K 9 ἢ τετράποδα add. Mus 12 χερσὶ
 δύο Mus, potius δύο (β') χερσὶν ὄρνιξ A

καὶ κατὰ μικρὸν εἰς τὴν θεωρουμένην ἐξῆλθεν. οἶδα
 c δὲ ὅτι ταῦτα μόνος Ἐπίκουρος εἰρηκεν κατ' αὐτοῦ,
 οὔτε δ' Εὐβουλίδης, ἀλλ' οὐδὲ Κηφισόδωρος τοιοῦτόν
 τι ἐτόλμησεν εἰπεῖν κατὰ τοῦ Σταγειρίτου, καίτοι καὶ
 συγγράμματα ἐκδόντες κατὰ τάνδρός. ἐν δὲ τῇ αὐτῇ 5
 ἐπιστολῇ ὁ Ἐπίκουρος καὶ Πρωταγόραν φησὶ τὸν
 σοφιστὴν ἐκ φοροφόρου καὶ ξυλοφόρου πρῶτον μὲν
 γενέσθαι γραφέα Δημοκρίτου· θαναμασθέντα δ' ὑπ'
 ἐκείνου ἐπὶ ξύλων τινὶ ἰδίᾳ συνθέσει ἀπὸ ταύτης τῆς
 ἀρχῆς ἀναληφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ καὶ διδάσκειν ἐν κώμῃ 10
 τινὶ γράμματα, ἀφ' ὧν ἐπὶ τὸ σοφιστεύειν ὀρμησαί.
 d κἀγὼ δέ, ἄνδρες συνδαιταλῆς, ἀπὸ τῶν πολλῶν τούτων
 λόγων τὴν ὀρμὴν ἔχω ἐπὶ τὸ ἤδη γαστριζέσθαι.

εἰπόντος οὖν τινος ἔτι παρασκευάζεσθαι τοὺς μα-
 γείρους διὰ τὴν πολλὴν τῶν λόγων ἐστίασιν, ἵνα μὴ 15
 ψυχρὰ παρατιθῶσιν (οὐδεὶς γὰρ ἂν φάγοι ψυχρῶν),
 ἔ Κύνουλκος ἔφη· ἄκατα τὸν Ἀλέξιδος τοῦ κωμω-
 διοποιοῦ Μίλκωνα (II 353 K)

ἐγὼ (φησιν) — — —

κἂν μὴ παραθῶσι θερμά. τὰγαθὸν Πλάτων 20
 ἀπανταχοῦ φησ' ἀγαθὸν εἶναι, μανθάνεις;
 τὸ δ' ἠδὲ πάντως ἠδὺν κἀκεῖ κἀνθάδε.

e οὐκ ἀχαρίτως δὲ καὶ Σφαῖρον τὸν συσχολάσαντα μὲν
 Χρυσίππῳ παρὰ Κλεάνθει, μετάπεμpton δὲ γενόμενον
 εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου, κηρίων 25
 ποτὲ ἐν τῷ δελπνῷ παρατεθεισῶν ὀρνίθων ἐκτείναντα
 τὰς χεῖρας ἐπισχεθῆναι ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ὡς ψεύδει
 συγκατατιθέμενον. τὸν δ' εὐστόχως ἀποφήνασθαι εἰ-

16 οὐδεὶς γὰρ ἂν ψυχρῶν φάγοι fort. poetae verba 20 ἔαν
 A: corr. Mein 20. 21 πλάτωνα πανταχοῦ φησὶς A: corr. Grot 23
 ἀχαρίστως A: corr. Cas 28 fort. ἀποκρίνασθαι coll. Diog. L. 7, 177

πάντα οὐ τούτω συγκατατίθεσθαι ὅτι εἰσὶν ὄρνεις,
 ἀλλ' ὅτι εὐλογόν ἐστι ταύτας ὄρνεις εἶναι. διαφέρειν
 δὲ τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν τοῦ εὐλόγου· τὴν μὲν f
 γὰρ ἀδιάφυστον εἶναι, τὸ δ' εὐλογον <κᾶν> ἄλλως
 5 ἀποβαίνειν. καὶ ἡμῖν οὖν κατὰ τὴν καταληπτικὴν φαν-
 τασίαν καὶ τῶν κηρίων περινεχθήτω, ἵνα κᾶν κατὰ τὴν
 ὄψιν πλανᾶσθαι δυνάμεθα [ἵνα] μὴ πάντα λαλῶμεν.⁷

51. καὶ μελλόντων ἤδη δειπνεῖν ἐπισχεῖν ἐκέλευσεν⁸⁵⁵
 ὁ Δάφνος, ἐπειπὼν τὸ ἐκ Μαμμακῦθου ἢ Αὐρῶν
 10 Μεταγένους λαμβεῖον (I 705 K).

ὥσπερ ἐπειδὴν δειπνῶμέν πον, τότε πλείστα λαλοῦμεν
 ἅπαντες.

ἄγῳ φημι ἐνδεῶς εἰρησθαι τὸν περὶ ἰχθύων λόγον,
 πολλὰ εἰρηκότων καὶ Ἀσκληπιαδῶν παίδων, Φιλο-
 15 τίμου λέγω ἐν τοῖς περὶ τροφῆς καὶ Μνησιθέου τοῦ
 Ἀθηναίου, ἔτι δὲ Διφίλου τοῦ Σιφυλίου. οὗτος γὰρ
 ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς
 νοσοῦσι καὶ τοῖς ὑγιαίνουσι φησιν ὅτι τῶν θαλασσίων b
 ἰχθύων οἱ μὲν πετραῖοι εἰσιν εὐφθαρτοι, εὐχυλοι, σμη-
 20 κτικοί, κοῦφοι, ὀλιγότροφοι, οἱ δὲ πελάγιοι δυσφθαρ-
 τότεροι, πολύτροφοι, δυσοικονόμητοι. καὶ τῶν πετραίων
 ὁ φόνκης καὶ ἡ φνκίς, ἀπαλάτατα ἰχθύδια ὄντα, ἄβρωμα
 καὶ εὐφθαρά ἐστιν, ἡ δὲ πέρκη τούτοις προσεοικυῖα
 κατὰ τόπους ὀλίγῳ διαλλάττει. οἱ δὲ κωβιοὶ ἀναλο-
 25 γοῦσι τῇ πέρκῃ· ὧν οἱ μικροὶ καὶ οἱ λευκοὶ ἀπαλοὶ
 εἰσιν, ἄβρωμοι, εὐχυλοι, εὐπεπτοι· οἱ δὲ χλωροὶ (κα-
 λοῦνται δὲ καυλίνας) ξηροὶ εἰσι καὶ ἀλπεῖς. αἱ δὲ
 γάνναι ἀπαλόσαρκοι, σκληρότεραι δὲ τῆς πέρκης. ὁ δὲ

4 κᾶν add. Wilam 7 ἵνα del. K 9 Ἀρισταγόρου ante
 ἡ add. Dalecamp 19. 20 σμηκτικοί A 22 ὁ φνκην A: corr.
 Schw 22 ἄβρωμα et 26 ἄβρωμοι A: corr. Di

σκάρος ἀπαλόσαρκος, ψαθυρός, γλυκός, κοῦφος, εὔπεπτος, εὐανάδοτος, εὐκοίλιος. τούτων δὲ ὁ πρόσφατος ὑποπτος, ἐπειδὴ τοὺς θαλαττίους λαγῶς θηρεύοντες σιτοῦνται· διὸ καὶ τὰ ἐντὸς χολέρας ποιητικὰ ἔχει. ἢ δὲ καλου-
 d μένη κηρὶς ἀπαλόσαρκος, εὐκοίλιος, εὐστόμαχος· ὁ δὲ 5
 χυλὸς αὐτῆς παχύνει καὶ σμῆχει. ὀρφὸς ἢ ὀρφῶς εὐ-
 χυλος, πολύχυλος, γλίσχρος, δύσφθαρτος, πολύτροφος, οὐρητικός· τὰ δὲ πρὸς τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ γλίσχρα, εὐ-
 πεπτα, τὰ δὲ σαρκώδη δύσπεπτα, βαρύτερα· ἀπαλώτερον
 δὲ τὸ οὐραῖον· φλέγματος δ' ἐστὶ δραστικός ὁ ἰχθύς 10
 καὶ δύσπεπτος. αἱ δὲ σφύραινα τῶν γόγγρων εἰσὶ
 τροφιμώτεραι· ἢ δὲ λιμναία ἔρχελυς τῆς θαλασσίας
 ἐστὶν εὐστοματώτερα καὶ πολυτροφώτερα. τῶν δὲ μελα-
 νούρφῳ ἀναλογεῖ ὁ χρῦσοφρος. σκορπίοι δὲ οἱ πελά-
 e γιοι καὶ κωροὶ τροφιμώτεροι τῶν τεναγωδῶν τῶν ἐν
 τοῖς αἰγιαλοῖς τῶν μεγάλων. 52. σπάρος δὲ δριμύς,
 ἀπαλόσαρκος, ἄβρωμος, εὐστόμαχος, οὐρητικός, οὐκ
 ἄπεπτος, ταγηνιστὸς δὲ δύσπεπτος. τρίγλη εὐστόμαχος
 παραστύφουσα, σκληρόσαρκος, δύσφθαρτος, ἐφεκτικὴ
 κοιλίας καὶ μάλιστα ἢ ἐξ ἀνθρώκων· ἢ δὲ ἀπὸ τηγάνου 20
 βαρεῖα καὶ δύσπεπτος, κοινῶς δὲ πᾶσα αἵματος ἐκκρι-
 τικῆ. συνόδους καὶ χάραξ τοῦ μὲν αὐτοῦ γένους εἰσὶ,
 f διαφέρει δ' ὁ χάραξ. φάγρος γίνεται μὲν καὶ ποτά-
 μιος, καλλίων δ' ἐστὶν ὁ θαλάττιος. καπρίσκος κα-
 λεῖται μὲν καὶ μῦς, βρωμώδης δ' ἐστὶ καὶ σκληρός, 25
 κιδάρου δ' ἐστὶ δύσπεπτότερος· δέρμα δ' ἔχει εὐστομον.
 ῥαφὶς ἢ βελόνη (καλεῖται δὲ καὶ ἀβλεννῆς) δύσπεπτος,

3 σιτεῖται C 12 λιμνία AC: corr. Cas 16 τῶν μελάνων
 Coraes, at cf. Ael. h. an. 17, 6 17 ἄβρωμος A ante οὐκ add.
 Rondelet ὁ μὲν οὐκ ἐφθός (sufficit ἐφθός μὲν) 19 παρα-
 στύφουσα A: corr. C 25 οὐς (potius ὕς) Coraes βρωμώδης
 AC 27 δὲ Di: γε A

ὑγρός, εὐκοίλιος. θρίσσα καὶ τὰ ὁμογενῆ, χαλκίς καὶ
 ἐρίτιμος, εὐανάδοτα. κεστρεὺς δὲ γίνεται μὲν καὶ θα-
 λάσσιος καὶ λιμναῖος καὶ ποτάμιος. οὗτος δέ, φησί, κα-356
 λεῖται καὶ ὀξύρυγχος. κορακῖνος δ' ὁ ἐκ τοῦ Νεῖλου·
 5 ἦταν δ' ὁ μέλας τοῦ λευκοῦ καὶ ὁ ἐφθὸς τοῦ ὀπτοῦ·
 οὗτος γὰρ καὶ εὐστόμαχος καὶ εὐκοίλιος. σάλπη σκληρά,
 ἄστομος· κρείσσων δ' ἢ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἢ τῷ
 φθινοπώρῳ γινομένη· ὑγρὸν τι γὰρ καὶ λευκόν, ἐτι
 δὲ καὶ ἄβρωμον ἀνίησιν. ἱ γρύλλος ὅμοιος μὲν ἐστιν
 10 ἐγγέλει, ἄστομος δέ. ὁ δὲ ἰέραξ σκληροσαρκότερος μὲν
 κόκκυρος, τοῖς δ' ἄλλοις ὅμοιος· καὶ ὁ κόραξ ἰέρακος
 σκληρότερος. οὐρανοσκόπος δὲ καὶ ὁ ἀγνὸς καλούμενος
 ἢ καὶ καλλιάνυμος βαρεῖς. βῶξ δὲ ἐφθὸς εὐπεπτος, b
 εὐανάδοτος, ὑγρὸν ἀνιείς, εὐκοίλιος· ὁ δ' ἀπ' ἀνθρώπων
 15 γλυκύτερος καὶ ἀπαλώτερος. βάχχος εὐχυλος, πολυχυλος,
 εὐτροφος. τράγος οὐκ εὐχυλος, ἄπεπτος, βρωμώδης.
 ψῆττα, βούγλωσσοι εὐτροφοὶ καὶ ἡδαίαι. τούτοις ἀνα-
 λογεῖ καὶ ὁ φόμβος. λευκίσκοι, κέφαλοι, κεστρεῖς, μυ-
 ξῖνοι, χελλῶνες ὅμοιοι εἰσι κατὰ τὴν προσφοράν, τοῦ
 20 δὲ κεφάλου καταδεέστερός ἐστιν ὁ κεστρεὺς, ἦσσαν δὲ
 ὁ μυξῖνος, τελευταῖος ὁ χελλῶν. 53. θυννίς δὲ καὶ
 θύννος βαρεῖς καὶ πολύτροφοι. ὁ δὲ καλούμενος
 ἀκαρῶν γλυκὺς ἐστι καὶ παραστύφων, τρόφιμος δὲ
 καὶ εὐέκκριτος. ἢ δὲ ἀφύη βαρεῖά ἐστι καὶ δύσπεπτος· c
 25 ὧν ἢ λευκὴ καλεῖται κωβίτις. καὶ ὁ ἐψητὸς δέ, τὸ

1 ὑγρός corruptum: fort. ὑγρὸν ἀνιείσα cf. infra p. 356 b
 εὐκοίλιος A: corr. C 7 δ' ἢ Schw: δὲ A 8 καὶ λευκὸν cor-
 rupta putat Schw 9 ἄβρωμον AC 12 ἀγνὸς K: αγνος A lege-
 batur ἄγνος 13 ἢ καὶ Mus: ηκη A fort. ἦ 14 εὐανάδοτος A
 εὐανάδοτον C: corr. Brodaeus 16 βρωμώδης A 17 ψῆττα ε
 18 γλυκίσκοι et 19 κολῶνες et 21 κόλων A: corr. Rondélet et
 Cas ex VII p. 306 e 25 κωβίτις A: corr. C

μικρὸν ἰχθυΐδιον, τοῦ αὐτοῦ γένους ἐστὶ. τῶν δὲ σε-
 λαχίων ὁ μὲν βοῦς κρεώδης, ὁ δὲ γαλεὸς κρεῖσσων ὁ
 ἀστερίας λεγόμενος· ὁ δὲ ἄλωπεκίας ὁμοίος ἐστὶ τῇ
 γένει τῷ χερσαίῳ ζῳῷ, διὸ καὶ τοῦ ὀνόματος ἔτυχε.
 καὶ ἡ βατὶς δὲ εὐστομος, ἡ δὲ ἀστερία βατὶς ἀπαλω- 5
 τέρα καὶ εὐχυλος· ὁ δὲ λειόβατος δυσκοιλιάτερος καὶ
 βρωμώδης. ἡ δὲ νάρκη δύσπεπτος οὕσα τὰ μὲν κατὰ
 δ τὴν κεφαλὴν ἀπαλά τε καὶ εὐστόμαχα ἔχει, ἔτι δὲ εὐ-
 πεπτα, τὰ δὲ ἄλλα οὐ· κρεῖττονες δὲ εἰσὶν αἱ μικραὶ
 καὶ μάλιστα αἱ λιτῶς ἐψόμεναι. ἡ δὲ ῥίνη καὶ αὐτὴ 10
 τῶν σελαχίων οὕσα εὐπεπτός ἐστὶ καὶ κούφη. ἡ δὲ
 μεῖζων καὶ τροφιμωτέρα. κοινῶς δὲ πάντα τὰ σελάχια
 φρωσώδη ἐστὶ καὶ κρεώδη καὶ δυσκατέργαστα πλεονα-
 ζόμενά τε τας ὄψεις ἀμβλύνει. ἡ δὲ σηπία καὶ ἐψο-
 μένη μὲν ἀπαλὴ καὶ εὐστομος καὶ εὐπεπτος, ἔτι δ' 15
 εὐκοίλιος· ὁ δ' ἀπ' αὐτῆς χυλὸς λεπυντικὸς ἐστὶν αἵ-
 ματος καὶ κινητικὸς τῆς δι' αἰμορροΐδων ἐκκρίσεως.
 e τευθὶς δὲ εὐπεπτοτέρα καὶ τροφίμος, καὶ μᾶλλον ἡ
 μικρά· ἡ δὲ ἐφθὴ σκληροτέρα ἐστὶ καὶ οὐκ εὐστομος.
 ὁ δὲ πῶλυψ συνεργεῖ μὲν ἀφροδισίοις, σκληρὸς δ' ἐστὶ 20
 καὶ δύσπεπτος· ὁ δὲ μεῖζων τροφιμώτερος. παρρηραίνει
 δὲ καὶ κοιλίαν ἐψόμενος ἐπὶ πλείον καὶ τὸν στόμαχον
 ἴστησιν. ἐμφανίζει δὲ καὶ Ἄλεξις ἐν Παιμφίλῃ τοῦ
 πολύποδος τὸ χρήσιμον λέγων ὧδε (II 360 K):

ἐρῶντι δέ, Κτήσων, τί μᾶλλον συμφέρει 25
 ὦν νῦν φέρων πάριμι; κήρυκας, κτένας,
 f βολβοὺς μέγαν τε πουλύπουν ἰχθύς θ' ἄδρους.
 ἡ δὲ πηλαμὺς πολύτροφος μὲν ἐστὶ καὶ βαρεῖα, οὐρη-
 τικὴ δὲ καὶ δύσπεπτος· ταριχευθεῖσα δὲ κυβίῳ ὁμοίως

7 βρωμώδης A 15 fort. αὐτὴ μὲν 17 δι' αἰμορροαγιῶν
 lemma 29 καλλυβίῳ A; corr. Rondelet; fort. καὶ κυβίῳ

εὐκόλιος καὶ λεπτυντική· ἡ δὲ μείζων συνοδουτὶς κα-
 λεῖται. ἀναλογῶν μέντοι ὁ χελιδονίας τῇ πηλαμύδι
 σκληρότερός ἐστιν. ἡ δὲ χελιδῶν, ἡ τῶ πολυλύφω εἰκουῖα,
 ἔχει τὸ ἀφ' αὐτῆς ὑγρὸν εὐχροίαν ποιοῦν καὶ κινουῦν
 5 αἷμα. ὁ δὲ ὄρκυνος βορβορώδης· καὶ ὁ μείζων πρὸς-357
 εἰκε τῶ χελιδονία κατὰ τὴν σκληρότητα, τὰ δὲ ὑπο-
 γάστρια αὐτοῦ καὶ ἡ κλεῖς εὐστομα καὶ ἀπαλά. οἱ δὲ
 κοσταὶ λεγόμενοι ταριχευθέντες εἰσὶ μέσοι. ξανθίας
 δ' ἐπὶ ποσὸν βρωμώδης ἐστὶν καὶ ἀπαλώτερος τοῦ ὄρ-
 10 κύνου. ταῦτα μὲν οὖν ὁ Δίφιλος εἰρηκεν.

54. ὁ δὲ Ἀθηναῖος Μνησίθεος ἐν τῶ περὶ ἐδεστώ-
 τῶν μειζόνων φησὶν ἰχθύων γένος ὑφ' ὧν μὲν κα-
 λεῖσθαι τμητόν, ὑπ' ἄλλων δὲ πελάγιον, οἶον χρυσό-
 φρος καὶ γλαύκους καὶ φάγγους. εἰσὶ δὲ δυσκατέρ- b
 15 γαστοὶ· κατεργασθέντες δὲ πολλαπλασίαν τροφήν
 παρέχουσι. τὸ δὲ τῶν λεπιδωτῶν γένος, οἶον θύννων,
 σκόμβρων, θυννίδων, γόγγρων καὶ τῶν τοιούτων, συμ-
 βαίνει τούτοις καὶ ἀγελίοις εἶναι. τὰ μὲν οὖν μήτε
 καθ' αὐτὰ φαινόμενα μήτ' ἐν ταῖς ἀγέλαις ἐκφερό-
 20 μενα μᾶλλον ἐστὶν εὐπεπτα, οἶον γόγγροι καὶ καρ-
 χαρίαι καὶ τὰ τοιαῦτα. τὰ δὲ ἀγελαῖα γένη τῶν ἰχθύων
 τούτων τὴν μὲν ἐδωδὴν ἠδείαν ἔχει (πίονα γὰρ ἐστὶ),
 βαρεῖαν δὲ καὶ δυσκατέργαστον. διὸ καὶ ταριχεύεσθαι
 δύναται μάλιστα καὶ ἐστὶ τῶν ταριχηρῶν βέλτιστα γένη
 25 ταῦτα. χρήσιμοι δ' εἰσὶν ὅποιοί· τήκεται γὰρ τὸ πι- c
 μελῶδες αὐτῶν. τὰ δὲ καλούμενα δαρτὰ τὸ μὲν ὄλον
 ἐστὶν ὅσα τραχείαν ἔχει τὴν ἐπίφυσιν τοῦ δέρματος,
 οὐ λεπίσιν, ἀλλ' οἶον ἔχουσιν αἱ βατίδες καὶ ῥίται.

8 fort. κοστία cf. Hesych: κοσταί A 9. 10 ολιμίον A:
 corr. § 16 ἀλεπιδώτων Huetius 25 fort. καὶ ὅποιοί 28 aut
 λεπιδωτὸν scribendum aut participium supplendum

ταῦτα δε πάντα ἐστὶ μὲν εὐθροπτα, οὐκ εὐώδη δέ·
 καὶ τροφὰς ἐμποιεῖ τοῖς σώμασιν ὑγράς, ὑπάρχει δὲ
 καὶ τὰς κοιλίας μάλιστα πάντων τῶν ἐψομένων ἰχθύων·
 τὰ δὲ ὀπτώμενα χεῖρονα. τὸ δὲ τῶν μαλακίων γένος,
 οἷον πολυπόδων τε καὶ σηπιῶν καὶ τῶν τοιούτων, 5
 τὴν μὲν σάρκα δύσπεπτον ἔχει· διὸ καὶ πρὸς ἀφρο-
 d δισιασμοὺς ἀρμόττουσιν. αὐτοὶ μὲν γὰρ εἰσι πνευ-
 ματώδεις, ὁ δὲ τῶν ἀφροδισιασμῶν καιρὸς πνευμα-
 τώδους προσδεῖται διαθέσεως. βελτίω δὲ ταῦτα γίνεται
 ἐψηθέντα. τὰς γὰρ ὑγρότητας ἔχει πονηράς· ἰδεῖν 10
 γοῦν ἔστιν οἷας ἀφήσιν πλυνόμενα· ταύτας οὖν
 ἢ ἐψησις ἐκκαλεῖται τῆς σαρκός. μαλακῆς γὰρ τῆς
 πυρώσεως καὶ μεθ' ὑγροῦ διδομένης οἰονεὶ πλύσις τις
 αὐτῶν γίνεται. τὰ δ' ὀπτώμενα καταξηραίνει τὰς ὑγρό-
 τητας· ἔτι δὲ καὶ τῆς σαρκὸς αὐτῶν φύσει σκληρᾶς 15
 e οὔσης κατὰ λόγον οὕτως ἔχει γίνεσθαι αὐτά. 55. ἀφύαι
 δὲ καὶ μεμβράδες καὶ τριχίδες καὶ τᾶλλα ὅσων συγκα-
 τεσθίωμεν τὰς ἀκάνθας, ταῦτα πάντα τὴν πέψιν φυ-
 σάδη ποιεῖ, τὴν δὲ τροφήν δίδωσιν ὑγράν. τῆς οὖν
 πέψεως οὐχ ὁμαλιζούσης, ἀλλὰ τῶν μὲν σαρκῶν ἄγαν 20
 ταχὺν πεπτομένων, τῆς δὲ ἀκάνθης σχολῆ διαλυομένης
 (καὶ γὰρ ἅμα αἱ ἀφύαι καθ' αὐτὰς ἀκανθώδεις) ἐμπο-
 δισμὸς αὐτῶν ἑκατέρου γίνεται περὶ τὴν κατεργασίαν,
 εἶτα φῦσαι μὲν ἀπὸ τῆς πέψεως, ὑγρασῖαι δὲ ἀπὸ τῆς
 f τροφῆς συμβαίνουσι. βελτίω δ' ἐστὶν ἐψόμενα, τῆς 25
 δὲ κοιλίας ἐστὶν ἀνωμάλως ὑπακτικά, τὰ δὲ καλού-
 μενα πετραῖα, κωβιοὶ καὶ σκορπιοὶ καὶ ψῆτται καὶ τὰ
 ὅμοια, τοῖς τε σώμασιν ἡμῶν ξηράν τε δίδωσι τροφήν
 (εὐνογκα δ' ἐστὶ καὶ τρόφιμα καὶ πέττεται ταχέως καὶ

οὐκ ἐγκαταλείπει περιτώματα πολλά) πνευμάτων τε οὐκ ἔστι περιποιητικά. γίνεται δ' εὐπεπτότερον ἅπαν ὄψον ταῖς σκευασίαις ἀπλῶς ἀρτυθέν· τὰ δὲ πετρωατα καὶ τῇ ἡδονῇ ἀπλῶς σκευασθέντα. τοῦτοις δ' ὁμοίον
 5 ἔστι γένος τὸ καλούμενον μαλακόσαρκον, κίχλαι καὶ κόσσυφοι καὶ τὰ ὅμοια. ἔστι δὲ ὑγρότερα μὲν ταῦτ' ἐκείνων, πρὸς δὲ τὰς ἀναλήψεις ἀπόλαυσιν ἔχει πλείω. τῆς μὲν κοιλίας καὶ τῆς οὐρήσεως ὑπακτικώτερα ταῦτ'³⁵⁸ ἔστιν ἐκείνων διὰ τὸ καὶ τὰς σάρκας ὑγροτέρας καὶ
 10 πλείους ἔχειν τῶν προσηγμένων. χρῆ δὲ ἐὰν μὲν τὴν κοιλίαν βούληται τις ὑπάγειν, ἔφοντα διδόναι· μετρίως δὲ ἐχούσης ὀπηθέντα γίνεται τροφίμα. πρὸς δὲ τὰς οὐρήσεις ἀμφοτέρως σκευασθέντα χρήσιμα. 56. οἱ δὲ τόποι τῆς θαλάσσης, ὅπου ποταμοὶ καὶ λίμναι συμβ-
 15 βάλλουσιν, ἐτι δὲ πελάγη μεγάλα καὶ κόλποι θαλάττης εἰσίν, ἐνταῦθα μὲν πάντες οἱ ἰχθύες εἰσιν ὑγρότεροι καὶ μᾶλλον πίνες ὑπάρχουσι· καὶ ἐσθίεσθαι μὲν εἰσιν ἢ ἡδίους, πρὸς δὲ τὴν πέψιν καὶ τροφήν γίνονται χεῖρους. ἐν δὲ τοῖς αἰγιαλοῖς τοῖς κειμένοις πρὸς τὰ πελάγη
 20 καὶ λίαν ἀναπεπταμένοις σκληροὶ καὶ λεπτοὶ καὶ κυματοπληγῆς εἰσιν οἱ πλείους. περὶ δὲ τὰς ἀγχιβαθεῖς, ἐν αἷς μὴ λίαν ἐγκείται μεγάλα πνεύματα, πρὸς δὲ τοῦτοις εἴ που καὶ πόλεις σύνεγγυς εἰσιν, ἐνταῦθα δ' ἔστι τὰ πλείστα γένη τῶν ἰχθύων ὁμαλῶς ἄριστα καὶ
 25 πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς εὐπεψίαν καὶ πρὸς τὴν τροφήν τοῦ σώματος. δύσπεπτοι δὲ καὶ βαρύτεροι τῶν θα- c
 λασσίων εἰσιν οἱ μετεκβαίνοντες ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς

3 ἀρτυθέντα A: corr. C 4 post ἡδονῇ add. διαφέρει Schw 7 ἀπόλλουσιν A: corr. Mus 11 fort. ἐψηθέντα 14. 15 ἐμβάλλουσιν Mein 15 τενάγη Cas 20. 21 κυματοπληγεῖς A: corr. C 21 τοῦς (pro τὰς) et 22 οἷς (pro αἷς) C ἀγχιβαθεῖς ἡόνας Wilam 22 fort. [ἐν] αἷς 25 πρὸς τροφήν C

τε ποταμοὺς καὶ λίμνας, οἶον κεστρεὺς καὶ συλλήβδην τῶν ἰχθύων ὅσοι δύνανται βιοτεύειν ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ὕδασι. τῶν δὲ τελείως ἐν τοῖς ποταμοῖς καὶ λίμναις βιοτενόντων ἀμείνους εἰσὶν οἱ ποτάμιοι· σῆψις γὰρ ὕδατος τὸ λιμναῖόν ἐστι. καὶ τῶν ποταμίων δ' αὐτῶν 5 βέλτιστοὶ εἰσὶν οἱ ἐν τοῖς ὀξυτάτοις τῶν ποταμῶν ὄντες οἳ τε πυροῦντες· οὗτοι γὰρ οὐ γίνονται, ἐὰν μὴ ποταμὸς ὄξυς ἢ καὶ ψυχρός, διαφέρουσι δὲ τῶν ποταμίων ἰχθύων εὐπεψία.

d 57. ταῦτα καὶ παρ' ἡμῶν ἔχετε, ἄνδρες φίλοι, ὄψων 10 νησιάντων κατὰ δύναμιν τὴν ἑαυτῶν ὑγιεινῶς. κατὰ γὰρ τὸν Ἀντιφάνουσι Παράσιτον (II 87 K)

ἐγὼ περὶ τὴν ὄψωνίαν μὲν οὐ πάνν
ἐσπούδακ' οὐδ' αὖ συνέτεμον λίαν πάνν,
ὡς ἂν τις ἄλλως ἐξενεχθεῖσιν ὄπου 15
τοῦ διαλάβοι κραιπάλην Ἑλληνικῶς,

ἀλλὰ μὴν οὐδὲ οὕτως εἰμὶ φίλιχθυς ὡς ὁ παρὰ τῷ
αὐτῷ ποιητῇ ἐν Βουταλίῳ, ὅπερ δρᾶμα τῶν Ἀγροί-
κων ἐστὶν [ἐνός] διασκευή. φησὶ γὰρ (II 38 K)

e A. καὶ μὴν ἐστιάσω τήμερον 20

ὑμᾶς ἐγώ· σὺ δ' ἀγοράσεις ἡμῖν λαβῶν,
Πίστ', ἀργύριον. II. ἄλλως γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι
χρηστῶς ἀγοράζειν. A. φράζε δή, Φιλούμενε,
5 ὄψω τίμη χαιρεῖς; Φ. πᾶσι. A. καθ' ἕκαστον λέγε,
ἰχθύν τίν' ἠδέως φάγοις ἄν; Φ. εἰς ἀγρὸν 25
ἦλθεν φέρον ποτ' ἰχθυοπώλης μαινίδας
καὶ τριγλίδας, καὶ νῆ Δί' ἔρρεσαν σφόδρα
ἡμῖν ἄπασιν. A. εἶτα καὶ νῦν, εἰπέ μοι,

7 πυροῦντες non intellego 13 πάνν Cas: πάνν τι A reliqua
obscura 19 ἐνός del. Lehrs 23 φιλούμενον A: corr. Mein 26
ἦλθες A: corr. Mus 27 ἔρρεσαν Schw

- 10 τούτων φάγοις ἄν; Φ. κἄν τις ἄλλος μικρὸς ἦ·
 τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νενόμικα f
 ἀνθρωποφάγους ἰχθύς. A. τί φῆς, ᾧ φίλτατε;
 ἀνθρωποφάγους, πῶς; Π. οὐς <ἄν> ἀνθρωπος φάγοι
 5 δῆλον ὅτι· ταῦτα δ' ἐστὶν Ἐλένης βρώματα,
 15 ἃ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας.
 ἐν δὲ τῷ Ἀγροίκῳ Ἐκάτης βρώματα ἔφη τὰς μαινίδας
 εἶναι καὶ τὰς τριγλίδας. ἐκφανλλίζων δὲ καὶ Ἐφιππος
 τοὺς μικροὺς τῶν ἰχθύων ἐν Φιλύρῃ φησί (II 262 K)·
 10 παππία, βούλει δραμῶν
 εἰς τὴν ἀγορὰν κἄτ' ἀγοράσαι μοι; B. φράζε τί. 359
 A. ἰχθύς φρονοῦντας, ᾧ πάτερ· μὴ μοι βρέφη.
 B. οὐκ οἶσθ' ὅτι τὴ τάργγυριόν ἐστ' ἰσάργυρον;
 58. ἦδιστος δ' ἐστὶ καὶ ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῆ ἔν
 15 τοῖς Ὀβελιαφόροις νεανίσκος κατασμικρῶν ἅπαντα τὰ
 περὶ τὴν ὄψωνίαν καὶ λέγων ᾧδε (II 258 K)·
 ἀλλ' ἀγόρασον εὐτελεῶς·
 ἅπαν γὰρ ἱκανόν ἐστι. B. φράζε, δέσποτα.
 A. μὴ πολυτελεῶς, ἀλλὰ καθαρείως, ὃ τι ἂν ἦ,
 20 ὀσίας ἔνεκ'· ἀρκεῖ τευθίδια, σηπίδια· b
 5 κἄν κάραβός τις ἦ λαβεῖν, εἰς ἀρκέσει
 ἢ δὴ ἐπὶ τὴν τράπεζαν· ἐγγελεύδια
 Θήβηθεν ἐνίοτ' ἔρχεται· τούτων λαβέ.
 ἀλεκτρούνιον, φάττιον, περδίκιον,

1 κἄν εἴ τις A: corr. Mus 4 πῶς ὡς ἀνθρωποφάγοι A πῶς
 οὐκ ἀνθρωπος φάγοι A p. 313 c: corr. Jacobs 5 Ἐκάτης A 313 c
 ex priore fabulae editione 8 φίλιππος A: corr. C et p. 359 d
 10 παππία A: corr. Schw 11 καταγοράσαι A: corr. Mein
 13 ὅτι et ἐσθ' εἰς ἄγυρον A: corr. Heringa 18 ἅπαντα A:
 corr. Di φράζεο δέσποτα A: corr. Cobet (fort. φράζ', ᾧ δέσποτα)
 19 καθαρείως A 19. 20 ὀτιανοσησίας A: corr. Cas 22 ἐγγε-
 λίδια A 23 θήβηθεν A: corr. Palmerius ἐκ τούτων AC:
 corr. Jacobs

τοιαῦτα. δασύπους ἂν τις εἰσέλθῃ, φέρε.

10 B. ὡς μικρολόγος εἶ. A. σὺ δέ γε λίαν πολυτελής·
πάντως κρέ' ἡμῖν ἔστι. B. πότερ' ἐπεμψέ τις;
A. οὐκ, ἀλλ' ἔθυσεν ἢ γυνή· τὸ μοςχίον
τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν. 5

c ὁ δὲ παρὰ Μνησιμάχῳ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι
Ἀνύσκολος φιλάργυρος ὦν σφόδρα πρὸς τὸν ἀσωτενό-
μενον νεανίσκον φησὶν (Π 436 K)·

ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἐπίτατέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν
μηδ' ἄγρια λίαν μηδ' ἐπηργυρωμένα,
μέτρια δέ, τῷ θείῳ σεαυτοῦ. B. πῶς ἔτι
μετριώτερ', ὦ δαιμόνι'; A. ὅπως; σύντεμνε καὶ

5 ἐπεξάπατα με· τοὺς μὲν ἰχθῦς μοι κάλει
d ἰχθύδι· ὄφον δ' ἂν λέγῃς ἕτερον, κάλει
ὄψάριον. ἦδιον γὰρ ἀπολοῦμαι πολὺ. 15

59. ἐπεὶ δὲ κατὰ θεὸν ἐν τοῖς προκειμένοις, φίλτατε
Οὐλπιανέ, ἢ ὑμεῖς, γραμματικῶν παῖδες, εἶπατέ μοι
τίνι ἐννοία ὁ Ἐριππος ἐν τοῖς προειρημένοις ἔφη·
τὸ μοςχίον

τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν. 20

ἐγὼ γὰρ οἶομαι ἱστορίαν τινὰ εἶναι καὶ ποθῶ μαθεῖν·
καὶ ὁ Πλούταρχος ἔφη Ῥοδιακὴν εἶναι λεγομένην
ἱστορίαν, ἣν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποστοματίζειν οὐ δύ-
e νασθαι τῷ πάνυ πρὸ πολλοῦ ἐντετυχηκέναι τῷ ταῦτα
περιέχοντι βιβλίῳ. οἶδα δὲ Φοίνικα τὸν Κολοφώνιον 25
λαμποποιὸν μνημονεύοντά τινων ἀνδρῶν ὡς ἀγειρόν-
των τῇ κορώνῃ, καὶ λέγοντα ταῦτα (anth. l. p. 217 Bgk)·

1 ἐπέλθῃ A: corr. Pors 2 δέ γε Cas: λέγε A 3 κρεῖς
A: corr. Cas 4 ἐθύσεν A: corr. Grot 11 θείῳ γε σεαυτοῦ
K 12 δαιμόνιε. πῶς A: corr. Hirschig 14 ἰχθύδιον A: corr.
Dawes δὲ ἐὰν A 16 haec mutila 26 ἀνδρῶν fort. delendum

- ἐσθλοί, κορώνη χειρα πρόσδοτε κριθέων
 τῇ παιδί ἀπόλλωνος ἢ λέκος πυρῶν
 ἢ ἄρτον ἢ ἡμαιθον ἢ ὅ τι τις χρήζει·
 δότ', ὄγαθοί, <τι> τῶν ἕκαστος ἐν χερσίν
 5 5 ἔχει κορώνη· χᾶλα λήφεται χόνδρον·
 φιλεῖ γὰρ αὕτη πάγχυ ταῦτα δαίνυσθαι·
 ὁ νῦν ἄλας δοὺς αὐθι κηρίον δώσει. f
 ὦ πατ, θύρην ἄγκλιε· πλοῦτος ἤκουσε,
 καὶ τῇ κορώνη παρθένος φέρει σῦκα.
 10 10 θεοί, γένοιτο πάντ' ἄμειπτος ἡ κούρη
 κάφνειδὸν ἄνδρα κᾶνομαστὸν ἐξεύροι·
 καὶ τῷ γέροντι πατρὶ κοῦρον εἰς χεῖρας
 καὶ μητρὶ κούρην εἰς τὰ γούνα καταθείη,
 θάλας τρέφειν γυναικα τοῖς κασιγνήτοις. 360
 15 15 ἐγὼ δ' ὅκου πόδες φέρουσιν, ὀφθαλμοὺς
 ἀμείβομαι Μούσησι πρὸς θύρησ' ἄδων
 καὶ δόντι καὶ μὴ δόντι πλέονα τωνγεω.
 καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ ἰάμβου φησίν·
 ἀλλ', ὄγαθοί, ἐπορέξαθ' ὦν μυχὸς πλουτεῖ·
 20 δὸς ὦν, ἄναξ, δὸς καὶ σὺ πότνα μοι νύμφη·
 νόμος κορώνη χειρα δοῦν ἐπαιτούση.
 τοσαῦτ' αἰδῶ· δὸς τι καὶ καταχρήσει.
 κορωνιστὰ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ τῇ κορώνη ἀγείροντες, ὧς b
 φησι Πάμφιλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὄνο-
 25 μάτων· καὶ τὰ ἀδόμμενα δὲ ἵπ' αὐτῶν κορωνίσματα

2 τοῦ ἀπόλλωνος AC 3 ἢ τ' ἄρτον ἢ τ' ἡμαιθον Mein
 fort. ἢ τί τις 4 τι add. Cas ἕκαστος Schw: ἕκαστος τις AC
 7 αὐθις AC 8 ἀγκλιεῖν A: corr. C 10 γένοιτο A: corr.
 C κόρη AC 15 ὅκοι Di με πόδε Haupt φέρωσιν Bergk
 ἰφθίμους Haupt, sed latet adiectivum ad Μούσησιν 16 μού-
 σαισι et θύραις A 17 πλείονα A τῶν αἰτέω Di et Mein
 20 δὸς ἀνάξ δὸς A: corr. Bergk πολλά μοι A: corr. Ilgen
 22 τοιαῦτ' εἰδώς A: corr. Mein

καλεῖται, ὡς ἱστορεῖ Ἀγνοκλῆς ὁ Ῥοδιος ἐν Κορω-
νισταῖς. 60. καὶ χελιδονίζειν δὲ καλεῖται παρὰ Ῥοδίοις
ἀγερός τις ἄλλος, περὶ οὗ φησι Θεόγνις ἐν β' περὶ
τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν (FHG IV 514) γράφων οὕτως·
εἶδος δέ τι τοῦ ἀγείρειν χελιδονίζειν Ῥόδιοι καλοῦσιν, 5
c ὃ γίνεται τῷ Βοηδρομιῶνι μηνί. χελιδονίζειν δὲ λέ-
γεται διὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιφωνεῖσθαι·

ἤλθ', ἤλθε χελιδὼν
καλὰς ὄρας ἄρουσα,
καλοὺς ἐμμαντούς,

10

5 ἐπὶ νῶτα μέλαινα.

παλάθαν σὺ προκύκλει
ἐκ πίονος οἴκου
οἴνου τε δέπαστρον
τυροῦ τε κάνυστρον.

15

10 καὶ πυρῶν

ἅ χελιδῶν καὶ λεκιθίταν
οὐκ ἀπαθεῖται. πότερ' ἀπίωμες ἢ λαβώμεθα;
εἰ μὲν τι δῶσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομεν,
ἢ τὰν θύραν φέρωμες ἢ θοῦπέροθρον

20

15 ἢ τὰν γυναικα τὰν ἔσω καθημέναν·

d μικρὰ μὲν ἐστι, ῥαδίως νιν οἴσομες.
ἂν δὴ φέρης τι,
μέγα δὴ τι φέροιο.

25

1 Ἀριστοκλῆς Bapp 9 ὄρας et 10 καὶ καλοὺς AC: corr.
Hermann 12 καὶ et μέλαινα A: corr. C 13 οὐ προκυκλεις
AC: corr. Herm 15 τυρῶ A: corr. C κάνυστρον A: corr. C
17.18 καὶ πυρῶν ἀχελιδῶν A: corr. C, καὶ πύρρα χελιδῶν Bergk,
πυρῶν fort. emendata lectio pro τυροῦ (τυρῶ A), sed numeri
incerti 21 τὸ ὑπέροθρον AC 23 μικρὰ γάρ Bergk μιν
AC 24 δὲ (pro δὴ) Di, αἴ κα δὲ φέρης Wilam ἂν δὲ φέρης
Bergk 25 φέροις AC: corr. Bergk

ἄνοιγ' ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι·

20 οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν, ἀλλὰ παιδία.

τὸν δὲ ἀγεμὸν τοῦτον κατέδειξε πρῶτος Κλεόβουλος ὁ
Λίνδιος ἐν Λίνδῳ χρείας γενομένης συλλογῆς χρημάτων.

- 5 61. ἐπεὶ δὲ Ῥοδιακῶν ἱστοριῶν ἐμνήσθημεν, ἰχθυολογῆσαι καὶ αὐτὸς ὑμῖν ἐρχομαι ἀπὸ τῆς καλῆς Ῥόδου, ἣν εὐχθῆν εἶναι φησὶν ὁ ἥδιστος *Λυγκεύς*. Ἐργείας οὖν ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς περὶ τῆς πατρίδος προειπῶν e
 10 φησὶν (FHG IV 405) ὡς ὅτι περὶ Φάλανθον ἐν τῇ Ἰαλυσῶ πόλιν ἔχοντες ἰσχυροτάτην τὴν Ἀχαιίαν καλουμένην καὶ ὕδατος ἐγκρατεῖς ὄντες χρόνον πολὺν ἀντείχου Ἰφίκλῳ πολιορκοῦντι. ἦν γὰρ αὐτοῖς καὶ θέσφατον ἐν
 15 λευκοὶ γένωνται καὶ ἐν τοῖς κρατῆρσιν ἰχθυῦς φανῶσιν. ἐλπίζοντες οὖν τοῦτ' οὐδέποτε ἐσεσθαι καὶ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ὀρθυμοτέρως εἶχον. ὁ δ' Ἰφίκλος πυθόμενος παρὰ τινος τὰ τῶν Φοινίκων λόγια καὶ f
 20 ἐνεδρεύσας τοῦ Φαλάνθου πιστόν τινα πορευόμενον ἐφ' ὕδωρ, ᾧ ὄνομα ἦν Λάρκας, καὶ πιστεῖς πρὸς αὐτὸν ποιησάμενος, θηρεύσας ἰχθυῖδια ἐκ τῆς κρήνης καὶ ἐμβαλὼν εἰς ὕδρευτον ἔδωκε τῷ Λάρκα καὶ ἐκέλευσε φέροντα τὸ ὕδωρ τοῦτο ἐγγεῖαι εἰς τὸν κρατῆρα ὅθεν τῷ Φαλάνθῳ ἄνοχοεῖτο. καὶ ὁ μὲν ἐποίησε ταῦτα· ὁ
 25 δὲ Ἰφίκλος κόρακας θηρεύσας καὶ ἀλείψας γύψῳ ἀφή-361 κεν. Φάλανθος δ' ἰδὼν τοὺς κόρακας ἐπορευέτο καὶ ἐπὶ τὸν κρατῆρα· ὡς δὲ καὶ τοὺς ἰχθυῖς εἶδεν, ὑπέλαβε

7 Ἐργείας (ἐργίας C) corruptum; Ἐρμείας Wilam Ἐργείας Vossius 10 Ἰαλυσίαι Diod. V 57 11 ἀχαιίδια C 12 ὕδατος K: δαιτός AC 13 πολιορκοῦντι om. A add. C 16 τὰ del. Mein 23 ἐγγεῖαι AC: corr. Wilam

τὴν χώραν οὐκ ἔτι αὐτῶν εἶναι καὶ ἐπεκηρυκέσατο
 πρὸς τὸν Ἴφικλον, ὑπόσπονδος ὑπεξελεθεῖν ἀξιών μετὰ
 τῶν σὺν αὐτῷ. συγκαταθεμένου δὲ τοῦ Ἴφικλου ἐπι-
 τεχνᾶται ὁ Φάλανθος τοιόνδε τι· καταβαλὼν ἱερεῖα
 καὶ τὰς κοιλίας ἐκκαθάρας ἐν ταύταις ἐπειράτο ἐξάγειν 5
 χρυσίον καὶ ἀργύριον· αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἴφικλος διε-
 κώλυε, προσφέροντός τε τοῦ Φαλάνθου τὸν ὄρκον ὃν
 b ὤμοσεν, εἴσειν ἐξάγεσθαι ὃ τι καὶ τῷ γαστρὶ αἴρωνται,
 ἀντισοφρίζεται πλοῖα αὐτοῖς διδοὺς ἵνα ἀποκομισθῶσιν,
 παραλύσας τὰ πηδάλια καὶ τὰς κώπας καὶ τὰ ἱστία, 10
 ὁμόσαι φήσας πλοῖα παρέξειν, ἄλλο δὲ οὐδέν. ἐν
 ἀπορίᾳ δὲ οἱ Φοίνικες ἐχόμενοι πολλὰ μὲν τῶν χρη-
 μάτων κατώρυσσον ἐπισημαινόμενοι τοὺς τόπους, ἵν'
 ὕστερόν ποτε ἀνέλωνται ἀφικόμενοι, πολλὰ δὲ τῷ
 Ἴφικλῷ κατέλειπον. ἀπαλλαγέντων οὖν τούτῳ τῷ 15
 c τρόπῳ ἐκ τῆς χώρας τῶν Φοινίκων κατέσχον τὰ πρά-
 γματα οἱ Ἕλληνες· τὰ δ' ἀντὰ ἱστορήσας καὶ Πολύ-
 ζηλος ἐν τοῖς Ῥοδιακοῖς (FHG IV 481) τὰ περὶ τῶν
 ἰχθύων, φησί, καὶ τῶν κοράκων μόνοι ἤδεσαν ὁ Φακάς
 καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Δορκία. αὕτη δ' ἐρασθεῖσα τοῦ 20
 Ἴφικλου καὶ συνθεμένη περὶ γάμου διὰ τῆς τροφοῦ
 ἔπεισε τὸν φέροντα τὸ ὕδωρ ἰχθύος ἀγαγεῖν καὶ ἐμβα-
 λεῖν εἰς τὸν κρατῆρα, καὶ αὐτὴ δὲ τοὺς κόρακας λευ-
 κίνασα ἀφῆκεν.⁷

62. Κρωόφυλος δ' ἐν τοῖς Ἐφεσίων Ὠροῖς (FHG 25
 IV 371) ὅτι τὴν Ἐφεσον, φησί, κτίζοντες καὶ πολλὰ
 d ταλαιπωρηθέντες ἀπορία τόπου τὸ τελευταῖον πέμψαν-

6. 7 διεκώλυσε A: corr. C 7 προσφέροντος A: corr. C 8 κατὰ
 γαστρὶ A (γαστροῦς C): corr. K; videntur igitur Rhodii ipsam
 foederis formulam finxisse 25 ὄροῖς A: corr. Schw Creophylli
 dialectum ionicam (cf. ἔτεα et ἀγορῆ litt. e) non restitui

- τες εἰς θεοῦ ἡρώτων ὅπου τὸ πόλισμα θῶνται. ὁ δ' αὐτοῖς ἔχρησεν ἐνταῦθα οἰκίσειν πόλιν ἣ ἂν ἰχθύς δειξῆ καὶ ὅς ἄγριος ὑφηγήσεται. λέγεται οὖν ὅπου νῦν ἡ κρήνη ἐστὶν Ἐπέλαιος καλουμένη καὶ ὁ ἱερός
- 5 λιμὴν ἀλιέας ἀριστοποιεῖσθαι, καὶ τῶν ἰχθύων τινὰ ἀποθορόντα σὺν ἀνθρακιᾷ εἰσπεσεῖν εἰς φοροτόν, καὶ ἀφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ λόχμην, ἐν ἣ ἔτυχε σὺς ἄγριος ἄν· ὃς ὑπὸ τοῦ πυρὸς θοροβηθεὶς ἐπέδραμε τοῦ ὄρου ἐπὶ πολὺ, ὁ δὲ καλεῖται Τρηχία, καὶ πίπτει ἀκον-
- 10 τισθεὶς ὅπου νῦν ἐστὶν ὁ τῆς Ἀθηνᾶς ναός. καὶ διαβάντες οἱ Ἐφεσίοι ἐκ τῆς νήσου, ἔτεα εἴκοσιν οἰκήσαντες, τὸ δεύτερον [εἴκοσι] κτίζουσι Τρηχίαν καὶ τὰ ἐπὶ Κορησσόν, καὶ ἱερόν Ἀρτέμιδος ἐπὶ τῇ ἀγορῇ ἰδρῦσαντο Ἀπόλλωνός τε τοῦ Πυθίου ἐπὶ τῷ λιμένι.'
- 15 63. τοιούτων οὖν ἔτι πολλῶν λεγομένων τότε ἐξάκουστος ἐγένετο κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν αὐλῶν τε βόμβος καὶ κυβάλων ἦχος ἔτι τε τυμπάνων κτύπος μετὰ φθῆς ἅμα γινόμενος. ἔτυχεν δὲ οὕσα ἐορτὴ τὰ f
- 20 Παρίλια μὲν πάλαι καλουμένη, νῦν δὲ Ῥωμαῖα, τῇ τῆς πόλεως Τύχη ναοῦ καθιδρυμένου ὑπὸ τοῦ πάντα ἀρίστου καὶ μουσικωτάτου βασιλέως Ἀδριανοῦ· ἐκείνην τὴν ἡμέραν κατ' ἐνιαυτὸν ἐπίσημον ἄγουσι πάντες οἱ τὴν Ῥώμην κατοικοῦντες καὶ οἱ ἐνεπιδημοῦντες τῇ πόλει. ὁ οὖν Οὐλπιανὸς ἄνδρες, ἔφη, τί τοῦτο;
- 25 εἰλάπιν' ἢ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν362 (α 226).

2 ἣ ἂν C: ἦντινα A, fort. ἣ ἂν σφιν 4 ἡ Ἐπέλαιος Di
 7 ἔτυχεν ὅς 5 cf. v. 3 11 ἔτεα εἴκοσιν delete εἴκοσι v. 12
 Wilam (ἔτεα κα' Cas): ἔτεά τ' A 12 κτίζουσι τὴν πόλιν κατὰ
 τε τὴν Τρηχ. Wilam, sed Τρηχειᾶ nomen Ephesi apud Steph.
 B. s. Ἐφεσος 19 παράλια AC: corr. Palmerius 25 εἰλαπί-
 νηγαμος A

καὶ τινος εἰπόντος ὅτι βαλλίζουσιν οἱ κατὰ τὴν πόλιν
ἅπαντες τῇ θεῷ, ᾧ λῶστε, ὁ Οὐλπιανὸς γελάσας
ἔφη, καὶ τίς Ἑλλήνων τοῦτο βαλλισμὸν ἐκάλεσεν, δέον
εἰρηκέναι κωμάζουσιν ἢ χορεύουσιν ἢ τι ἄλλο τῶν
εἰρημένων. σὺ δὲ ἡμῖν ἐκ τῆς Συβούρας ὄνομα ⁵
πριάμενος

ἀπόλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ (Aristias p. 563 N).
καὶ ὁ Μυρτίλος ἔφη· ἀλλὰ μὴν καὶ Ἑλληνικώτερον
b ἀποδείξω σοι τὸ ὄνομα, ᾧ φίλε Ἐπιτίμαιε. πάντας
γὰρ ἐπιστομίζειν πειρώμενος οὐδενὸς μὲν ἀμαθίαν ¹⁰
κατέγνωσ, ἴσαντὸν δ' ἀποφαίνεις κενότερον λεβηρίδος'.
'Ἐπίχαρμος, ᾧ θαυμασιώτατε, ἐν τοῖς Θεαροῖς μέμ-
νηται τοῦ βαλλισμοῦ, καὶ οὐ μακρὰν ἐστὶ τῆς Σικελίας
ἢ Ἰταλία. ἐν οὖν τῷ δράματι οἱ θεωροὶ καθορῶντες
τὰ ἐν Πυθοὶ ἀναθήματα καὶ περὶ ἐκάστου λέγοντές ¹⁵
φασὶ καὶ τάδε (p. 242 L).

λέβητες χάλκιοι,
κρατήρες, ὀδελοί. τοῖς γὰρ μὰν ὑπεδέλοις
καὶ λωτε βαλλίζοντες σιοσσον χρῆμα εἴη.
c καὶ Σώφρων δ' ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Νυμφοπόμφ ²⁰
φησὶν (fr. 27 Bo). 'κῆπειτα λαβὼν προῆχε, τοὶ δ' ἐβάλ-
λιζον.' καὶ πάλιν (fr. 28). 'βαλλίζοντες τὸν θάλαμον
σκατὸς ἐνέπλησαν.' ἀλλὰ μὴν καὶ Ἄλεξις ἐν Κουριδί-
φησί (II 333 K).

καὶ γὰρ ἐπὶ κῶμον . . . ἀνθρώπων ὄρω ²⁵
πλήθος προσιὸν ὡς τῶν καλῶν τε κἀγαθῶν
ἐνθάδε συνόντων. μὴ γένοιτό μοι μόνω

5 ἐκ γῆς σιβουρας A: corr. Cas 9 ἐπεὶ τιμαῖς A: corr.
Schw 11 κενώτερον A: corr. C 17 χάλκιοι A χάλκιοι IX
408d: corr. Ahr 19 extr. fort. χρῆμασιν 23 σκάτους A:
corr. Ahr 25 κῶμον A: corr. Cas πλεῖστον suppl. Naber
26 προσιόντων, ὡς καλῶν Mein

νύκτωρ ἀπαντῆσαι καλῶς πεπραγόσιν
 ὑμῖν περὶ τὸν βαλλισμὸν· οὐ γὰρ ἄν ποτε
 δοίματιον ἀπενέγκαιμι μὴ φύσας πτερά. d
 οἶδα δὲ καὶ ἀλλαγῶδι τοῦνομα καὶ ἀναπεμπασάμενος
 5 ἐξοίσω. 64. σὺν δὲ ἡμῖν δίκαιος εἶ λέγειν, ὁ καὶ τῶν
 Ὀμηρικῶν μεμνημένος τούτων (α 225)·

τίς δαίς, τίς δὲ ὄμιλος ὄδ' ἐπλετο; τίποτε δέ σε
 χρεῶν;

εἰλάπιν' ἦε γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν,
 10 τίνι διαφέρει ἀλλήλων. ἐπεὶ δὲ σιγᾶς, ἐγὼ ἐρῶ. κατὰ
 γὰρ τὸν Συρακόσιον ποιητὴν (Erich. p. 282 L)·

τὰ πρὸ τοῦ δύ' ἄνδρες ἔλεγον, εἷς ἐγὼν ἀποχρέω.
 τὰς θυσίας καὶ τὰς λαμπροτέρας παρασκευὰς ἐκάλουν e
 οἱ παλαιοὶ εἰλαπίνας καὶ τοὺς τούτων μετέχοντας εἰλα-
 15 πιναστὰς. ἔρανοι δὲ εἰσιν αἱ ἀπὸ τῶν συμβαλλομένων
 συναγωγαί, ἀπὸ τοῦ συνερᾶν καὶ συμφέρειν ἕκαστου.
 καλεῖται δ' ὁ αὐτὸς καὶ ἔρανος καὶ θιάσος καὶ οἱ συν-
 ιόντες ἐρανισταὶ καὶ θιασῶται. καλεῖται δὲ καὶ ὁ τῷ
 Διονύσῳ παρεπόμενος ὄχλος θιάσος, ὡς Εὐριπίδης
 20 φησὶν (Bacch. 680)·

ὄρῳ δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν.
 τοὺς μὲν οὖν θιάσους ἀπὸ τοῦ θεοῦ προσηγόρευον·
 καὶ γὰρ αὐτοὺς τοὺς θεοὺς οἱ Λάκωνες σιούς φασι. f
 τὰς δ' εἰλαπίνας ἀπὸ τῆς ἐν αὐταῖς παρασκευῆς γινο-
 25 μένης καὶ δαπάνης. λαφύττειν γὰρ καὶ λαπάζειν τὸ
 ἐκκενοῦν καὶ ἀναλίσκειν, ὄθεν καὶ ἐπὶ τοῦ πορθεῖν
 τὸ ἀλαπάζειν οἱ ποιητὰὶ τάττουσι, καὶ τὰ διαρπαζόμενα
 κατὰ τὴν λάφυξιν λάφυρα. τὰς δὲ τοιαύτας εὐωχίας

4 fort. <κείμενον> καὶ 9 τάδε τ' A 16 εἰσαγωγαὶ AC
 (Eust. 1702, 6): συναγωγαὶ Eust. 1119, 12 18 συνθιασῶται
 AC: corr. Wilam 23 fort. θιούς 25 fort. λαπάττειν γὰρ cf. Hes

363 *Αίσχύλος* καὶ *Εὐριπίδης* (Med. 193) *εἰλαπίνας* ἀπὸ τοῦ *λελαπάχθαι*. *λάπτειν* δὲ τὸ τὴν τροφήν ἐκπέττειν καὶ *κενούμενον λαγαρὸν γίνεσθαι* ὅθεν ἀπὸ μὲν τοῦ *λαγαροῦ* ἢ *λαγῶν*, ὥσπερ καὶ *λάγανον*, ἀπὸ δὲ τοῦ *λαπάττειν λαπάρα*. *λαφύττειν* δὲ ἐστὶ τὸ *δαφιλοῦς* καὶ ἐπὶ πολὺ *λαπάττειν* καὶ ἐκκενοῦν. τὸ δὲ *δαπανᾶν* ἀπὸ τοῦ *δάπτειν* λέγεται· καὶ τοῦτο δὲ τοῦ *δαφιλοῦς* ἔχεται. διόπερ ἐπὶ τῶν ἀπλήστως καὶ θηριωδῶς ἐσθιόντων τὸ *δάψαι* καὶ *δαρδάψαι*. Ὅμηρος (γ 259)

ἄλλ' ἄρα τὸν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν. 10
 b τὰς δ' εὐωχίας ἐκάλουν οὐκ ἀπὸ τῆς ὀχῆς, ἣ ἐστὶ τροφή, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κατὰ ταῦτα εὖ ἔχειν. εἰς ἃς δὴ συνιόντες οἱ τὸ θεῖον τιμῶντες καὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ ἄνεσιν αὐτοὺς μεθιέντες τὸ μὲν ποτὸν μέθυ, τὸν δὲ τοῦτο δωρησάμενον θεὸν *Μεθυμναῖον* καὶ *Λυαῖον* 15 καὶ *Εὐῖον* καὶ *Ἰήιον* προσηγόρευον, ὥσπερ καὶ τὸν μὴ σκυθρωπὸν καὶ σύννουν *Ἰλαρόν*. διὸ καὶ τὸ *δαίμονιον Ἰλεων* ἤξιον γίνεσθαι ἐπιφωνοῦντες *ἰή ἰή*. ὅθεν
 c καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ τοῦτο ἔπραττον ἱερὸν ὠνόμαζον. ὅτι δὲ τὸν αὐτὸν Ἰλεων καὶ Ἰλαρὸν ἔλεγον δηλοῖ 20
 Ἐπιππος* ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι *Ἐμπολή περὶ *εἰταίρας* δὲ τινος λέγει (II 254 K)

ἔπειτά γ' εἰσιόντ', εἰάν λυπούμενος
 τύχη τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν ἰδέως·
 ἐφίλησεν οὐχὶ συμπίεσσα τὸ στόμα 25
 ὥσπερ πολέμιος, ἀλλὰ τοῖσιν στρουθίοις
 5 *χανοῦς* ὁμοίως· ἦ σε, *παρεμυθήσατο*

10 τὸν δ' ἄρα ἀλλὰ A 14 τὸν μὲν A: corr. C 15 τοῦτον AC: corr. Mus 23 *λυπούμενοις* A: corr. XIII p. 571e 26 *πολέμιον* A p. 571 27 *χανοῦς* AC: corr. Mein ἦ σε A (ἦς ἐπαρεμ. p. 571): ἦσε Mus, ἦσε Turnebus, ἔνευσε Kock

ἐποίησέ θ' ἰλαρὸν εὐθέως <τ'> ἀφείλε πᾶν
αὐτοῦ τὸ λυποῦν ἀπέδειξεν ἴλεων.

65. οἱ δ' ἀρχαῖοι καὶ τοὺς θεοὺς ἀνθρωποειδεῖς d
ὑποστησάμενοι καὶ τα περὶ τὰς ἐορτὰς διέταξαν. ὄρων-
5 τες γὰρ ὡς τῆς μὲν ἐπὶ τὰς ἀπολαύσεις ὀρμῆς οὐχ
οἶόν τε τοὺς ἀνθρώπους ἀποστῆσαι, χρήσιμοι δὲ καὶ
συμφέρον τοῖς τοιούτοις εὐτάκτως καὶ κοσμίως ἐθίξαι
χρησθαι, χρόνον ἀφορίσαντες καὶ τοῖς θεοῖς προθύ-
σαντες οὕτω μεθῆκαν αὐτοὺς εἰς ἄνεσις, ἵν' ἕκαστος
10 ἡγούμενος ἤκειν τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰς
σπονδὰς μετὰ αἰδοῦς τὴν συνουσίαν ποιῆται. Ὀμηρος e
γοῦν φησιν (γ 435).

ἦλθε δ' Ἀθήνη

ἰρῶν ἀντήσουσα.

15 καὶ ὁ Ποσειδῶν (α 22. 25)

Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἔοντας,

ἀντιῶν ταύρων τε καὶ ἀρνεῶν ἐκατόμβης.

καὶ ὁ Ζεὺς (Α 424)

χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο.
20 κἂν ἄνθρωπος δέ που παρῆ πρεσβύτερος καὶ τῇ προ-
αιρέσει σπουδαῖος, αἰδοῦνται λέγειν τι τῶν ἀσχημόνων
ἢ καὶ πράττειν, ὡς καὶ Ἐπίχαρμός που φησιν (γ. 260 L)*

ἀλλὰ καὶ σιγῆν ἀγαθόν, ὅκκα παρέωντι κάρρονες. f
ὑπολαμβάνοντες οὖν τοὺς θεοὺς πλησίον αὐτῶν εἶναι
25 τὰς ἐορτὰς κοσμίως καὶ σωφρόνως διῆγον. ὅθεν οὔτε
κατακλίνεσθαι παρα τοῖς ἀρχαίοις ἔθος, ἀλλὰ 'δαίνυνθ'
ἐξόμενοι' (γ 471), οὔτ' εἰς μέθην πίνειν, ἀλλ' 'ἐπεὶ
ἔσπεισάν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός, ἔβαν οἰκόνδε
ἕκαστος' (γ 395). 66. οἱ δὲ νῦν προσποιούμενοι θεοῖς

* 1 τ' add. ex p. 571

23 παρέωντι A: corr. Ahr

θύειν καὶ συγκαλοῦντες ἐπὶ τὴν θυσίαν τοὺς φίλους
 364καὶ τοὺς οἰκειοτάτους καταρῶνται μὲν τοῖς τέκνοις,
 λοιδοροῦνται δὲ ταῖς γυναῖξι, κλαυθμυρίζουσιν τοὺς
 οἰκέτας, ἀπειλοῦσι τοῖς πολλοῖς, μονονουχὶ τὸ τοῦ
 Ὀμήρου λέγοντες (B 381). 5

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα,
 ἐπὶ νοῦν λαμβάνοντες τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ τὸν Χεί-
 ρωνα πεποιηκότος, εἴτε Φερεκράτης ἐστὶν εἴτε Νι-
 κόμαχος ὁ ἑνθμικὸς ἢ ὅστις δὴ ποτε (I 193 K).

μηδὲ σύ γ' ἄνδρα φίλον καλέσας ἐπὶ δαῖτα θάλειαν 10
 b ἄχθου ὄρων παρεόντα· κακὸς γὰρ ἀνὴρ τόδε φέξει·
 ἀλλὰ μάλ' εὐκηλος τέρπου φρένα τέρπε τ' ἐκείνου.
 νῦν δὲ τούτων μὲν οὐδ' ὄλως μέμνηται, τὰ δὲ ἐξῆς
 αὐτῶν ἐκμανθάνουσιν, ἅπερ πάντα ἐκτῶν εἰς Ἡσίοδον
 ἀναφερομένων μεγάλων Ἑοίων [καὶ μεγάλων Ἔργων] 15
 πεπαρώδηται·

ἡμῶν δ' ἦν τινά τις καλέσῃ θύων ἐπὶ δεῖπνον,
 ἀχθόμεθ' ἦν ἔλθῃ καὶ ὑποβλέπομεν παρεόντα
 χῶτιτι τάχιστα θύραξ' ἐξελθεῖν βουλόμεθ' αὐτόν.
 c εἶτα γνούς πως τοῦθ' ὑποδεῖται, κᾷτά τις εἶπε 20
 5 τῶν ξυμπινόντων ἤδη σύ; τί οὐχ ὑποπίνεις;
 οὐχ ὑπολύσεις αὐτόν; ὃ δ' ἄχθεται αὐτὸς ὁ θύων
 τῷ κατακαλύοντι καὶ εὐθύς ἐλεξ' ἐλεγεία (Theogn.
 467).

μηδένα μῆτ' ἀέκοντα μένειν κατέρηκε παρ' ἡμῖν 25
 μῆθ' εὐδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδῃ. οὐ γὰρ ἐπ'
 οἴνοισ

3 καλὰ μυρίζουσιν A πλήττουσι C: corr. Cas 13 μέμνηται
 A: corr. Cas 15 cancellos posuit Di 16 παρώδηται A: corr.
 Mein 19 γότι A: corr. Di θύρας A: corr. Cob 26. 27 ἐπ'
 οἴνοισ nihili, fort. ἐτοίμως

- 10 τοιαυτὴ λέγομεν δειπνίζοντες φίλον ἄνδρα;
 ἔτι δὲ καὶ ταῦτα προστίθεμεν (Hes. op. 722).
 μηδὲ πολυξίνου δαιτὸς δυσπέμφελον εἶναι d
 ἐκ κοινού· πλείστη τε χάρις δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
- 5 67. καὶ θύοντες μὲν τοῖς θεοῖς ὀλίγιστα εἰς τὰς θυσίας
 καὶ τὰ τυχόντα δαπανῶμεν, ὥσπερ ὁ καλὸς Μένανδρος
 ἐν τῇ Μέθῃ παρίστησιν (IV 161 M).
 εἴτ' οὐχ ὅμοια πράττομεν καὶ θύομεν.
 ὅπου γε τοῖς θεοῖς μὲν ἡγορασμένον
 10 δραχμῶν ἄγω προβάτιον ἀγαπητὸν δέκα,
 ἀυλητρίδας δὲ καὶ μύρον καὶ ψαλτρίδας,
 5 Μενδαῖον, Θάσιον, ἐγγέλεις, τυρόν, μέλι
 μικροῦ ταλάντου· γίνεται τὸ κατὰ λόγον e
 δραχμῶν μὲν ἀγαθὸν ἄξιον λαβεῖν δέκα
 15 ἡμᾶς, ἐὰν καὶ καλλιερωθῇ τοῖς θεοῖς,
 τούτων δὲ πρὸς ταῦτ' ἀντανελεῖν τὴν ζημίαν.
 10 πῶς οὐχὶ τὸ κακὸν τῶν ἰερῶν διπλάζεται;
 ἐγὼ μὲν οὖν ὣν γε θεὸς οὐκ εἴσα τὴν
 ὄσφυν ἂν ἐπὶ τὸν βωμόν ἐπιθεῖναι ποτε,
 20 εἰ μὴ καθήγγιζέν τις ἅμα τὴν ἔρχεσθαι,
 ἵνα Καλλιμέδων ἀπέθανεν, εἷς τῶν συγγενῶν.
68. ὀνομάζουσι δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐπιδόσιμά τινα f
 δεῖπνα, ἅπερ Ἀλεξανδρεῖς λέγουσιν ἐξ ἐπιδομάτων.
 Ἄλεξις γοῦν ἐν Τῇ εἰς τὸ φρέαρ φησί (II 319 K).
 25 νυνὶ τέ με
 ὁ δεσπότης προὔπεμψεν οἴνου κεράμιον

8 ὅμοια IV 146 d: ἅπαντα A 10 ἀγαπητῶν A: corr. p. 146
 12 ἐγγέλεις, Θάσιον Pors: non sufficit coll. p. 146, ubi ταύτας,
 Θάσιον, ἐγγέλεις 13 τὸ p. 146: τε A 16 ἀνελεῖν A: corr.
 Dobr 17 versum delendum putat Wilam 25 με Schw:
 μοι A νυνὶ γε τοι Mein

τῶν ἐνδοθεν κομοῦντ'. B. ἐκεῖθεν; μανθάνω·
ἐπιδόσιμον παρὰ τᾶλλα τοῦτ' ἔσται. A. φιλω
αἰσθητικῆν γραῦν.

καὶ Κρωβυλος ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ (IV 567 M)·

365 Δάχης, ἐγὼ δὲ πρὸς σέ. πρόαγε. B. ποι; 5
A. ὅποι μ' ἐρωτάς; ὡς Φιλουμένην, παρ' ἧς
τὰπιδόσιμ' ἡμῖν ἔστιν· ἧς ἐχθρὸς πιεῖν
κνάθουσι ἀκράτου μ' ἐβιάσω σὺ δώδεκα.

οἶδασι δὲ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὰ νῦν καλούμενα ἀπὸ σπυ-
ρίδος δεῖπνα. ἐμφανίζει δὲ Φερεκράτης περὶ τού- 10
των ἐν Ἐπιλήσμονι ἢ Θαλάττῃ οὕτως (I 159 K)·

συσκευασάμενος δεῖπνον ἐς τὸ σπυρίδιον
ἐβάδιζεν ὡς πρὸς ὠφελην.

τοῦτο δὲ σαφῶς δηλοῖ τὸ ἀπὸ σπυρίδος δεῖπνον, ὅταν
b τις αὐτὸς αὐτῷ σκευάσας δεῖπνον καὶ συνθεῖς εἰς σπυ- 15
ρίδα παρὰ τινα δειπνήσων ἴη. σύνδειπνον εἰρηκεν
ἐπὶ συμποσίου Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μικίνου φόνου
(fr. 174 Tur). φησὶν γάρ· 'ἐκεῖνον ἐπὶ τὸ σύνδειπνον
κεκλημένον.' καὶ Πλάτων δ' ἔφη (symp. p. 172 b?)
'τοῖς τὸ σύνδειπνον ποιησαμένοις.' καὶ Ἀριστοφάνης 20
Γηρυτάδῃ (I 429 K)·

ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλον.

διόπερ τινὲς καὶ τὸ Σοφοκλέους δράμα κατὰ τὸ οὐ-
δέτερον ἐπιγράφειν ἀξιοῦσιν Σύνδειπνον. καλοῦσι δὲ
τινα καὶ συναρώγμια δεῖπνα, ὡς Ἀλεξίς ἐν Φιλοκάλῳ 25
ἢ Νύμφαις (II 389 K)·

c κατάκεισο κἀκείνας κάλει.

1 sic distinxit K 6 ὅποι Jacobs: οποι A 8 ἀκράτου μ'
Dobr: ἕκατον A (ἕκαστον Cas) 12 ἐς (εἰς) Runkel: ἐν A
13 πρὸς Ὀφελίαν Mein, sed potest verbum προσωφελεῖν fuisse
22 τοῖς A: corr. Brunck

συναγώγιμον ποιῶμεν. ἀλλ' εὖ οἶδ' ὅτι
κνυμινοπρίστης ὁ τρόπος ἐστὶ σου πάλαι.
καὶ Ἐφριππος ἐν Γηρύνῃ (II 252 K)

καὶ συναγώγιμον

5 συμπόσιον ἐπιπληροῦσιν.

ἔλεγον δὲ συνάγειν καὶ τὸ μετ' ἀλλήλων πίνειν καὶ
συναγώγιον τὸ συμπόσιον. Μένανδρος Ἐμπιπρα-
μένη (IV 115 M)

καὶ νῦν ὑπὲρ τούτων συνάγουσι κατὰ μόνας.

10 εἶθ' ἐξῆς ἔφη

ἐπλήρωσέν τε τὸ συναγώγιον.

μήποτε δὲ τοῦτ' ἐστὶ τὸ ἀπὸ συμβολῶν καλούμενον.
τίνες δ' εἰσὶν αἱ συμβολαὶ αὐτὸς Ἀλεξίς ἐν Μαν-
δραγοριζομένη σημαίνει διὰ τούτων (II 349 K)

15 ἦξω φέρουσα συμβολὰς τοίνυν ἄμα.

B. πῶς συμβολάς; A. τὰς ταινίας οἱ Χαλκιδεῖς
καὶ τοὺς ἀλαβάστους συμβολὰς καλοῦσι, γραῦ.

Ἄργεῖοι δ', ὡς ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φησιν Ἡγήσανδρος
γράφει δ' οὕτως (FHG IV 419)· τὴν συμβολὴν τὴν εἰς
20 τὰ συμπόσια ὑπὸ τῶν πινόντων εἰσφερομένην Ἄργεῖοι
χῶν καλοῦσι, τὴν δὲ μερίδα αἴσαν.

69. οὐκ ἀνάρμοστον δὲ καὶ τούτου τοῦ συγγράμ-
ματος τέλος εἰληφότος, ἑταῖρε Τιμόκρατες, αὐτοῦ κα-
ταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ ἡμᾶς τις οἰήθῃ κατὰ τὸν
25 Ἐμπεδοκλέα ἰχθύς ποτε γεγονέναι. φησὶ γὰρ ὁ φυ-
σικός (v. 383 St)

ἦδη γὰρ ποτ' ἐγὼ γενόμεν κούρη τε κόρος τε,
ἀμνός τ' οἰωνός τε καὶ ἐξ ἀλὸς ἔμπορος ἰχθύς.

5 ἐπιπληροῦσιν A: corr. Cas 7 ἐν πιπραμένη A 23. 24
καταπαύσαι A: corr. K, nam οὐκ ἀνάρμοστον ad τέλος refe-
rendum 28 θάμνος AC: corr. Schneidewin

366 Δόρπον δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδαρ
 χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται (δ 213)
 ἐμοὶ τε καὶ σοί, ᾧ Τιμόκρατες. περινευχθέντων γὰρ
 κωλήνων καὶ τινος εἰπόντος εἰ τακεραὶ εἰσι, 'παρὰ τίνι 5
 κεῖται τὸ τακερόν;' ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη. 'καὶ σίναπυ
 δὲ τίς εἶρηκε τὸ νᾶπυ; ὄρω γὰρ ἐν παροφίσσι περιφε-
 ρόμενον μετὰ τῶν κωλεῶν. οἶδα γὰρ καὶ οὕτως λε-
 γόμενον κωλεὸν ἀρσενικῶς καὶ οὐχ, ὡς οἱ ἡμεδαποὶ
 Ἀθηναῖοι, μόνως θηλυκῶς. Ἐπίχαρμος γοῦν ἐν Με- 10
 b γαρίδι φησὶν (p. 246 L). 'ὄρουα, τυρίδιον, κωλεοί, σφου-
 δύλοι, τῶν δὲ βρωμάτων οὐδὲ ἐν.' καὶ ἐν Κύκλωπι
 (p. 243 L).

χορδαὶ τε ἀδὺν καὶ μὰ Δία γῶ κωλεός.
 μάθετε δὲ καὶ τοῦτο παρ' ἐμοῦ, ᾧ σοφώτατοι, ὅτι νῦν 15
 ὁ Ἐπίχαρμος καὶ χορδὴν ἀνόμασεν, αἰεὶ ποτε ὄρουαν
 καλεῶν. καὶ ἄλλας δὲ ἠδυσμένους ὄρω ἐν ἄλλαις παρο-
 φίσιν. ἀνηδύντων δὲ ἄλων πλήρεις οἱ κυνικοί, παρ'
 οἷς κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, λέγει δ' ἐν Κωρύκῃ τις
 ἄλλος κύων (II 66 K). 20

τῶν θαλαττίων δ' αἰεὶ
 c ὄψων ἐν ἔχομεν, διὰ τέλους δὲ τοῦθ', ἄλλας.
 ἐπὶ δὲ τούτοις πίνομεν
 οἰνάριον, ἥδος νῆ Δί' οἰκίας τρόπον.
 B. πῶς ἥδος; A. οἶον τοῖς παροῦσι συμφέρει 25

ΤΩΝ ΕΙC ἌΡΧΗ ΤΟΥ 15 2 χείρει δ' ἐφ' Α 5 τακεροί
 5 (apud Cas), sed cf. v. 8 sqq et Photius s. v. κωλήν; oratio
 videtur mutila 6 σίναπυ Α: corr. Di 8 κωλεῶν Cas: κω-
 λήνων Α 9 ἡμεδαποὶ Cas 11 ορεατηροῦδιον Α; ὄρουα Cas
 (ὄρουα Schw), τυρίδιον Mus 20 fort. ἀναλος (insulsus) κύων
 21 αἰεὶ Α 22 ἄλλα Α: corr. Schw 24 εἶδος Α: corr. Schw, re-
 liqua vix sana 25 ποσειδος Α: πῶς Cob ἥδος Kock

ἀπαξάπασιν ὄξυβάφω ποτηρίῳ.

ὀρῶ δὲ καὶ μετὰ ὄξους ἀναμειγμένον γάρου. οἶδα δὲ ὅτι νῦν τινες τῶν Ποντικῶν ἰδίᾳ καθ' αὐτὸ κατασκευάζονται ὄξύγαρον.¹

5 2. πρὸς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ Ζωΐλος ἔφη· Ἄριστοφάνης, ᾧ οὗτος, ἐν *Λημνίαις* τὸ τακερὸν ἔταξεν ἐπὶ τοῦ τρυφεροῦ λέγων οὕτως (I 486 K).

Λῆμνος κνάμους τρέφουσα τακερούς καὶ καλοῦς. d καὶ *Φερεκράτης Κραπατάλλοις* (I 169 K).

10 τακερούς ποιῆσαι τοὺς ἐρεβίνθους αὐτόθι. *σίνηπν* δ' ἠνόμασε *Νίκανδρος* ὁ *Κολοφώνιος* ἐν μὲν *Θηριακοῖς* οὕτως (v. 921 cf. p. 159 Schn).

ἦ μὴν καὶ *σικύην χαλκήρεα* ἦδ' *σίνηπν*. ἐν δὲ τοῖς *Γεωργικοῖς* (fr. 70, 16 Schn).

15 σπέρματά τ' ἐνθάκνοντα *σινήπνος*. καὶ πάλιν (fr. 84 Schn).

κάρδαμ' ἀνάριονόν τε μελάμφυλλον τε *σίνηπν*. *Κράτης* δ' ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἀττικῆς λέξεως Ἄριστοφάνη παριστᾶ λέγοντα.

20 *κᾶβλεπε* *σίναπν* καὶ τὰ πρόσωπ' ἀνέσπασε, 367
καθὰ φησι. *Σέλευκος* ἐν τοῖς περὶ Ἑλληνισμοῦ· ἐστὶ δ' ὁ στίχος ἐξ Ἰππέων (631) καὶ ἔχει οὕτως· *κᾶβλεφε νᾶπν*. οὐδεὶς δ' Ἀττικῶν *σίναπν* ἔφη. ἔχει δὲ ἐκάτερον λόγον. *νᾶπν* μὲν γὰρ οἶον *νᾶπν*, ὅτι ἐστέρηται φύσεως· 25
ἄφνὲς γὰρ καὶ μικρόν, ὥσπερ καὶ ἡ *ἄφνῆ*. *σίναπν* δὲ ὅτι σίνεται τοὺς ὄπας ἐν τῇ ὁδμῇ, ὡς καὶ τὸ κρόμμυον ὅτι τὰς κόφας μύομεν. Ξέναρχος δὲ ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν *Σκύνθαις* ἔφη (II 472 K).

1 ἀπαξαναπασιν A: corr. Mus, sed totum versum non intellego 10 ατόθθεν Schw coll. II p. 55b 11 σινηπι AC 17 κάρδαμον ἄρινον A: corr. Cas 20 καὶ βλέπε A

363 *Αίσχύλος* καὶ *Εὐριπίδης* (Med. 193) *εἰλαπίνας* ἀπὸ τοῦ *λελαπάχθαι*. *λάπτειν* δὲ τὸ τὴν τροφήν ἐκπέττειν καὶ *κενούμενον λαγαρὸν γίνεσθαι*· ὅθεν ἀπὸ τοῦ *λαγαροῦ ἢ λαγῶν*, ὥσπερ καὶ *λάγανον*, ἀπὸ δὲ τοῦ *λαπάττειν λαπάρα*. *λαφύττειν* δὲ ἐστὶ τὸ *δαφιλωῶς* καὶ ἐπὶ πολὺ *λαπάττειν* καὶ *ἐκκενοῦν*. τὸ δὲ *δαπανᾶν* ἀπὸ τοῦ *δάπτειν* λέγεται· καὶ τοῦτο δὲ τοῦ *δαφιλοῦς* ἔχεται. διόπερ ἐπὶ τῶν ἀπλήστως καὶ θηριωδῶς ἐσθιόντων τὸ *δάψαι* καὶ *δαρδάψαι*. Ὀμηρος (γ 259)·

ἀλλ' ἄρα τὸν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν. 10
 b τὰς δ' εὐωχίας ἐκάλουν οὐκ ἀπὸ τῆς ὀχῆς, ἣ ἐστὶ τροφή, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κατὰ ταῦτα εὖ ἔχειν. εἰς ἃς δὴ συνιόντες οἱ τὸ θεῖον τιμῶντες καὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ ἄνεσιν αὐτοὺς μεθιέντες τὸ μὲν ποτὸν μέθην, τὸν δὲ τοῦτο δωρησάμενον θεὸν *Μεθυμναῖον* καὶ *Ἀναῖον* 15 καὶ *Εὐῖον* καὶ *Ἰήμιον* προσηγόρευον, ὥσπερ καὶ τὸν μὴ σκυθραπὸν καὶ σύννουν ἱλαρόν. διὸ καὶ τὸ δαιμόνιον ἴλεων ἠξίου γίνεσθαι ἐπιφωνοῦντες *ἰή ἰή*. ὅθεν
 c καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ τοῦτο ἔπραττον ἱερὸν ἀνόμαζον. ὅτι δὲ τὸν αὐτὸν ἴλεων καὶ ἱλαρὸν ἔλεγον δηλοῖ 20
 Ἐπιππος* ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι *Ἐμπολή περὶ *εἰταίρας* δὲ τινος λέγει (II 254 K)·

ἔπειτά γ' εἰσιόντ', ἐὰν λυπούμενος
 τύχῃ τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν ἰδέωσ·
 ἐφίλησεν οὐχὶ συμπίεσσα τὸ στόμα 25
 ὥσπερ πολέμιος, ἀλλὰ τοῖσιν στρουθίοις
 b χανούσ' ὁμοίως· ἣ σε, παρεμυθήσατο

10 τὸν δ' ἄρα ἀλλὰ A 14 τὸν μὲν A: corr. C 15 τοῦτον AC: corr. Mus 23 λυπονυμένοις A: corr. XIII p. 571e 26 πολέμιον A p. 571 27 χαννοῦσ' AC: corr. Mein ἣ σε A (ἣς ἐπαρεμ. p. 571): ἣσε Mus, ἣσε Turnebus, ἐνεσε Kock

ἐποίησέ θ' ἰλαρὸν εὐθέως <τ'> ἀφείλε πᾶν
αὐτοῦ τὸ λυποῦν ἀπέδειξεν ἴλεων.

65. οἱ δ' ἀρχαῖοι καὶ τοὺς θεοὺς ἀνθρωποειδεῖς d
ὑποστησάμενοι καὶ τὰ περὶ τὰς ἑορτὰς διέταξαν. ὄρω-
5 τες γὰρ ὡς τῆς μὲν ἐπὶ τὰς ἀπολαύσεις ὀρμῆς οὐχ
οἷόν τε τοὺς ἀνθρώπους ἀποστῆσαι, χρήσιμον δὲ καὶ
συμφέρον τοῖς τοιούτοις εὐτάκτως καὶ κοσμίως ἐθίξειν
χρηῆσθαι, χρόνον ἀφροίσαντες καὶ τοῖς θεοῖς προθύ-
σαντες οὕτω μετῆκαν αὐτοὺς εἰς ἄνεσιν, ἵν' ἕκαστος
10 ἠγούμενος ἦκειν τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰς
σπονδὰς μετὰ αἰδοῦς τὴν συνουσίαν ποιῆται. Ὀμηρος e
γοῦν φησιν (γ 435):

ἦλθε δ' Ἀθήνη

ἱρῶν ἀντήσουσα,

15 καὶ ὁ Ποσειδῶν (α 22. 25)

Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἑόντας,

ἀντιῶν τάρων τε καὶ ἀρνεῖων ἑκατόμβης.

καὶ ὁ Ζεὺς (Α 424)

χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο.
20 κἂν ἄνθρωπος δέ που παρῆ προεβύτερος καὶ τῇ προ-
αιρέσει σπουδαῖος, αἰδοῦνται λέγειν τι τῶν ἀσχημόνων
ἢ καὶ πράττειν, ὡς καὶ Ἐπίχαρμος που φησιν (γ. 260 L)*

ἀλλὰ καὶ σιγῆν ἀγαθόν, ὅκκα παρέοντι κάρρονες. f
ὑπολαμβάνοντες οὖν τοὺς θεοὺς πλησίον αὐτῶν εἶναι
25 τὰς ἑορτὰς κοσμίως καὶ σωφρόνως διηγῶν. ὅθεν οὕτε
κατακλίνεσθαι παρα τοῖς ἀρχαίοις ἔθος, ἀλλὰ 'δαίνυνθ'
ἐξόμενοι' (γ 471), οὐτ' εἰς μέθην πίνειν, ἀλλ' 'ἐπεὶ
ἔσπεισάν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἦθελε θυμός, ἔβαν οἰκόνδε
ἕκαστος' (γ 395). 66. οἱ δὲ νῦν προσποιούμενοι θεοῖς

1 τ' add. ex p. 571

23 παρέοντι A: corr. Ahr

θύειν καὶ συγκαλοῦντες ἐπὶ τὴν θυσίαν τοὺς φίλους
 364 καὶ τοὺς οἰκειοτάτους καταρῶνται μὲν τοῖς τέκνοις,
 λαιδοροῦνται δὲ ταῖς γυναιξί, κλανθμυρίζουσιν τοὺς
 οἰκέτας, ἀπειλοῦσι τοῖς πολλοῖς, μονονοῦχί τὸ τοῦ
 Ὀμήρου λέγοντες (B 381).⁵

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα,
 ἐπὶ νοῦν λαμβάνοντες τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ τὸν Χεί-
 ρωνα πεποιηκότος, εἴτε Φερεκράτης ἐστὶν εἴτε Νι-
 κόμαχος ὁ ἑνθμικὸς ἢ ὅστις δὴ ποτε (I 193 K).

μηδὲ σύ γ' ἄνδρα φίλον καλέσας ἐπὶ δαῖτα θάλειαν 10
 b ἄχθου ὄρων παρεόντα· κακὸς γὰρ ἀνὴρ τόδε φέξει·
 ἀλλὰ μάλ' εὐκηλος τέρπον φρένα τέρπε τ' ἐκείνου.
 νῦν δὲ τούτων μὲν οὐδ' ὄλωσ μέμνηται, τὰ δὲ ἐξῆς
 αὐτῶν ἐκμανθάνουσιν, ἅπερ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἡσίοδον
 ἀναφερομένων μεγάλων Ἑοίων [καὶ μεγάλων Ἐργῶν] 15
 πεπαρόδηται·

ἡμῶν δ' ἦν τινά τις καλέση θύων ἐπὶ δεῖπνον,
 ἀχθόμεθ' ἦν ἔλθῃ καὶ ὑποβλέπομεν παρεόντα
 χῶττι τάχιστα θύρας' ἐξελθεῖν βουλόμεθ' αὐτόν.
 c εἴτα γνούς πως τοῦθ' ὑποδεῖται, κᾶτά τις εἶπε 20
 5 τῶν ξυμπινόντων ἤδη σύ; τί οὐχ ὑποπίνεις;
 οὐχ ὑπολύσεις αὐτόν; ὃ δ' ἄχθεται αὐτὸς ὁ θύων
 τῶ κατακωλύοντι καὶ εὐθύς ἔλεξ' ἐλεγεία (Theogn.
 467).

μηδένα μήτ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν 25
 μήθ' εὐδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδῃ. οὐ γὰρ ἐπ'
 οἴνοισ

3 καλὰ μυρίζουσιν A πλήττουσι C: corr. Cas 13 μέμνηται
 A: corr. Cas 15 cancellos posuit Di 16 παρόδηται A: corr.
 Mein 19 χῶττι A: corr. Di θύρας A: corr. Cob 26. 27 ἐπ'
 οἴνοισ nihil, fort. ἐτοίμως

- 10 *τοιαυτὶ λέγομεν δειπνίζοντες φίλον ἄνδρα;*
ἔτι δὲ καὶ ταῦτα προστίθεμεν (Hes. op. 722)·
μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελον εἶναι d
ἐκ κοινού· πλείστη τε χάρις δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
- 5 67. *καὶ θύοντες μὲν τοῖς θεοῖς ὀλίγιστα εἰς τὰς θυσίας*
καὶ τὰ τυχόντα δαπανῶμεν, ὥσπερ ὁ καλὸς Μένανδρος
ἐν τῇ Μέθῃ παρίστησιν (IV 161 M)·
εἴτ' οὐχ ὅμοια πράττομεν καὶ θύομεν·
ὅπου γε τοῖς θεοῖς μὲν ἠγορασμένον
10 *δραχμῶν ἄγω προβάτιον ἀγαπητὸν δέκα,*
αὐλητριδᾶς δὲ καὶ μύρον καὶ ψαλτρίας,
5 *Μενδαῖον, Θάσιον, ἐγγέλεις, τυρόν, μέλι*
μικροῦ ταλάντου· γίνεται τὸ κατὰ λόγον e
δραχμῶν μὲν ἀγαθὸν ἄξιον λαβεῖν δέκα
15 *ἡμᾶς, εἰάν καὶ καλλισροθῆῃ τοῖς θεοῖς,*
τούτων δὲ πρὸς ταῦτ' ἀντανελεῖν τὴν ζημίαν.
- 10 *πῶς οὐχὶ τὸ κακὸν τῶν ἱερῶν διπλάζεται;*
ἐγὼ μὲν οὖν ὣν γε θεὸς οὐκ εἶσα τὴν
ὄσφυν ἂν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναι ποτε,
20 *εἰ μὴ καθήγυξέν τις ἅμα τὴν ἐγγελυν,*
ἵνα Καλλιμέδων ἀπέθανεν, εἰς τῶν συγγενῶν.
68. *ὀνομάξουσι δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐπιδοσίμᾶ τινα f*
δειπνα, ἅπερ Ἀλεξανδρεῖς λέγουσιν ἐξ ἐπιδομάτων.
Ἄλεξις γοῦν ἐν Τῇ εἰς τὸ φρέαρ φησί (II 319 K)·
25 *νυνὶ τέ με*
ὁ δεσπότης προὔπεμψεν οἴνου κεράμιον

8 ὅμοια IV 146 d: ἅπαντα A 10 ἀγαπητῶν A: corr. p. 146
12 ἐγγέλεις, Θάσιον Pors: non sufficit coll. p. 146, ubi ταύτας,
Θάσιον, ἐγγέλεις 13 τὸ p. 146: τε A 16 ἀνελεῖν A: corr.
Dobr 17 versum delendum putat Wilam 25 με Schw:
μοι A νυνὶ γε τοι Mein

τῶν ἐνδοθεν κομιοῦντ'. B. ἐκεῖθεν; μανθάνω·
ἐπιδόσιμον παρὰ τάλλα τοῦτ' ἔσται. A. φιλιῶ
αἰσθητικὴν γραῦν.

καὶ Κρώβυλος ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ (IV 567 M)

365 *Λάχης, ἐγὼ δὲ πρὸς σέ. πρόαγε. B. ποῖ;* 5

A. ὅποι μ' ἐρωτᾷς; ὡς Φιλουμένην, παρ' ἧ'^α
τάπιδόσιμ' ἡμῖν ἔστιν· ἧς ἐχθρὸς πιεῖν
κνάθους ἀκράτου μ' ἐβιάσω σὺ δώδεκα.

οἶδασι δὲ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὰ νῦν καλούμενα ἀπὸ σπυ-
ρίδος δειπνα. ἐμφανίζει δὲ Φερεκράτης περὶ τού- 10
των ἐν Ἐπιλήσμονι ἢ Θαλάττῃ οὕτως (I 159 K)

συσκευασάμενος δειπνον ἐς τὸ σπυρίδιον
ἐβάδιζεν ὡς πρὸς ωφελην.

τοῦτο δὲ σαφῶς δηλοῖ τὸ ἀπὸ σπυρίδος δειπνον, ὅταν
b τις αὐτὸς αὐτῷ σκευάσας δειπνον καὶ συνθεις εἰς σπυ- 15
ρίδα παρὰ τινα δειπνήσων ἴη. σύνδειπνον εἰρηκεν
ἐπὶ συμποσίου Ἀυσίας ἐν τῷ κατὰ Μικίνου φόνου
(fr. 174 Tur). φησὶν γάρ· 'ἐκεῖνον ἐπὶ τὸ σύνδειπνον
κεκλημένον.' καὶ Πλάτων δ' ἔφη (symp. p. 172 b?)
'τοῖς τὸ σύνδειπνον ποιησαμένοις.' καὶ Ἀριστοφάνης 20
Γηρυτάδῃ (I 429 K)

ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλου.

διόπερ τινὲς καὶ τὸ Σοφοκλέους δρᾶμα κατὰ τὸ οὐ-
δέτερον ἐπιγράφειν ἀξιοῦσιν Σύνδειπνον. καλοῦσι δέ
τινα καὶ συναράγμια δειπνα, ὡς Ἀλεξίς ἐν Φιλοκάλῳ 25
ἢ Νύμφαις (II 389 K)

c κατὰκεισο κακείνας κάλει.

1 sic distinxit K 6 ὅποι Jacobs: οποι A 8 ἀκράτου μ'
Dobr: ἕκατον A (ἕκαστον Cas) 12 ἐς (εἰς) Runkel: ἐν A
13 πρὸς Ὀφελίαν Mein, sed potest verbum προσωφελεῖν fuisse
22 τοῖς A: corr. Brunck

συναγώγιμον ποιῶμεν. ἀλλ' εὖ οἶδ' ὅτι
 κυμινοπορίστης ὁ τρόπος ἐστὶ σου πάλαι.
 καὶ Ἐφιππος ἐν Γηροῦνῃ (Π 252 K)
 καὶ συναγώγιμον

5 συμπόσιον ἐπιπληροῦσιν.
 ἔλεγον δὲ συνάγειν καὶ τὸ μετ' ἀλλήλων πίνειν καὶ
 συναγώγιον τὸ συμπόσιον. Μένανδρος Ἐμπιπρα-
 μένη (IV 115 M)

καὶ νῦν ὑπὲρ τούτων συνάγουσι κατὰ μόνας.
 10 εἶθ' ἐξῆς ἔφη

ἐπλήρωσέν τε τὸ συναγώγιον. d
 μήποτε δὲ τοῦτ' ἐστὶ τὸ ἀπὸ συμβολῶν καλούμενον.
 τίνες δ' εἰσὶν αἱ συμβολαὶ αὐτὸς Ἀλεξίς ἐν Μαν-
 δραγοριζομένη σημαίνει διὰ τούτων (Π 349 K)

15 ἦξω φέρουσα συμβολὰς τοίνυν ἄμα.

B. πῶς συμβολάς; A. τὰς ταινίας οἱ Χαλκιδεῖς
 καὶ τοὺς ἀλαβάστους συμβολὰς καλοῦσι, γράϋ.
 Ἄργεῖοι δ', ὡς ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φησιν Ἡγήσανδρος
 γράφει δ' οὕτως (FHG IV 419): τὴν συμβολὴν τὴν εἰς
 20 τὰ συμπόσια ὑπὸ τῶν πινόντων εἰσφερομένην Ἄργεῖοι
 χῶν καλοῦσι, τὴν δὲ μερίδα αἴσαν. e

69. οὐκ ἀνάρμοστον δὲ καὶ τούτου τοῦ συγγράμ-
 ματος τέλος εἰληφότος, ἑταῖρε Τιμόκρατες, αὐτοῦ κα-
 ταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ ἡμᾶς τις οἰηθῆ κατὰ τὴν
 25 Ἐμπεδοκλέα ἰχθύς ποτε γερονέναι. φησὶ γὰρ ὁ φυ-
 σικός (v. 383 St)

ἦδη γὰρ ποτ' ἐγὼ γενόμενν κούρη τε κόρος τε,
 ἀμνός τ' οἰωνός τε καὶ ἐξ ἀλὸς ἔμπορος ἰχθύς.

5 ἐπιπληροῦσιν A: corr. Cas 7 ἐν πιπραμένην A 23. 24
 καταπαύσαι A: corr. K, nam οὐκ ἀνάρμοστον ad τέλος refe-
 rendum 28 θάμνος AC: corr. Schneidewin

Θ

366 Δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδαρ
 χενάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται (δ 213)
 ἔμοί τε καὶ σοί, ᾧ Τιμόκρατες. περιενεχθέντων γὰρ
 κωλήνων καὶ τινος εἰπόντος εἰ τακεραὶ εἰσι, 'παρὰ τίνι 5
 κεῖται τὸ τακερόν;' ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη. 'καὶ σίναπυ
 δὲ τίς εἶρηκε τὸ νᾶπυ; ὄρω γὰρ ἐν παροψίσι περιφε-
 ρόμενον μετὰ τῶν κωλεῶν. οἶδα γὰρ καὶ οὕτως λε-
 γόμενον κωλεὸν ἀρσενικῶς καὶ οὐχ, ὡς οἱ ἡμεδαποὶ
 Ἀθηναῖοι, μόνως θηλυκῶς. Ἐπίχαρμος γοῦν ἐν Με- 10
 b γαρίδι φησὶν (p. 246 L): 'ὄρνα, τυρίδιον, κωλεοί, σφου-
 δύλοι, τῶν δὲ βρωμάτων οὐδὲ ἐν.' καὶ ἐν Κύκλωπι
 (p. 243 L):

χορδαί τε ἀδὺ ναὶ μὰ Δία χά κωλεός.

μάθετε δὲ καὶ τοῦτο παρ' ἐμοῦ, ᾧ σοφώτατοι, ὅτι νῦν 15
 ὁ Ἐπίχαρμος καὶ χορδὴν ἀνόμασεν, αἰεὶ ποτε ὄρναν
 καλῶν. καὶ ἄλλας δὲ ἠδυσμένους ὄρω ἐν ἄλλαις παρο-
 ψίσιν. ἀνηδύντων δὲ ἀλῶν πλήρεις οἱ κυνικοί, παρ'
 οἷς κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, λέγει δ' ἐν Κωρύκῳ τις
 ἄλλος κύων (Π 66 K):

τῶν θαλαττίων δ' αἰεὶ

c ὄψων ἐν ἔχομεν, διὰ τέλους δὲ τοῦθ', ἄλλας.

..... ἐπὶ δὲ τούτοις πίνομεν

οἰνάριον, ἧδος νῆ Δί' οἰκίας τρόπον.

B. πῶς ἧδος; A. οἶον τοῖς παροῦσι συμφέρει 25

ΤΩΝ ΕΙΣ ἌΡΧΗ ΤΟΥ ἸΣ 2 χαίρει δ' ἐφ' Α 5 τακεραὶ
 5 (apud Cas), sed cf. v. 8 sqq et Photius s. v. κωλήν; oratio
 videtur mutila 6 σίναπυ Α: corr. Di 8 κωλεῶν Cas: κω-
 λήνων Α 9 ἡμεδαποὶ Cas 11 ορεατηρηδιον Α; ὄρνα Cas
 (ὄρνα Schw), τυρίδιον Mus 20 fort. ἀναλος (insulsus) κύων
 21 αἰεὶ Α 22 ἄλλα Α: corr. Schw 24 εἶδος Α: corr. Schw, re-
 liqua vix sana 25 ποσειδος Α: πῶς Cob ἧδος Kock

ἀπαξάπασιν ὄξυβάφω ποτηρίῳ.

ὄρω δὲ καὶ μετὰ ὄξους ἀναμεμιγμένον γάρων. οἶδα δὲ ὅτι νῦν τινες τῶν Ποντικῶν ἰδίᾳ καθ' αὐτὸ κατασκευάζονται ὄξύγαρον.'

- 5 2. πρὸς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ Ζωίλος ἔφη· 'Ἀριστοφάνης, ᾧ οὗτος, ἐν *Λημνίαις* τὸ τακερὸν ἔταξεν ἐπὶ τοῦ τρυφεροῦ λέγων οὕτως (I 486 K)·

Λῆμνος κυάμους τρέφουσα τακερούς καὶ καλούς. d
καὶ Φερεκράτης Κραπατάλλοις (I 169 K)·

- 10 *τακερούς ποιῆσαι τοὺς ἐρεβίνθους αὐτόθι.*
σίνηπυ δ' ἠνόμασε Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἐν μὲν
Θηριακοῖς οὕτως (v. 921 cf. p. 159 Schn)·

ἧ μὴν καὶ σικύην χαλκήρεα ἦε σίνηπυ.

ἐν δὲ τοῖς Γεωργικοῖς (fr. 70, 16 Schn)·

- 15 *σπέρματά τ' ἐνδάκνοντα σινήπυος.*
καὶ πάλιν (fr. 84 Schn)·

κάρδαμ' ἀνάρρινόν τε μελάμφυλλον τε σίνηπυ.

Κράτης δ' ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἀττικῆς λέξεως Ἀριστοφάνη παριστᾶ λέγοντα·

- 20 *κᾶβλεπε σίναπυ καὶ τὰ πρόσωπ' ἀνέσπασε,* 367
καθὰ φησι. Σέλευκος ἐν τοῖς περὶ Ἑλληνισμοῦ· ἐστὶ
δ' ὁ στίχος ἐξ Ἰππέων (631) *καὶ ἔχει οὕτως· 'κᾶβλεψε*
ναῦπυ.' οὐδεὶς δ' Ἀττικῶν σίναπυ ἔφη. ἔχει δὲ ἐκάτερον
λόγον. ναῦπυ μὲν γὰρ οἶον ναῦφυ, ὅτι ἐστέρηται φύσεως·
25 *ἀφυνὲς γὰρ καὶ μικρόν, ὥσπερ καὶ ἡ ἀφύνη. σίναπυ*
δὲ ὅτι σίνεται τοὺς ἄσπας ἐν τῇ ὀδμῇ, ὡς καὶ τὸ κρόμμυον ὅτι τὰς κόρας μύομεν. Ξέναρχος δὲ ὁ κωμφο-
διοποιὸς ἐν Σκύθαις ἔφη (II 472 K)·

1 ἀπαξαναπασιν A: corr. Mus, sed totum versum non intellego 10 αὐτόθεν Schw coll. II p. 55b 11 σινήπι AC
17 κάρδαμον ἄρρινον A: corr. Cäs 20 καὶ βλέπε A

- τουτὶ τὸ κακὸν οὐκ ἔστ' ἔτι
 b κακόν. τὸ θυγάτριόν γέ μου σεσινάπικεν
 διὰ τῆς ξένης.
 ἀλῶν δὲ καὶ ὄξους μέμνηται ὁ καλὸς Ἀριστοφάνης
 ἐν τοῖς περὶ Σθενέλου τοῦ τραγικοῦ λέγων (I 429 K)· 5
 καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν ῥήματα;
 εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἢ λευκοὺς ἄλας;
 3. ἡμεῖς μὲν οὖν σοι ταῦτα, καλὲ ἄνθρωπε, ζητοῦντι
 συνεισευπορήσαμεν· σὺ δ' ἡμῖν ἀποκρίνασθαι δίκαιος
 εἶ παρὰ τίνι ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἢ παροψίδος κεῖται. ἐπὶ 10
 μὲν γὰρ ὄψου παρεσκευασμένου ποικίλου καὶ εἶδους
 c τινὸς τοιοῦτου Πλάτωνα οἶδα εἰρημότα ἐν Ἑορταῖς
 οὕτως (I 609 K)·
 ὀπόθεν ἔσοιτο μᾶζα καὶ παροψίδες.
 ἐν δὲ Εὐρώπῃ πάλιν ἐπὶ παροψήματος διὰ πλειόνων 15
 εἶρημεν, ἐν οἷς ἔστι καὶ τάδε (I 611 K)·
 Α. γυνὴ καθεύδουσ' ἔστιν ἀργόν. Β. μανθάνω.
 Α. ἐργηγορίας δ' εἰσὶν αἱ παροψίδες
 αὐταὶ μόνον κρεῖττον πολὺν χοῆμ' εἰς ἡδονὴν
 ἢ τᾶλλα βεῖν οὐ γάρ τινες παροψίδες 20
 d 5 εἰς', ἀντιβολῶ σ';
 κὰν τοῖς δ' ἐξῆς δίδεισιν ὥσπερ ἐπὶ παροψήματος λέγων
 τῶν παροψίδων. ἐν δὲ Φάωνι (I 649 K)·
 τὰ δ' ἀλλότρι' ἔσθ' ὅμοια ταῖς παροψίσι·
 βραχὺν γάρ <τι> τέρφαντ' ἐξανάλωται ταχύ. 25
 Ἀριστοφάνης Δαιδάλω (I 436 K)·

2 γε K: τε A om. C σεσινάπικεν AC; corr. Dalec 6 ῥήμα
 A: corr. schol. Vesp. 1312 8 καλὲ Οὐλίπιανέ Wilam 19 αὐταί
 A: corr. Mein κρεῖττους A: corr. Schw 20 B. βείνον γάρ
 Wilam 22 fort. λεγομένων 25 τι add. Pors

πάσαις γυναιξίν ἐξ ἑνός γέ του <τρόπου>
ὥσπερ παροψίς μοιχὸς ἐσκευασμένος·

4. σιωπῶντος οὖν τοῦ Οὐλπιανοῦ, 'ἀλλ' ἐγώ, φη-
σιν ὁ Λεωνίδης, εἰπεῖν εἰμι δίκαιος πολλὰ ἤδη σιω-
5 πήσας·

πολλοῖς δ' ἀντιλέγειν

κατὰ τὸν Πάριον Εὐήνον (II 269 B⁴)

ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως,

ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν οὐκ ἔτι τοῦτ' ἐν ἔθει·

10 καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἰς ὁ παλαιός·
'σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε·

τοὺς ξυνητοὺς δ' ἂν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,
οὔπερ καὶ ῥάστης εἰσὶ διδασκαλίας.

5. ἐπὶ τοῦ σκεύους οὖν εἰρηκεν, ᾧ φιλότης Μυρτίλε,
15 (προήρπασα γάρ σου τὸν λόγον) Ἀντιφάνης Βοιωτῆφ f
(II 36 K)·

καλέσας τε παρατίθησιν ἐν παροψίδι.

καὶ Ἄλεξις ἐν Ἡσιόνη (II 324 K)·

ὥς εἶδε τὴν τράπεζαν ἀνθρώπους δύο

20 φέροντας εἴσω ποικίλων παροψίδων
κόσμου βρύνουσαν, οὐκ ἔτ' εἰς ἔμ' ἔβλεπεν.

καὶ ὁ τὰ εἰς Μάγνητα ἀναφερόμενα ποιήσας ἐν Διο-
νύσφ πρώτφ (I 7 K)·

καὶ ταῦτα μὲν μοι τῶν κακῶν παροψίδες.

25 Ἀχαιοὺς δ' ἐν Αἰθωνί σατυρικῶ (fr. 7 N)·

368

κεκερματίσθω δ' ἄλλα μοι παροψίδων

κάθεφθα καὶ κνισηρὰ παραφλογίσματα.

1 τρόπον add. Mus 9 τοῦτο ἐθέλει A: corr. Stob. II 22 W
10 τούτοις et 11 μέντοι αὐτὰ A: corr. Stob 15 Βοιωτῆ et 17
καλέσας Poll. 10, 88: καλέσασα A 19 ἴδε A: corr. Schw 21
κόσμφ Bergk ἐμὲ βλέπον A: corr. Di 27 κατέφθα A: corr. C

Σωτάδης δ' ὁ κωμικὸς Παραλυτρομένω (II 449 K).

παροψίς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλω.

τοῦτον μασᾶται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ.

ἀμφιβόλως δ' εἰρηται τὸ παρὰ τῷ Ξενοφῶντι ἐν πρώτῳ
 Παιδείας (c. 3, 4). φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος· 'προσῆγεν
 αὐτῷ παροψίδας καὶ παντοδαπὰ ἐμβάμματα καὶ βρώ-
 ματα.' καὶ παρὰ τῷ τὸν Χείρωνα δὲ πεποιηκότε τὸν εἰς
 Φερεκράτην ἀναφερόμενον (I 191 K) ἐπὶ ἡδύσματος ἢ
 παροψίς κείται καὶ οὐχ, ὡς Δίδυμος ἐν τῷ περὶ παρε-
 φθορίας λέξεως (p. 19 Sch), ἐπὶ τοῦ ἀγγείου. φησὶ γάρ·
 νῆ τὸν Δί' . . . ὥσπερ αἱ παροψίδες
 τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπὸ τῶν ἡδυσμάτων,
 οὓς ὁ καλετας ἀξιοῖ τοῦ μηθενός.

Νικοφῶν Σειρηῶν (I 777 K).

ἀλλᾶς μαχέσθω περὶ ἔδρας παροψίδι.

Ἀριστοφάνης Δαιδάλω (I 436 K).

πάσαις γυναιξίν ἐξ ἑνός γέ του <τρόπου>
 ὥσπερ παροψίς μοιχὸς ἐσκευασμένος.

Πλάτων Ἐορταῖς (I 609 K).

ὁπόθεν ἔσοιτο μᾶζα καὶ παροψίδες.

περὶ βολβῶν δ' ἀρτύσεως καὶ σκευασίας τὸν λόγον
 ποιεῖται. οἱ δ' Ἀττικοί, ὃ Σικρατικὴ Οὐλίπιανέ, καὶ
 ἔμβαμμα λέγουσιν, ὡς Θεόπομπος ἐν Εἰρήνῃ (I 735 K).

ὁ μὲν ἄρτος ἡδύ, τὸ δὲ φενακίζειν προσὸν

ἔμβαμμα τοῖς ἄρτοις πονηρὸν γίνεται.

6. καὶ κωλῆνα δὲ λέγουσι καὶ κωλῆν. Εὐπολις

Ἀυτολύκω (I 269 K).

5 προσῆγαγεν Xen 11 sqq. videntur cum obsoniis pa-
 rasiti comparari, inde v. 11 velut οὗτοί γ' supplendum et 13
 fort. αὐτούς δ' ὁ καλέσας ἀξιοῖ τ. μ. 15 ἀλλᾶς Bergk: ἄλλος A
 17 τρόπου add. Mus 24 μὲν γὰρ ἄρτος A teste Schw (ego
 non notavi) μὲν ἄρτος C: ὁ μὲν γὰρ ἡδύς Jacobs

σκέλη δὲ καὶ κωλῆνες εὐθὺν τοῦρόφου.

Εὐριπίδης Σκίρωνι (fr. 678 N)·

οὐδὲ κωλῆνες νεβρῶν.

ἀπο δὲ τοῦ κωλέα συνηρημένον ἐστὶν ὡς σκία σκῆ,
5 λεοντέα λεοντῆ, κωλέα κωλῆ. Ἀριστοφάνης Πλούτω
δευτέρῳ (1128)·

οἴμοι δὲ κωλῆς, ἦν ἐγὼ κατήσθιον,

καὶ ἐν Δαιταλεῦσι (I 450 K)·

καὶ δελφρακίων ἀπαλῶν κωλαῖ καὶ χναυμάτια πτε- e
10 ρόεντα.

ἐν δὲ Πελαργοῖς (I 504 K)·

κεφαλᾶς τ' ἀρνῶν κωλᾶς <τ'> ἐρίφων.

Πλάτων Γρυψίν (I 604 K)· 'ἰχθῦς, κωλᾶς, φύσκας'.

Ἀμειψίας Κόννω (I 672 K)·

15 δίδεται μάλισθ' ἰερώσυνα,

κωλῆ, τὸ πλευρὸν, ἡμίκραϊο' ἀριστερά.

Ξενοφῶν Κυνηγητικῶ (c. 5, 30)· 'κωλῆν σαρκώδη, λα-
γόνας ὑγράς.' καὶ Ξενοφάνης δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν
τοῖς ἐλεγείοις φησί (II 114 B⁴)·

20 πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου σκέλος ἦραο πῖον

ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,

τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,

ἔστ' ἂν ἀοιδάων ἢ γένος Ἑλλαδικόν.'

7. ἐξῆς δὲ τούτων πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἐπιφε-
25 ρομένων ἡμεῖς ἐπισημανόμεθα τὰ μνήμης ἄξια. καὶ
γὰρ ὀρνίθων πλῆθος ἦν αἰεὶ καὶ χηνῶν, ἔτι δὲ τῶν
νεοσσῶν ὀρνίθων, οὓς ἵππους τινὲς καλοῦσι, καὶ χοί-

1 τοῦ ῥόφου A: corr. C. F. Hermann. 2 σκείρωνι A 3
νεκρῶν A: corr. Cas 12 τ' add. Bergk 22 ἀφίξεται AC:
corr. Karsten 23 ἀοιδῶν C fort. γάνος ἀοιδοπόλων — Ἑλλα-
δικῶν Bergk 27 πίπους Cas

3699ων καὶ τῶν περισπουδάστων φασιανικῶν ὀρνίθων.
περὶ λαχάνων οὖν πρότερον ἐκθέμενός σοι καὶ περὶ
τῶν ἄλλων μετὰ ταῦτα διηγήσομαι.

8. ΓΟΓΓΥΛΙΔΕΣ. ταύτας Ἀπολλᾶς ἐν τῷ περὶ τῶν
ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων (FH² IV 307) ὑπὸ Λακεδαι- 5
μονίων γάστρας φησὶ καλεῖσθαι. Νίκανδρος δ' ὁ
Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις (fr. 132 Schⁿ) παρὰ Βοιω-
τοῖς γάστρας ὀνομάζεσθαι τὰς κράμβας, τὰς δὲ γογ-
γυλίδας ζεκελτίδας Ἀμερίας δὲ καὶ Τιμαχίδας τὰς
b κολοκύντας ζεκελτίδας καλεῖσθαι. Σπεύσιππος δ' 10
ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων ῥαφανίς, φησί, γογγυλίς, ῥάφης,
ἀνάροινον ὅμοια. τὴν δὲ ῥάφην Γλαῦκος ἐν τῷ
Ὀψαρτυτικῷ διὰ τοῦ π̄ ψιλῶς καλεῖ ῥάφην. τούτοις
δ' οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ὅμοιον εἰ μὴ ἡ νῦν προσαγο-
ρευομένη βουνιάς. Θεόφραστος δὲ (h. pl. 7, 4, 3) βου- 15
νιάδα μὲν οὐκ ὀνομάζει, ἄρρενα δὲ καλεῖ τινα γογ-
γυλίδα, καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ βουνιάς. Νίκανδρος δ'
ἐν τοῖς Γεωργικοῖς τῆς βουνιάδος μνημονεύει (fr. 70 Schⁿ)
γογγυλίδας σπείροις δὲ κυλινδρωτῆς ἐφ' ἄλλως,
c ὄφρ' ἂν ἴσαι πλαθάνοισι χαμηλότεραι θαλέθωσι. 20
βουνιάς ἄλλ' εἴσω ῥαφάνοις, εἴσω λαθαρωκοί.
γογγυλίδος δισσή γὰρ ἰδ' ἐκ ῥαφάνοιο γενέθλη
5 μακρὴ τε στιφρὴ τε φαίνεται ἐν πρασιῇσι.
Κηφισιακῶν δὲ γογγυλίδων μνημονεύει Κράτης ἐν
Ῥήτορσιν (I 138 K) οὕτως 25
κηφισιακαῖσι γογγυλίσιν ὅμοια πάνν.

4 περὶ Mus: μέρι A 6 γαστέρας A: cf. Hes. s. v 8
γαστέας A 9 ζακελτίδας C cf. Hes. s. ζέλια 15 δὲ Schw:
μὲν A 19 κυλίνδρῳ τησεφαλωίος A: corr. Cas 21 ῥάφανος
κείσθω Schneid 22 ἰδ' ἐκ IV p. 133d: δ' ἐκ A 23 τρα-
σιῆσι A: corr. p. 133 24 κηφισιακῶν A 25 οὕτως ὡς A:
corr. Mus 26 κηφισιακαῖσι A ὅμοια πνεῖ Wilam

Θεόφραστος δὲ (h. pl. 7, 4, 8) γογγυλίδων φησὶν εἶναι
 γένη δύο, ἄρρεν καὶ θήλυ· γίνεσθαι δ' ἄμφω ἐκ τοῦ
 αὐτοῦ σπέρματος. Ποσειδώνιος δ' ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν
 τῇ ἑβδόμῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 262) περι-
 5 τὴν Δαλματίαν φησὶ γίνεσθαι γογγυλίδας ἀκηπεύ- d
 τούς καὶ ἀγρίους σταφυλίλους. Δίφιλος δ' ὁ Σίφ-
 νιος ἰατρός ἡ γογγυλὶς, φησί, λεπτυντικὴ ἐστὶ καὶ
 δοριμεῖα καὶ δύσπεπτος, ἐτι δὲ πνευματωτικὴ. κρείττων
 δέ, φησὶν, ἡ βουναῖς καθέστηκεν· γλυκύτερα γάρ ἐστι
 10 καὶ πεπτικωτέρα πρὸς τῷ εὐστόμαχος εἶναι καὶ τρό-
 φιμος. ἡ δὲ ὀπτωμένη, φησί, γογγυλὶς μᾶλλον πέττεται,
 περιττώτερον δὲ λεπτύνει.' ταύτης μνημονεύει Εὐβου-
 λος ἐν Ἀγκυλίῳ οὕτως (II 165 K).

ὀπτήσιμον γογγυλὶδα ταυτηνὶ φέρω.

15 καὶ Ἀλεξίς ἐν Θεοφορήτῳ (II 325 K).

λαλῶ Πτολεμαίῳ γογγυλίδος ὀπτῶν τόμους.

ἡ δὲ ταριχευομένη γογγυλὶς λεπτυντικωτέρα ἐστὶ τῆς
 ἐφθῆς καὶ μάλιστα ἡ διὰ νάπυος γινομένη, ὡς φησὶν
 ὁ Δίφιλος.

20 9. ΚΡΑΜΒΗ. Εὐδημος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περι-
 λαχάνων κράμβης φησὶν εἶναι γένη τρία, τῆς τε καλου-
 μένης ἀλμυρίδος καὶ λειοφύλλου καὶ σελινοῦσης· τῇ
 δ' ἡδονῇ πρῶτην κεκρίσθαι τὴν αλμυρίδα. 'φύεται δ' f
 ἐν Ἐρετρίᾳ καὶ Κύμῃ καὶ Ρόδῳ, ἐτι δὲ Κνίδῳ καὶ
 25 Ἐφέσῳ· ἡ δὲ λειοφύλλος ἀνὰ πᾶσαν, φησί, χώραν
 γίγνεται. ἡ δὲ σελινοῦσσα τὴν ὀνομασίαν ἔχει διὰ τὴν
 οὐλότητα· ἐμφερῆς γάρ ἐστι σελίνῳ καὶ κατὰ τὴν
 ἄλλην πύκνωσιν.' Θεόφραστος δὲ οὕτως γράφει

5 αλματίαν A: corr. Dalec 16 ὀπτῆς C 22 σελινοῦσης
 et 26 σελινοῦσία AC: corr. Mein 27. 28 haec mutila potius
 quam corrupta

(h. pl. 7, 4, 4) 'τῆς δὲ θαφάνου (λέγω δὲ τὴν κράμβην) ἣ μὲν ἐστὶν οὐλόφυλλος, ἣ δὲ ἀγρία.' Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιός φησι· 'κράμβη δὲ καλλίστη γίνεται καὶ γλυκεῖα ἐν Κύμῃ, ἐν δὲ Ἀλεξανδρεία πικρά. τὸ δ' ἐκ Ῥόδου φερόμενον σπέρμα εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ ἐν-αυτὴν γλυκεῖαν ποιεῖ τὴν κράμβην, μεθ' ὃν χρόνον πάλιν ἐπιχωριάζει. Νίκανδρος δ' ἐν Γεωργικοῖς (fr. 85 Schn.)·

370 λείη μὲν κράμβη, ὅτε δ' ἀγρίας ἐμπέπουσα
σπειρομένης πολύφυλλος ἐνήθησε πρασιῆσιν
ἢ οὔλη καπυροῖσιν ὄραμνιτις πετάλοισιν
ἢ ἐπιφουίσσουσα καὶ αὐχμηρῆσιν ὁμοίη
5 βατραχῆ κύμη τε κακόχροος, ἣ μὲν ἔοικε
πέλμασιν, οἷσι πέδιλα παλίμβολα κασσύουσιν·
ἦν μάντιν λαχάνοισι παλαιόγονοι ἐνέπουσιν.
μήποτε δὲ ὁ Νίκανδρος μάντιν κέκληκε τὴν κράμβην
ἱεράν οὔσαν, ἐπεὶ καὶ παρ' Ἰππώνακτι ἐν τοῖς ἰάμ-
b βοῖς ἐστὶ τι λεγόμενον τοιοῦτον (II 475 B⁴)·

ὁ δ' ἐξολισθῶν ἰκέτευε τὴν κράμβην
τὴν ἐπτάφυλλον, ἣ θύεσκε Πανδώρῃ
Θαργηλίοισιν ἔγγυτον πρὸ φαρμάκου.
καὶ Ἀνάτιος δέ φησι (II 502 B)·

καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων
ἐγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κράμβην.
καὶ Τηλεκλειδῆς Πρωτάνεσιν (I 216 K) 'ναὶ μὰ τὰς
κράμβας' ἔφη. καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσεια
(p. 224 L) 'ναὶ μὰ τὰν κράμβαν'. Εὐπόλις Βάπταις

1 λέγει δὲ vel λέγων scribendum 9 λείη μὲ A 10 σπει-
ρομένη A: corr. Wilam ἐνήθησαι A: corr. Schw 11 καπυ-
ροῖσιν Iac: καὶ τύριος A ὄραμνιτις Schneid: ὀθαμνιτις A 12
ἦμαι ἐπιφ. A: corr. Cas fort. αὐχμηρῆ συνομοίη 13 κύμη
δὲ Schneid 21 θαργηλίοισιν A

(I 276 K) 'ναλ μὰ τὴν κράμβην'. ἐδόκει δὲ Ἴωνικὸς εἶναι ὁ ὄρκος· καὶ οὐ παράδοξον εἶ κατὰ τῆς κράμβης τινὲς ὤμνον, ὅποτε καὶ Ζήνων ἰ Κιτιεὺς ὁ τῆς στοᾶς κτίστωρ μιμούμενος τὸν κατὰ τῆς κυνὸς ὄρκον Σωκράτους καὶ αὐτὸς ὤμνε τὴν κάππαριν, ὡς Ἐμπεδὸς φησιν ἐν Ἀπομνημονεύμασιν (FHG IV 403). 10. Ἀθήνησι δὲ καὶ ταῖς τετοκυῖαις κράμβη παρεσκευάζετο ὡς τι ἀντιφάρμακον εἰς τροφήν. Ἐφιππος γοῦν ἐν Ἰηροῦνῃ φησὶν (II 251 K).

10

ἔπειτα πῶς

οὐ στέφανος οὐδεὶς ἔστι πρόσθε τῶν θυρῶν,
οὐ κνῖσα κρούει ξινὸς ὑπεροχὰς ἄκρας

d

Ἀμφιδρομίων ὄντων; ἐν οἷς νομίζεται

15

ὅπτᾶν τε τυροῦ Χερρονησίτου τόμους
ἔψειν τ' ἐλαίῳ θάφανον ἠγλαισμένην
πνίγειν τε παχέων ἀρνίων στηθύνια
τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνους
κοιῆ τε χναύειν τευθίσιν σηπίδια

10 πιλῆν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστρεφῶς

20

πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐζωρεστέρας.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Παρασίτῳ ὡς εὐτελοῦς βρώματος
τῆς κράμβης μέμνηται ἐν τούτοις (II 86 K).

e

οἷα δ' ἔστιν οἶσθα νῦν·

25

ἄρτοι, σκόροδα, τυρός, πλακοῦντες, πράγματα
ἐλευθέρι', οὐ τάριχος οὐδ' ἠδύσμασιν
ἄρνεια καταπεπασμέν' οὐδὲ θρυμματῖς
5 τεταραγμένη καὶ λοπάδες ἀνθρώπων φθοραί.

5 ἔμποδος A: corr. Mueller 14 τυροῦς A: corr. C, cf. II p. 65c 19 ἐπιστρέφως AC: corr. p. 65 23. 24 οἶσθαγυ-
ναιτοισκοροδα A: νῦν K ἄρτοι Mein 26 καταπεπλησμενου δὲ
A: corr. Jacobs θρυμματῖς A: corr. Cas

καὶ μὴν θαφάνους γ' ἔψουσι λιπαράς, ὧ θεοί,
ἔτνος θ' ἅμ' αὐταῖς πίσινον.

Δίφιλος δ' ἐν Ἀπλήστῳ (Π 544 K).

ἦκει φερόμεν' αὐτόματα πάντα τάγαθά,
f θάφανος λιπαρά, σπλαγγίδια πολλά, σαρκία 5
ἀπαλάωται', οὐδὲν μὰ Δία τοῖς ἐμοῖς βλίτοις
ὅμοια πράγματ' οὐδὲ ταῖς

5 θλασταῖς ἐλάαις.

Ἀλκαῖος Παλαιστρα (I 762 K).

ἦδη δ' ἦψε χύτραν θαφάνων. 10

Πολύζηλος δ' ἐν Μουσῶν γοναῖς κράμβας αὐτὰς
ὀνομάζων φησί (I 792 K).

ὑπιπέταλοί τε κράμβαι συχναί.

11. ΣΕΥΤΛΑ. τούτων φησὶν ὁ Θεόφραστος (h. pl. 7,
3714, 4) εὐχλύτερον εἶναι τὸ λευκὸν τοῦ μέλανος καὶ ὀλι- 15
γοσπερότερον καὶ καλεῖσθαι Σικελικόν. 'ἡ δὲ σευτλὶς
ἕτερον, φησί, τοῦ τεύτλου ἐστί.' διὸ καὶ Δίφιλος ὁ
καμφδιοποῖδς ἐν Ἡρωί δράματι (Π 557 K) ἐπιτιμᾷ
τινι ὡς κακῶς λέγοντι καὶ 'τὰ τεῦτλα τευτλίδας καλῶν'.
Εὐδήμος δ' ἐν τῷ περὶ λαχάνων δ' γένη φησὶν εἶναι 20
τεύτλων, σπαστόν, καυλωτόν, λευκόν, πάνδημον· τοῦτο
δ' εἶναι τῇ χροῇ φαιόν. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος τὸ
σευτλίον φησὶν εὐχλύτερον εἶναι τῆς κράμβης καὶ
θρεπτικώτερον μετριῶς· ἐκξεστόν δὲ καὶ λαμβανόμενον
μετὰ νάπνος λεπτυντικώτερον εἶναι καὶ ἐλμίνθων 25
b φθαρτικόν. εὐκοιλιώτερον δὲ τὸ λευκόν, τὸ δὲ μέλαν

2 θ' ἅμ' Cas: θαῦμ' A αὐτοῖς A: corr. Mein 5 πολλά
suspectum Meinekio σαρκίδια A: corr. Schw 6 βλίτοις Schw:
βαιτοῖς A 17 φησί non dixit hoc Theophrastus 19 τευτλίδας
Cas: τοῦ ταινίας A C

(I 275 K) ἵνα μὰ τὴν κράμβην'. ἐδόκει δὲ Ἰωνικὸς εἶναι ὁ ὄρκος· καὶ οὐ παράδοξον εἶ κατὰ τῆς κράμβης τινὲς ὤμνουν, ὅποτε καὶ Ζήνων ἰ Κιτιεύς ὁ τῆς στοᾶς κτίστωρ μιμούμενος τὸν κατὰ τῆς κυνὸς ὄρκον Σωκράτους καὶ αὐτὸς ὤμνυε τὴν κάππαριν, ὡς Ἐμπεδοκὸς φησιν ἐν Ἀπομνημονεύμασιν (FHG IV 408). 10. Ἀθήνησι δὲ καὶ ταῖς τετοκυλαῖς κράμβη παρεσκευάζετο ὡς τι ἀντιφάρμακον εἰς τροφήν. Ἐφιππος γοῦν ἐν Ἰηροῦνη φησὶν (II 251 K)·

- 10 ἔπειτα πῶς
 οὐ στέφανος οὐδεὶς ἐστὶ πρόσθε τῶν θυρῶν,
 οὐ κνῖσα κρούει ἕνδρος ὑπεροχὰς ἄκρας d
 Ἀμφιδρομίων ὄντων; ἐν οἷς νομίζεται
 5 ὅπταῖν τε τυροῦ Χερρονησίτου τόμους
 15 ἔψειν τ' ἐλαίῳ βράφανον ἡγλαισμένην
 πνίγειν τε παχέων ἀρνίων στηθύνια
 τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνους
 κοινῇ τε χναύειν τευθίσιν σηπίδια
 10 πιλεῖν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστροφῶς
 20 πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐζωρεστέρας.
 Ἀντιφάνης δ' ἐν Παρασίτῳ ὡς εὐτελοῦς βρώματος
 τῆς κράμβης μέμνηται ἐν τούτοις (II 86 K) e
 οἶα δ' ἐστὶν οἶσθα νῦν·
 25 ἄρτοι, σκόροδα, τυρός, πλακοῦντες, πράγματα
 ἐλευθέρι', οὐ τάριχος οὐδ' ἡθύσμασιν
 ἄρνεια καταπεπασμέν' οὐδὲ θρυμματῖς
 5 τεταραγμένη καὶ λοπάδες ἀνθρώπων φθοραί.

5 ἔμφοδος A: corr. Mueller 14 τυροῦς A: corr. C, cf. II p. 65 c 19 ἐπιστροφῶς AC: corr. p. 65 23. 24 οἶσθα γνοίταισμοροδα A: νῦν K ἄρτοι Mein 26 καταπεπλησμενου δὲ A: corr. Jacobs θρυμματῖς A: corr. Cas

καὶ μὴν φαφάνους γ' ἔψουσι λιπαράς, ὧ θεοί,
ἔτνος θ' ἅμ' αὐταῖς πίσινον.

Δίφιλος δ' ἐν Ἀπλήστῳ (Π 544 K):

ἤκει φερόμεν' αὐτόματα πάντα τὰγαθά,
f φαφάνος λιπαρά, σπλαγχνίδια πολλά, σαρκία 5
ἀπαλώτατ', οὐδὲν μὰ Δία τοῖς ἔμοις βλίτοις
ὅμοια πράγματ' οὐδὲ ταῖς

5 θλασταῖς ἐλάαις.

Ἀλκαῖος Παλαίστρα (I 762 K):

ἦδη δ' ἤψε χύτραν φαφάνων. 10

Πολύξηλος δ' ἐν Μουσῶν γοναῖς κράμβας αὐτὰς
ὀνομάζων φησί (I 792 K):

ὑπιπέταλοι τε κράμβαι συχναί.

11. ΣΕΥΤΛΑ. τούτων φησὶν ὁ Θεόφραστος (h. pl. 7,
371 4, 4) εὐχλύτερον εἶναι τὸ λευκὸν τοῦ μέλανος καὶ ὀλι- 15
γοσπερμότερον καὶ καλεῖσθαι Σικελικόν. 'ἡ δὲ σευτλὶς
ἕτερον, φησί, τοῦ τεύτλου ἐστί.' διὸ καὶ Δίφιλος ὁ
κωμωδιοποιὸς ἐν Ἡρώι δράματι (Π 557 K) ἐπιτιμᾷ
τινι ὡς κακῶς λέγοντι καὶ 'τὰ τεῦτλα τευτλίδας καλῶν'.
Εὐδημος δ' ἐν τῷ περὶ λαχάνων δ' γένῃ φησὶν εἶναι 20
τεύτλων, σπαστόν, καυλωτόν, λευκόν, πάνδημον· τοῦτο
δ' εἶναι τῇ χροῇ φαιόν. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος τὸ
σευτλίον φησὶν εὐχλύτερον εἶναι τῆς κράμβης καὶ
θρεπτικώτερον μετρίως· ἐκξεστόν δὲ καὶ λαμβανόμενον
μετὰ νάπυος λεπτυντικώτερον εἶναι καὶ ἐλμίνθων 25
b φθαρκικόν. εὐκοιλιώτερον δὲ τὸ λευκόν, τὸ δὲ μέλαν

2 θ' ἅμ' Cas: θαῦμ' A αὐτοῖς A: corr. Mein 5 πολλὰ
suspectum Meinekio σαρκίδια A: corr. Schw 6 βλίτοις Schw:
βαιτοῖς A 17 φησί non dixit hoc Theophrastus 19 τευτλίδας
Cas: τοῦ ταινίας A C

οὐρητικώτερον. ὑπάρχειν δ' αὐτῶν καὶ τὰς ρίζας εὐστοματέρας καὶ πολυτροφωτέρας.

12. ΣΤΑΦΥΛΙΝΟΣ. 'οὗτος ὀριμὸς ἐστὶ, φησὶν ὁ Δίφιλος, ἱκανῶς δὲ θρεπτικὸς καὶ εὐστόμαχος μέσως 5 διαχωρητικὸς τε καὶ πνευματώδης, δύσπεπτος, οὐρητικὸς ἱκανῶς, διεγερτικὸς πρὸς ἀφροδίσια· διὸ καὶ ὑπ' ἐνίων φίλτρον καλεῖται.' Νουμήνιος δ' ἐν τῷ 'Αλιεντικῷ φησι·

φύλλον δ' ὄσ' ἄσπαρτα τὰ τ' ἐρρίζωται ἀρούραις
10 χείματος ἢδ' ὅποταν πολυάνθεμον εἶαρ ἴκηται, 6
ἀνχηρήν σκόλυμόν τε καὶ ἀργιᾶδα σταφυλίνον,
ῥάφιν τ' ἔμπεδον καὶ κανκαλίδ' ἀγροιαῖτιν.

Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν φησιν. (fr. 71 Schn)·

15 ἐν δέ τε καὶ μαράθου καυλὸς βαθύς, ἐν δέ τε ρίζαι
πετραίου, σὺν δ' αὐτὸς ἐπανχημῆεις σταφυλίνος,
συρνεῖον σόγκος τε κυνόγλωσσός τε σέρις τε·
σὺν καὶ ἄρου ὀριμετὰ καταψήχοιο πέτῃλα
ἢδ' ὅπερ ὄρνιθος κλέεται γάλα.

20 μνημονεύει τοῦ σταφυλίνου καὶ Θεόφραστος. Φαι-
νίας δ' ἐν ε' περὶ φυτῶν γράφει οὕτως· 'κατὰ δὲ τὴν δ
αὐτοῦ τοῦ σπέρματος φύσιν ὁ καλούμενος σήψ καὶ
τὸ τοῦ σταφυλίνου σπέρμα.' κἂν τῷ πρώτῳ δέ φησι·
'πετασώδη τὴν τῶν σπερμάτων ἀπέλιπε φύσιν ἄν-

7 haec neque ex Halienticis neque ex Theriacis et fortasse ne Numenii quidem 9 ὄσασπαρτα A: corr. Cas 12 καὶ ῥάφιν Di ἔμπεδιον Cas κανκλίδα A: corr. Cas 15 ἐν δέ τι καὶ et οὐδ' ἔτι ρίζαι A: corr. Bernardus 16 πετρίον A: corr. Schw επανχημειην A: corr. Cas et Schneid 17 συρνεῖον A: corr. J. G. Schneider 19 καλέεται A: corr. Di 21 sq. sensus: *staphylini semen utile contra sepiis morsum* coll. Nic. ther. 848 et quem Dalecampius attulit Dioscor. III 54 (59) 24 ἀννήσση: forma poetica, item paullo post μνηφόρον (coll. Nic. alex. 306)

νησον, μάραθρον, σταφυλίνος, κανκαλίσ, κώνειον, κόριον, σκίλλα, ἦν ἔνιοι μνηφόνον.' ἐπεὶ δὲ ἄρου ἐμνημόνευσεν ὁ Νίκανδρος, προσαποδοτέον ὅτι καὶ Φαινίας ἐν τῷ προειρημένῳ βιβλίῳ γράφει οὕτως: 'δρακόντιον, ὃ ἔνιοι ἄρου ἀρωνία.' τὸν δὲ σταφυλίνου Διοκλῆς ἐν 5 πρώτῳ Ἑγρεινῶν ἀσταφυλίνον καλεῖ. τὸ δὲ καρτὸν καλούμενον (μέγας δ' ἐστὶν καὶ εὐανξῆς σταφυλίνος) εὐχλύτερόν ἐστι τοῦ σταφυλίνου καὶ μᾶλλον θερμο- 6 τικώτερον, οὐρητικώτερον, εὐστόμαχον, εὐοικονόμητον, ὡς ὁ Δίφιλος ἴστορεῖ. 10

13. ΚΕΦΑΛΩΤΟΝ. τοῦτο καὶ πράσιον καλεῖσθαι φησιν ὁ αὐτὸς Δίφιλος καὶ εὐχλύτερον εἶναι τοῦ καρτοῦ. εἶναι δὲ καὶ αὐτὸ μέσως λεπτυντικόν, θρεπτικόν τε καὶ πνευματώδες. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ τὰ κεφαλωτὰ καλεῖσθαι φησι γηθυλλίδας. τοῦτο 15 δὲ τὸ ὄνομα μνήμης εὐρίσκω τετυχηκὸς παρὰ μὲν Εὐβούλῳ ἐν Πορνοβοσκῷ οὕτως (II 195 K):
 f οὐκ ἂν δυναίμην ἐμφαγεῖν ἄρτον τινά·
 παρα Γναθαινίῳ γὰρ ἄρτι κατέφαγον,
 ἔψουσαν αὐτὴν καταλαβὼν γηθυλλίδας. 20
 οὐ δὲ τὸ γήθιον καλούμενον τοῦτο φασιν εἶναι, οὐ μνημονεύει Φρόνιχος ἐν Κρόνῳ (I 373 K). ὅπερ ἐξηγούμενος δράμα Δίδυμος ὁμοίᾳ φησιν εἶναι τὰ γήθια τοῖς λεγομένοις ἀμπελοπράσοις, τὰ δ' αὐτὰ καὶ γηθυλλίδας λέγεσθαι. μνημονεύει τῶν γηθυλλίδων καὶ Ἐπί- 25 χαρμος ἐν Φιλοκότητῃ οὕτως (p. 253 L). ἐν δὲ σκόροδα

2 σκίλλα Wilam coll. Hesych. s. v: σιάς A 3 φαινίας A
 5 ἀρωνία corruptum 6 καρτὸν Mus: καρῶ A et lemma
 11 πράσιον A: corr. C 15 τηθυλλίδας A: τηθυλλίδας ἢ γη-
 θυλλίδας C 18 ἄρτον πάλιν K 20 ἐψουσαν A: corr. Dalec
 24 ἀμπελοπράσοις A: corr. C 24. 25 ἐπιθυλλίδας AC: corr.
 Dalec

δύο καὶ γαθυλλίδες δύο.' Ἀριστοφάνης *Αἰολοσίκωνι* 372
 δευτέρῳ (I 393 K).

τῶν δὲ γηθύων

ρίξας ἐχούσας σκοροδομίμητον φύσιν.

- 5 Πολέμων δ' ὁ περιηγητὴς ἐν τῷ περὶ Σαμοθράκης
 (fr. 36 Fr) καὶ κειτῆσαι φησι τῆς γηθυλλίδος τὴν *Λητώ*,
 γράφων οὕτως· 'διατέτακται παρὰ Δελφοῖς τῇ *Θυσία*
 τῶν *Θεοξενίων*, ὃς ἂν κομίση γηθυλλίδα μεγίστην τῇ
Λητοῖ, λαμβάνειν μοῖραν ἀπὸ τῆς τραπέξης. *ἑώρακα*
 10 δὲ καὶ αὐτὸς οὐκ ἐλάττω γηθυλλίδα γογγυλίδος καὶ
 τῆς *στρογγύλης φαφανίδος*. *ἱστοροῦσι* δὲ τὴν *Λητώ* b
 κύουσαν τὸν *Ἀπόλλωνα* κειτῆσαι γηθυλλίδος· διὸ δὴ
 τῆς τιμῆς τετυχημέναι ταύτης.'

14. ΚΟΛΟΚΥΝΤΗ. χειμῶνος δὲ ὄρα ποτὲ κολοκυν-
 15 τῶν ἡμῖν περιενεχθεῖσῶν πάντες ἐθαυμάζομεν νεαράς
 εἶναι νομίζοντες, καὶ ὑπεμιμηνησκόμεθα ὧν ἐν *᾽Ωραις*
 ὁ *Χαρίεις* Ἀριστοφάνης εἶπεν ἐπαινῶν τὰς καλὰς
Ἀθήνας ἐν τούτοις (I 536 K).

- ὄψει δὲ χειμῶνος μέσου *σικνούς*, *βότρους*, *ὀπάραν*,
 20 *στεφάνους ἰων*,, *κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα*.
αὐτὸς δ' ἀνῆρ πωλεῖ κίχλας, *ἀπίους*, *σχαδόνας*, *ἐλάας*, c
πύον, *χόρια*, *χελιδόνια*, *τέττιγας*, *ἐμβρούεα*.
 5 ὑρίστους δ' ἴδοις ἂν νιφομένους σύκων ὁμοῦ τε μύρτων·
 ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίαισι ἀροῦσιν,
 25 ὥστ' οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἶδ' ὀπηνικ' ἐστὶ τούνιαυτοῦ.
 . . . μέγιστον ἀγαθόν, εἶπερ ἔστι δι' ἐνιαυτοῦ
 ὅτου τις ἐπιθυμῆ λαβεῖν. B. κακὸν μὲν οὖν μέγιστον·

4 σκοροδομίμητον A: corr. Toup 10 δὲ Wilam: τε A τι C
 15 ἐθαυμάζον A: corr. Di 20 ῥόδων, κόνων suppl. Pors 21
 ωστεος A αὐτὸς C: corr. Di, sed diffido 22 χελιδόνα AC:
 corr. Pors 23 ὑρίστους Pors 24 ἄγωναί K 26 εἶπας (εἶπας
 Pors) post ἀγαθόν add. Cob, fort. τοῦτ' οὐ μέγιστον — λαβεῖν;

- 10 εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν οὐδ' ἂν ἐδαπανῶντο.
 ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χρόνον χρήσας ἀφειλόμην ἄν.
A. κᾶργε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶ ταῦτα πλὴν Ἀθηνῶν.
- d τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν.
B. ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες νμαῖς, ὡς σὺ φῆς, τιητί; 5
Aἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποιήκας ἀντ' Ἀθηνῶν.
 ἐθανυμάζομεν οὖν τὰς κολοκύντας μὴν Ἰανουαρίῳ
 ἐσθίουτες· χλωραὶ τε γὰρ ἦσαν καὶ τὸ ἴδιον ἀπεδί-
 δοσαν τοῦ χυμοῦ. ἐτύγγανον δ' οὐσαι τῶν συντεθει-
 μένων ὑπὸ τῶν τὰ τοιαῦτα μαγγανεύειν εἰδότεων 10
 ὀψαρτυτῶν. ἐξήτει οὖν ὁ Λαρήνσιος εἰ καὶ τὴν
 e χορήσιν ταύτην ἠπίσταντο οἱ ἀρχαῖοι. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς
 ἔφη· Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
 Γεωργικῶν μνημονεύει ταύτης τῆς χρήσεως σικύας
 ὀνομάζων τὰς κολοκύντας· οὕτως γὰρ ἐκαλοῦντο, ὡς 15
 πρότερον εἰρήκαμεν· λέγει δ' οὕτως (fr. 72 Sehn)
 αὐτὰς μὴν σικύας τιμήγων ἀνὰ κλώσμμασι πείραις,
 ἥερι δὲ ξήρανον· ἐπεγκρεμάσαιο δὲ καπνῶ,
 χεῖμασιν ὄφρ' ἂν δμῶες ἄλις περιχανδέα χύτρον
 f πλῆσαντες ῥοφέωσιν ἀεργέες, ἐνθα τε μέτρια 20
 5 ὄσπρια πανσπερμηδὸν ἐπεργεύησιν ἀλετριῖς.
 τῇ ἐνι μὲν σικύης ὄρμους βάλον ἐκπλύναντες,
 ἐν δὲ μύκην σειράς τε πάλαι λαχάνοισι πλακείσας
 αὐλοτέροις κανλοῖς τε μιγήμεναι εὐφαιορίζη·
- 373 15. OPNEIΣ. ἐπεὶ δὲ καὶ ὄρνεις ἐπῆσαν ταῖς κολο- 25
 κύνταις καὶ ἄλλοις κνιστοῖς λαχάνοις (οὕτως δ' εἰρηκεν

2 τοῦτον A: corr. Brunck χρήσας Pors: φήσας A 3 δρῶν
 A: corr. Cas ἀθηναίων A: corr. Brunck 5 τιητί A, fort. τί,
 εἴ τι; certe deae verba non sunt 17 τιμητῶν A: corr. Schw
 20 ἀεργέες A: corr. Mus fort. ἐν δ' ἄρ' ἄμετρα vel μέτρον
 (hoc Cas) 22 κορμούς Wilam 23 σικύας A: corr. Schw
 24 οὐλοτέροις Dalec, αὐτέροις Wilam reliqua non capio

Ἀριστοφάνης ἐν *Δηλία* (I 592. II 43 K) τὰ σύγκοπτα
 λάχανα, κνιστὰ ἢ στέμφυλα), ὁ Μυρτίλος ἔφη· ἄλλὰ
 μὴν καὶ ὄρνιθας καὶ ὄρνιθια νῦν μόνως ἢ συνήθεια
 καλεῖ τὰς θηλείας, ὧν ὁρῶ περιφερόμενον πληθὺς
 5 (καὶ Χρῦσιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ
 τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς γράφει οὕτως· καθάπερ
 τινὲς τὰς λευκὰς ὄρνιθας τῶν μελαινῶν ἡδίους εἶναι
 μᾶλλον'), ἀλεκτρούνας δὲ καὶ ἀλεκτροιδέας τοὺς ἄρ- b
 ρενας· τῶν ἀρχαίων δὲ τὸ ὄρνις καὶ ἀρσενικῶς καὶ
 10 θηλυκῶς λεγόντων ἐπ' ἄλλων ὀρνέων, οὐ περὶ τούτου
 τοῦ εἰδικοῦ, περὶ οὗ φησιν ἡ συνήθεια ὄρνιθας ἀνή-
 σασθαι. Ὅμηρος μὲν οὖν φησι (β 181)·

ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' ἀγᾶς ἡλείοιο.

καὶ ἀλλαχόθι θηλυκῶς (Ξ 290) 'ὄρνιθι λιγυρῆ.' καὶ
 15 (I 323)·

ὡς δ' ὄρνις ἀπτήσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι

μάστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δὲ τέ οἱ πέλει αὐτῆ.

Μένανδρος δ' ἐν *Ἐπικλήρῳ* πρώτη σαφῶς τὸ ἐπὶ c
 τῆς συνηθείας φησὶν ἐμφανίζων οὕτως (IV 118 M)·

20 ἄλεκτροῦν τις ἐκεκράγει μέγα. οὐ σοβήσεται ἔξω, φησί,
 τὰς ὄρνιθας ἀφ' ἡμῶν; καὶ πάλιν·

αὕτη ποτ' ἐξεσόβησε τὰς ὄρνις μόλις.

ὄρνιθια δ' εἶρηκε Κρατίνος ἐν *Νεμέσει* οὕτως (I 50 K)·

'τᾶλλα πάντ' ὄρνιθια.' ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον

25 ὄρνιν ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα. ὁ αὐτὸς Κρατίνος ἐν τῷ d
 αὐτῷ δράματι· ὄρνιθα φωνικόπτερον.' καὶ πάλιν
 (I 48 K)·

1 Ἀντιφάνης Mein κνιστὰ superscr. i C 4 περιφερο-
 μένων A: corr. Cas 8 ἀλεκτροίδας AC: corr. K 11 ἰδικοῦ
 A: corr. Mein, reliqua male truncata 21 scrib. ὄρνις ἀφ'
 ἡμῶν 25 ὄρνιθα ἀλλὰ καὶ ὄρνιν A: corr. C

ὄρνιθα τοίνυν δεῖ σε γίνεσθαι μέγαν.
καὶ Σοφοκλῆς Ἀπηγορίδαις (fr. 134 N)·

ὄρνιθα καὶ κήρυκα καὶ διάκονον.

Αἰσχύλος Καβαίροις (fr. 90 N)·

ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ. 5

Ξενοφῶν δ' ἐν δευτέρῳ Παιδείας (I 6, 39)· ἐπὶ μὲν
τοὺς ὄρνιθας τῷ ἰσχυροτάτῳ χειμῶνι. Μένανδρος
Διδύμαις (IV 104 M)· ὄρνεις φέρων ἐλήλυθα. καὶ ἐξῆς
ὄρνιθας ἀποστέλλει φησίν. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πλη-
θυντικοῦ ὄρνις λέγουσι πρόκειται τὸ Μενάνδρειον μαρ- 10
τύριον (litt. c)· ἀλλὰ καὶ Ἀλκμάν πού φησι (fr. 28 B⁴)·

ἄυσαν δ' ἄπρακτα νεάνιδες

ᾧστ' ὄρνις ἱέρακος ὑπερπταμένω.

καὶ Εὐπολις ἐν Δήμοις (I 283 K)·

οὐ δεινὸν οὖν κριοῦς μὲν ἐκγεννᾶν τέκνα 15
ὄρνις θ' ὁμοίους τοὺς νεοττοὺς τῷ πατρί;

16. τὸν δ' ἀλεκτρούνα ἐκ τῶν ἐναντίων οἱ ἀρχαῖοι
καὶ θηλυκῶς εἰρήκασι. Κρατῖνος Νεμέσει (I 48 K)·

Ἀήδα, σὸν ἔργον· δεῖ σ' ὅπως εὐσχήμονος

ἀλεκτρούνονος μηδὲν διοίσει τοὺς τρόπους, 20

ἐπὶ τῷδ' ἐπῶξουσ', ὡς ἂν ἐκλέψῃς καλὸν

f ἡμῖν τι καὶ θαναμαστὸν ἐκ τοῦδ' ὄρνεον.

Στρατίτις Ψυχασταῖς (I 728 K)·

αἱ δ' ἀλεκτρούνες ἅπασαι

καὶ τὰ χοιρίδια τέθνηκε

καὶ τα μικρ' ὄρνιθια. 25

Ἀναξανδρίδης Τηρεῖ (II 156 K)·

1 γίνεσθαι A 4 καβαίροις A 8 διδυμαίς A 12 λῦσαν
A: corr. Bgk 13 ὄρνιθας A: corr. ε ὑπερπταμένω A: corr.
Di 15 κριοῦς A μὲν Wilam; με A 16 ὄρνεις A ὁμοίως A:
corr. Cas 19 εὐσχημόνας A: corr. Stephanus 21 ἐπῶξουσα
A: corr. Valcken

ὄγευομένους δὲ τοὺς κάπρους
 καὶ τὰς ἀλεκτρούνας θεωροῦσ' ἄσμενοι.
 ἐπεὶ δὲ τοῦ καμικοῦ τούτου ἐμνήσθην καὶ οἶδα τὸ
 δραῖμα τὸν Τηρέα αὐτοῦ μὴ κεκριμένον ἐν τοῖς πρώ-
 5 τοῖς, ἐκδήσομαι ὑμῖν, ἄνδρες φίλοι, εἰς κρίσιν ἃ εἴρηκε³⁷⁴
 περὶ αὐτοῦ Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἔκτῳ περὶ
 κωμωδίας (fr. 17 Koerke) γράφων ὧδε· 'Ἀναξανδρίδης
 διδάσκων ποτὲ διδυράμβον Ἀθήνησιν εἰσήλθεν ἐφ'
 ἵππου καὶ ἀπήγγειλέν τι τῶν ἐκ τοῦ ἄσματος. ἦν δὲ
 10 τὴν ὄψιν καλὸς καὶ μέγας καὶ κόμην ἔτρεφε καὶ ἐφόρει
 ἄλουργίδα καὶ κράσπεδα χρυσαῖα. πικρὸς δ' ὢν τὸ ἦθος
 ἐποίει τι τοιοῦτο περὶ τὰς κωμωδίας· ὅτε γὰρ μὴ b
 νικῶν, λαμβάνων ἔδωκεν εἰς τὸν λιβανωτὸν κατατεμεῖν
 καὶ οὐ μετεσκεύαζεν ὥσπερ οἱ πολλοί. καὶ πολλὰ
 15 ἔχοντα κομψῶς τῶν δραμάτων ἠφάνιζε, δυσκολαίνων
 τοῖς θεαταῖς διὰ τὸ γῆρας.' λέγεται δ' εἶναι τὸ γένος
 Ῥόδιος ἐκ Καμίρου. θαυμάζω οὖν πῶς καὶ ὁ Τηρεὺς
 περιεσώθη μὴ τυχὼν νίκης καὶ ἄλλα δράματα τῶν ὁμοίων
 τοῦ αὐτοῦ. καὶ Θεόπομπος δὲ ἐν Εἰρήνῃ ἐπὶ τῆς
 20 θηλείας ἔταξε τὸν ἀλεκτρούνα λέγων οὕτως (I 735 K)
 ἄχθομαι δ' ἀπολωλεκῶς
 ἀλεκτρούνα τίκτουσαν φᾶ πάγκαλα.
 καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλω (I 435 K)
 φὸν μέγιστον τέτοκεν, ὡς ἀλεκτροῦν.
 25 καὶ πάλιν·
 πολλὰ τῶν ἀλεκτρούνων βία
 ὑπηνέμια τίκτουσιν φᾶ πολλάκις.
 ἐν δὲ Νεφέλαις διδάσκων τὸν πρεσβύτην περὶ ὀνό-
 ματος διαφορᾶς φησι (665)·

1 verba corrupta 17 καμήρου 27. 28 ὑπηνέμια βίαι
 A: corr. Phot. s. v. ὑπηνέμια 28. 29 ὀνομάτων Wilam

νῦν δὲ πῶς με χρῆ καλεῖν;

B. ἀλεκτρυάιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.

δ λέγεται δὲ καὶ ἀλεκτορὶς καὶ ἀλέκτωρ. Σιμωνίδης
'Ἰμερόφωv' ἀλέκτωρ' ἔφη (fr. 80^b B⁴). Κρατῖνος Ὁραις
(I 91 K)·

5

ὥσπερ ὁ Περσικὸς ὄραν πᾶσαν καναχῶν δλόφωvος
ἀλέκτωρ.

εἴρηται δ' οὕτως ἐπειδὴ καὶ ἐκ τοῦ λέκτροv ἡμᾶς διε-
γείρει. οἱ δὲ Δωριεῖς λέγοντες ὄρνιξ τὴν γενικὴν διὰ
τοῦ χ λέγουσιν ὄρνιχος. Ἀλκμάν δὲ διὰ τοῦ σ τὴν 10
εὐθείαν ἐκφέρει (fr. 26, 4 B⁴). ἄλιπόρφυρος εἶαρος
ὄρνις.' καὶ τὴν γενικὴν (fr. 67). 'οἶδα δ' ὄρνιχων
νόμωv πάντων.'

17. ΔΕΛΦΑΞ. Ἐπίχαρμος τὸν ἄρρενα χοῖρον
ε οὕτως καλεῖ ἐν Ὀδυσσεῖ αὐτομόλω (p. 247 L)·

15

δέλφακά τε τῶν γειτόνων

τοῖς Ἐλευσινίοις φυλάσσωv δαιμονίωv ἀπώλεσα
οὐχ ἐκόν· καὶ ταῦτα δὴ με συμβολατεύειν ἔφα
τοῖς Ἀχαιοῖσιν προδιδόμειν τ' ὤμνυέ με τὸν δέλφακα.
καὶ Ἀναξίλλας δ' ἐν Κίρκῃ καὶ ἄρσενικῶς εἴρηκε τὸν 20
δέλφακα καὶ ἐπὶ τοῦ τελείου τέθεικε τοῦνομα εἰπών
(II 266 K)·

τοὺς μὲν ὄρεινόμους ὑμῶν ποιήσει δέλφακας ὑλι-
βάτους,

τοὺς δὲ πάνθηρας, ἄλλους ἀγρώστας λύκους, 25
λέοντας.

ἐπὶ δὲ τῶν θηλειῶν τοῦνομα τάττει Ἀριστοφάνης

12 δι' ὄρνιχων A: corr. Hermann 17 ἔλευσινίωv A cf.
hymn. Cer. 266 ἀπώλεσας A: corr. Petitus 18 ἔφη A 19
προδιδόμεν A 23 ὄρεινόμους Bergk ὑληβάτας C: ἡλι-
βάτους Mein 26 καὶ vel ἡ λέοντας Mein

Ταγηνιστάς (I 522 K) 'ἡ δέλφακος ὀπαρινῆς ἡτριαίου'.
καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσιν (v. 786)·

νέα γὰρ ἐστίν· ἀλλὰ δελφακουμένα

ἔξει μεγάλην τε καὶ παχείαν κηφουδράν.

5 ἀλλ' αἱ τράφεν λῆς, ἄδε τοι χοῖρος καλά. 375

καὶ Εὐπόλις ἐν Χρυσῷ γένει. καὶ Ἴππῶναξ δ' ἔφη
(fr. 70^b B) 'ὡς Ἐφεσίη δέλφαξ'. κυρίως δ' αἱ θήλειαι
οὕτως λεχθεῖεν ἂν αἱ δελφύνας ἔχουσαι· οὕτως δὲ αἱ
μητραὶ καλοῦνται καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἐνθεν ἐτυμολογοῦνται.

10 περὶ δὲ τῆς ἡλικίας τοῦ ζῴου Κρατίνος φησιν ἐν
'Αρχιλόχοις (I 12 K)·

ἦδη δέλφακες, χοῖροι δὲ τοῖσιν ἄλλοις.

'Αριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ ἡλικιῶν
φησι (p. 102 N)· 'τῶν δὲ συῶν τὰ μὲν ἦδη συμπεπηγότα b

15 δέλφακες, τὰ δ' ἀπαλὰ καὶ ἐνικμα χοῖροι. ἐνθεν τὸ
'Ομηρικὸν σαφὲς γίνεται (§ 80)·

τά τε δμῶεσσι πάρεστι

χοῖρε', ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσι.'

Πλάτων δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Ποιητῇ ἀρρενικῶς
20 ἔφη (I 631 K) 'τὸν δέλφακα ἀπήγε σιγῇ'. ἦν δὲ καὶ
καλαιὸς νόμος, ὡς φησιν Ἀνδροτίων (FHG I 375),
τῆς ἐπιγονῆς ἕνεκα τῶν θρεμμάτων μὴ σφάττειν πρό-
βατον ἄπειτον ἢ ἄτοκον· διὸ τα ἦδη τέλεια ἦσθιον·

ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσι (§ 81). c

25 καὶ νῦν δὲ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρειαν οὐ θύειν ἀμνήν
οὐδὲ τυροῦ γεύεσθαι. καὶ κατὰ χρόνον δέ τινα ἐκλι-
πόντων τῶν βοῶν, φησὶν ὁ Φιλόχορος (FHG I 394),
νομοθετηθῆναι διὰ τὴν σπάνιν ἀπέχεσθαι αὐτοὺς τῶν

5 ἀλλ' ἔτραφεν A
corr. C (ὡς δελφύνας)
25 ἀμνείων C

7 ἐφεσίη Mein 8 δελφύνας A:
22 ἕνεκα τῶν ἐκατῶν θρ. A: corr. C

ζῶων, συνάγειν βουλομένους καὶ πληθῦσαι τῷ μὴ
καταθύεσθαι. χοῖρον δ' οἱ Ἴωνες καλοῦσι τὴν θήλειαν,
ὡς Ἴππῶναξ (fr. 40 B⁴).

σπονδῇ τε καὶ σπλάγχνοισιν ἀγρίης χοῖρου.

d καὶ Σοφοκλῆς Ἐπιταυναρίοις (fr. 211 N)

5

τοιγὰρ ἰσοδὴ φυλάξαι χοῖρος ὥστε δεσμίων.

Πτολεμαῖος δ' ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς ἐν τῷ
ἐνάτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων (FHG III 188) ἔειπεν Ἄσσον,
φησίν, ἐπιδημήσαντί μοι οἱ Ἄσσιοι παρέστησαν χοῖρον
[ύιον] ἔχοντα τὸ μὲν ὕψος δύο καὶ ἡμίτους πήχεων, 10
ὄλον δ' ἄρτιον πρὸς τὸ μῆκος, τῇ χοριοῦ χιόνινον.
ἔφασάν τε τὸν βασιλέα Εὐμένη τὰ τοιαῦτα ἐπιμελῶς
ἀνεῖσθαι παρ' αὐτῶν, διδόντα τοῦ ἐνὸς δραχμὰς
τετρακισχιλίας. Αἰσχύλος δέ φησιν (fr. 302 N).

e ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον 15

τόνδ' ἐν νοτοῦντι κριβάνῳ θήσω. τί γὰρ
ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτιον;

καὶ πάλιν (fr. 303 N).

λευκός· τί δ' οἰχί; καὶ καλῶς ἠφευμένος·

ὁ χοῖρος ἔψου μῆδὲ λυπηθῆς πυρί.

20

καὶ ἔτι (fr. 304 N).

θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὕος,

ἢ πολλά μ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά,

δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

f ταῦτα δὲ παρέθετο Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου 25
(fr. 23 Koepke).

18. περὶ δὲ ὑῶν ὅτι ἱερόν ἐστι τὸ ζῶον παρὰ

1 συναγαγεῖν C 4 ἐν σπονδῇ A: corr. Di ἀγρίας A
6 ἰώδη Mein χοῖρον ὥστε δεσμίων Cas 7 ante Ptolemaei
locum supplenda fere haec: οἱ δὲ καὶ τὸν ἄρρετα χοῖρον κα-
λοῦσιν .. 10 ὕιον om. C 16 ῥοθοῦντι Di 17 βέλτερον
Barney 23 μ' Pors: γ' A

- Κρησίν Ἀγαθοκλῆς ὁ Βαβυλώνιος ἐν πρώτῳ περὶ
 Κυζίκου φησίν οὕτως (FHG IV 289)· ἴμυθούσιν ἐν
 Κρήτῃ γενέσθαι τὴν Διὸς τέκνωσιν ἐπὶ τῆς Δίκης,
 ἐν ἧ καὶ ἀπόρρητος γίνεται θυσία. λέγεται γὰρ ὡς²
 5 ἄρα Διὶ θηλὴν ὑπέσχετο ὅς τε καὶ τῷ σφετέρῳ γρυσμῷ
 περιοιχνεύσει τὸν κνυζηθμὸν τοῦ βρέφους ἀνεπαίστου
 τοῖς παριούσιν ἐτίθει. διὸ πάντες τὸ ζῆλον τοῦτο
 περίσπετον ἠγοῦνται καὶ οὐκ ἄν, φησί, τῶν κρεῶν
 δαίσαιντο. Πραῖσιοι δὲ καὶ ἰερὰ ῥέξουσιν ὑί, καὶ
 10 αὕτη προτελὴς αὐτοῖς ἢ θυσία νενόμισται· τὰ παρα-
 πλήσια ἱστορεῖ καὶ Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ
 περὶ τελετῆς (FHG III 8). πεταλίδων συῶν μνημονεύει
 Ἀχαιὸς ὁ Ἐρετριεὺς ἐν Αἰθῶνι σατυρικῷ λέγων
 οὕτως (fr. 8 N) ἴμυθούσιν δὲ τοὶ συῶν . . . μορφαῖς
 15 ταῖσδε πόλλ' ἐπαίου'. πεταλίδας δ' αὐτὰς εἰρηκε μετα-
 φέρων ἀπὸ τῶν μόσχων· οὗτοι γὰρ πέτηλοι λέγονται
 ἀπὸ τῶν κεράτων, ὅταν αὐτὰ ἐκπέταλα ἔχωσι. παρα-
 πλησίως δὲ τῷ Ἀχαιῷ καὶ Ἐρατοσθένους ἐν Ἀντερινύι
 (fr. 25 Hi) τοὺς σύας λαρινοὺς προσηγόρευσε μεταγαγῶν
 20 καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν λαρινῶν βοῶν· οἱ οὕτως ἐκλή-
 θησαν ἦτοι ἀπὸ τοῦ λαρινεύεσθαι (ὅπερ ἐστὶ στίλξεσθαι.
 Σώφρων (fr. 106 Bo)· ἴμυθούσιν δὲ λαρινεύονται) ἢ ἀπό-
 τινος κάμης Ἡπειρωτικῆς Λαρίνης ἢ ἀπὸ τοῦ βουκο-
 λούντος αὐτάς· Λαρίνος δ' οὗτος ἐκαλεῖτο.
 25 19. εἰσαχθέντος δὲ ἡμῖν ποτε καὶ δέλφακος, οὗ τὸ
 μὲν ἡμισυ κραιβαλέον ἦν ἐπιμελῶς πεπονημένον, τὸ
 δὲ ἡμισυ ὡς ἂν ἐξ ὕδατος ἠψημένον τακερῶς, καὶ

2 sqq. ionicam dialectum non restitui 6 περιοιχνεύσει τὸν
 κνυζηθμὸν A: corr. C 7 παροῦσιν A: corr. Eust 773, 16 (non C)
 8 οὐκ ἄν K: οὐδ' A 10 αὕτη A: corr. Schw ενόμισται A:
 corr. C 19 μετάγων C

πάντων θαυμαζόντων τοῦ μαγείρου τὴν σοφίαν, μέγα φρονῶν ἐκεῖνος ἐπὶ τῇ τέχνῃ ἔφη· ἄλλα μὴν οὐδὲ τὴν σφαγὴν ἔχει τις ὑμῶν ἐπιδειξάι ὅπου ἐγένετο ἢ πῶς αὐτοῦ ἢ γαστήρ πεπλήρωται παντοίων ἀγαθῶν. καὶ γὰρ κίχλας ἐν ἑαυτῷ ἔχει καὶ ἄλλα ὀρνίθια ὑπο- 5
 d γαστριῶν τε μέρη χοιρείων καὶ μήτρας τόμους καὶ τῶν ψῶν τὰ χροῦσᾶ, ἔτι δὲ ὀρνίθων ἑγαστέρες αὐταῖσι μήτραις καὶ καλῶν ζωμῶν πλέες' (com. in. IV 606 M) καὶ τὰ ἐκ τῶν σαρκῶν εἰς λεπτὰ κατακνιζόμενα καὶ μετὰ πεπερίδων συμπλαττόμενα· ἰσίκια γὰρ ὀνομάξιν 10 αἰδοῦμαι' (Eur. Or. 37) τὸν Οὐλπιανόν, καίπερ αὐτὸν εἰδὼς ἠδέως αὐτοῖς χρώμενον. πλὴν ὁ ἐμός γε συγγραφεὺς Πάξαμος (FHG IV 472) τῶν ἰσικίων μέμνηται. καὶ οὐ μοι φροντὶς Ἀττικῶν χρήσεων. ὑμεῖς οὖν ἐπιδειξάτε πῶς τε ὁ χοῖρος ἐσφάγη καὶ πῶς ἐξ ἡμισείας μὲν 15
 e ἐστὶν ὀπτός, ἐφθός δὲ κατὰ θάτερα.' ἔτ' οὖν ἡμῶν ἀναζητούντων ὁ μάγειρος ἔφη· ἄλλ' ἢ νομίζετέ με ἔλαττον πεπαιδευθῆναι τῶν ἀρχαίων ἐκείνων μαγείρων περὶ ὧν οἱ κωμωδιοποιοὶ λέγουσι; Ποσειδίππος μὲν ἐν Χορονούσαις· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων πρὸς τοὺς 20 μαθητὰς τάδε (IV 521 M).

20. μαθητὰ Λεύκων οἳ τε συνδιάκονοι
 ὑμεῖς· ἅπας γὰρ ἐστὶν οἰκεῖος τόπος
 ὑπὲρ τέχνης λαλεῖν τι· τῶν ἡδυσμάτων
 πάντων κράτιστόν ἐστιν ἐν μαγειρικῇ 25
 f 5 ἀλαζονεία· το καθ' ὅλου δὲ τῶν τεχνῶν
 ὅψει σχεδόν τι τοῦθ' ἡγούμενον.
 ξεναγὸς οὗτος ὅστις ἂν θάρακ' ἔχη

6 χοίρων A: corr. C 7 γαστέρας C 8 πλέας (om. C) Schw
 9 ἐκ σαρκῶν C 24 λαλεῖν Cas: ἀλλειν A 26 ἀλαζονείαι A
 27 ὄψεις δ' ἔχοντι A: corr. Pors fort. σχεδὸν πασῶν αὐ

- ἂν κατανοήσης, ἐστὶν ἡμῶν, Δημόλε,
 ἀλλὰ πέπλυται τὸ πρᾶγμα, καὶ πάντες σχεδὸν
 εἶναι μάγειροί φασιν οὐθὲν εἰδότες·
 5 ὑπὸ τῶν τοιούτων δ' ἡ τέχνη λυμαίνεται.
 ἐπεὶ μάγειρον ἂν λάβῃς ἀληθινόν, 378
 ἐκ παιδὸς ὀρθῶς εἰς τὸ πρᾶγμ' εἰσηγμένον
 καὶ τὰς δυνάμεις κατέχοντα καὶ τὰ μαθήματα
 ἅπαντ' ἐφεξῆς εἰδόθ', ἕτερόν σοι τυχόν
 10 φανήσεται τὸ πρᾶγμα. τρεῖς ἡμεῖς (μόνοι)
 ἐσμὲν ἔτι λοιποί, Βοιδίων καὶ Χαριάδης
 ἐγὼ τε· τοῖς λοιποῖς δὲ προσπέροδον. ΔΗ. τί φῆς;
 Α. ἐγώ; τὸ διδασκαλεῖον ἡμεῖς σφίζομεν
 τὸ Σίικωνος· οὗτος τῆς τέχνης ἀρχηγὸς ἦν. b
 15 ἐδίδασκεν ἡμᾶς πρῶτον ἀστρολογεῖν . . .
 ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς ἀρχιτεκτονεῖν.
 περὶ φύσεως κατεῖχε πάντας τοὺς λόγους·
 ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔλεγε τὰ στρατηγικά.
 πρὸ τῆς τέχνης ἔσπευδε ταῦθ' ἡμᾶς μαθεῖν.
 20 ΔΗ. ἄρα σύ με κόπτειν οἶος εἶ γε, φίλτατε;
 Α. οὐκ, ἀλλ' ἐν ὄσφῳ προσέρχετ' ἐξ ἀγορᾶς ὁ παῖς
 μικρὰ διακινήσω σε περὶ τοῦ πράγματος, c
 ἵνα τῷ λαλεῖν λάβωμεν εὐκαιρον χρόνον.
 ΔΗ. Ἀπολλων, ἐργῶδές (<γ'). Α. ἄκουσον, ὦγαθέ·
 25 δεῖ τὸν μάγειρον εἰδέναι πρῶτιστα μὲν
 περὶ τῶν μετεώρων τὰς τε τῶν ἄστρον δύσεις
 καὶ τὰς ἐπιτολάς καὶ τὸν ἥλιον πότε
 ἐπὶ τὴν μακρὰν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέραν

1 et 5 ἂν A 2 πέπλυται AC; corr. Pors 9 μόνοι add.
 as (μόνον Grot) 12 ἐγὼ Mein 14 et 15 post 16 trans-
 mit Hirschig 14 ΔΗ. βαβαί add. Mein 19 fort. με et
 transponenda 23 γ' add. Di

- ἐκ πεντεκαίδεχ' ἡμερῶν προηλικῶς
 τὸ δεῖπνον, ὀρμῆς μεστός, ἐκκεκαυμένος,
 10 τηρῶν πότ' ἐπὶ τὰς χεῖρας οἴσει τις. νόει
 ὄχλου τοιούτου φαλίαν ἠθροισμένην.
- d 21. ὁ δ' ἐν τοῖς Εὐφρονοῦς Συνεφήβοις μάγειρος δ
 ἀκούσατε οἷα παραινεῖ (IV 492 M)
 ὅταν ἐραυσταῖς, Καρίων, διακονῆς,
 οὐκ ἔστι παλζειν οὐδ' ἄ μεμιάθηκας ποιεῖν.
 ἐχθρὸς κεκινδύνευκας· οὐδεὶς εἶχέ σοι
 κωβιδὸς ὄλωσ γὰρ ἤπαρ, ἀλλ' ἦσαν κενοί· 10
 5 ἐγκέφαλος ἠλλοιώτω. δεῖ δέ, Καρίων,
 ὅταν μὲν ἔλθῃς εἰς τοιοῦτον συρφετόν,
 Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα καὶ Σωτηρίδην,
 μισθὸν διδόντας ὅσον ἂν αἰτήσης, ἀπλῶς
 εἶναι δίκαιον, οἳ δὲ νῦν βαδίζομεν 15
 e 10 εἰς τοὺς γάμους, ἀνδροφόνον. ἂν τοῦτ' αἰσθάνῃ,
 ἐμὸς εἴ μαθητῆς καὶ μάγειρος οὐ κακός.
 ὁ καιρὸς ἐντότος· ὠφελοῦ. φιλάργυρος
 ὁ γέρων, ὁ μισθὸς μικρός· εἰ σε λήψομαι
 νῦν μὴ κατεσθίουτα καὶ τοὺς ἄνθρακας, 20
 15 ἀπόλωλας. εἶσω πάραγε· καὶ γὰρ αὐτὸς οὔτοσι
 προσέρχεθ' ὁ γέρων. ὡς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει.
- f 22. μέγας δέ ἐστι σοφιστῆς καὶ οὐδὲν <ἦττων> τῶν
 ἰατρῶν εἰς ἀλαζονείαν καὶ ὁ παρὰ Σωσιπάτρῳ μά-
 γειρος ἐν Καταψευδομένῳ λέγων ὥδε (IV 482 M)· 25
 οὐ παντελῶς εὐκαταφρόνητος ἢ τέχνη,

1 προσηλικῶς A: corr. C 2 ἐκκεκαυμένος AC: corr. Cob
 3 ὅποτε (sic) κατὰ χειρὸς Cob 4 φαλίαν A: corr. Mein
 11 ὁ κέφαλος (antea οὐγκέφαλος) Mein 14 αἰτήσαις A: corr.
 Di 15 οὐ A: corr. Di 21 latet interpolatio 22 προσ-
 έρχεσθ' A 23 ἦττων add. Cas 24 ἀλαζονίαν A

- ἂν κατανοήσης, ἐστὶν ἡμῶν, Δημύλε,
 ἀλλὰ πέπλυται τὸ πρᾶγμα, καὶ πάντες σχεδὸν
 εἶναι μάγειροί φασιν οὐδὲν εἰδότες·
 5 ὑπὸ τῶν τοιούτων δ' ἡ τέχνη λυμáινεται.
 ἐπεὶ μάγειρον ἂν λάβῃς ἀληθινόν, 378
 ἐκ παιδὸς ὀρθῶς εἰς τὸ πρᾶγμ' εἰσηγμένον
 καὶ τὰς δυνάμεις κατέχοντα καὶ τὰ μαθήματα
 ἅπαντ' ἐφεξῆς εἰδόθ', ἕτερόν σοι τυχόν
 10 φανήσεται τὸ πρᾶγμα. τρεῖς ἡμεῖς <μόνοι>
 ἐσμὲν ἔτι λοιποί, Βοιδίῳν καὶ Χαριάδῃς
 ἐγὼ τε· τοῖς λοιποῖς δὲ προσπέρδου. ΔΗ. τί φῆς;
 Α. ἐγώ; τὸ διδασκαλεῖον ἡμεῖς σφίζομεν
 τὸ Σίκωνος· οὗτος τῆς τέχνης ἀρχηγὸς ἦν. b
 15 ἐδίδασκεν ἡμᾶς πρῶτον ἀστρολογεῖν
 ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς ἀρχιτεκτονεῖν.
 περὶ φύσεως κατεῖχε πάντας τοὺς λόγους·
 ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔλεγε τὰ στρατηγικά.
 πρὸ τῆς τέχνης ἔσπευδε ταῦθ' ἡμᾶς μαθεῖν.
 20 ΔΗ. ἄρα σύ με κόπτειν οἶος εἰ γε, φίλτατε;
 Α. οὐκ, ἀλλ' ἐν ὄσῳ προσέρχεται' ἐξ ἀγορᾶς ὁ παῖς
 μικρὰ διακινήσω σε περὶ τοῦ πράγματος, o
 ἵνα τῷ λαλεῖν λάβωμεν εὐκαιρον χρόνον.
 ΔΗ. Ἄπολλον, ἐργῶδέες <γ'>. Α. ἄκουσον, ὦγαθέ·
 25 δεῖ τὸν μάγειρον εἰδέναι πρῶτιστα μὲν
 περὶ τῶν μετεώρων τάς τε τῶν ἄστρον δύσεις
 καὶ τὰς ἐπιτολὰς καὶ τὸν ἥλιον πότε
 ἐπὶ τὴν μακρὰν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέραν

1 et 5 ἂν A 2 πέπνυται AC: corr. Pors 9 μόνοι add.
 las (μόνον Grot) 12 ἐρῶ Mein 14 et 15 post 16 trans-
 jonit Hirschig 14 ΔΗ. βαβαί add. Mein 19 fort. με et
 'e transponenda 23 γ' add. Di

ἐπάνεισι κὰν ποίοισιν ἔστι ζωδίοις.

- 30 τὰ γὰρ ὄψα, φασί, πάντα καὶ τὰ βρώματα σχεδὸν
 d ἐν τῇ περιφορᾷ τῆς ὄλης συντάξεως
 ἑτέραν ἐν ἑτέροις λαμβάνει τὴν ἡδονήν.
 ὁ μὲν οὖν κατέχων τὰ τοιαῦτα τὴν ὄραν ἰδὼν 5
 τούτων ἐκάστοις ὡς προσήκει χρήσεται,
 35 ὁ δ' ἀγνοῶν ταῦτ' εἰκότως τυντλάζεται.
 πάλιν τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἴσως
 ἐθαύμασας τί τῇ τέχνῃ συμβάλλεται.
 ΔΗ. ἐγὼ δ' ἐθαύμασ'; Α. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ φράσω· 10
 τοῦπτόνιον ὀρθῶς καταβαλέσθαι καὶ τὸ φῶς
 e 40 λαβεῖν ὅσον δεῖ καὶ τὸ πνεῦμ' ἰδεῖν πόθεν
 ἐστίν, μεγάλην χρεῖαν τιν' εἰς τὸ πρᾶγμ' ἔχει.
 ὁ καπνὸς φερόμενος δεῦρο κάκει διαφορὰν
 εἶωθε τοῖς ὄψοισιν ἐμποιεῖν τινα. 15
 τί οὖν ἔτι σοι δίδειμι τὰ στρατηγικὰ
 — — —
 45 ἔχω γε τὸν μάγειρον. ἡ τάξις σοφὸν
 ἀπανταχοῦ μὲν ἔστι κὰν πάσῃ τέχνῃ,
 f ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς δ' ὡσπερ ἡγρεῖται σχεδόν. 20
 τὸ γὰρ παραθεῖναι κάφελειν τεταγμένως
 ἕκαστα καὶ τὸν καιρὸν ἐπὶ τούτοις ἰδεῖν,
 50 πότε δεῖ πικνότερον ἐπαγαγεῖν καὶ πότε βάδην,
 καὶ πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ δεῖπνον καὶ πότε
 εὐκαιρον αὐτῶν ἔστι τῶν ὄψων τὰ μὲν 25
 θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα, τὰ δὲ μέσως,
 τὰ δ' ὄλως ἀποψύξαντα, ταῦτα πάντα . . .

2 φασί om. C, del. Mein. 4 ἑτέροις Mein: αὐτοῖς AC
 6 προσήκει A: corr. C 11 τοῦπτόνιον AC καταβάλλεσθαι A:
 corr. C 12 λαμβάνειν AC: corr. Cas 15 ἐψοῦσιν AC: corr.
 Dobr 16 τί οὖν Cas: τοιοῦτον A om. C lacunam not. Di
 27 δὴ suppl. Mus

- 55 ἐν τοῖς στρατηγικοῖσιν ἐξετάζεται 379
μαθήμασιν. ΔΗ. τίς δὴ τι παραδείξας ἐμοὶ
τὰ δέουτ' ἀπελθὼν αὐτὸς ἡσυχίαν ἄγε.
23. καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀλέξειδι δὲ ἐν Μιλησίοις μάγειρος
5 οὐ μακρὰν τούτου ἐστὶ λέγων τοιάδε (Π 351 K).
οὐκ ἴστε ταῖς κλειστάσι τῶν τεχνῶν ὅτι
οὐχ ἀρχιτέκτων κύριος τῆς ἡδονῆς
μόνος καθέστηκε, ἀλλὰ καὶ τῶν χρωμένων
συμβάλλεται τις, ἂν καλῶς χρῶνται, μερίς.
- 10 5 B. πολὸν τι· δεῖ γὰρ καὶ τὸν ξένον μαθεῖν. b
A. τὸν ὀσοποῖον σκευάσαι χρηστῶς μόνον
δεῖ τοῦψον, ἄλλο δ' οὐδέν. ἂν μὲν οὖν τύχη
ὁ ταῦτα μέλλων ἐσθίειν τε καὶ κρινεῖν
εἰς καιρὸν ἐλθὼν, ὠφέλησε τὴν τέχνην·
- 15 10 ἂν δ' ὕστεριζῇ τῆς τεταγμένης ἀκμῆς,
ᾧστ' ἢ προοπτήσαντα χλιαίνειν κάλιν,
ἢ μὴ προοπτήσαντα συντελεῖν ταχύ,
ἀπεστέρησε τῆς τέχνης τὴν ἡδονήν.
- B. εἰς τοὺς σοφιστὰς τὸν μάγειρον ἐγγράφαω.
- 20 15 A. ἐστήκαθ' ὑμεῖς· κάεται δ' ἐμοὶ τὸ πῦρ· c
ἤδη πυκνοὶ δ' ἄττουσιν Ἑφαιστου κύνες
κούφως πρὸς αἶθρα, οἷς τὸ γίνεσθαί θ' ἄμα
καὶ τὴν τελευτήν τοῦ βίου συνῆψέ τις
μόνοις ἀνάγκης θεσμὸς οὐχ ὀρώμενος.
- 25 24. Εὐφρων δέ, οὗ καὶ πρὸ βραχέος ἐμνήσθην, ἄν-
δρες δικασταί, (δικαστὰς γὰρ ὑμᾶς οὐκ ὀκνήσαιμ' ἂν

2 σιγῶντι παραδ. K 3 fort. κατὸς 7 οὐκ ἀρχ. A:
corr. Bothe 10 // οἷον A: corr. Pors 12 τοῦψον Pierson:
τούτου A 13 κρινῶν Heimsöeth 19 B. add. Mein 22
οἰσθ' ὃ γίν. A: corr. Petavius 25 βραχέως A

καλεῖν, ἀναμένων τὴν ὑμετέραν τῶν αἰσθητηρίων κρίσιν)
 ἐν τοῖς Ἀδελφοῖς τῷ δράματι ποιήσας τινὰ μάγειρον
 d πολυμαθῆ καὶ εὐπαίδευτον μνημονεύοντά τε τῶν πρὸ
 αὐτοῦ τεχνιτῶν καὶ τίνα ἕκαστος εἶχεν ἰδίαν ἀρετὴν
 καὶ ἐν τίνι ἐπλεονέκτει, ὅμως οὐθενὸς ἐμνήσθη τοιοῦτου 5
 ὧν ἐγὼ ὑμῖν πολλάκις τυγχάνω παρασκευάζων. λέγει
 δ' οὖν οὕτως (IV 486 M):

πολλῶν μαθητῶν γενομένων ἐμοί, *Λύκε,*
 διὰ τὸ νοεῖν ἀεὶ τι καὶ ψυχὴν ἔχειν
 ἄπει γεροντὸς μάγειρος ἐκ τῆς οἰκίας 10
 ἐν οὐχ ὅλοις δέκα μῆσί, πολὺ νεώτατος.
 e 5 Ἄγρις Ῥόδιος ὄπτηκεν ἰχθὺν μίνος ἄκρωτος,
 Νηρεὺς δ' ὁ Χίος γόγγρον ἤψε τοῖς θεοῖς,
 θροῖον τὸ λευκὸν οὐξ Ἀθηνῶν Χαριάδης,
 ζωμὸς μέλας ἐγένετο πρώτῳ Λαμπριά, 15
 ἀλλᾶντας Ἀφθόνητος, Εὐθύνοιο φακῆν,
 10 ἀπὸ συμβολῶν συνάγουσιν Ἀρίστων πόρους.
 οὗτοι μετ' ἐκείνους τοὺς σοφιστὰς τοὺς πάλαι
 γερόνασιν ἡμῶν ἐπὶ δεῦτεροι σοφοί.
 f ἐγὼ δ' ὄρων τὰ πολλὰ προκατελιημμένα 20
 εὖρον τὸ κλέπτειν πρώτος, ὥστε μηδένα
 15 μισεῖν με διὰ τοῦτ', ἀλλὰ πάντας λαμβάνειν.
 ὑπ' ἐμοῦ δ' ὄρων σὺ τοῦτο προκατελιημμένον
 ἴδιον ἐφεύρηκας τι καὶ τοῦτ' ἐστὶ σόν.
 πέμπτην ἔθνον ἡμέραν οἱ Τήνιοι 25
 πολλοὶ παρόντες, πλοῦν πολὺν πεπλευκότες,

13 sqq. hoc ordine legendi videntur: 13. 17. 14. 16. 15
 14 ὄριον et ἀνθρων A: corr. Cas 17 fort. Ἀριστίων (sic Cas)
 vel Αἰσθηρίων σπάρουοι 19 ἡμῖν Herw 25 οἱτιν οἱ A: corr.
 Mus 26 γέροντες A: corr. K

- 20 λεπτόν ἔριφον καὶ μικρόν. οὐκ ἦν ἔκφορά 380
Λύκω κρεῶν τότ' οὐδὲ τῷ διδασκάλῳ.
 ἑτέρους πορίσασθαι δὴ ἔριφους ἠνάγκασας·
 τὸ γὰρ ἦπαρ αὐτῶν πολλάκις σκοπομένων
 5 καθεὶς κάτω τὴν χεῖρα τὴν μίαν λαθῶν
 25 ἔρριψας εἰς τὸν λάκκον ἰταμῶς τὸν νεφρόν.
 πολὺν ἐποίησας θόρυβον· οὐκ εἶχεν νεφρόν.
 ἔλεγον. ἔκλυτον οἱ παρόντες ἀποβολῆ. b
 ἔθυσαν ἕτερον. τοῦ δὲ δευτέρου πάλιν
 10 τὴν καρδίαν εἰδόν σε καταπίνοντ' ἐγώ . . .
 30 πάλαι μέγας εἶ, γίνωσκε· τοῦ γὰρ μὴ χανεῖν
 λύκον διὰ κενῆς σὺ μόνος εὖρηκας τέχνην.
 χορδῆς ὀβελίσκους ἡμέρας ζητουμένους
 δὴ ἐχθρὸς ἄμους εἰς τὸ πῦρ ἀποσβέσας
 15 καὶ πρὸς τὸ δίχορδον ἑτερέτιζες. ἦσθόμην·
 35 ἐκαῖνο δρᾶμα, τοῦτο δ' ἐστὶ παίγνιον. c
 25. μή τις τούτων τῶν δευτέρων ἐπὶ σοφῶν ὀνομα-
 σθέντων τοιοῦτόν τι ἐπενόησε περὶ τοῦ χοίρου, πῶς καὶ
 τὰ ἐντὸς πεπλήρωται καὶ τὸ μὲν ὀπταλέον ἐστὶν αὐτοῦ,
 20 τὸ δὲ ἐφθόν, αὐτὸς δ' ἐστὶν ἄσφακτος; δεομένων οὖν
 ἡμῶν καὶ λιπαρούντων δεικνύναι τὴν σοφίαν, οὐκ ἐρῶ,
 φησί, τῆτες, μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι κινδυνεύσαντας
 (Dem. cor. 208) καὶ πρὸς ἔτι τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυ-
 μαχήσαντας. ἔδοξεν οὖν πᾶσι διὰ τὸν τηλικόνδε ὄρκον d
 25 μὴ βιάζεσθαι τὸν ἄνθρωπον, ἐπ' ἄλλο δὲ τι τῶν πα-
 ραφερομένων τὰς χεῖρας ἐπιβάλλειν. καὶ ὁ Οὐλίπιανὸς

2 τότε λευκῶ κρεῶν A: corr. Pors, fort. τότε σοι, Λύκε, κρεῶν 4 κοπομένων A: corr. Cas 6 τῷ νεφρῷ et 7 νεφρῷ Dobr 7. 8 'οὐκ ἔχει ν.', ἔλεγον Schw, sed v. 8 corruptus 9 πάνν A: corr. Tyrwhitt post v. 10 hoc requiro ita etiam tertium haedum mactare coacti sunt 13. 14 despero 26 το . . χεῖρας A: corr. Cas

ἔφη· 'μὰ τοὺς ἐν Ἀρτεμισίῳ κινδυνεύσαντας, οὐδεὶς
τινος γεύσεται πρὶν λεχθῆναι ποῦ κεῖται τὸ παραφέρειν.
τὰ γὰρ γεύματα ἐγὼ οἶδα μόνος.' καὶ ὁ Μάγνος ἔφη·
'Ἀριστοφάνης ἐν Προάγωνι (I 511 K)·

τί οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ ποτήρια;
e Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις κατακοινότερον κέχρηται
λέγων (fr. 20 Bo)· 'παράφερε, Κοικόα, τὸν σκύφον
μεστόν.' καὶ Πλάτων δ' ἐν Λάκωσιν ἔφη (I 621 K)
'πάσας παραφερέτω.' Ἄλεξις Παμφίλῃ (II 360 K)·

παρέθηκε τὴν τράπεζαν, εἶτα παραφέρων
ἀγαθῶν ἀμάξας...

περὶ δὲ τῶν γευμάτων ἃ σαντῶ προὔπιες ὦρα σοι λέ-
γειν, Οὐλίπιανέ. τὸ γὰρ γεῦσαι ἔχομεν ἐν Εὐπόλιδι
ἐν Αἰξί (I 260 K)·

τοῦδε νῦν γεῦσαι λαβῶν·

καὶ ὁ Οὐλίπιανὸς Ἐφιππος, ἔφη, ἐν Πελοταστῇ
(II 261 K) 'ἐνθ' ὄνων ἵππων τε στάσεις καὶ γεύματα
οἴνων.' Ἀντιφάνης δ' ἐν Διδύμοις (II 45 K)·

οἴνογενστεῖ, περιπατεῖ

ἐν τοῖς στεφάνοις·

26. ἐπὶ τούτοις ὁ μάγειρος ἔφη· 'λέξω τοίνυν κἀγὼ
οὐκ ἀρχαίαν ἐπίνοιαν (Ar. Nub. 961), ἀλλ' εὔρεσιν ἐμήν
(ἵνα μὴ ὁ ἀύλητῆς πληγὰς λάβῃ· ὁ γὰρ Εὐβουλος
ἐν Λάκωσιν ἢ Αἰθῶν ἔφη (II 184 K)·

381

ἀλλ' ἠκούσαμεν

καὶ τοῦτο, νῆ τὴν Ἐστίαν, οἴκοι ποθ' ὡς
<ὄσ> ἂν ὁ μάγειρος ἐξαμάρτη, τύπτεται,
ὡς φασιν, ἀύλητῆς παρ' ὁμῖν.

7 περιφέρει A: corr. Dalec 9 περιφερέτω A: corr. Schw
13 παρ' Εὐπόλιδι Di 17 ὄντων ἵππων στάσεις Wilam 27 ὄσ'
add. Schw 28 φησιν A: corr. Grot ὁ ἀύλητῆς A

Φιλύλλιός τε ἢ ὁ ποιήσας τὰς Πόλεις φησίν (I 784 K)*

ὅ τι ἂν τύχη

μάγειρος ἀδικήσας, τὸν ἀύλητὴν λαβεῖν
πληγᾶς)

- 5 περὶ ἡμιόπτον καὶ ἡμιέφθου καὶ ἀσφάκτου γεμιστοῦ
χοίρου. ὁ μὲν χοῖρος ἐσφάγη ὑπὸ τὸν ὄμιον σφαγὴν
βραχεῖαν, καὶ ἐπέδειξεν. ἔπειτα ἀπορρεύσαντος τοῦ b
πολλοῦ αἵματος πάντα τὰ ἐντοσθίδια μετὰ τῆς ἐξαι-
ρέσεως (εἴρηται γὰρ καὶ ἐξαίρεσις, ὃ στωμυλῆθραι
10 δαιταλεῖς) διακλύσας ἐπιμελῶς οἴνω πολλᾶκις ἐκρέμασα
ἐκ ποδῶν. εἶτα πάλιν οἴνω διέβρεξα καὶ προσεψήσας
μετὰ πολλοῦ πιπέρεως τὰ προειρημένα χυανμάτια ἔβυσα
διὰ τοῦ στόματος, πολλὸν ἐπιχέας ζωμὸν εὖ πάνυ πε-
ποιημένον. καὶ μετὰ ταῦτα περιέπασα τοῦ χοίρου
15 τὴν ἡμίσειαν, ὡς οραῖτε, ἀλφίτοις πολλοῖς κριθῆς ἀνα-
δύσας αὐτὰ οἴνω καὶ ἐλαίῳ. ἔπειτ' ἐνέθηκα κριθᾶν c
ὑποθεῖς τράπεζαν χαλκῆν ἐστάθεισά τε τῷ πυρὶ, ὡς
μήτε κατακαῦσαι μήτ' ὄμιον ἀφελεῖν. καὶ τῆς φορίνης
ἤδη γενομένης κραμβάλεας εἴκασα καὶ τᾶλλο μέρος
20 ἠψῆσθαι ἀποβαλὼν τ' αὐτοῦ τὰ ἄλφιστα οὕτω φέρον
ὑμῖν παρέθηκα. 27. τὴν δ' ἐξαίρεσιν, ὃ καλέ μου
Οὐλίπιανέ, Διονύσιος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν τοῖς Ὀμο-
νύμοις τῷ δράματι οὕτως εἴρηκε ποιήσας τινὰ μάγειρον
πρὸς τοὺς μαθητὰς διαλεγόμενον (II 425 K)*
- 25 ἄγε δὴ Δρόμων νῦν, εἴ τι κομψὸν ἢ σοφὸν d

* 1 φιλυλλίος A 5. 6 περὶ — χοίρου fort. in lemmatis locum revocanda 9 verba στωμυλῆθραι δαιταλεῖς videntur Aristophanis esse, cf. litt. a 11 προσεψήσας AC: corr. Cas 13 πολλὸν ἐπιχέας ζωμὸν iambographi fragmentum totamque praeterea descriptionem ex poetarum frustulis compositam esse vidit Mein πάνυ A: μάλα C 15 κριθῶν C 25 δρόμων A: corr. Mus

- ἢ γλαφυρὸν οἶσθα τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων,
 φανερὸν ποιήσον τοῦτο τῷ διδασκάλῳ.
 νῦν τὴν ἀπόδειξιν τῆς τέχνης αἰτῶ σ' ἐγώ.
- 5 εἰς πολεμίαν ἄγω σε· θαρρῶν κατὰ τρεχε,
 ἀριθμῷ διδώσι τὰ κρέα καὶ τηροῦσί σε. 5
 τακερὰ ποιήσας ταῦτα καὶ ζέσας σφόδρα
 τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὡς λέγω σοι, σύγγεον.
 ἰχθὺς ἄδρὸς πάρεστι· τάντός ἐστι σά.
- 10 κὰν τέμαχος ἐκκλίνης τι, καὶ τοῦτ' ἐστὶ σόν,
 εἰς ἂν ἐνδον ᾧμεν· ὅταν ἔξω δ', ἐμόν. 10
 ἐξαιρέσεις καὶ τᾶλλα τὰκόλουθ' ὅσα
 οὔτ' ἀριθμὸν οὔτ' ἔλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει,
 περικόμματος δὲ τάξιν ἢ θέσιν φέρει,
- 15 εἰς αὔριον σὲ κάμει ταῦτ' εὐφρανάτω.
 λαφυροπόλῃ παντάπασι μεταδίδου, 15
 τὴν ἀρόδου ἵν' ἔχῃς τῶν θυρῶν εὐνουστέραν·
 τί δεῖ λέγειν με πολλὰ πρὸς συνειδότα;
 ἐμὸς εἰ μαθητῆς, σὸς δ' ἐγὼ διδάσκαλος.
- 20 μέμνησὸ τῶνδε καὶ βάδιζε δεῦρ' ἅμα.
 f 28. πάντων οὖν ἡμῶν ἐπαινεσάντων τὸν μάγειρον 20
 ἐπὶ τε τῷ ἐτοίμῳ τῶν λεγομένων καὶ τῇ τῆς τέχνης
 περιεργίᾳ ὁ καλὸς ἡμῶν ἐστιάτωρ Λαορῆνσιος· καὶ
 πόσῳ κάλλιον, ἔφη, τὰ τοιαῦτα ἐκμανθάνειν τοὺς
 μαγείρους ἢ ἅπερ παρὰ τινι τῶν πολιτῶν ἡμῶν, ὃς
 ὑπὸ πλούτου καὶ τρυφῆς τοὺς τοῦ θανμασιωτάτου 25
 Πλάτωνος διαλόγους ἠνάγκαζεν ἐκμανθάνοντας τοὺς
 382 μαγείρους φέροντάς τε τὰς λοπάδας ἅμα λέγειν (Tim.

5 τηρουσῆσε A 6 τὰ κρέα A: corr. Cas 9 ἐκκλίνης
 suspectum 10 ὅταν δ' ἔξω A: corr. Schw 12 οὐδὲ ἀριθμὸν
 A: corr. Di 14 εὐφρανα τῷ A: corr. Grot, sed praestat
 ταῦτά γ' εὐφρανεῖ, ut τῷ ad versum seq. pertineat 15 velut
 τῷ δ' αὖ θυρωρῷ 26 ἐκμανθάνειν Wilam

p. 17a) 'εἷς, δύο, τρεῖς· ὁ δὲ δὴ τέταρτος ἡμῖν, ᾧ φίλε
 Τίμαιε, ποῦ τῶν γῆδ'ς μὲν δαιτυμόνων, τὰ νῦν δ' ἐστια-
 τόρων;' ἔπειτ' ἄλλος ἀπεκρίνατο 'ἀσθένειά τις αὐτῷ
 ξυνέπεσεν, ᾧ Σώκρατες.' διεξήρχοντό τε τοῦ διαλόγου
 5 τὰ πολλὰ τὸν τρόπον τοῦτον, ὡς ἄχθεσθαι μὲν τοὺς
 εὐωχομένους, ὑβρίζεσθαι δὲ τὸν πάνσοφον ἐκείνον
 ἄνθρωπον ὀσημέραι, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς τῶν κα-
 θαρείων ἐξόμνησθαι τὰς παρ' ἐκείνων ἐστιάσεις. οἱ
 δὲ ἡμέτεροι οὗτοι ἅμα ἴσως ταῦτ' ἐκμανθάνοντες οὐκ
 10 ὀλίγην ὑμῖν θυμηδίαν παρέχουσιν.' καὶ ὁ παῖς ἐπὶ b
 τῇ μαγειρικῇ σοφίᾳ ἐπαινεθεὶς 'τί τοιοῦτον εὐρήκασιν,
 ἔφη, ἢ εἰρήκασιν οἱ πρὸ ἐμοῦ; ἢ ἐπιμετροὺς ἐμαυτὸν
 ἄγω οὐ μεγαλαυχούμενος ἐπ' ἐμαυτῷ; καίτοι καὶ ο
 πρῶτος τῶν τὸν Ὀλυμπίασιν ἀγῶνα ἀναδησαμένων
 15 Κόροιβος ὁ Ἥλειος μάγειρος ἦν καὶ οὐχ οὕτως ἀγκύλ-
 λετο ἐπὶ τῇ τέχνῃ ὡς ὁ παρὰ Στράτῳ μάγειρος
 ἐν τῷ Φοινικίδῃ, περὶ οὗ τοιαῦτα λέγει ὁ μεμισθω-
 μένος (IV 545 M).

29. σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον εἰς τὴν οἰκίαν
 20 εἶληφ'. ἀπλῶς γὰρ οὐδὲ ἐν μὰ τοὺς θεοὺς c
 ὄσ' ἂν λέγη συνίημι· καινὰ δῆματα
 πεπορισμένος πάρεστιν. ὡς εἰσῆλθε γάρ,
 5 εὐθύς μ' ἐπηρώτησε προσβλέψας μέγα
 'πόσους κέκληκας μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; λέγε.'
 25 ἐγὼ κέκληκα μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; χολᾶς.
 τοὺς δὲ μέροπας τούτους με γινώσκειν δοκεῖς;
 οὐδεὶς παρέσται. τοῦτο γὰρ νῆ τὸν Δία

7 ἄνθρωπον del. ζ, fort. recte 7. 8 καθαρῶν A: corr.
 C 12 ἐπὶ μετροῖς Cas, vix graece 21 ὄσ' A, sed o ex ω
 correctum, ὄσ' C: ὦν Dobr cf. p. 659 b, ubi ὦν λέγει corrupte
 A κενά AC: corr. p. 659 26 delendum putat Wilam

- d 10 ἐστὶ κατάλοιπον μέροπαρ ἐπὶ δειπνον καλεῖν.
 'οὐδ' ἄρα παρέσται δαιτυμῶν οὐδεὶς ὄλωρ;' 5
 οὐκ οἶομαί γε Δαιτυμῶν. ἐλογιζόμεν·
 ἤξει Φιλῖνορ, Μοσχίαν, Νικήρατορ,
 ὁ δεῖν', ὁ δεῖνα' κατ' ὄνομα ἀνελογιζόμεν·
- 15 οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖρ οὐδὲ εἷρ μοι Δαιτυμῶν.
 οὐδεὶρ παρέσται, φημί. 'τί λέγειρ; οὐδὲ εἷρ;' 5
 σφόδρ' ἠγανάκτηρ ὥσπερ ἠδικημένος,
 εἰ μὴ κέκλημα Δαιτυμόνα. καινὸν πάνν.
- e 'σὺν ἄρα θύειρ ἐρυσίχθον;' οὐκ, ἔφηρ ἐγώ. 10
 20 'βοῦν δ' εὐρυμέτωπον;' οὐ θύω βοῦν, ἄθλιε.
 'μῆλα θυσιάζειρ ἄρα;' μὰ Δί' ἐγώ μὲν οὐ,
 οὐδέτερον αὐτῶν, προβάτιον δ'. 'οὔκουν, ἔφηρ,
 τὰ μῆλα πρόβατα;' <μῆλα πρόβατ';> οὐ μανθάνω
 τούτων οὐδὲν οὐδὲ βούλομαι. 15
- 25 ἀγροικότερόρ εἰμ'. ὦσθ' ἀπλῶρ μοι διαλέγου.
 f "Ὀμηρον οὐκ οἶσθα λέγοντα;' καὶ μάλα 10
 ἐξῆν ὁ βούλοιτ', ὃ μάγειρ', αὐτῷ λέγειν.
 ἀλλὰ τί πρὸρ ἡμῶρ τοῦτο, πρὸρ τῆρ Ἑστίας;
 'κατ' ἐκείνον ἤδη πρόσσεχε καὶ τὰ λοιπά μοι.' 20
- 30 'Ὀμηρικῶρ γὰρ διανοεῖ μ' ἀπολλύναι;
 'οὔτω λαλεῖν εἶσθα.' μὴ τοίνυν λάλει
 οὔτω παρ' ἔμοιγ' ὦν. 'ἀλλὰ διὰ τὰρ τέτταραρ
 383 δραχμάρ ἀποβάλω, φησί, τὴν προαίρεσιν;
 τὰρ οὐλοχύταρ φέρε δεῦρο.' τοῦτο δ' ἐστὶ τί; 25
- 35 'κριθαί.' 'τί οὖν, ἀπόπληκτε, περιπλοκάρ λέγειρ;
 'πηγὸρ πάρεσται;' πηγὸρ; οὐχὶ λαικάσει,

2 οὐδὲ εἷρ AC 7 οὐδὲ εἷρ παρέσται AC 9 δαιτυμόναρ
 AC: corr. ε 10 σὺν Wilam: οὐδ' AC θύει A: corr. C 14
 suppl. Cobet 17 Ὀμηρορ C οἶσθα AC: οἶσθαρ Di, fort. Ὀμηρορ,
 οὐκ οἶσθ', ἔλεγε ταῦτα 18 βούλει τω A: corr. Cas et Coraes
 21 διανοῆ C 27 λεκασ εἰ A: corr. Coraes

ἐρεῖς σαφέστερόν θ' ὃ βούλει μοι λέγειν;
 ἄτασθαλός γ' εἶ, πρέσβυ, φησ'. ἄλας φέρε.
 τοῦτ' ἔστι πηγός; ἀλλὰ δεῖξον χέρονίβα.'

40 παρῆν. ἔθνευ, ἔλεγεν ἄλλα ῥήματα

5 τοιαῦθ' ἃ μὰ τὴν Γῆν οὐδὲ εἰς ἤκουσεν ἄν,
 μίστυλλα, μοίρας, δίπτυχ', ὄβελους, ὥστε με b
 τῶν τοῦ Φιλητᾶ λαμβάνοντα βιβλίων
 σκοπεῖν ἕκαστα τί δύναται τῶν ῥημάτων,

45 πλὴν ἰκέτευον αὐτὸν ἤδη μεταβαλεῖν

10 ἀνθρωπίνως λαλεῖν τε. τὸν δ' οὐκ ἄν ταχῶς
 ἐπεισεν ἢ Πειθῶ μὰ τὴν Γῆν οἶδ' ὅτι.

30. περίεργον δ' ἔστιν ὡς ἀληθῶς τὸ πολὺ τῶν μα-
 γείρων γένος περὶ τε τὰς ἱστορίας καὶ τὰ ὀνόματα.
 λέγουσι γοῦν αὐτῶν οἱ λογιώτατοι ῥόνου κινήσης

15 ἔγγιον' καὶ περιῆλθον Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην'. ἐπιτι- c
 μῶντες δέ τινα φασιν μὴ δεῖν τὸν Οἰνέα Πηλέα ποιεῖν.
 ἐγὼ δὲ ἕνα τῶν ἀρχαίων μαγείρων τεθαύμακα πείρα
 τῆς τέχνης ἧς εἰσηγήσατο ἀπολαύσας. παράγει δ' αὐτὸν
 Ἄλεξις ἐν Λέβητι λέγοντα τάδε (II 341 K):

20 ἦψε, μουδόκει,
 πνικτόν τι ὄψον δελφάκειον, ΓΑ. ἠδύ γε.

Α. ἔπειτα προσκέκρικε. ΓΑ. μηδὲν φροντίσης·
 ἰάσιμον γὰρ τὸ πάθος ἔστι. Α. τῶ τρόπῳ;

5 ΓΑ. ὄξος λαβῶν ἦν εἰς λεκάνην τιν' ἐγγέας d
 25 ψυχρόν, ξυμῆεις, εἶτα θερμὴν τὴν χύτραν
 εἰς τοῦξος ἐνθῆς· διάπυρος γὰρ οὗσ' ἔτι
 ἔλξει δι' αὐτῆς νοτίδα καὶ ζυμουμένην

1 fort. σαφέστερόν τ' ἐρεῖς 7 φιλτα Α: corr. Mus fort.
 βιβλίον 8 ἕκαστον Cob 9 ἰκετευῶν Α: corr. Pors 10
 τάχα Mein 20 μοι δοκεῖ Α: corr. Hirschig 21 τιν' ὄψον
 δελφάκειον Α: corr. Di, ὄψον τι πνικτόν Kock 26 ἐνθῆεις Α:
 corr. Dobr

- ὥσπερ κίσηρις λήψεται διεξόδους
 10 σομφάς, δι' ὧν την ὑγρασίαν ἐκδέξεται·
 τὰ κρέα δ' ἔσται τ' οὐκ ἀπεξηραμμένα,
 ἔγγυλα δ' ἀτρεμεὶ καὶ δροσῶδη τὴν σχέσιν.
 Α. Ἄπολλον, ὡς ἰατρικῶς. ὦ Γλανκία, 5
 e ταυτὶ ποιήσω. ΓΑ. καὶ παρατίθει γ' ἀντά, παῖ,
 15 ὅταν παρατιθῆς, μανθάνεις, ἐψυγμένα.
 ἀτμὶς γὰρ οὕτως οὐχὶ προσπηθήσεται
 ταῖς ῥίσιν, ἀλλ' ἄνω μάλ' εἶσι καταφαγῶν.
 Α. πολλῶ γ' ἀμείνων, ὡς ἔοικας, ἦσθ' ἄρα 10
 λογογράφος ἢ μάγειρος. ὁ λέγεις οὐ λέγεις·
 20 τέχνην δ' ὄνειδίξεις.
 31. καὶ μαγείρων μὲν ἄλλοι, ἄνδρες δαιταλεῖς, μὴ καὶ
 f τις αὐτῶν τὰ ἐκ Δυσκόλου Μενάνδρου βρενθυόμενος
 λαρυγγίση τάδε (IV 108 M)· 15

οὐδὲ εἶξ

- μάγειρον ἀδικήσας ἀθῶος διέφυγεν·
 ἱεροπορεπῆς πῶς ἔστιν ἡμῶν ἡ τέχνη.
 ἐργὸ δ' ὑμῖν, κατὰ τὸν ἠδιστον Δίφιλον (II 570 K),
 παρατίθημ' ὀλοσχερῆ 20
 ἄρν' ἐς μέσον σύμπτυκτον, ὠνθυλευμένον,
 χοιρίδια περιφόρινα κρομβώσας ὄλα,
 δούρειον ἐπάγω χῆνα τῷ φυσῆματι.
 384 32. ΧΗΝ. περιενεχθέντων δὲ τούτων καὶ ἄλλων
 χηνῶν περιπτῶς ἐσκευασμένων ἔφη τις ὅτι χῆνες 25

2 εἰσδέξεται Mein 3 τὰ κρέ' ηδὲ' ἔσται κοῦν Iac 4
 ἐγγυλα A 9 ἀνωμαλίσει corr. Scaliger fort. εἶσι κατ' ὄροφῆν
 vel ἀτμὸς (Schw) — εἶσι διαλαθῶν 10 πολλῶν τ' A: corr.
 Cas 22 περιφορεῖνα A: corr. Di 23 δούρειον A intellege
 anserem ita tumidum (i. e. saginatum) ut anser Troianus (i. e.
 aliis inclusis animalibus gravidus, cf. Macrob. sat. 3, 13, 13)
 esse videatur

σιτευτοί'. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς 'ὁ δὲ σιτευτὸς χῆν παρὰ
 τίνι;' πρὸς ὃν ὁ Πλούταρχος· 'Θεόπομπος μὲν
 ἔφη ὁ Χίτος ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς (FHG I 281) κἀν τῇ
 τρισκαιδεκάτῃ δὲ τῶν Φιλιππικῶν Ἀγησιλάῳ τῷ Λά-
 5 κωνι εἰς Αἴγυπτον ἀφικομένῳ πέμψαι τοὺς Αἴγυπτίους
 χῆνας καὶ μὸσχους σιτευτούς. καὶ Ἐπιγένης δ' ὁ
 κωμωδιοποιὸς ἐν Βάκχαις φησὶν (II 417 K)·

ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆνα ἔτρεφέν μοι λαβῶν
 σιτευτόν.

10 καὶ Ἀρχέστρατος ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ ποιήματι b
 (fr. 58 R)·

[ὥς] καὶ σιτευτὸν χηνὸς ὁμοῦ σκευάζε νεοττόν,
 ὅπτεν ἀπλῶς καὶ τόνδε.

σὺ δὲ ἡμῖν, ᾧ Οὐλπιανέ, δίκαιος εἰ λέγειν, ὁ περὶ
 15 πάντων πάντας ἀπαιτῶν, ποῦ μνήμης ἤξιόταται παρὰ
 τοῖς ἀρχαίοις τὰ πολυτελῆ ταῦτα τῶν χηνῶν ἦπατα.
 ὅτι γὰρ χηνοβοσκούς οἶδασι μάρτυς Κρατίνος ἐν
 Διονυσιαλέξανδρῳ λέγων (I 28 K)· 'χηνοβοσκοί, βου-
 κόλοι.' Ὅμηρος δὲ καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς
 20 εἴρηκεν (ο 161)· 'αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων.' καὶ (ο 174)·
 ὥς ὕδρι χῆν' ἦρπαξ' ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ. c
 καὶ (τ 536)·

χῆνές μοι κατὰ οἶκον εἰκόσι πυρὸν ἔδουσι
 ἐξ ὕδατος.

25 χηνεῖων δὲ ἡπάτων (περισπούδαστα δὲ ταῦτα κατὰ
 τὴν Ῥώμην) μνημονεύει Εὐβουλος ἐν Στεφανονπόλει
 λέγων οὕτως (II 199 K)·

8. 9 χῆνα σιτευτὸν λαβῶν | ἔτρεφέ με Di, fort. ἀνέτρεφέ μοι
 12 ὥς del, Schw σιτευτοῦ A: corr. Ribb σκευάζει A: corr.
 Schw 20 ἀργῖν χῆνα A 24 debebant plura exscribi ut
 genus masculinum appareret 26 εὐπόλις A: corr. Cas στε-
 φανοπώλει A

εἰ μὴ σὺ χηνὸς ἦπαρ ἢ ψυχὴν ἔχεις·

33. ἦσαν δὲ καὶ ἡμίκραιραι πολλαὶ δελφάκων.
μνημονεύει δ' αὐτῶν Κρωΐβυλος ἐν Ψευδουποβολιμαίῳ
(IV 568 M)·

d εἰσῆλθεν ἡμίκραιρα τακερὰ δέλφακος.

B. ταύτης μὰ τὸν Δί' οὐχὶ κατέλιπον λέγα
οὐδέν.

μετὰ δὲ ταῦτα ὁ καλούμενος κρεωκάκκαβος. κρέα δ'
ἐστὶ ταῦτα συγκεκομμένα μεθ' αἵματος καὶ λίπους ἐν
ζωμῶ γεγλυκασμένα. λέγειν δὲ οὕτως Ἀριστοφάνης
<φησὶν> ὁ γραμματικὸς (p. 219 N) Ἀχαιοῦς', ὁ Μυρ-
τίλος ἔφη. Ἀντικλείδης δ' ἐν ἡ' Νόστῳ (fr. 8 M)
'ἐν δέλπῳ, φησὶν, μελλόντων Χίων ὑπ' Ἐρυθραίων
e ἐξ ἐπιβουλῆς ἀναιρεῖσθαι μαθὼν τις τὸ μέλλον γί-
νεσθαι ἔφη·

ᾧ Χιοί, πολλὴ γὰρ Ἐρυθραίους ἔχει ὕβρις·

φεύγετε δειπνήσαντες ὑὸς κρέα μηδὲ μένειν βοῦν·

ἀναβράστῳ δὲ κρεῶν μνημονεύει Ἀριστομένης
Γόησιν οὕτως (I 691 K)· καὶ ὄρχεις ἦσθιον, οὐς
καὶ νεφροὺς ἐκάλουν· Φιλιππίδης ἐν τῇ Ἀνανεώσει
Γναθαίνης τῆς ἐταίρας τὸ γαστρίμαργον ἐμφανίζων
λέγει (IV 468 M)·

ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἦκ' ὄρχεις φέρων

f πολλοῦς. τα μὲν οὖν γύναια τᾶλλ' ἠκνίζετο,

ἢ δ' ἀνδροφόνοσ Γνάθαινα γελάσασα

'καλοὶ γε, φησὶν, οἱ νεφροί, νῆ τὴν φίλην

Δήμητρα.' καὶ δὴ ἀρπάσασα κατέπιεν,

5 εἰσῆλθον A: corr. Cas 6 λέγα A: γ' ἐγὼ Mus, fort.
οὐκ ἔγωγ' ἂν κατέλιπον 11 φησὶν commode magis quam
necessario add. Cas 19 lacunam not. Di 24 ἠκνίζετο C
ἀκνίζετο superscr. η A 25 ἀναγελάσασ' ἄμα Mein

ὡσθ' υπτίους ὑπὸ τοῦ γέλωτος καταπεσεῖν.'

34. εἰπόντος δὲ καὶ ἄλλου ἡδιστα γερονέαι καὶ τὸν
μετὰ ὄξυλιπάρου ἀλεκτρούνα ὁ φιλεπιτιμητῆς Οὐλ-385
πιανὸς κατακείμενος μόνος, ὀλίγα δ' ἐσθίων καὶ
5 τηρῶν τοὺς λέγοντας ἔφη· 'ὄξυλιπάρου δὲ τί ἐστί;
πλὴν εἰ μὴ καὶ κόττανα ἡμᾶς καὶ λέπιδιν, τὰ πάτριά
μου νόμιμα βρώματα, ὀνομάζειν μέλλετε'. καὶ ὃς
'Τιμοκλῆς, ἔφη, ὁ κωμικὸς ἐν Δακτυλίῳ μέμνηται
τοῦ ὄξυλιπάρου λέγων οὕτως (II 451 K).

10 γαλεοὺς καὶ βατίδας ὄσα τε τῶν γενῶν
ἐν ὄξυλιπάρῳ τρίμματι σκευάζεται.
ἀκρολιπάρους δὲ τινὰς ἀνθρώπους κέκληκεν Ἄλεξις b
ἐν Πονήρῳ οὕτως (II 368 K).

ἀκρολίπαροι, τὸ δ' ἄλλο σῶμ' ὑπόξυλον.
15 παρατεθέντος δὲ ποτε καὶ ἰχθύος μεγάλου ἐν ὀξάλμῃ
καὶ εἰπόντος τινὸς ἡδιστον εἶναι ὀφάριον πᾶν τὸ ἐν
ὀξάλμῃ παρατιθέμενον, συναγαγὼν τὰς ὀφρῦς ὁ τὰς
ἀκάνθας ἀγέλων Οἴλιπιανὸς 'ποῦ κεῖται, ἔφη,
ὀξάλμη; ὀφάριον γὰρ παρ' οὐδενὶ τῶν ζώντων λεγό-
20 μενον οἶδα.' οἱ μὲν οὖν πολλοὶ μακρὰ χαιρεῖν εἰπόντες
αὐτῷ ἐδείκνουν, τοῦ Κυνούλκου τὰ ἐξ Ἀύρωῦν Μετα-
γένους ἀναφανήσαντος (I 705 K).

ἀλλ', ὦ γαθέ, δειπνώμεν, κᾶπειτά με πᾶν c
ἐπερωτᾶν
15 ὅ τι ἂν βούλῃ· νῦν γὰρ πεινῶν δεινωῶς πῶς εἰμ'
ἐπιλήσμων.
καὶ ὁ Μυρτίλος ἡδέως πῶς συναπογραφόμενος αὐτῷ,

2 fort. ἄλλα ἡδιστον Schw 4 μόνον opinor 6 ἑμεῖς
(pro ἡμᾶς) Cas, ἡμῖν Schw κόττα καὶ λεπίδι III p. 119b 7 ὃς
Wilam: ὁ A 14 ὑπόξυλοι Mein 20 μακρὰν A: corr. K
23 πρῶτον post δειπνώμεν add. Pors πᾶν Cob: πάντ' AC 25
δεινός A: corr. C 27 rectius ὁ δὲ Μυρτίλος

ἵνα μηδενὸς μεταλαμβάνῃ, ἀλλὰ πάντα λαλῆ, ἔφη
 Ἐκρατῖνος ἐν Ὀδυσσεῦσιν εἶρηκε τὴν ὀξάλμην διὰ
 τούτων (I 58 K)

ἀνθ' ὧν πάντας ἔλων ὑμᾶς ἐρίφρας ἐταίρους,
 φρυξας, ἐψήσας κάπανθρακίσας, ὀπήσας,
 d εἰς ἄλμην τε καὶ ὀξάλμην κατ' ἐς σκοροδάλμην
 χλιερὸν ἐμβάπτων, ὃς ἂν ὀπτότατός μοι ἀπάντων
 ε ὑμῶν φαίνεται, κατατρώξομαι, ὃ στρατιῶται.
 καὶ Ἀριστοφάνης Σφηξίν (830)

ἀποφυσήσας

εἰς ὀξάλμην ἐμβαλε θεομήν.

35. ὀψάριον δὲ τῶν μὲν ζώντων ἡμεῖς λέγομεν, ἀτὰρ
 καὶ Πλάτων ἐπὶ τοῦ ἰχθύος ἐν Πεισάνδρῳ (I 627 K)

e ἤδη φαγῶν τι πάποθ', οἷα γίνεται,
 ὀψάριον ἔκαμες καὶ προσέστη τοῦτό σοι;
 B. ἔγωγε πέρυσσι κάραβον φαγῶν.

Φερεκράτης Ἀντομόλοις (I 153 K)

τούψάριον τουτὶ παρέθηκέ τις ἡμῖν.

Φιλήμων Θεσαυρῷ (II 487 K)

οὐκ ἐστ' ἀληθὲς παραλογίσασθ' οὐδ' ἔχειν
 ὀψάρια χρηστά.

Μένανδρος Καρχηδονίῳ (IV 145 M)

ἐπιθυμιάσας τῷ Βορέᾳ λιβανίδιον

ὀψάριον οὐδὲν ἔλαβον· ἐψήσω φακῆν.

f καὶ ἐν Ἐφεσίῳ (IV 125 M)

ἐπ' ἀρίστῳ λαβὼν

ὀψάριον.

5 κατ' ἀνθρακίᾳς C καὶ ἐπανθρακίσας Pollux 6, 69 11
 θεομήν A 14 γίνεται A 16 ἐγὼ δὲ A: corr. Di 20
 παραλογίξασθ' Benti, non sufficit; fuit substantivum ante λογί-
 σασθαι 23 ἐπιθυμίας τῷ βορεαί· ἴδιον A: corr. Benti, κρεά-
 διον Dobr 24 οὐδὲ ἐν A

εἶτ' ἐπιφέρει·

τῶν ἰχθυοπωλῶν <ἀριῶς> τις τετάρων
δραχμῶν ἐπώλει κωβιούς.

Ἀναξίλας Ἰακίνθῳ πορνοβοσκῷ (II 273 K)·

5 ἐγὼ δ' ἰὼν ὄψαριον ὑμῖν ἀγοράσω.

καὶ μετ' ὀλίγα·

σκεύαζε, παῖ, τοῦψαριον ἡμῖν.

τὸ δὲ ἐν Ἀναγύρω Ἀριστοφάνους (I 403 K)·

εἰ μὴ παραμυθῆ μ' ὄψαριούς ἐκάστοτε,

10 ἀντὶ τοῦ προσοψήμασιν ἀκούομεν. καὶ γὰρ Ἀλεξίς
ἐν Παννυχίδι περιθεῖς μαγείρῳ τὸν λόγον φησί 386
(II 361 K)·

θερμοτέροις χαιρεοῖς αἰεὶ

τοῖς ὄψαριούς ἢ τὸ μέσον ἢ κατωτέρω;

15 B. κατωτέρω. A. τί λέγεις σύ; ποδαπὸς οὐτοσί
ἄνθρωπος; οὐκ ἐπίστασαι ζῆν· ψυχρά σοι

5 ἅπαντα παραθῶ; B. μηδαμῶς. A. ζέοντα δέ;

B. Ἀπολλον. A. οὐκοῦν τὸ μέσον ἔστω. B. δηλαδῆ,
A. τοῦθ' ἕτερος οὐδεὶς τῶν ὁμοτέχνων μου ποιεῖ.

20 B. οὐκ οἶομ' οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ᾧν σὺ νῦν ποιεῖς. b
A. ἐγὼ δ' ἐρῶ ... τοῖς γὰρ ἐστιωμένοις

10 τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως.

B. σὺ πρὸς θεῶν ἔθυσας ... τὸν ἔριφον·

μὴ κόπτ' ἐμ', ἀλλὰ τὰ κρέα. A. παῖδες, παράγετε·

25 ὀπτάνιον ἔστιν; B. ἔστι. A. καὶ κάρνην ἔχει;

2 ἀριῶς add. ex p. 309 e 9 παραμύθημ' A: corr. Brunck
13 fort. χαιροῖς σύγ' ἂν 15 λέγεις δέσποτα πῶς A: corr.
Dobr, nisi quod fortasse ποταπὸς relinquendum 16 ἄνθρωπος
A: corr. Dobr 18 B. ante δηλαδῆ add. Mein 21 ἐγὼ δὲ
πρῶτος Mein, fort. ἐγὼ δ' ἐρῶ σοι· 23 addendum ἦδη vel οἶμαι
24 κόπτει με A 25 παῖδες (sic iterum) ὀπτάνειον A: corr. Schw

B. δηλονότι. A. μή μοι δῆλον, ἀλλ' ἔχει κάπνῃν;
 c 15 B. ἔχει. A. κακόν, εἰ τύφουσαν. B. ἀπολεῖ μ' οὔτοςί.
 36. ταῦτά σοι παρ' ἡμῶν τῶν ζώντων, ὀλβιογάστορ
 Οὐλπιανέ, ἀπεμνημόνευσα. καὶ σὺ γάρ, ὡς ἔοικε, μετ'
 ἐμοῦ κατὰ τὸν Ἄλεξιν οὐδενὸς ἐμψύχου μεταλαμβά-
 νεις, ὅς φησιν ἐν Ἀτθίδι τάδε (Π 308).

ὁ πρῶτος εἰπὼν ὅτι σοφιστῆς οὐδὲ εἷς
 ἐμψυχον οὐδὲν ἐσθίει σοφός τις ἦν.
 ἐγὼ γάρ ἦκω νῦν ἀγοράσας οὐδὲ ἐν
 d ἐμψυχον· ἰχθῦς ἐπριάμην τεθνηκότας 1
 5 μεγάλους, κρεάδι' ἀρνὸς ἐσθίειν πίονος,
 οὐ ζῶντος· οὐχ οἷόν τε γάρ. τί ἄλλο; ναί,
 ἡπάτιον ὀπτὸν προσέλαβον. τούτων ἐὰν
 δεῖξῃ τις ἢ φωνήν τι ἢ ψυχὴν ἔχον,
 ἀδικεῖν προσομολογῶ παραβαίνων τὸν νόμον. 1
 ἐπὶ τούτοις οὖν ἔασον ἡμᾶς δειπνεῖν. ἰδοὺ γάρ, ἕως
 πρὸς σὲ διαλέγομαι, καὶ οἱ ΦΑΣΙΑΝΙΚΟΙ παραπεπλεύ-
 κασιν ὑπεριδόντες ἡμᾶς διὰ τὴν ἀκαιρὸν σου γλωσ-
 e σαργίαν.' ἄλλ' ἦν ἐμοὶ εἶπης', ἔφη ὁ Οὐλπιανός,
 'διδάσκαλε Μυρτίλε, ὁ ὀλβιογάστωρ σοι πόθεν καὶ εἰ 2
 φασιανικῶν τις ὀρνίθων μέμνηται τῶν παλαιῶν, ἐγὼ
 σοι ἦρι μάλ' οὐκ <ἐφ'> Ἑλλήσποντον πλεύσας (Hom. I
 360), ἀλλ' εἰς τὴν ἀγορὰν πορευθεὶς ὠνήσομαι φασιανι-
 κόν, ὃν συγκατέδομαί σοι.' 37. καὶ ὁ Μυρτίλος ἐπὶ
 ταύταις, ἔφη, ταῖς συνθήκαις λέγω. τοῦ μὲν ὀλβιο- 2
 γάστωρος Ἄμφις μέμνηται ἐν Γυναικομανίᾳ οὐτῶσι
 λέγων (Π 238 K).

1. 2 personas not. Kockii fratres 7 nemo qui quidem
 vere sophista dici possit 9 οὐδὲν A 11 ἐσθίειν AC: ἔστιν
 Schw, fort. ἐφθὰ coll. v. 13 15 καὶ παραβαίνειν A: corr. K
 18. 19 γλωσσαργίαν A: corr. K 22 ἐφ' add. Mein

Εὐρύβατε κνισολοίχε, . . οὐκ ἔσθ' ὄπως
οὐκ ὀλβιογάστρω εἶ σύ.

φασιανικοῦ δὲ ὄρνιθος ὁ ἠδίστος Ἀριστοφάνης ἐν *f*
δράματι Ὅρνισιν. Ἀττικοὶ δ' εἰσὶ δύο πρεσβῦται ὑπὸ
5 ἀπραγμοσύνης πόλιν ζητοῦντες ἐν ἧ κατοικήσουσιν
ἀπράγμονα· καὶ αὐτοῖς ἀρέσκει ὁ βίος ὁ μετ' ὀρνίθων.
ἔρχονται οὖν ὡς τοὺς ὄρνιθας καὶ αἰφνίδιον αὐτοῖς
ἐπιπάντος ἐνὸς τῶν ὀρνίθων ἀγρίου τὴν ὄψιν, δεί-
σαντες ἑαυτοὺς παραμυθούμενοι λέγουσι τὰ τ' ἄλλα
10 καὶ τάδε (v. 67)·

387

ὄδι δὲ δὴ τίς ἐστὶν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;

B. Ἐπικεχοδῶς ἔγωγε φασιανικός.

καὶ τὸ ἐν Νεφέλαις δὲ ἐπὶ τῶν ὀρνίθων ἔγωγε ἀκούω
καὶ οὐκ ἐπὶ ἵππων ὡς πολλοί (v. 109)·

15 τοὺς φασιανούς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.
δύναται γὰρ ὁ Λεωγόρας καὶ ἵππους τρέφειν καὶ ὄρνεις
φασιανούς. κωμωδεῖται γὰρ ὁ Λεωγόρας ὡς γαστρί-
μαργος ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Περιαλγεῖ (I 629 K). Μνη-
σίμαχος δ' ἐν Φιλίππῳ (εἰς δὲ καὶ οὗτός ἐστι <τῶν>
20 τῆς μέσης κωμωδίας ποιητῶν) φησί (II 442 K)·

καὶ τὸ λεγόμενον,

b

σπανιώτερον πάρεστιν ὀρνίθων γάλα
καὶ φασιανὸς ἀποτετιλμένος καλῶς.

Θεόφραστος δὲ ὁ Ἐρέσιος, Ἀριστοτέλους μαθητῆς,
25 ἐν τῇ γ' περὶ ζῴων (fr. 180 W) μνημονεύων αὐτῶν
οὕτωςί πως λέγει· 'ἐστὶ δὲ καὶ τοῖς ὄρνισι τοιαύτη
διαφορὰ· τὰ μὲν γὰρ βαρέα καὶ μὴ πτητικά, καθάπερ
ἄτταγῆν, πέρδιξ, ἀλεκτροῦν, φασιανός, εὐθύς βαδι-
στικά καὶ δασέα.' καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ὀρνίθῳ ζῴων

1 χαῖρ' suppl. Mein 11 ὄδε δὴ A 12 ἐπεὶ κεχοδῶς A
19 τῶν add. Mus 22 τάλια A 27 βραχέα A: corr Dalec

ιστορίας γράφει τάδε (p. 633a 29)· 'εἰσὶ δὲ τῶν ὀρνίθων
 οἱ μὲν κονιστικοί, οἳ δὲ λουῦνται, οἳ δὲ οὔτε κονιστι-
 κολ οὔτε λουῦνται. ὅσοι δὲ μὴ πτητικοί, ἀλλ' ἐπίγειοι,
 κονιστικοί, οἷον ἀλεκτορίς, πέρδιξ, ἀταγὴν, φασιανός,
 κορυδαλλός.' μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Σπεύσιππος 5
 ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων. φασιανὸν δὲ οὔτοι κεκλήκασιν
 αὐτὸν καὶ οὐ φασιανικόν. 38. Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ
 Κνίδιος ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν Εὐρωπαϊ-
 κῶν (FHG III 194) περὶ τοῦ Φάσιδος ποταμοῦ τὸν λόγον
 ποιούμενος γράφει καὶ ταῦτα· 'πλήθος δ' ὀρνίθων 10
 τῶν καλουμένων φασιανῶν φοιτᾷ τροφῆς χάριν πρὸς
 τὰς ἐμβολὰς πῶν στομάτων.' Καλλιξενος δ' ὁ Ῥόδιος
 ἐν τετάρτῃ περὶ Ἀλεξανδρείας (FHG III 65) διαγράφων
 τὴν γενομένην πομπὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πτολεμαίου
 τοῦ Φιλαδέλφου καλουμένου βασιλέως ὡς μέγα θαῦμα 15
 περὶ τῶν ὀρνίθων τούτων οὕτως γράφει· 'εἴτα ἐφέ-
 ροντο ἐν ἀγγείοις ψιττακοὶ καὶ ταῦ καὶ μελεαγρίδες
 καὶ φασιανοὶ καὶ ὄρνιθες Αἰθιοπικοὶ πλήθει πολλοί.'
 Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ Ἀριστοφάνειος ἐν ταῖς ἐπιγραφο-
 μέναις Ὀψαρτυτικαῖς Γλώσσαις καὶ Πάμφιλος ὁ Ἀλεξ- 20
 ανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων καὶ γλωσσῶν Ἐπαί-
 νετον παρατίθεται λέγοντα ἐν τῷ Ὀψαρτυτικῷ ὅτι ὁ
 φασιανός ὄρνις τατύρας καλεῖται. Πτολεμαῖος δ' ὁ
 Εὐεργέτης ἐν δευτέρῳ ὑπομνημάτων (FHG III 186) τέ-
 ταρόν φησιν ὀνομάζεσθαι τὸν φασιανὸν ὄρνιν. τοσαῦτά 25
 σοι περὶ τῶν φασιανικῶν ὀρνίθων ἔχων λέγειν, οὓς
 ἐγὼ διὰ σὲ ὥσπερ οἱ πυρέσσοντες περιφερομένους
 εἶδον. σὺ δὲ κατὰ τὰς συνθήκας ἂν μὴ αὔριον ἀπο-

12 ἐμβολὰς A: corr. C tum scrib. Καλλιξενος 17 ταῖς
 A ταῖς V p. 201 b: corr. Schw 19 ἀριστοφάνειος A 24 ἐν
 τῷ δωδεκάτῳ XIV p. 654c 24. 25 τέταρτον A: corr. p. 654c
 26. 27 haec mutilata 27 παραφερομένους Cas coll. p. 386 d

δῶς τὰ ὁμολογημένα, οὐκ ἔξαπατήσεως δημοσίᾳ σε γράψομαι, ἀλλὰ τὸν Φᾶσιν οἰκίησοντα ἀποπέμψω, ὡς f Πολέμων ὁ περιηγητῆς Ἴστρον τὸν Καλλιμάχειον συγγραφέα εἰς τὸν ὁμῶνυμον κατεπόντου ποταμὸν
5 (fr. 54 Pr).

39. ΑΤΤΑΓΑΣ. Ἀριστοφάνης Πελαγοῖς (1504 K)

ἄτταγᾶς ἤδιστον ἔψειν ἐν ἐπινικίοις κρέας.

Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύνδιός φησιν (Rose Arist. ps. p. 293)
ὅτι μικρῶ μὲν μείζων ἐστὶ πέρδικος, ὅλος δὲ κατὰ
10 γραφος τὰ περὶ τὸν νῶτον, κεραμεοῦς τὴν χροάν,
ὑποπυρρῶζων μᾶλλον. θηρεύεται δ' ὑπὸ κυνηγῶν διὰ
τὸ βάρος καὶ τὴν τῶν πτερῶν βραχύτητα. ἐστὶ δὲ³⁸⁸
κουστικὸς πολύτεκνός τε καὶ σπερμολόγος. Σωκρά-
της δ' ἐν τῷ περὶ ὄρων καὶ τόπων καὶ πυρὸς καὶ
15 λίθων ἐκ τῆς Ἀυδίας μετακομισθέντες, φησὶν, εἰς
Ἀἴγυπτον οἱ ἄτταγαὶ καὶ ἀφεθέντες εἰς τὰς ὕλας ἕως
μὲν τινος ὄρυγος φωνὴν ἀφίεσαν, ἐπεὶ δὲ τοῦ πο-
ταμοῦ κοίλου ὀρέντος λιμὸς ἐγένετο καὶ πολλοὶ τῶν
κατὰ τὴν χώραν ἀπάλλυντο, οὐ διέλιπον σαφέστερον
20 τῶν παίδων τῶν τρανοτάτων ἕως νῦν λέγοντες ἑτρίς
τοῖς κακούργοις κακά'. συλληφθέντες δὲ οὐ μόνον
οὐ τιθασεύονται, ἀλλ' οὐδὲ φωνὴν ἔτι ἀφιᾶσιν. ἐὰν b
δὲ ἀφεθῶσι, φωνήεντες πάλιν γίνονται.' μνημονεύει
αὐτῶν Ἰππῶναξ οὕτως (fr. 36 B⁴).

25 οὐδ' ἄτταγᾶς τε καὶ λαγῶς διατρῶγων.

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισιν ἐν δ' Ἀχαρνεῦσιν
(v. 875) καὶ ὡς πλεοναζόντων αὐτῶν ἐν τῇ Μεγαρικῇ.

2 γράφομαι A: corr. Cas 3 ἱστορῶν τὸν A: corr. Mus
14 περὶ ὄρων vel ἀέρων Cas 16 ὕλας A: corr. Aelian n.
an. 15, 27 20 τρανοτάτων A: corr. Di 23 φωνάεντες A:
corr. C 25 καὶ σιλαγῶς A: corr. XIV p. 645c 27 Μεγαρικῇ
A: Βοιωτοῖς Arist

περισπῶσι δ' οἱ Ἀττικοὶ παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον τοῦ νομα. τὰ γὰρ εἰς ἄς λήγοντα ἐκτεταμένον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὅτε ἔχει τὸ ἄλφα παραλήγον, βαρύτερονά ἐστίν, οἶον ἀκάμας, Σακάδας, ἀδάμας. λεκτέον δὲ καὶ ἄτταγαῖ καὶ οὐχὶ ἄτταγῆνες. 5

40. ΠΟΡΦΥΡΙΩΝ. ὅτι καὶ τούτου Ἀριστοφάνης
 c (Δν. 707) μέμνηται δῆλον. Πολέμων δ' ἐν πέμπτῳ
 τῶν πρὸς Ἀντίγονον καὶ Ἀδαῖον (fr. 59 Pr) πορφυρίωνά
 φησι τὸν ὄρνιν διαιτώμενον κατὰ τὰς οἰκίας τὰς
 ὑπάνδρους τῶν γυναικῶν τηρεῖν πικρῶς καὶ τοιαύτην 10
 ἔχειν αἰσθησιν ἐπὶ τῆς μοιχευομένης, ὥσθ' ὅταν τοῦθ'
 ὑπονοήσῃ προσημαίνει τῷ δεσπότῃ, ἀγγόνη τὸ ζῆν
 περιγράψας. οὐ πρότερόν τε, φησί, τροφῆς μετα-
 λαμβάνει, εἰ μὴ περιπατήσῃ τόπον τινὰ ἐξευρῶν ἑαυτῷ
 ἐπιτήδειον· μεθ' ὃ κονισάμενος λούεται, εἶτα τρέφεται. 15
 Ἀριστοτέλης δὲ σχιδανόποδά φησιν (p. 290 B) αὐτὸν
 d εἶναι ἔχειν τε χρῶμα κυάνεον, σκέλη μακρὰ, φύγχος
 ἠργυμένον ἐκ τῆς κεφαλῆς φοινικοῦν, μέγεθος ἄλε-
 κτρονόου, στόμαχον δ' ἔχει λεπτόν· διὸ τῶν λαμβανο-
 μένων εἰς τὸν πόδα ταμιεύεται μικρὰς τὰς ψωμίδας. 20
 κάπτων δὲ πίνει. πενταδάκτυλός τε ὢν τὸν μέσον
 ἔχει μέγιστον. Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύνδιος ἐν β' περὶ
 τῆς τῶν πτηνῶν ἱστορίας Λίβυν εἶναι φησι τὸν ὄρνιν
 καὶ τῶν κατὰ τὴν Λιβύην θεῶν ἱερόν. ΠΟΡΦΥΡΙΣ.
 Καλλιμαχος δ' ἐν τῷ περὶ ὀρνίθων (fr. 100° 2 Schn) 25
 διεστάναι φησὶ πορφυρίωνα πορφυρίδος, ἰδίᾳ ἐκάτε-
 ρον καταριθμούμενος· τὴν τροφήν τε λαμβάνειν τὸν

2 ἐκτεταμένα C 4 σακάδας A: Ἀθάμας Eust. 854, 25
 14 περιπατήσῃ A: corr. C (i. e. ambulando) 15 μεθ' ὃν AC
 εἶτα lemma A: corr. Gesner, sed melius, puto, καθ' ὃν Wilam
 17 τε C: γε A 21 τετραδάκτυλος Rose 22 ὁ μυνδαῖος

πορφυρίωνα ἐν σκότῳ καταδύμενον, ἵνα μή τις αὐτὸν
 θεάσῃται. ἐχθραίνει γὰρ τοὺς προσιόντας αὐτοῦ τῆ
 τροφῇ. τῆς δὲ πορφυρίδος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν
 Ὅρουσιν μνημονεύει (v. 304). Ἴβυκος δὲ τινὰς λαθι-
 5 πορφυρίδας ὀνομάζει διὰ τούτων (fr. 8 B⁴). 'τοῦ μὲν
 πετάλοισιν ἐπ' ἀκροτάτοις ἰξάνοισι ποικίλαι πανέλοπες,
 αἰολόδειροι λαθιπορφυρίδες καὶ ἀλκύνες τανυσίπτε-
 ροι.' ἐν ἄλλοις δὲ φησιν (fr. 4).

αἰεὶ μ', ὦ φίλε θυμέ, τανύπτερος ὡς ὅκα πορφυρίς.

- 10 41. ΠΕΡΔΙΞ. τούτων πολλοὶ μὲν μέμνηται, ὡς
 καὶ Ἀριστοφάνης. τοῦ δὲ ὀνόματος αὐτῶν ἔνιοι f
 συστέλλουσι τὴν μέσσην συλλαβὴν, ὡς Ἀρχίλοχος
 (fr. 106 B⁴).

πτώσσοσαν ὥστε πέρδικα.

- 15 οὕτως καὶ ὄρνυγα καὶ χοίνικα, πολὺν δὲ ἐστὶ τὸ ἐκτει-
 νόμενον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Σοφοκλῆς Καμικοῖς
 (fr. 301 N).

ὄρνιθος ἤλθ' ἐπάννυμος

πέρδικος ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις.

- 20 Φερεκράτης ἢ ὁ πεποιηκὼς τὸν Χείρωνα (I 192 K).
 ἔξεισιν ἄκων δεῦρο πέρδικος τρόπον.

Φρύνιχος Τραγωδοῖς (I 384 K).

389

τὸν Κλεόμβροτόν τε τοῦ

Πέρδικος υἱόν.

- 25 τὸ δὲ ζῶον ἐπὶ λαγνείας συμβολικῶς παρελήφται.
 Νικοφῶν ἐν Χειρογράφιστι (I 779 K).
 τοὺς ἐψητοὺς καὶ τοὺς πέρδικας ἐκείνους.

4. 5 λαθιπόρφυρας A: corr. Schw 6 ἀκροτάτοισι ξανθοῖσι
 A: corr. Wilam 7 αδοιπορφυρίδες A: corr. Schw 9 οὔμε
 A: corr. Valcken 16 Καμικοῖς Brunck; at non casu factum
 quod ubique Καμικοί fabulae nomen citatur 21 exemplum
 non aptum 23 τε τὸν Kock 25 λαγνείας A: corr. C

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Κομμασταῖς βραχέως (p. 244 L).

σηπίας τ' ἄγον νεούσας πέριδικάς τε πετομένους.
 φησὶ δ' Ἀριστοτέλης περὶ τοῦ ζῴου τάδε (p. 287 R).
 ὁ πέριδιξ ἐστὶ μὲν χερσαῖος, σχιδανόπους, ζῆ δὲ ἐτη
 πεντεκαίδεκα, ἡ δὲ θήλεια καὶ πλείονα. πολυχρονιώ- 5
 τερα γὰρ ἐν τοῖς ὄρνισι τῶν ἄρρένων τὰ θήλεια.
 b ἐπράξει δὲ καὶ ἐκτρέφει καθάπερ ἡ ἀλεκτορίς. ὅταν
 δὲ γυνῶ ὅτι θηρεύεται, προελθὼν τῆς νεοττίας κυλι-
 δεῖται παρὰ τὰ σκέλη τοῦ θηρεύοντος, ἐλπίδα ἐμποιῶν
 τοῦ συλληφθήσεσθαι, ἐξαπατᾷ τε ἕως ἂν ἀποπτῶσιν 10
 οἱ νεοτοί· εἶτα καὶ αὐτὸς ἐξίπταται. 42. ἐστὶ δὲ τὸ
 ζῴον κακώηθες καὶ πανοῦργον, ἐτι δὲ ἀφροδισιαστικόν.
 διὸ καὶ τὰ ῥὰ τῆς θηλείας συντρίβει, ἵνα ἀπολαύῃ
 τῶν ἀφροδισίων. ὅθεν ἡ θήλεια γιγνώσκουσα ἀπο-
 διδράσκουσα τίκτει. τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Καλλιμάχος 15
 ἐν τῷ περὶ ὄρνέων (fr. 100° 3 Schn). μάχονται δὲ καὶ
 c οἱ χῆροι αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁ ἡττηθεὶς ὀχεύεται
 ὑπὸ τοῦ νικήσαντος. Ἀριστοτέλης δὲ φησιν (h. a.
 p. 614 a 2) ὅτι τὸν ἡττηθέντα πάντες ἐν μέρει ὀχεύου-
 σιν. ὀχεύουσι δὲ καὶ οἱ τιθασοὶ τοὺς ἀγροῖους. ἐπειδὴν 20
 δὲ κρατηθῆ ἢ τις ὑπὸ τοῦ δευτέρου, οὗτος λάθρα ὀχεύε-
 ται ὑπὸ τοῦ κρατιστεύσαντος. γίνεται δὲ τοῦτο κατὰ
 τινα ὄραν τοῦ ἔτους, ὡς καὶ ὁ Μύνδιος φησιν Ἀλέ-
 ξανδρος. νεοττεύουσι δὲ ἐπὶ γῆς οἱ ἄρρηνες καὶ αἱ
 θήλειαί, διελόμενοι ἕκαστοι οἶκον. ἐπὶ δὲ τὸν θη- 25
 ρεύοντα πέριδικα ὠθεῖται ὁ τῶν ἀγρίων ἡγεμῶν μα-
 χούμενος· ἀλόντος δὲ τούτου ἕτερος ἔρχεται μαχού-
 d μενος. καὶ ὁπόταν μὲν ἄρρην ἢ <δ> θηρεύων, τοῦτο

2 ἄγον εἰούσας A: corr. Schw, fort. ἄγει 18 sqq. male
 haec omnia ex Aristotele exscripta 26. 27 μαχόμενος AC:
 corr. Schneid 28 ὁ add. ex Arist

ποιει· ὅταν δὲ θήλεια ἢ ἡ θηρευούσα, ἄδει ἕως ἂν
 ἀπαντήσῃ ὁ ἡγεμὼν αὐτῇ· καὶ οἱ ἄλλοι ἀθροισθέντες
 ἀποδιώκουσιν ἀπὸ τῆς θηλείας, ὅτι ἐκείνη, ἀλλ' οὐχ
 ἐαυτοῖς προσέχει. ὅθεν πολλάκις διὰ ταῦτα σιγῇ προσέρ-
 5 χεται, ὅπως μὴ ἄλλος ἀκούσας τῆς φωνῆς ἔλθῃ μαχού-
 μενος αὐτῷ. ἐνίοτε δὲ ἡ θήλεια τὸν ἄρρενα προσιόντα
 κατασιγάξει. πολλάκις τε ἐπφάξουσα ἐξίσταται, ὅταν
 προσερχόμενον ἐπαισθάνηται τὸν ἄρρενα τῇ θηρευ-
 ούσῃ, ὑπομένει τε ὀχευθῆναι, ἵνα αὐτὸν ἀποσπάσῃ
 10 τῆς θηρευούσης. ἐπὶ τοσοῦτον δ' ἐπτόνεται περὶ τὴν
 ὀχείαν οἱ πέρδικες καὶ οἱ ὄρνυγες ὡς εἰς τοὺς θηρευ-
 οντας ἐμπίπτειν καθίζοντας ἐπὶ τῶν κεφαλῶν. φασὶ
 δὲ καὶ τοὺς ἀγομένους θήλεις πέρδικας ἐπὶ θήραν,
 ὁπόταν ἰδῶσιν ἢ ὄσφρωνται τῶν ἀρρένων κατ' ἄνεμον
 15 στάντων ἢ περιπετομένων, ἐγκύους γίνεσθαι, τινὲς
 δὲ καὶ παραντίκα τίκτειν. πέτονται τε περὶ τὸν τῆς
 ὀχείας καιρὸν χάσκοντες καὶ τὴν γλῶσσαν ἐξω ἔχοντες.
 οἱ τε θήλεις καὶ οἱ ἄρρενες· Κλέαρχος δ' ἐν τῷ f
 περὶ τοῦ Πανικοῦ (FHG II 324) 'οἱ στρουθοί, φησὶ
 20 χοὶ πέρδικες, ἔτι δὲ οἱ ἀλεκτρούνες καὶ οἱ ὄρνυγες
 προῖενται τὴν γονὴν οὐ μόνον ἰδόντες τὰς θηλείας,
 ἀλλὰ καὶ ἀκούσασιν αὐτῶν τὴν φωνήν. τούτου δὲ
 αἴτιον ἡ τῇ ψυχῇ γινομένη φαντασία περὶ τῶν πλη-
 σιασμῶν. φανερώτατον δὲ γίνεται περὶ τὰς ὀχείας,
 25 ὅταν ἐξ ἐναντίας αὐτοῖς θῆς κάτοπτρον· προστρέχοντες
 γὰρ διὰ τὴν ἔμφασιν ἀλίσκονται τε καὶ προῖενται τὸ

2 ἀπατηθῆι AC: corr. K, ἀντιάζη Aristot. p. 614 a 14 (ἀντάση
 Schneider) αὐτῆς AC: corr. ex Arist ἀθροισθέντες A 4
 προσέρχεται. ὁ δὲ πολλάκις Arist 12 fort. καθίζοντας ἐπὶ
 τῶν κεφαλῶν K: ἐπὶ τῶν κεράμων AC ἐπὶ τὰς κεφαλὰς Aristot
 18 θηλείας AC: corr. Schw 18 καὶ οἱ C: καὶ A 24 intellege
 περὶ τὸν τῆς ὀχείας καιρὸν

σπέρμα, πλὴν τῶν ἀλεκτρούων. τούτους δ' ἢ τῆς ἐμφάσεως αἰσθησις εἰς μάχην προάγεται μόνον.⁷ ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος. 43. καλοῦνται δ' οἱ πέρδικες ὑπ' 390 ἐνίων κακκάβαι, ὡς καὶ ὑπ' Ἀλκμᾶνος λέγοντος οὕτως (fr. 25 B⁴).

5

ἔπη τάδε καὶ μέλος Ἀλκμᾶν

εὔρε γελωσσάμενον

κακκαβίδων στόμα συνθέμενος,

σαφῶς ἐμφανίζων ὅτι παρὰ τῶν περδίκων ἄδειν ἐμάν-
θανε. διὸ καὶ Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἔφη (fr. 24 10
Koeperke) 'τὴν εὔρεσι τῆς μουσικῆς τοῖς ἀρχαίοις ἐπι-
νοηθῆναι ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐρημίαις ἀδόντων ὀρνίθων·
ὧν κατὰ μίμησιν λαβεῖν στάσι τὴν μουσικὴν. οὐ
πάντες δ' οἱ πέρδικες, φησί, κακκαβίζουσιν· Θεό-
φραστος γοῦν ἐν τῷ περὶ ἑτεροφωνίας τῶν ὁμογενῶν 15
(fr. 181 W) 'οἱ Ἀθήνησι, φησὶν, ἐπὶ τάδε πέρδικες τοῖ
b Κορυθαλλοῦ πρὸς τὸ ἄστν κακκαβίζουσιν, οἱ δ' ἐπέ-
κεινα τιττυβίζουσιν.' Βάσιλις δ' ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
'Ἰνδικῶν (FHG IV 346) 'οἱ μικροί, φησὶν, ἄνδρες οἱ
ταῖς γεράνοις διαπολεμοῦντες πέρδιξιν ὀχλήματι χρῶν- 20
ται.' Μενεκλῆς δ' ἐν πρώτῃ τῆς Συναγωγῆς (FHG
IV 450) 'οἱ Πυγμαῖοι, φησὶ, τοῖς πέρδιξι καὶ ταῖς γε-
ράνοις πολεμοῦσι.' τῶν δὲ περδικῶν ἐστὶν ἕτερον
γένος ἐν Ἰταλίᾳ ἀμαυρὸν τῇ πτερώσει καὶ μικρότερον
τῇ ἔξει, τὸ φύγχος οὐχὶ κινναβάρινον ἔχον. οἱ δὲ 25
περὶ τὴν Κίρραν πέρδικες ἄβρωτον ἔχουσι τὸ κρέας
c διὰ τὰς νομάς. οἱ δὲ περὶ τὴν Βοιωτίαν ἢ οὐ δια-
βαίνουσιν εἰς τὴν Ἀττικὴν ἢ διαβαίνοντες τῇ φωνῇ

6 ἐπηγε δὲ A: corr. Bergk 7 τε γλωσσαμενον A: corr.
Mein 8 στόμα Emperius: ὄνομα A 13 ὧν τὴν κατὰ AC:
corr. Mus λαβεῖν σύστασιν Wilam

διάδηλοι γίνονται, καθάπερ προειρήκαμεν (litt. a).
 τὸς δὲ περὶ Παφλαγονίαν γιγνομένους πέρδικας φησι
 Θεόφραστος (fr. 182 W) δύο ἔχειν καρδίας. οἱ δ' ἐν
 Σκιαθῶ τῇ νήσῳ κοχλίας ἐσθίουσι. τίκτουσι δ' ἐνίοτε
 5 καὶ πεντεκαίδεκα καὶ ἰς'. πέτονται δὲ ἐπὶ βραχύ, ὡς
 φησι Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ Ἀναβάσεως γράφων οὕτως
 (I 5, 3)· 'τὰς δὲ ὠτίδας ἂν τις ταχὺ ἀνιστῆ ἔστι λαμ-
 βάνειν· πέτονται τε γὰρ βραχὺ ὥσπερ οἱ πέρδικες καὶ δ
 ταχὺ ἀπαγορεύουσι. τὰ δὲ κρέα αὐτῶν ἡδέα ἐστίν.'
 10 44. ἀληθῆ λέγειν φησι τὸν Ξενοφῶντα ὁ Πλούταρχος
 περὶ τῶν ὠτίδων· φέρεσθαι γὰρ πάμπολλα τὰ
 ζῶα ταῦτα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀπὸ τῆς παρακειμένης
 Λιβύης, τῆς θήρας αὐτῶν τοιαύτης γινομένης. μιμη-
 τικὸν δὲ ἐστὶ τὸ ζῷον τοῦτο, ὁ ὄψος, μάλιστα ὧν ἂν
 15 ἴδῃ ποιοῦντα ἄνθρωπον. ποιεῖ δ' οὖν ταῦτὰ ὅσα ἂν
 ἴδῃ τοὺς κυνηγοῦντας πρᾶττοντας. οἱ δὲ στάντες
 αὐτῶν καταντικρὺ ὑπαλείφονται φαρμάκῳ τοὺς ὀφθαλ-
 μούς, παρασκευάσαντες ἄλλα φάρμακα κολλητικὰ ὀφ-
 θαλμῶν καὶ βλεφάρων, ἅπερ οὐ πόρρω ἐαυτῶν ἐν e
 20 λεκανίσκαις βραχείαις τιθέασιν. οἱ οὖν ὅτιοι θεώμενοι
 τοὺς υπαλειφομένους τὸ αὐτὸ καὶ αὐτοὶ ποιοῦσιν ἐκ
 τῶν λεκανίδων λαμβάνοντες καὶ ταχέως ἄλλισκονται.
 γράφει δὲ περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης (p. 292 R) οὕτως·
 ὅτι 'ἐστὶ μὲν τῶν ἐκτοπιζόντων καὶ σχιδανοπόδων καὶ
 25 τριδακτύλων, μέγεθος ἀλεκτρονόου μεγάλου, χρῶμα
 ὄρνυος, κεφαλὴ προμήκης, ῥύγχος ὀξύ, τράχηλος
 λεπτός, ὀφθαλμοὶ μεγάλοι, γλῶσσα ὀστῶδης, πρόλοβον
 δ' οὐκ ἔχει'. Ἀλέξανδρος δ' ἰ Μύνδιος καὶ προσαγο- f

7 οἰσθη A 9 fort. ἡδιστα [ἐστιν]: ἡδιστα ἦν Xen 14 δὲ
 om. C, fort. γὰρ 22 λεκανιδίαν C 27 πρόλογον A: σοῖτ. C

ρεύεσθαι φησιν αὐτὸν λαγωδίαν. φασὶ δ' αὐτὸν καὶ
 τὴν τροφὴν ἀναμαρκαῖσθαι ἤδεσθαι τε ἵππῳ. εἰ γοῦν
 τις δορὰν ἵππων περιδοίτο, θηρεύσει ὄσους ἂν θέλη
 προσίασι γάρ. ἐν ἄλλοις δὲ πάλιν φησὶν ὁ Ἀριστο-
 τέλης (p. 293 R): 'ὁ ὄτος ἐστὶ μὲν παρόμοιος τῇ⁶
 γλαυκί, οὐκ ἐστὶ δὲ νυκτερινός. ἔχει τε περὶ τὰ ὄτα
 πτερύγια, διὸ καὶ ὄτος καλεῖται· μέγεθος περιστεραῖς,
 μιμητῆς ἀνθρώπων· ἀντορχούμενος γοῦν ἀλίσκεται.
 ἀνθρωποειδῆς δ' ἐστὶ τὴν μορφὴν καὶ πάντων μιμη-
 391 τῆς ὅσα ἄνθρωπος ποιεῖ. διόπερ καὶ τοὺς ἑξαπατω-¹⁰
 μένους ῥαδίως ἐκ τοῦ τυχόντος οἱ κωμικοὶ ὄτους
 καλοῦσιν. ἐν γοῦν τῇ θήρᾳ αὐτῶν ὁ ἐπιτηδειότατος
 ὀρχεῖται στὰς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ τὰ ζῶα βλέ-
 ποντα εἰς τὸν ὀρχούμενον νευροσπαστεῖται. ἄλλος δὲ
 τις ὀπισθεν στὰς καὶ λαθῶν συλλαμβάνει τῇ περὶ τὴν¹⁵
 μίμησιν ἠδονῇ κατεχομένους. 45. τὸ δ' αὐτὸ ποιεῖν
 λέγουσι καὶ τοὺς σκῶπας· καὶ γὰρ τούτους ὀρχήσει
 λόγος ἀλίσκεσθαι. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ὅμηρος (ε 66).
 γένος τε ὀρχήσεως ἀπ' αὐτῶν καλεῖται σκῶψ λαβὼν
 τοῦνομα ἀπὸ τῆς περὶ τὸ ζῶον ἐν τῇ κινήσει ποιμι-²⁰
 β λίας. χαίρουσι δὲ οἱ σκῶπες καὶ ὁμοίᾳ καὶ ἀπ'
 αὐτῶν ἡμεῖς σκῶπτειν καλοῦμεν τὸ συνεικάζειν καὶ
 καταστοχάζεσθαι τῶν σκαπτομένων διὰ τὸ τὴν ἐκεί-
 νων ἐπιτηδεύειν προαίρεσιν. πάντα δὲ τὰ τῶν ζῶων
 εὐγλωττα καὶ διηρθρωμένα ἐστὶ τὴν φωνὴν καὶ μι-²⁵
 μεῖται τοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἄλλων ὀρνίθων
 ἤχους ὥσπερ ψιττακὸς καὶ κίττα. 'ὁ δὲ σκῶψ, ὡς

1 λαγωδίαν AC: λαγωπίαν Lobeck 3 θέλοι AC: corr. Mus
 5 ὁ om. A add. C 6 περὶ O et Arist. h. a. 8, 12 p. 597 b 22:
 παρὰ A 16sq. cf. Ael. n. a. 15, 28 23 τοὺς σκαπτομένους
 A: corr. C superscr.

- φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος (cf. Rose Arist. ps. p. 294) μικρότερός ἐστι γλανκὸς καὶ ἐπὶ μολυβδοφανεῖ τῷ χρώματι ὑπόλευκα στίγματα ἔχει δύο τε ἀπο τῶν ὀφρῶν παρ' ἐκάτερον κρόταφον ἀναφέρει περὰ.
- 5 Καλλίμαχος δέ φησι (fr. 100° 7 Schn) δύο γένη εἶναι σκωπῶν καὶ τοὺς μὲν φθέγγεσθαι, τοὺς δὲ οὐ. διὸ καὶ καλεῖσθαι τοὺς μὲν σκῶπας αὐτῶν, τοὺς δ' αἰσσωπας· εἰσὶ δὲ γλανκοί. ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρος φησι τοὺς παρ' Ὀμήρῳ χωρὶς τοῦ σκῶπας εἶναι, καὶ
- 10 Ἀριστοτέλῃ (h. a. p. 617 b 31) οὕτως αὐτοὺς ὀνομακεῖναι. φαίνεσθαι τε τούτους αἰεὶ καὶ μὴ ἐσθίεσθαι. τοὺς δ' ἐν τῷ φθινοπῶρῳ φαινομένους δύο ἡμέραις ἢ μιᾷ, τούτους εἶναι ἐδωδίμους. διαφέρουσι δὲ τῶν αἰσσωπῶν τῷ πάχει καὶ εἰσι παραπλήσιοι τρυγόνι καὶ
- 15 φάτῃ. καὶ Σπεύσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων χωρὶς τοῦ σκῶπας αὐτοὺς ὀνομάζει. Ἐπίχαρμος (p. 283 L)· 'σκῶπας, ἐποπας, γλαῦκας'. καὶ Μητροδόωρος δ' ἐν τῷ περὶ συνηθείας ἀντορχουμένους φησὶν ἀλίσκεσθαι τοὺς σκῶπας.
- 20 46. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ περὶ τῶν περδίκων λόγῳ ἐμνήσθημεν ὅτι εἰσὶν ὀχευτικώτατοι, προσιστορήσθω ὅτι καὶ ἀλεκτροῶν ἀφροδισιαστικὸν τὸ ὄργεον. Ἀριστοτέλης γοῦν φησιν (h. a. p. 614 a 7) ὅτι τῶν ἀνατιθεμένων ἐν τοῖς ἰεροῖς ἀλεκτρούων τὸν ἀνατεθέντα οἱ
- 25 προύντες ὀχεύουσι μέχρι ἂν ἄλλος ἀνατεθῇ· εἰ δὲ μὴ ἀνατεθῆ, μάχονται πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁ ἡττησας τὸν ἡττηθέντα διὰ παντὸς ὀχεύει. Ἰστορεῖται δὲ ὅτι καὶ ἀλεκτροῶν εἰσιῶν οἰανδήποτε θύραν ἐπικλίνει τὸν

10 Aristoteles σκῶπας dixit 14 τῷ πάχει A: corr. Aristot et Ael. l. 8 22 τὸ ὄργεον om. C, ἐστὶν ὄργεον Wilam 26 ἀνατεθῆ· ἢ A: corr. Di

λόφον καὶ ὅτι τῆς ὀχείας ἐτέρῳ δίχα μάχης οὐ παρα-
χωρεῖ. ὁ δὲ Θεόφραστος (fr. 183 W) τοὺς ἄγριοις
φησὶν ὀχευτικωτέρους εἶναι τῶν ἡμέρων. λέγει δὲ
καὶ τοὺς ἄρρενας εὐθύς ἐξ εὐνῆς ἐθέλειν πλησιάζειν,
τὰς δὲ θηλείας προβαινούσης μᾶλλον τῆς ἡμέρας. καὶ 5
οἱ στρουθοὶ δὲ εἰσὶν ὀχευτικοί· διὸ καὶ Τερψικλῆς
τοὺς ἐμφαγόντας φησὶν στρουθῶν ἐπικαταφόρους πρὸς
f ἀφροδίσια γίνεσθαι. μήποτε οὖν καὶ ἡ Σαπφὼ ἀπὸ
τῆς ἱστορίας τὴν Ἀφροδίτην ἐπ' αὐτῶν φησιν (fr. 1)
ὀχεῖσθαι· καὶ γὰρ ὀχευτικὸν τὸ ζῶον καὶ πολύγονον. 10
τίκει γοῦν ὁ στρουθός, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης
(p. 291 R) καὶ μέχρι ὀκτώ. Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύν-
διος δύο γένη φησὶν εἶναι τῶν στρουθῶν, τὸ μὲν
ἡμερον, τὸ δ' ἄγριον· τὰς δὲ θηλείας αὐτῶν ἀσθενε-
στέρας τὰ τ' ἄλλα εἶναι καὶ τὸ ἄγγχος κερατοειδῆς 15
μᾶλλον τὴν χροάν, τὸ δὲ πρόσωπον οὔτε λίαν λευκὸν
ἐχούσας οὔτε μέλαν. Ἀριστοτέλης δὲ φησὶ (p. 291 R)
392 τοὺς ἄρρενας τῷ χειμῶνι ἀφανίζεσθαι, διαμένειν δὲ
τὰς θηλείας, τεκμαιρόμενος ἐκ τῆς χροᾶς τὴν πιθα-
νότητα· ἀλλάττεσθαι γὰρ ὡς τῶν κοσσύφων καὶ φα- 20
λαρίδων, ἀπολευκαιομένων κατὰ καιρούς. Ἡλεῖοι δὲ
καλοῦσι τοὺς στρουθοὺς δειρήτας, ὡς Νίκανδρός
φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν τρίτῳ Γλωσσῶν (fr. 123 Sch).

47. ΟΡΤΥΓΕΣ. καθόλου ἐπὶ τῶν εἰς ὕξ ληρόντων
ὀνομάτων ἐξήτηται τί δὴ ποτε τῷ αὐτῷ οὐ χροῶνται 25
ἐπὶ γενικῆς συμφώνῳ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τυπω-
τικῷ (λέγω δὲ ὄνυξ καὶ ὄρτυξ), τὰ δὲ εἰς ξ ἄρσενικά
b ἀπλᾶ δισύλλαβα ὅταν τῷ ὕ παρεδρευῆται, ἔχῃ δὲ
τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἄρχον ἐν τι τῶν ἀμεταβόλων

7 τοὺς om. A: add. C 15 κερατοειδεῖς A: corr. Coraes
28 δισύλλαβα C ἔχει A: corr. C

- ἢ δι' ὧν ἡ πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων λέγεται, διὰ τοῦ $\bar{\kappa}$ ἐπὶ γενικῆς κλίνεται, κήρυκος, πέλυκος, Ἔρυκος, Βέβρυκος, ὅσα δὲ μὴ τοῦτον ἔχει τὸν χαρακτῆρα, διὰ τοῦ $\bar{\gamma}$, ὄρυγος, ὄρυγος, κόκκυγος. σημειῶ-
 5 δεσ δὲ τὸ ὄνυχος. καθόλου τε τῇ πληθυντικῇ εὐθείᾳ ἐπομένη ἢ ἐνικῇ γενικῇ χρῆται τῷ αὐτῷ συμφώνῳ τῆς τελευταίας τυπωτικῆς, κἂν ἄνευ συμφώνου λέγηται, ὁμοίως. Ἀριστοτέλης δὲ φησιν (p. 287 B): 'ὁ ὄρυξ ἐστὶ μὲν τῶν ἐκτοπιζόντων καὶ σχιδανοπόδων, υσοττιάν
 10 δὲ οὐ ποιεῖ, ἀλλὰ κούιστραν· καὶ ταύτην σκεπάζει σφυγάνοις διὰ τοὺς ἰέρακας, ἐν ἧ ἑπῶάξει.' Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ περὶ ζώων (Arist. ps. p. 294) 'ὁ θῆλυς, φησίν, ὄρυξ λεπτοτράχηλός ἐστι τοῦ ἄρρενος οὐκ ἔχων τὰ ὑπὸ τῷ γενεῖῳ μέλανα. ἀνατμη-
 15 θεις δὲ πρόλοβον οὐχ ὀραταὶ μέγαν ἔχων, καρδίαν δ' ἔχει μεγάλην, καὶ ταύτην τρίλοβον. ἔχει δὲ καὶ ἦπαρ καὶ τὴν χολὴν ἐν τοῖς ἐντέροις κεκολλημένην, σπλήνα μικρὸν καὶ δυσθεώρητον, ὄρχεις δὲ ὑπὸ τῷ ἦπατι ὡς ἀλεκτρούνες.' περὶ δὲ τῆς γενέσεως αὐτῶν Φανό-
 20 δημος ἐν δευτέρῳ Ἀθθίδος φησίν (FHG I 366): 'ὡς καταλθεὶν Ἐρυσίχθων Δῆλον τὴν νῆσον τὴν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων καλουμένην Ὀρτυγίαν παρ' ἧ τὰς ἀγέλας τῶν ζώων τούτων φερομένας ἐκ τοῦ πελάγους ἰζάνειν εἰς τὴν νῆσον διὰ τὸ εὐορμον εἶναι...'. Εὐ-
 15 δοξος δ' ὁ Κνίδιος ἐν πρώτῳ γῆς περιόδου τοὺς Φοίνικας λέγει θύειν τῷ Ἡρακλεῖ ὄρυγας διὰ τὸ τὸν Ἡρακλεῖα τὸν Ἀστερίας καὶ Διὸς πορευόμενον εἰς

3 ἔχει A: corr. C 13 λεπτοτράχηλότερός Cas 15 δὲ C: δ' ἐν A 16 in. ἔχει C: ἔχειν A, fort. ἔχων vel [ἔχειν] τρί-
 βολον A: corr. Cas 21 καταίχεν Cas εὐρυσίχθων A: corr. Cas 22 παρὰ τὸ C 24 lacunam not. Mueller 25 γῆς Mus: τῆς A

e Λιβύην ἀναιρεθῆναι μὲν ὑπὸ Τυφῶνος, Ἰολάου δ' αὐτῷ προσενέγκαντος ὄρνυγα καὶ προσαγαγόντος ὄσφρανθέντα ἀναβιῶναι. ἔχαιρε γάρ, φησί, καὶ περιῶν τῷ ζῳῷ τούτῳ. 48. ὑποκοριστικῶς δὲ Εὐπόλις ἐν Πόλεσιν αὐτοὺς κέκληκεν ὄρνυγία λέγων οὕτως (I 317 K):

ὄρνυγας ἔθρεψας σύ τινας ἤδη πάποτε;

B. ἔγωγε μίχρ' αἶτ' ὄρνυγία. κάπειτα τί;

Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ ὄρνυγιον εἰρηκεν οὕτως (II 14 K):

ὡς δὴ σὺ τί

10

ποιεῖν δυνάμενος ὄρνυγιῶν ψυχῆν ἔχων;

f Πρατίνας δ' ἐν Ἀνμαίναις ἢ Καρνάτισιν (III 559 B⁴) ἀδύφωνον ἰδίως καλεῖ τὸν ὄρνυγα, πλὴν εἰ μὴ τι παρὰ τοῖς Φλιασίοις ἢ τοῖς Λάκωσι φωνήεντες, ὡς καὶ οἱ πέροδικες. καὶ ἡ σιαλὶς δὲ ἀπὸ τούτου ἂν εἴη, φησὶν 15 ὁ Δίδυμος (p. 76 Sch), ὠνομασμένη. σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα τῶν ὄρνέων ἀπὸ τῆς φωνῆς ἔχει τὴν ὠνομασίαν. ἡ δὲ ὄρνυγομήτρα καλουμένη, ἧς μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Χείρωσι λέγων (I 88 K): Ἰθακησία 393 ὄρνυγομήτρα — λέγει δὲ περὶ αὐτῆς ὁ Μύνδιος Ἀλέξανδρος ὅτι ἐστὶ τὸ μέγεθος ἡλικῆς τρυγῶν, σκέλη δὲ μακρὰ, δυσθαλῆς καὶ δειλή. περὶ δὲ τῆς τῶν ὄρνυγων θήρας ἰδίως ἱστορεῖ Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν ἐν τῇ Πλάτωνος Πολιτεία μαθηματικῶς εἰρημένων γραφῶν οὕτως (FHG II 25 316): οἱ ὄρνυγες περὶ τὸν τῆς ὀχείας καιρόν, ἐὰν κάτοπτρον ἐξ ἐναντίας τις αὐτῶν καὶ πρὸ τούτου

2 fort. καὶ τῇ ῥινί 3 lemma: ἐντεῦθεν παροιμία ὄρνυξ ἔσωσεν Ἡρακλέα τὸν καρτερόν 6 θρεψας A: corr. Schw 7 μικρὰ γ' A: corr. Pors 12 θυμάναις A: corr. Toup, Ἀνμαίναις Mein καριατίαν A 14 φωνάεντες A 15 σιαλὶς A 19 κράτης A: corr. Schw

- βρόχου θῆ, τρέχοντες πρὸς τὸν ἐμφαινόμενον ἐν τῷ κατόπτρῳ ἐμπίπτουσι εἰς τὸν βρόχου.· καὶ περὶ τῶν κολοιῶν δὲ καλουμένων τὰ ὅμοια ἱστορεῖ ἐν τούτοις·
 5 καὶ τοῖς κολοιοῖς δὲ διὰ τὴν φυσικὴν φιλοστοργίαν, b
 5 καίπερ τοσοῦτον πανουργία διαφέρουσιν, ὅμως ὅταν ἐλαίου κρατῆρ τεθῆ πλήρης, οἱ στάντες αὐτῶν ἐπὶ τὸ χεῖλος καὶ καταβλέψαντες ἐπὶ τὸν ἐμφαινόμενον καταράττουσι. διόπερ ἐλαιοβρόχων γενομένων ἢ τῶν πτερῶν αὐτοῖς συγκόλλησις αἰτία γίνεται τῆς ἀλώσεως.
 10 τὴν μέσσην δὲ τοῦ ὀνόματος συλλαβὴν ἐκτείνουσιν Ἀττικοὶ ὡς δοῖδονκα καὶ κήρυνκα, ὡς ὁ Ἰξίων φησὶ Δημήτριος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Εἰρήνῃ συνεσταλμένως ἔφη c
 (v. 788) διὰ το μέτρον· ὄρνυγες οἰκογενεῖς.
 5 τῶν δὲ καλουμένων ΧΕΝΝΙΩΝ (μικρὸν δ' ἐστὶν ὀρνύγιον) μνημονεύει Κλεομένης ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπιστολῇ γράφων οὕτως· ῥαληριδάς ταριχηρὰς μυρίας, τυλάδας πεντακισχιλίας, χέννια ταριχηρὰ μύρια.· καὶ Ἰππαρχος ἐν τῇ Αἰγυπτία Ἰλιάδι·
 10 οὐδέ μοι Αἰγυπτίων βλος ἤρσεν οἶον ἔχουσι, χέννια τίλλοντες καλκατιαδαισαλέοντα.
 49. οὐκ ἀπελείποντο δὲ ἡμῶν τοῦ συμποσίου πολλάκις οὐδὲ ΚΥΚΝΟΙ, περὶ ᾧ φησιν ὁ Ἀριστοτέλης d
 (p. 285 R)· ὁ κύκνος εὐτεκνός ἐστι καὶ μάχιμος· ἄλλη-
 15 λοκτονεῖ γοῦν ὁ μάχιμος. μάχεται δὲ καὶ τῷ ἀετῷ,· αὐτὸς μάχης μὴ προαρξάμενος. εἰσὶ δ' ᾠδικοί καὶ

5 καίπερ K: καὶ γὰρ A (τοὺς κολοιοὺς τοσοῦτον π. διαφέροντας C) 17 ῥαληριδάς A: corr. Cas 20 οὐδέ Mein: σὺ A 21 videtur κύλλησις (vel κύλλασις cf. III 114 c) vocabulum latere et deinde εἰσαλέοντες (ἀλέοντες Cas) coll. p. 418e 447c 25 ἀετῷ Arist. h. a. 610 a 1: αὐτῷ A

μάλιστα περὶ τὰς τελευτάς. διαίρουσι δὲ καὶ τὸ πέ-
 λαγος ἄδοντες. ἐστὶν δὲ τῶν στεγανοπόδων καὶ ποιη-
 φάγων. ὁ δὲ Μύνδιός φησιν Ἀλέξανδρος πολλοῖς
 τελευτῶσιν παρακολουθήσας οὐκ ἀκούσαι ἄδόντων. ὁ
 δὲ τὰ Κεφαλίωνος ἐπιγραφόμενα Τρωικὰ συνθεῖς
 e Ἑγησιάναξ ὁ Ἀλεξανδρεὺς καὶ τὸν Ἀχιλλεῖ μονο-
 μαχῆσαντα Κύκνον φησὶ (FHG III 69) τραφῆναι ἐν
 Λευκόφρου πρὸς τοῦ ὀμωνύμου ὄρνιθος. Βοῖος δ' ἐν
 Ὀρειθογονίᾳ ἢ Βοιωῖ, ὡς φησὶ Φιλόχορος (FHG I 417),
 ὑπὸ Ἄρεως τὸν Κύκνον ὀρνιθωθῆναι καὶ παραγενό-
 μενον ἐπὶ τὸν Σύβαριν ποταμὸν πλησιάσαι γεράνω.
 λέγει δὲ καὶ ἐντίθεσθαι αὐτὸν τῇ νεοτιτῶ πόσιν τὴν
 λεγομένην λυγαίαν. καὶ περὶ τῆς γεράνου δὲ φησιν ὁ
 Βοῖος ὅτι ἦν τις παρὰ τοῖς Πυγμαίοις γυνὴ διάσημος,
 ὄνομα Γεράνα. αὕτη κατὰ θεὸν τιμωμένη πρὸς τῶν
 πολιτῶν αὐτῆ τοὺς ὄντως θεοὺς ταπεινῶς ἤγε, μάλιστα
 f δὲ Ἥραν τε καὶ Ἄρτεμιν. ἀγανακτήσασα οὖν ἡ Ἥρα
 εἰς ἀπρεπῆ τὴν ὄψιν ὄρνιν μετεμόρφωσε πολέμιόν τε
 καὶ στρυγητὴν κατέστησε τοῖς τιμήσασιν αὐτὴν Πυγμαίοις,
 γενέσθαι τε λέγει ἐξ αὐτῆς καὶ Νικοδάμαντος τὴν χερ-
 σαίαν χελώνην. καθόλου δὲ ὁ ποιήσας ταῦτα τὰ ἐπι-
 πάντα τὰ ὄρνεα ἀνθρώπους ἱστορεῖ πρότερον γεγονέναι.

50. ΦΑΣΣΑΙ. Ἀριστοτέλης φησὶ (p. 288 R) περι-
 στερωῶν μὲν εἶναι ἐν γένος, εἶδη δὲ πέντε, γράφων
 394 οὕτως· 'περιστερά, οἰνάς, φάψ, φάσσα, τρυγῶν.' ἐν
 δὲ πέμπτῳ περὶ ζώων μορίων (h. a. 5, 13) τὴν φάβα
 οὐκ ὀνομάζει, καίτοι Αἰσχύλου ἐν τῷ σατυρικῷ
 Πρωτεῖ οὕτω μνημονεύοντος τοῦ ὄρνιθος (fr. 206 N):

1 διαιροῦσι AC: corr. Schw (διαβαίνουσι Ael. v. h. 1, 14)
 16 ταπεινοῦς C 18 τὴν ὄψιν Mein: ὄψιν τὴν A 19 τε
 C: γε A 27 τῷ τραγικῷ A: corr. Cas

σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα,
 μέσακτα πλευρά πρὸς πτύοις πεπλεγμένην.
 καὶ Φιλοκτήτη δὲ (fr. 252) κατὰ γενικὴν κλίσειν φαβῶν
 εἶρηκεν. ἡ μὲν οὖν οἰνάς, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης,
 5 μείζων ἐστὶ τῆς περιστεράς, χρῶμα δ' ἔχει οἰνωπόν,
 ἡ δὲ φάψ μέσον περιστεράς καὶ οἰνάδος, ἡ δὲ φάσσα
 ἀλέκτορος τὸ μέγεθος, χρῶμα δὲ σποδιόν, ἡ δὲ τρυγῶν
 πάντων ἐλάττων, χρῶμα δὲ τεφρόν. αὕτη δὲ θέρους ^b
 φαίνεται, τὸν δὲ χειμῶνα φωλεύει. ἡ δὲ φάψ καὶ ἡ
 10 περιστερά αἰεὶ φαίνονται, ἡ δ' οἰνάς φθινοπώρῳ μόνῳ.
 πολυχρονιωτέρα δὲ εἶναι λέγεται τούτων ἡ φάσσα·
 καὶ γὰρ τριάκοντα καὶ τεσσαράκοντα ἔτη. οὐκ
 ἀπολείπουσι δ' ἕως θανάτου οὔτε οἱ ἄρρηνες τὰς θη-
 λείας οὔτε αἱ θήλειαι τοὺς ἄρρηνες, ἀλλὰ καὶ τελευ-
 15 τήσαντος χηρεύει ὁ ὑπολειπόμενος. τὸ δ' αὐτὸ ποιούσι
 καὶ κόρακες καὶ κορῶναι καὶ κολιοί· ἐπράζει δ' ἐκ
 διαδοχῆς πᾶν τὸ περιστεροειδὲς γένος, καὶ γενομένων
 τῶν νεοτῶν ὁ ἄρρην ἐμπύει αὐτοῖς, ὡς μὴ βασκαν-
 θῶσι. τίκει δὲ πρὸς δύο, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἄρρην ^c
 20 ποιεῖ, τὸ δὲ δεύτερον θῆλυ. τίκτουσι δὲ πᾶσαν ὥραν
 τοῦ ἔτους· διὸ δὴ καὶ δεκάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ τιθέασιν,
 ἐν Αἰγύπτῳ δὲ δωδεκάκις. τεκοῦσα γὰρ τῇ ἐχομένῃ
 ἡμέρᾳ συλλαμβάνει.² ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ φησὶν Ἀριστο-
 τέλης (h. a. 5, 13) ὅτι περιστερά ἕτερον, πελειὰς δ'
 25 ἔλαττον, καὶ ὅτι ἡ πελειὰς τιθασὸν γίνεταί, περιστερά

1 σιτούμενον Wilam, sed ipsum verbum σιτεῖσθαι suspectum
 2 πεπληγμένην Schw 4 haec ex variis Aristotelis locis com-
 pilata, singula v. apud Rosium 23 'debebat scribere ἐν ἄλλοις'
 Rose 24 πελιὰς passim A 24 sqq. duce Aristotele videtur
 scribendum περιστερά ἕτερον καὶ πελειὰς, καὶ ὅτι ἔλαττον μὲν
 ἡ πελειὰς, τιθασὸν <δὲ> γίνεταί <μᾶλλον ἢ> περιστερά· <ἡ πε-
 λειὰς> δὲ καὶ μέλαν κτλ.²

δὲ καὶ μέλαν καὶ μικρὸν καὶ ἐρυθρόπουν καὶ τραγί-
 πουν· διὸ οὐδείς τρέφει. ἴδιον δὲ λέγει (h. a. p. 560 b 25)
 d τῆς περιστερᾶς τὸ κυνεῖν αὐτάς ὅταν μέλλωσιν ἀνα-
 βαίνειν ἢ οὐκ ἀνέχεσθαι τὰς θηλείας. ὁ δὲ προσβί-
 τερος, φησί, καὶ προαναβαίνει καὶ μὴ κύσας· οἱ δὲ
 νεώτεροι αἰεὶ τοῦτο ποιήσαντες ὀχεύουσιν. καὶ αἱ
 θήλειαι δ' ἀλλήλας ἀναβαίνουσιν, ὅταν ἄρρηνη μὴ παρῆ
 κινήσασαι· καὶ οὐδὲν προιέμεναι εἰς ἀλλήλας τίττουςιν
 ῥά, ἐξ ὧν οὐ γίνεται νεοττός. οἱ δὲ Δωριεῖς τῆ
 πελειάδα ἀντὶ περιστερᾶς τιθέασιν, ὡς Σώφρων ἐν
 γυναικείοις. Καλλίμαχος δ' ἐν τῷ περὶ ὀρνέων
 (fr. 100° 4) ὡς διαφορὰς ἐκτίθεται φάσσαν, πυραλλίδα,
 περιστεράν, τρυγόνα. 51. ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρος
 e οὐ πίνειν φησὶ τὴν φάσσαν ἀνακύντουσαν ὡς τὴν
 τρυγόνα καὶ τοῦ χειμᾶνος μὴ φθέγγεσθαι, εἰ μὴ εὐδίας
 γενομένης. λέγεται δὲ ὅτι ἡ οἴνας ἐὰν φαγοῦσα τὸ
 τῆς ἰξίας σπέρμα ἐπὶ τινος ἀφοδεύσῃ δένδρου, ἴδιαν
 ἰξίαν φύεσθαι. Δαίμαχος δ' ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς ἱστορίαις
 (FHG II 440) περιστερᾶς μηλίνας γίνεσθαι ἐν Ἰνδοῖς.
 Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τοῖς Περσικοῖς περὶ
 Μαρδονίου ἱστορῶν καὶ τοῦ διαφθαρέντος στρατοῦ
 Περσικοῦ περὶ τὸν Ἄθω γράφει καὶ ταῦτα (FHG I 32)
 'καὶ λευκαὶ περιστεραὶ τότε πρῶτον εἰς Ἑλλήνας ἐφά-
 νησαν, πρότερον οὐ γιγνώμεναι.' ὁ δ' Ἀριστοτέλης
 f φησὶν (h. a. 613 a 2) ὡς αἱ περιστεραὶ γινομένων τῶν
 νεοττῶν τῆς ἀλμυριζούσης γῆς διαμασησάμεναι ἐμπτί-
 ουσιν αὐτοῖς διοιγνῦσαι τὸ στόμα, διὰ τούτου παρα-

1 ἐρυθρόν AC: corr. ex Arist 4 τῆς θηλείας A: corr. C
 5 καὶ μὴ C et Arist: μὴ A 8 κύσασαι C utrumque Arist
 codices 12 πυραλλίδα A 14 ἀνακύντουσαν A: corr. C
 17 ἴδιαν del. Wilam 25 ὡς ἐπ' ἀριστερᾶ A: corr. Mns γενο-
 μένων Arist 26 λαμυριζούσης A

λαγῶν ἐν Ἀστυπαλαίᾳ, ὡς τοὺς Ἀστυπαλαίεις περὶ αὐτῶν μαντεύσασθαι. καὶ τὴν Πυθίαν εἰπεῖν κίνας τρέφειν καὶ κνηγετεῖν· ἀλῶναι τε ἐν ἐνιαυτῷ πλείους τῶν ἑξακισχιλίων. ἐγένετο δὲ τὸ πλῆθος τοῦτο Ἀνα-
 5 φαίου τινὸς ἐμβαλόντος δύο λαγῶν εἰς τὴν νῆσον· ὡς καὶ πρότερον Ἀστυπαλαίεως τινὸς ἀφέντος δύο πέρδικας εἰς τὴν Ἀνάφην τοσοῦτον πλῆθος ἐγένετο ^g περδίκων ἐν τῇ Ἀνάφῃ, ὡς κινδυνεῦσαι ἀναστάτους γενέσθαι τοὺς κατοικοῦντας. κατ' ἀρχὰς δ' ἡ μὲν
 10 Ἀστυπάλαια οὐκ εἶχεν λαγῶς, ἀλλὰ πέρδικας⁷ πολύγονον δ' ἐστὶ τὸ ζῷον ὁ λαγῶς, ὡς Ξενοφῶν εἶρηκεν ἐν τῷ Κνηγετικῷ (5, 13). κατ' Ἡρόδοτος δ' οὕτως φησὶν (III 108): 'τοῦτο μὲν ὅτι ὁ λαγῶς ὑπὸ πάντων θηρέυεται, καὶ θηρίου καὶ ὄρνιθος καὶ ἀν-
 15 θρώπου, οὕτω δὴ τι πολύγονόν ἐστιν, ἐπικνίσκει τε μόνον πάντων θηρίων, καὶ τὸ μὲν δασὺ τῶν τέκνων ἐν τῇ γαστρὶ, τὸ δὲ ψιλόν, τὸ δὲ ἄρτι ἐν τῆς μήτρησι ^f πλάσσεται, τὸ δ' ἐπαναιρέεται.' Πολύβιος δ' ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῶν Ἱστοριῶν (c. 3, 10) γίννεσθαι φησι παρό-
 20 μοιον τῷ λαγῷ ζῷον τὸν κύνικλον καλούμενον, γράφων οὕτως· 'ὁ δὲ κύνικλος καλούμενος πόρρωθεν μὲν ὀρώμενος εἶναι δοκεῖ λαγῶς μικρός· ὅταν δ' εἰς τὰς χεῖρας λάβῃ τις, μεγάλην ἔχει διαφορὰν καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ κατὰ τὴν βρωσιν. γίνεται δὲ τὸ
 25 πλεῖον κατὰ γῆς.' μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ποσει-401
 δώνιος ὁ φιλόσοφος ἐν τῇ Ἱστορίᾳ (FHG III 275): 'καὶ ἡμεῖς εἶδομεν πολλοὺς κατὰ τὸν ἀπὸ Δικαιαρχείας

^g fort. ἐν ἐνιαυτῷ 9. 10 lemma: ὅτι τὸ παλαιὸν Ἀστυπαλαίᾳ μὲν πέρδικας εἶχεν, ἀλλ' οὐχὶ λαγῶς, Ἀνάφη δὲ λαγῶς, ἀλλ' οὐχὶ πέρδικας, unde confirmatur Meinekii coniectura, qui v. 10 post πέρδικας excidisse putat ἢ δὲ Ἀνάφη οὐ πέρδικας, ἀλλὰ λαγῶς 17 τῆσι C 21 κύνικλος Polyb

- c ἄλλ', ὧ περιστέριον, ὅμοιον Κλεισθένει
 πέτον, κόμισον δέ μ' ἐς Κύθηρα καὶ Κύπρον.
 Νίκανδρος δὲ ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν τῶν Σικελικῶν
 μνημονεύων πελειάδων φησί (fr. 73 Sch.)
 καὶ τε σύ γε θρέψαιο Δρακοντιάδας διτοκεύσας 5
 ἢ Σικελὰς μεγάροισι πελειάδας· οὐδέ φιν ἄρπαι
 οὐδεφεινοστρακεοὶ λωβήσιμοι ἐξενέπονται.
52. ΝΗΤΤΑΙ. τούτων, ὡς φησὶν Ἀλέξανδρος ὁ
 Μύνδιος (cf. Rose Gr. ps. p. 293), ὁ ἄρρη μείζων καὶ
 ποικιλώτερος. τὸ δὲ λεγόμενον γλανκίον διὰ τὴν τῶν 10
 d ὀμμάτων χροῖαν μικρῷ ἔλαττόν ἐστι νήττης. τῶν δὲ
 βοσκάδων καλουμένων ὁ μὲν ἄρρη κατάγραφος·
 νήττης. ἔχουσι δὲ οἱ ἄρρηες σιμά τε καὶ
 ἐλάττονα τῇ συμμετρῷ τὰ φύγῃ. ἢ δὲ μικρὰ κολυμβίς,
 πάντων ἐλαχίστη τῶν ἐνύδρων, ἔνυπαρομέλαινα τὴν 15
 χροῖαν καὶ τὸ φύγῃς ὄξυ ἔχει σκέπον τε τὰ ὄμματα,
 τὰ δὲ πολλὰ καταδύεται. ἔστι δὲ καὶ ἄλλο γένος βο-
 σκάδων μείζων μὲν νήττης, ἔλαττον δὲ χηναλώπεκος.
 αἱ δὲ λεγόμεναι φασκάδες μικρῷ μείζονες οὔσαι τῶν
 μικρῶν κολυμβίδων τὰ λοιπὰ νήτταις εἰσὶ παραπλήσιοι. 20
- e ἢ δὲ λεγομένη οὐρία οὐ πολὺν λείπεται νήττης, τῷ
 χρώματι δὲ ἔνυπαροκέραμος ἐστὶ, τὸ δὲ φύγῃς μακρὸν
 τε καὶ στενὸν ἔχει. ἢ δὲ φαλαγὶς καὶ αὐτὴ στενὸν
 ἔχουσα τὸ φύγῃς στρογγυλωτέρα τὴν ὄψιν οὔσα ἐν-
 τεφρος τὴν γαστέρα, μικρῷ μελαντέρα τὸν νῶτον. 25
 τῆς δὲ νήττης καὶ κολυμβάδος, ἀφ' ὧν καὶ τὸ νήχεσθαι
 καὶ κολυμβᾶν εἴρηται, μνημονεύει μετὰ καὶ ἄλλον

1 καλλισθένει A: corr. Pors 6 σικελικὰς A: corr. Mus
 μεγάροιο A: corr. I. G. Schneider φιναρσαι A: corr. Heringa
 7 οὐδ' ὄφης ὀστρακέοις O. Schneider νομήσιμοι A: corr.
 O. Schneider ἐξενίπονται A: corr. Heringa 13 ἐστὶ δὲ ἦττον
 νήττης C, sed haec post φύγῃ v. 14 22 ἔνυπαροκέραμος AC: corr. Mus

ὁμοίως ἡμῖν σύαγρου ἐπὶ τοῦ συὸς τοῦ ἀγρίου. Σοφοκλῆς μὲν γὰρ ἐν Ἀχιλλεύῳ Ἐρασταῖς ἐπὶ κυνὸς d
ἔταξε τοῦνομα ἀπὸ τοῦ συὸς ἀργεῦναι, λέγων (fr. 159 N):

σύ δ', ὦ Σύαγρε, Πηλιωτικὸν τρέφος.

5 παρ' Ἡροδότῳ δὲ ὄνομα κύριον Σύαγρος Λάκων
γένος, ὁ πρὸς Γέλωνα τὸν Συρακόσιον πρεσβεύσας
περὶ τῆς πρὸς τοὺς Μήδους συμμαχίας ἐν τῇ ἐβδόμῃ
(c. 153). καὶ Αἰτωλῶν δὲ οἶδα στρατηγὸν Σύαγρον, οὗ
μνημονεύει Φύλαρχος ἐν τετάρτῃ ἱστοριῶν (FHG
10 I 335).² καὶ ὁ Δημόκριτος ἔφη: ἄελ' ποτε σύ, ὦ
Οὐλλιανέ, οὐδενὸς μεταλαμβάνειν εἰώθας τῶν παρα-
σκευαζομένων πρὶν μαθεῖν εἰ ἢ χοῆσις μὴ εἴη e
ὀνομάτων παλαιά. κινδυνεύεις οὖν ποτε διὰ ταύτας
τὰς φροντίδας ὥσπερ ὁ Κῶος Φιλητᾶς ζητῶν τὸν κα-
15 λούμενον ψευδολόγον τῶν λόγων ὁμοίως ἐκείνῳ δια-
λυθῆναι. ἰσχυρὸς γὰρ πάνυ τὸ σῶμα διὰ τὰς ζητήσεις
γενόμενος ἀπέθανεν, ὡς τὸ πρὸ τοῦ μνημείου αὐτοῦ
ἐπίγραμμα δηλοῖ:

ξεῖνε, Φιλητᾶς εἰμί. λόγων ὁ ψευδόμενός με

20 ὄλεσε καὶ νυκτῶν φροντίδες ἐσπέριοι.

65. Ἦν' οὖν μὴ καὶ σὺ ζητῶν τὸν σύαγρον ἀφαναν-
θῆς, μάθε ὅτι Ἀντιφάνης μὲν ἐν Ἀρπαζομένῃ οὕτως
ἠνόμασε (II 27 K):

λαβὼν ἐπανάξω σύαγρον εἰς τὴν οἰκίαν f

25 τῆς νυκτὸς αὐτῆς καὶ λέοντα καὶ λύκον.

Διονύσιος δὲ ἰ τύραννος ἐν τῷ Ἀδώνιδι (p. 616 N):
νυμφῶν ὑπὸ σπήλυγγα τὸν αὐτόστεγον

4 βρέφος C 14 φιλιτᾶς A: corr. C 15 ψευδόμενον Herw
15. 16 διανανθῆναι Herw (praestat ἀφανανθῆναι, cf. v. 21) 19
φιλιτᾶς A 20 ὀνομάτων Heimsoeth, fort. καίνικτῶν 24 ἐπα-
νήξω Cobet 27 αὐτόστεγον corruptum, fuit fort. τόνδ'

5 χλόην καταμπέχοντα σάρκα νεογενῆ.

B. τί λέγεις; A. τραγῳδίαν περαίνω Σοφοκλέους.

54. ΓΑΛΑΘΗΝΩΝ δὲ χοίρων ποτὲ περιμενεχθέντων
 c καὶ περὶ τούτων ἐξήτησαν οἱ δαιταεῖς εἰ τὸ ὄνομα
 εἴρηται. καὶ τις ἔφη· 'Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλω 5
 (I 157 K)· 'γαλαθῆν' ἐκλεπτον οὐ τέλεα.' ἐν δὲ Ἀυτο-
 μόλοις (I 153 K)· 'οὐ γαλαθηνὸν ἄρ' ἔν θύειν μέλλεις.'
 Ἀλκαῖος Παλαίστρα (I 761 K).

ὁδὲ γὰρ αὐτός ἐστιν· εἰ τι γρούξομαι

ᾧν σοι λέγω πλέον τι γαλαθηνοῦ μύος. 10

Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ πρώτῃ φησὶν (c. 183) ὅτι ἐν Βα-
 βυλῶνι ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ βαμοῦ οὐκ ἔξεστι θύειν ὅτι
 μὴ γαλαθηνὰ μούνα. Ἀντιφάνης Φιλεταίρω (II 104 K)

d κομψός γε μικρὸς κρωμακίσκος οὔτοσι
 γαλαθηνός. 15

Ἡνίοχος Πολυεύκτω (II 432 K)

ὁ βούς <ὁ> χαλκοῦς ἦν ἄν ἐφθός δεκάπαλαι,

ὃ δ' ἴσως γαλαθηνὸν τέθυκε τὸν χοῖρον λαβών.

καὶ Ἀνακρέων δέ φησιν (fr. 51 B⁴).

οἶά τε νεβρὸν νεοθηλέα 20

γαλαθηνόν, ὅς τ' ἐν ὕλῃ κεροέσεως

ἀπολειφθεὶς ἀπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

Κράτης Γέλοσι (I 130 K)

νῦν μὲν γὰρ ἡμῖν . . . παιδικῶν ἄλις

οκως περ ἀρνῶν ἐστι γαλαθηνῶν τε καὶ 25

χοίρων.

1 χλόη Kock 2 παραινῶ A: corr. Cas 9 ὄδει A: corr. Schw
 14 κρωμακίσκος Di, latet aliud οὔτος A: corr. Schw
 17 ὁ add. Pors δὲ καὶ παλαι A: corr. Iacobs 21 καιροσσης
 A: corr. schol. Pind. ol. 3, 52 24, 25 δαισοκως A: ἄλις Iacobs,
 οκως corruptum

Σιμωνίδης δ' ἐπὶ τοῦ Περσέως τὴν Δανάην ποιεῖ ε
λέγουσαν (fr. 37)·

ᾧ τέκος, οἶον ἔχω πόνον·

σὺ δ' ἄραις, γαλαθηνῶ δ' ἤτορι κνώσσεις.

5 και ἐν ἄλλοις ἐπ' Ἀρχεμόρου εἶρηκεν (fr. 52)·

Ἰοστεφάνου γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν

ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος.

Κλέαρχος δ' ἐν τοῖς περὶ βίων (FHG II 309) εἰς τοῦτο
φησιν ἀμόττος Φάλαριν τὸν τύραννον ἐλάσαι ὡς
10 γαλαθηνὰ θοινᾶσθαι βρέφη. (θῆσθαι δ' ἐστὶ τὸ θη-
λάζειν τὸ γάλα. Ὅμηρος (Ω 58)·

"Ἐκτωρ γὰρ θνητός τε γυναικᾶ τε θῆσατο μαζόν, f
διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς θηλὰς εἰς τὰ στόματα τὰ βρέφη,
καὶ ὁ τιτθὸς ἐνθένδε διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς θηλὰς")

15 νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς (δ 336).⁷

55. περιεγενχθεισῶν δέ ποτε καὶ ΔΟΡΚΑΔΩΝ δ897
'Ἐλεατικός Παλαμήθης <ὁ> ὀνοματολόγος ἔφη· 'οὐκ
ἄχαρι κρέας τὸ τῶν δορκάων.' πρὸς ὃν ὁ Μυρτίλος
ἔφη· 'μόνως δορκάδες λέγονται, δόρκωνες δὲ οὐ. Ξενο-
20 φῶν Ἀναβάσεως πρῶτω (c. 5, 2)· 'ἐνήσαν δὲ καὶ ὠτίδες
καὶ δορκάδες."

56. ΤΑΣΣ. ὅτι σπάνιος οὗτος ὁ ὄρνις δημοῖ Ἀντι-
φάνης ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι λέγων οὕτως (II 99 K)·

τῶν ταῶν μὲν ὡς ἄπαξ τις ζεῦγος ἤγαγεν μόνον,

25 σπάνιον ὃν τὸ χρῆμα· πλείους δ' εἰσὶ νῦν τῶν ὀρτύγων.
καὶ Εὐβουλος ἐν Φολοικῇ. καὶ γὰρ ὁ ταῶς διὰ τὸ
σπάνιον θαυμάζεται. ὁ ταῶς, φησὶν Ἀριστοτέλης b

4 σὺ δ' αὐτε εἰς A: corr. Cas 6 Ἰοστεφάνος videtur
mater dici 14 [διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς θηλὰς] K 17 ὁ
add. Foerster 24 ταῶν A ἀπάξης A: corr. p. 654e 26
Eubuli verba intercederunt

(p. 291 R), σχιδανόπους ἐστὶ καὶ ποιολόγος καὶ τίττει
 τριέτης γενόμενος, ἐν οἷς [χρόνοις] καὶ τὴν ποικιλίαν
 τῶν πτερῶν λαμβάνει. ἐπράξει δ' ἡμέρας πρὸς λ'. τίττει
 τε ἅπαξ τοῦ ἔτους πρὸς δώδεκα· ταῦτα δὲ οὐκ εἰς ἅπαξ,
 ἀλλὰ παρ' ἡμέρας δύο· αἱ δὲ πρωτοτόκοι ὀκτώ. τίττει
 δὲ καὶ ὑπηνέμια, ὡς ἡ ἀλεκτορίς, οὐ πλείω δὲ τῶν δύο.
 ἐκλέπει δὲ καὶ ἐπράξει καθάπερ ἡ ἀλεκτορίς. Εὐπόλις
 δ' ἐν Ἀστρατεύτοις φησὶ περὶ αὐτοῦ οὕτως (I 266 K)

c

μή ποτε θρέψω

παρὰ Φερσεφόνῃ τοιόνδε ταῶν, ὃς τοὺς εὐδοντας 10
 ἐγείρει.

Ἀντιφῶντι δὲ τῷ θήτορι λόγος μὲν γέγραπται ἔχων
 ἐπίγραμμα περὶ ταῶν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ οὐδεμία
 μυνία τοῦ ὀνόματος γίνεται, ὄρνεις δὲ ποικίλους πολ-
 λάκις ἐν αὐτῷ ὀνομάζει, φάσκων τούτους τρέφειν 15
 Δῆμον τὸν Πυριλάμπους καὶ πολλοὺς παραγίνεσθαι
 κατὰ πόθον τῆς τῶν ὀρνίθων θεάς ἕκ τε Λακεδαι-
 μονος καὶ Θετταλίας καὶ σπουδῆν ποιεῖσθαι τῶν φῶν
 μεταλαβεῖν. περὶ δὲ τῆς ιδέας αὐτῶν λέγων γράφει
 d (fr. 58 Bl)· εἰ τις ἐθέλοι καταβαλεῖν εἰς πόλιν τοὺς 20
 ὄρνιθας, οἰγήσονται ἀναπτόμενοι. ἐὰν δὲ τῶν πτε-
 ρύγων ἀποτέμῃ, τὸ κάλλος ἀφαιρήσεται· τὰ πτερὰ γὰρ
 αὐτῶν τὸ κάλλος ἐστίν, ἀλλ' οὐ τὸ σῶμα. ὅτι δὲ καὶ
 περισπούδαστος ἦν αὐτῶν ἡ θεά ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ
 πάλιν φησὶν· ἀλλὰ τὰς μὲν νομηνίας ὁ βουλόμενος 25
 εἰσῆει, τὰς δ' ἄλλας ἡμέρας εἰ τις ἔλθοι βουλόμενος
 θεάσασθαι, οὐκ ἐστὶν ὅστις ἔτυχε. καὶ ταῦτα οὐκ
 ἐχθρὸς οὐδὲ πρόφην, ἀλλ' ἔτη πλέον ἢ τριάκοντά ἐστιν.

1 post ποιολόγος haec habent AC: τίττει τε ἅπαξ τοῦ
 ἔτους πρὸς δώδεκα, quae v. 3 transposuit ed. Basil, cf. Arist.
 h. a. 564 a 26 2 χρόνοις del. Rose, om. Arist 10 ταῶν A

57. ταῶς δὲ λέγουσιν Ἀθηναῖοι, ὧς φησι Τρύφων ο
(fr. 5 Vels), τὴν τελευταίαν συλλαβὴν περισπῶντες καὶ
δασύνοντες. καὶ ἀναγινώσκουσι μὲν οὕτως παρ' Εὐ-
πόλιδι ἐν Ἀστρατεύτοις — πρόκειται δὲ τὸ μαρτύ-
5 ριον (litt. c) — καὶ ἐν Ὀρνισιν Ἀριστοφάνου (v. 101)

Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταῶς;

καὶ πάλιν (269)

ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου ταῶς;
λέγουσι δὲ καὶ τὴν δοτικὴν ταωνι, ὧς ἐν τῷ αὐτῷ
10 Ἀριστοφάνη (v. 884). ἀμήχανον δὲ παρὰ Ἀττικοῖς
καὶ Ἰαῶν ἐν τοῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὀνόμασι τὴν
τελευτῶσαν ἀπὸ φωνηέντος ἀρχομένην δασύνεσθαι.
πάντως γὰρ εἶναι ψιλὴν αὐτὴν παρηκολούθηκεν, οἷον f
νεῶς, λεῶς, Τυνδάρεῶς, Μενέλεῶς, λαιπόνεῶς, εὔνεῶς,
15 Νελλεῶς, πρᾶῶς, νιῶς, Κεῖῶς, Χιῶς, διῶς, χρεῖῶς, πλειῶς,
λειῶς, λαιῶς, βαιῶς, φαιῶς, πηῶς, γόῶς, θοῶς, ῥοῶς,
ζοῶς. φίλαρχος γὰρ οὕσα καὶ ἡγεμονικὴ τὴν φύσιν
ἢ δασύτης τοῖς τελευταίοις μέρεσι τῶν ὀνομάτων³⁹⁸
οὐδαμῶς ἐγκαθελργννται. ὀνόμασται δὲ ταῶς ἀπὸ
20 τῆς τάσεως τῶν περῶν. Σέλευκος δ' ἐν τῷ πέμπτῳ
περὶ Ἑλληνισμοῦ· ταῶς· παραλόγως δ' οἱ Ἀττικοὶ καὶ
δασύνουσι καὶ περισπῶσι. ταῖς δὲ πρώτοις τῶν φωνηέντων
κατὰ τὰς ἀπλᾶς τῶν ὀνομάτων ἐκφορᾶς
συνεκφέρεσθαι ἐθέλει καὶ ἐνταυθοῖ προάπτουσα καὶ
25 τάχιον ἐκθέουσα δι' ἐπιπολῆς ἐστὶ τῶν λέξεων. τεκμαι-
ρόμενοι οὖν Ἀθηναῖοι καὶ διὰ τῆς τάξεως τὴν ἐνοῦ-
σαν τῇ προσφωδίᾳ φύσιν οὐκ ἐπὶ τῶν φωνηέντων αὐτὴν
τιθέασιν ὡσπερ τὰς ἄλλας, πρὸ δὲ τούτων τάσσουσιν.

9 ταῶνι A 14 in νεῶς et eis quae secuntur nominibus
psilosis notam om. A add. C 24 fort. ἐντεῦθεν. πρόπτουσα
C superscr. α: πρᾶπτουσα A

οἶμαι δὲ καὶ διὰ τοῦ \bar{H} στοιχείου τυπώσασθαι τοὺς
 b παλαιοὺς τὴν δασείαν. διόπερ καὶ Ῥωμαῖοι πρὸ πάν-
 των τῶν δασυνομένων ὀνομάτων τὸ \bar{H} προγράφουσι,
 τὸ ἡγεμονικὸν αὐτῆς διασημαίνοντες. εἰ δὲ τοιαύτη
 ἢ δασύτης, μήποτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλ- 5
 λαβὴν ὁ ταῶς πρὸς τῶν Ἀττικῶν προσπνείται?

58. πολλῶν οὖν καὶ ἄλλων ἐν τῷ συμποσίῳ περὶ
 ἐκάστου τῶν εἰσκομιζομένων ῥηθέντων, ἄλλα κάγω,
 φησὶν ὁ Λαρήνσιος, κατὰ τὸν πάντα ἄριστον Οὐλ-
 πιανὸν προτείνω τι καὶ αὐτὸς ὑμῖν· ζητήσεις γὰρ 10
 σιτουμέθ'· τὸν τέτρακα τί νομίζετε; καὶ τινος εἰπόν-
 c τος εἶδος ὀρνέου' (ἔθος δὲ γραμματικῶν παισὶν περὶ
 πάντων τῶν προβαλλομένων λέγειν, εἶδος φυτοῦ, εἶδος
 ὀρνέου, εἶδος λίθου), ὁ Λαρήνσιος ἔφη· καὶ αὐτὸς,
 ἀνδρῶν λῶστε, ὅτι ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς 15
 Ὅρνισι μνημονεύει ἐν τούτοις (v. 884) οἶδα· πορφυρίωνι
 καὶ πελεκᾶντι καὶ πελεκίνῳ καὶ φλέξιδι καὶ τέτρακι
 καὶ ταῶνι· ζητῶ δ' ἐγὼ παρ' ὑμῶν μαθεῖν εἰ καὶ
 παρ' ἄλλῳ τινὶ αὐτοῦ τις γίνεται μνήμη. Ἀλέξανδρος
 γὰρ ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ περὶ πτηνῶν ζῴων οὐ τοῦ 20
 ὄρνιθος τοῦ μεγάλου μνημονεύει, ἀλλὰ τινος τῶν
 d σμικροτάτων. λέγει γὰρ οὕτως· τέτραξ τὸ μέγεθος
 ἴσος σπερμολόγῳ, τὸ χρῶμα κερამεοῦς, ῥυπαραῖς
 στιγμαῖς καὶ μεγάλαις γραμμαῖς ποικίλος, καρποφάγος.
 ὅταν ὠτοκῆ δέ, τετράζει τῇ φωνῇ. καὶ Ἐπίχαρμος 25
 ἐν Ἦβας Γάμῳ (p. 237 L).

λαμβάνοντι γὰρ

ὄρνυγας στρουθούς τε κορυδαλλάς <τε> φιλοκονεί-
 μους

6 τοῦ ταῶς C, fort. τὸ ταῶς 18 ταῶνι A 28 στρου-
 θούς τε καὶ A: corr. Pors τε add. Pors fort. φιλοκονίους

τέτραγας σπερματολόγους τε κάγλαυς συκαλλίδας.
καὶ ἐν ἄλλοις δέ φησιν (p. 240 L):

ἦν δ' ἔρῳδιοί τε πολλοὶ μακροκαμπυλανύχηνες
τέτραγές τε σπερματολόγοι.'

- 5 ἐπεὶ δὲ ὑμεῖς οὐδὲν ἔχετε (σιωπᾶτε γάρ), ἐγὼ καὶ τὸ
ᾠρνεον ὑμῖν ἐπιδείξω. ἐπιτροπεύων γὰρ ἐν Μυσίᾳ e
τοῦ κυρίου αὐτοκράτορος καὶ προιστάμενος τῶν τῆς
ἐπαρχίας ἐκείνης πραγμάτων τεθέσμαι ἐπὶ τῇ χώρᾳ
ἐκείνῃ τοῦρνεον. καὶ μαθὼν οὕτω καλούμενον παρὰ
10 τοῖς Μυσοῖς καὶ Παιόσιν ὑπεμνήσθην ἐκ τῶν ὑπ'
'Ἀριστοφάνους εἰρημένων τον ᾠρνιδα. νομίζω δὲ
καὶ παρὰ τῷ πολυμαθεστάτῳ Ἀριστοτέλει μνήμης
ἠξιῶσθαι τὸ ζῷον ἐν τῇ πολυταλάντῳ πραγματεῖᾳ
(ὄκτακόσια γὰρ εἰληφέναι τάλαντα παρ' Ἀλεξάνδρου
15 τὸν Σταγειρίτην λόγος ἔχει εἰς τὴν περὶ τῶν ζῶων
ἱστορίαν) ὡς οὐδὲν εὔρον περὶ αὐτοῦ λεγόμενον, ἔχαι- f
ρον ἔχων ἐγγεγυῶτατον μάρτυρα τὸν χαρίεντα Ἀρι-
στοφάνη.' ἅμα δὲ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ εἰσηλθέ τις
φέρων ἐν τῷ ταλάρῳ τὸν τέτρακα. ἦν δὲ τὸ μὲν μέγε-
20 θος ὑπὲρ ἀλεκτρούνα τὸν μέγιστον, τὸ δὲ εἶδος πορ-
φυρίωνι παρακλήσιος· καὶ ἀπὸ τῶν ᾠτων ἐκατέρωθεν
εἶχε κρεμάμενα ὥσπερ οἱ ἀλεκτρούνες τὰ κάλλια·
βαρεῖα δ' ἦν ἡ φωνή. θαναμασάντων οὖν ἡμῶν τὸ 399
εὐανθὲς τοῦ ᾠρνιδος μετ' οὐ πολὺ καὶ ἐσκευασμένος
25 παρηνέχθη, καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ ἦν παρακλήσια τοῖς
τῆς μεγάλης στρουθοῦ, ἦν καὶ αὐτὴν πολλὰκις κατε-
δαισάμεθα.

59. ΥΥΑΙ. ὁ τὴν τῶν Ἀτρειδῶν κάθοδον πε-
ποικηκῶς ἐν τῷ τρίτῳ φησίην (om. Kinkel)'

1 τέτραγές τε σπ. Pors 3 ἡδ' et μακρὸν καμπ. A: corr.
II p. 65b 15 σταγειρίτην AC 22 κάλλια A κάλλια C: corr. Mus

Ἴσον δ' Ἐρμιονεὺς ποσὶ καρπαλίμοισι μετασπῶν
ψύας ἔργει νύξε.

Σιμάριστος δ' ἐν τρίτῳ Συνωνύμων οὕτως γράφει·
b ὄσφυός αἱ ἐκ πλαγίων σάρκες ἐπανεστηκνύται ψύαι.
τὰ δ' ἐκατέρωθεν κοιλώματα λέγουσι κύβους γαλλίας.⁵
Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ σκελετῶν οὕτως φησὶ
(FHG II 324)· σάρκες μυωται καθ' ἐκάτερον μέρος, ἃς
οἷ μὲν ψύας, οἷ δὲ ἀλώπεκας, οἷ δὲ νευρομήτρας κα-
λοῦσι. μνημονεύει δὲ τῶν ψυῶν καὶ Ἴπποκράτης
ὁ ἱερώτατος. ἄνομάσθησαν δ' οὕτως διὰ τὸ ὁραδίως¹⁰
ἀποψᾶσθαι ἢ οἷόν τις [οὔσα] ἐπιψαύουσα σάρεξ καὶ
ἐπιπολῆς τοῖς ὀστέοις ὑπάρχουσα.⁷ μνημονεύει αὐτῶν
καὶ Εὐφρων ὁ κωμικὸς ἐν Θεωροῖς (IV 491 M)·

c λοβὸς τίς ἐστι καὶ ψύαι καλούμεναι·
ταύτας ἐπιτεμὼν πρὶν θεωρῆσαι μαθῶν . . .¹⁵
60. ΟΥΘΑΡ. Τηλεκλειδῆς Στεροῖς (I 217 K)·
ὡς οὔσα θῆλυς εἰκότως οὔθαρ φορῶ.

Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν φησιν
(c. 2) . . . σπανίως δ' ἔστιν εὐρεῖν τὸ οὔθαρ ἐπὶ τῶν
ἄλλων ζῴων λεγόμενον· ΥΠΟΓΑΣΤΡΙΟΝ δὲ μόνον ὡς²⁰
ἐπὶ τῶν ἰχθύων λέγεται. Στράτις Ἀταλάντῃ (I 713 K)·
ὑπογάστριον θύννου τι κάκροκόλιον.

d Θεόπομπος Καλλιῆσχωρ (I 738 K)·
ἰχθύων δὲ δὴ

ὑπογάστρι', ὧ Δάματερ.²⁵
ἐν δὲ Σειρήσιν ὑπήτρια καλεῖ τὰ ὑπογάστρια λέγων
οὕτως (I 747 K)·

2 ψοίας, item 14 ψοίαι scribendum, cf. Phot. s. v. Phryn.
p. 300 Lo 5 γαλλίας A γαλλίας C: quid sit nescio 11 ἢ
add. C om. A οὔσα del. Wilam coll. Et. M. 819, 15 14 χαί
Herw 25 ὑπογαστρίωι διαματερ A ὑπογάστρια (hoc solum) C:
corr. VII 302d

θύνων τε λευκά Σικελικῶν ὑπήτρια·

61. ΛΑΓΩΣ. περὶ τούτου ὁ μὲν ὀψοδαίδαλος Ἄρ-
χέστρατος οὕτως φησί (fr. 57 R)·

τοῦ δὲ λαγῶ πολλοὶ τε τρόποι πολλαὶ τε θέσεις
5 σκευασίας εἰσίν. κεινος δ' οὖν ἐστὶν ἄριστος,
ἂν πεινώσι μεταξὺ φέρης κρέας ὀπτὸν ἐκάστῳ,
θερμόν, ἀπλῶς ἀλίπαστον, ἀφαρπάξων ὀβελίσκου e
5 μικρὸν ἐνωμότερον. μὴ λυκείτω δέ σ' ὀρῶντα
ἰχῶρα στάζοντα κρεῶν, ἀλλ' ἔσθιτε λάβρως.
10 αἱ δ' ἄλλαι περιεργοὶ ἔμοιγ' εἰσὶν διὰ παντὸς
σκευασίαι, γλοιῶν καταχύσματα καὶ κατάτυρα
καὶ κατέλαια λίαν, ὥσπερ γαλῆ ὀψοποιούντων.

Ναυσικράτης δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Περσίδι σπανίως,
φησὶν, ἔστιν εὐρεῖν δασύποδα περὶ τὴν Ἀττικὴν· λέγει f
15 δὲ ὧδε (II 296 K)·

ἐν τῇ γὰρ Ἀττικῇ τίς εἶδε πώποτε
λέοντας ἢ τοιοῦτον ἕτερον θηρίον;
οὐ δασύποδ' εὐρεῖν ἐστὶν οὐχὶ ῥάδιον.

Ἄλκατος δ' ἐν Καλλιστοῖ καὶ ὡς πολλῶν ὄντων ἐμ-
20 φανίζει διὰ τούτων (I 759 K)·

κορίαννον ἵνα τί λεπτόν; B. ἵνα τοὺς δασύποδας
οὕς ἂν λάβωμεν ἀλσι διαπάττειν ἔχῃς.

62. Τρύφων δέ φησι (fr. 19 Vels)· τὸν λαγῶν ἐπ' 400
αἰτιατικῆς ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ὀξύτωνος καὶ
25 μετὰ τοῦ ῆ λέγει (I 456 K)·

λύσας ἴσας ἂν τὸν λαγῶν ξυναρπάσειεν ὑμῶν.
καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν (I 445 K)·

1 λευκῶν A: corr. K 4 θέμιστες Ribb 6 πεινώσι A (i. e.
πίωσι) πεινώσι C, corruptum utrumque 11 γλωῶν A: corr. C
12 ὀψοποιούντες A: corr. C, ὀψοποιούντος Wilam 13 ναυκράτης
AC: corr. Grot 18 οὐ Mus: οὐ A οὐδὲ C 21 ἵνα τί Bgk:
εἶναι τι A 22 ἂν A 26 ἀνύσας Kock μύσας Iacobs

πλοῦν ἐπὶ Νέαυ πόλιν. νῆσος γάρ ἐστιν οὐ μακρὰν τῆς γῆς κατὰ τὰ τελευταῖα μέρη τῆς Δικαιαρχείας ὑπ' ὀλίγων μὲν κατοικουμένη, πολλοὺς δὲ ἔχουσα τοὺς κουνίλους τοίτους.' καλοῦνται δὲ τινες καὶ χελιδονία λαγωοί. μνημονεύει Δίφιλος ἢ Καλλιάδης ἐν Ἀγνοία 5 οὕτως (II 541 K):

τί τοῦτο; ποδαπὸς οὗτος;

B. χελιδόνειος ὁ δασύπους, γλυκεῖα δ' ἢ μίμαρκος.

Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ κ' τῶν ἱστοριῶν (FHG I 301)

b περὶ τὴν Βισαλίαν φησὶ λαγωοὺς γίνεσθαι δύο 10 ἥματα ἔχοντας.

64. ΣΥΟΣ δὲ ἀγρίου ἐπεισενεχθέντος, ὃς κατ' οὐδὲν ἦν ἐλάττων τοῦ καλοῦ γραφομένου Καλυδωνίου, ἔπροβάλλω, τίς ἔφη, σοὶ ζητεῖν, φροντιστὰ καὶ λογιστὰ Οὐλιπιανέ, τίς ἱστόρηκε τὸν Καλυδώνιον σὺν 15 θήλειάν τε γεγόνεuai καὶ λευκὸν τὴν χρῶαν.' ὃ δὲ σφόδρα φροντίσας καὶ τὸ προβληθὲν ἀποδιοπομπησάμενος ἄλλ' ὑμεῖς γε, ἔφη, ἄνδρες γάστρωνες, εἰ c μὴ κόρον ἤδη ἔχετε τοσούτων ἐμπλησθέντες, ὑπερβάλλειν μοι δοκεῖτε πάντας τοὺς ἐπὶ πολυφαγία δια- 20 βοήτους γενομένους· καὶ τινες εἰσὶν οὗτοι ζητεῖτε. προφέρεσθαι δὲ δίκαιόν ἐστιν ὑμᾶς σὺν τῷ σ̄ σῶς ἐνυμώτερον· παρὰ τὸ σεύεσθαι γὰρ καὶ ὀρητικῶς ἔχειν τὸ ζῶον εἰρηται. τέτριπται δὲ καὶ το λέγειν χωρὶς τοῦ κατ' ἀρχὰς σ̄ ὕς. οἱ δὲ σὺν εἰρηῆσθαι οἰοεὶ 25 θῆν, τὸν εἰς θυσίαν εὐθετοῦντα. νῦν δέ, εἰ δοκεῖ, ἀποκρίνασθὲ μοι τίς μνημονεύει κατὰ τὸ σύνθετον

8 χελιδόνιος et γλανκία A: corr. Mein B. γλυκεῖα γ' Kock 13 καλοῦ del. Wilam, fort. μεγάλου 14 ἔφη συζητεῖν A: corr. Schw 14. 15 φροντιστὰ καὶ λογιστὰ poetae verba esse vidit Mein 17 fort. κατὰ (pro καὶ) 18 ὑμεῖς Schw: ὑμῖν A, nisi forte oratio mutila

ὁμοίως ἡμῖν *σύαγρου* ἐπὶ τοῦ *σὺς* τοῦ ἀγρίου. Σοφοκλῆς μὲν γὰρ ἐν Ἀχιλλέως Ἑρασταῖς ἐπὶ κυνὸς δ ἔταξε τοῦνομα ἀπὸ τοῦ *σὺς* ἀγρεύειν, λέγων (fr. 159 N)·

σὺ δ', ὦ *Σύαγρε*, Πηλιωτικὸν τρέφος.

5 παρ' Ἡροδότῳ δὲ ὄνομα κύριον *Σύαγρος* Λάκων γένος, ὁ πρὸς Γέλωνα τὸν Συρακόσιον πρεσβεύσας περὶ τῆς πρὸς τοὺς Μήδους συμμαχίας ἐν τῇ ἐβδόμῃ (c. 153). καὶ Αἰτωλῶν δὲ οἶδα στρατηγὸν *Σύαγρον*, οὗ μνημονεύει Φύλαρχος ἐν τετάρτῃ ἱστοριῶν (FHG 10 I 335).² καὶ ὁ Δημόκριτος ἔφη· ἄελ' ποτε σὺ, ὦ Οὐλιανέ, οὐδενὸς μεταλαμβάνειν εἰώθας τῶν παρασκευαζομένων πρὶν μαθεῖν εἰ ἢ χρῆσις μὴ εἴη τῶν ὀνομάτων παλαιά. κινδυνεύεις οὖν ποτε διὰ ταύτας τὰς φροντίδας ὥσπερ ὁ Κῶος Φιλητᾶς ζητῶν τὸν κα-

15 λούμενον ψευδολόγον τῶν λόγων ὁμοίως ἐκείνῳ διαλυθῆναι. ἰσχνὸς γὰρ πάνυ τὸ σῶμα διὰ τὰς ζητήσεις γενόμενος ἀπέθανεν, ὡς τὸ πρὸ τοῦ μνημείου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ·

ξείνε, Φιλητᾶς εἰμί. λόγων ὁ ψευδόμενός με

20 ὤλεσε καὶ νυκτῶν φροντίδες ἐσπέριοι.

65. ἔν' οὖν μὴ καὶ σὺ ζητῶν τὸν *σύαγρον* ἀφανανθῆς, μάθε ὅτι Ἀντιφάνης μὲν ἐν Ἀρπαζομένη οὕτως ὠνόμασε (II 27 K)·

λαβὼν ἐπανᾶξω *σύαγρον* εἰς τὴν οἰκίαν

25 τῆς νυκτὸς αὐτῆς καὶ λέοντα καὶ λύκον.

Διονύσιος δὲ ἰ τύραννος ἐν τῷ Ἀδώνιδι (p. 616 N)·
νυμφῶν ὑπὸ σπήλυγγα τὸν αὐτόστεγον

4 βρέφος C 14 φιλιτᾶς A: corr. C 15 ψευδόμενον Herw
15. 16 διαφανθῆναι Herw (praestat ἀφανανθῆναι, cf. v. 21) 19
φιλιτᾶς A 20 κἀνομάτων Heimsoeth, fort. καὶ νυκτῶν 24 ἐπα-
νήξω Cobet 27 αὐτόστεγον corruptum, fuit fort. τόνδ'

φακῆς τε καὶ πισῶν αὐταῖς χύτραις, ἔτι δὲ τῶν τοιού-
 c των περὶ ὧν Φαινίας ὁ Ἐρέσιος ἐν τοῖς περὶ φυτῶν
 τάδε γράφει· ‘πᾶσα γὰρ χεδροπόδης ἡμερος φύσις
 ἐνσπέρματος ἢ μὲν ἐψήσεως ἕνεκα σπείρεται, οἶον [ὁ]
 κύαμος, πισός· ἐττηρὸν γὰρ ἐκ τούτων ἐψημα γίνεται· 5
 τὰ δὲ πάλιν αὐθις λεκιθώδη, καθάπερ ἄρακος· τὸ δὲ
 φακῆς, οἶον ἀφάκη, φακός· τὸ δὲ χόρτου ἕνεκα τῶν
 τετραπόδων ζώων, οἶον ὄροβος μὲν ἀροτήρων βοῶν,
 ἀφάκη δὲ προβάτων.’ πισοῦ δὲ τοῦ ὄσπριου μνημο-
 νέει καὶ Εὐπόλις ἐν Χρυσῷ γένει. Ἡλιοδώρος δ’ 10
 d ὁ περιηγητὴς ἐν α’ περὶ ἀκροπόλεως (FHG IV 425)
 ‘τῆς τῶν πυρῶν, φησὶν, ἐψήσεως ἐπινοηθείσης οἱ μὲν
 παλαιοὶ πύανον, οἱ δὲ νῦν ὀλόπυρον προσαγορεύουσιν.’
 τοιούτων ἔτι πολλῶν λεγομένων ὁ Δημόκριτος ἔφη·
 ‘ἀλλὰ κἂν τῆς φακῆς ἐάσατε ἡμᾶς μεταλαβεῖν ἢ αὐτῆς 15
 γε τῆς χύτρας, μὴ καὶ λίθοις τις ὑμῶν βεβλήσεται,
 κατὰ τὸν Θάσιον Ἡγήμονα.’ καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη·
 ‘τίς δ’ αὐτῆ ἢ λιθίνη βαλλητύς; Ἐλευστίνι γὰρ τῇ ἐμῇ
 οἶδά τινα πανήγυριν ἀρομένην καὶ καλουμένην Βαλ-
 λητύν· περὶ ἧς οὐκ ἄν τι εἶποιμι μὴ παρ’ ἐκάστου 20
 e μισθὸν λαβών.’ ‘ἀλλ’ ἔγωγε, φησὶν ὁ Δημόκριτος,
 οὐκ ὧν ‘λαβάρυρος ὄρολογητής’ κατὰ τὸν Τίμωνος
 Πρόδικον (fr. 11 W) λέξω τὰ περὶ τοῦ Ἡγήμονος. 72.
 Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἐν ἔκτῳ περὶ τῆς ἀρχαίας
 κωμωδίας (fr. 18 Koepke) ‘Ἡγήμων, φησὶν, ὁ Θάσιος 25
 τὰς παρωδίας γράψας Φακῆ ἐπεκαλεῖτο καὶ ἐποίησεν
 ἐν τιμῇ τῶν παρωδιῶν.’

4 σπείρεται δὲ A: corr. Mus, sed oratio videtur mutila
 ὁ del. Wilam 14 τοιούτων Di: τούτων A 15 fort. ἤδη pro
 κἂν 18 ἢ λιθίνη ἢ A: corr. Cas 20 ἄν τις A: corr. Cas
 23 προδειπνον A: corr. Mein 26 fort. ὅς καὶ

οἴτινες οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡδονὴν παρεῖχον ἡμῖν. καὶ γὰρ τὸ τοῦ αἰγὸς κρέας τροφιμώτατόν ἐστι. Κλειτόμαχος γοῦν ὁ Καρχηδόνιος οὐδενὸς δεύτερος τῶν ἀπὸ τῆς νέας Ἀκαδημείας κατὰ τὴν θεωρίαν ὧν Θη-
 5 βαῖόν τινα ἀθλητὴν ὑπερβαλεῖν ἰσχύει φησὶ τοὺς καθ' ἑαυτὸν κρέασιν αἰγείοις χρῶμενον. εὐτονοὶ γὰρ καὶ δ
 γλίσχροι <οί> χυμοὶ καὶ πολὺν χρόνον ὑπομένειν ἐν τοῖς ὄγκοις δυνάμενοι. ἐσκώπτετο δὲ ὁ ἀθλητὴς διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἰδρώτων δυσωδίαν. τὰ δ' ὕεια καὶ ἄρνεα
 10 κρέα ἀδιαπόνητα ταῖς ἔξεσιν ὑπάρχοντα ῥᾶστα φθείρεται διὰ τὴν πιμελήν.

τὰ δὲ παρὰ τοῖς κωμωδιοποιοῖς λεγόμενα δεῖπνα ἡδίστην ἀκοὴν παρέχει τοῖς ὡσεὶ μᾶλλον ἢ τῇ φάρμαγγι, ὡσπερ τὰ παρὰ Ἀντιφάνει μὲν ἐν Ἀκαστρῖα (II 17 K)·
 15 κρέας δὲ τίνος ἡδίστ' ἂν ἐσθίοις (φησίω); B. τίνος; εἰς εὐτέλειαν. τῶν προβάτων μὲν οἷς ἐνὶ μήτ' ἔρια μήτε τυρός, ἄρνός, φίλιτατε.
 τῶν δ' αἰγιδίων κατὰ ταῦθ' ἂ μὴ τυρὸν ποιεῖ, ἐρίφου. διὰ τὴν ἐπικαρπίαν γὰρ τῶν ἀδρῶν
 20 ταῦτ' ἐσθίων τὰ φαῦλ' ἀνέχομαι.

ἐν δὲ Κύκλωπί φησι (II 65 K)·

τῶν χερσαίων δ' ὕμνῳ ἤξει
 παρ' ἐμοῦ ταυτί·
 βοῦς ἀγελατος, τράγος ὑλιβάτης,
 25 αἰξ οὐρανια, κριὸς τομίας,
 5 κἄπρος ἐκτομίας, ὄς οὐ τομίας,
 δέλφαξ, δασύπους, ἐρίφοι, . . .

7 of add. K 10 fort. ἀδιαμένητα coll. I p. 26 b, ἀνεκπόνητα Herw 15 κρέα AC: corr. Mein 16 ὧν ἂν ἢ Herw 18 αἰγείων AC: corr. Dobr, αἰγίων Mein 24 ὑλιβάτας A ἡλιβάτας Eust. 1753, 22 (ὕληβάτας C)

τυρὸς χλωρός, τυρὸς ξηρός,
 τυρὸς κοπτός, τυρὸς ξυστός,
 τυρὸς τιμητός, τυρὸς πηκτός.

67. Μνησίμαχος δ' ἐν Ἴπποτρόφῳ τοιαῦτα παρα-
 σκευάζει (Π 437 K).

- f βαῖν' ἐκ θαλάμων κυπαρισσορόφων
 ἔξω, Μάνη· στείχ' εἰς ἀγορὰν
 πρὸς τοὺς Ἑρμᾶς,
 οὐ προσφοιτῶσ' οἱ φύλαρχοι,
 5 τοὺς τε μαθητὰς τοὺς ὠραίους, 10
 οὓς ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς Ἴππους
 μελετᾷ Φεΐδων καὶ καταβαίνειν·
 οἷσθ' οὓς φράζω;
 τοῦτοις τοίνυν ἄγγελ', ὅτι
 10 ψυχρὸν τοῦψον, τὸ ποτὸν θερμόν, 15
 ξηρὸν φύραμ', ἄρτοι ξηροί·
 403 σπλάγχν' ὀπιᾶται, χναῦμ' ἤρπασται,
 κρέας ἐξ ἄλμης ἐξήρηται,
 τόμος ἀλλᾶντος, τόμος ἠνύστρου,
 15 χορδῆς ἕτερος, φύσκης ἕτερος 20
 διαλαιμοτομεῖθ' ὑπὸ τῶν ἔνδον·
 κρατῆρ ἐξερροίβδητ' οἴνου·
 πρόποσις χωρεῖ· λέπεται κόρδαξ·
 ἀκολασταίνει νοῦς μειρακίων·
 20 πάντ' ἐστ' ἔνδον τὰ κάτωθεν ἄνω. 25
 μέμνησ' ἃ λέγω, πρόσεχ' οἷς φράζω.
 χάσκεις οὗτος;

6 κυπαρισσορόφων AC: corr. Cas 14 ἄγγελ' A: corr.
 C 17 χναῦω A: corr. Mein 23 λέπεται AC: corr. Mein
 24 κολασταίνει νοῦς μειράκιον A: corr. Schw 25 πάντες δ'
 A πάντες C: corr. Dobr 26 μέμνησθ' A: corr. C 27 αὐτός
 AC: corr. Cas

- βλέψον δευρί· πῶς αὐτὰ φράσεις;
 αὐτίκ' ἐρῶ σοι πάλιν ἐξ ἀρχῆς·
 25 ἦκειν ἤδη καὶ μὴ μέλλειν
 τῷ τε μαγεῖρω μὴ λυμαίνεσθ', b
 ὡς τῶν ὄψων ἐφθῶν ὄντων,
 ὀπτῶν ὄντων, ψυχρῶν ὄντων,
 καθ' ἕκαστα λέγων· βολβός, ἐλαία,
 30 σκόροδον, καυλός, κολοκύνθη, ἔντος,
 θρόνον, φυλλάς, θύννου τεμάχη,
 γλάνιδος, γαλεοῦ, ξίνης, γόγγρου·
 φοξίνος ὄλος, κορακίνος ὄλος,
 μεμβράς, σκόμβρος,
 35 θιννίς, κωβίος, ἡλακατῆνες,
 κυνὸς οὐραῖον τῶν καρχαριῶν,
 νάρκη, βάτραχος, πέρρη, σαῦρος,
 τριχίας, φνικίς, βρίγκος, τρίγλη,
 κόκκυξ, τρυγῶν, σμύραινα, φάργος,
 40 μύλλος, λεβίας, σπάρος, αἰολίας, c
 θραῖττα, χελιδῶν, καρίς, τευθίς,
 ψῆττα, δρακαινίς,
 πουλυπόδειον, σηπία, ὄρφως,
 κάραβος, ἔσχαρος, ἀφύαι, βελόναι,
 45 κεστρεύς, σκορπίος, ἐρχελυς, ἄρκτος,
 κρέα τ' ἄλλα (τὸ πλῆθος ἀμύθητον)
 χηνός, χοίρου, βοός, ἀρνός, οἰός,
 κάπρου, αἰγός, ἀλεκτρούνοος, νήττης,
 κίττης, πέρδικος, ἀλωπεκίου.

1 δεῦρ' εἰ πως AC: corr. Dobr 11 φυξίμος A: corr.
 Dalec 13 ἡλακατινος A: corr. VII 301 d 16 βρίγγος A:
 corr. VII 322 e 18 σπάρος σκάρος A: corr. VII 329 d 21 πολυ-
 πόδιον et ὄρφός A 23 ἄρτοι A: corr. Mein

- 50 καὶ μετὰ δεῖπνον θανμαστὸν ὅσ' ἔστ'
ἀγαθῶν πλήθη.
πᾶς δὲ κατ' οἴκους μάττει, πέττει,
τίλλει, κόπτει, τέμνει, δεύει,
χαίρει, παίζει, πηδᾷ, δειπνεῖ, 5
- d 55 πίνει, σκιρτᾷ, λορδοῖ, κεντεῖ [βινεῖ].
σεμναὶ δ' αὐλῶν ἀγαναὶ φωναί,
μολπά, κλαγγά θράττει, [νεῖται] πνεῖται.
κούραν Κασίας
ἀπὸ γᾶς ἀγίας, ἀλίας Συρίας 10
- 60 ὄσμῃ σεμνῇ μυκτῆρα δονεῖ
λιβάνου, μάρου, σμύρνης, καλάμου,
στύρακος, βάρου,
λίνθου, κίνθου, κισθοῦ, μίνθου·
τοιάδε δόμους ὀμίχλη κατέχει 15
- 65 πάντων ἀγαθῶν ἀνάμεστος.

68. ἐπὶ τούτοις λεγομένοις παρηρέχθη ἡ ῥοδοντία
καλουμένη λοπάς· περὶ ἧς ἐξετραγώδησεν ὁ σοφὸς
e ἐκεῖνος μάγειρος, πρὶν καὶ ἐπιδείξαι ὃ τι φέρει. διε-
χλεύαξέ τε τοὺς πάνυ μαγείρους γενομένους, ὧν καὶ 20
μνημονεύων ἔφη· 'τί τοιοῦτον ἐξεῦρεν ὁ παρὰ Ἀν-
θλίπφω τῷ κωμικῷ μάγειρος, <ὅς> ἐν τῷ Ἐγκαλυπτο-
μένῳ τοιάδε ὠγκώσατο (IV 459 M)·

Σόφων Ἀκαρναν καὶ Ῥόδιος Δαμόξενος
ἐγένονθ' ἑαυτῶν συμμαθηταὶ τῆς τέχνης· 25
ἐδίδασκε δ' αὐτοὺς Σικελιώτης Λάβδακος.
f οὔτοι τὰ μὲν παλαιὰ καὶ θρολούμενα

4 δ' ὅτι C εὔει A: corr. Di 6 βινεῖ et 8 νεῖται del.
Mein 9 κούραν A: fort. φύρην, κούρα, Κασίας Wilam
12 μακροῦ A: corr. Mein 13 καὶ βαρον A: corr. Di 14 μι-
σθου A: corr. Cas 16 ἀνάμεστος Kock 21, 22 ξανθίπφω C:
Ἀναξίπφω Valck 22 ὅς add. Schw 23 ὠγκήσατο A: corr. C

ὥστ' ἔχειν οὐδὲν παρ' ἡμῖν. νυκτερεύσας δ' ἀθλίως
 πρῶτα μὲν σκληρῶς καθεῦδον, εἶτα Θούδιππος
 βδέων

παντελῶς ἐπνιξεν ἡμᾶς, εἶθ' ὁ λιμὸς ἤπτετο.

5 ἐφέρετο πρὸς Δίωνα τὸν διάπυρον· ἀλλὰ γὰρ
 5 οὐδ' ἐκεῖνος οὐθὲν εἶχε. πρὸς δὲ τον χρηστὸν
 δραμῶν

Τηλέμαχον Ἀχαρνέα σωρόν τε κνάμων καταλαβὼν
 ἀρπάσας τούτων ἐνέτραγον. <ὁ> δ' ὄνος ἡμᾶς

10 ὡς ὄρᾶ,

..... ὁ Κηφισόδωρος περὶ τὸ βῆμ', ἐπέρδετο.

ἐκ τούτων δηλὸν ἐστὶν ὅτι Τηλέμαχος κνάμων χύτρας¹⁰⁸
 αἰεὶ σιτούμενος ἦγε Πυανέψια πορδὴν ἐορτήν. 74. ἔττους
 δὲ κναμίνου μνημονεύει Ἡνίοχος ὁ κωμικὸς ἐν Τρο-

15 χίλῳ λέγων οὕτως (II 432)·

πρὸς ἔμαντὸν ἐνθνυμούμενος, νῆ τοὺς θεοῦς,

ὄσφ διαφέρει σῦκα καρδάμων. σὺ δὲ

Παύσωνι φῆς τὸ δεῖνα προσλελαληκέναι;

B. καὶ πρᾶγμα <γ'> ἠρώτα με δυστράπελον πάνν,

20 5 ἔχον δὲ πολλὰς φροντίδων διεξόδους.

A. λέγ' αὐτό· καὶ γὰρ οὐκ ἀγέλοιόν ἐστ' ἴσως. b

B. ἔττος κναμίνον διότι τὴν μὲν γαστέρα

φυσᾶ, τὸ δὲ πῦρ οὔ. A. χάριεν οἷς γινώσκειται

τὸ πρᾶγμα τοῦ Παύσωνος. ὡς δ' αἰεὶ ποτε

1 οὐδὲ ἔν A 2 καθεῦδω A: corr. Jacobs 2 Θούδιππος
 ὁ λέων et 4 ἐπνιξεν A: corr. Mein 5 εἶτ' ἐφερόμην Mein
 9 ὁ add. Mus 11 ὡσπερὶ Κηφ. Mein 13 πορδῶν Mein,
 qui versuum reliquias agnovit; tum vero Πυανόψια scrib. 17
 σὺ δὲ οὐδὲ A: corr. Cas 18 τὸ δειναλ A: corr. Cas 19 πρᾶγμ'
 ἠρώτα A: corr. Di 20 ἔχων A: corr. Jacobs δυσεξόδους A:
 corr. Boissonade

- ἔχον πατρώαν οὐσίαν κατεσθίει·
 τούτῳ παρέθηκα σηπίας καὶ τευθίδας
 καὶ τῶν πετραίων ἰχθύων τῶν ποικίλων
 35 ἔμβαμματίοις γλαφυροῖσι κεχορηγημένα·
 ὁ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν οὐ δειπνητικός,
 πρὸς τῷ φιλεῖν δὲ τὴν διάνοιάν ἐστ' ἔχων.
 τῷ φιλοσόφῳ παρέθηκα κωλέαν, πόδας
 ἀδηφάγον τὸ ζῷον εἰς ὑπερβολὴν
 40 ἐστιν. τελώνη γλαυκόν, ἔγγελνυ, σπάρων·
 ὅταν ἐγγὺς ἢ δ' ὄδ' ὕστερος, ἀρτύω φακῆν
 καὶ τὸ περιδείπνον τοῦ βίου λαμπρὸν ποιά.
 τὰ τῶν γερόντων στόματα διαφορὰν ἔχει,
 νωθρότερα πολλῶ δ' ἐστὶν ἢ τὰ τῶν νέων.
 e 45 σίναπυ παρατίθημι τούτοις καὶ ποιῶ
 χυλοὺς ἐχομένους δομιύτητος τὴν φύσιν,
 ἵνα διεγείρας πνευματῶ τὸν ἀέρα.
 ἰδὼν τὸ πρόσωπον γνώσομ' οὐ ζητεῖ φαγεῖν
 ἕκαστος ὑμῶν.
 69. καὶ ὁ παρὰ Διουνσίῳ δὲ ἐν Θεσμοφόρῳ μά-
 γειρος, ἄνδρες δαιταλεῖς, (οὐ χεῖρον γὰρ καὶ τούτου 20
 μνησθῆναι) τί φησὶν (II 423 K);
 σφόδρα μοι κεχάρισαι, Σιμία, νῆ τοὺς θεοὺς,
 f ταυτὶ προείπας· τὸν μάγειρον εἰδέναί
 πολὺ δεῖ γὰρ αἰεὶ πρότερον οἷς μέλλει ποιεῖν
 τὸ δεῖπνον ἢ τὸ δεῖπνον ἐργχειρεῖν ποιεῖν. 25
 5 ἂν μὲν γὰρ ἔν τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνου,
 τοῦτον ποιῆσαι κατὰ τρόπον πῶς δεῖ, τίνα

1 ἔχον τὴν π. A: corr. Toup 7 fort. κωλῆν ἢ πόδας
 10 ἢ δ' Di: ἦν δὲ A ἦν δὲ C ὄδ' ὕστερος corruptam 13 νω-
 θρότατα AC: corr. Toup 14 παρατίθημι σίναπυ τούτοις AC:
 corr. Cas 16 non intellego 17 οὐ Toup: εἰ A 19 διονύσιον
 A: corr. C 22 καὶ χάρις αἰεὶ μία A: corr. Pors

ἔπειτα κατὰ χειρῶν ἐκάστη καὶ μύρον τι δοῦναι.
Μένανδρος Ἰθρία (IV 208 M).

οἱ δὲ κατὰ χειρῶν λαβόντες περιμένουσι φίλτατοι. f
76. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς πρὸς
5 τοὺς Καλλιμάχου πίνακας (p. 251 N) χλευάζει τοὺς οὐκ
εἰδότας τὴν διαφορὰν τοῦ τε κατὰ χειρὸς καὶ τοῦ ἀπο-
νίφασθαι. παρὰ γὰρ τοῖς παλαιοῖς τὸ μὲν πρὸ ἀρίστου
καὶ δειπνον λέγεσθαι κατὰ χειρὸς, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα
ἀπονίφασθαι. ἔοικε δ' ὁ γραμματικὸς τοῦτο πεφυλα-
10 χέναι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἐπεὶ τοι Ὅμηρός πη μὲν 409
φησι (α 138)

νίφασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
πῆ δέ (α 146).

τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχεναν,
15 σῆτον δὲ δμῶαί παρενήνεον ἐν κανέοισι.
καὶ Σώφρων ἐν γυναικείοις (fr. 23 Bo)· 'τάλαινα Κοι-
κόα, κατὰ χειρὸς δοῦσα ἀπόδος πόχ' ἀμῖν τὰν τρά-
πεζαν.' παρὰ μέντοι τοῖς τραγικοῖς καὶ τοῖς κωμικοῖς
παροξυτόνως ἀνέγνωσται χερνίβα· παρ' Εὐριπίδῃ ἐν
20 Ἡρακλεῖ (929).

εἰς χερνίβ' ὡς βάψειεν Ἀλκμήνης γόνος. b
ἀλλὰ καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Αἰξίν (I 262 K).

αὐτοῦ τὴν χερνίβα παύσεις.
ἔστι δὲ ὕδωρ εἰς ὃ ἀπέβαπτον θαλὸν ἐκ τοῦ βωμοῦ
25 λαμβάνοντες ἐφ' οὗ τὴν θυσίαν ἐπετέλουν· καὶ τούτῳ
περιρραίνοντες τοὺς παρόντας ἤγνιζον. χερὴ μέντοι
προπαροξυτόνως προφέρεσθαι. τὰ γὰρ τοιάδε δημα-
τικά σύνθετα εἰς ψ̄ λήγοντα γεγονότα παρὰ τὸν
παρακαείμενον τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακαίμενον

ὄρον γὰρ οὐκ ἔσχηκεν οὐδ' ὁ καιρός
 αὐτὴ δ' ἑαυτῆς ἐστὶ δεσπότης. ἐὰν δ'
 εὖ μὲν σὺ χρήσῃ τῇ τέχνῃ, τὸν τῆς τέχνης
 35 καιρὸν δ' ἀπολέσῃς, παραπόλωλεν ἡ τέχνη.
 ΣΙΜ. ἄνθρωπε, μέγας εἶ. Α. τουτουὶ δ', ὄν ἀρτίως 6
 d ἔφησ' ἔχοντα πείρασαν ἦκειν πολυτελεῶν
 πολλῶν τε δειπνων, ἐπιλαθέσθαι, Σιμία,
 πάντων ποιήσω, θροῖον ἂν δεῖξω μόνον
 40 παραθῶ <τε> δειπνον ὄσον αὔρας Ἀττικῆς.
 ἐξ ἀντλίας ἦκοντα καὶ γέμοντ' ἔτι
 φορητικῶν μοι βρωμάτων ἀγωνίαις
 τῆμῃ ποιήσω νυστάσαι παροψίδι. 10

70. πρὸς ταῦτα Αἰμιλιανὸς ἔφη·
 'βέλτιστε, πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς
 εἰρημέν' ἐστὶ 15
 κατὰ τοὺς Ἡγησίππου Ἀδελφούς (IV 479 M): σὺ οὖν
 e ἢ θροῶν τι φαίνου καιρὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν ἢ μὴ
 κόπτ' ἐμέ, καὶ δεῖξον ὃ φέρεις καὶ λέγε τί ἐστὶ.' καὶ
 ὅς· 'καταφρονεῖς ὅτι μάγειρός εἰμι ἴσως· ὅσον ἀπὸ
 ταύτης τῆς τέχνης εἰργασμ' ἐγώ, κατὰ τὸν κομικὸν 20
 Δημήτριον, ὃς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρσοπαγίτη
 ταῦτ' εἴρηκεν (IV 539 M):

ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης εἰργασμ' ἐγώ,
 οὐδεὶς ὑποκριτῆς ἐσθ' ὅλως εἰργασμένος.
 καπιυζομένη τυραννὶς αὕτη 'σθ' ἡ τέχνη. 25

1 corruptus 4 δὲ καιρὸν AC: corr. Cas 5 μέγας γὰρ
 εἶ A: corr. Adamus 7 σημεια A: corr. Mein 9 τε add.
 Mus 10 ἦκοντι καὶ γέμωνται A: corr. Mein 11 φορητικῶν
 A: corr. Mein ἀγωνίαις corruptum 12 εἰ μὴ A: corr. Fritzsche
 16 sqq. etiam haec Hegesippi verba paullulum immutata cf.
 VII, 290 b

- τρόπον παραθεῖναι δ' ἢ πότ' ἢ πῶς σκευάσαι
<δεῖ>, μὴ προίδηται τοῦτο μηδὲ φροντίσῃ,
οὐκέτι μάγειρος, ὀψοποιός ἐστι δέ.
- 10 οὐ ταῦτ' ὁ δ' ἐστὶ τοῦτο, πολὺ διήλλαχεν.
- 5 στρατηγὸς πᾶς καλεῖθ' ὅς ἂν λάβῃ 405
δύναμιν, ὁ μέντοι δυνάμενος κὰν πράγμασιν
ἀναστραφῆναι καὶ διαβλέψαι τί που
στρατηγός ἐστιν, ἡγεμῶν δὲ θάτερον,
- 15 οὕτως ἐφ' ἡμῖν σκευάσαι μὲν ἢ τεμεῖν
10 ἡδύσμαθ' ἐψῆσαι τε καὶ φρεσῶν τὸ πῦρ
ὁ τυχῶν δύναται ἄν' ὀψοποιὸς οὖν μόνον
ἐστὶν ὁ τοιοῦτος, ὁ δὲ μάγειρος ἄλλο τι.
συνιδεῖν τόπον, ὄραν, τὸν καλοῦντα, τὸν πάλιν
20 δειπνοῦντα, πότε δεῖ καὶ τίν' ἰχθὺν ἀγοράσαι, b
15 πάντα μὲν λήψει σχεδὸν
αἰεὶ γάρ· οὐκ αἰεὶ δὲ τὴν τούτων χάριν
ἔχεις ὁμοίαν οὐδ' ἴσην τὴν ἡδονήν.
'Αρχέστρατος γέγραφέ τε καὶ δοξάζεται
- 25 παρὰ τισιν οὕτως ὡς λέγων τι χρήσιμον.
20 τὰ πολλὰ δ' ἠγνόηκε κοῦδὲ ἔν λέγει.
μὴ πάντ' ἄκουε μηδὲ πάντα μάνθανε c
τῶν βιαίων ἔσθ' ἔνεκα τὰ γεγραμμένα,
κενὰ μᾶλλον ἢ ὅτε ἦν οὐδέπω γεγραμμένα.
- 30 οὐδ' ἐστὶν εἰπεῖν περὶ μαγειρικῆς, ἐπεὶ
25 εἰπ' ἀριτίως

1 δέ ποτε ἢ A: corr. Mein 2 δεῖ add. Mein προίδηται
A: corr. Dobr 3 ἐστὶ δέ Schw: ἐστὶν A, fort. ἔσθ' ὅδε
4 ταῦτ' ὁ δ' A: corr. Mus 5 fort. στρατηγὸς ὡσεὶ 7 τί; ποῦ;
Madvig 11 οὖν Cas: οὐ A 16. 17 ἀρχὴν ἔχει θ' A: corr.
Iacobs 22. 23 τῶν βιβλίων (sic Emper) ἔσθ' ἔνεκα τὰ περὶ
τὴν τέχνην κενὰ μᾶλλον ἢ τόθ' ὅτ' οὐδέπω γεγραμμέν' ἦν
Wilam 24 fort. ὅτι pro ἐπεὶ, ut v. 25 alius aliquis artis auctor
nominatus fuerit

φακῆς τε καὶ πισῶν αὐταῖς χύτραις, ἔτι δὲ τῶν τοιοῦ-
 c των περὶ ὧν Φαινίας ὁ Ἐρέσιος ἐν τοῖς περὶ φυτῶν
 τάδε γράφει· ἅσα γὰρ χεδροπόδης ἡμερος φύσις
 ἐνσπέρματος ἢ μὲν ἐψήσεως ἕνεκα σπείρεται, οἶον [ὁ]
 κύαμος, πισός· ἐττηρόν γὰρ ἐκ τούτων ἐψήμα γίνεται· 5
 τὰ δὲ πάλιν ἀνθις λεκιθώδη, καθάπερ ἄρακος· τὸ δὲ
 φακῆς, οἶον ἀφάκη, φακός· τὸ δὲ χόρτου ἕνεκα τῶν
 τετραπόδων ζῴων, οἶον ὄροβος μὲν ἀροτήρων βοῶν,
 ἀφάκη δὲ προβάτων· πισοῦ δὲ τοῦ ὄσπριου μνημο-
 νεύει καὶ Εὐπόλις ἐν Χρυσῷ γένει. Ἡλιοδωρος δ' 10
 d ὁ περιηγητὴς ἐν α' περὶ ἀκροπόλεως (FHG IV 425)
 τῆς τῶν πυρῶν, φησὶν, ἐψήσεως ἐπινοηθείσης οἱ μὲν
 παλαιοὶ πύανον, οἱ δὲ νῦν ὀλόπυρον προσαγορεύουσιν·
 τοιοῦτων ἔτι πολλῶν λεγομένων ὁ Δημόκριτος ἔφη·
 ἄλλὰ κἂν τῆς φακῆς ἐάσατε ἡμᾶς μεταλαβεῖν ἢ αὐτῆς 15
 γε τῆς χύτρας, μὴ καὶ λίθοις τις ὑμῶν βεβλήσεται,
 κατὰ τὸν Θάσιον Ἠγήμονα· καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη·
 τίς δ' αὐτῆ ἢ λιθίνῃ βαλλητὺς; Ἐλευστὶν γὰρ τῇ ἐμῇ
 οἰδᾶ τινα πανήγυριν ἀγομένην καὶ καλουμένην Βαλ-
 λητύν· περὶ ἧς οὐκ ἂν τι εἶποιμι μὴ παρ' ἐκάστου 20
 e μισθὸν λαβόν· ἄλλ' ἔρωγε, φησὶν ὁ Δημόκριτος,
 οὐκ ὧν λαβάρυρος ὠρολογητὴς κατὰ τὸν Τίμωνος
 Πρόδικον (fr. 11 W) λέξω τὰ περὶ τοῦ Ἠγήμονος. 72.
 Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἐν ἔκτῳ περὶ τῆς ἀρχαίας
 κωμφιδίας (fr. 18 Koepke) Ἠγήμων, φησὶν, ὁ Θάσιος 25
 τὰς παρφιδίας γράψας Φακῆ ἐπεκαλεῖτο καὶ ἐποίησεν
 ἐν τινι τῶν παρφιδῶν·

4 σπείρεται δὲ A: corr. Mus, sed oratio videtur mutila
 ὁ del. Wilam 14 τοιοῦτων Di: τούτων A 15 fort. ἡδη pro
 κἂν 18 ἢ λιθίνῃ ἢ A: corr. Cas 20 ἂν τις A: corr. Cas
 23 προδειπνον A: corr. Mein 26 fort. ὅς καὶ

ταῦτά μοι ὀρμαίνοντι παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη,
 χρυσῆν ῥάβδον ἔχουσα, καὶ ἤλασεν εἰπέ τε μῦθον·
 δευνὰ παθοῦσα, Φακῆ βδελυρῆ, χῶρει ᾿ς τὸν ἀγῶνα. f
 καὶ τότε ἔγῳ θάρσησα.

δ εἰσῆλθε δὲ ποτε καὶ εἰς τὸ θέατρον διδάσκων κωμω-
 δίαν λίθων ἔχων πλήρες τὸ ἱμάτιον, οὓς βάλλον εἰς
 τὴν ὀρχήστραν διαπορεῖν ἐποίησε τοὺς θεατάς. καὶ
 ὀλίγον διαλιπῶν εἶπε·

λίθοι μὲν οὔδε βαλλέτω δ' εἰ τις θέλει·

407

- 10 ἀγαθὸν δὲ κἂν χειμῶνι κἂν θέρει φακῆ.
 εὐδοκίμει δ' ὁ ἀνὴρ μάλιστα ἐν ταῖς παρωδίαις καὶ
 περιβόητος ἦν λέγων τὰ ἔπη πανούργως καὶ ὑποκρι-
 τικῶς καὶ διὰ ταῦτα σφόδρα παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις
 εὐδοκίμει. ἐν δὲ τῇ Γιγαντομαχίᾳ οὕτω σφόδρα τοὺς
 15 Ἀθηναίους ἐκήλησεν, ὡς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πλεῖ-
 στα αὐτοὺς γελάσαι, καίτοι ἀγγελθέντων αὐτοῖς ἐν
 τῷ θεάτρῳ τῶν γενομένων περὶ Σικελίαν ἀτυχημά-
 των. οὐδεὶς ἀπέστη καίτοι σχεδὸν πᾶσι τῶν οἰκείων
 ἀπολωλότων. ἔκλαιον οὖν ἐγκαλυψάμενοι, οὐκ ἀνέ- b
 20 στησαν δ', ἵνα μὴ γένωνται διαφανεῖς τοῖς ἀπὸ τῶν
 ἄλλων πόλεων θεωροῦσιν ἀχθόμενοι τῇ συμφορᾷ·
 διέμειναν δ' ἀκροώμενοι καίτοι καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἡγή-
 μονος, ὡς ἤκουσε, σιωπᾶν διεγνωκότος. καθ' ὃν δὲ
 χρόνον θαλασσοκρατοῦντες Ἀθηναῖοι ἀνῆγον εἰς ἄστυ
 25 τὰς νησιωτικὰς δίκας γραψάμενός τις καὶ τὸν Ἡγήμονα
 δίκην ἤγαγεν εἰς τὰς Ἀθήνας. ὁ δὲ παραγενόμενος
 καὶ συναγαγὼν τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίτας προς-
 ῆλθε μετ' αὐτῶν Ἀλκιβιάδῃ βοηθεῖν ἀξιῶν. ὁ δὲ ο

9 φακῆ δὲ καὶ ἐν θέρει καὶ ἐν χειμῶνι ἀγαθόν AC: corr.
 Dobr, cf. Suid. s. v. βαίτη 18 διὰ τοῦτο C 18 οὐδεὶς οὖν C
 sed epitomatoris culpa haec turbata ἀνέστη lemma fort. recte

θαρρεῖν παρακελευσάμενος εἰπὼν τε πᾶσιν ἔπεσθαι
 ἤκεν εἰς τὸ Μητροφῶν, ὅπου τῶν δικῶν ἦσαν αἱ γραφαί,
 καὶ βρέξας τὸν δάκτυλον ἐκ τοῦ στόματος διήλειψε
 τὴν δίκην τοῦ Ἡγήμονος. ἀγανακτοῦντες δ' ὁ τε γραμ-
 ματεὺς καὶ ὁ ἄρχων τὰς ἡσυχίας ἤγαγον δι' Ἀλκιβιάδην, ⁵
 φυγόντος δι' εὐλάβειαν καὶ τοῦ τὴν δίκην γραψαμένου.
 73. αὕτη παρ' ἡμῶν, Οὐλπιανέ, ἢ βαλλητύς. σὺ δ'
 ὅταν βουληθῆς ἐρεῖς περὶ τῆς Ἐλευστίνι.' καὶ ὁ Οὐλ-
 d πιανός· ἄλλά με ἀνέμνησας, καλὲ Δημόκριτε, μνησθεῖς
 χύτρας ποθοῦντα μαθεῖν πολλάκις τίς ἢ Τηλέμαχου ¹⁰
 καλουμένη χύτρα καὶ τίς ὁ Τηλέμαχος.' καὶ ὁ Δημό-
 κριτος ἔφη· Τιμοκλῆς ὁ τῆς κωμωδίας ποιητῆς (ἦν
 δὲ καὶ τραγωδίας) ἐν μὲν δράματι Ἀθήνη φησί (II 461 K)
 μετὰ τοῦτον αὐτῷ Τηλέμαχος συνετύγγανε.
 καὶ τοῦτον ἀσπασάμενος ἠδέως πάνν ¹⁵
 ἔπειτα ἔχρησόν μοι σύ, φησί, τὰς χύτρας,
 e ἐν αἷσιν ἐψεις τοὺς κυάμους.' καὶ ταῦτά γε
 5 ἔφη τε καὶ παριόντα Φεῖδιππον πάλιν
 τὸν Χαιρεφίλου πόρρωθεν ἀπιδὼν τὸν παχύν
 ἐπόππυσ', εἴτ' ἐκέλευσε πέμπειν σαργάνας. ²⁰
 ὅτι δὲ καὶ τῶν δῆμων Ἀχαρνέως ὁ Τηλέμαχος ὁ αὐτὸς
 ποιητῆς φησιν ἐν Διονύσῳ οὕτως (II 454 K)
 ὁ δ' Ἀχαρνικὸς Τηλέμαχος ἐτι δημηγορεῖ.
 οὗτος δ' εἴκει τοῖς νεωνῆτοις Σύροις.
 B. πῶς ἢ τί πράττων; βούλομαι γὰρ εἶδέναι. ²⁵
 A. θανατηγὸν καλὴν χύτραν φέρει.
 f ἐν δ' Ἰκαρίοις σατύροις φησίν (II 469 K).

5 ἡσυχίαν ἦγον C 9 fort. ἀλλ' εἶδ' με 17 ἐν αἷς συν-
 ἦψας A: corr. Mein 17. 18 ταῦτά τε εἴρηται A: corr. K
 18 Φεῖδιππον A: corr. Pors πάλιν Mein: πάνν A 26 fort.
 θάργηλον (Mein) ἀγκάλῃ (Iacobs) κυάμων (add. K) χύτραν φέρει

ὥστ' ἔχειν οὐδὲν παρ' ἡμῖν. νυκτερεύσας δ' ἀθλίως
 πρῶτα μὲν σκληρῶς καθεῦδον, εἶτα Θούδιππος
 βδέων

παντελῶς ἐπνίξεν ἡμᾶς, εἶθ' ὁ λιμὸς ἤπτετο.

5 ἐφέρετο πρὸς Δίωνα τὸν διάπυρον· ἀλλὰ γὰρ
 5 οὐδ' ἐκεῖνος οὐθὲν εἶχε. πρὸς δὲ τὸν χρηστὸν
 δραμῶν

Τηλέμαχον Ἀχαρνέα σωρόν τε κνάμων καταλαβὼν
 ἀρπάσας τούτων ἐνέτραγον. <ὁ> δ' ὄνος ἡμᾶς

10 ὡς ὄρᾱ,

... ὁ Κηφισόδωρος περὶ τὸ βῆμ', ἐπέρδετο.

ἐκ τούτων δῆλόν ἐστιν ὅτι Τηλέμαχος κνάμων χύτρας⁴⁰⁸
 αἰεὶ σιτούμενος ἤγε Πυανέψια πορδῆν ἑορτήν. 74. ἔτνους
 δὲ κναμίνου μνημονεύει Ἡνίοχος ὁ κωμικὸς ἐν Τρο-

15 ἡλώφ λέγων οὕτως (II 432)·

πρὸς ἔμαντὸν ἐνθυμούμενος, νῆ τοὺς θεοὺς,
 ὅσῳ διαφέρει σῦκα καρδάμων. σὺ δὲ

Παύσωνι φῆς τὸ δεῖνα προσλεαλημένα;

B. καὶ πρᾶγμά <γ'> ἠρώτα με δυστράπελον πάνν,

20 5 ἔχον δὲ πολλὰς φροντίδων διεξόδους.

A. λέγ' αὐτό· καὶ γὰρ οὐκ ἀγέλοιόν ἐστ' ἴσως. b

B. ἔτνος κναμίνον διότι τὴν μὲν γαστέρα
 φυσᾶ, τὸ δὲ πῦρ οὔ. A. χάριεν οἷς γινώσκειται
 τὸ πρᾶγμα τοῦ Παύσωνος. ὡς δ' αἰε ποτε

1 οὐδὲ ἐν A 2 καθεύδω A: corr. Jacobs 2 Θούδιππος
 ὁ λέων et 4 ἐπνίξεν A: corr. Mein 5 εἶτ' ἐφερόμην Mein
 9 ὁ add. Mus 11 ὡσπερὶ Κηφ. Mein 13 πορδῶν Mein,
 qui versuum reliquias agnovit; tum vero Πυανόψια scrib. 17
 σὺ δὲ οὐδὲ A: corr. Cas 18 τὸ δεῖνα A: corr. Cas 19 πρᾶγμ'
 ἠρώτα A: corr. Di 20 ἔχων A: corr. Jacobs δυσεξόδους A:
 corr. Boissonade

10 περὶ τοὺς κυάμους ἔσθ' οὗτος ὁ σοφιστῆς γέλωσ.

75. τοιοῦτων οὖν πολλάκις λεγομένων ὕδωρ ἐφέρετο κατὰ χειρῶν. καὶ πάλιν ὁ Οὐλπιανὸς ἐξήτει εἰ τὸ χερνιβον εἴρηται, καθάπερ ἡμεῖς λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ. καὶ τις αὐτῷ ἀπήντησεν λέγων τὸ ἐν Ἰλιάδι 5 (Ω 302).

ο ἢ ὅα καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὄτρυν' ὁ γεραῖος
 χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἢ δὲ παρέστη
 χερνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἄμα χερσὶν ἔχουσα.
 Ἀττικοὶ δὲ χερνίβιον λέγουσιν, ὡς Λυσίας ἐν τῷ κατὰ 10
 Ἀλκιβιάδου λέγων οὕτως (i. e. Andoc. 29). 'τοῖς χρυσοῖς
 δ χερνιβίοις καὶ θυματηροῖς.' χειρόνιπτρον δ' Εὐπολὶς
 ἐν Δήμοις (I 289 K).

κἂν τις τύχη πρώτος δραμῶν εἴληφε χειρόνιπτρον·
 ἀνὴρ δ' ὅταν τις ἀγαθὸς ἦ καὶ χρήσιμος πολίτης 15
 νικᾷ τε (πάντας) χρηστὸς ὢν, οὐκ ἔστι χειρόνιπτρον.
 Ἐπίχαρμος δ' ἐν Θεαροῖς εἴρηκε χειρόνιβα διὰ τούτων
 (p. 242 L).

κιδάρα, τρίποδες, ἄρματα, τράπεζαι χαλκίαι,
 χειρόνιβα, λουβάσια, λέβητες χαλκίοι. 20

e ἢ πλείων δὲ χρῆσις κατὰ χειρὸς ὕδωρ εἴωθε λέγειν,
 ὡς Εὐπολὶς ἐν Χρυσῷ γένει καὶ Ἀμειψίας Σφεν-
 δόνη Ἀλκαῖός τε ἐν Ἰερῷ γάμῳ. πλείστον δ' ἐστὶ
 τοῦτο. Φιλύλλιος δὲ ἐν Αὐγῇ κατὰ χειρῶν εἴρηκεν
 οὕτως (I 782 K). 25

καὶ δὴ δεδειπνήκασιν αἱ γυναικες· ἀλλ' ἀφαιρεῖν
 ὄρα ὅτιν ἤδη τὰς τραπέζας, εἴτα παρακορῆσαι,

1 γέλωσ K: τέλωσ A 14 βαλῶν gramm. ap. Osann. Philem.
 p. 200 16 πάντας add. Schw 19 χαλκείαι et 20 χάλκιοι
 A: corr. Ahrens 20 λουβλιλεβητες A: corr. Grotefend 22.
 23 σφενδωνι A: corr. Cas 26 ἀλλὰ φέρειν A: corr. Dawes

ἔπειτα κατὰ χειρῶν ἐκάστη καὶ μύρον τι δοῦναι.
Μένανδρος Ἰθρία (IV 208 M).

οὐ δὲ κατὰ χειρῶν λαβόντες περιμένουσι φίλτατοι. f
76. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς πρὸς
5 τοὺς Καλλιμάχου πίνακας (p. 251 N) χλευάζει τοὺς οὐκ
εἰδότες τὴν διαφορὰν τοῦ τε κατὰ χειρὸς καὶ τοῦ ἀπο-
νύσασθαι. παρὰ γὰρ τοῖς παλαιοῖς τὸ μὲν πρὸ ἀρίστου
καὶ δειπνοῦ λέγεσθαι κατὰ χειρὸς, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα
ἀπονύσασθαι. ἔοικε δ' ὁ γραμματικὸς τοῦτο πεφυλα-
10 χέναι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἐπεὶ τοι Ὅμηρός πη μὲν 409
φρησι (α 138)

νύσασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
πῆ δέ (α 146).

τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχεναν,
15 σῆτον δὲ δμῶαί παρενήνεον ἐν κανέοισι.
καὶ Σώφρων ἐν γυναικείοις (fr. 23 Bo). ἑτάλαινα Κοι-
κόα, κατὰ χειρὸς δοῦσα ἀπόδος πόχ' ἀμὴν τὰν τρά-
πεζαν. παρὰ μέντοι τοῖς τραγικοῖς καὶ τοῖς κωμικοῖς
παροξεντόνως ἀνέγνωσται χερνίβα· παρ' Εὐριπίδῃ ἐν
20 Ἡρακλεῖ (929).

εἰς χερνίβ' ὡς βάψειεν Ἀλκμήνης γόνος. b
ἀλλὰ καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Αἰξίν (I 262 K).
αὐτοῦ τὴν χερνίβα παύσεις.

ἐστὶ δὲ ὕδωρ εἰς ὃ ἀπέβαπτον δαλὸν ἐκ τοῦ βωμοῦ
25 λαμβάνοντες ἐφ' οὗ τὴν θυσίαν ἐπετέλουν· καὶ τούτῳ
περιρραίνοντες τοὺς παρόντας ἤγνιζον. χρὴ μέντοι
προπαροξεντόνως προφέρεισθαι. τὰ γὰρ τοιάδε φημα-
τικά σύνθετα εἰς $\bar{\psi}$ λήγοντα γεγονότα παρὰ τὸν
παρακειμένον τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου

- c φυλάσσουσιν, ἄν τε ἔχη τοῦτον διὰ τῶν δύο μῦ λεγόμενον, βαρύνεται, λέλειμμαί αἰγίλιψ, τέτριμμαί οἰκότριψ, κέκλεμμαί βοίκλεψ, παρὰ Σοφοκλεῖ Ἑρμῆς (fr. 927), <βέβλεμμαί> κατῶβλεψ, παρὰ Ἀρχελάω τῷ Χερρονησίτῃ ἐν τοῖς Ἰδιοφύεσιν. ἐν δὲ ταῖς πλαγίοις τὰ 5 τοιαῦτα ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς φυλάττειν τὴν τάσιν. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἡρώσι (I 472 K) χερνίβιον εἴρηκεν. 77. ἐχρῶντο δ' εἰς τὰς χεῖρας ἀποπλύνοντες αὐτὰς καὶ σμήματι ἀπορύψεως χάριν, ὡς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Κωρύκῳ (II 67 K). 10
- d ἐν ὄσφ δ' ἀκροῶμαι σου κέλευσόν <μοι> τινα φέρειν ἀπονίψασθαι. B. δότω τις δεῦρ' ὕδωρ καὶ σμῆμα.
ἔτι δὲ καὶ εὐώδεσι τὰς χεῖρας κατεχρίοντο τὰς ἀπομαγδαλλίας ἀτιμάσαντες, ἄς Λακεδαιμόνιοι ἐκάλουν κυ- 15 νάδας, ὡς φησι Πολέμων ἐν τῇ περὶ ὀνομάτων ἀδόξων ἐπιστολῇ (fr. 77 Pr). περὶ δὲ τοῦ εὐώδεσι χρίεσθαι τὰς χεῖρας Ἐπιγένης ἢ Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀργυρίου ἀφανισμῷ οὕτως (II 26 K).
καὶ τότε 20
περιπατήσεις κάπονίψει κατὰ τρόπον
- e τὰς χεῖρας εὐώδη λαβῶν [τὴν] γῆν.
καὶ Φιλόξενος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ φησὶν (fr. 2, 39 B).
ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτρ' ἔδοσαν κατὰ χειρῶν, 25

1 φυλάσσουσάν τε ἔχει A φυλάττοντα ἔχοντά τε C: corr. Schw 3 κέκλεμμαί A: corr. C βοοικλεψ A βοούλεψ C: corr. Mus 4 βέβλεμμαί add. Eust. 1401, 16 11 μοι add. Koppiers 14 ἔτι Schw: ὅτι A et lemma 15 τιμάς ἀτιμάσαντες A: τιμάς om. lemma 21 περιπατήσεις corruptum 22 τὴν del. Kock

σμήμασιν ἱρινομίκοις χλιεροθαλπὲς ὕδωρ ἐπεγ-
χέοντες

τόσσον ὅσον <τις> ἔχρηξ', ἐκτριμματά τε
λαμπρὰ

5 σινδονυφῆ, δίδουσαν <δὲ> χρίματά τ' ἀμβροσίοδμα
καὶ στεφάνουσι ἰοθαλέας.

Δρόμων δ' ἐν Ψαλτρίᾳ (Π 419 K).

ἐπεὶ δὲ θᾶττον ἤμεν ἠριστηκότες,

. . . . περιεῖλε τὰς τραπέζας, νίμματα

10 ἐπέχει τις, ἀπενιζόμεθα, τοὺς στεφάνουσι πάλιν f
τοὺς ἐσπερίνουσι λαβόντες ἐστεφανούμεθα.

78. ἐκάλουν δ' ἀπόνιπτρον τὸ ἀπόνιμμα τῶν χειρῶν
καὶ τῶν ποδῶν. Ἀριστοφάνησι (Ach. 616).

ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας.

15 ἴσως δὲ καὶ τὴν λεκάνην οὕτως ἔλεγον, ἐν ᾧ τρόπῳ
καὶ χειρόνιπτρον. ἰδίως δὲ καλεῖται παρ' Ἀθηναίοις
ἀπόνιμμα [ἐπὶ τῶν εἰς τιμὴν τοῖς νεκροῖς γινομένων
καὶ ἐπὶ τῶν τοὺς ἐναγελῆσι καθαιρόντων, ὡς καὶ Κλει-

δημος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐξηγητικῷ. προθεῖσι γὰρ
20 περὶ ἐναγισμῶν γράφει τάδε (FHG I 363). ὄρουσαι βό-
θυνον πρὸς ἐσπέραν τοῦ σήματος. ἔπειτα παρὰ τὸν
βόθυνον πρὸς ἐσπέραν βλέπε, ὕδωρ κατάχεται λέγων
τάδε· ὑμῖν ἀπόνιμμα οἷσι χρῆ καὶ οἷσι θέμισι. ἔπειτα
αὐθις μύρον κατάχεται. παρέθετο ταῦτα καὶ Δωρόθεος,
25 φάσκων καὶ ἐν τοῖσι τῶν Εὐπατριδῶν πατρίοισι τάδε

1 χαιεροθαλπὲς A: corr. Schw ἐπεπεγχέοντες A: corr. S
3 τις ἔχρηξ' Bergk: ἔχρηξεν A ἐκτριμματά τε A: corr. Mus
5 δὲ add. Bgk χρίματ' ἀμβρ. A: corr. Villebrun 8 ἠριστη-
κότες ἤμεν A: corr. Cas 9 ὁ παῖσι add. Pors 10. 11 πάλιν
δὲ σπορινοῦσι A: πάλιν τοὺς ἱρίνοῦσι Cas ἐσπερίνοῦσι K 14
ἐγγέοντες A 21 ἔπειτα <στάς> Nauck 23 fort. τᾶπόνιμμα
25 θυγατριδῶν A: corr. Od. Mueller

b γεγράφθαι περὶ τῆς τῶν ἰκετῶν καθάρσεως· ἔπειτα ἀπονιψάμενος αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ σπλαγγνεύοντες ὕδωρ λαβὼν κάθαιρε, ἀπόνιξε τὸ αἷμα τοῦ καθαιρομένου καὶ μετὰ τὸ ἀπόνιμμα ἀνακινήσας εἰς ταῦτο ἔργεε.²

79. χειρόμακτρον δὲ καλεῖται ᾧ τὰς χεῖρας ἀπεμάττοντο ὠμολίνῳ· ὅπερ ἐν τοῖς προκειμένοις (p. 409e) Φιλόξενος ὁ Κυθήριος ἀνόμασεν ἔκτριμμα. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς (I 521 K).

φέρε, παῖ, ταχέως κατὰ χεῖρὸς ὕδωρ,

παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον.

σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ μετὰ τὸ δειπνῆσαι κατὰ χεῖρὸς ἔλεγον, οὐχ ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός φησιν
c ὅτι πρὶν φαγεῖν οἱ Ἀττικοὶ κατὰ χεῖρὸς ἔλεγον, μετὰ δὲ τὸ δειπνῆσαι ἀπονίψασθαι (supra p. 408f). Σοφοκλῆς Οἰνομάῳ (fr. 429).

σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκκεκαρμένος.

καὶ Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῳ (c. 122). Ξενοφῶν δ' ἐν α' Παιδείας γράφει (3, 5)· ὅταν δὲ τούτων τινὸς θίγῃς, εὐθὺς ἀποκαθαίρη τὴν χεῖρα εἰς τὰ χειρόμακτρα, ὡς πάνυ ἀχθόμενος ὅτι κατάπλεά σοι ἀπ' αὐτῶν ἐγένετο.²
Πολέμων δ' ἐν ἔκτῳ τῶν πρὸς Ἀντίγονον καὶ Ἀδαῖον περὶ τῆς διαφορᾶς λέγει τοῦ κατὰ χεῖρὸς πρὸς τὸ νίψασθαι (fr. 62 Pr). Δημόνικος δ' ἐν τῷ Ἀχελωνίῳ τὸ πρὸ
d τοῦ δειπνῶν κατὰ χεῖρὸς φησι διὰ τούτων (IV 570 M).

ἔσπουδάκει δ' ἕκαστος ὡς ἂν ἐστίων

ἄμα τ' ὀξύπεινον ἄνδρα καὶ Βοιωτίου.

τὸ γοῦν κατὰ χεῖρὸς περιέγραψ', εἶπας ὅτι μετὰ δειπνῶν αὐτῷ τοῦτο γίνεται λαβεῖν.

4 non intellego 14 ἀπονίψασθαι Nauck: τὸ νίψασθαι A
16 ἐκκεκαρμένος Herw 19 ἀποκαθαίρει A 25 ἐστίων A:
corr. Cas 27 περιγράφει πᾶς A: corr. Cob

ὠμολίνου δὲ μέμνηται Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις (I 14 K):
 ὠμολίνους κόμη βρούσ' ἀτιμίας πλέως.' Σαπφῶ
 δ' ὅταν λέγῃ ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν μελῶν πρὸς τὴν
 Ἀφροδίτην (fr. 44 B):

5 χειρόμακτρα δὲ καγγωνῶν
 πορφύρα καταυταμενάτατι
 Μυᾷσις πέμψ' ἀπὸ Φωκίας
 δῶρα τίμια [καγγόνων],

κόσμον λέγει κεφαλῆς τὰ χειρόμακτρα, ὡς καὶ Ἐκα-
 10 ταῖος δηλοῖ ἢ ὁ γεγραφῶς τὰς περιηγήσεις ἐν τῇ
 Ἀσία ἐπιγεγραφομένη (FHG I 25): ἑρναῖκες δ' ἐπὶ τῆς
 κεφαλῆς ἔχουσι χειρόμακτρα.' Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ
 β' φησί (c. 122): μετὰ δὲ ταῦτα ἔλεγον τοῦτον τὸν
 βασιλέα ζῶν καταβῆναι κάτω εἰς ὃν οἱ Ἕλληνες
 15 Ἰδιὴν νομίζουσι κἀκεῖθι συγκυβεῦναι τῇ Δήμητρει,
 καὶ τὰ μὲν νικᾶν αὐτήν, τὰ δὲ ἐσσοῦσθαι ὑπ' αὐτῆς·
 καὶ μιν πάλιν ἀναφικέσθαι δῶρον ἔχοντα παρ' αὐτῆς
 χειρόμακτρον χρύσειον.' 80. τὸν δὲ τῷ χερσίβω φά-
 ναντα παῖδα διδόντα κατὰ χερὸς Ἡρακλεῖ ὕδαρ, ὃν
 20 ἀπέκτεινεν ὁ Ἡρακλῆς κονδύλω, Ἑλλάνικος μὲν ἐν
 ταῖς ἱστορίαις Ἀρχίαν φησί καλεῖσθαι· δι' ὃν καὶ
 ἐξεχώρησε Καλυδῶνος. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τῆς Φορ-
 νίδος Χερίαν αὐτὸν ὀνομάζει (FHG I 45). Ἡρόδωρος
 δ' ἐν ἑπτακαιδέκτῃ τοῦ καθ' Ἡρακλέα λόγου (FHG
 25 II 36) Εὐνομον. καὶ Κύαθον δὲ τὸν Πύλητος μὲν
 λῖόν, ἀδελφὸν δὲ Ἀντιμάχου ἀπέκτεινεν ἄκων Ἡρα-
 κλῆς οἰνοχοοῦντα αὐτῷ, ὡς Νίκανδρος ἱστορεῖ ἐν

2 πλέως Mein 5 κὰγ γενῶν Wilam 6 extr τὰ (vel ᾗ)
 τοι Wilam 7 μάσεις A: corr. Wilam ἐπεμψα πυφωκίας A:
 corr. censor Ienensis 8 καγγόνων del. cens. Ien 15 κἀκεῖ
 οἱ A 16 ἰσοῦσθαι et 17 καὶ μὴν A 23 Χαιρίας Eust. 1900,
 24 (non C) 25 κύανθον C et lemma A

δευτέρῳ Οίταικῶν (fr. 17 Schm), ᾧ καὶ ἀνεῖσθαι φησι
τέμενος ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἐν Προσχίῳ, ὃ μέχρι νῦν
προσαγορεύεσθαι Οἰνοχόου.

ἡμεῖς δ' ἐνταῦθα καταπαύσαντες τὸν λόγον ἀρχὴν
ποιησόμεθα τῶν ἐξῆς ἀπὸ τῆς τοῦ Ἡρακλέους ἀδη-⁵
φαγίας.

I

411 Ἄλλ' ὥσπερ δειπνοῦ γλαφυροῦ ποικίλην εὐωχίαν
τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν σοφόν,
ἵν' ἀπὴ τις τοῦτο φαγῶν καὶ πιῶν, ὅπερ λαβῶν 10
χαίρει <τις>, καὶ σκευασία μὴ μί' ἢ τῆς μουσικῆς,
Ἄστνυδάμας ὁ τραγικὸς ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ (p. 604 N),
ἐταίρε, φησί, Τιμόκρατες. φέρε εἰπόμεν ἐνταῦθα τοῖς
προειρημένοις τὰ ἀκόλουθα ὅτι ἦν καὶ ὁ Ἡρακλῆς
ἀδηφάγος. ἀποφαίνονται δὲ τοῦτο σχεδὸν πάντες 15
ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς. Ἐπίχαρμος μὲν ἐν Βουσί-
ριδι λέγων (p. 223 L).

b πρῶτον μὲν αἱ κ' ἔσθοντ' ἴδοις νιν ἀποθάνοις.
βρέμει μὲν ὁ φάρυγξ ἐνδοθ', ἀραβεῖ δ' ἅ γνάθος,
φοφεῖ δ' ὁ γομφίος, τέτριγε δ' ὁ κνυόδων, 20
σίξει δὲ ταῖς θίνεσσι, κινεῖ δ' οὔατα.

Ἴων δ' ἐν Ὀμφάλλῃ ἐμφανίσας αὐτοῦ τὴν ἀδηφαγίαν
ἐπιφέρει (p. 571 N).

ὑπὸ δὲ τῆς εὐφημίας

1 οἰταικῶν A 7 ΤΩΝ ΕἶC Λ ἈΡΧΗ ΤΟΥ ΙΖ' Ι· 10 τοῦτο
λαβῶν καὶ φαγῶν ὥσπερ πιῶν χαίρει καὶ A: corr. Pors, ipse
conieci τοῦτο λαβῶν καὶ φαγῶν καὶ προσπιῶν <ᾧ> χαίρει
18 πρῶτα et ἴδης et ἀποθανῆς C fort. κῆσθοντα, sed restat
ἀποθάνοις non minus corruptum 20 τέτριγε δ' (sic) Eust.
870, 11: τέτριγ' AC

κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας.

παρὰ Πινδάρου δὲ τοῦτ' εἴληφεν εἰπόντος (fr. 168 B) ·
 'διαβοῶν θεομᾶ δ' εἰς ἀνθρακιὰν στέψαν πυρὶ δ' [εἰς
 ἀνθρακιὰν στέψαν πυρὶ δ'] ὑπνῶων τε σώματα. καὶ
 5 τότ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπᾶν ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν
 βαρὺν ἦν ἰδόντα διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.
 τοιοῦτον οὖν αὐτὸν ὑποστησάμενοι ταῖς ἀδηφαγίαις
 καὶ τῶν ὀρνέων ἀποδεδώκασιν αὐτῷ τὸν λάρον τὸν
 προσαγορευόμενον βουφάγον. 2. εἰσάγεται δὲ ὁ Ἡρα-
 10 κλῆς καὶ Λεπρεὶ περὶ πολυφαγίας ἐρίζων ἐκείνου προ-412
 καλεσαμένου, καὶ νενίκηκεν. Ζηνούδοτος δ' ἐν δευ-
 τέρῳ Ἐπιτομῶν Καύκωνός φησι τοῦ Ποσειδῶνος καὶ
 Ἀστυδαμείας τῆς Φόρβαντος γενέσθαι τὸν Λεπρέα, ὃν
 τὸν Ἡρακλέα κελεύσαι δεθῆναι, ὅτε Αὐγέαν τὸν μισθὸν
 15 ἀπήτει. Ἡρακλῆς δ' ἐκτελέσας τοὺς ἄθλους ἐρχεται
 ἐπὶ Καύκωνας καὶ δεηθείσης Ἀστυδαμείας διαλύεται
 πρὸς τὸν Λεπρέα. καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Λεπρέος Ἡρακλεῖ
 ἐρίζει δίσκῳ καὶ ὕδατος ἀντλήσει καὶ ὅστις ἀναλώσει
 θᾶττον ταῦρον, καὶ λείπεται πάντα. εἶτα θωρηχθεὶς b
 20 προκαλεῖται Ἡρακλέα καὶ θνήσκει ἐν τῇ μάχῃ. Μᾶτρις
 δ' ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκωμίῳ καὶ εἰς πολυποσίαν
 φησὶ τὸν Ἡρακλέα προκληθῆναι ὑπὸ τοῦ Λεπρέως,
 καὶ πάλιν νικηθῆναι. τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ ὁ Χῖος
 ῥήτωρ Καύκαλος, ὁ Θεοπόμπου τοῦ ἱστοριογράφου
 25 ἀδελφός, ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκωμίῳ.

3. καὶ τὸν Ὀδυσσεά δὲ Ὀμηρος πολυφάγον καὶ
 λαίμαργον παραδίδωσιν ὅταν λέγῃ (η 215) ·

1 καλὰ A κάλα C: corr. Schw 3 sqq. tradita exhibui,
 seclusa delevit fere Mus 12 κανκωνου A: corr. C 13 et 16
 ἀστυδαμείας A: corr. C (v. 13) 16 cf. Ael. v. h. 1, 24 18
 ἀντλήσει AC: corr. Schw ex Ael ἀναδώσει A: corr. C 19
 καλείπεται A: corr. C

- c ἄλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι εἶσατε κηδόμενον περ'
οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
ἔπλετο, ἢ τ' ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκη
καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.
ὑπερβάλλουσα γὰρ ἐν τούτοις φαίνεται αὐτοῦ λαιμαργία 5
μετὰ τοῦ μηδὲ ἐν δέοντι τὰ περὶ τῆς γαστροῦς γνω-
μολογεῖν. ἐχοῖν γάρ, εἰ καὶ ἐλίμωττεν, διακαρτερεῖν
ἢ μετριάξειν τὰ περὶ τὴν τροφήν. τὸ δὲ τελευταῖον
d καὶ τὴν τελειοτάτην αὐτοῦ παρίστησι λαιμαργίαν καὶ
γαστριμαργίαν (η 219) 10
ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἢ δὲ μάλ' αἰεὶ
ἐσθόμενοι κέλεται καὶ πινόμεν, ἐκ δὲ με πάντων
ληθάνει ὅσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.
ταῦτα γὰρ οὐδ' ἂν ἐκεῖνος ὁ Σαρδανάπαλλος εἶπειν
ποτε ἂν ἐτόλμησεν. γέρων τε ὦν 15
ἦσθιεν ἀρπαλέως κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ.
4. Θεαγένης δ' ὁ Θάσιος ἀθλητῆς ταῦρον μόνος
X κατέφαγεν, ὡς Ποσειδίππος φησιν ἐν ἐπιγράμμασι·
e καίπερ συνθεσίης ἔφαγόν ποτε Μηόνιου βοῦν·
πάτρη γὰρ βρώμην οὐκ ἂν ἐπέσχε Θάσος 20
Θευγένει· ἄσσα φαγὼν ἔτ' ἐπήτεον. οὔνεκεν οὔτω
χάλκεος ἐστήκω χεῖρα προισχόμενος.
Μίλων δ' ὁ Κροτωνιάτης, ὡς φησιν ὁ Ἰεραπολίτης
Θεόδωρος ἐν τοῖς περὶ ἀγώνων (FHG IV 513), ἦσθιε
μυῖα κρεῶν εἰκοσι καὶ τοσαύτας ἄρτων οἴνου τε τρεῖς 25
χοῦς ἔπινεν. ἐν δὲ Ὀλυμπία ταῦρον ἀναθέμενος τοῖς
f ὄμοις τετραέτη καὶ τοῦτον περιενέγκας τὸ στάδιον
μετὰ ταῦτα δαιτρεύσας μόνος αὐτὸν κατέφαγεν ἐν μιᾷ

16 versus non Homericus 18 ποσιδίππος A 19 et 20
graviter corrupti 21 εὔνεκεν A: corr. Cas, fort. οὐ ἔνεχ'
οὔτω, εἶνεκα τούτου Wilam

ἡμέρα. Τίτορμός τε ὁ Αἰτωλὸς διηριστήσατο αὐτῷ
 βοῦν, ὡς ἱστορεῖ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος (p. 249 M).
 Φύλαρχος δέ φησιν ἐν τῇ γ' τῶν ἱστοριῶν (FHG I 335)
 τὸν Μίλωνα ταῦρον καταφαγεῖν κατακλιθέντα πρὸ τοῦ
 5 βωμοῦ τοῦ Διός· διὸ καὶ ποιῆσαι εἰς αὐτὸν Δωριεῖα
 τὸν ποιητὴν τάδε·

τοῖος ἔην Μίλων, ὅτ' ἀπὸ χθονὸς ἤρατο βροῖδος,
 τετραέτη δαμάλην ἐν Διὸς εἰλαπίναις,
 ἄμοις δὲ κτήνος τὸ πελώριον ὡς νέον ἄρνα 413

10 ἤνεγκεν δι' ὄλης κοῦφα πανηγύρεως.
 5 καὶ θάμβος μὲν, ἀτὰρ τοῦδε πλέον ἦνυσε θαῦμα
 πρόσθεν Πισαίου, ξεῖνε, θυηπολλίου·

ὄν γὰρ ἐπόμπευσεν βοῦν ἄζυγον, εἰς κρέα τόνδε
 κόψας πάντα κατ' οὔν μούνος ἐδαισάτο νιν.

15 Ἀστυνάξ δ' ὁ Μιλήσιος τρις Ὀλύμπια νικήσας κατὰ
 τὸ ἐξῆς παγκράτιον, κληθεὶς ποτε ἐπὶ δεῖπνον ὑπὸ β
 Ἀριοβαρζάνου τοῦ Πέρσου καὶ ἀφικόμενος ὑπέσχετο
 φαγεῖν πάντα τὰ πᾶσι παρασκευασθέντα καὶ κατέφαγε.
 τοῦ Πέρσου δ' αὐτὸν ἀξιώσαντος, ὡς ὁ Θεόδωρος
 20 ἱστορεῖ (FHG IV 513), ἄξιόν τι ποιῆσαι τῶν κατὰ τὴν
 ἰσχὺν φακὸν τῆς κλίνης περιχάλκον ὄντα κλάσας ἐξέ-
 τεινε μαλάξας. τελευτήσαντος δ' αὐτοῦ καὶ κατακαυ-
 θέντος οὐκ ἐχώρησε μία ὕδρῖα τὰ ὄστέα, μόλις δὲ
 δύο. καὶ τὰ τοῖς ἐννέα ἀνδράσι παρεσκευασμένα
 25 παρὰ τῷ Ἀριοβαρζάνῃ εἰς τὸ δεῖπνον μόνον κατα- c
 φαγεῖν.

5. καὶ οὐδὲν παράδοξον τούτους τοὺς ἄνδρας ἀθη-
 φαγοὺς γενέσθαι· πάντες γὰρ οἱ ἀθλοῦντες μετὰ τῶν

12 πεισαίου A 15 ἀστυδάμας AC: corr. Mein 23 ὕδρεια
 A 24—26 accuratius repetita quae supra narrata erant

- γυμνασμάτων καὶ ἐσθίειν πολλὰ διδάσκονται. διὸ καὶ
 Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Ἀυτολύκῳ λέγει (fr. 284 N):
 κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα
 οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους·
 οἱ πρῶτα μὲν ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ 5
 οὔτ' ἂν δύναιντο· πῶς γὰρ ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
 5 γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ' ἠσσημένος,
 d κτήσαι' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός;
 οὐδ' αὖ πένεσθαι κάξυπηρετεῖν τύχαις
 οἷοί τ'· ἔθῃ γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ 10
 σκληρῶς διαλλάσσουσιν εἰς τὰμήχανα.
 10 λαμπροὶ δ' ἐν ἤβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα
 φοιτῶσ'· ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρόν,
 τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας.
 ἐμεμφάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον, 15
 οἱ τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι
 15 τιμῶσ' ἀχρείους ἠδονὰς δαιτὸς χάριν.
 e τί γὰρ παλαισας εὖ, τί δ' ὠκύπους ἀνὴρ
 ἢ δίσκου ἄρας ἢ γνάθου παίσας καλῶς
 πόλει πατροφᾶ στέφανον ἤρκεσεν λαβῶν; 20
 πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χεροῖν
 20 δίσκους ἔχοντες ἢ δι' ἀσπίδων χερὶ
 θείοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας;
 οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας
 στάς. ἄνδρας . . . χερὶ σοφούς τε κάγαθοὺς 25
 φύλλοις στέφεσθαι χῶστίς ἡγείται πόλει
 f 25 ἀλλίστα σῶφρων καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,

2 ἐν τῷ σατυρικῷ Ἀύτ. Nanck, vix recte 3 γὰρ C: γε
 A et C superscriptum 9 καὶ ξυνηρετεῖν A καὶ ξυνηρετεμεῖν
 C: corr. Galen, I p. 24 19 ἀρηγνάθου A: corr. C 22 δίσκ'
 ἀσπίδων Lobeck 25 [στάς] ἄνδρας μὲν οὖν χερὶ τοὺς σ. Cob

ὄστις τε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ
μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις. τοιαῦτα γὰρ
πόλει τε πάσῃ πᾶσι θ' Ἑλλήσιν καλά.

6. ταῦτ' εἴληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολοφωνίου
5 ἐλεγείων Ξενοφάνους οὕτως εἰρηκότες (fr. 2 B):
ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτήτι ποδῶν νίκην τις ἄροιο
ἢ πενταθλεύων, ἐνθα Διὸς τέμενος
παρ Πίσαιο ῥοῆσ' ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαιῶν 414
ἢ καὶ πνυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,
10 5 εἴτε τὸ δεινὸν ἄεθλον ὃ παγκράτιον καλέουσιν,
ἀστοῖσιν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν
καὶ κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροιο
καὶ κεν σίτησιν δημοσίων κτεάνων
ἐκ πόλεως καὶ δῶρον ὃ οἱ κειμήλιον εἴη·
15 10 εἴτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά κε πάντα λάχοι,
οὐκ ἐὼν ἄξιος ὥσπερ ἐγώ. θώμης γὰρ ἀμείνων
ἀνδρῶν ἢ δ' ἵππων ἡμετέρῃ σοφίῃ. b
ἀλλ' εἰκῆ μάλα τοῦτο νομίζεται, οὐδὲ δίκαιον
προκρίνειν θώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
20 15 οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετείη
οὔτ' εἰ πενταθλεῖν οὔτε παλαισμοσύνην,
οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτήτι ποδῶν, τόπερ ἐστὶ πρότιμον
θώμης ὅσσο ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
τοῦνεκεν ἂν δη μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη.
25 20 σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάσμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ, c
εἴ τις ἀεθλεύων νικῶ Πίσαιο παρ' ὄχθας·
οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλεως.
πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Ξενοφάνης κατὰ τὴν ἑαυτοῦ

1 τε Musgrave: γε A 10 εἴτετι A: corr. Wakef 11 προσορᾶν
A: corr. Iacobs 13 σιτειη A: corr. K 15 κ' εἰπάντα A:
corr. Schw 20 λαοῖσιν ἔτ' εἴη A: corr. Steph

σοφίαν ἐπαγωνίζεται, διαβάλλων ὡς ἄχρηστον καὶ ἄλυσυτελὲς τὸ τῆς ἀθλήσεως εἶδος. καὶ ὁ Ἀχαιὸς δὲ ὁ Ἐρετριεὺς περὶ τῆς εὐεξίας τῶν ἀθλητῶν διηγούμενός φησι (p. 579 N):

- d γυμνοὶ γὰρ ᾄθουν, φαιδίμους βραχίονας 5
 ἤβη σφριγῶντες ἐμπορεύονται, νέφ
 στίλβοντες ἄνθει καρτερὰς ἐπωμίδας·
 ἄδην δ' ἔλαιου στέρνα καὶ ποδῶν κύτος
 5 χρίουσιν ὡς ἔχοντες οἰκοθεν τρυφήν.
 7. Ἡράκλειτος δ' ἐν τῷ Ξενίζοντι Ἑλένην φησί 10
 τινα γυναῖκα πλεῖστα βεβρωκέναι. Ποσειδίππος δ'
 ἐν ἐπιγράμμασι Φυρόμαχον, εἰς ὃν καὶ τὸδ' ἐπέγραψε·
 Φυρόμαχον τὸν πάντα φαγεῖν βορὸν, οἷα κορώνην
 e παννυχικὴν, αὕτη ὥσπερ ἔχει κάπετος 15
 χλαίνης ἐν τρύχει Πελληνίδος. ἀλλὰ σὺ τούτου
 καὶ χρεῖε στήλην, Ἀττικέ, καὶ στεφάνου,
 5 εἴ ποτέ σοι προκύων συννεκάμασεν. ἦλθε δ' ὁ μαυρὰ
 βλέψας ἐκ πελίων νωδὸς ἐπισκυνίων,
 ὁ τριχιδιφθερίας, μονολήκυθος· ἐκ γὰρ ἀγώνων
 τῶν τότε ληναϊκὴν ἦλθ' ὑπὸ Καλλιόπην. 20
 Ἀμάραντος δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς
 Ἡρόδωρον φησι τὸν Μεγαρέα σαλπικτὴν γενέσθαι
 τὸ μὲν μέγεθος πηχῶν τριῶν καὶ ἡμίσιους, εἶναι δὲ
 καὶ τὰς πλευρὰς ἰσχυρόν· ἐσθίειν δὲ ἄρτων μὲν χοί-
 νικας ἕξ, κρεῶν δὲ λίτρας εἴκοσιν οἷων ἂν εὐρήκη, 25
 πίνειν δὲ χοῦς δύο καὶ σαλπίζειν ἅμα σάλπιγξι δυοί.

5 γυμνοὶ γὰρ ὁσφόν K 9 χρίουσιν A 11 ποσειδίππος
 A: corr. C 16 χρεῖα ἐσθλην et 17 εἰπόντες οἱ A: corr. Salmas
 19 ὁ τριχιδιφθερίας A: corr. Mein (διφθερίας Toup) γὰρ for-
 tasse corruptum 20 fort. ληναϊκὴν ut carmen intellegatur se-
 pulcro inscriptum; nam ληνός i. q. σορός 22 sqq. cf. Poll.
 IV 89 25 εὐρήκει AC

μαῖσθαι δὲ ἔθος εἶχεν ἐπὶ λεοντῆς μόνης. ἐσήμαινε δὲ
 λιλύων μέγιστον. Ἄργος γοῦν πολιορκοῦντος Δη-415
 τρίου τοῦ Ἀντιγόου καὶ οὐ δυναμένων τῶν στρα-
 τῶν τὴν ἐλέπολιν προσαγαγεῖν τοῖς τείχεσι διὰ τὸ
 ρος, ταῖς δύο σάλπιγξι σημαίνων ὑπὸ τῆς ἀδρότητος
 ἡχοῦ τοὺς στρατιώτας ἠνάγκασε προθυμηθέντας
 προσαγαγεῖν τὴν μηχανήν. ἐνίκησε δὲ τὴν περίοδον δε-
 κας καὶ ἐδείπνει καθήμενος, ὡς ἱστορεῖ Νέστωρ ἐν
 τῶν θεατρικῶν ὑπομνήμασι. καὶ γυνὴ δὲ ἐσάλπισεν
 λαῖς ἢ Μεγακλέους ἐν τῇ πρώτῃ ἀχθείσῃ μεγάλη
 ἀπὴ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ πομπικόν, περιθέτην ἔχουσα
 λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς δηλοῖ Ποσειδίππος b
 ἐπιγράμμασιν. ἤσθιε δὲ καὶ αὐτὴ λίτρας μὲν
 ἑπὶ δώδεκα, ἄρτων δὲ χοίνικας τέσσαρας καὶ ἔπινεν
 οὐνοῦ χοῶ.

8. Λιυέρσας δὲ ἦν μὲν υἱὸς Μίδου νόθος, Κελαι-
 ν δὲ τῶν ἐν Φρυγίᾳ βασιλεὺς, ἄγριος ἰδέσθαι καὶ
 ἡμέρος ἄνθρωπος, ἀδηφάγος δ' ἰσχυρῶς. λέγει δὲ
 περὶ αὐτοῦ Σωσίθεος ὁ τραγωδιοποιὸς ἐν δράματι
 Ἰφνιδίᾳ ἢ Λιυέρσα οὕτως (p. 639, 6 N):

ἔσθιε μὲν ἄρτους τρεῖς, ὄνους κανθηλίους

τρεις τῆς βραχείας ἡμέρας· πίνει δ' ἕνα

καλῶν μετρητῆν τὸν δεκάμορον πίθον. c

οὗτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Φερεκράτει ἢ Σιράτιδι
 Ἀγαθοῖς, περὶ οὗ φησιν (I 145 K):

ἐγὼ κατεσθίω μόλις τῆς ἡμέρας

πένθ' ἡμιμέδιμν', εἰάν βιάζωμαι. B. μόλις;

1 ἐσήμαινε A: corr. C 3 καὶ om. C 11 περίθετον
 2^ν Ael. v. h. 1, 26 12 ποσειδίππος A 17 ἄγριος ἰδέσθαι
 Sosithei verba 21 ἄρτους mythogr. Westerm. p. 346,
 αὐτοῦς A ὄνους C et myth: ὄλους A 22 τρεῖς K: τρις
 23 καλὸν et δὲ κακοφόρον A: corr. myth

ὡς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις
τῆς ἡμέρας μακρῶς τριήρους σιτία.

Ξάνθος δ' ἐν τοῖς Λυδιακοῖς (FHG I 38) Κάμβλητά
φησι τὸν βασιλεύσαντα Λυδῶν πολυφάγον γενέσθαι
καὶ πολυπότην, ἔτι δὲ γαστρίμαργον. τοῦτον οὖν ποτε 5
νικτὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατακρεουργήσαντα κατα-
d φαγεῖν, ἔπειτα πρῶτ' εὐρόντα τὴν χεῖρα τῆς γυναικὸς
ἐνοῦσαν ἐν τῷ στόματι ἑαυτὸν ἀποσφάξει, περιβοήτου
τῆς πράξεως γενομένης. περὶ δὲ Θυὸς τοῦ Παφλα-
γόνων βασιλέως ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν πολυφάγος προει- 10
ρήκαμεν (IV 144 f), παραθέμενοι Θεόπομπον ἱστο-
ροῦντα ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ τριακοστῇ (FHG I 311). Ἀρ-
χίλοχος δ' ἐν Τετραμέτροις Χαρίλαν εἰς τὰ ὅμοια
διαβέβληκεν (fr. 79 B), ὡς οἱ κωμωδιοποιοὶ Κλεώνυμον
e καὶ Πείσανδρον. περὶ δὲ Χαιρίππου φησὶ Φοιני- 15
κίδης ἐν Φυλάρχῳ οὕτως (IV 510 M).

τρίτον δὲ πρὸς τούτοισι τὸν σοφώτατον

Χαιρίππου. οὗτος, ὥσπερ οἶδας, ἐσθίει
μέχρι ἂν διδῶ τις ἢ λάθῃ διαρραγείς.

τοιούτ' ἔχει ταμειὸν ὥσπερ οἰκίας.

20

9. Νικόλαος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τῇ τρίτῃ πρὸς
ταῖς ἑκατὸν τῶν ἱστοριῶν (FHG III 415) Μιθριδάτην
φησὶ τὸν Ποντικὸν βασιλέα προθέντα ἀγῶνα πολυ-
φαγίας καὶ πολυποσίας (ἦν δὲ τὸ ἄθλον τάλαντον
ἀργυρίου) ἀμφοτέρω νικῆσαι. τοῦ μέντοι ἄθλου ἐκ- 25
στῆναι τῷ μετ' αὐτὸν κριθέντι Καλαμόδρῳ τῷ Κυζι-
f κηνῶ ἀθλητῇ. καὶ Τιμοκρέων δ' ὁ Ῥόδιος ποιητὴς καὶ
ἀθλητὴς πένταθλος ἄδην ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ὡς τὸ ἐπὶ
τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ (Simon. fr. 169 B).

16 Φιλάρχῳ Di 17 τὸ τρίτον A: corr. Mus 19 φθάση
Bruno Keil 28 δέννεφαγε A: corr. Mein

πολλὰ πιάν καὶ πολλὰ φαγῶν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπὼν
ἀνθρώπους κείμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

Θρασύμαχος δ' ὁ Χαλκηδόνιος ἐν τινι τῶν προοι-416
μίων (fr. 3 Tur) τὸν Τιμοκρέοντά φησιν ὡς μέγαν βασιλέα
5 ἀφικόμενον καὶ ξενιζόμενον παρ' αὐτῶ πολλὰ ἐμφο-
ρεῖσθαι. πνυθόμενον δὲ τοῦ βασιλέως ὅτι ἀπὸ τούτων
ἐργάζοιτο, εἶπε Περσῶν ἀναριθμήτους συγκόψειν. καὶ
τῇ ὑστεραίᾳ πολλοὺς καθ' ἓνα νικήσας μετὰ τοῦτο
ἐχειρονόμησε. πνυθανομένου δὲ τὴν πρόφασιν ὑπο-
10 λείπεσθαι ἔφη τοσαύτας, εἰ προσίοι τις, πληγᾶς
Κλέαρχος δ' ἐν πέμπτῳ βίῳ (FHG II 307) Καντιβάρῳ b
φησὶ τῷ Πέρσῃ, ὁπότε κοπιάσειε τὰς σιαγόνας ἐσθίων,
κεκηνότι καθάπερ εἰς ἄψυχον ἀγγεῖον εἰσαντλεῖν τὴν
τροφήν τοὺς οἰκείους. Ἑλλάνικος δ' ἐν α' Δευκα-
15 λιωνείας (FHG I 48) Ἐρυσίχθονά φησι τὸν Μυρμιδόνος,
ὅτι ἦν ἄπληστος βορᾶς, Αἰθῶνα κληθῆναι. Πολέμων
δ' ἐν α' τῶν πρὸς Τίμαιον (fr. 39 Pr) παρὰ Σικελιώ-
ταις φησὶν Ἀδηφαγίας ἱερὸν εἶναι καὶ Σιτοῦς Δήμη-
τρος ἄγαλμα, οὗ πλησίον ἰδρῦσθαι καὶ Ἰμαλίδος, c
20 καθάπερ ἐν Δελφοῖς ερμούχου, ἐν δὲ Σκώλῳ τῷ
Βοιωτικῷ Μεγαλάρτου καὶ Μεγαλομάζου. 10. καὶ
Ἀλκμᾶν δ' ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἀδηφάγον εἶναι παρα-
δίδωσιν ἐν τῷ τρίτῳ διὰ τούτων (fr. 33)

καὶ ποκά τοι δώσω τρίποδος κύτος,

25 ᾧ κ' ἐνι λε' ἀγείρης.

ἀλλ' ἔτι νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος

ἔτνεος, οἶον ὁ παμφάγος Ἀλκμᾶν

9. 10 ἀπολείπεσθαι AC: corr. Sauppe 11 καντιβαριν φ. τὸν Πέρσῃ AC: corr. Schw 17 ἐν ἐνάτῃ πρὸς A: corr. Schw coll. III 109a 19 εἰμαλίδος A cf. Hesych 20 ερμούχου corruptum 21 μεγαλάρτου καὶ μεγαλάρτου καὶ μεγαλομάζου A: corr. C 25 ἀκένιλεα Γείρης A: lacunam not. Herm

δευτέρῳ Οίταικῶν (fr. 17 Schu), ᾧ καὶ ἀνεῖσθαί φησι
τέμενος ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἐν Προσχίῳ, ὃ μέχρι νῦν
προσαγορεύεσθαι Οἰνοχόου.

ἡμεῖς δ' ἐνταῦθα καταπαύσαντες τὸν λόγον ἀρχὴν
ποιησόμεθα τῶν ἐξῆς ἀπὸ τῆς τοῦ Ἡρακλέους ἀδη-⁵
φαγίας.

I

411 Ἄλλ' ὥσπερ δειπνοῦ γλαφυροῦ ποικίλην εὐωχίαν
τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν σοφόν,
ἵν' ἀπὴ τις τοῦτο φαγῶν καὶ πιῶν, ὅπερ λαβῶν 10
χαίρει <τις>, καὶ σκευασία μὴ μί' ἢ τῆς μουσικῆς,
Ἄστυδάμας ὁ τραγικὸς ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ (p. 604 N),
ἐταίρε, φησί, Τιμόκρατες. φέρε εἰπόμεν ἐνταῦθα τοῖς
προειρημένοις τὰ ἀκόλουθα ὅτι ἦν καὶ ὁ Ἡρακλῆς
ἀδηφάγος. ἀποφαίνονται δὲ τοῦτο σχεδὸν πάντες 15
ποιητὰ καὶ συγγράφεις. Ἐπίχαρμος μὲν ἐν Βουσί-
ριδι λέγων (p. 223 L).

b πρῶτον μὲν αἱ κ' ἔσθοντ' ἴδιοις νιν ἀποθάνοις.
βρέμει μὲν ὁ φάρυγξ ἐνδοθ', ἀραβεῖ δ' ἅ γνάθος,
ψοφεῖ δ' ὁ γομφίος, τέτριγε δ' ὁ κυνόδων, 20
σίξει δὲ ταῖς ὀίνεσσι, κινεῖ δ' οὐάτα.
Ἴων δ' ἐν Ὀμφάλῃ ἐμφανίσας αὐτοῦ τὴν ἀδηφαγίαν
ἐπιφέρει (p. 571 N).

ὑπὸ δὲ τῆς εὐφημίας

1 οἰταικῶν A 7 ΤΩΝ Εἰς Λ ἈΡΧΗ ΤΟΥ ΙΖ' Ἰ. 10 τοῦτο
λαβῶν καὶ φαγῶν ὥσπερ πιῶν χαίρει καὶ A: corr. Pors, ipse
conieci τοῦτο λαβῶν καὶ φαγῶν καὶ προσπιῶν <ᾧ> χαίρει
18 πρῶτα et ἴδης et ἀποθανῆς C fort. κῆσθοντα, sed restat
ἀποθάνοις non minus corruptum 20 τέτριγε δ' (sic) Eust.
870, 11: τέτριγ' AC

- κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας.
 παρὰ Πινδάρου δὲ τοῦτ' ἔλληφεν εἰπόντος (fr. 168 B)· c
 'διαβοῶν θερμὰ δ' εἰς ἀνθρακίαν στέψαν πυρὶ δ' [εἰς
 ἀνθρακίαν στέψαν πυρὶ δ'] ὑπνόων τε σώματα. καὶ
 5 τότ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπᾶν ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν
 βαρὺν ἦν ἰδόντα διακροῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.²
 τοιοῦτον οὖν αὐτὸν ὑποστησάμενοι ταῖς ἀδηφαγίαις
 καὶ τῶν ὀρνέων ἀποδεδώκασιν αὐτῷ τὸν λάρον τὸν
 προσαγορευόμενον βουφάγον. 2. εἰσάγεται δὲ ὁ Ἡρα-
 10 κλῆς καὶ Λεπρεῖ περὶ πολυφαγίας ἐρίζων ἐκείνου προ-412
 καλεσαμένου, καὶ νενίκηκεν. Ζηνόδοτος δ' ἐν δευ-
 τέρῳ Ἐπιτομῶν Καύκωνός φησι τοῦ Ποσειδῶνος καὶ
 Ἀστυδαμείας τῆς Φόρβαντος γενέσθαι τὸν Λεπρέα, ὃν
 τὸν Ἡρακλέα κελεῦσαι δεθῆναι, ὅτε Ἀύγειαν τὸν μισθὸν
 15 ἀπῆται. Ἡρακλῆς δ' ἐκτελέσας τοὺς ἄθλους ἔρχεται
 ἐπὶ Καύκωνας καὶ δεηθείσης Ἀστυδαμείας διαλύεται
 πρὸς τὸν Λεπρέα. καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Λεπρεὺς Ἡρακλεῖ
 ἐρίζει δίσκῳ καὶ ὕδατος ἀντλήσει καὶ ὅστις ἀναλώσει
 θᾶττον ταῦρον, καὶ λείπεται πάντα. εἶτα θωρηχθεὶς b
 20 προκαλεῖται Ἡρακλέα καὶ θυήσκει ἐν τῇ μάχῃ. Μᾶτρις
 δ' ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκωμίῳ καὶ εἰς πολυποσίαν
 φησὶ τὸν Ἡρακλέα προκληθῆναι ὑπὸ τοῦ Λεπρέως,
 καὶ πάλιν νικηθῆναι. τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ ὁ Χίος
 φῆτωρ Καύκαλος, ὁ Θεοπόμπου τοῦ ἱστοριογράφου
 25 ἀδελφός, ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκωμίῳ.
 3. καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα δὲ Ὀμηρος πολυφάγον καὶ
 λαίμαργον παραδίδωσιν ὅταν λέγῃ (η 215)·

1 καλὰ A κᾶλα C: corr. Schw 3 sqq. tradita exhibui,
 seclusa delevit fere Mus 12 κανκωνου A: corr. C 13 et 16
 ἀστυδαμείας A: corr. C (v. 13) 16 cf. Ael. v. h. 1, 24 18
 ἀντλήσαι A C: corr. Schw ex Ael ἀναδώσει A: corr. C 19
 καλείπεται A: corr. C

c ἄλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ·
 οὐ γάρ τι στυγερῆ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
 ἔπλετο, ἢ τ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη
 καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.
 ὑπερβάλλουσα γὰρ ἐν τούτοις φαίνεται αὐτοῦ λαιμαργία 5
 μετὰ τοῦ μῆδ' ἐν δέοντι τὰ περὶ τῆς γαστρὸς γνω-
 μολογεῖν. ἐχρῆν γάρ, εἰ καὶ ἐλίμωπτεν, διακαρτερεῖν
 ἢ μετριάξειν τὰ περὶ τὴν τροφήν. τὸ δὲ τελευταῖον
 d καὶ τὴν τελειοτάτην αὐτοῦ παρίστησι λαιμαργίαν καὶ
 γαστρομαργίαν (η 219) 10

ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἢ δὲ μάλ' αἰεὶ
 ἐσθιόμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων
 ληθάνει ὅσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.
 ταῦτα γὰρ οὐδ' ἂν ἐκείνος ὁ Σαρδανάπαλλος εἶπειν
 ποτε ἂν ἐτόλμησεν. γέρον τε ὦν 15
 ἦσθιεν ἀρπαλέως κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ.

4. Θεαγένης δ' ὁ Θάσιος ἀθλητῆς ταῦρον μόνος
 X κατέφαγεν, ὡς Ποσειδίππος φησιν ἐν ἐπιγράμμασι·
 e καίπερ συνθεσίης ἔφαγόν ποτε Μηόνιον βούν·
 πάτρη γὰρ βρώμην οὐκ ἂν ἐπέσχε Θάσος 20
 Θευγένει· ἄσσα φαγὼν ἔτ' ἐπήτεον. οὐνεκεν οὕτω
 χάλκεος ἐστήκω χεῖρα προισχόμενος.

Μίλων δ' ὁ Κροτωνιάτης, ὡς φησιν ὁ Ἱεραπολίτης
 Θεόδωρος ἐν τοῖς περὶ ἀγώνων (FHG IV 513), ἦσθιε
 μνᾶς κρεῶν εἴκοσι καὶ τοσαύτας ἄρτων οἴνου τε τρεῖς 25
 χοᾶς ἔπινεν. ἐν δὲ Ὀλυμπία ταῦρον ἀναθέμενος τοῖς
 f ὤμοις τετραέτη καὶ τοῦτον περιενέγκας τὸ στάδιον
 μετὰ ταῦτα δαιτρεύσας μόνος αὐτὸν κατέφαγεν ἐν μιᾷ

16 versus non Homericus 18 ποσίδιππος A 19 et 20
 graviter corrupti 21 εἴνεκεν A: corr. Cas, fort. οὐ ἔνεχ'
 οὕτω, εἴνεκα τούτου Wilam

ὄλγα μὲν λαλῶν, B. δίκαια ταῦτα. A. πολλὰ δ' ἐσθίων.

Ἄλεξις Τροφονίῳ (II 383 K)

νῦν δ' ἵνα μὴ παντελῶς Βοιωτίοι

- 5 φαίνησθ' εἶναι τοῖς διασύρειν ὑμᾶς εἰδισμένοις, f
ὡς ἀκίνητοι νῦν εἶναι βοᾶν καὶ πονεῖν μόνον
καὶ δεῖπνεῖν ἐπιστάμενοι διὰ τέλους τὴν νύχθ' ὄλην,
5 γυμνοῦθ' αὐτοὺς θῆατον ἄπαντες.

Ἀχαιοὺς δ' ἐν Ἄθλοις (p. 579 N)

- 10 πότερα θεωροῖς εἶτ' ἀγωνισταῖς λέγεις;
B. πόλλ' ἐσθίουσιν, ὡς ἐπασκούντων τρόπος. 418

- A. ποδαποὶ γὰρ εἰσιν οἱ ξένοι; B. Βοιωτίοι.

- ἐκ τούτων εἰκός ἐστι καὶ Ἐρατοσθένη ἐν ταῖς ἐπι-
στολαῖς (p. 199 B) Πρεπέλαον φῆσαι ἐρωτηθέντα τί αὐτῷ
15 δοκοῦσιν εἶναι Βοιωτοὶ εἰπεῖν· τί γὰρ ἄλλο ἢ τοιαῦτα
ἐλάλουν, οἷα ἂν καὶ τὰ ἀγγεῖα φωνὴν λαβόντα, ὅποσον
ἕκαστος χωρεῖ. Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τῇ
εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν φησιν (c. 4, 1, 6, 5) ὡς Βοιωτοὶ b
μεγίστην δόξαν λαβόντες κατὰ τὰ Λευκτρικὰ κατὰ
20 μικρὸν ἀνέπεσον ταῖς ψυχαῖς καὶ ὀρηγίσαντες ἐπ'
εὐωχίας καὶ μέθας διέθεντο καὶ κοινωνεῖα τοῖς φίλοις.
πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἐχόντων γενεὰς ἀπεμέριζον τοῖς
συσσιτιοῖς τὸ πλεόν μέρος τῆς οὐσίας, ὥστε πολλοὺς
εἶναι Βοιωτῶν οἷς ὑπῆρχε δεῖπνα τοῦ μηνὸς πλείω
25 τῶν εἰς τὸν μῆνα διατεταγμένων ἡμερῶν. διόπερ

1 λαλῶν Mein: ἄλλων A personas distinxit Herw 6 ἀκί-
νητοι φρεσὶ καὶ βοᾶν καὶ πῶνειν K (πίνειν Cas) 8 ἐαυτοῦς
A 14 Πρεπέλαον K: πρέπελλον A (πρόπελλον lemma) πέμ-
πελον C 16 πόσον AC: corr. K 20 sq. Polybii verba epi-
tomatoris opera obscurata corrigere non audeo 24 δεῖπνα
Pol: δειγνα A δειλιγὰ C

γυμνασμάτων και ἐσθλῆιν πολλὰ διδάσκονται. διὸ και
 Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ λέγει (fr. 284 N):
 κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα
 οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους·
 οἱ πρῶτα μὲν ξῆν οὔτε μαυθάνουσιν εὖ 5
 οὔτ' ἂν δύναιτο· πῶς γὰρ ὅστις ἔστ' ἀνῆρ
 5 γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ' ἤσσημένος,
 d κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός;
 οὐδ' αὖ πένεσθαι κἄξυνηρετεῖν τύχαις
 οἴοι τ'. ἔθῃ γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλά 10
 σκληρῶς διαλλάσσουν εἰς τὰμῆχανα.
 10 λαμπροὶ δ' ἐν ἤβῃ και πόλεως ἀγάλματα
 φοιτῶσ'. ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρόν,
 τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας.
 ἐμειψάμην δὲ και τὸν Ἑλλήνων νόμον, 15
 οἱ τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι
 15 τιμῶσ' ἀρχειούς ἠδονὰς δαιτὸς χάριν.
 e τί γὰρ παλαίστας εὖ, τί δ' ἀκύπους ἀνῆρ
 ἢ δίσκον ἄρας ἢ γνάθον παίστας καλῶς
 πόλει πατρῶα στέφανον ἤρακεσεν λαβῶν; 20
 πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χερσῶν
 20 δίσκους ἔχοντες ἢ δι' ἀσπίδων χερσὶ
 θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας;
 οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μαραίνει πέλας
 στάς. ἀνδρας ... χρῆ σοφούς τε κἀγαθοὺς 25
 φύλλοις στέφεισθαι χῶστις ἡγρεῖται πόλει
 f 25 κάλλιστα σάφρων και δίκαιος ὢν ἀνῆρ,

2 ἐν τῷ σατυρικῷ Αὐτ. Nauck, vix recte 3 γὰρ C: γε
 A et C superscriptum 9 και ξυνηρετεῖν A και ξυνηρετεῖν
 C: corr. Galen, I p. 24 19 ἀρσηγνάθου A: corr. C 22 δέχ'
 ἀσπίδων Lobeck 25 [στάς] ἀνδρας μὲν οὖν χρῆν τοὺς σ. Cob

ὅστις τε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ
μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στασεις. τοιαῦτα γὰρ
πόλει τε πάσῃ πᾶσι θ' Ἑλλήσιν καλὰ.

6. ταῦτ' εἴληφεν ὁ Εὐρύπιδης ἐκ τῶν τοῦ Κολοφωνίου
5 ἐλεγεῶν Ξενοφάνους οὕτως εἰρηκότος (fr. 2 B)
ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιο
ἢ πενταθλεύων, ἐνθα Διὸς τέμενος
πὰρ Πίσαιο φοῆσ' ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαιῶν 414
ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,
10 5 εἴτε τὸ δεινὸν ἄεθλον ὃ παγκράτιον καλέουσιν,
ἀστοῖσιν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν
καὶ κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροιο
καὶ κεν στήσιν δημοσίων κτεάνων
ἐκ πόλεως καὶ δῶρον ὃ οἱ κειμήλιον εἴη·
15 10 εἴτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά κε πάντα λάχοι,
οὐκ ἐὼν ἄξιος ὥσπερ ἐγώ. θώμης γὰρ ἀμείνων
ἀνδρῶν ἢ δ' ἵππων ἡμετέρη σοφίη. b
ἀλλ' εἰκῆ μάλα τοῦτο νομίζεται, οὐδὲ δίκαιον
προκρίνειν θώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
20 15 οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετεῖη
οὔτ' εἰ πενταθλεῖν οὔτε παλαισμοσύνην,
οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τόπερ ἐστὶ πρότιμον
θώμης ὅσσοι ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
τοῦνεκεν ἂν δη μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη.
25 20 σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάσμα γένοιτ' ἐπὶ τῶ, c
εἴ τις ἀεθλεύων νικῶ Πίσαιο παρ' ὄχθας·
οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλεως.
πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Ξενοφάνης κατὰ τὴν ἑαυτοῦ

1 τs Musgrave: γε A 10 εἰτέτι A: corr. Wakef 11 προσεραν
A: corr. Jacobs 13 σιτειη A: corr. K 15 κ' εἰπάντα A:
corr. Schw 20 λαοῖσιν ἔτ' εἴη A: corr. Steph

σοφίαν ἐπαγωνίζεται, διαβάλλων ὡς ἄχρηστος καὶ ἀλυσιτελὲς τὸ τῆς ἀθλήσεως εἶδος. καὶ ὁ Ἀχαιὸς δὲ ὁ Ἐρετριεὺς περὶ τῆς εὐξείας τῶν ἀθλητῶν διηγουμένός φησι (p. 579 N).

- d γυμνοὶ γὰρ ᾤθουν, παιδίμους βραχίονας 5
 ἤβη σφριγῶντες ἐμπορεύονται, νέφ
 στίλβοντες ἄνθει καρτερὰς ἐπωμίδας
 ἄδην δ' ἔλαιου στέρνα καὶ ποδῶν κύτος
 5 χρίουσιν ὡς ἔχοντες οἰκοθεν τροφήν.
 7. Ἡράκλειτος δ' ἐν τῷ Ξενίζοντι Ἑλένην φησί 10
 τινα γυναικα πλεῖστα βεβρωκέναι. Ποσειδίππος δ'
 ἐν ἐπιγράμμασι Φυρόμαχον, εἰς ὃν καὶ τόδ' ἐπέγραψε·
 Φυρόμαχον τὸν πάντα φαγεῖν βορόν, οἷα κορώνην
 e παννυχικήν, αὕτη ὥραγας ἔχει κάπετος 15
 χλαίνης ἐν τρύχει Πελληνίδος. ἀλλὰ σὺ τούτου
 καὶ χρεῖ στήλην, Ἀττικέ, καὶ στεφάνου,
 5 εἴ ποτέ σοι προκύων συνεκώμασεν. ἦλθε δ' ὁ μαυρὰ
 βλέψας ἐκ πελίων νοδὸς ἐπισκνύων,
 ὁ τριχιδιφθερίας, μονολήκυθος· ἐκ γὰρ ἀγώνων
 τῶν τότε ληναϊκὴν ἦλθ' ὑπὸ Καλλιόπην. 20
 Ἀμάραντος δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς
 Ἡρόδωρόν φησι τὸν Μεγαρέα σαλπικτήν γενέσθαι
 τὸ μὲν μέγεθος πηχῶν τριῶν καὶ ἡμίσεως, εἶναι δὲ
 καὶ τὰς πλευρὰς ἰσχυρόν· ἐσθίειν δὲ ἄρτων μὲν χοί-
 νικας ἕξ, κρεῶν δὲ λίτρας εἰκοσιν οἷων ἂν εὐρήκη, 25
 πίνειν δὲ χοῦς δύο καὶ σαλπίζειν ἅμα σάλπιγξι δυσί.

5 γυμνοὶ γὰρ ὁσφύν K 9 χρίουσιν A 11 ποσειδίππος
 A: corr. C 16 χρεῖα ἐστήλην et 17 εἰπόντες οἱ A: corr. Salmas
 19 ὁ τριχιδιφθερίας A: corr. Mein (διφθερίας Τουρ) γὰρ for-
 tasse corruptum 20 fort. ληναίην ut carmen intellegatur se-
 pulcro inscriptum; nam ληνός i. q. σορός 22 sqq. cf. Poll.
 IV 89 25 εὐρήκει AC

κοιμᾶσθαι δὲ ἔθος εἶχεν ἐπὶ λεοντῆς μόνης. ἐσήμαινε δὲ σαλπίζων μέγιστον. Ἄργος γοῦν πολιορκουῖντος Δη-⁴¹⁵μητρῶλου τοῦ Ἀντιγόνου καὶ οὐ δυναμένων τῶν στρατιωτῶν τὴν ἐλέπολιν προσαγαγεῖν τοῖς τείχεσι διὰ τὸ
 5 βᾶρος, ταῖς δὲ δύο σάλπιγξι σημαίνων ὑπὸ τῆς ἀδρότητας τοῦ ἥχου τοὺς στρατιώτας ἠνάγκασε προθυμηθέντας προσαγαγεῖν τὴν μηχανήν. ἐνίκησε δὲ τὴν περίοδον δεκάκις καὶ ἐδείκνυει καθήμενος, ὡς ἱστορεῖ Νέστωρ ἐν τοῖς θεατρικοῖς ὑπομνήμασι. καὶ γυνὴ δὲ ἐσάλπισεν
 10 Ἀγλαῖς ἢ Μεγακλέους ἐν τῇ πρώτῃ ἀχθείσῃ μεγάλη πομπῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ πομπικόν, περιθέτην ἔχουσα καὶ λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς δηλοῖ Ποσειδίππος
 ἐν ἐπιγράμμασιν. ἦσθιε δὲ καὶ αὐτὴ λίτρας μὲν κρεῶν δώδεκα, ἄρτων δὲ χολινικᾶς τέσσαρας καὶ ἐπινεν
 15 οἴνου χοῶ.

8. Λιυτέρσας δὲ ἦν μὲν υἱὸς Μίδου νόθος, Κελαινωῶν δὲ τῶν ἐν Φρυγίᾳ βασιλεὺς, ἄγριος ἰδέσθαι καὶ ἀνήμερος ἄνθρωπος, ἀθηγάγος δ' ἰσχυρῶς. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ Σωσίθεος ὁ τραγωδιοποιὸς ἐν δράματι
 20 Δάφνιδι ἢ Λιυτέρσα οὕτως (p. 639, 6 N)·

ἔσθιε μὲν ἄρτους τρεῖς, ὄνους κανθηλίους
 τρεῖς τῆς βραχέλας ἡμέρας· πίνει δ' ἕνα
 καλῶν μετρητῆν τὸν δεκάμορον πίθον.

τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Φερεκράτει ἢ Σπράττιδι
 25 ἐν Ἀγαθοῖς, περὶ οὗ φησιν (I 145 K)·

ἐγὼ κατεσθίω μόλις τῆς ἡμέρας
 πένθ' ἡμιμέδιμν', ἐὰν βιάζωμαι. B. μόλις;

1 ἐσήμαινε A: corr. C 3 καὶ om. C 11 περίθετον
 κόμην Ael. v. h. 1, 26 12 ποσειδίππος A 17 ἄγριος ἰδέσθαι
 fort. Sositheï verba 21 ἄρτους mythogr. Westerm. p. 346,
 21: αὐτοῦς A ὄνους C et myth: ὄλους A 22 τρεῖς K: τρεῖς
 AC 23 καλὸν et δὲ καρποφόρον A: corr. myth

ὡς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις
τῆς ἡμέρας μακροῦς τριήρους σιτία.

Ξάνθος δ' ἐν τοῖς *Λυδιακοῖς* (FHG I 38) *Κάμβλητά*
φησι τὸν βασιλεύσαντα *Λυδῶν* πολυφάγον γενέσθαι
καὶ πολυπότην, ἔτι δὲ γαστρίμαργον. τοῦτον οὖν ποτε 5
νυκτὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατακρεουργήσαντα κατα-
φαγεῖν, ἔπειτα πρῶτ' εὐρόντα τὴν χεῖρα τῆς γυναικὸς
ἐνοῦσαν ἐν τῷ στόματι ἑαυτὸν ἀποσφάξαι, περιβοήτου
τῆς πράξεως γενομένης. περὶ δὲ Θυὸς τοῦ Παφλα- 10
γόνων βασιλέως ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν πολυφάγος προει-
ρηκάμεν (IV 144 f), παραθέμενοι *Θεόπομπον* ἱστο-
ροῦντα ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ τριακοστῇ (FHG I 311). *Ἀρ-*
χίλοχος δ' ἐν *Τετραμέτροις Χαρίλαν* εἰς τὰ ὅμοια
διαβέβληκεν (fr. 79 B), ὡς οἱ κωμωδιοποιοὶ *Κλεώνυμον*
καὶ *Πείσανδρον*. περὶ δὲ *Χαιρίππου* φησὶ *Φοιני-* 15
κίδης ἐν *Φυλάρχῳ* οὕτως (IV 510 M):

τρίτον δὲ πρὸς τούτοισι τὸν σοφώτατον
Χαιρίππου. οὗτος, ὥσπερ οἶδας, ἐσθίει
μέχρι ἂν διδῶ τις ἢ λάθῃ διαρραγείς.
τοιοῦτ' ἔχει ταμιεῖον ὥσπερ οἰκίας. 20

9. *Νικόλαος* δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τῇ τρίτῃ πρὸς
ταῖς ἑκατὸν τῶν ἱστοριῶν (FHG III 415) *Μιθριδάτην*
φησὶ τὸν *Ποντικὸν* βασιλέα προθέντα ἀγῶνα πολυ-
φαγίας καὶ πολυποσίας (ἦν δὲ τὸ ἄθλον τάλαντον 25
ἀργυρίου) ἀμφοτέρω νικῆσαι. τοῦ μέντοι ἄθλου ἐκ-
στῆναι τῷ μετ' αὐτὸν κριθέντι *Καλαμόδρῳ* τῷ *Κυξί-*
f *κηνῷ* ἀθλητῇ. καὶ *Τιμοκρέων* δ' ὁ *Ῥόδιος* ποιητῆς καὶ
ἀθλητῆς πένταθλος ἄδην ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ὡς τὸ ἐπὶ
τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ (Simon. fr. 169 B):

16 *Φιλάρχῳ* Di 17 τὸ τρίτον A: corr. Mus 19 φθάση
Bruno Keil 28 *δεννεφαγε* A: corr. Mein

πολλὰ πινὼν καὶ πολλὰ φαγῶν καὶ πολλὰ κίκ' εἰπὼν
ἀνθρώπους κείμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

- Θρασύμαχος δ' ὁ Χαλκηδόνιος ἐν τινι τῶν προου-416
μίων (fr. 3 Tur) τὸν Τιμοκρέοντά φησιν ὡς μέγαν βασιλέα
5 ἀφικόμενον καὶ ξενιζόμενον παρ' αὐτῶ πολλὰ ἐμφο-
ρεῖσθαι. πνυθόμενου δὲ τοῦ βασιλέως ὅ τι ἀπὸ τούτων
ἐργάζοιτο, εἶπε Περσῶν ἀναριθμήτους συγκόψειν. καὶ
τῇ ὑστεραία πολλοὺς καθ' ἓνα νικήσας μετὰ τοῦτο
ἐχειρονόμησε. πνυθανομένου δὲ τὴν πρόφασιν ὑπο-
10 λείπεσθαι ἔφη τοσαύτας, εἰ προσλοῖ τις, πληγὰς
Κλέαρχος δ' ἐν πέμπτῳ βίῳ (FHG II 307) Καντιβάρι b
φησὶ τῷ Πέρσῃ, ὁπότε κοπιάσειε τὰς σιαγόνας ἐσθίων,
κεχηνότι καθάπερ εἰς ἄψυχον ἀγγεῖον εἰσαντλεῖν τὴν
τροφὴν τοὺς οἰκείους. Ἑλλάνικος δ' ἐν α' Δευκα-
15 λιωνείας (FHG I 48) Ἐρυσίχθονά φησι τὸν Μυρμιδόνος,
ὅτι ἦν ἄπληστος βορᾶς, Αἰθῶνα κληθῆναι. Πολέμων
δ' ἐν α' τῶν πρὸς Τίμαιον (fr. 39 Pr) παρὰ Σικελιώ-
ταις φησὶν Ἀθηφαγίας ἱερὸν εἶναι καὶ Σιτοῦς Δήμη-
τρος ἄγαλμα, οὗ πλησίον ἰδρῦσθαι καὶ Ἴμαλίδος, c
20 καθάπερ ἐν Δελφοῖς ἐρμούχου, ἐν δὲ Σκάλω τῷ
Βοιωτικῷ Μεγαλάρτου καὶ Μεγαλομάζου. 10. καὶ
Ἀλκμᾶν δ' ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἀθηφάγον εἶναι παρα-
δίδωσιν ἐν τῷ τρίτῳ διὰ τούτων (fr. 33).
καὶ ποκά τοι δάσω τρίποδος κύτος,
25 ᾧ κ' ἐνι λε' ἀγείρης.
ἀλλ' ἔτι νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος
ἔννεος, οἷον ὁ παμφάγος Ἀλκμᾶν

9. 10 ἀπολείπεσθαι AC: corr. Sauppe 11 καντιβαριν φ. τὸν
Πέρσῃ AC: corr. Schw 17 ἐν ἐνάται πρὸς A: corr. Schw
coll. III 109a 19 εἰμαλίδος A cf. Hesych 20 ἐρμούχου
corruptum 21 μεγαλάρτου καὶ μεγαλομάζου
A: corr. C 25 ἀνένιλεα Γείρης A: lacunam not. Herm

5 ἡράσθη χλιερὸν πεδὰ τὰς τροπὰς.

οὐ τι γὰρ ἦν τετυγμένον ἔσθαι . . .

d ἀλλὰ τὰ κοινὰ γάρ, ὥσπερ ὁ δᾶμος,
ζατεύει.

κἂν τῷ ε' δὲ ἐμφανίζει αὐτοῦ τὸ ἀδηφάγον λέγων 5
οὕτως (fr. 76)·

ᾧρας δ' ἔσηκε τρεῖς, θέρος
καὶ χεῖμα κῶπῶραν τρίταν
καὶ τέτρατον τὸ ἦρ, ὅκα
σάλλει μὲν, ἐσθίειν δ' ἄδαν

10

5 οὐκ ἔστι.

Ἀναξίλας δ' ὁ κωμικὸς περὶ Κτησίου τινὸς διαλεγό-
μενος ἐν Χρυσοχόφῳ δράματί φησιν (II 273 K)·

ἤδη σχεδὸν τι πάντα σοι πλὴν Κτησίου.

e δειπνοῦ γὰρ οὕτος, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ἀρχήν, τελευτήν δ' οὐκ ἐπίσταται μόνος. 15

κἂν Πλουσίους (ib. p. 272)·

διαρραγήτω χᾶτερος δειπνῶν τις εὔ,

μὴ Κτησίας μόνος. B. τί γὰρ σὲ κωλύει;

A. δειπνοῦ γὰρ οὕτος, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ἀρχήν, τελευτήν δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε. 20

κἂν Χάρισι δὲ Κραναὸν τινα συγκαταλέγει οὕτως
αὐτῷ (p. 273)·

οὐκ ἐτὸς ἐρωτῶσίν <με> προσιόντες τινές·

f ὄντως ὁ Κραναὸς Κτησίον κατεσθίει
ἔλαττον ἢ δειπνοῦσιν ἀμφοτέροι συχνά; 25

1 χαιερὸν παῖδα A: corr. Cas, χλιερὸν ἡράσθη Bgk 2 ἦν
censor Ienensis: οὐ A, fort. οὔτε, nam unum versiculum periisse
metrum docet τετυγμένον A: corr. Cas 3 καινὰ A: corr. Cas
8 χειμάχοι· παρὰν A: corr. cens. Ienens 9. 10 τοσηροκας ἀλλ'
εἰ μὲν A: corr. Schw et Pors 10 ἐσθίειν A: corr. Pors
14 πλήρη σχεδὸν Herw 24 με add. Di

Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀταλάντῃ (Π 230 K):
 κἄν δέη, τροχάζω στάδια πλείω Σωτάδου,
 τὸν Ταυρῶν δὲ τοῖς πόνοις ὑπερβαλῶ
 τὸν Κτησίαν τε τῷ φεγεῖν ὑπερδραμῶ.

5 Ἀνάξιππος Κεραυνῶ (IV 464 M):

ὄρῳ γὰρ ἐκ παλαιστρας τῶν φίλων
 προσιόντα μοι Δάμππον. B. <ῆ> τοῦτον λέγεις
 τὸν πέτρινον, ὃν οἱ φίλοι καλοῦσί σοι
 νυνὶ δι' ἀνδρείαν Κεραυνόν; εἰκότως. 417

10 5 ἀβάτους ποιεῖν γὰρ τὰς τραπέζας οἴομαι
 αὐτὸν κατασκήπτοντα αὐταῖς τῇ γνάθῳ.
 ἐν τούτοις ἐδήλωσεν ὁ κωμικὸς διότι καὶ τὸ δρᾶμα
 Κεραυνὸν ἀπ' αὐτοῦ ἐπιγέγραφε. Θεόφιλος δ' ἐν
 Ἐπιδαύρῳ (Π 474 K):

15 Ἀτρεστίδας τις Μαντινεὺς λοχαγὸς ἦν,
 ἀνδρῶν ἀπάντων πλείστα δυνάμενος φεγεῖν.
 ἐν δὲ Παγκρατιαστῇ παραγαγὼν τὸν ἀθλητὴν ὡς πολλὰ
 ἐσθλιοντά φησιν (p. 475). b

ἐφθῶν μὲν σχεδὸν

20 τρεῖς μναῖς, B. λέγ' ἄλλο. A. φυγγίον, κωλῆν, πόδας
 τέτταρας ὑείους, B. Ἡράκλεις. A. βοὸς δὲ τρεῖς,
 ὄρνιθ', B. Ἄπολλον. λέγ' ἕτερον. A. σύκων δύο
 5 μναῖς. B. ἐπέπιες δὲ πόσον; A. ἀκράτου δώδεκα
 κοτύλας. B. Ἄπολλον, Ὄρε καὶ Σαβάξιε.

25 11. καὶ ἔθνη δὲ ὅλα εἰς πολυφαγίαν ἐκωμωδεῖτο,
 ὡς τὸ Βοιωτόν. Εὐβουλος γοῦν ἐν Ἀντιόπῃ φησὶ
 (Π 169 K):

8 ταυρίτην AC: corr. Valck 4 ὑπερδραμῶ formam finxit
 ludibundus 7 ῆ add. Schw 8 τὸν πέτρινον τοῦτον οἱ φίλοι
 AC: ὃν Di, πέτρινον videtur corruptum 11 αὐταῖς C: αὐτῆς A,
 fort. ἐς αὐτάς 21 υἱοῦς et τρεῖς A: corr. III 95 b 23 ἐπιες A: corr.
 Iac 24 ἀπολλόδαρε A: corr. Valcken σεβάξιε A fort. recte

- c πώνειν μὲν ἄμες καὶ φαγεῖν μάλ' ἀνδρικοὶ
καὶ καρτερεῖμεν, τοῖς δ' Ἀθηναίοις λέγειν
καὶ μικρὰ φαγέμεν, τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα.
καὶ ἐν Εὐρώπῃ (p. 176)·
κτίζε Βοιωτῶν πόλιν,
ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας. 5
καὶ ἐν Ἴωνι (p. 177)·
οὔτω σφόδρ' ἐστὶ τοὺς τρόπους Βοιωτίας
ὥστ' οὐδὲ δειπνῶν, ὡς λέγουσ', ἐμπίπλαται.
- d ἐν δὲ Κέρκωψι (p. 181)· 10
μετὰ ταῦτα Θήβας ἦλθον, οὗ τὴν νύχθ' ὄλην
τὴν θ' ἡμέραν δειπνοῦσι καὶ κοπρῶν' ἔχει
ἐπὶ ταῖς θύραις ἕκαστος, οὗ πλήρει βροτῶ
οὐκ ἔστι μείζον ἀγαθόν· ὡς χεζητιῶν
μακρὰν βαδίζων, πολλὰ δ' ἐσθίων ἀνήρ,
δάκνων τὰ χεῖλη παργέλοιός ἐστ' ἰδεῖν. 15
ἐν δὲ τοῖς Μυσοῖς πρὸς τὸν Ἡρακλέα ποιεῖ τινα τάδε
λέγοντα (p. 187)·
σὺ μὲν τὸ Θήβης, ὡς λέγεις, πέδον λιπῶν,
ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας 20
e ὄλης τραχήλους καὶ κοπρῶνας πλησίον . . .
Δίφιλος δὲ ἐν Βοιωτίῳ (II 547 K)·
οἶος ἐσθίειν πρὸ ἡμέρας
ἀρξάμενος ἢ πάλιν πρὸς ἡμέραν.
Μνησίμαχος Βουσίριδι (II 436 K)· 25
εἰμὶ γὰρ Βοιωτίος

1 πονεῖν μὲν ἄμες A πονεῖν ἄμμες C: corr. Ahrens μάλ' Pors:
μὲν A om. C, nisi forte φαγέμεν fuit 2 καρτερῆ μὲν A: corr.
Ahrens τοὶ δ' Ἀθηναῖοι Cas, sed etiam insequentia corrupta
12 κόπρων A: corr. Cas 18 βροτῶν A: corr. Cas 15 ἀσθμαλί-
ων ἀνήρ Mein, ἰδίων ἄ. Fritzsche 24 εἶτα καὶ πάλιν Mein

ὄλγα μὲν λαλῶν, B. δίκαια ταῦτα. A. πολλὰ δ'
ἔσθίων.

Ἄλεξις Τροφονίῳ (II 383 K).

νῦν δ' ἵνα μὴ παντελῶς Βοιωῖτιοι

5 φαίνησθ' εἶναι τοῖς διασύρειν ὑμᾶς εἰθισμένοις, f
ὡς ἀκίνητοι νῦν εἶναι βοᾶν καὶ πονεῖν μόνον
καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι διὰ τέλους τὴν νύχθ' ὄλην,
5 γυμνοῦθ' αὐτοὺς θᾶπτον ἅπαντες.

Ἀχαιὸς δ' ἐν Ἄθλοις (p. 579 N).

10 πότερα θεωροῖς εἴτ' ἀγωνισταῖς λέγεις;
B. πόλλ' ἐσθίουσιν, ὡς ἐπασκούντων τρόπος. 418
- A. ποδαποὶ γὰρ εἰσιν οἱ ξένοι; B. Βοιωῖτιοι.
ἐκ τούτων εἰκὸς ἐστὶ καὶ Ἐρατοσθένη ἐν ταῖς ἐπι-
στολαῖς (p. 199 B) Πρεπέλαον φῆσαι ἐρωτηθέντα τί αὐτῶ
15 δοκοῦσιν εἶναι Βοιωτοὶ εἰπεῖν. 'τί γὰρ ἄλλο ἢ τοιαῦτα
ἐλάλουν, οἷα ἂν καὶ τὰ ἀγγελία φωνὴν λαβόντα, ὁπόσον
ἕκαστος χωρεῖ. Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τῇ
εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν φησιν (c. 4, 1, 6, 5) ὡς Βοιωτοὶ b
μερίστην δόξαν λαβόντες κατὰ τὰ Λευκτικὰ κατὰ
20 μικρὸν ἀνέπεσον ταῖς ψυχαῖς καὶ ὀρηθήσαντες ἐπ'
εὐωχίας καὶ μέθας διέθεντο καὶ κοινωνεῖα τοῖς φίλοις.
πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἐχόντων γενεὰς ἀπεμέριζον τοῖς
συσσιτιοῖς τὸ πλεόν μέρος τῆς οὐσίας, ὥστε πολλοὺς
εἶναι Βοιωτῶν οἷς ὑπῆρχε δεῖπνα τοῦ μηνὸς πλείω
25 τῶν εἰς τὸν μῆνα διατεταγμένων ἡμερῶν. διόπερ

1 λαλῶν Mein: ἄλλων A personas distinguit Herw 6 ἀκί-
νητοι φρεσὶ καὶ βοᾶν καὶ πῶπειν K (πίπειν Cas) 8 ἐαυτοῦς
A 14 Πρεπέλαον K: πρέπελλον A (πρόπελλον lemma) πέμ-
πελον C 16 πόσον AC: corr. K 20 sq. Polybii verba epi-
tomatoris opera obscurata corrigere non audeo 24 δεῖπνα
Pol: δεῖπνα A δεῖπινα C

Μεγαρεῖς μισήσαντες αὐτῶν τὴν τοιαύτην κατάστασιν ἀπένευσαν εἰς τοὺς Ἀχαιοὺς.

12. καὶ Φαρσάλιοι δὲ κωμφοῦνται ὡς πολυφάγοι. Μνησίμαχος γοῦν ἐν Φιλίππῳ φησί (II 441 K):

τῶν Φαρσαλίων

c ἦκει τις, ἵνα <καὶ> τὰς τραπέζας καταφάγη;

B. οὐδεὶς πάρεστιν. A. εὖ γε δρωῦντες. ἄρά που ὀπτήν κατεσθίουσι πόλιν Ἀχαικὴν;

ὅτι δὲ καὶ πάντες Θετταλοὶ ὡς πολυφάγοι διεβάλλοντο Κράτης φησὶν ἐν Λαμῖα (I 136 K):

ἔπη τριπήχη Θετταλικῶς τετμημένα.

τοῦτο δ' εἶπεν ὡς τῶν Θετταλῶν μεγάλη κρέα τεμνόντων. Φιλέταιρος δ' ἐν Λαμπαδηφόροις (II 233 K):

καὶ χειροβαρὲς σαρκὸς ὑέας Θετταλότμητον κρέας. ἔλεγον δὲ καὶ Θετταλικὴν ἔνθεσιν τὴν μεγάλην. Ἐρμιππος Μοίραις (I 235 K):

d ὁ Ζεὺς δὲ τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμενος

μῦον ξυνέπλαττε Θετταλικὴν τιν' ἔνθεσιν.

ταῦτα δὲ καπανικὰ εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς (I 519 K):

τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν;

τὰ Θετταλικά μὲν πολὺ καπανικώτερα.

οἶον τὰ ἀμαξιαῖα. Θετταλοὶ γὰρ τὰς ἀπήνας καπάνας ἔλεγον. Ξέναρχος Σκύθαις (II 472 K):

e ἐπὶ δὲ καπάνας ἔτρεφον εἰς Ὀλύμπια.

B. τί λέγεις; <καπάνας; πῶς;> A. καπάνας Θετταλοὶ πάντες καλοῦσι τὰς ἀπήνας. B. μανθάνω.

6 καὶ add. Grot 11 ἐπεὶ A: corr. Cas 18 τιν' Herw: τὴν A 22 καὶ τὰ Θετταλικῶν A καὶ τὰ Θετταλικά C: καὶ del. Stephanus, Θετταλῶν Mein 25 Ὀλυμπίαν A: corr. Mein 26 suppl. Cob (καπάνας; A. καλ' Herm)

13. Αἰγυπτίους δὲ Ἑκατατος ἀρτοφάγους φησιν
(FHG I 20) εἶναι κυλλήστιας ἐσθίοντας, τὰς δὲ κριθὰς
εἰς ποτὸν καταλέοντας. διὰ ταῦτα καὶ Ἄλεξις ἐν τῷ
περὶ αὐταρκείας ἔφη μετρία τροφῇ κεχρηῆσθαι τὸν
5 Βόκχοριν καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Νεόχαβιν. καὶ Πυθα-
γόρας δ' ὁ Σάμιος μετρία τροφῇ ἐχρηῆτο, ὡς ἱστορεῖ
Λύκων ὁ Ἰασεὺς ἐν τῷ περὶ Πυθαγορείου <βίου>.
οὐκ ἀπειλετο δὲ ἐμψύχων, ὡς Ἀριστόξενος εἰρηκεν. f
Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ ἀριθμητικὸς καὶ θῦσαι φησιν
10 αὐτὸν ἐκατόμβην ἐπὶ τῷ εὐρηκέναι ὅτι τριγώνου ὀρ-
θογωνίου <ῆ> τὴν ὀρθὴν γωνίαν ὑποτείνουσα ἴσων
δύναται ταῖς περιεχούσαις·

ἤνικα Πυθαγόρης τὸ περικλεῆς εὔρετο γράμμα,
κλεινὸς ἐφ' ᾧ κλεινὴν ἤγαγε βουθυσίην.

15 ἦν δὲ καὶ ὀλιγοπότης ὁ Πυθαγόρας καὶ εὐτελέστατα 419
διεβίου, ὡς καὶ πολλάκις μέλιτι μόνῳ ἀρκεῖσθαι. τὰ
παραπλήσια δ' ἱστορεῖται καὶ περὶ Ἀριστείδου καὶ
Ἐπαμεινάνδου καὶ Φωκίωνος καὶ Φορμίωνος τῶν
στρατηγῶν. Μάνιος δὲ Κούριος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς
20 ἐπὶ γογγυλίσι διεβίω πάντα τὸν χρόνον· καὶ Σαβίνων
αὐτῷ πολὺ χροσίον προσπεμπόντων οὐκ ἔφη δεῖσθαι
χροσίου, ἕως ἂν τοιαῦτα δειπνῇ. ἱστορεῖ δὲ ταῦτα
Μεγακλῆς ἐν τῷ περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν (FHG IV 443).

14. τῶν δειπνῶν δὲ πολλοὶ τὰ μέτρια ἀσπάξονται,
25 ὡς Ἄλεξις ἐν Φιλοσύῃ παραδίδωσιν (II 390 K)· b
ἀλλ' ἐργαγέ τοι τὰ δέοντ' ἔχων
τὰ περιττὰ μισῶ· τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ

3 Ἄλεξίνος Mein 7 πυθαγορίων A: βίου add. K coll. Iambl.
v. Pyth. p. 162 N 11 ῆ add. Mus γωνία ἢ A γωνίαν ἢ C:
corr. Mus 18 ἐπαμεινάνδου A: corr. C 19 κουρίων AC:
corr. Mus 20 Σαννιτῶν Victorius 26 τοι et ἔχων Mein:
τοῦ et ἔχειν A

τέρψις μὲν οὐκ ἔνεστι, πολυτέλεια δέ.

Ψευδομένω (Π 392 K).

τὰ περιτὰ μισῶ. τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ
δαπάνη πρόσεστιν, ἡδονὴ δ' οὐδ' ἧτισοῦν.

ἐν δὲ Συντρόφοις (Π 376 K).

ὡς ἡδὺ πᾶν τὸ μέτριον· οὔθ' ὑπεργέμων
ἀπέρχομαι νῦν οὔτε κενός, ἀλλ' ἡδέως
ἐχων ἔμαντοῦ. Μνησίθεος γὰρ φησι δεῖν
φεύγειν ἀπάντων τὰς ὑπερβολὰς αἰεί.

Ἀρίστων δ' ὁ φιλόσοφος ἐν Ἑρωτικῶν Ὁμοίων δευ-
τέρῳ Πολέμωνά φησι τὸν Ἀκαδημαϊκὸν παραινεῖν
τοῖς ἐπὶ δεῖπνον πορευομένοις φροντίζειν ὅπως ἡδὺν
πότον ποιῶνται μὴ μόνον εἰς τὸ παρόν, ἀλλὰ καὶ εἰς
τὴν αὔριον. Τιμόθεος δ' ὁ Κόνωνος ἐκ τῶν πολυ-
τελῶν καὶ στρατηγικῶν δεῖπνων παραληφθεὶς ὑπὸ
d Πλάτωνος εἰς τὸ ἐν Ἀκαδημείᾳ συμπόσιον καὶ ἐστια-
θεὶς ἀφελῶς καὶ μουσικῶς ἔφη ὡς οἱ παρὰ Πλάτωνι
δειπνοῦντες καὶ τῇ ὑστεραία καλῶς γίνονται. ὁ δ'
Ἡγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἔφη (FHG IV 420)
ὡς καὶ τῇ ὑστεραία ὁ Τιμόθεος ἀπαντήσας τῷ Πλά-
τωνι εἶπεν· ἕμεῖς, ὦ Πλάτων, εὖ δειπνεῖτε μᾶλλον
εἰς τὴν ὑστεραίαν ἢ τὴν παροῦσαν ἡμέραν. Πύρρων
δ' ὁ Ἡλείος τῶν γνωρίμων τινὸς αὐτὸν ὑποδεξαμένου
πολυτελῶς <μέν, . . . > δέ, ὡς <ὁ> αὐτὸς ἱστορεῖ, εἰς
e τὸ λοιπόν, εἶπεν, οὐχ ἤξω πρὸς σέ, ἂν οὕτως ὑποδέχηι,
ἵνα μήτε ἐγὼ σὲ ἀηδῶς ὀρῶ καταδαπανώμενον οὐκ
ἀναγκαίως μήτε σὺ θλιβόμενος κακοπαθῆς. μᾶλλον
γὰρ ἡμᾶς τῇ μεθ' ἑαυτῶν συνουσίᾳ προσῆκόν ἐστιν
εὐεργετεῖν ἢ τῷ πλήθει τῶν παρατιθεμένων, <ὧν> οἱ

8 δεῖ A C: corr. Mus 22 ἢ ἐς τὴν Ael. v. h. 2, 18 24 la-
cunam not. K, fort. φορτικῶς δέ ὁ add. Dobr 29 ὧν add. Cas

καὶ προελθῶν·

ἀλλὰ κυλίκιον

ὑδαρὲς ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πενταβόλου,
ἀτρέμα παρεξεστηκός· ὃ τ' ἀλιτήριος
καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευε δαψιλῆς

5 θέρμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης.

ο ἑξῆς δέ φησιν ὅτι ζητήσεις ἦσαν παρὰ πότον·

τράγημα γὰρ

ὁ σωφρονιστῆς πᾶσιν ἐν μέσῳ λόγος.

Ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι πολλάκις συνόντας αὐτοὺς ἐπὶ 10
πλείον ὃ ὄρνις κατελάμβανε τὴν ἕω καλῶν, τοῖσι δὲ
οὐδέπω κόρος· 16. Ἀρκεσίλαος δ' ἐστιῶν τινας, καὶ
ἐλλιπόντων τῶν ἄρτων νεύσαντος τοῦ παιδὸς ὡς οὐκ
εἶσιν, ἀνακαγχάσας καὶ τὰ χεῖρε συγκροτήσας ὀϊόν
τι, ἔφη, τὸ συμπόσιόν ἐστιν ἡμῶν, ἄνδρες φίλοι· 15
ἄρτους ἐπιλελήσμεθ' ἀρκοῦντας προίσθαι. τρέχε δῆ,
d παῖ· καὶ τοῦτ' ἔλεγεν αὐτὸς γελῶν· καὶ τῶν παρόν-
των δ' ἄρτους ἐξεχύθη γέλως καὶ διαγωγῇ πλείων
ἐνέπεσεν καὶ διατριβῇ, ὥστε ἠδυσμα γενέσθαι τῷ
συμποσίῳ τὴν τῶν ἄρτων ἔνδειαν. ἄλλοτε δὲ ὁ Ἀρ- 20
κεσίλαος Ἀπελλῆ τῷ γνωρίῳ προστάξας καθυλίσαι
τὸν οἶνον, ἐπειδὴ δια τὴν ἀπειρίαν ἐκεῖνος τὰ μὲν
ἐτάραττεν, τὰ δ' ἐξέχει, καὶ πολὺ θολώτερος ἐφαίνετο
ὁ οἶνος, ὑπομειδιάσας ἔφη· ἐγὼ δὲ καθυλίσαι προσέ-
ταξα ἀνθρώπῳ μηδὲν ἐωρακότι ἀγαθὸν ὥσπερ οὐδ' 25
ἐγώ. ἀνάστηθι οὖν σύ, Ἀρίδεικες· σὺ δὲ ἀπελθὼν

1 προσελθῶν A: corr. Mus 5 δημόκοινος A: corr. Cas
ἐπεχόρευε A ἐξεχόρευσε C 6 τρικλίνου A: corr. II p. 55d,
κοῦ τρικλίνου Methner 11 Lycophronis versus sic refecit
Mein: ὃ τὴν ἕω καλῶν | ὄρνις κατέλαβε κτλ' 14 ἀνακαγχάσας
A χεῖρει A: corr. m. rec 26 ἀρίδεικες A cf. Wilamowitz
Antig. Car. p. 77

τὰ ἐκτὰ τρίπα.' ταῦτα δ' οὕτως εὐφραϊνε καὶ ἐξιλάρου ε
τοὺς παρόντας ὡς εὐθυμίας πληροῦσθαι.

17. οἱ δὲ νῦν συνάγοντες ἐπὶ τὰ δεῖπνα καὶ μά-
λιστα οἱ ἀπὸ τῆς καλῆς Ἀλεξανδρείας βοῶσι, κεκρά-
5 γασι, βλασφημοῦσι τὸν οἰνοχόον, τὸν διάκονον, τὸν
μάγειρον· κλαίουσι δ' οἱ παῖδες τυπτόμενοι κονδύλοις
ἄλλος ἄλλοθεν. καὶ οὐχ οἷον οἱ κεκλημένοι μετὰ
πάσης ἀηδίας δειπνοῦσιν, ἀλλὰ κἄν τύχη θυσία τις
οὔσα, παρακαλυψάμενος ὁ θεὸς οἰγήσεται καταλιπὼν f
10 οὐ μόνον τὸν οἶκον, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ἅπασαν.
γελοῖον γὰρ ἐστὶν αὐτὸν <τὸν> εὐφημίαν κηρύξαντα
καταρᾶσθαι τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις. καὶ τοῖς δει-
πνοῦσι δ' ἂν εἰποι ὁ τοιοῦτος (B 881)·

νῦν δ' ἐρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἴνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.

15 τῷ γὰρ τοιοῦτῳ ὁ οἶκος (Soph. OT 4)

ἴμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,

ἴμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. 421

τούτων λεχθέντων ἔφη τις τῶν παρόντων· 'παραιτη-
τέον εἰς ταῦτ' ἀποβλέποντάς ἐστι το γαστριζέσθαι.
20 'ἀτελεὲς γὰρ δεῖπνον οὐ ποιεῖ παροῖνιαν,' ὡς Ἄμφις
φησὶν ἐν Πανί (II 244 K), οὐδὲ ὕβρεις καὶ προσηλα-
κισμούς, ὡς Ἄλεξις ἐν Ὀδυσσεὶ ὑφαίνοντι μαρτυρεῖ
διὰ τούτων (II 354 K)·

φιλεῖ γὰρ ἡ μακρὰ συνουσία

25 καὶ τὰ συμπόσια τὰ πολλὰ καὶ καθ' ἡμέραν ποιεῖν
σκῶψιν, ἡ σκῶψις δὲ λυπεῖ πλεον ἢ τέρπει πολὺ.
τοῦ κακῶς λέγειν γὰρ ἀρχὴ γίνεται· ἂν δ' εἴπῃς ἅπαξ, b
5 εὐθύς ἀντήκουσας· ἤδη λοιδορεῖσθαι λείπεται,

8 ἐπὶ om. C non recte 11 αὐτὸν om. C: αὐτὸν τὸν Mein,
τὸν Wilam 20 δεῖπνον γὰρ ἀτελεὲς Kock 26 πλεον AC:
corr. Schw

εἶτα τύπτεσθαι δέδεικται καὶ παροινεῖν. ταῦτα γὰρ
κατὰ φύσιν πέφυκεν οὕτως· καὶ τί μάντεως ἔδει;
18. καὶ Μνησίμαχος δὲ ἐν Φιλίππῳ διὰ τὸν ὑπερ-
βάλλοντα κόρον ἐν τοῖς δεῖπνοις παράγει τι συμπό-
σιον πολέμου παρασκευὴν ἐπαγγελλόμενον καὶ ὡς ἀλη- 5
θῶς κατὰ τὸν χαριέστατον Ξενοφῶντα (Hell. 3, 4, 17)
c πολέμου ἐργαστήριον. λέγει δ' οὕτως (II 441 K)·

ἄρ' οἶσθα <σύ>

ὅτι ἡ πρὸς ἄνδρας ἐστὶ σοι μαχητέον,
οἳ τὰ ξίφη δειπνοῦμεν ἠκονημένα, 10
ἔψον δὲ δᾶδας ἡμένας καταπίνομεν;
5 ἐντεῦθεν εὐθύς ἐπιφέρει τραγήματα
ἡμῖν ὁ παῖς μετὰ δεῖπνον ἀκίδας Κρητικὰς,
ὥσπερ ἐρεβίνθους, δορατίων τε λείψανα
κατεαγόντ', ἀσπίδας δὲ προσκεφάλαια καὶ 15
θώρακας ἔχομεν, πρὸς ποδῶν δὲ σφενδόνας
10 καὶ τόξα, καταπέλταισι δ' ἐστεφανώμεθα.
d καὶ ὁ Κολοφώνιος δὲ Φοῖνιξ φησὶν (fr. 3 B)·
Νίνου κἀδοὶ μάχαιρα καὶ κύλιξ αἰχμή,
κόμη δὲ τόξα, δήιοι δὲ κρητῆρες, 20
ἵπποι δ' ἄκρητος ἀλαλή 'μύρον χεῖτε'.
ἐν δὲ τῷ Παρασίτῳ Ἄλεξις περὶ πολυφάγου τινὸς
ιδιαιτέρως φησι (II 364 K)·

καλοῦσι δ' αὐτὸν πάντες οἱ νεότεροι
Παρασίτον ὑποκόρισμα· τῷ δ' οὐδὲν μέλει. 25
δειπνεῖ δ' ἄφωνος Τήλεφος, νεύων μόνον
πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι, ὥστε πολλὰκις

1 B. ante ταῦτα add. Wilam 2 τιμῶν τέως A: corr. Cas
8 σύ add. Pors 10 ἠκονημένοι AC: corr. Eust. 1085, 47 17
καταπέλται A, καταπέλταις C: corr. Pors 18 ὁ om. A add. C
20 κύμβη δὲ τόξα Haupt 21 χεῖτε Lachm: κείται A 25
μέλλει A: corr. C

5 αὐτὸν ὁ κεκληκὼς τὰ Σαμοθράκι' εὔχεται e
 λῆξαι πνέοντα καὶ γαληνίσει ποτέ.
 χειμῶν ὁ μειρακίσκος ἐστὶ τοῖς φίλοις.
 Δίφιλος δ' ἐν Ἡρακλεῖ περὶ τινος τῶν ὁμοίων δια-
 5 λεγόμενος διέξεισεν (II 556 K)·

ἐμὲ μὲν οὐχ ὀρᾶς πεπωκότα
 ἤδη τ' ἀκροθῶρακ' ὄντα καὶ θυμούμενον,
 τονδί δὲ ναστὸν Ἀστίνως μείζονα
 ἤδη σχεδὸν δωδέκατον ἡριστηκότα;
 10 διὸ καλῶς ἔλεγεν ὁ Βορυσθευίτης Βίων οὐ δεῖν ἀπὸ
 τῆς τραπέξης τὰς ἠδονὰς πορίζεσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ f
 φρονεῖν. ὁ δ' Εὐριπίδης φησί (fr. 212 N)·

φαύλη διαίτη προσβαλὼν ἦσθη στόμα,
 ὡς τῆς ἀπὸ τῶν προσφορῶν τέρψεως περὶ τὸ στόμα
 15 μᾶλλον γινομένης. Αἰσχύλος τ' ἐν Φινεῖ (fr. 253 N)·
 καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου
 ἐρρυσίαζον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.
 ἐν Σθενεβοῖα δ' ὁ Εὐριπίδης περὶ εὐτελείας λέγων
 (fr. 672)·

20 βίος δὲ πορφυροῦς θαλάσσιος,
 οὐκ εὐτράπεζος, ἀλλ' ἐπάκτιοι φάτναι. 422
 ὕγρα δὲ μήτηρ, οὐ πεδοστιβῆς τροφὸς
 θάλασσα· τήνδ' ἀροῦμεν, ἐκ ταύτης βίος
 5 βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἰκαδ' ἔρχεται.
 25 19. μέγα γὰρ ἀνθρώποις κακὸν ἢ γαστήρ, περὶ ἧς
 φησιν Ἀλεξίς ἐν Συναποθνήσκουσι (II 374 K)·
 μάθοις τ' ἂν οἶον ἀνθρώποις κακόν

8 τόνδ' ἴδεν ἀστὸν A: corr. Heringa Ἀστεινῶνος Herw coll.
 Paus. 1, 35, 5 13 ἦσθη AC: corr. Stob. fl. 63, 2 17 ἐρρυν-
 σιας οἶον στόματος A: corr. Lobbeck, ἐρρυσιάσθη K πρωτιοχαραι
 A: corr. Mus, at dubito 20 πορφυρέων Mein, sufficiet πορφυρέως
 22 παιδοστιβῆς A: corr. C 27 κακὸν ἀνθρώποις AC: corr. Grot

ἔστιν ἡ γαστήρ, διδάσκει δ' οἷ' ἀναγκάζει θ' ὄσα.
εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ
σώματος,

- b οὔτ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς οὔθ' ὑβρίζοι τῶν ἐκῶν.
5 νῦν δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα γίνεται τὰ δυσχερῆ. 5
Δίφιλος δ' ἐν Παρασίτῳ (II 560 K)
εὔ γ' ὁ κατάχρυσος εἶπε πόλλ' Εὐριπίδης,
νικᾷ δὲ (fr. 907 N) 'χρεία μ' ἢ ταλαιπωρός τέ μου
γαστήρ.' ταλαιπωρότερον οὐδέν ἐστι γὰρ
τῆς γαστροῦ· εἰς ἣν πρῶτον ἐμβαλεῖς <ὄσ' ἂν> 10
5 οὐχ ἕτερον <εἰς> ἀγγεῖον. ἐν πήρᾳ φέροις
ἄρτους ἂν, ἀλλ' οὐ ζωμόν, ἢ διαφθερεῖς.
c εἰς σπυρίδα μάζας ἐμβαλεῖς, ἀλλ' οὐ φακῆν·
οἰνάριον εἰς λάγνυον, ἀλλ' οὐ κάραβον.
εἰς τὴν θεοῖς ἐχθρὰν δὲ ταύτην εἰσφόρει 15
10 πάνθ' ἑαυτοῖς μηδὲν ὁμολογούμενα.
κοῦ προστίθῃμι τᾶλλα, διότι πανταχοῦ
διὰ τὴν τάλαιναν πάντα ταῦτα γίνεται.
καὶ Κράτης δ' ὁ κυνικός, ὡς φησι Σωσικράτης ἐν
ταῖς Διαδοχαῖς, ἐπερράπισε Δημήτριον τὸν Φαληρέα 20
d σὺν τῇ πήρᾳ τῶν ἄρτων καὶ λάγνυον πέμψαντα οἴνου·
'εἶθε γάρ, ἔφη, τὰς κρήνας καὶ ἄρτους ἦν φέρειν.'
Στίλπων δ' οὐ κατεπλάγη τὴν ἐγκράτειαν καταφαγῶν
σκόροδα καὶ κατακοιμηθεὶς ἐν τῷ τῆς Μητροῦς τῶν
θεῶν ἱερῷ· ἀπειρητο δὲ τῷ τούτων τι φαγόντι μηδὲ 25

2 ταῦτ' A: corr. C ἄρ' ἡμῶν Mein, fort. ἀφειδῶν 4 οὐδ'
ἂν AC: corr. Di ὑβρίζοιτ' ἂν AC: corr. Ahrens 7. 8 sic
distinct K 9 γὰρ οὐδέν ἐστι AC: corr. Mus 10. 11 πρῶτον
(πάντ' ἂν C) ἐμβαλεῖς ἀλλ' οὐχ ἔτ. ἀγγ. AC: corr. Wilam. prae-
terea fort. ἐμβάλλεις 15 εἰσφορεῖς Grot 16 ἅπανθ' Iacobs
τὰ πάντα Mus 18 ταύτην (pro ταῦτα) C πάντα γίνεται
κακὰ Mein, cf. Eur. fr. 907 20 cf. Diog. L 6, 5, 90

εἰσιέναι. ἐπιστάσης δὲ αὐτῶ τῆς θεοῦ κατὰ τοὺς ὕπνους καὶ εἰπούσης ὅτι 'φιλόσοφος ὢν, ᾧ Σίλλῳ, παραβαίνεις τὰ νόμιμα', καὶ τὸν δοκεῖν ἀποκρίνασθαι [κατὰ τοὺς ὕπνους]. 'σὺ δέ μοι πάρεχε ἐσθλίην καὶ
5 σκορόδοις οὐ χρήσομαι.'

20. ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλίπιανὸς ἔφη· 'ἐπεὶ δεδειπνα-^o
μεν (εἶρηκε δὲ οὕτως Ἀλεξίς ἐν Κουρίδι (II 334 K)· 'ἐπεὶ
πάσαι δεδειπναμεν', Εὐβουλος Προκρίδι (II 195 K)·
'ἡμεῖς δ' οὐδέπω δεδειπναμεν' καὶ πάλιν· 'ὄν χρη' δε-
10 δειπνάναι πάσαι,' καὶ Ἀντιφάνης ἐν Λεωνίδῃ (II 70 K)·
ἀλλὰ πρὶν δεδειπνάναι

ἡμᾶς παρέσται,
καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι (I 511 K)·
ᾧρα βαδίζειν μούστιν ἐπὶ τὸν δεσπότην·
15 ἦδη γὰρ αὐτοὺς οἶομαι δεδειπνάναι,
καὶ ἐν Δαναΐσιν (p. 455)·
ἦδη παροινεῖς <ἐς> ἐμὲ πρὶν δεδειπνάναι, f
καὶ Πλάτων Σοφισταῖς (I 638 K) καὶ Ἐπικράτης ὁ
'Ἀμβρακιάτης — μέσης δ' ἐστὶ κωμωδίας ποιητής —
20 ἐν Ἀμαζόσιν (II 282 K)·
δεδειπνάναι γὰρ ἄνδρες εὐκαίρως πάνν
δοκοῦσί μοι.
καὶ ἤρισταμεν δ' εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνι-
σταῖς (I 520 K)·
25 ὑποπεπώκαμεν . . , ἄνδρες, καὶ καλῶς ἤρισταμεν,
καὶ Ἐρμιππος ἐν Στρατιώταις (I 242 K)· ἤριστάναι 423

4 glossam del. Mein 8 προκρίδη A 14 μούστιν A:
corr. Di 17 ἐς add. Cob (εἰς Brunck) 18 σοφιστή A: corr.
Bekk. anecd. 89, 26 21 ἐνδειπνάναι A: corr. Cas ἄνδρες A:
corr. Mein 26 ἄριστάναι A: corr. Phot. s. v

[καὶ παριστάναι] τουτί', Θεόπομπος Καλλιᾶσχοφ
(I 738 K).

ἤρισταμεν· δεῖ γὰρ συνάπτειν τὸν λόγον.
καταριστᾶν δὲ εἴρηκεν ἐν τῷ Πολιτικῷ Ἀντιφῶν
οὕτως (fr. 79 Tur)· 'ὅτ' ἄν τις πράγματα τὰ ἑαυτοῦ ἢ τὰ
τῶν φίλων κατηγορήσῃ· παραδεδειπνημένος δ' εἴρη-
κεν Ἄμφις ἐν Πλάτῳ οὕτως (II 245 K)· 'παραδεδειπνη-
μένος, παῖδες, πάλοι.' — 21. 'τοῖς οὖν θεοῖς' κατὰ τον
Πλάτωνα, ὡς ἐν Φιλήβῳ φησὶν (p. 61 bc), 'εὐχόμενοι
κεραυνῶμεν, εἴτε Διόνυσος εἴθ' Ἥφαιστος εἴθ' ὅστις
θεῶν ταύτην τὴν τιμὴν εἴληχε τῆς συγκράσεως. καθ-
άπερ γὰρ ἡμῖν οἴνοχοοῖς τισὶν παρεστᾶσιν κρῆναι,
καὶ μέλιτος μὲν ἂν ἀπειμάξοι τις τὴν τῆς ἡδονῆς, τὴν
δὲ τῆς φρονήσεως νηφαντικὴν καὶ ἄοινον αὐστηροῦ
τινος καὶ ὑγμεινοῦ ὕδατος· ἄς προθυμητέον ὡς κάλ-
λιστα συμμιγνύναι.' ὦρα οὖν πίνειν ἡμῖν ἐστὶ, καὶ
τῶν παίδων τις ἐκ τοῦ κυλικίου τῶν ποτηρίων παρα-
φερέτω· ὄρθῳ γὰρ πλήθος καλῶν καὶ ποικίλων ἐκπω-
μάτων· δοθέντος οὖν ποτηρίου μεγάλου ἔφη· 'ἀλλ'
ἀκρατέστερόν μοι, ὦ παῖ, τῷ κνάθῳ πληρῶν ἔγχει εἰς
τὴν κύλικα, μὴ κατα τὸν κωμωδιοποιὸν Ἀντιφάνην,
ὅς ἐν Διδύμοις φησὶ (II 44 K)·

τὸ ποτήριόν μοι τὸ μέγα προσφέρει λαβῶν.
ἐνεχεάμην ἄκρατον· ἔγχει, παιδίον,
κνάθους θεῶν τε καὶ θεαινῶν μυρίους·
ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι τῆς σεμνῆς θεᾶς
καὶ τοῦ γλυκυτάτου βασιλέως διμοιρίαν.

1 glossam del. Dobr 5 ὅτι δὴ Mein (pro ὅτ' ἄν), praestat
ὅτε δὴ 17 κυλικίου A: corr. Schw 20 ἔγχεε A: corr. ed.
Bas 23 πρόσφερ' ἐκλαβῶν Mein 24 ἐνεχεάμην A: corr.
Kock ἔγχει Mein: οὐχί A. 26 εἴτ' A: corr. Koppiers

ἔμοι οὖν, ὦ παῖ, ζωρότερον κέραιρε· οὐπω γὰρ λέγο-
μεν περὶ ἀριθμοῦ κνάθων. δειξω δὲ ὅτι καὶ ὁ κνάθος δ
εἴρηται καὶ τὸ ἀκρατέστερον, καὶ περὶ οἰνοχόων.
22. πρότερον δέ μοι λέξεται περὶ τοῦ ζωρότερον.

5 Ἀντιφάνης Μελανίωνι (II 72 K)·

τοῦτον ἐγὼ κρίνω μετανιπτρίδα τῆς Ἰγυίας
πίνειν ζωροτέρῳ χρώμενον οἰνοχόῳ.

ἐν δὲ Λάμπωνι (p. 68)·

ἰ δεῖν Ἰᾶπυξ, κέρασον εὐζωρότερον.

10 Ἐφιππος Ἐφήβοις (II 255 K)·

φιάλην ἑκατέρα

ἔδωκε κεράσας ζωρότερον Ὀμηρικῶς.

τινὲς δὲ καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ (I 203) ἑζωρότερον δὲ
κέραιρε· οὐκ ἄκρατον σημαίνειν φασίν, ἀλλὰ θερμόν,
15 ἀπὸ τοῦ ζωτικοῦ καὶ τῆς ζέσεως· ἐταίρων γὰρ παρόν-
των νέον ἐξ ὑπαρχῆς κεράννυσθαι κρατῆρα <οὐκ>
ἄτοπον. ἄλλοι δὲ τὸ εὐκρατον, ὥσπερ τὸ δεξιτερόν
ἀντὶ τοῦ δεξιοῦ. τινὲς δέ, ἐπεὶ οἱ ἐνιαυτοὶ ὄροι λέ-
γονται καὶ τὸ ζα ὅτι μέγεθος ἢ πλῆθος σημαίνει,
20 ζωρόν τὸν πολυτέτη λέγεσθαι. Δίφιλος δ' ἐν Παιδε-
ρασταῖς φησιν (II 559 K)·

ἔγχεον σὺ δὴ πιεῖν.

B. εὐζωρότερόν γε νῆ Δί', ὦ παῖ, δός· τὸ γὰρ
ὑδαρὲς ἅπαν τοῦτ' ἐστι τῆ ψυχῆ κακόν.

25 Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ μέθης (v. 116 W) ζωρό-
τερόν φησιν εἶναι τὸ κεκραμένον, παρατιθέμενος
Ἐμπεδοκλέους τάδε (v. 182 St)·

αἵψα δὲ θνητὰ φύοντο, τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' εἶναι, 424

5 μελανίωνι A: corr. Kock 10 ἐφηβῶς A 16 οὐκ
add. Schw coll. Plut. q. symp. V 4 19 τὸ ζα Plut: τὰ ζῶια
A C 23 B. add. Naber παῖ, δός Cas: παιδες A

ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα, διαλλάσσοντα κελεύθους.

23. κύαθον δ' ἐπὶ τοῦ ἀντλητήρος Πλάτων εἶρηκεν ἐν Φάωνι οὕτως (I 650 K).

τῷ στόματι τὸν κύαθον ᾧδ' εἰληφότες.

καὶ ἐν Πρέσβεσι (I 633 K).

5

κύαθους ὅσους ἐκλέπτεθ' ἐκάστοτε.

b Ἄρχιππος Ἰχθύσι (I 683 K).

κύαθον ἐπριάμην παρὰ Δαισίου.

τοιούτων ἐστὶν καὶ τὸ ἐν Εἰρήνῃ Ἀριστοφάνους (v. 540).

10

ὑπωπιασμένοι

〈ἀπαξάπασαι καὶ κύαθους προσκειμένοι〉.

τὰ γὰρ ὑπόπια τοῖς κύαθοις περιθλώμενα ἀμειροῦνται. μνημονεύει τοῦ κύαθου καὶ Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ Παιδείας (3, 9) καὶ Κρατῖνος, ἔτι δ' Ἀριστοφάνης 15

πολλαχοῦ καὶ Εὐβουλος ἐν Ὀρθάνῃ. Φερεκράτης δ' ἐν Δήροις ἄργυροῦν κύαθον ὠνόμασε (I 174 K).

Τίμων δ' ἐν δευτέρῳ Σίλλων ἀρσαίνας κέκληκε τοὺς κύαθους φάσκων οὕτως (fr. 46 W): ἄπληστοῖνους τ' 20

c ἀρσαίνας, ἀπὸ τοῦ ἀρύσασθαι ὀνομάσας. καλοῦνται 20

δὲ καὶ ἀρυστήρες καὶ ἀρυστίχοι. Σίμωνίδης (fr. 25 B):

ἔδωκεν οὐδεὶς οὐδ' ἀρυστήρα τρυγός.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Σφηξίν (v. 855):

ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.

Φρύνιχος Ποαστρίαις (I 381 K): 'κύλικ' ἀρυστίχον.' 25

ἔνθεν καὶ ἡ ἀρύταινα. ἔλεγον δὲ καὶ ἔφηβον <τὸ>

τοιούτον σκεῦος, ὡς Ζηνοφάνης ἐν τῷ Συγγενικῷ.

Πολύβιος δ' ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστοριῶν (c. 45) καὶ

6 ἐκλεπτέτην Bergk 12 add. Schw 13 προσθλώσι
schol. Arist 17 κύαθιον Poll. 6, 105 18 et 20 ἀρσαίνας
A: corr. Mein coll. p. 445 e 26 τὸ add. Di, cf. schol. Vesp. 855

ποταμόν τινα ἀναγράφει Κύαθον κηλούμενον περὶ δ
 Ἀρσινόην πόλιν Αἰτωλίας. 24. τῷ δὲ ἀκρατέστερον
 Ὑπερείδης κέχρηται ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους (p. 21 B²)
 γράφων οὕτως· 'εἰ μὲν τις ἀκρατέστερον ἐπιεν, ἐλύπει
 5 σέ.' τούτῳ ὁμοίον ἐστὶ τὸ 'ἀνηρέστερον' (β 190) καὶ
 τὸ ἐν Ἠλιάσιν Αἰσχύλου (fr. 69) 'ἀφθονέστερον λίβα.'
 καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ἐν Πύρρῳ (p. 250 L) εὐωνέστερον
 ἔφη. καὶ ἐν τῷ κατὰ Δημάδου δὲ ὁ Ὑπερείδης
 εἰρηκε (fr. 89 B) 'ῥαδιεστέρην τὴν πόλιν.' τῷ δὲ κε-
 10 ραννύειν κέχρηται Πλάτων μὲν ἐν Φιλήβῳ (p. 61 c)
 'τοῖς δὴ θεοῖς, ᾧ Πρώταρχε, εὐχόμενοι κεραννύμεν.'
 καὶ Ἀλκαῖος ἐν Ἱερῷ γάμῳ (I 759 K)· 'κεραννύουσιν ο
 ἀφανίζουσί τε.' Ὑπερείδης Δηλιακῶ (fr. 72 B)· 'καὶ
 τὸν κρατήρα τὸν Πανιώνιον κοινῇ οἱ Ἕλληνες κεραν-
 15 νύουσιν.' ᾠνοχόουν τε παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ εὐγε-
 νέστατοι παῖδες, ὡς ὁ τοῦ Μενελάου υἱός (ο 141)·

ᾠνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλλίμοιο.

καὶ Εὐριπίδης δ' ὁ ποιητὴς ἐν παισὶν ᾠνοχόησε.
 Θεόφραστος γοῦν ἐν τῷ περὶ μέθης φησί (fr. 119 W)·
 20 'πυνθάνομαι δ' ἔγωγε καὶ Εὐριπίδην τὸν ποιητὴν
 οἰνοχοεῖν Ἀθήνησι τοῖς ὀρχησταῖς καλουμένοις. ᾠρ- f
 χοῦντο δὲ οὗτοι περὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος νεῶν τοῦ
 Ἀηλίου τῶν πρώτων ὄντες Ἀθηναίων καὶ ἐνεδύοντο
 ἱμάτια τῶν Θηραϊκῶν. ὁ δὲ Ἀπόλλων οὗτός ἐστιν
 25 ᾧ τὰ Θωραγῆλια ἄγουσι, καὶ διασφάζεται Φλυῆσιν ἐν
 τῷ δαφνηφορείῳ γραφὴ περὶ τούτων· τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ
 καὶ Ἱερῶννυμος ὁ Ῥόδιος Ἀριστοτέλους ᾧν μαθητὴς,

2 τῷ 5: τὸ A 3 ὑπερείδης AC 4 ἐπινεν Mein 5 ἀνια-
 ρέστερον A: corr. C 7 πύραι A 9. 10 κεραννύουσι A: corr. C
 23 πρώτ...ντες A (charta laesa): suppl. Valcken 24 Θήραια
 ἱμάτια habent Hes. s. v. et Poll. 6, 48 25 φυλήσι A: corr.
 Valck 26 δαφνηφορεῖαι A

425καὶ οὗτος ἐν τῷ περὶ μέθης. Σαφῶς τε ἡ καλὴ πολλαχοῦ *Λάριχον* τὸν ἀδελφὸν ἐπαινεῖ ὡς οἰνοχοοῦντα ἐν τῷ πρωτανείῳ τοῖς *Μυτιληναίοις*. καὶ παρὰ *Ῥωμαίοις* δὲ οἱ εὐγενέστατοι τῶν παίδων τὴν λειτουργίαν ταύτην ἐκτελοῦσιν ἐν ταῖς δημοτελέσει τῶν θυσιαῶν, 5 πάντα τοὺς *Αἰολεῖς* μιμούμενοι, ὡς καὶ κατὰ τοὺς τόπους τῆς φωνῆς. 25. τοσαύτη δ' ἦν ἡ τῶν παλαιότερων τρυφή περὶ τὰς πολυτελείας ὥστε μὴ μόνον οἰνοχόους ἔχειν, ἀλλὰ καὶ οἰνόπτας. ἀρχὴ γοῦν ἔστιν οἱ οἰνόπται παρὰ *Ἀθηναίοις*, ἧς μνημονεύει ἐν ταῖς 10 *Πόλεσιν Εὐπόλις* ἐν τούτοις (I 314 K).

- b οὖς δ' οὐκ ἂν εἴλεσθ' οὐδ' ἂν οἰνόπτας προ τοῦ, νυλ στρατηγούς ὦ πόλις, πόλις, ὡς εὐτυχῆς εἶ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς.

οἱ δὲ οἰνόπται οὗτοι ἐφεώρων τὰ ἐν τοῖς δειπνοῖς, εἰ 15 κατ' ἴσον πίνουσιν οἱ συνόντες. καὶ ἦν ἡ ἀρχὴ εὐτελής, ὡς ὁ ῥήτωρ φησὶ *Φιλῖνος* ἐν τῇ *Κροκωνιδῶν* διαδικασίᾳ (II 319 Tur) καὶ ὅτι τρεῖς ἦσαν οἱ οἰνόπται, οἵτινες καὶ παρεῖχον τοῖς δειπνοῦσι λύχνους καὶ θρυαλλίδας. ἐκάλουν δὲ τινες τούτους καὶ ὀφθαλμούς. 20

- c παρὰ δὲ *Ἐφεσίοις* οἱ οἰνοχοοῦντες ἦθεοι τῇ τοῦ *Ποσειδῶνος* ἑορτῇ ταῦροι ἐκαλοῦντο, ὡς *Ἀμερίας* φησὶ. *Ἑλλησπόντιοι* δ' ἐπεγχύτην ὀνομάζουσι τὸν οἰνοχόον καὶ τὴν κρεανομίαν κρεωδαισίαν, ὡς φησὶ *Δημήτριος* ὁ *Σκήψιος* ἐν ἕκτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ *Τρωικοῦ* διακόσμου 25 (fr. 16 Gaede). τοῖς δὲ θεοῖς οἰνοχοοῦσάν τινες ἱστοροῦσι τὴν *Ἀρμονίαν*, ὡς *Καπίτων* ἱστορεῖ ὁ ἐποποιός, *Ἀλεξανδρεὺς* δὲ γένος, ἐν δευτέρῳ *Ἐρωτικῶν*, *Ἀλκαῖος*

13 ἔχομεν suppl. Herm 17 κροκωνιδῶν A: cf. Harp. s. v. *Κοιρωνίδα* 21 ἡ/θεοι AC 27 ἱστορεῖ fort. delendum

δὲ καὶ τὸν Ἑρμῆν εἰσάγει αὐτῶν οἴνοχόον (fr. 8 B), ὡς
καὶ Σαπφὴ λέγουσα (fr. 51):

κῆ δ' ἀμβροσίας μὲν d
κρατῆρ ἐκέκρατο,
5 Ἑρμᾶς δ' ἔλεν ὄλπιν
θεοῖς οἴνοχοῆσαι.

26. οἱ δὲ παλαιοὶ τοὺς πρὸς ταῖς ὑπερσεΐαις ταύταις
κῆρυκας ἐκάλουν. Ὀμηροῦ (Γ 245):

κῆρυκες δ' ἀνὰ ἄστν φέρον θεῶν ὄρκια πιστά,
10 ἄρνε δῖω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
ἀσκηῶ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητήρα φαεινὸν
κῆρυξ Ἰδαίος ἧδὲ χρύσεια κύπελλα.

καὶ πάλιν (268):

ἀτὰρ κῆρυκες ἀγαυοὶ e
15 ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητήρι δὲ οἶνον
μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδαρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.
Κλειδῆμος δὲ (FHG I 359) τοὺς μαγείρους κῆρυκᾶς
φησὶ καλεῖσθαι. καὶ τὴν Ἥβην δὲ τινες ἀνέπλασαν
οἴνοχοοῦσαν αὐτοῖς, ἴσως διὰ τὸ ἡβητήρια καλεῖσθαι
20 τὰ συμπόσια. Κλεινοῦς δὲ τῆς οἴνοχόου Πτολεμαίου
τοῦ βασιλέως, ἐπέκλην δὲ Φιλαδέλφου, μνημονεύει
Πτολεμαίος ὁ τοῦ Ἀγησάρχου ἐν τῇ τρίτῃ τῶν περὶ f
Φιλοπάτορα ἱστοριῶν (FHG III 67). Πολύβιος δὲ ἐν
τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (c. 11) καὶ ἀνδριάν-
25 τας αὐτῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐστάναι φησὶ κατὰ πολλὰ
μέρη τῆς πόλεως μονοχίτωνας, φυτόν κρατοῦντας ἐν
ταῖς χερσίν.⁷

1 αὐτόν A: corr. Cas 3 κηδαμβροσίας A: corr. Lachm
5 Ἑρμαῖς A: corr. II 3a δ' ἔλεν Seidler: δὲ ἔλων A 11 φέρε
δῆ A 19 αὐτοῖς i. e. τοῖς θεοῖς, itaque vv. 7—18 temere in-
serta ἡβητήρια A: corr. C 20 Κλεινοῦς ex XIII 576f: κλήνης AC

27. ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἐκπίνων τὸ ποτήριον
ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη·

426

ἑτὴν δ' ἐγὼ

μεστὴν ἄπαξ ἐπονομάσας προπίομαι
συγγενέσι πίστωμα φιλίας.⁵

πρὸς ὃν ἔτι πίνοντα τῶν παρόντων τις προσέθηκε
τὰ λειπόμενα ἱαμβεῖα·

πιὼν ἐρῶ

τὰ λοιπά· πνίγομαι γάρ. ἀλλ' ἐπιρρόφει.
καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἐκπιὼν ἔφη· ταῦτα μὲν Κλέαρχος¹⁰
ἐν Κιθαρωδῶ (IV 562 M). ἐγὼ δὲ κατὰ τοὺς Ἀμφιδος
Ἐρίθους παρακελεύομαι (II 241 K)·

ὁ παῖς σοβείτω τοῖς ποτηρίοις συχνούς.

καί·

b πίμπλα σὺ μὲν ἐμοί, σοὶ δ' ἐγὼ δώσω πιεῖν·¹⁵
ἀμυγδαλῇ μὲν παιζέτω παρ' ἀμυγδαλῆν.

ταῦτα δ' ἔφη Ξέναρχος ἐν Διδύμοις (II 468 K).
αἰτούντων οὖν τῶν μὲν πλέον οἴνου, τῶν δὲ ἴσον
ἴσφ φασκόντων κίρνασθαι, καὶ εἰπόντος τινὸς Ἀρ-
χιππον εἰρηκέναι ἐν δευτέρῳ Ἀμφιτρούνῳ (I 679 K)·²⁰
τίς ἐκέρασε σφῶν, ᾧ κακόδαιμον, ἴσον ἴσφ;
καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ (I 69 K)·

τὸν δ' ἴσον ἴσφ φέροντ'· ἐγὼ δ' ἐκθήκομαι,
ἔδοξε πᾶσι λέγειν περὶ τῶν κράσεων τῶν παρὰ τοῖς
c ἀρχαίοις. 28. καὶ τινος εἰπόντος ὅτι Μένανδρος²⁵
ἐν Ἡρώι ἔφη (IV 129 M)·

χοῦς κεκραμένον

4 ἄπασαν A: corr. Dobr 5 πίστωμα φ. συγγ. Mein
7 ἱαμβία A 8. 9 ἐρώτα λοιπὸν A: corr. Schw 9 B. ἀλλ'
Mein 13 συχνούς (superscr. α) C 15 πίμπλη Mein, Πίμ-
φιλε Herw 17 ξενόχατος A: corr. Kuster 22 expectares
Κρατῖνον, sed turbavit epitomator

- οἴνου· λαβὼν ἐκπιθι τοῦτον,
 ὁ Δημόκριτος ἔφη· Ἡσίδοσ μὲν, ὃ ἑταῖροι, πα-
 ραινεῖ (opp. 596)
 τρις ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἴνου.
 5 δι' ὄν καὶ Ἀναξίλλας ἐν Νηρεῖ ἔφη (II 271 K):
 καίτοι πολὺ γ' ἐσθ' ἥδιον. οὐ γὰρ ἄν ποτε
 ἔπινον <ἄν> τρί' ὕδατος, οἴνου δ' ἔν μόνον.
 Ἄλεξις δ' ἐν Τιτθῇ ἔτι σωφρονικώτερον κινρᾶνα
 παρακελεύεται (II 380 K).
 10 ἰδοῦ [γάρ], πάρεστιν οἴνος· οὐκοῦν ἐγγέω d
 κρίτωνα; B. πολὺ βέλτιον ἓνα καὶ τέτταρα.
 A. ὕδαρῆ λέγεις· ὅμως δὲ ταύτην ἐκπιῶν
 λέγ' εἰ τι καινόν, διατριβὴν τε τῷ πότῳ
 ποιῶμεν.
 15 καὶ Διοκλῆς ἐν Μελλίσσαις (I 768 K):
 πῶς δὲ καὶ κεκραμένον
 πίνειν τὸν οἴνον δεῖ με; B. τέτταρα καὶ δύο.
 ἢ δ' οὐν κρᾶσις αὕτη παρὰ τὸ ἔθος οὔσα ἐπέμνησε
 τάχα καὶ τὴν θρυλουμένην παροιμίαν·
 20 ἢ πέντε πίνειν ἢ τρί' ἢ μὴ τέτταρα.
 ἢ γὰρ δύο πρὸς πέντε πίνειν φασὶ δεῖν ἢ ἓνα πρὸς e
 τρεῖς. περὶ δὲ ταύτης τῆς κρᾶσεως Ἴων ὁ ποιητῆς ἐν
 τῷ περὶ Χίου φησὶν (FHG II 50) ὅτι εὐρῶν ὁ μάντις
 Παλαμῆδην ἐμαντεύσατο πλοῦν ἔσεσθαι τοῖς Ἑλλησι
 25 πίνουσιν τρεῖς πρὸς ἓνα κνάθους. οἳ δ' ἐπιτεταμένως

5 δι' ὁ Schw 7 ἄν add. Pors τρί' Blaydes: τρις A
 8 ἐν τιθεῖ A: corr. Schw 10 γὰρ del. Mus 10. 11 ἐγγέωμεν
 ἓνα καὶ τεττ. C 11 κρίτωνα corruptum; latet fort. mixturae
 aliquod nomen ignotum, velut Χαρίτωνα i. e. ἓνα καὶ τρεῖς
 12 ὕδαρῆν A: ὕδαρῆ (superscr. ἦν) C 13 λέγ' εἰ τι K: λέγε
 τι AC καινόν Wilam: καὶ AC τε A: γε C 17 δεῖ με Dobr:
 δεῖ μετὰ AC 23 εὐρῶν corruptum 24 παλαμῆδης C

χρώμενοι τῷ ποτῷ δύο οἴνου ἐπινοῦν πρὸς πέντε ὕδατος.
 Νικοχάρης γοῦν ἐν Ἀμυμώνῃ πρὸς τοῦνομα παίζων
 ἔφη (I 770 K).

f Οἰνόμαος οὗτος, χαῖρε πέντε καὶ δύο·
 κάρῳ τε καὶ σὺ συμπόται γενοίμεθα. 5

τὰ παραπλήσια εἴρηκε καὶ ἐν Ἀημιναίῃς (p. 773). Ἀμει-
 ψίας δ' ἐν Ἀποκοτταβίζουσιν (I 671 K).

ἐγὼ δὲ Διόνυσος πᾶσιν ὑμῖν εἰμι πέντε καὶ δύο.
 Εὐπολις Αἰξί (I 260 K).

Διόνυσε, χαῖρε· μὴ τι πέντε καὶ δύο; 10

Ἐρμιππος Θεοῖς (I 230 K).

ἔπειθ' ὅταν πινώμεθ' ἢ διψώμεθα,
 εὐχόμεθα πρὸς τοῦθ' ὁ οἶνος, ᾧ κέρας, γενοῦ.⁷

427 οὐκ ἄστου καὶ πηλουγῶ φέρω παίζων ἄμα,
 καυθεῖς γεγένηται τοῦτο πέντε καὶ δύο. 15

29. παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι εἰς οἴνου πρὸς δύο ὕδατος
 (fr. 63 B).

ἄγε δὴ φέρ' ἡμῖν, ᾧ παῖ,
 κελέβην, ὅπως ἄμυστιν
 προπιῶ, τὰ μὲν δέκ' ἐρχέας 20
 ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου

5 κνάθους, ὡς ἀνυβρίστως

ἀνὰ δηῦτε βασσαρήσω.

καὶ προελθὼν τὴν ἀκρατοποσίαν Σκυθικὴν καλεῖ πόσιν·

ἄγε δηῦτε, μηκέθ' οὔτω 25

πατάγω τε κἀλαλητῷ

6 λιμνίαις A 8 Διόνυσος et ὑμῖν del. Schw 12 πει-
 νώμεθ' Bergk, sed mirae formae mediae 13 πρὸς τοῦτ'
 οἶνος Bgk ακαιρασγενου A: corr. Bergk 14 κὰς τοῦ καπήλου
 γὰ Bergk 15 κεθῆς Bergk, καυθεῖς Mus 20 δ' ἐρχέας
 A: corr. XI 475 c 22. 23 ἀν ὑβριστιῶσανα A: corr. Pauw
 23 δευτε A: corr. Bgk 24 ἀκρατοποσίαν (ut semper) A

· Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴῳ
μελετώμεν, ἀλλὰ καλοῖσ'

b

10 ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

καὶ Λακεδαιμόνιοι δ', ὡς φησὶν Ἡρόδοτος ἐν τῇ
5 ἔκτῃ (c. 84), Κλεομένη τὸν βασιλέα Σκύθαις ὁμιλήσαντα
καὶ ἀκρατοπότην γενόμενον ἐκ τῆς μέθης φασὶ μανῆ-
ναι. καὶ αὐτοὶ δ' οἱ Λάκωνες ὅταν βούλωνται ἀκρα-
τέστερον πίνειν, ἐπισκυθίσαι λέγουσι. Χαμαιλέων
γοῦν ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ μέθης περὶ τούτων
10 οὕτως γράφει (fr. 31 Koerke): 'ἐπεὶ καὶ Κλεομένη τὸν
Σπαρτιάτην φασὶν οἱ Λάκωνες μανῆναι διὰ τὸ Σκύ-
θαις ὁμιλήσαντα μαθεῖν ἀκρατοποτεῖν. ὅθεν ὅταν c
βούλωνται πιεῖν ἀκρατέστερον, 'ἐπισκυθίσον' λέγου-
σιν.' Ἀχαιὸς δ' ἐν Αἰθῶνι σατυρικῶ τοὺς σατύρους
15 ποιεῖ δυσχεραίνοντας ἐπὶ τῷ ὕδαρῃ πίνειν καὶ λέγον-
τας (p. 580 N):

μῶν Ἀχελῷος ἦν κεκραμένος πολὺς;

B. ἀλλ' οὐδὲ λείξει τοῦδε τῷ γένει θέμις.

A. καλῶς μὲν οὖν ἄγειν . . . Σκύθη πιεῖν.

20 30. ἦσαν δ' αἱ τῶν ἀκρατοποτῶν ἐπιχύσεις, ὡς
φησὶ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ μέθης (fr. 118 W), οὐ d.
παλαιαί· ἀλλ' ἦν ἀπ' ἀρχῆς τὸ μὲν σπένδειν ἀποδεδο-
μένον τοῖς θεοῖς, ὁ δὲ κότταβος τοῖς ἐρωμένοις.
ἐχρῶντο γὰρ ἐπιμελῶς τῷ κοτταβίειν ὄντος τοῦ παι-
25 γνίου Σικελικοῦ, καθάπερ καὶ Ἀνακρέων ὁ Τήσιος
πεποιήκε (fr. 53 B):

17 ἀχελῷος AC: corr. Mein ἐγκεκραμένος Ed. Mueller
18 λῆξαι A: corr. Mein 19 οὖν ἂν ἐγγείους Σκ. Mein, latent
alia 20 δ' αἱ Cas: δὲ A τῶν ἀκρατῶν A: corr. Toup, sed
dubito; nam non de mero bibendo agitur, sed de propinatione
cf. Polyb. 16, 21, 12 22 παλαιαί A: corr. Mus

Σικελὸν κότταβον ἀγκύλη λατάξων.

διὸ καὶ τὰ σκολιὰ καλούμενα μέλη τῶν ἀρχαίων ποιη-
τῶν πλήρη ἐστί· λέγω δ' οἶον καὶ Πίνδαρος πε-
ποίηκε (fr. 128)·

Χάριτᾶς τ' Ἀφροδισίων ἐρώτων, 6
ἔφρα σὺν χειμαμάραι μεθύων Ἀγάθωνι δὲ βάλω
κότταβον.

τοῖς δὲ τετελευτηκόσι τῶν φίλων ἀπένεμον τὰ πίπτοντα
τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν· διὸ καὶ Εὐριπίδης
περὶ τῆς Σθενεβοίας φησίν, ἐπειδὴ νομίζει τὸν Βελ-
λεροφόνην τεθνάναι (fr. 667 N)·

πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερρός,
ἀλλ' εὐθύς αὐδᾶ ἔτῳ Κορινθίῳ ξένῳ·

31. οὐκ ἐμέθνον δ' οἱ πάλαι, ἀλλὰ καὶ Πιττακὸς
Περιάνδρῳ τῷ Κορινθίῳ παρήνει μὴ μεθύσκεσθαι 15
μηδὲ καμάζειν, ἦν', ἔφη, μὴ γνωσθῆς οἶος ὢν τυγχά-
νεις, ἀλλ' οὐχ οἶος προσποιῆ.

κάτοπτρον (γὰρ) εἶδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ
(Aesch. fr. 384 N).

διὸ καὶ καλῶς οἱ παροιμαζόμενοι λέγουσι τὸν οἶνον 20
οὐκ ἔχειν πηδάλια. Ξενοφῶν γοῦν ὁ Γρύλου παρὰ
Διονυσίῳ ποτὲ τῷ Σικελιώτῃ πίνειν ἀναγκάζοντος τοῦ
οἴνοχόου προσαγορεύσας ὀνομαστὶ τὸν τύραννον ἔτι
428δῆ, ἔφη, ὦ Διονύσιε, οὐχὲ καὶ ὁ ὄψοποιὸς ἀγαθὸς ὢν
καὶ ποικίλος ἀναγκάζει ἡμᾶς εὐωχουμένους ἐσθίειν καὶ 25
μὴ βουλομένους, ἀλλὰ κοσμίως ἡμῖν παρατίθησι τὴν
τράπεζαν σιγῶν; καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ ἐν σατυρικῷ
φησιν ὡς ἄρα (fr. 655 N)

1 Σικελὸν cens. Ienensis: σικελικὸν A λατάξων Wilam:
δαίξων A 6 σὺν Χιμάρῳ Bergk, sed videntur longe alia
fuisse Ἀγαθωνίδα Wilam 21 γρύλλου C

τὸ πρὸς βίαν

- 1 πίνειν ἴσον [κακόν] πέφυκε τῷ διψῆν βία.
 ὄθεν εἰρηται καὶ τὸ
 οἶνος ἄνωγε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν.
 5 Σθένε λόσ τε ὁ ποιητῆς οὐ κακῶς εἰρηκεν·
 οἶνος καὶ φρονέοντας ἐς ἀφροσύνας ἀναβάλλει.
 ὁ δὲ Φωκυλίδης ἔφη (fr. 11 B)· b
 χρῆ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίικων περινισομενάων
 ἡδέα κατὶλλοντα καθήμενον οἶνοποτάζειν.
 10 ἔτι δὲ καὶ νῦν τοῦτο παραμένει παρ' ἐνίοις τῶν Ἑλλή-
 νων. ἐπεὶ δὲ τρυφᾶν ἤρξαντο καὶ χλιδῶσι, κατεργύησαν
 ἀπὸ τῶν δίφρων ἐπὶ τὰς κλίνας καὶ λαβόντες σύμμαχον
 τὴν ἀνάπαισιν καὶ φαστάνην ἀνειμένως ἦδη καὶ ἀτά-
 κτως ἐχρῶντο τῇ μέθῃ, ὀδηγούσης οἶμαι τῆς παρα-
 15 σκευῆς εἰς τὰς ἡδονάς. 32. διὸ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς
 Ἠοίαις εἶπεν (fr. 157 Rz)
 οἶα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχθος, c
 ὅστις ἄδην πίνῃ, οἶνος δὲ οἱ ἐπλετο μάργος,
 σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέει γλῶσσάν τε νόον τε
 20 δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δέ εἰ μαλθακὸς ὕπνος.
 καὶ Θεόγνις δὲ φησιν (477)
 ἦκω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι,
 οὔτε τι νήφων εἰμ' οὔτε λίαν μεθύων.
 ὅς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκ ἔτ' ἐκεῖνος
 25 τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόου· d

2 κακόν del. Bothe τῷ διψῆν [βία] κακόν Mein 4 cf.
 Eriphus II 428 Kock 6 καταβάλλει Mein 10 puto διαμένει
 11 fort. ἐχλιδων 14 χορηγούσης AC: corr. K 17 διόνυσος
 A: corr. C ἔχθος AC: corr. Scut. 400 18 πίνου C 22 ἦξω
 Theogn; legit Theophrastus, ex quo capp. 80—82 videntur de-
 sumpta, participium velut εἰδῶς 24 ὑπερβάλλῃ A 25 τῆς
 αὐτῆς (αὐτοῦ C) γνώμης AC

5 μυθείται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίγνεται αἰσχροί·
αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδὲν ὅταν μεθύῃ,
τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων τε καὶ ἤπιος. ἀλλὰ σὺ ταῦτα
γινώσκων μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην,
πρὶν μεθύειν ἄρξῃ δ', ἀπανίστασο, μὴ σε βιάσθω
10 γαστήρ, ὥστε κακὸν λάτριν ἐφημέριον.

Ἀνάχαρσις τε ὁ σοφὸς ἐπιδεικνύμενος τὴν τῆς ἀμπέλου
e δύναμιν τῶ τῶν Σκυθῶν βασιλεῖ καὶ τὰ κλήματα αὐτῆς
δεικνὺς ἔλεγεν ὡς εἰ μὴ καθ' ἕκαστον ἔτος ἔτεμνον
οἱ Ἕλληνες τὴν ἀμπελον, ἥδη κἂν ἐν Σκύθαις ἦν. 10

33. οὐ καλῶς δὲ οἱ πλάττοντες καὶ γράφοντες τὸν
Διόνυσον, ἔτι τε οἱ ἄγοντες ἐπὶ τῆς ἀμάξης διὰ μέσης
τῆς ἀγορᾶς οἰνωμένον. ἐπιδείκνυνται γὰρ τοῖς θεα-
ταῖς ὅτι καὶ τοῦ θεοῦ κρείττων ἐστὶν ὁ οἶνος. καίτοι
γ' οὐδ' ἄν, οἶμαι, ἄνθρωπος σπουδαῖος τοῦθ' ὑπο- 15
μείνειεν. εἰ δ' ὅτι κατέδειξεν ἡμῖν τὸν οἶνον, διὰ τοῦτο
ποιοῦσιν αὐτὸν οὕτως διακείμενον, δῆλον ὅτι καὶ τὴν
f Διμήτρα θερίζουσαν ἢ ἐσθίουσαν ποιήσουσιν. ἐπεὶ
καὶ τὸν Αἰσχύλον ἐγὼ φαίην ἂν τοῦτο διαμαρτάνειν·
πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος καὶ οὐχ, ὡς ἐνιοὶ φασιν, Εὐρι- 20
πίδης παρήγαγε τὴν τῶν μεθύοντων ὄψιν εἰς τραγω-
δίαν. ἐν γὰρ τοῖς Καβείροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν
Ἰάσονα μεθύοντας. ἃ δ' αὐτὸς ὁ τραγωδιοποιὸς ἐποίη-
ταῦτα τοῖς ἥρωσι περιέθηκε· μεθύων γοῦν ἔγραφε τὰς
τραγωδίας. διὸ καὶ Σοφοκλῆς αὐτῶ μεμφόμενος ἔλεγεν 25
ὅτι 'ὦ Αἰσχύλε, εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖς, ἀλλ' οὖν οὐκ
429εἰδώς γε ποιεῖς,' ὡς ἱστορεῖ Χαμαιλέων ἐν τῶ περὶ
Αἰσχύλου (fr. 22 Koepke). ἀγνοοῦσί τε οἱ λέγοντες πρῶτον
Ἐπίχαρμον ἐπὶ τὴν σκηνὴν παραγαγεῖν μεθύοντα, μεθ'

2 θ' ἔρδων AC 19 τοῦτό γε C 22 καβείροις A 23
λάσωνα A: corr. C 28 ἀγνοοῦσι δὲ C

ὄν Κράττητα ἐν Γείτοσι. καὶ Ἀλκαῖος δὲ ὁ μελοποιὸς
καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδιοποιὸς μεθύοντες ἔγραφον
τὰ ποιήματα, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι μεθυσκόμενοι λαμ-
πρότερον ἐν τῷ πολέμῳ ἠγωνίσαντο. παρὰ δὲ Λοκροῖς
5 τοῖς Ἐπιζεφυροῖσι εἴ τις ἄκρατον ἐπιε μὴ προστάξαντος
ιατροῦ θεραπείας ἔνεκα, θάνατος ἦν ἡ ζημία Ζαλεύκου
τὸν νόμον θέντος. παρὰ δὲ Μασσαλιήταις ἄλλος νόμος
τὰς γυναῖκας ὑδροποτεῖν. ἐν δὲ Μιλήτῳ ἐτι καὶ νῦν
φησι Θεόφραστος (fr. 117 W) τοῦτ' εἶναι τὸ νόμιμον. b
10 παρὰ δὲ Ῥωμαίοις οὔτε οἰκέτης οἶνον ἐπιεν οὔτε γυνή
ἐλευθέρα οὔτε τῶν ἐλευθέρων οἱ ἔφηβοι μέχρι τριά-
κοντα ἐτῶν. ἄτοπος δὲ ὁ Ἀνακρέων ὁ πᾶσαν αὐτοῦ
τὴν ποιήσιν ἐξαργήσας μέθης. τῇ γὰρ μαλακίᾳ καὶ
τῇ τρυφῇ ἐπιδούς ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασι διαβέβληται,
15 οὐκ εἰδότεων τῶν πολλῶν ὅτι νήφων ἐν τῷ γράφειν
καὶ ἀγαθὸς ἂν προσποιεῖται μεθύειν οὐκ οὔσης ἀνάγκης.

34. οἱ δὲ ἀγνοοῦντες τὴν τοῦ οἴνου δύναμιν τὸν
Διόνυσον φάσκουσιν μανιῶν εἶναι αἴτιον τοῖς ἀνθρώ- c
ποις, βλασφημοῦντες οὐ μετρίως. ὅθεν ὁ Μελανιπ-
20 πίδης ἔφη (fr. 4 B)·

πάντες δ' ἀπεστύγεον ὕδωρ,
τὸ πρὶν ἐόντες αἰδριες οἴνου.
τάχα δὴ τάχα τοὶ μὲν οἶν ἀπωλαυνοτο,
τοὶ δὲ παράπληκτον χέον ὀμφάν.

25 Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης (p. 118 R) φησὶν·
ἔι ὁ οἶνος μετρίως ἀφεψηθείη, πινόμενος ἤττον με-
θύσκει· τὴν γὰρ δύναμιν ἀφεψηθέντος αὐτοῦ ἀσθενε-
στέραν γίνεσθαι· μεθύσκονται τε, φησὶν, οἱ γεραῖτεροι

3 δὲ K: τε AC 7 μασσαληταις A: corr. C 11. 12 μέχρι
πέντε καὶ τριάκοντα Ael. v. h. 2, 38 23 τοὶ μὲν ἀπ' ἂν ὄλοντο
Bergk, traditum videtur τοὶ μὲν οὖν ἀπαλλύοντο

ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα, διαλλάσσοντα κελεύθους.

23. κύαθον δ' ἐπὶ τοῦ ἀντλητήρος Πλάτων εἰρηκεν
ἐν Φάωνι οὕτως (I 650 K).

τῷ στόματι τὸν κύαθον ᾧδ' εἰληφότες.

καὶ ἐν Πρέσβεσι (I 633 K).

5

κνιάθους ὄσους ἐκλέπτεθ' ἐκάστοτε.

b" Ἀρχιππος Ἰχθύσι (I 683 K).

κύαθον ἐπριάμην παρὰ Δαισίου.

τοιούτων ἐστὶν καὶ τὸ ἐν Εἰρήνῃ Ἀριστοφάνους
(v. 540).

10

ὑπωπιασμένοι

〈ἀπαξάπασαι καὶ κνιάθους προσκειμένοι〉.

τὰ γὰρ ὑπόπια τοῖς κνιάθοις περιθλώμενα ἀμεινοῦνται.
μνημονεύει τοῦ κνιάθου καὶ Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ
Παιδείας (3, 9) καὶ Κρατῖνος, ἔτι δ' Ἀριστοφάνης 15
πολλαχοῦ καὶ Εὐβουλος ἐν Ὀρθάνῃ. Φερεκράτης

δ' ἐν Δήροις ἄργυροῦν κύαθον ὠνόμασε (I 174 K).
Τίμων δ' ἐν δευτέρῳ Σίλλων ἀρυσαίνας κέκληκε τοὺς
κνιάθους φάσκων οὕτως (fr. 46 W). ἄπληστοίνους τ'

c ἀρυσαίνας, ἀπὸ τοῦ ἀρύσασθαι ὀνομάσας. καλοῦνται 20
δὲ καὶ ἀρυστήρες καὶ ἀρύστιχοι. Σιμωνίδης (fr. 25 B).

ἔδωκεν οὐδεις οὐδ' ἀρυστήρα τρυγός.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Σφηξίν (v. 855).

ἐγὼ γὰρ εἶχον τοῦσδε τοὺς ἀρυστίχους.

Φρόνιχος Ποαστρίαις (I 381 K). 'κύλικ' ἀρύστιχον.' 25
ἐνθεν καὶ ἡ ἀρύταινα. ἔλεγον δὲ καὶ ἔφηβον <τὸ>
τοιούτον σκεῦος, ὡς Ζηνοφάνης ἐν τῷ Συγγενικῷ.
Πολύβιος δ' ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστοριῶν (c. 45) καὶ

6 ἐκλεπτέτην Bergk 12 add. Schw 13 προσθλώσαι
schol. Arist 17 κνιάθιον Poll. 6, 105 18 et 20 ἀρυσάνας
A: corr. Mein coll. p. 445 e 26 τὸ add. Di, cf. schol. Vesp. 855

‘τούτοις εἴ τις ἀντιλέγειν ἔχει, παρίτω. ἀκούσεται γὰρ
κατὰ τὸν Εὐήνον (fr. 1, 4 B)·

σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ’ ἔστω, ἔμοι δὲ τάδε.
ἐγὼ δ’ ἐπεὶ παρεξέβην περὶ τῶν ἀρχαίων κράσεων δια-
5 λεγόμενος, ἐπαναλήψομαι τὸν λόγον τὰ ὑπὸ Ἀλκαίου
τοῦ μελοποιοῦ λεχθέντα ἐπὶ νοῦν βαλλόμενος· φησὶ⁴³⁰
γάρ που οὗτος (fr. 41, 4 B)·

ἔγχεε κέρναις ἕνα καὶ δύο.

ἐν τούτοις γὰρ τινες οὐ τὴν κρᾶσιν οἴονται λέγειν
10 αὐτόν, ἀλλὰ σωφρονικὸν ὄντα καθ’ ἕνα κύαθον ἄκρατον
πίνειν καὶ πάλιν κατὰ δύο. τοῦτο δὲ ὁ Ποντικὸς
Χαμαιλέων ἐκδέδεκται τῆς Ἀλκαίου φιλοινίας ἀπειρώσας
ἔχων. κατὰ γὰρ πᾶσαν ᾠραν καὶ πᾶσαν περιστασιν
πίνων ὁ ποιητὴς οὗτος εὐρίσκειται· χειμῶνος μὲν ἐν
15 τούτοις (fr. 34 B)·

ὔει μὲν ὁ Ζεὺς, ἐκ δ’ ὄρανῶ μέγας
χειμῶν, πεπάρασιν δ’ ὑδάτων φοαί . . .

κάββαλλε τὸν χειμῶν’, ἐπὶ μὲν τιθεῖς
πῦρ, ἐν δὲ κέρναις οἶνον ἀφειδέως

20 5 μελιχρόν, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσα
μαλθακὸν ἀμφι . . . γνόφαλλον.

θέρους δέ (fr. 39)·

τέγγε πνεύμονας οἶνω· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται·
ἀ δ’ ᾠρα χαλεπά, πάντα δὲ δίψαις’ ὑπὸ καύματος.

25 τοῦ δ’ ἕαρος (fr. 45)·

ἦρος ἀνθεμόεντος ἐπαίον ἐρχομένοιο.

3 δοκοῦντεσ’ ἔμοι AC: corr. IX p. 367 e 5 τὰ Cas: τὸν
A 8 ἔγχεε κέρνα εἰς ἕνα A: corr. p. 430 d (κέρναις Meister)
9 τούτοις Mus: τοῖς A 12 ἐνδέδεκται A: corr. K 16 ᾠρανῶ
AC 18 κάββαλε AC: corr. ε 19 κέρναις A κινῶς C: corr.
Meister 21 ἀμφιβαλῶν Grotefend 23 πλεύμονας AC: poeta
scripsit πνεύμονα 24 δίψαις A διψᾷ C: corr. Seidler

καὶ προελθῶν·

ἐν δὲ κέρνατε τῷ μελιαδέος ὅτι τάχιστα
κρατῆρα.

ἐν δὲ τοῖς συμπτώμασιν (fr. 35)·

οὐ γρὴ κακοῖσι θυμὸν ἐπιτρέπειν.

προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι,

c ὦ Βυκλί· φάρμακον δ' ἄριστον

οἶνον ἐνεικαμένους μεθύσθην.

ἐν δὲ ταῖς εὐφρόναις (fr. 20)·

νῦν γρὴ μεθύσθην καὶ τινα πρὸς βίαν

πάνην, ἐπειδὴ κάτθανε Μυρσίλος.

καὶ καθόλου δὲ συμβουλεύων φησὶν (fr. 44)·

μηδὲν ἄλλο φντεύσης πρότερον δένδριον ἀμπέλω.

πῶς οὖν ἔμελλεν ὁ ἐπὶ τοσοῦτον φιλοπότης νηφάλιος

εἶναι καὶ καθ' ἓνα καὶ δύο κνάθους πίνειν; αὐτὸ γοῦν 15

τὸ ποιημάτιον, φησὶ Σέλευκος, ἀντιμαρτυρεῖ τοῖς

οὕτως ἐκδεχομένοις. φησὶ γάρ (fr. 41)·

d πίνωμεν· τί τὰ λύχν' ὀμνόμεν; δάκτυλος ἡμέρα.

καὶ δ' ἄειρε κυλίχλαις μεγάλαις αιταποικίλα·

οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς υἱὸς λαθικαδέα 20

ἀνθρώποισιν ἔδωκ'. ἔγχεε κέρναις ἓνα καὶ δύο

5 πλείαις κακ κεφαλαῖς <ἅ> δ' ἄτερα τὰν ἄτεραν κύλιξ

ὠθήτω,

ἓνα πρὸς δύο ῥητῶς κινάναι κελεύων. 36. ὁ δ'

Ἄνακρέων ἔτι ζωρότερον ἐν οἷς φησι (fr. 42 B)· 25

1 κινάνατε A: corr. Meister 5 μῦθον A: corr. Steph
ἐπιτρέπειν A: corr. Ahrens 10 μεθύσκειν A: corr. Buttman
11 πονεῖν A: corr. Ahr 13 μηδὲν A: corr. C δένδρον AC:
corr. Ahr 18 τὸν λύχνον σβέννυμεν AC τὸν λ. ὀμνόμεν
XI 481a: τὰ λύχν' Pors, ὀμνόμεν Ahr 19 ἀνάειρε A: corr.
p. 481 αἰψ' ἀπὸ κιλίβια Ahr 20 οἶνος A: corr. p. 481
21 κινάνας A κινάνας C: cf. 430a 22 ἅ add. Porson ἑτέραν
A: ἄτεραν Bgk

καθαρῆ δ' ἐν κελέβῃ πέντε <τε> καὶ τρεῖς ἀναχέισθω.
Φιλέταιρος δ' ἐν Τηρεῖ δύο ὕδατος πρὸς τρεῖς ἀκρά-
του. λέγει δὲ οὕτως (II 234 K)

πεπωκέναι δοκεῖ τὸν κατὰ δύο

5 καὶ τρεῖς ἀκράτου. e

Φερεκράτης δ' ἐν Κοριαννοῖ δύο ὕδατος πρὸς τέσ-
σαρας οἴνου, λέγων ὧδε (I 164 K)·

ἄποτος, ᾧ Γλύκη.

B. ὕδαρῆ 'νέχεεν σοι; A. παντάπασι μὲν οὖν ὕδωρ.

10 B. τί εἰργάσω; πῶς, ᾧ κατάρατε, ἐνέχεας;

ΓΑ. δὴ ὕδατος, ᾧ μάρμη. B. τί δ' οἴνου; ΓΑ.
τέτταρας.

B. ἔρρ' ἐς κόρακας· βατράχοισιν οἴνοχοεῖν σε δεῖ.

'Εφιππος δ' ἐν Κίρκῃ τρεῖς πρὸς τέτταρας (II 255 K)· f

15 οἶνον πλοῖς ἂν ἀσφαλέστερον πολυ

ὑδαρῆ. B. μὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ τρία καὶ τέτταρα.

A. οὕτως ἀκρατον, εἰπέ μοι, πῆ; B. τί φῆς;

37. ἴσον ἴσῳ δὲ Τιμοκλῆς ἐν Κονισάλῳ (II 461 K)·

πατάξω τ' ἴσον ἴσῳ ποτηρῶις

20 μεγάλοις ἄπασαν τὴν ἀλήθειαν φράσαι.

καὶ Ἀλεξίς ἐν Δορκίδι ἢ Ποπυζούσῃ (II 317 K)· 431

τρεῖς φιλοτησίας ἐγὼ

μεστὰς προπίνω ἴσον ἴσῳ κεκραμένας.

καὶ Ξέναρχος ἢ Τιμοκλῆς ἐν Πορφύρῳ (II 471 K)·

25 μὰ τὸν Διόνυσον, <ὄν> σὺ λάπτεις ἴσον ἴσῳ.

Σώφιλος δ' ἐν Ἐγγειριδίῳ (II 445 K)·

1 τε add. Di τρις A: corr. C 4 fort. δοκεῖτον 8 ἀποτες
A: corr. Mein 9 ὕδαρην ἐνέχεεν A: corr. Erfurd 10 fort.
ᾧ σὺ κατάρατ' 13 βατράχοις AC: corr. Erf σ' ἔδει Herw
16 ὕδαρην A 18 κονισάσαι A 22 τρεῖς Iacobs: τῆς A
23 γ' ἴσον Mein, προπίνων Di 25 ὄν add. Schw κἀπτεις
A: corr. Naber

συνεχῆς ἄκρατος ἐδίδοτ' ἴσον ἴσῳ. πάλιν
τὴν μείζον' ἤτουν.

Ἄλεξις Τοκιστῆ ἢ Καταψευδομένῳ (II 381 K):

μὴ παντελῶς ἀντῶ δίδου

b ὑδαρῆ, κατανοεῖς; ἴσον ἴσῳ μικροῦ. TP. καλῶς. 5
B. ἡδύ γε τὸ πῶμα. ποταπὸς ὁ Βρόμιος, Τρύφη;
TP. Θάσιος. B. ὅμοιον καὶ δίκαιον τοὺς ξένους
πίνειν ξενικόν, τοὺς δ' ἐγγενεῖς ἐπιχώριον.

ἐν δὲ Ἐποβολιμαίῳ (II 386 K):

ἀπνευστί τ' ἐκπιῶν

10

ὡς ἂν τις ἤδιστ' ἴσον ἴσῳ κερκαμένον.

Μένανδρος Ἀδελφοῖς:

ὀκτώ τις ὑποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα
κνάθους, ἕως κατέσεισε φιλοτιμούμενος.

c κατασειεῖν δὲ ἔλεγον ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις προπι- 15
νόντων, τὴν μεταφορὰν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν τοὺς
καρπὸς κατασειόντων. Ἄλεξις δ' ἐν Ἀποκοπτομένη
(II 305 K):

οὐ συμποσίαρχος ἦν γάρ, ἀλλὰ δήμιος

ὁ Χαιρέας, κνάθους προπίνων εἴκοσιν.

20

38. Διόδωρος δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν Ἀύλητρίδι (II 420 K):

ἐπὶ κνάθους πίνῃ τις, ὧ Κρίτων, δέκα

d αἰ παρ' ἕκαστον ἐνδεδελεχῶς [τὸ] ποτήριον,
πίνει τὸ λοιπόν, τοὺς λογισμοὺς δ' ἐξεμεῖ.
ταῦτα σκόπει πρὸς σαντόν.

25

οὐκ ἀγλαφύρως δὲ Λύσανδρος ὁ Σπαρτιάτης, ὡς φησιν
Ἡγήσανδρος ἐν ὑπομνήμασι (FHG IV 417), τὸν οἴνου

5 ὑδαρην A 14 κατέσεισε Phot. s. v 15.16 ὑποπινόντων
A: corr. Phot 23 αἰεὶ Dobr: εἰ A τὸ del. K 24 πίνειν
τε λοιπόν A: corr. Dobr, fort. πίνει κατὰ λόγον δέξαιμι A: corr.
Dobr

οἶνον· λαβὼν ἔκπιθι τοῦτον,
ὁ Δημόκριτος ἔφη· Ἑσίοδος μὲν, ὃ ἑταῖροι, πα-
ραίνει (opp. 596)

τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνου.

5 δι' ὃν καὶ Ἀναξίλας ἐν Νηρεῖ ἔφη (Π 271 K)·

καίτοι πολὺ γ' ἐσθ' ἥδιον. οὐ γὰρ ἂν ποτε
ἔπινον <ἂν> τρί' ὕδατος, οἶνου δ' ἔν μόνον.

Ἄλεξις δ' ἐν Τιτθῇ ἔτι σωφρονικώτερον κινράναι
παρακελεύεται (Π 380 K)·

10 ἰδοῦ [γάρ], πάρεστιν οἶνος· οὐκοῦν ἐγγέω d

κρίτωνα; B. πολὺ βέλτιον ἕνα καὶ τέτταρας.

A. ὕδαρῆ λέγεις· ὅμως δὲ ταύτην ἐκπιῶν
λέγ' εἴ τι καινόν, διατριβὴν τε τῷ πότῳ
ποιῶμεν.

15 καὶ Διοκλῆς ἐν Μελίσσαις (I 768 K)·

πῶς δὲ καὶ κεκραμένον

πίνειν τὸν οἶνον δεῖ με; B. τέτταρα καὶ δύο.

ἢ δ' οὖν κρᾶσις αὕτη παρὰ τὸ ἔθος οὔσα ἐπέμνησε
τάχα καὶ τὴν θρυλουμένην παροιμίαν·

20 ἢ πέντε πίνειν ἢ τρί' ἢ μὴ τέτταρα.

ἢ γὰρ δύο πρὸς πέντε πίνειν φασὶ δεῖν ἢ ἕνα πρὸς e

τρεις. περὶ δὲ ταύτης τῆς κρᾶσεως Ἴων ὁ ποιητὴς ἐν

τῷ περὶ Χίου φησὶν (FHG II 50) ὅτι εὐρών ὁ μάντις

Παλαμήδην ἐμαντεύσατο πλοῦν ἔσεσθαι τοῖς Ἑλλησι

25 πίνουσιν τρεῖς πρὸς ἕνα κνάθους. οἱ δ' ἐπιτεταμένως

5 δι' ὃ Schw 7 ἂν add. Pors τρί' Blaydes: τρεῖς A
8 ἐν τιθεῖ A: corr. Schw 10 γὰρ del. Mus 10. 11 ἐγγέωμεν
ἕνα καὶ τεττ. C 11 κρίτωνα corruptum; latet fort. mixturae
aliquod nomen ignotum, velut Χαρίτωνα i. e. ἕνα καὶ τρεῖς
12 ὕδαρην A: ὕδαρῆ (superscr. ἦν) C 13 λέγ' εἴ τι K: λέγε
τι AC καινόν Wilam: καὶ AC τε A: γε C 17 δεῖ με Dobr:
δεῖ μετὰ AC 23 εὐρών corruptum 24 παλαμήδης C

καὶ Κελτοὶ καὶ Ἰβηρὲς καὶ Θραῖκες καὶ τὰ τοιαῦτα
γέννη, καθάπερ ὑμεῖς, ᾧ Λακεδαιμόνιοι, τὸ παράπαν
ἀπέχεσθε. Σκῦθαι δὲ καὶ Θραῖκες ἀκράτῳ παντάπασι
χρώμενοι, γυναικῆς τε καὶ πάντες αὐτοί, καὶ κατὰ
τῶν ἱματίων καταχεόμενοι καλὸν καὶ εὐδαιμον ἐπιτή- 5
δευμα ἐπιτηδεύειν νενομίκασι. Πέρσαι δὲ καὶ σφόδρα
μὲν χροῶνται καὶ ταῖς ἄλλαις τρυφαῖς, ἄς ὑμεῖς ἀπο-
βάλλετε, ἐν τάξει δὲ μᾶλλον τούτων.' 40. ἔπεινον
[οἱ] πολλοὶ καὶ ἄλφιστα ἐπιβάλλοντες τῷ οἴνῳ, ὡς ὁ
Δελφὸς Ἠγήσανδρος φησὶν (FHG IV 418). Ἐπίνικος 10
ροῦν, Μνησιπτολέμου ἀνάγνωσιν ποιησαμένου τῶν ἱστο-
ριῶν, ἐν αἷς ἐγγράφῳ ὡς Σέλενος ἐπηλφίτωσε, γράψας
δραῦμα Μνησιπτολέμου καὶ κωμῳδῶν αὐτὸν καὶ περὶ
τῆς πόσεως ταῖς ἐκείνου χρώμενος φωναῖς ἐποίησε
λέγοντα (IV 505 M). 15

ἐπ' ἀλφίτου πίνοντα τοῦ θέρους ποτῆ
ὶδὼν Σέλενον ἠδέως τὸν βασιλέα
ἔγραψα καὶ παρέδειξα τοῖς πολλοῖς ὅτι
κἂν τὸ τυχὸν ἢ πραγμάτιον ἢ σφόδρ' εὐτελές,
5 σεμνὸν δύνата τοῦθ' ἢ δύναμις ἢ μὴ ποιεῖν. 20
ἔγοντα Θάσιον τόν τε γῆς ἀπ' Ἀθίδος
ἔσμον μελίσσης τῆς ἀκραχόλου γλυκὴν
συγκροκανήσας ἐν σκύφῳ χυτῆς λίθου,
Δήμητρος ἀκτῆ πᾶν γεφυρώσας ὑγρόν,
10 κατησίμωσα πᾶμα, καύματος λύσιν.' 25
ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ κἂν Θηράσι ταῖς νήσοις ἐπιπάτ-

3 ἀκράτῳ Plat: ἀκρατοπᾶται A 9 οἱ om. C 12 ἐπηλ-
φίτωσε A: corr. H. Steph 16 ἐπαλφίτουῖντα τοῦ θ. Cobet
25 κατησίμωκα C fort. recte 26 κἂν Θηρασίαις νήσοις Schw
coll. Steph. B. s. v ἐπιπάττοντα A: corr. C

τοντας λέκιδον ἀντὶ ἀλφίτου πίνειν, καὶ λέγεσθαι ταύ- d
την τὴν πόσιν καλλίονα τῆς ἕξ ἀλφίτων.

41. προπόσεις δὲ τὰς γινομένας ἐν τοῖς συμποσίοις
Λακεδαιμονίοις οὐκ ἦν ἔθος ποιεῖν οὐδὲ φιλοτησίας
εἰ διὰ τούτων πρὸς ἀλλήλους ποιεῖσθαι. δηλοῖ δὲ ταῦτα
Κριτίας ἐν τοῖς ἔλεγχοις (fr. 2 B):

καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτη μελέτημά τε κείμενόν ἐστι
πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα,
μηδ' ἀποδαρθεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα
10 μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κύλικα θιάσου ... e
5 [ἄγγεα Λυδῆ χεῖρ εὐρ' Ἀσιατογενῆς]
καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια καὶ προκαλεῖσθαι
ἕξονομακλήδην ἢ προπιεῖν ἐθέλει.
εἴτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λύουσιν
15 εἰς αἰσχροὺς μύθους σῶμά τ' ἀμαυρότερον
10 τεΐχουσιν· πρὸς δ' ὄμματ' ἀγλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίξει·
λήστεις δ' ἐκτῆκει μνημοσύνην πραπίδων·
νοῦς δὲ παρέσφαλται· δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν f
ἦθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβῆς δαπάνη.
20 οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον
15 ὥστε φρέν' εἰς ἰλαρὰν ἐλπίδα πάντας ἄγειν
εἰς τε φιλοφροσύνην γλωῶσαν μέτριόν τε γέλωτα.
τοιαύτη δὲ πόσις σώματι τ' ἀφέλιμος
γνώμη τε κτήσει τε· καλῶς δ' εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης
25 πρὸς θ' ὕπνον ἤρμουςται, τὸν καμάτων λιμένα, 433
20 πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θυητοῖς Ὑγίειαν,

11 del. Sitzler, qui alio transposuit (fr. 1, 4 B); intercidit
haec sententia: contra apud Athenienses hoc moris est 13 προ-
πολεῖν A: corr. C 14 τελέουσιν AC: corr. Mus 16 δμῶ' AC:
corr. Herm 17 λῆσις AC: corr. C superscr 21 ἀσπίδα AC:
corr. Empერიус πάντ' ἀπάγειν A (ἀπαγαγεῖν C): corr. Bergk
26 ὕγεια AC

καὶ τὴν Εὐσεβίης γείτονα Σωφροσύνην.
ἐξῆς τε πάλιν φησίν·

αὐ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλλίκων προπόσεις παρα-
χρηῖμα

τέρψασαι λυποῦσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον. 5

- b ἢ Λακεδαιμονίων δὲ δίκαιθ' ὀμαλῶς διάκειται,
25 ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν
καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπότακτος
ἡμέρα οἰνώσασαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.

42. φίλοινοσ δ' ἐστὶν ὁ πρὸς οἶνον ἔτοιμοσ, φιλο- 10
πότησ δὲ ὁ πρὸσ πότουσ, κωθωνιστήσ δὲ ὁ μέχρη μέθησ.
πλεῖστον δὲ ἔπιε τῶν μὲν ἠρώων Νέστωρ ὁ τριγέρων·
φανερῶσ γὰρ αὐτόσ προσέκειτο τῶν ἄλλων μᾶλλον τῷ
οἶνω καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονοσ αὐτοῦ, ὃν ὡσ πολυπότην
ἐπιπλήσσει ὁ Ἀχιλλεύσ (A 225). ὁ δὲ Νέστωρ καὶ τῆσ 15
μεγίστησ μάχησ ἐνεσθηκιάσ οὐκ ἀπέχεται [καὶ] τοῦ
c πίνειν. φησὶ γοῦν Ὀμηροσ (Ξ 1).

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν λαγὴ πίνοντά περ ἔμπησ.
καὶ μόνου δὲ τούτον τῶν ἠρώων τὸ ποτήριον ἠρμή-
νευκεν, ὡσ τὴν Ἀχιλλέωσ ἀσπίδα. ἐστρατεύετο γὰρ 20
μετ' αὐτοῦ καθάπερ καὶ τῆσ ἀσπίδοσ ἐκείνησ, ἧσ φησὶν
ὁ Ἐκτωρ καὶ μέχρη οὐρανοῦ ἤκειν τὸ κλέοσ (Θ 192).
οὐκ ἂν ἀμάροτι δέ τισ καὶ τὸ ποτήριον αὐτοῦ λέγων
φιάλην Ἄρεωσ κατὰ τὸν Ἀντιφάνουσ Καινέα, ἐν ᾧ
λέγεται οὔτωσ (II 55 K). 25

εἶτ' ἤδη δὲσ φιάλην [τὸ ὄπλον] Ἄρεωσ,
κατὰ Τιμόθθεον (fr. 16), ξυστόν τε βέλοσ.

1 εὐσεβίησ A: corr. C 7 ἔσθιειν A: corr. Mus φρονεῖν
Bach: φανέν A 8. 9 ἀπότακτον ἡμεραι A: corr. C 11 φιλο-
κωθωνιστήσ A: corr. C 13 fort. τῶν τε ἄλλων 16 καὶ del.
Wilam 26 εἶτ' ἠδηλοσ A: corr. Emperius τὸ ὄπλον del.
Koppiers

ἀλλὰ μὴν καὶ διὰ τὴν φιλοποσίαν ὁ Νέστωρ καὶ παρ' δ
 Ἀχιλλέως φιάλην λαμβάνει δῶρον ἐν τῷ ἐπὶ Πατρόκλῳ
 ἐπιτελουμένῳ ἀγῶνι (Ψ 616), οὐχ ὅτι καὶ οὐχὶ τῷ νικη-
 θέντι ἔδωκε δέπας ὁ Ἀχιλλεύς (τοῖς γὰρ φιλοπόταις
 5 οὐ παρέπεται τὸ νικᾶν διὰ τὸ φάθνυμον) ἢ ὅτι διὰ
 δίψαν μάλιστα λείπονται οἱ πύκται διὰ τὸ βαρεῖσθαι
 τὰς χεῖρας ἀνατείνοντες. ὁ δὲ Εὐμηλος λαμβάνει θά-
 ρακα (γ. 560) δραμῶν ἄθλον ἐπισφαλῶς καὶ ἀμυχθεῖς,
 ἀσφαλείας ὄπλον.

10 43. τῆς δὲ δίψης οὐδέν ἐστι πολυποθητότερον. e
 διόπερ καὶ τὸ Ἄργος πολυδίψιον ὁ ποιητὴς ἔφη, τὸ
 πολυπόθητον διὰ τὸν χρόνον. τὸ δίψος γὰρ πᾶσιν
 ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν ἐμποιεῖ τῆς περιττῆς ἀπολαύσεως.
 διὸ καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησι (fr. 692 N)·

15 διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ
 οὐκ ἂν πλέον τέψειας ἢ πιεῖν διδούς.
 καὶ ὁ Ἀρχίλοχος (fr. 68 B)·
 μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων· πιεῖν,
 ὡς ἐρέω.

20 καὶ τῶν τραγικῶν δέ τις ἔφη (fr. adesp. 69 N)· f
 ἰσχειν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου.
 καὶ Ἀνακρέων (fr. 57 B)·

φίλη γὰρ εἷς ξένοις· ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.
 καὶ Ξενοφῶν δ' ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Παιδείας ποιεῖ
 25 τὸν Κῦρον τάδε λέγοντα (V 1, 1)· ἔγὼ ὑμῖν διψῶ χα-
 ρίσασθαι. Πλάτων δ' ἐν τῇ Πολιτείᾳ (VIII 562 c)·
 ὅταν οἶμαι δημοκρατουμένη πόλις ἐλευθερίας διψήσασα
 κακῶν οἰνοχόων προστατούντων τύχη καὶ πορρωτέρω

3 fortasse οὐχ ὅτι ἀκοντιὶ τῷ νικ. coll. schol. Ψ 616 13
 τῆς περιττῆς C: τὴν περὶ τῆς A 16 ἢ Cas: μὴ AC 23 εἰς-
 ζεινεις A: corr. Schneidewin

434 τοῦ δέοντος ἀκράτου μεθυσθῆναι. 44. ἔπινε δὲ καὶ
 Πρωτέας ὁ Μακεδῶν πλείστον, ὡς φησὶν Ἐπιππος
 ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡφαιστίου ταφῆς
 (p. 126 M), καὶ εὐρώστω τῷ σώματι διῆγε, καίτοι τῷ
 πιεῖν ἐγγεγυμνασμένους ὦν. Ἀλέξανδρος γοῦν αἰτήσας 5
 ποτὲ ποτήριον δίχουν καὶ πινὼν προὔπαιε τῷ Πρωτέα.
 καὶ ὃς λαβὼν καὶ πολλὰ ὑμνήσας τὸν βασιλέα ἔπιεν,
 ὡς ὑπὸ πάντων κροταλισθῆναι. καὶ μετ' ὀλίγου τὸ
 αὐτὸ ποτήριον αἰτήσας ὁ Πρωτέας καὶ πάλιν πινὼν
 b προὔπαιε τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος λαβὼν ἔσπασε 10
 μὲν γενναίως, οὐ μὴν ὑπήνεγκεν, ἀλλ' ἀπέκλιεν ἐπὶ
 τὸ προσκεφάλαιον ἀφείδων τῶν χειρῶν τὸ ποτήριον. καὶ
 ἐκ τούτου νοσήσας ἀπέθανε, τοῦ Διονύσου, φησί,
 μηνίσαντος αὐτῷ, διότι τὴν πατρίδα αὐτοῦ τὰς Θήβας
 ἐπολιορκήσεν. ἔπινε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος πλείστον, ὡς 15
 καὶ ἀπὸ τῆς μέθης συνεχῶς κοιμᾶσθαι δύο ἡμέρας
 καὶ δύο νύκτας. δηλοῦται δὲ τοῦτο ἐν ταῖς Ἐφημε-
 ρίσιν αὐτοῦ, ἃς ἀνέγραψαν Εὐμένης τε ὁ Καρδιανὸς
 καὶ Διόδωτος ὁ Ἐρυθραῖος (p. 121 M). Μένανδρος
 δὲ ἐν Κόλακί φησι (IV 152 M) 20

c κοτύλας χωροῦν δέκα
 ἐν Καπαδοκίᾳ κόνδον χρυσοῦν, Στρουθία,
 τρις ἐξέπιον μεστόν γ'. ΣΤΡ. Ἀλεξάνδρου πλέον
 τοῦ βασιλέως πέπωκας. Α. οὐκ ἔλαττον, οὐ
 5 μὰ τὴν Ἀθηναίων. ΣΤΡ. μέγα γε. 25

Νικοβούλη δὲ ἢ ὁ ἀναθὴς ταύτῃ τὰ συγγράμματά
 φησὶν (p. 157 M) ὅτι παρὰ Μηδείῳ τῷ Θεσσαλῷ δειπνῶν
 ὁ Ἀλέξανδρος εἴκοσιν οὔσιν ἐν τῷ συμποσίῳ πᾶσι

15 fort. ἐπόρθησεν 23 ἔπιον A: corr. Bentl 24 πέ-
 πωκας τοῦ βασ. A: corr. Bentl, cf. Plut. mor. p. 57a 26 ἦι
 ὁ ἀν. ταυτὶ A: corr. Mus

προὔπιε, παρὰ πάντων τὰ ἴσα λαμβάνων, καὶ ἀναστὰς
 <ἐκ> τοῦ συμποσίου μετ' οὐ πολὺ ἀνεπαύετο. Καλλισθέ-
 νης δὲ ὁ σοφιστής, ὡς Λυγκαεὺς ὁ Σάμιός φησιν ἐν τοῖς d
 ἀπομνημονεύμασι καὶ Ἀριστόβουλος καὶ Χάρης ἐν
 5 ταῖς ἱστορίαις (p. 116 M), ἐν τῷ συμποσίῳ τοῦ Ἀλεξάν-
 δρου τῆς τοῦ ἀκράτου κύλικος εἰς αὐτὸν ἐλθούσης
 ὡς διωθεῖτο, εἰπόντος τέ τινος αὐτῷ 'διὰ τί οὐ πίνεις;
 'οὐδὲν δέομαι, ἔφη, Ἀλεξάνδρου πιὼν τοῦ Ἀσκληπιοῦ
 δεῖσθαι'. 45. Δαρειος δὲ ὁ τοὺς μάγους ἀνελὼν ἐπι-
 10 γεγραμμένον εἶχεν ἐπὶ τοῦ μνήματος· 'ἠδυνάμην καὶ
 οἶνον πίνειν πολὺν καὶ τοῦτον φέρειν καλῶς.' Κτη-
 σίας δὲ παρ' Ἰνδοῖς φησιν (fr. 55 M) οὐκ εἶναι τῷ
 βασιλεῖ μεθυσθῆναι. παρὰ δὲ Πέρσαις τῷ βασιλεῖ e
 ἐπίεται μεθύσκεσθαι μιᾷ ἡμέρᾳ, ἐν ἧ θύουσι τῷ
 15 Μίθρη. γράφει δὲ οὕτως περὶ τούτου Δοῦρις ἐν τῇ
 ἐβδόμῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG II 472)· 'ἐν μόνῃ τῶν ἐορ-
 τῶν τῶν ἀγομένων ὑπὸ Περσῶν τῷ Μίθρη βασιλεὺς
 μεθύσκεται καὶ τὸ Περσικὸν ὀρχεῖται· τῶν δὲ λοιπῶν
 οὐδεὶς κατὰ τὴν Ἀσίαν, ἀλλὰ πάντες ἀπέχονται κατὰ
 20 τὴν ἡμέραν ταύτην τῆς ὀρχήσεως. Πέρσαι γὰρ ὡσπερ
 ἱππεύειν οὕτω καὶ ὀρχεῖσθαι μανθάνουσι καὶ νομίζουσι
 τὴν ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης κίνησιν ἐμμελῆ τινα λαμ- f
 βάνειν γυμνασίαν τῆς τοῦ σώματος ὁσμῆς.' εἰς το-
 σοῦτον δὲ Ἀλέξανδρος ἐμέθυεν, ὡς φησι Καρύστιος
 25 ὁ Περγαμηνὸς ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν (FHG IV 357),
 ὡς καὶ ἐπὶ ὄνων ἄρματος καμᾶζειν· ἐποίουν δὲ τοῦτο,
 φησί, καὶ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς· μήποτ' οὖν διὰ
 τοῦτο οὐδὲ πρὸς τα ἀφροδίσια εἶχεν ὀρμὴν· ἐξυδα-
 ροῦσθαι γὰρ φησιν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυσικοῖς

2 ἐκ add. K 17 τῇ ἀγομένῃ Mein 22 κίνησιν fort.
 delendum 28. 29 ἐξυδροῦσθαι A: corr. C

προβλήμασι (cf. Rose Ar. ps. p. 236) τῶν τοιούτων τὴν
 435 γονήν· Ἰερῶνυμός τε ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς (fr. 10 Hill)
 Θεόφραστόν φησι λέγειν ὅτι Ἀλέξανδρος οὐκ εὖ διέ-
 κειτο πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Ὀλυμπιάδος γοῦν καὶ πα-
 ρανακλινάσης αὐτῷ Καλλιξείναν τὴν Θετταλὴν ἑταίραν 5
 περικαλλεστάτην οὔσαν, συνειδότης τοῦτο καὶ τοῦ Φι-
 λίππου (εὐλαβοῦντο γὰρ μὴ γύννις εἶη), πολλάκις ἤτει
 αὐτῇ τὸν Ἀλέξανδρον συγγενέσθαι. 46. καὶ Φίλιππος
 δ' ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πατὴρ φιλοπότης ἦν, ὡς ἱστορεῖ
 Θεόπομπος ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν 10
 b (FHG I 308). καὶ ἄλλω δὲ μέρει τῆς ἱστορίας (p. 329)
 γράφει· Φίλιππος ἦν τὰ μὲν φύσει μανικὸς καὶ προ-
 πετιῆς ἐπὶ τῶν κινδύνων, τὰ δὲ δια μέθην· ἦν γὰρ
 πολυπότης καὶ πολλάκις μεθύων ἐξεβοήθει· ἐν δὲ τῇ
 τρίτῃ καὶ πεντηκοστῇ περὶ τῶν ἐν Χαιρωνείᾳ γενο- 15
 μένων εἰπὼν καὶ ὡς ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλεσε τοὺς παρα-
 γενομένους τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις φησὶν (ib. 323).
 ὁ δὲ Φίλιππος ἀποχωρησάντων ἐκείνων εὐθέως μετε-
 πέμπετό τινας τῶν ἑταίρων, καλεῖν δ' ἐκέλευε τὰς
 ἀγλητρίδας καὶ Ἀριστόνικον τὸν κιδαρῶδον καὶ Δω- 20
 c ρίωνα τὸν ἀγλητὴν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς εἰδισμένους
 αὐτῷ συμπίνειν· περιήγετο γὰρ πανταχοῦ τοὺς τοιού-
 τους ὁ Φίλιππος καὶ κατασκευασάμενος ἦν ὄργανα
 πολλὰ συμποσίου καὶ συνουσίας. ὧν γὰρ φιλοπότης
 καὶ τὸν τρόπον ἀκόλαστος καὶ βωμολόχος εἶχε περὶ 25
 αὐτὸν συχνοὺς καὶ τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ὄντων καὶ
 τῶν τὰ γέλοια λεγόντων. πῶν δὲ τὴν νύκτα πᾶσαν

4 καὶ om. C 5 Καλλιξείναν Di 7 γύννις AC: corr.
 Mus 15 χερωνεῖαι A 22 περιήγητο A, fort. συμπεριήγητο
 25 βωμολόχος AC: corr. Cas

καὶ μεθυσθεὶς πολὺ καὶ πατάξας ἀφελὺς ἅπαντας τοὺς ἄλλους ἀπαλλάττεσθαι ἤδη πρὸς ἡμέραν ἐκάμαζεν ὡς τοὺς πρέσβεις τοὺς τῶν Ἀθηναίων. Καρύστιος δὲ δ ἐν τοῖς ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν (FHG IV 357) ὅτε, 5 φησί, μεθύειν προηρῆτο Φίλιππος, τοῦτ' ἔλεγε ἤρη πίνειν. Ἀντίπατρος γὰρ ἰκανός ἐστι νήφων. κυβεύοντος δὲ ποτε αὐτοῦ καὶ τινος ἀγγελίαντος ὡς Ἀντίπατρος πάρεστι, διαπορήσας ὥσεν ὑπὸ τὴν κλίνην τὸν ἄβακα.

47. φιλοπότας δὲ καὶ μεθύσους καταλέγει Θεό- 10 πομπος Διονύσιον τὸν νεώτερον, Σικελίας τύραννον, ὃν καὶ τὰς ὄψεις ὑπὸ τοῦ οἴνου διαφθαρῆναι. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Συρακοσίων Πολιτεία (p. 528 B) e καὶ συνεχῶς φησιν αὐτὸν ἔσθ' ὅτε ἐπὶ ἡμέρας ἐνενήκοντα μεθύειν· διὸ καὶ ἀμβλυωπότερον γενέσθαι τὰς 15 ὄψεις. Θεόφραστος δὲ φησι καὶ τοὺς ἐταίρους αὐτοῦ κολακεύοντας τὴν τυραννίδα προσποιεῖσθαι μὴ βλέπειν καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Διονυσίου χειραγωγεῖσθαι καὶ μήτε τὰ παρατιθέμενα τῶν ἐδεσμάτων μήτε τὰς κύλικας ὄρᾶν· διὸ κληθῆναι Διονυσιοκόλακας. ἔπινε δὲ πλεῖ- 20 στον καὶ Νυσαῖος ὁ τυραννήσας Συρακοσίων καὶ Ἀπολλοκράτης· Διονυσίου δὲ τοῦ προτέρου οὗτοι υἱοί, f ὡς ὁ Θεόπομπος ἱστορεῖ ἐν τῇ μ' κὰν τῇ ἐξῆς τῶν ἱστοριῶν (FHG I 313). γράφει δὲ οὕτως περὶ τοῦ Νυσαίου· Ἐν Νυσαῖος ὁ τυραννήσας ὕστερον Συρακοσίων 25 ὥσπερ ἐπὶ θανάτῳ συνειλημμένος καὶ προειδὼς ὅτι μῆρας ὀλίγους ἤμελλε ἐπιβιώσεσθαι γαστριζόμενος καὶ μεθύων διῆγεν. ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ ἐνάτῃ φησὶν

1 μεθυσθεὶς πολλὰ καὶ παίξας C, unde μεθ. καὶ πολλὰ παίξας Mein, quod nimis debile; fort. μεθ. ἐπὶ πολὺ καὶ παραπαίξας 13 ἐνενηκοντα etiam Plut. Dion. 7 19 διονυσιοκόλακας A: corr. lemma et C 26 ἤμελλε A: corr. C βιώσεσθαι A βώσεσθαι C: corr. Mein

436(p. 312)· Ἐπολλοκράτης ὁ Διονυσίου τοῦ τυράννου
 υἱὸς ἀκόλαστος ἦν καὶ φιλοπότης· καὶ τῶν κολακηνόν-
 των τινὲς αὐτὸν παρεσκεύαζον ὡς ἐνὶ μάλιστα ἀλλο-
 τριώτατα πρὸς τὸν πατέρα διακείσθαι· καὶ Ἰππαρίνον
 δὲ τὸν Διονυσίου φησὶν ὑπὸ μέθης τυραννοῦντα ἀπο- 5
 σφαγῆναι. περὶ δὲ τοῦ Νυσαίου καὶ τάδε γράφει
 (p. 312)· Νυσαῖος ὁ Διονυσίου τοῦ προτέρου υἱὸς
 κύριος τῶν ἐν Συρακούσαις γενόμενος πραγμάτων
 κατεσκευάσατο τέθριππον καὶ τὴν ἐσθῆτα τὴν ποικίλην
 ἀνέλαβεν, ἔτι δὲ καὶ τὴν ὄσφοργίαν καὶ τὴν οἰνοφλυ- 10
 βίαν καὶ τὴν τῶν παιδῶν καὶ τὴν τῶν γυναικῶν ὕβριν
 καὶ τὴν τῶν ἄλλων ὅσα συντελῆ τούτοις πέφυκε καὶ
 τὴν δίαιταν διῆγεν οὕτως· ἐν δὲ τῇ τεσσαρακοστῇ
 πέμπτῃ ὁ αὐτὸς περὶ Τιμολάου λέγων τοῦ Θηβαίου
 φησὶν (p. 318)· οὐκ ὀλίγων γὰρ ἤδη γενομένων ἀσελ- 15
 γῶν περὶ τὸν βίον τὸν καθ' ἡμέραν καὶ τοὺς πότους
 οὐδένα νομίζω τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις ὄντων οὔτ'
 ἀκρατέστερον οὔτε λιγνότερον οὔτε δοῦλον γερονέναι
 μᾶλλον τῶν ἡδονῶν, εἰ μὴ, ὥσπερ εἶπον, Τιμόλαον·
 ἐν δὲ τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ περὶ Χαριδήμου τοῦ 20
 Ὁρείτου διηγούμενος, ὃν Ἀθηναῖοι πολίτην ἐποιή-
 σαντο, φησὶν (p. 304)· τὴν τε γὰρ δίαιταν ἐωρᾶτο τὴν
 καθ' ἡμέραν ἀσελγῆ καὶ τοιαύτην ποιούμενος ὥστε
 πίνειν καὶ μεθύειν αἰεὶ, καὶ γυναικας ἐλευθέρας ἐτόλμα
 διαφθεῖρειν καὶ εἰς τοσοῦτον προῆλθεν ἀκρασίας ὥστε 25
 μερικάκιόν τι παρὰ τῆς βουλῆς τῆς τῶν Ὀλυνθίων
 αἰτεῖν ἐπεχείρησεν, ὃ τὴν μὲν ὄψιν ἦν εὖειδὲς καὶ

4 Ἰππαρίνον A cf. Ael. v. h. 2, 41 5 παροινούντα Mein,
 sed mutila oratio cf. Parthen. 24 12 fort. καὶ τῶν ἄλλων
 συντελεῖ A; corr. K post πέφυκε vocabulum velut ἐπιτήδευσι
 add. Wilam 24 αἰεὶ C

χάριεν, ἐτύγχανε δὲ μετὰ Δέρδου τοῦ Μακεδόνης αἰχμάλωτον γεγενημένον.' 48. ἔπινε δὲ πλείστον καὶ δ Ἀρκαδίων (ἄθλον δ' εἰ ὁ Φίλιππος διεχθρεύσας), ὡς τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ, ὅπερ ἀνέγραψε Πολέμων ἐν τῷ
5 περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων (fr. 79 Pr)·

τοῦ πολυκώθωνος τοῦτ' ἤριον Ἀρκαδίωνος
ἄστεος ὠρθωσαν τᾶδε παρ' ἀτραπιτῶ
νῆες Δόρκων καὶ Χαρυύλος. ἐφθιτο δ' ὠνήρ,
ἄνθρωπ', ἐκ χανδῆς ζωροποτῶν κύλικος.

10 Ἐρασίξενον δὲ τινα πεπωκέναι πλείστον φησι τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγραμμα (A. P. VII 454)·

οὐ βαθὺν οἰνοπότην Ἐρασίξενον ἢ δις ἐφεξῆς
ἀκρήτου φανερῶς ᾗχετ' ἔχουσα κύλιξ.

ἔπινε δὲ πλείστον καὶ Ἀλκέτας ὁ Μακεδῶν, ὡς φησιν
15 Ἄριστος ὁ Σαλαμίνιος (p. 154 M), καὶ Διότιμος ὁ Ἀθηναῖος. οὗτος δὲ καὶ Χώνη ἐπεκαλεῖτο· ἐντιθέμενος γὰρ τῷ στόματι χώνην ἀπαύστως ἔπινε ἐπιχεομένου οἴνου· ὅθεν καὶ Χώνη ἐπεκλήθη, ὡς φησι Πολέμων. Κλεομένης δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ὅτι καὶ ἀκρατοπότης
20 ἦν προείρηται (p. 427 b)· ὅτι δὲ διὰ μέθην ἑαυτὸν καὶ f μαχαίρα κατέτεμεν Ἡρόδοτος ἱστορήσας (VI 75). καὶ Ἀλκαῖος δ' ὁ ποιητὴς φιλοπότης ἦν, ὡς προείπον. Βάτων δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν τοῖς περὶ Ἴωνος τοῦ ποιητοῦ (FHG IV 350) φιλοπότην φησὶ γενέσθαι καὶ ἐρω-
25 τικώτατον τὸν Ἴωνα. καὶ αὐτὸς δὲ ἐν τοῖς ἐλεγείοις ἐρᾶν μὲν ὁμολογεῖ Χρυσίλλης τῆς Κορινθίας, Τελέου δὲ θυγατρὸς· ἣς καὶ Περικλέα τὸν Ὀλύμπιον ἐρᾶν

7 ὠρθώσαντα δὲ A: corr. Mus et Cas, sed τῆδε scribendum
8 ἐφθῆ ὁ δ' A: corr. Schw 9 ἄνθρωπ' A: corr. K εὐχαν-
δεῖς — κύλικας Lobeck, praestat εὐχανδῆ — κύλικα (non recte
ἐξ χανδῶν — κύλικας Dilthey) 12. 13 recte ut videtur τὸν
βαθὺν et ἀκρήτου προποθεῖσ' cod. Pal

φησι Τηλεκλείδης ἐν Ἡσιόδοις (I 214 K). Ξεναρχος δ' ὁ Ῥόδιος διὰ τὴν πολυποσίαν Μετρητῆς ἐπεκαλεῖτο· μνημονεύει αὐτοῦ Εὐφορίων ὁ ἐποποιὸς ἐν Χιλιάσι (fr. 44 M). 49. Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἐν ταῖς περὶ 5
 437 Ἀλέξανδρον ἱστορίας (p. 118 M) περὶ Καλάνου εἰπὼν 5
 τοῦ Ἰνδοῦ φιλοσόφου, ὅτι ῥίψας ἑαυτὸν εἰς πυρὰν
 νενημένην ἀπέθανε, φησὶν ὅτι καὶ ἐπὶ τῷ μνήματι
 αὐτοῦ διεθήκεν Ἀλέξανδρος γυμνικὸν ἀγῶνα καὶ μου-
 σικὸν ἐγκωμίων. ἔθηκε δέ, φησί, καὶ διὰ τὴν φιλο-
 νίαν τῶν Ἰνδῶν καὶ ἀκρατοποσίας ἀγῶνα, καὶ ἦν 10
 ἄθλον τῷ μὲν πρώτῳ τάλαντον, τῷ δὲ δευτέρῳ τριά-
 κοντα μναὶ καὶ τῷ τρίτῳ δέκα. τῶν οὖν πιόντων τὸν
 οἶνον παραχορῆμα μὲν ἐτελεύτησαν ὑπὸ τοῦ ψύχους
 τριάκοντα καὶ πέντε, μικρὸν δὲ διαλιπόντες ἐν ταῖς
 b σκηναῖς ἔξ. ὁ δὲ πλεῖστον πῖον καὶ νικήσας ἔπιε μὲν 15
 ἀκράτου χοῦς τέσσαρας καὶ τὸ τάλαντον ἔλαβεν, ἐπε-
 βίωσε δὲ ἡμέρας τέσσαρας· ἐκαλεῖτο δὲ Πρόμαχος.
 Τίμαιος δὲ φησὶν (FHG I 225) ὡς Διονύσιος ὁ τύ-
 ραννος τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ τῷ πρώτῳ ἐκπιόντι χοῦ
 ἄθλον ἔθηκε στέφανον χρυσοῦν· καὶ ὅτι πρῶτος ἔξέπιε 20
 Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ λαβὼν τὸν χρυσοῦν στέ-
 φανον καὶ ἀναλύων τῷ Ἐρμῇ τῷ ἰδρυσμένῳ ἐπὶ τῆς
 αὐλῆς ἐπέθηκεν, ᾧπερ εἰώθει καὶ τοὺς ἀντινοὺς ἐκά-
 στοτε ἐπιτιθέναι στεφάνους ἐσπέρας ἀπαλλασσόμενος
 ὡς αὐτόν. καὶ ἐπὶ τούτῳ ἔθανμάσθη.¹ τὴν δὲ τῶν 25
 c Χοῶν ἑορτὴν τὴν Ἀθήνησιν ἐπιτελουμένην Φανό-
 δημός φησι (FHG I 368) Δημοφῶντα τὸν βασιλέα . . .
 βουλόμενον ὑποδέξασθαι παραγενόμενον τὸν Ὀρέστην

1 Ξεναγόρας Ael. v. h. 12, 26 auctore diverso 16. 17 ἐβίωσε
 A: corr. Mein 27 cf. schol. Ar. Ach. 960 et Plut. qu. symp.
 p. 643a, ubi eadem alio auctore narratur

Ἄθῆναζε. πρὸς δὲ τὰ ἱερὰ οὐ θέλων αὐτὸν προσιέναι
οὐδ' ὁμόσπονδον γενέσθαι μήπω δικασθέντα ἐκέλευσε
συγκλεισθῆναι τε τὰ ἱερὰ καὶ χοᾶ ὀίνου ἐκάστῳ πα-
ρατεθῆναι, τῷ πρώτῳ ἐκπιόντι εἰπὼν ἄθλον δοθή-
5 σεσθαι πλακοῦντα. παρήγγειλέ τε καὶ τοῦ πότου παυ-
σαμένους τοὺς μὲν στεφάνους οἷς ἐστεφάνωντο πρὸς
τὰ ἱερὰ μὴ τιθέναι διὰ τὸ ὁμορόφους γενέσθαι τῷ
Ὀρέστη, περὶ δὲ τὸν χοᾶ τὸν ἑαυτοῦ ἕκαστον περι-
θεῖναι καὶ τῇ ἱερείᾳ ἀποφέρειν τοὺς στεφάνους πρὸς
10 τὸ ἐν Αἰμυναῖς τέμενος, ἔπειτα θύειν ἐν τῷ ἱερῷ τὰ
ἐπίλοιπα. καὶ ἔκτοτε τὴν ἑορτὴν κληθῆναι Χοᾶς. τῇ
δὲ ἑορτῇ τῶν Χοῶν ἔθος ἐστὶν Ἀθήνησι πέμπεσθαι
δῶρά τε καὶ τοὺς μισθοὺς τοῖς σοφισταῖς, οἵπερ καὶ
αὐτοὶ συνεκάλουν ἐπὶ ξένια τοὺς γνωρίμους, ὡς φησὶν
15 Εὐβουλίδης ὁ διαλεκτικὸς ἐν δράματι Κωμασταῖς
οὕτως (II 431 K).

σοφιστιᾶς, κάμιστε, καὶ Χοῶν δέη

τῶν μισθοδώρων, οὐκ ἀδείπων ἐν τρυφῇ. e

50. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ τοῦ
20 Διονυσίου βίου τοῦ Ἡρακλεώτου τοῦ ἐπικληθέντος
Μεταθεμένου φησὶ (p. 126 Wil) τὸν Διονύσιον τοῖς
οἰκέταις συνεορτάζοντα ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ καὶ μὴ
δυναμέμενον διὰ γῆρας χρῆσθαι ἢ παρειλήφσαν ἐταίρα
ὑποστρέψαντα εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνδειπνοῦντας (φ 152)
25 οὐ δύναμαι ταυῖσαι, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.
ἦν δὲ ὁ Διονύσιος ἔτι ἐκ νέου, ὡς φησι Νικίας ὁ

3 τὰ τε ἱερὰ A: corr. Mein 7 ὁμορόφους A ὁμοροφίους
C 8. 9 περιθῆναι A 9 τοὺς στεφάνους del. Mein 15 Eu-
bulides dialecticus, Euclidæ discipulus, fortasse non poeta sed
fabulae persona, ut poetae nomen interciderit (velut Philippi)
18 corruptus 25 λαβέσθω A: corr. C

Νικαεὺς ἐν ταῖς Διαδοχαῖς, πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐκμα-
 νῆς καὶ πρὸς τὰς δημοσίας εἰσῆι παιδίσκας ἀδιαφό-
 ρως. καὶ ποτε πορευόμενος μετὰ τινων γνωρίμων ὡς
 ἐγένετο κατὰ τὸ παιδισκεῖον, εἰς ὃ τῇ προτεραία παρ-
 εληλυθὼς ὄφειλε χαλκοῦς, ἔχων τότε κατὰ τύχην 5
 ἐκτείνας τὴν χεῖρα πάντων ὁρώντων ἀπεδίδου. Ἀνά-
 χαρσις δ' ὁ Σκύθης παρὰ Περιάνδρῳ τεθέντος ἄθλου
 438περὶ τοῦ πίνειν ἤτησε τὸ νικητήριον πρῶτος μεθύσθεις
 τῶν συμπαρόντων, ὡς ὄντος τέλους τούτου καὶ τῆς
 ἐν τῷ πότῳ νίκης ὥσπερ καὶ τῆς ἐν τῷ τρέχειν. 10
 Λακύνθης δὲ καὶ Τίμων οἱ φιλόσοφοι κληθέντες πρὸς
 τινα τῶν γνωρίμων ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ βουλόμενοι
 συμπεριφέρεισθαι τοῖς παροῦσιν ἔπινον προθυμότερον.
 τῇ μὲν οὖν πρώτῃ τῶν ἡμερῶν ὁ Λακύνθης ἀπῆει
 πρότερος ἐπιπολάσας ἀντῷ τοῦ ποτοῦ, καὶ ὁ Τίμων 15
 ὁρῶν αὐτὸν ἀπιόντα ἔφη (X 393).

ἠγάμεθα μέγα κῦδος, ἐπέφρομεν Ἐκτορα δῖον.
 τῇ δ' ὑστεραία προαπιόντος τοῦ Τίμωνος διὰ τὸ μὴ
 δυναθῆναι ἐκπιεῖν τὴν προποθεῖσαν ἀντῷ κύλικα ὁ
 b Λακύνθης ἰδὼν αὐτὸν ἐπανάγοντα εἶπε (Z 127). 20

δυστηνῶν δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσιν.

51. Μυκερῖνον δὲ τὸν Αἰγύπτιον ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ
 διὰ τῆς δευτέρας (c. 133) ἀκούσαντα παρὰ τῶν μάντεων
 ὅτι ὀλιγοχρόνιός ἐστι, λύχνα ποιησάμενον πολλὰ ὁπότε
 γένοιτο νύξ πίνειν καὶ εὐπαθεῖν οὔτε ἡμέρας οὔτε 25
 νυκτὸς ἀνιέντα· καὶ εἰς τὰ ἔλαα δὲ καὶ τὰ ἄλση νεμό-
 μενον, ἔτι τε ὅπου πύθοιτο ἡβητήρια εἶναι μεθύσκε-
 σθαι. καὶ Ἄμασιν δὲ τὸν καὶ αὐτὸν Αἰγυπτίων βασιλέα
 c Ἡρόδοτος πολλὰ πεπωκέναι φησίν. Ἐρμείας δ' ὁ

5 ἔξ χαλκοῦς Mein, potius χαλκοῦς πέντε vel τρεῖς 18
 προπιόντος A: corr. C 26. 27 πλανώμενον Herod

- Μηθρμναῖος ἐν τρίτῃ Σικελικῶν (FHG II 80) φιλοπό-
την φησὶ γενέσθαι Νικοτέλη τὸν Κορίνθιον. Φαινίλας
δὲ ὁ Ἐρῆσιος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τυράνων ἀναί-
ρεσις ἐκ τιμωρίας Σκόπαν φησὶ (FHG II 298) τὸν
5 Κρέοντος μὲν υἱόν, Σκόπα δὲ τοῦ παλαιοῦ υἱοῦν
φιλοποτοῦντα διατελέσαι καὶ τὴν ἐπάνοδον τὴν ἀπὸ
τῶν συμποσίων ποιεῖσθαι ἐπὶ θρόνου καθήμενον καὶ
ὑπὸ τεσσάρων βασταζόμενον οὕτως οἰκαδε ἀπιέναι.
Φύλαρχος δὲ ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 336)
10 Ἀντιόχον φησὶ τὸν βασιλέα φίλοιον γενόμενον με-
θύσκεσθαι τε καὶ κοιμᾶσθαι ἐπὶ πλέον, εἶθ' ἐσπέρας
πάλιν ἀφνπιζόμενον ἐπιπλύνει. ἔχρημάτιξέ τε, φησὶ, d
νῆφων μὲν βραχέα τελέως, μεθύων δὲ τὰ πολλὰ. διὸ
περὶ αὐτὸν δύο ἦσαν οἱ διοικοῦντες τὴν βασιλείαν,
15 Ἄριστος καὶ Θεμισαν, Κύπριοι μὲν γένος καὶ ἀδελφοί,
ἐρώμενοι δὲ ἀμφοτέροι τοῦ Ἀντιόχου.' 52. πολυ-
πότης δὲ ἦν καὶ Ἀντιόχος ὁ βασιλεὺς ὁ κληθεὶς Ἐπι-
φανῆς, ὁ ὀμηρεύσας παρὰ Ῥωμαίοις, ὃν ἱστορεῖ Πτο-
λεμαῖος ὁ Εὐεργέτης ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ὑπομνημάτων
20 κὰν τῷ πέμπτῳ (FHG III 186) φάσκων αὐτὸν εἰς τοὺς e
Ἰνδικοὺς κώμους καὶ μέθας τραπέντα πολλὰ ἀναλί-
σκειν. καὶ τὰ περιλειπόμενα δὲ τῶν χρημάτων μεθ'
ἡμέραν κωμάζων ὅτε μὲν ἐξέχει, ἄλλοτε δὲ ἐν ταῖς
δημοσίαις ὁδοῖς ἱστάμενος ἔλεγε· ἴνι ἢ τύχη δίδωσι,
25 λαβέτω.' καὶ ῥίψας τὸ ἀργύριον ᾤχετο. πολλὰκις δὲ
καὶ πλεκτὸν στέφανον ῥόδων ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
καὶ χρυσοῦφῃ τήβενναν φορῶν μόνος ἐρέμβετο λίθους
ὑπὸ μάλης ἔχων, οἷς ἔβαλλε τῶν ἰδιωτῶν τοὺς ἀκο-

3 αἰρέσιος A . . . 4 et 5 σκοτταν et σκόττα A (κόττας C):
corr. Leopardi 24 ἱστάμενον λέγειν A (epitomae vestigium):
corr. C 28 τῶν ἰδίων AC: corr. Mein

λουθοῦντας αὐτῶ. ἐλούετο δὲ καὶ εἰς τοὺς κοινοὺς
 f λουτρῶνας μύροις ἀλειφόμενος, ὅτε καὶ ποτε συνιδόν
 τις αὐτὸν ἰδιώτης ἔφη 'μακάριος εἶ, ὦ βασιλεῦ, πο-
 λυτελεὲς ὄξεις.' καὶ ὅς ἤσθεις 'ἐγὼ σε, φησίν, ὑπέρ-
 κορον τούτου ποιήσω.' καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ 5
 ὑδρίσκην ὑπὲρ δύο χοᾶς ἔχουσιν παχέος μύρου κατα-
 χυθῆναι ἐκέλευσεν, ὡς καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀγοραιοτέ-
 ρων εἰς τὸ ἐκχυθὲν συγκυλισθῆναι. ὀλίσθου τε γενο-
 μένου αὐτὸς τε ὁ Ἀντίοχος ἔπεσε καγγάζων καὶ οἱ
 439 πλείστοι τῶν λουομένων τὸ αὐτὸ ἔπασχον. Πολύβιος 15
 δ' ἐν τῇ ἕκτη καὶ εἰκοστῇ (c. 1) τῶν ἱστοριῶν καλεῖ
 αὐτὸν Ἐπιμανῆ καὶ οὐκ Ἐπιφανῆ διὰ τὰς πράξεις·
 'οὐ μόνον γὰρ μετὰ δημοτῶν ἀνθρώπων κατέβαινε
 εἰς ὀμίλιας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν παρεπιδημούντων
 ξένων καὶ τῶν εὐτελεστάτων συνέπινεν. εἰ δὲ καὶ τῶν 15
 νεωτέρων, φησί, αἰσθητοῦ τινος συνευωχουμένου
 ὀπουδήποτε, παρῆν μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας,
 ὥστε τοὺς πολλοὺς διὰ τὸ παραδόξον ἀνισταμένους
 φεύγειν. πολλάκις δὲ καὶ τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα ἀπο-
 b βαλὼν τήβενναν ἀναλαβὼν περιῆει τὴν ἀγοράν.' 20
 53. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ καὶ τριακοστῇ ὁ αὐτὸς Πολύβιος
 φησι (c. 4) συντελοῦντα αὐτὸν ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ἀγῶνας
 συγκαλέσαι πάντας Ἑλληνας καὶ τῶν βουλομένων τοὺς
 πολλοὺς ἐπὶ τὴν θέαν. καὶ πλείστων παραγινομένων
 ἐν τοῖς γυμνασίοις, πάντας ἐκ χρυσῶν ὀλκείων ἤλειψε 25

1 δὲ K: τε AC 3 fort. ὡς πολυτ. cf. V p. 194 b 5 τοῦ-
 του Mus: τοῦτο A 7 ἀγοραίων C 9 τε ὁ C: γε ὁ A καγγά-
 ζων A: corr. C 15 prius καὶ om. V p. 193 d 16 συναίσθητο
 et εὐωχουμένου AC: corr. p. 193 d 17 κεραμίον AC: corr.
 Diod. 29, 32 23 κρατεῖν βουλόμενον τοῦ Πανύλλου Hultsch
 coll. Polyb. c. 3, vix graece, τῶν πολλῶν (ἄλλων?) τοὺς βουλο-
 μένους Mein 25 ὀλκείων AC: corr. Ursinus

κροκίνῳ μύρῳ καὶ κινναμωμίνῳ καὶ ναρδίῳ καὶ
 ἀμαρακίνῳ καὶ ἰρίῳ. καὶ συγκαλῶν αὐτοὺς εἰς
 εὐωχίαν ποτὲ μὲν χίλια τρίκλινα, ποτὲ δὲ χίλια c
 πεντακόσια συνεπλήρου μετὰ πολυτελεστάτης κατα-
 5 σκευῆς. καὶ ὁ χειρισμὸς τῆς διακονίας δι' αὐτοῦ
 ἐγίνετο· κατὰ γὰρ τὰς εἰσόδους ἐφιστάμενος οὓς μὲν
 εἰσήγεν, οὓς δ' ἀνέκλινεν, καὶ τοὺς διακόνους δὲ τοὺς
 τὰς παραθέσεις εἰσφέροντας αὐτὸς εἰσήγε, καὶ περι-
 πορευόμενος οὐ μὲν προσεκάθιζεν, οὐ δὲ προσανέπιπτε.
 10 καὶ ποτὲ μὲν ἀποθέμενος μεταξὺ τὸν ψωμόν, ποτὲ δὲ
 τὸ ποτήριον ἀνεπήδα καὶ μετανίστατο καὶ περιῆει τὸν
 15 πότον προπόσεις λαμβάνων ὀρθὸς ἄλλοτε παρ' ἄλλοις,
 ἅμα δὲ τοῖς ἀκροάμασι προσπαίζων. καὶ ὑπὸ τῶν d
 μίμων εἰσεφέρετο ὄλος συγκεκαλυμμένος καὶ ἐτίθετο
 15 εἰς τὴν γῆν ὡς εἷς ἃν τῶν μίμων· καὶ τῆς συμφω-
 νίας προκαλουμένης ὁ βασιλεὺς ἀναπηδήσας ὠρχεῖτο
 καὶ προσέπειθε τοῖς μίμοις, ὥστε πάντας αἰσχύνεσθαι.
 τοιαῦτα ἀπεργάζεται τοὺς ταλαιπώρους ἢ πρὸς τῇ
 μέθῃ ἀπαιδευσία· φιλοπότης δ' ἦν καὶ ὁ ὁμώνυμος
 20 αὐτῷ Ἀντίοχος, ὁ ἐν Μηδίᾳ πρὸς Ἀρσάκην πολε- e
 μήσας, ὡς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς ἐν τῇ
 ἐκκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 259). ἀναιρεθέντος
 γοῦν αὐτοῦ τὸν Ἀρσάκην θάπτοντα αὐτὸν λέγειν·
 'ἔσφηλέν σε, Ἀντίοχε, θάρσος καὶ μέθη· ἤλιπες γὰρ
 25 ἐν μεγάλοις ποτηρίοις τὴν Ἀρσάκου βασιλείαν ἐκπιεῖν.'
 54. Ἀντίοχος δὲ ὁ μέγας ἐπικαλούμενος, ὃν Ῥωμαῖοι
 καθελόν, ὡς ἱστορεῖ Πολύβιος ἐν τῇ εἰκοστῇ (c. 8),
 παρελθὼν εἰς Χαλκίδα τῆς Εὐβοίας συνετέλει γάμους,

2 καὶ κλιρίῳ A (om. C): corr. p. 195d 8 εἰσήγε A:
 διέταπτεν Diod. 31, 16 16 προσκαλουμένης A: corr. C of.
 p. 195 20 ὁ om. A add. C

πεντήκοντα μὲν ἔτη γεγονώς καὶ δύο τὰ μέγιστα τῶν
 ἔργων ἀνειληφώς, τὴν τε τῶν Ἑλλήνων ἐλευθέρωσιν,
 ὡς αὐτὸς ἐπηγγέλλετο, καὶ τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλε-
 f μον. ἐρασθεὶς οὖν παρθένου Χαλκιδικῆς κατὰ τὸν
 τοῦ πολέμου καιρὸν ἐφιλοτιμήσατο γῆμαι αὐτήν, οἶνο- 5
 πότης ὢν καὶ μέθαις χαίρων· ἦν δ' αὕτη Κλεοπτολέμου
 μὲν θυγάτηρ ἑνὸς τῶν ἐπιφανῶν, κάλλι δὲ πάσας
 ὑπερβάλλουσα· καὶ τοὺς γάμους συντελῶν ἐν τῇ Χαλ-
 κίδι αὐτόθι διέτριψε τὸν χειμῶνα, τῶν ἐνεστῶτων
 οὐδ' ἠντινοῦν ποιούμενος πρόνοιαν. ἔθετο δὲ καὶ τῇ 10
 παιδί ὄνομα Εὐβοίαν. ἠττηθεὶς οὖν τῷ πολέμῳ ἔφυγεν
 εἰς Ἐφεσον μετὰ τῆς νεογάμου· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὁ
 440 αὐτὸς Πολύβιος ἱστορεῖ (c. 4) Ἄγρωνα τὸν Ἰλλυριῶν
 βασιλέα ἡσθέντα ἐπὶ τῷ νενικηκέναι τοὺς μέγα φρο-
 νοῦντας Αἰτωλοὺς πολυπότην ὄντα καὶ εἰς μέθας καὶ 15
 εὐωχίας τραπέντα πλευρίτιδι ληφθέντα ἀποθανεῖν. ἐν
 δὲ τῇ ἐνάτῃ καὶ εἰκοστῇ (c. 13) ὁ αὐτὸς Γενθιῶνά φησι
 τὸν τῶν Ἰλλυριῶν βασιλέα διὰ τὴν πολυποσίαν πολλὰ
 ποιεῖν ἀσελγῆ κατὰ τὸν βίον, νύκτωρ τε αἰεὶ καὶ μεθ'
 ἡμέραν μεθύοντα. ἀποκτείναντα δὲ καὶ Πλεύρατου 20
 τὸν ἀδελφὸν γαμεῖν μέλλοντα τὴν Μοουννίου θυγα-
 τέρα αὐτὸν γῆμαι τὴν παῖδα καὶ ὠμῶς χρῆσθαι τοῖς
 b ἀρχομένοις. καὶ Δημήτριον δὲ φησι, τὸν ἐκ τῆς Ῥώμης
 τὴν ὀμηρεῖαν διαφυγόντα, ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τριακοστῇ
 (c. 19) βασιλεύσαντα Σύρων πολυπότην ὄντα τὸ πλει- 25
 στον τῆς ἡμέρας μεθύσκεσθαι. Ὅροφέρνην τε ὄλγρον
 χρόνον Καππαδοκίας βασιλεύσαντα καὶ παριδόντα τὰς

4 οὖν C: γοῦν A 6 αὐτὴ A: corr. Di 17 τενθίωνα
 A: corr. Cas (Γένιον expressim Eust. 1015, 62 Γενναῖον Ael.
 v. h. 2, 41) 20 Πλάτορα Hultsch ex Livio 44, 30 21 με-
 νοννίου A: corr. Froelich

πατέριους ἀγωγὰς φησιν ἐν τῇ τριακοστῇ δευτέρᾳ (c. 25) εἰσαγαγεῖν τὴν Ἰακὴν καὶ τεχνικὴν ἀσωτίαν.

55. διόπερ ὁ θειότατος Πλάτων καλῶς νομοθετεῖ ἐν τῷ δευτέρῳ (p. 666 a) 'τοὺς παῖδας μέχρι ἐτῶν ὀκτώ-
 5 καίδεκα τὸ παράπαν οἴνου μὴ γεύεσθαι· οὐ γὰρ χρὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν· οἶνον δὲ μετρίου γεύεσθαι μέχρι τριάκοντα ἐτῶν, μέθης δὲ καὶ πολυοινίας τὸ παράπαν τὸν νέον ἀπέχεσθαι· τετταράκοντα δὲ ἐπιβαίνοντα ἐτῶν ἐν τοῖς συσσιτοῖσι εὐωχηθέντα καλεῖν
 10 τοὺς τε ἄλλους θεοὺς καὶ δὴ <καὶ> Διόνυσον παρακαλεῖν εἰς τὴν τῶν πρεσβυτῶν τελετὴν ἅμα καὶ παιδιάν, ἣν τοῖς ἀνθρώποις ἐπίκουρον τῆς τοῦ γήρως ἀσθηρότητος ἐδώρησατο τὸν οἶνον φάρμακον, ὥστε ἀνηβᾶν ἡμᾶς καὶ δυσθυμίας λήθην γίνεσθαι.' καὶ d
 15 ἕξῃς δέ φησι (672 b)· 'λόγος καὶ φήμη ὑπορρεῖ, ὡς ὁ θεὸς οὗτος ὑπὸ τῆς μητροῦς Ἥρας διεφορήθη τῆς ψυχῆς τὴν γνώμην· διὸ τὰς τε βακχείας καὶ τὴν μανικὴν πᾶσαν ἐμβάλλει χορείαν τιμωρούμενος, ὅθεν καὶ τὸν οἶνον ἐπὶ τοῦτ' αὐτὸ δεδώρηται.'

20 56. Φάλαικος δ' ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι γυναικὰ τινα ἀναγράφει πολυπότιν Κλεῶ ὄνομα (Mein. del. p. 71)·
 χρυσῶ τὸν κροκόεντα περιζώσασα χιτῶνα
 τόνδε Διωνύσῳ δῶρον ἔδωκε Κλεῶ,
 οὐνεκα συμποσίοισι μετέπρεπεν· ἴσα δὲ πίνειν
 25 οὔτις οἱ ἀνθρώπων ἦρισεν οὐδαμὰ πω. e
 ὅτι δὲ φίλοινον τὸ τῶν γυναικῶν γένος κοινόν. οὐκ

2 τεχνικὴν A: corr. Schw 3 Platonis verba claudunt virogum ebriosorum tabulam, sed διόπερ vocula epitomae indicium 9 ἐτῶν Plat: ἐτῶν AC 10 καὶ add. ex Plat 11 πρεσβυτέρων C παιδείαν AC 22 χουσατὸν AC: corr. Mein 23 διωνύσοι A: corr. C 25 οὔτις οἱ θνητῶν Herm (ἀνδρῶν Mein et sic Ael. v. h. 2, 41, ut videtur) οὐδ' ἅμα AC: corr. Toup

ἀχαρίτως δὲ καὶ ὁ Ξέναρχος ἐν τῷ Πεντάθλω γυναικά τινα παράγει φορικτότατον ὄρκον ὀμνύουσαν τόνδε (Π 470 K)

ἔμοι γένοιτο σοῦ ζώσης, τέκνον,

ἔλευθέριον πιούσαν οἶνον ἀποθανεῖν.

παρὰ Ῥωμαίοις δέ, ὡς φησι Πολύβιος ἐν τῇ ἕκτῃ (c. 2, 5), ἀλείφεται γυναίξι πίνειν οἶνον· τὸ δὲ καλούμενον πάσσον πίνουσι. τοῦτο δὲ ποιεῖται μὲν ἐκ τῆς f ἄσταφίδος καὶ ἐστι παραπλήσιος πινόμενος τῷ Αἰγιοσθενεῖ τῷ γλυκεῖ καὶ τῷ Κρητικῷ· διὸ πρὸς τὸ κατ- 10 ἐπιῆγον τοῦ δίψους χρῶνται αὐτῷ. λαθεῖν δ' ἐστὶν ἀδύνατον τὴν γυναῖκα πιούσαν οἶνον· πρῶτον μὲν γὰρ οὐδ' ἔχει οἶνον κυρείαν ἢ γυνή· πρὸς δὲ τούτοις φιλεῖν δεῖ τοὺς συγγενεῖς τοὺς ἑαυτῆς καὶ τοὺς τοῦ ἀνδρὸς ἕως ἕξανημιῶν καὶ τοῦτο ποιεῖν καθ' ἡμέραν, 15 ὁπόταν ἰδη πρῶτον. λοιπὸν ἀδήλου τῆς ἐντυχίας 4410ῦσης τίσιν ἀπαντήσῃ φυλάσσεται· τὸ γὰρ πρῶγμα καὶν γεύσῃται μόνον οὐ προσδεῖ διαβολῆς. Ἄλκιμος δ' ὁ Σικελιώτης ἐν τῇ ἐπιγραφομένη τῶν βιβλίων Ἰταλικῇ (FHG IV 296) πάσας φησὶ τὰς ἐν Ἰταλίᾳ γυναι- 20 κας μὴ πίνειν οἶνον ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας· Ἡρακλῆς περὶ τὴν Κροτωνιάτιν γενόμενος ἐπεὶ πρὸς τινα οἰκίαν οὔσαν παρὰ τὴν ὁδὸν διψῶν ἀφίκετο, προσελθὼν ἦτι πιεῖν ἐντεῦθεν. ἔτυχε δ' ἡ γυνὴ τοῦ τὴν οἰκίαν κεκτημένου πίθου οἶνου λαθραίως ὑποίξασα· καὶ πρὸς 25 μὲν τὸν ἄνδρα δεινὸν ἔφη ποιήσειν αὐτόν, εἰ ξένου χάριν τὸν πίθου τοῦτον ἀνοίξειεν, ὕδωρ δ' ἐκέλευσεν

1 ἀχαρίτως A: corr. Mein 5 ἐλεύθερον AC: corr. Mein
7 τὸ δὲ K: τὸν δὲ AC; quae secuntur mutilata sunt 9 Αἰγιοσθενεῖ Schw coll. Steph. B. s. v 13 κυρείαν A: corr. C
16 εἰδη A: corr. C 17 ἀπαντήσῃ A: corr. C 21 τοιαύτης K: ταύτης A ταύτης τῆς C 25 ὑπανόξασα Wilam

αὐτὸν προσενεγκεῖν. Ἡρακλῆς δ' ἐπὶ θύραις ἐστὼς b
καὶ ἀκούσας ταῦτα τὸν μὲν ἄνδρα αὐτῆς σφόδρα ἐπή-
νεσεν, ὃν ἐκέλευσεν αὐτὸν παρελθόντα εἰσω σκοπεῖν
τὸν πύθον. καὶ ὃς εἰσελθὼν λίθινον εὔρε τὸν πύθον
5 γεγονότα. τοῦτο δὲ τὸ σημεῖον ἔτι καὶ νῦν ἐστὶν
ἐν . . . ταῖς ἐπιχωρίαις γυναιξὶν πάσαις ἐν αἰσχρῶ
κεῖσθαι τὸ πίνειν οἶνον διὰ τὴν προκειμένην αἰτίαν.
57. οἶαι δ' εἰσὶ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι μεθύουσαι αἱ γυ-
ναῖκες παραδίδωσιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν τῇ Ἀκουτι-
10 ζομένη οὕτω (II 19 K).

γείτων ἐστὶ τις

κάπηλος· οὗτος εὐθύς ὅταν ἔλθω ποτὲ c
διψῶσα, μόνος οἶδ' ὡς γ' ἐμοὶ κεράννυται.
οὔθ' ὕδαρες οὔτ' ἄκρατον οἶδ' ἐγὼ ποτε
15 πιοῦσα.
καὶ ἐν Μύστιδι· γυναῖκες δὲ εἰσὶν αἱ διαλεγόμεναι
(II 78 K).

βούλει καὶ σύ, φιλτάτη, πιεῖν;

B. καλῶς ἔχει μοι. A. τοιγαροῦν <ἐμοὶ> φέρε.
20 μέγρι γὰρ τριῶν <δειν> φασὶ τιμᾶν τοὺς θεούς.
Ἄλεξις δὲ Ὀρχηστρίδι (II 358).

γυναιξὶ δ' ἀρκεὶ πάντ', ἐὰν οἶνος παρῆ d
πίνειν διαρκῆς. B. ἀλλὰ μὴν, νῆ τῶ θεῶ,
ἔσται γ' ὅσον ἂν βουλώμεθ', ἔσται καὶ μάλα
25 ἠδύς γ', ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἦδη σαπρός,
5 λέγων, γέρον γε δαιμονίως. A. ἀσπάξομαι

3 ὄν καὶ C, narratio mutila 6 hiatus not. Wilam 12
ἐλθῶν A: corr. Cas 14 sic distingit K οἶδ' Mein: οἶδα δ'
A 19 ἐμοὶ add. Cob 20 δεῖν add. Di (vel δεῖ, φασί.)
23 τῶι θεῶι A: corr. C 26 in. πέπων Kock, γεγῶς Heimsoeth

γραῦν σφίγγα· πρὸς ἐμὲ . . . ὡς αἰνίγματα·
λέγε καὶ τὰ λοιπά.

ἐν δὲ Δις πενθοῦντι (Π 316 K) Ζωπύρας τινὸς μνη-
μονεύων φησί·

καὶ Ζωπύρα, 5

οἴνηρόν ἀγγεῖον.

Ἀντιφάνης Βάκχαις (Π 35 K)·

ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστι, κακοδαίμων σφόδρα
ὅστις γαμῆ γυναικα, πλὴν ἐν τοῖς Σκύθαις·

e ἐκεῖ μόνον γὰρ οὐδὲ φέει' ἄμπελος. 10

Ξέναρχος Πεντάθλω (Π 470 K)·

ὄρκον δ' ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω.

58. Πλάτων Φάωνι διηρούμενος ὅσα διὰ τὸν οἶνον
συμβαίνει ταῖς γυναιξί φησιν (I 648 K)·

εἶεν, γυναικες, ὡς ὑμῖν πάλαι 15

οἶνον γενέσθαι τὴν ἄνοιαν εὔχομαι.

ὑμῖν γὰρ οὐδέν, καθάπερ ἡ παροιμία,

ἐν τῷ καπήλῳ νοῦς ἐνεῖναι μοι δοκεῖ.

5 εἰ γὰρ Φάωνα δεῖσθ' ἰδεῖν, προτέλεια δεῖ

f ὑμᾶς ποιῆσαι πολλὰ πρότερον τοιαδί· 20

πρῶτα μὲν ἐμοὶ γὰρ κουροτρόφῳ προθύεται

πλακοῦς ἐνόρχης, ἄμυλος ἐγκύμων, κίχλαι

ἐκκαίδεχ' ὀλόκληροι μέλιτι διαμεμιγμένοι,

10 λαγῶα δῶδεκ' ἐπισέληνα. τᾶλλα δὲ 25

ἤδη τὰδ' εὐτελέστατ' <έστ'>· ἄκουε δῆ.

βολβῶν μὲν Ὀρθάννη τρι' ἡμικτεά,

1 velut προσβάλλει γὰρ ὡς αἰν. 8 δὲ Mus: δῆ A 10
οὐδὲ K: οὐ AC 15 ὡς ἐγωγ' ὑμῖν Mein 17 οὐθέν A 18
ἐνείναι A, fort. πλὴν τοῦ καπήλου νοῦν ἐνεῖναι 23 velut
μέλιτι κεχοισμένοι 24 ἐπισέλινα Mein, coll. Hes. s. v. σέλινον
25 τὰδ' Herm: ταῦτ' A ἔστ' add. Herm 26 ἡμικτεα A:
corr. Cas

χάριεν, ἐτύγχανε δὲ μετὰ Λέφθου τοῦ Μακεδόνοιο
 αἰχμάλωτον γεγενημένον. 48. ἔπινε δὲ πλεῖστον καὶ d
 Ἀρκαδίον (ἄδηλον δ' εἰ ὁ Φιλίππῳ διεκθρεύσας), ὡς
 τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ, ὅπερ ἀνέγραψε Πολέμων ἐν τῷ
 5 περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων (fr. 79 Pr)
 τοῦ πολυκώθωνοιο τοῦτ' ἠρίον Ἀρκαδίονοιο
 ἄστεοιο ἄφθωσαν τᾶδε παρ' ἀτραπιτῶ
 νίηιο Δόρκων καὶ Χαρυύλοιο. ἐφθιτο δ' ὠνήιο,
 ὠνθραπ', ἐκ χανθῆιο ζωροποτῶν κύλικιο.
 10 Ἐρασίξενον δὲ τινα πεπωκέναι πλεῖστον φησι τὸ ἐπ'
 αὐτῷ ἐπίγραμμα (A. P. VII 454). e
 οὐ βαθὺν οἶνοπότην Ἐρασίξενον ἢ δις ἐφεξῆιο
 ἀκρήτου φανερώιο ὄχετ' ἔχουιο κῦλιξ.
 ἔπινε δὲ πλεῖστον καὶ Ἀλκῆταιο ὁ Μακεδῶν, ὡιο φησι
 15 Ἄριστοιο ὁ Σαλαμίνιοιο (p. 154 M), καὶ Διότιμοιο ὁ
 Ἀθηναῖοιο. οὗτοιο δὲ καὶ Χῶνῆ ἐπεκαλεῖτο· ἐντιθέμενοιο
 γὰρ τῷ στόματι χῶνῆν ἀπαύστωιο ἔπινεν ἐπιχεομένοιο
 οἶνον· ὄθεν καὶ Χῶνῆ ἐπεκλήθη, ὡιο φησι Πολέμων.
 Κλεομένηιο δὲ ὁ Λακεδαιμόνιοιο ὅτι καὶ ἀκρατοπότηιο
 20 ἦν προεῖρηται (p. 427 b). ὅτι δὲ διὰ μέθην ἑαυτὸν καὶ f
 μαχαίρα κατέτεμεν Ἡρόδοτοιο ἰστορήιοιο (VI 75). καὶ
 Ἀλκαῖοιο δ' ὁ ποιητῆιο φιλοπότηιο ἦν, ὡιο προεῖπον.
 Βάτωιο δ' ὁ Σιωπεύοιο ἐν τοῖιο περὶ Ἰωνοιο τοῦ ποιη-
 τοῦ (FHG IV 350) φιλοπότην φησι γενέσθαι καὶ ἔρω-
 25 τικῶτατοιο τὸν Ἰωνα. καὶ αὐτὸιο δὲ ἐν τοῖιο ἐλεγείοιοιο
 ἐρᾶν μὲν ὁμολογεῖ Χρυσίλληιο τῆιο Κορινθῆιοιο, Τελέοιο
 δὲ θυγατρὸιο· ἧιο καὶ Περικλέα τὸν Ὀλύμπιοιο ἐρᾶν

7 ὀρθῶσαντα δὲ A: corr. Mus et Cas, sed τῆδε scribendum
 8 ἐφθῆ ὁ δ' A: corr. Schw 9 ἄνθραπ' A: corr. K εὐχαν-
 δεῖοιο — κύλικιοιο Lobeck, praestat εὐχανθῆ — κύλικιοιο (non recte
 ἐξ χανθῶν — κύλικιοιοιο Diltthey) 12. 13 recte ut videtur τὸν
 βαθὺν et ἀκρήτου προποθεῖο cod. Pal

καὶ πολεμουμένων ποτὲ αὐτῶν καὶ οὐ προσκαρτερούν-
των τοῖς τείχεσι Λεωνίδης ὁ στρατηγὸς ἐκέλευσε τὰ
καπηλεία ἐπὶ τῶν τειχῶν σκηνοπηγεῖν, καὶ μόλις ποτὲ
ἐπαύσαντο λιποτακοῦντες, ὡς φησι Δάμων ἐν τῷ
περὶ Βυζαντίου (FHG IV 377). Μένανδρος δ' ἐν 5
Ἄρρηφόρῳ ἢ Ἀύλητρίδι (IV 88 M).

d πάντα μεθύσους τοὺς ἐμπόρους
ποιεῖ τὸ Βυζάντιον. ὄλην ἐπίνομεν
τὴν νύκτα διὰ σὲ καὶ σφόδρ' ἄκρατον, μοὶ δοκῶ·
ἀνίσταμαι γοῦν τέτταρας κεφαλὰς ἔχων. 10

καμφοδοῦνται δὲ ὡς μέθυσοι Ἄργεῖοι μὲν καὶ Τιρύνθιοι
ὑπὸ Ἐφίππου ἐν Βουσίριδι (II 251 K). ποιεῖ δὲ τὸν
Ἡρακλέα λέγοντα·

οὐκ οἶσθά μ' ὄντα, πρὸς θεῶν, Τιρύνθιον
Ἄργεῖοι; οἱ μεθύοντες αἰεὶ τὰς μάχας 15

e πάσας μάχονται. Β. τοιγαροῦν φεύγουσ' αἰεὶ.

Μιλησίους δ' Εὐβουλος ἐν Κατακολλωμένῳ ὑβριστὰς
εἶναί φησι μεθυσθέντας (II 181 K). Πολέμων δὲ ἐν
τῷ περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων περὶ Ἡλείων
λέγων παρατίθεται τόδε τὸ ἐπίγραμμα (fr. 80 Pr). 20

Ἥλις καὶ μεθύει καὶ ψεύδεται· οἶος ἐκάστου
οἴκος, τοιαύτη καὶ συνάπασα πόλις.

60. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ δευτέρῃ καὶ εἰκοστῇ (FHG I 304)
περὶ Χαλκιδέων ἱστορῶν τῶν ἐν Θράκῃ φησίν· ἑτύγ-
χανον γὰρ τῶν μὲν βελτίστων ἐπιτηδευμάτων ὑπερ-
25
f ρωῶντες, ἐπὶ δὲ τοὺς πότους καὶ ῥαθυμίαν καὶ πολλὴν
ἀκολασίαν ὠρμηκότες ἐπεικῶς· ὅτι δ' εἰσὶ πάντες

12 θ' ὑπὸ A: corr. Mus 15 et 16 αἰεὶ A: αἰεὶ utrubique
C 16 ταῦτ' ἄρ' οὖν K 22 τοιαύτη Mein: τοίη A οἷη C
27 ὅτι K: τὸ A

Ἀθήναζε. πρὸς δὲ τὰ ἱερὰ οὐ θέλων αὐτὸν προσιέναι
οὐδ' ὁμόσπονδον γενέσθαι μήπω δικασθέντα ἐκέλευσε
συγκλεισθῆναι τε τὰ ἱερὰ καὶ χοᾶ οἴνου ἐκάστῳ πα-
ρατεθῆναι, τῷ πρώτῳ ἐκπιόντι εἰπὼν ἄθλον δοθή-
5 σεσθαι πλακοῦντα. παρήγγειλέ τε καὶ τοῦ πότου παυ-
σαμένους τοὺς μὲν στεφάνους οἷς ἐστεφάνωντο πρὸς
τὰ ἱερὰ μὴ τιθέναι διὰ τὸ ὁμορόφους γενέσθαι τῷ
Ἵορέστῃ, περὶ δὲ τὸν χοᾶ τὸν ἑαυτοῦ ἕκαστον περι- d
θεῖναι καὶ τῇ ἱερείᾳ ἀποφέρειν τοὺς στεφάνους πρὸς
10 τὸ ἐν Αἰμίαις τέμενος, ἔπειτα θύειν ἐν τῷ ἱερῷ τὰ
ἐπίλοιπα. καὶ ἔκτοτε τὴν ἑορτὴν κληθῆναι Χοᾶς. τῇ
δὲ ἑορτῇ τῶν Χοᾶν ἔθος ἐστὶν Ἀθήνησι πέμπεσθαι
δῶρά τε καὶ τοὺς μισθοὺς τοῖς σοφισταῖς, οἵπερ καὶ
αὐτοὶ συνεκάλουν ἐπὶ ξένια τοὺς γνωρίμους, ὥς φησιν
15 Εὐβουλίδης ὁ διαλεκτικὸς ἐν δράματι Κωμμασταῖς
οὕτως (Π 431 K).

σοφισταῖς, κάμιστε, καὶ Χοᾶν δέη

τῶν μισθοδώρων, οὐκ ἀδείπνων ἐν τρυφῇ. e

50. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ τοῦ
20 Διονυσίου βίου τοῦ Ἡρακλεώτου τοῦ ἐπικληθέντος
Μεταθεμένου φησὶ (p. 126 Wil) τὸν Διονύσιον τοῖς
οἰκέταις συνεορτάζοντα ἐν τῇ τῶν Χοᾶν ἑορτῇ καὶ μὴ
δυναμένον διὰ γῆρας χρῆσθαι ἢ παρειλήφεσαν ἑταίρα
ὑποστρέψαντα εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνδειπνοῦντας (φ 152)
25 οὐ δύναμαι τανύσαι, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.

ἦν δὲ ὁ Διονύσιος ἔτι ἐκ νέου, ὥς φησι Νικίας ὁ

3 τὰ τε ἱερὰ A: corr. Mein 7 ὁμορόφους A ὁμοροφίους
C 8. 9 περιθῆναι A 9 τοὺς στεφάνους del. Mein 15 Eu-
bulides dialecticus, Enclidæ discipulus, fortasse non poeta sed
fabulae persona, ut poetae nomen interciderit (velut Philippi)
18 corruptus 25 λαβέσθω A: corr. C

οὔνται συνουσίας καὶ διάκεινται πρὸς ἐδωθῆν καὶ πόσιν ἀκρατέστερον. διὸ καὶ Κελτοὶ πολεμοῦντες αὐτοῖς καὶ εἰδότες αὐτῶν τὴν ἀκρασίαν παρήγγειλαν ἅπασιν τοῖς στρατιώταις δεῖπνον ὡς λαμπρότατον παρασκευάσαντας κατὰ σκηνὴν ἐμβαλεῖν εἰς τὰ σιτία πῶαν τινὰ φαρμα- 5 κώδη δυναμένην διακόπτειν τὰς κοιλίας καὶ διακαθαίρειν. γενομένου δὲ τούτου οἱ μὲν αὐτῶν καταληφθέντες ὑπὸ τῶν Κελτῶν ἀπόλοντο, οἱ δὲ καὶ εἰς τοὺς ποταμοὺς αὐτοὺς ἔρριψαν, ἀκράτορες τῶν γαστέρων γερόμενοι. 10

61. τοιαῦτα πολλὰ ἐφεξῆς καταλέξαντος τοῦ Δημοκρίτου ὁ Ποντιανὸς ἔφη πάντων τούτων εἶναι d τῶν δεινῶν μητρόπολιν τὸν οἶνον, δι' ὃν καὶ τὰς μέθας καὶ τὰς μανίας, ἔτι δὲ καὶ τὰς παροιμίας γίνεσθαι· ὅν τοὺς ἐκπαθῶς μεταλαμβάνοντας οὐ κακῶς 15 ὁ Χαλκοῦς ἐπικαλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις κυλίκων ἐρέτας ἔφη (fr. 5 B)·

καὶ τινες οἶνον ἄγοντες ἐν εἰρεσίᾳ Διονύσου
συμποσίου ναῦται καὶ κυλίκων ἐρέται

... περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φίλον οὐκ ἀπόλωλε. 20

Ἄλεξις δ' ἐν Κουρίδι περὶ τινος πλέον πίνοντος διαλεγόμενός φησιν (Π 334 K)·

ὁ μὲν οὖν ἐμὸς υἱός, οἶον ὑμεῖς ἀρτίως

εἶδετε, τοιοῦτος γέγονεν, Οἰνοπίων τις ἢ

e Μάρων τις ἢ Κάπηλος ἢ <τις> Τιμοκλήης· 25

μεθύει γάρ· οὐδὲν ἕτερον. ὁ δ' ἕτερος — τί ἂν

5 τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενῆς
ἄνθρωπος.

χαλεπὸν οὖν ἔστιν, ἄνδρες φίλοι, τὸ μεθύειν· καὶ καλῶς

προς τους οὕτως λάπτοντας τὸν οἶνον ὁ αὐτὸς Ἀλεξίς
ἐν Ὀπώρα (ἐταίρας δ' ὄνομα τὸ δραῖμα ἔχει) φησὶν
(II 358 K).

οἶνον πολὺν

- 5 οὐ κεκραμένον <σὺ> πίνεις μεστὸς ἂν κοῦκ ἐξεμεῖς.
κάν Δακτυλίω (p. 312)
εἴτ οὐχ ἀπάντων ἐστὶ τὸ μεθύειν κακὸν
μέγιστον ἀνθρώποισι καὶ βλαβερώτατον; f
κάν Ἐπιτρόπω δ' ἔφη (p. 323).
- 10 πολὺς γὰρ οἶνος πόλλ' ἀμαρτάνειν ποιεῖ.
Κρώβυλός τ' ἐν Ἀπολιπούση (IV 566 M).
τὸ γὰρ ἐνδελεγῶς μεθύειν τίν' ἡδονὴν ἔχει;
ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν,
ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχεν ἢ φύσις.
- 15 οὐ χρεὶ οὖν μεθύειν. καὶ γὰρ <ᾔταν> δημοκρατου-
μένη πόλις, φησὶν ὁ Πλάτων ἐν ἡ' Πολιτείας (p. 562c)
ἐλευθερίας διψήσασα κακῶν οἰνοχόων προστατούντων⁴⁴⁴
τύχη καὶ πορρωτέρω τοῦ θεόντος ἀκράτου αὐτῆς με-
θυσθῆ, τοὺς ἄρχοντας δὴ, ἂν μὴ πάνυ προῖοι ᾧσι καὶ
20 πολλὴν παρέχῃσι τὴν ἐλευθερίαν, κολάζει αἰτιωμένη
ὡς μιαιρούς τε καὶ ὀλιγαρχικούς, τοὺς δὲ κατηκόους
τῶν ἀρχόντων προπηλακίζει.' ἐν δὲ τῷ τῶν Νόμων
ἔκτω φησὶ (p. 773c) 'τὴν πόλιν εἶναι δεῖ δίκην κεκρα-
μένην κρατῆρος, οὗ μαινόμενος μὲν ὁ οἶνος ἐργεχυ-
25 μένος ζεῖ, κολαζόμενος δὲ ὑπὸ νήφοντος ἐτέρου θεοῦ
καλὴν κοινωνίαν λαβὼν ἀγαθὸν πᾶμα καὶ μέτριον b
ἀπεργάζεται.' 62. τὸ γὰρ παροινεῖν ἐκ τοῦ μεθύειν
γίνεται· διὸ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκαδίᾳ φησὶν (II 26 K)

1 βλάπτοντας A: corr. C 5 σὺ add. Mein 7 fort. κακῶν
12 ἔχειν A: cf. p. 429e 15 ᾔταν om. A 18 αὐτῆ A
25 ζῆ AC 28 ἐν Ἀρκαδίᾳ XIII 586a

οὔτε γὰρ νήφοντα δεῖ

οὔδαμοῦ, πάτερ, παροινεῖν, οὔθ' ὅταν πίνειν δέη
νοῦν ἔχειν. ὅστις δὲ μείζον ἢ κατ' ἀνθρώπου φρονεῖ,
[μικρῶ πεποιθὸς ἀθλίῳ νομίσματι]

δ εἰς ἄφοδον ἐλθὼν ὅμοιον πᾶσιν αὐτὸν ὄψεται . . .
c ἂν σκοπῇ τὰ τῶν ἰατρῶν τοῦ βίου τεκμήρια
τὰς φλέβας <θ'> ὅποι φέρονται, τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω
τεταμένας, δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται βίος.
ἐν δὲ Αἰόλῳ διαβάλλων ὅσα δεινὰ πράττουσιν οἱ πλεόν
πίνοντές φησι (p. 17)

Μακαρεὺς ἔρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς
πληγῆς τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς
κατεῖχέ θ' αὐτόν· εἶτα παραλαβὼν ποτε
οἶνον στρατηγόν, ὃς μόνος θνητῶν ἄγει
d ε τὴν τόλμαν εἰς το πρόσθε τῆς εὐβουλίας,
νύκτωρ ἀναστὰς ἔτυχεν ὧν ἠβούλετο.
καλῶς οὖν ἄρα καὶ Ἀριστοφάνης Ἀφροδίτης γάλα
τὸν οἶνον ἔφη εἰπῶν (I 543 K)

ἠδύς γε πίνειν οἶνος Ἀφροδίτης γάλα,
ὄν πολὺν σπῶντες ἐνιοὶ παρανόμων ἀφροδισίων ὄρεξιν
λαμβάνουσιν.

63. Ἠγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς καὶ ἔξοίλους τινὰς
κέκλικε λέγων οὕτως (FHG IV 417). ἘΚομηῶν καὶ Ῥο-
δοφῶν τῶν ἐν Ῥόδῳ πολιτευσαμένων ὄντες ἦσαν ἔξοι-
νοι. καὶ ὁ Κομηῶν εἰς κυβευτὴν σκώπτων τὸν Ῥοδο-
φῶντα ἔλεγεν (© 102).

e ὦ γέρον, ἦ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι κυβευταί.
Ῥοδοφῶν <τε ἐκείνω> τὴν περὶ τὰς γυναικας σπουδὴν

4 del. Lud. Dindorf 6 ἐὰν AC novum fragmentum in-
cipere vidit Koek 7 θ' add. Di 23 Κομβῶν (potius Κόμβων)
Mein 28 Ῥοδοφῶν τε ἐκείνω Schw: ῥοδοφῶντα ἔλεγεν A (cf. v. 26)

κροκίνῳ μύρῳ καὶ κινναμώμινῳ καὶ ναρδίνῳ καὶ
 ἀμαρακίνῳ καὶ ἰρίνῳ. καὶ συγκαλῶν αὐτοὺς εἰς
 εὐχαίαν ποτὲ μὲν χίλια τρίκλινα, ποτὲ δὲ χίλια c
 πεντακόσια συνεπλήρου μετὰ πολυτελεστάτης κατα-
 5 σκευῆς. καὶ ὁ χειρισμὸς τῆς διακονίας δι' αὐτοῦ
 ἐγένετο· κατὰ γὰρ τὰς εἰσόδους ἐπιστάμενος οὓς μὲν
 εἰσῆγεν, οὓς δ' ἀνέκλινεν, καὶ τοὺς διακόνους δὲ τοὺς
 τὰς παραθέσεις εἰσφέροντας αὐτὸς εἰσῆγε, καὶ περι-
 πορευόμενος οὐ μὲν προσεκάθιζεν, οὐ δὲ προσανέπιπτε.
 10 καὶ ποτὲ μὲν ἀποθήμενος μεταξὺ τὸν ψαμόν, ποτὲ δὲ
 τὸ ποτήριον ἀνεπήδα καὶ μετανίστατο καὶ περιήει τὸν
 πότον προπόσεις λαμβάνων ὀρθὸς ἄλλοτε παρ' ἄλλοις,
 ἅμα δὲ τοῖς ἀκροάμασι προσπαύζων. καὶ ὑπὸ τῶν d
 μίμων εἰσέφεροτο ὄλος συγκεκαλυμμένος καὶ ἐτίθετο
 15 εἰς τὴν γῆν ὡς εἷς ἂν τῶν μίμων· καὶ τῆς συμφω-
 νίας προκαλουμένης ὁ βασιλεὺς ἀναπηδήσας ὠρχεῖτο
 καὶ προσέπαιξε τοῖς μίμοις, ὥστε πάντας αἰσχύνεσθαι.
 τοιαῦτα ἀπεργάζεται τοὺς ταλαιπώρους ἢ πρὸς τῇ
 μέθῃ ἀπαιδευσία· φιλοπότης δ' ἦν καὶ ὁ ὁμώνυμος
 20 αὐτῷ Ἀντίοχος, ὁ ἐν Μηδίᾳ πρὸς Ἀρσάκην πολε- e
 μήσας, ὡς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμενὺς ἐν τῇ
 ἑκκαίδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 259). ἀναιρεθέντος
 γοῦν αὐτοῦ τὸν Ἀρσάκην θάπτοντα αὐτὸν λέγειν·
 'ἔσφηλέν σε, Ἀντίοχε, θάρσος καὶ μέθη· ἥλιπξες γὰρ
 25 ἐν μεγάλοις ποτηρίοις τὴν Ἀρσάκου βασιλείαν ἐκπιεῖν.'
 54. Ἀντίοχος δὲ ὁ μέγας ἐπικαλούμενος, ὃν Ῥωμαῖοι
 καθεῖλον, ὡς ἱστορεῖ Πολύβιος ἐν τῇ εἰκοστῇ (c. 8),
 παρελθὼν εἰς Χαλκίδα τῆς Εὐβοίας συνετέλει γάμους,

2 καὶ κλιρίνοι A (om. C): corr. p. 195d 8 εἰσῆγε A:
 διέταττεν Diod. 31, 16 16 προσκαλουμένης A: corr. C cf.
 p. 195 20 ὁ om. A add. C

πρῶτος εὔρε τὴν διὰ τῶν συνθέτων ὀνομάτων ποιή-
σιν, ἣν Ἀσωπόδωρος ὁ Φλιάσιος ὕστερον ἐχρήσατο
τοῖς καταλογάδην λάμβοις. οὗτος δὲ καὶ κωμωδία
ἐποίει καὶ ἄλλα πολλὰ ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ τῶν ποι-
μάτων, ἃ ἐξήρχε τοῖς μεθ' αὐτοῦ φαλλοφοροῦσι.

64. τούτων ἀκούσας ὁ Οὐλπιανὸς ὁ δὲ πάροινος
εἶπε, καλέ μου Ποντιανέ, παρὰ τίνι κεῖται; καὶ ὃς εἶπε
ἀπολεῖς μ' ἐρωτῶν — κατὰ τὸν καλὸν Ἀράθων

(fr. 13 N) —

καὶ σὺ χά' νέος τρόπος,

ἐν οὐ πρόποντι τοῖς λόγοισι χρώμενος.

ἐπεὶ δὲ πάντων ἡμᾶς εὐθύνας σοι διδόναι κέκριται
Ἀντιφάνης ἐν Ἀνδῶν εἰρήκῃ (II 70 K).

Κολχίς ἄνθρωπος πάροινος.

σὺ δὲ παροινῶν καὶ μεθύων οὐδέπω κόρον ἔχεις οὐ-
δέ ἐπὶ νοῦν λαμβάνεις ὅτι ὑπὸ μέθης ἀπέθανεν Εὐμένης
d ὁ Περγαμηνὸς ὁ Φιλεταίου τοῦ Περγάμου βασιλε-
υσαυτοῦ ἀδελφιδουῦς, ὡς ἱστορεῖ Κτησικλῆς ἐν τρίτῳ
Χρόνῳ (FHG IV 375). ἀλλ' οὐ Περγαμηνὸς ὁ ὑπὸ Ῥωμαῖα
καθαιρεθείς· κατ' οὐδὲν γὰρ τὸν πατέρα Φίλιππον
ἐμιμίσατο. οὔτε γὰρ περὶ γυναῖκας ἐσπουδάκει οὐ-
δέ φίλοις ἦν, ἀλλὰ καὶ οὐ μόνον αὐτὸς μέτριον ἐπι-
δειπνῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ συνόντες αὐτῷ φίλοι, ὡς ἱστορεῖ
Πολύβιος ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ (om. Hu). σὺ δέ,
Οὐλπιανέ, ἀρροθυμοπότης μὲν εἶ κατὰ τὸν Φλιάσιον Τι-
μωνα — οὕτως γὰρ ἐκεῖνος ἀνόμασε τοὺς τὸν πολὺν
e σπώντας οἶνον ἄκρατον ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Σίλλων
(fr. 46 W).

ἢ βαρὺν βουπλήγα τομώτερον ἢ Ἀνκόοργος,

22 ἀλλὰ del. Mein, mutila potius oratio 25 ἀριθμοπότης
A ἀριθμοπότης C: corr. Mus 29 ἦκε Mein

ὅς ῥα Διωνύσου ἀρρυθμοπότας ἐπέκοπτεν,
 ἐκ δὲ ῥυτὰ ῥίπτασκεν ἀπληστοίνους τ' ἀρτυαίνας —
 οὐ ποτικὸς δέ. ὠνόμασε δὲ ποτικὸν Ἀλκαῖος Γαν-
 μῆδει οὕτως (I 758 K) . . . ὅτι δὲ τὸ μεθύειν καὶ
 5 τὰς ὄψεις ἡμῶν πλανᾷ σαφῶς ἔδειξεν Ἀνάχαρσις δι' ἑ
 ὧν εἴρηκε, δηλώσας ὅτι ψευδεῖς δόξαι τοῖς μεθύουσι
 γίνονται. συμπίπτει γάρ τις ἰδὼν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα
 ἐν τῷ συμποσίῳ ἔφη· ὦ Ἀνάχαρσι, γυναῖκα γεγάμη-
 κας αἰσχράν· καὶ ὃς ἔφη· πάνυ γε κάμοι δοκεῖ· ἀλλὰ
 10 μοι ἔρχεον, ὦ παῖ, ποτήριον ἀκρατέστερον, ὅπως αὐτὴν
 καλὴν ποιήσω·

65. μετὰ ταῦτα ὁ Οὐλπιανὸς προσιῶν τινι τῶν
 ἐταίρων ἔφη· ἀλλὰ κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, ὃ φιλότης
 ὃς ἐν Ἀγροκόμοις φησὶν (II 13 K).
 15 ὄλην μύσας ἔκπινε. B. μέγα τὸ φορτίον. 446
 A. οὐχ ὅστις αὐτῆς ἐστὶν ἐμπείρως ἔχων,
 πῖθι οὖν, ὦ ἐταῖρε. καὶ

μὴ μεστὰς ἀεὶ

ἔλωμεν,
 20 — ὁ αὐτὸς φησιν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τραυματίᾳ
 (II 101 K) —

ἀλλὰ καὶ λογίσκος εἰς μέσον
 παταξάτω τις καὶ τι καὶ μελίσκιον,
 στροφὴ λόγων παρελθέτω τις. ἡδὺ τοι
 25 ἐστὶν μεταβολὴ παντὸς ἔργου πλήν ἐνός. . . .
 παραδίδου δ' ἐξῆς ἐμοὶ

1 διωνύσου A: corr. C ἀρρυθμοπότας A ἀρρυθμοπότας C:
 corr. Mus 2 ρυτὰ ροιπτασκεν A: corr. Mus ἀρτυαίνας Mein
 recte 22 λογισμὸς A: corr. Kock 23 παταξάτω intransitive
 ut παλιν sim 24 στροφὴ παρελθέτω τις· ἡ αὐτὴ λέγων A:
 corr. Pors

τὸν ἀρκεσίγνιον, ὡς ἔφασκ' Εὐριπίδης.

- b B. Εὐριπίδης γὰρ τοῦτ' ἔφασκεν; A. ἀλλὰ τίς;
B. Φιλόξενος δῆπουθεν. A. οὐθὲν διαφέρει,
ὦ τάν' ἐλέγχεις μ' ἔνεκα συλλαβῆς μιᾶς?

καὶ ὃς 'τὸ δὲ πῖθι τίς εἰρηκεν;' ἀπεσκοτώθης, φίλ- 5
τατε,' ἔφη ὁ Οὐλπιανός, 'σπάσας οἴνου τοσοῦτον.
παρὰ Κρατίνῳ ἔχεις ἐν Ὀδυσσεῦσι (I 57 K).

τῇ νῦν τόδε πῖθι λαβῶν ἤδη καὶ τοῦνομά μ' εὐ-
θὺς ἐρώτα.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι (II 77 K).

- c σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι. B. τοῦτο μὲν σοι πείσομαι.
καὶ γὰρ ἐπαγωγόν, ὦ θεοί, τὸ σχῆμά πως
τῆς κύλικός ἐστιν ἄξιόν τε τοῦ κλέους
τοῦ τῆς ἐορτῆς. οὐ μὲν ἦμεν ἄρτι γὰρ
5 ἐξ ὄξυβαφίων κεραμεῶν ἐπίνομεν.

τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοὶ
τῷ δημιουργῷ δοῖεν ὃς ἐποίησέ σε,
τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας οὐνεκα.

- d καὶ Δίφιλος ἐν Βαλανείῳ (II 546 K).

ἔρχεον μεστήν· τὸ θνητον περιβάλυπτε τῷ θεῷ. 20
πῖθι· ταῦτα γὰρ <παρ'> ἡμῶν Διὸς ἑταιρείου, πάτερ.

Ἀμειψίας Σφενδόνη (I 675 K).

λαγὸν ταραξᾶς πῖθι τὸν θαλάσσιον.

Μένανδρος Αἰλητρίσι (IV 90 M).

ἐλλέβορον ἤδη πάποτ' ἐπιεῖς, Σωσία;

ΣΩ. ἄπαξ. A. πάλιν νυν πῖθι· μαίνει γὰρ κακῶς. 25

1 οἶνον ἀρκεσίγνιον AC: corr. Cas 4 ἐλέγχεις A 16 πολλ'
ἀγάθ' A: corr. XI 494d 20 ἔρχεον A: corr. Grot 21 παρ'
add. Jacobs ἡμῖν Mein 22 σφενδόνη A: corr. Cas 25 ἐλλέ-
βορον Heringa: βαλ' ἐς κόρον A 25. 26 σοσιαπᾶσιν πα-
λινν A: Σωσία Heringa, reliqua corr. Cob 26 μένει A: corr.
Heringa

αὐτὸν προσενεγκεῖν. Ἡρακλῆς δ' ἐπὶ θύραις ἐστὼς b
καὶ ἀκούσας ταῦτα τὸν μὲν ἄνδρα αὐτῆς σφόδρα ἐπή-
νεσεν, ὃν ἐκέλευσεν αὐτὸν παρελθόντα εἰσω σκοπεῖν
τὸν πίθον. καὶ ὃς εἰσελθὼν λίθινον εὔρε τὸν πίθον
5 γεγυμένον. τοῦτο δὲ τὸ σημεῖον ἔτι καὶ νῦν ἐστὶν
ἐν . . . ταῖς ἐπιχωρίαις γυναιξὶν πάσαις ἐν αἰσχρῶ
κεῖσθαι τὸ πίνειν οἶνον διὰ τὴν προκειμένην αἰτίαν.
57. οἶαι δ' εἰσὶ παρὰ τοῖς Ἑλλησι μεθύουσαι αἱ γυ-
ναῖκες παραδίδωσιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν τῇ Ἀκουτι-
10 ζομένη οὕτω (II 19 K).

γείτων ἐστὶ τις
κάπηλος· οὗτος εὐθύς ὅταν ἔλθω ποτὲ c
διψῶσα, μόνος οἶδ' ὧς γ' ἔμοι κεράννυται.
οὐθ' ὑδαρὲς οὐτ' ἄκρατον οἶδ' ἐγὼ ποτε
15 πιῶσα.
καὶ ἐν Μύστιδι· γυναικες δὲ εἰσὶν αἱ διαλεγόμεναι
(II 78 K).

βούλει καὶ σύ, φιλιτάτη, πιεῖν;
B. καλῶς ἔχει μοι. A. τοιγαροῦν <ἔμοι> φέρε.
20 μέγχι γὰρ τριῶν <θεῖν> φασὶ τιμᾶν τοὺς θεοὺς.
Ἄλεξις δὲ Ὀρχηστρίδι (II 358).
γυναιξὶ δ' ἀρκεῖ πάντ', ἐὰν οἶνος παρῆ d
πίνειν διαρκῆς. B. ἀλλὰ μήν, νῆ τὸ θεῶ,
ἔσται γ' ὅσον ἂν βουλώμεθ', ἔσται καὶ μάλα
25 ἡδύς γ', ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἥδη σαφρός,
5 λέγων, γέρον γε δαιμονίως. A. ἀσπάξομαι

3 ὃν καὶ C, narratio mutila 6 hiatum not. Wilam 12
ἐλθὼν A: corr. Cas 14 sic distinxit K οἶδ' Mein: οἶδα δ'
A 19 ἔμοι add. Cob 20 θεῖν add. Di (vel δεῖ, φασι.)
23 τῶι θεῶι A: corr. C 26 in. πέπων Kock, γεγῶς Heimsoeth

ὡς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης (p. 118 R),
 εἰς τὰ νῶτα καταπίπτουσι οἱ τὸν κριθῖνον πεπω-
 κότες, ὃν πῖνον καλοῦσι, λέγων οὕτως· ἄλλην ἰδιὸν
 b τι συμβαίνει περὶ τὰς τῶν κριθῶν, τὸ καλούμενον
 πῖνον. ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν λοιπῶν τε καὶ μεθυστικῶν 5
 οἱ μεθυσθέντες ἐπὶ πάντα τὰ μέρη πίπτουσι· καὶ γὰρ
 ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ καὶ πρηεῖς καὶ ὑπτιοί.
 μόνου δὲ οἱ τῷ πίνῳ μεθυσθέντες εἰς τοῦπίσω καὶ
 ὑπτιοὶ κλίνονται. τὸν δὲ κριθῖνον οἶνον καὶ βρῦτόν
 τινες καλοῦσιν, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ (fr. 549 N)· 10
 βρῦτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δυνεῖν.

καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 32 B)·

ὥσπερ <παρ'> ἀλύῳ βρῦτον ἢ Θρηῖξ ἀνήρ
 ἢ Φρυξ ἔβριζε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

c μνημονεύει τοῦ πώματος Αἰσχύλος ἐν Ἀνκούργῳ 15
 (fr. 120 N)·

κὰκ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον ἰσχυαίνων χρόνῳ
 κάσσεμνοκόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγγῃ.

Ἑλλάνικος δ' ἐν Κτίσεσι καὶ ἐκ ῥιζῶν, φησι κατα-
 σκευάζεται τὸ βρῦτον γράφων ὧδε (FHG I 59)· πίνουσι 20
 δὲ βρῦτον ἐκ τινῶν ῥιζῶν, καθάπερ οἱ Θραῖκες ἐκ
 τῶν κριθῶν. Ἐκαταῖος δ' ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως
 εἰπὼν περὶ Αἰγυπτίων ὡς ἀροφάγοι εἰσὶν ἐπιφέρει
 d (FHG I 20)· τὰς κριθὰς ἐς τὸ πῶμα καταλέουσιν. ἐν 25
 δὲ τῇ τῆς Εὐρώπης περιόδῳ Παϊονίας φησι (om. FHG)

4 περὶ τὸν ἀπὸ κριθῶν Wilam, fort. περὶ τὸν κριθῖνον
 5 τε καὶ om. C, sed etiam alia turbata, velut ὑπὸ μὲν γὰρ
 οἶνον τε καὶ τῶν λοιπῶν μεθυστικῶν 8 fort. [εἰς τοῦπίσω]
 ἀεί 11 corruptus 13 παρ' add. Di θραῖξ A: corr. Toup
 14 βρυάζει Bgk 17 vix integer 18 καὶ σεμνοκομπει A:
 corr. Lobeck et Di 21 τινῶν ex lemmate: τῶν A; Hellenicum
 scripsisse ἐκ τῶν βριζῶν vidit Wilam, corruptum legit Athe-
 naeus 24 τὰς δὲ C

πίνειν βροῦτον ἀπὸ τῶν κριθῶν καὶ παραβίην ἀπὸ
κέρχρου καὶ κόνυζαν. ἄλείφονται δέ, φησὶν, ἐλαίῳ
ἀπὸ γάλακτος· καὶ ταῦτα μὲν ταύτη.

68. τῷ δ' ἡμετέρῳ χορῷ οἶνος φίλος θυροσοφός
5 μετὰ πρεσβέων Διόνυσος, φησὶν Ἴων ὁ Χίος ἐν τοῖς
ἐλεγείοις (fr. 1 B)·

αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων·
αἶ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ θαλῖαι τε ἀνάκτων,
ἔξ οὔ βοτρυόεσσ' οἴνας ὑποχθόνιον
10 5 πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῷ ἐπτύξατο πήχει e
αἰθέρος· ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πικροὶ
παῖδες, φωνήεντες ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλω,
πρὶν δὲ σιωπῶσιν. παυσάμενοι δὲ βοῆς
νέκταρ ἀμέλγονται, μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισι
15 10 ξυνόν, τοῦ χαίρειν φάρμακον ἀντοφυές.
τοῦ θαλῖαι φίλα τέκνα φιλοφροσύνην τε χοροὶ τε·
τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν. f
τοῦ σὺ πάτερ, Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρῦτανι,
20 15 χαίρει. δίδου δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
πίνειν καὶ παίξειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

Ἄμφις δ' ἐν Φιλαδέλφοις ἐπαινῶν τὸν τῶν φιλοπο-
τῶν φησι βίον (II 246 K)·

κατὰ πόλλ' ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον 448
25 τὸν τῶν φιλοποτῶν ἤπερ ὑμῶν τῶν μίνων
ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων.

1 fort. κρηβίην 2 κονόξης Mus 4 χορῷ Di: χορῶν A
θυροσοφός Cas, sed dativus ab praepositione μετὰ (sic enim
A) suspensus potest χορῷ esse 7 λογίων C varie temptatum
9 ὑποχθόνιων AC: corr. Mus 10 ἐπτύξατο A ἐπήξατο C: corr.
Cas post v. 16 omitta quaedam putat Mein 26 ἐπὶ τῷ Mein

ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ συντετάχθαι διὰ τέλους
 5 φρόνησις οὕσα διὰ το λεπτῶς καὶ πυκνῶς
 πάντ' ἐξετάζειν δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα
 ὁρμῶν προχειρῶς, ἢ δὲ διὰ τὸ μὴ σαφῶς
 τί ποτ' ἀπ' ἐκάστου πράγματος συμβήσεται
 διαλελογίσθαι δοῦναι τι καὶ νεανικὸν

b 10 καὶ θερμόν.'

69. μέλλοντος δέ τι τούτοις προστιθέναι τοῦ Οὐλ-
 πιανῶ ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη· ὦρα ἡμῖν, ἄνδρες φίλοι,
 ζητεῖν τι καὶ περὶ γρίφων, ἵνα τι καὶ βραχὺ διαστῶ- 10
 μεν ἀπὸ τῶν ποτηρίων, οὐ κατὰ τὴν Καλλίου τοῦ
 Ἀθηναίου ἐπιγραφομένην γραμματικὴν τραγωδίαν.
 ἀλλ' ἡμεῖς ζητήσωμεν πρότερον μὲν τίς ὁ ὄρος τοῦ
 γρίφου, τίνα δὲ Κλεοβουλίνη ἢ Λινδία προὔβαλλεν 15
 ἐν τοῖς αἰνίγμασιν — ἰκανῶς γὰρ εἴρηκε περὶ αὐτῶν
 c ὁ ἑταῖρος ἡμῶν Διότιμος ὁ Ὀλυμπηνός, ἀλλὰ πῶς
 οἱ κωμωδιοποιοὶ αὐτῶν μέμνηται, καὶ τίνα κόλασιν
 ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες; καὶ ὁ Λαρήνσιος ἔφη·
 ὁ μὲν Σολεὺς Κλέαρχος οὕτως ὀρίζειται (FHG II 321).
 ὁ γρίφος πρόβλημά ἐστι παισικόν, προστακτικὸν τοῦ 20
 διὰ ζητήσεως εὑρεῖν τῇ διανοίᾳ τὸ προβληθὲν τιμῆς
 ἢ ἐπιζημίον χάριν εἰρημένον. ἐν δὲ τῷ περὶ γρίφων
 ὁ αὐτὸς Κλέαρχος φησιν ἐπὶ εἶδη εἶναι γρίφων.
 ἐν γράμματι μὲν, οἷον ἐροῦμεν ἀπὸ τοῦ ἄλφα, ὡς
 ὄνομά τι ἰχθύος ἢ φυτοῦ, ὁμοίως δὲ καὶ ἔχειν τι 25
 κελεύη τῶν γραμμάτων ἢ μὴ ἔχειν, καθάπερ οἱ ἄσιγμοι
 d καλούμενοι τῶν γρίφων· ὅθεν καὶ Πίνδαρος πρὸς

1 συντετάχθαι Wyttenbach 6 διαλελόγησται A: corr. Mus
 10 διαστήσωμεν A: corr. Mein 15 anantapodoton magis epitomatoris culpa quam Athenaei arti tribuendum 20 ἐστι παισικόν Mus: ἐπιπαισικόν A ἐστὶ ἐπιπαισικόν C

τὸ $\bar{\sigma}$ ἐποίησεν ῥῶδην (cf. fr. 79 B), οἶονεὶ γρίφου τινὸς ἐν μελοποιίᾳ προβληθέντος. ἐν συλλαβῇ δὲ λέγονται γρίφοι, οἷον ἐροῦμεν ἔμμετρον ὀτιδῆποτε οὐ ἡγείται βα, οἷον βασιλεύς, ἢ ἂν ἔχει τελευτήν τὸ $\bar{\nu}\alpha\bar{\xi}$, ὡς
 5 Καλλιάνᾳξ, ἢ ἂν τὸν λέοντα καθηγείσθαι, οἷον Λεωνίδης, ἢ ἔμπαλιν τελικὸν εἶναι, οἷον Θρασυλέων. ἐν ὀνόματι δέ, οἷον ἐροῦμεν ὀνόματα ἀπλᾶ ἢ σύνθετα δισύλλαβα, οὐ μορφῇ τις ἐμφαίνεται τραγικῇ ἢ πάλιν ταπεινῇ, ἢ ἄθεα ἑνόματα, οἷον Κλεώνυμος, ἢ Θεοφόρα, οἷον
 10 Διονύσιος, καὶ τοῦτο ἦτοι ἐξ ἐνὸς θεοῦ ἢ πλεόνων, οἷον Ἐρμαφρόδιτος· ἢ ἀπὸ Διὸς ἄρχεσθαι, Διοκλῆς, ἢ Ἐρμουῦ, Ἐρμόδαφος· ἢ λῆγειν εἰ τύχοι εἰς $\bar{\nu}\kappa\omicron\varsigma$. οἱ δὲ μὴ εἰπόντες ὡς προσειάττετο ἔπινον τὸ ποτήριον· καὶ ὁ μὲν Κλέαρχος οὕτως ὠρίσατο· τί δέ
 15 ἔστι τοῦτο τὸ ποτήριον, καλέ μου Οὐλιανέ, ζῆτει.
 70. περὶ δὲ τῶν γρίφων Ἀντιφάνης μὲν ἐν Κνouiδιδεῖ ἢ Γάστρωνι φησιν (Π 60 K)·

ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς κελεύοντας λέγειν
 γρίφους παρὰ πότον ῥῶμην ληρεῖν σαφῶς, f
 20 λέγοντας οὐδέν· ὁπότε προστάξειε τις
 εἰπεῖν ἐφεξῆς ὃ τι φέρων τις μὴ φέρει,
 5 ἐγέλων νομίζων λῆρον οὐκ ἂν γενόμενον
 οὐδέποτε γ', οἶμαι, πρᾶγμα παντελῶς λέγειν,
 ἐνέδρας δ' ἔνεκα. νυκτὶ δὲ τοῦτ' ἐγνωχ' ὅτι 449
 15 ἀληθὲς ἦν· φέρομεν γὰρ ἄνθρωποι δέκα
 ἔρανον τιν', οὐ φέρει δὲ τούτων τὴν φορὰν

5 καλλιαν ἀναξων A: corr. C 7 οἷον add. C fort. citra necessitatem 12 de septem generibus tria memorata sunt 13 ὡς Wilam: οἷς A 16 κνouiδι A 19 πατον A ῥῶμην A: corr. Mus 20 προστάζεται τις A: corr. Cob (προστάξει τέ τις Kock) 21 εἰπῶν A: corr. Mus 25. 26 ἔρανον τιν' ἄνθρωποι δέκα AC: corr. Scaliger

τὸν ἀρκεσίγνιον, ὡς ἔφασκ' Εὐριπίδης.

b B. Εὐριπίδης γὰρ τοῦτ' ἔφασκεν; A. ἀλλὰ τίς;

B. Φιλόξενος δῆπουθεν. A. οὐθὲν διαφέρει,
ὦ τάν· ἐλέγχεις μ' ἔνεκα συλλαβῆς μιᾶς.

καὶ ὅς τὸ δὲ πῖθι τίς εἶρηκεν; ἀπεσκοτώθης, φίλ-
τατε, ἔφη ὁ Οὐλπιανός, σπάσας οἴνου τοσοῦτον.
παρὰ Κρατίνῳ ἔχεις ἐν Ὀδυσσεῦσι (I 57 K).

τῆ νῦν τόδε πῖθι λαβὼν ἤδη καὶ τοῦνομά μ' εὐ-
θὺς ἐρώτα.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι (II 77 K)

c σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι. B. τοῦτο μὲν σοι πείσομαι·

καὶ γὰρ ἐπαγωγόν, ὦ θεοί, τὸ σχῆμά πως
τῆς κύλικός ἐστιν ἄξιόν τε τοῦ κλέους
τοῦ τῆς ἑορτῆς. οὐ μὲν ἤμεν ἄρτι γὰρ

5 ἐξ ὄξυβαφίων κεραμεῶν ἐπίνομεν·

τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ ἀγάθ' οἱ θεοὶ
τῷ δημιουργῷ δοῖεν ὅς ἐποίησέ σε,
τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας οὔνεκα.

d καὶ Δίφιλος ἐν Βαλανείῳ (II 546 K)

ἔγχεον μεστήν· τὸ θνητον περικάλυπτε τῷ θεῷ.
πῖθι ταῦτα γὰρ <παρ'> ἡμῶν Διὸς ἑταιρείου, πάτερ.

Ἀμειψίας Σφενδόνη (I 675 K)

λαγὸν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον.

Μένανδρος Ἀλήτρισι (IV 90 M)

ἐλλέβορον ἤδη πόποι' ἐπιες, Σωσία;

ΣΩ. ἄπαξ. A. πάλιν νυν πῖθι· μαίνει γὰρ κακῶς.

1 οἶνον ἀρκεσίγνιον AC: corr. Cas 4 ἐλέγχεις A 16 πολλ'
ἀγαθὰ A: corr. XI 494 d 20 ἔκχεον A: corr. Grot 21 παρ'
add. Jacobs ἡμῖν Mein 22 φενδῶνι A: corr. Cas 25 ἐλλέ-
βορον Heringa: βαλ' ἐς κόρον A 25. 26 σωσιλαπᾶσιν πα-
λινν A: Σωσία Heringa, reliqua corr. Cob 26 μένει A: corr.
Heringa

προς τους οὕτως λάπτοντας τὸν οἶνον ὁ αὐτὸς Ἄλεξις
ἐν Ὀπίῳ (ἐταίρας δ' ὄνομα τὸ δρᾶμα ἔχει) φησὶν
(II 358 K):

οἶνον πολὺν

- 5 οὐ κεκραμένον <σὺ> πίνεις μεστὸς ὢν κοῦκ ἐξεμίεις.
κἂν Δακτυλίῳ (p. 312)
εἴτ' οὐχ ἀπάντων ἐστὶ τὸ μεθύειν κακὸν
μέγιστον ἀνθρώποισι καὶ βλαβερώτατον; f
κἂν Ἐπιτρόπῳ δ' ἔφη (p. 323):
- 10 πολὺς γὰρ οἶνος πόλλ' ἀμαρτάνειν ποιεῖ.
Κρῶβυλός τ' ἐν Ἀπολιπούσῃ (IV 566 M):
τὸ γὰρ ἐνδελεχῶς μεθύειν τίς ἠδονὴν ἔχει;
ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν,
ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχεν ἢ φύσις.
- 15 οὐ χρὴ οὖν μεθύειν. καὶ γὰρ <ὅταν> δημοκρατου-
μένη πόλις, φησὶν ὁ Πλάτων ἐν ἡ' Πολιτείας (p. 562c)
ἐλευθερίας διψήσασα κακῶν οἰνοχόων προσστατούντων⁴⁴⁴
τύχῃ καὶ πορρωτέρω τοῦ δέοντος ἀκράτου αὐτῆς με-
θυσθῆ, τοὺς ἄρχοντας δὴ, ἂν μὴ πάνυ προῖοι ὧσι καὶ
20 πολλὴν παρέχῃσι τὴν ἐλευθερίαν, κολάζει αἰτιωμένη
ὡς μιαινοὺς τε καὶ ὀλιγαρχικούς, τοὺς δὲ κατηκόους
τῶν ἀρχόντων προσηλακίζει. ἐν δὲ τῷ τῶν Νόμων
ἔκτῳ φησὶ (p. 773c): τὴν πόλιν εἶναι δεῖ δίκην κεκρα-
25 μένην κρατῆρος, οὗ μαινόμενος μὲν ὁ οἶνος ἐγκυ-
καλὴν κοινωνίαν λαβὼν ἀγαθὸν πῶμα καὶ μέτριον b
ἀπεργάζεται. 62. τὸ γὰρ παροινεῖν ἐκ τοῦ μεθύειν
γίνεται: διὸ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκαδίᾳ φησὶν (II 26 K)

1 βλέπτοντας A: corr. C 5 σὺ add. Mein 7 fort. κακῶν
12 ἔχειν A: cf. p. 429e 15 ὅταν om. A 18 αὐτῆ A
25 ζῆ AC 28 ἐν Ἀρκαδί XIII 586a

ὡς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης (p. 118 R),
 εἰς τὰ νῶτα καταπίπτουσιν οἱ τὸν κριθῖνον πεπω-
 κότες, ὃν πῖνον καλοῦσι, λέγων οὕτως· 'πλὴν ἰδιόν
 b τι συμβαίνει περὶ τὰς τῶν κριθῶν, τὸ καλούμενον
 πῖνον. ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν λοιπῶν τε καὶ μεθυστικῶν
 οἱ μεθυσθέντες ἐπὶ πάντα τὰ μέρη πίπτουσι· καὶ γὰρ
 ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ καὶ πρηνεῖς καὶ ὕπτιοι.
 μόνου δὲ οἱ τῷ πίνῳ μεθυσθέντες εἰς τοῦπίσω καὶ
 ὕπτιοι κλίνονται.' τὸν δὲ κριθῖνον οἶνον καὶ βρῦτον
 τινες καλοῦσιν, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Τριπολέμῳ (fr. 549 N)
 βρῦτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δνεῖν.

καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 32 B)

ὥσπερ <παρ'> ἀλῶ βρῦτον ἢ Θρηξὶ ἀνήρ
 ἢ Φρυξὶ ἔβριζε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

c μνημονεύει τοῦ πώματος Αἰσχύλος ἐν Ἀνκούργῳ
 (fr. 120 N)

κὰκ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον ἰσχυραίων χρόνῳ
 κάσεμνοκόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγγι.

Ἑλλάνικος δ' ἐν Κτίσεσι καὶ ἐκ ῥιζῶν, φησι κατα-
 σκευάζεται τὸ βρῦτον γράφων ὧδε (FHG I 59)· 'πίνουσι
 δὲ βρῦτον ἐκ τινῶν ῥιζῶν, καθάπερ οἱ Θραῖκες ἐκ
 τῶν κριθῶν.' Ἐκαταῖος δ' ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως
 εἰπὼν περὶ Αἰγυπτίων ὡς ἀρτοφάγοι εἰσὶν ἐπιφέρει
 d (FHG I 20)· 'τὰς κριθὰς ἐς τὸ πῶμα καταλέουσιν.' ἐν
 δὲ τῇ τῆς Εὐρώπης περιόδῳ Παϊονίας φησι (om. FHG)

4 περὶ τὸν ἀπὸ κριθῶν Wilam, fort. περὶ τὸν κριθῖνον
 5 τε καὶ om. C, sed etiam alia turbata, velut ὑπὸ μὲν γὰρ
 οἶνον τε καὶ τῶν λοιπῶν μεθυστικῶν 8 fort. [εἰς τοῦπίσω]
 ἀεὶ 11 corruptus 13 παρ' add. Di θραῖξ A: corr. Toup
 14 βρυάξει Bgk 17 vix integer 18 καὶ σεμνοκόμπει A:
 corr. Lobeck et Di 21 τινῶν ex lemmate: τῶν A; Hellenicum
 scripsisse ἐκ τῶν βριζῶν vidit Wilam, corruptum legit Athe-
 neus 24 τὰς δὲ C

πίνειν βρῦτον ἀπὸ τῶν κριθῶν καὶ παραβίην ἀπὸ
κέρχρον καὶ κόνυζαν. ἀλείφονται δέ, φησί, ἐλάω
ἀπὸ γάλακτος· καὶ ταῦτα μὲν ταύτη.

68. τῷ δ' ἡμετέρῳ χορῷ οἶνος φίλος θυρσοφόρος
5 μετὰ πρεσβεύων Διόνυσος, φησί, Ἴων ὁ Χίος ἐν τοῖς
ἐλεγείοις (fr. 1 B)·

αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων·
αἷ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ θαλάι τε ἀνάκτων,
ἐξ οὗ βοτρύεσσ' οἴνας ὑποχθόνιου
10 5 πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῷ ἐπτύξατο πήχει
αἰθέρος· ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πνικιοὶ
παῖδες, φωνήεντες ὅταν πέση ἄλλος ἐπ' ἄλλω,
πρὶν δὲ σιωπῶσιν. πανσάμενοι δὲ βοῆς
νέκταρ ἀμέλγονται, μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισι
15 10 ξυνόν, τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυές.
τοῦ θαλάι φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροὶ τε·
τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν. f
τοῦ σὺ πάτερ, Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρύτασι,
20 15 χαίρει. δίδου δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπήρανε ἔργων,
πίνειν καὶ παίξειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

Ἄμφις δ' ἐν Φιλαδέλφοις ἐπαινῶν τὸν τῶν φιλοπο-
τῶν φησι βίον (Π 246 K)·

κατὰ πόλλ' ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον 4
25 τὸν τῶν φιλοποτῶν ἤπερ ὑμῶν τῶν μίνον
ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων.

1 fort. κρηβίην 2 κονύξης Mus 4 χορῷ Di; χρόναι A
θυρσοφόροις Cas, sed dativus ab praepositione μετὰ (sic enim
A) suspensus potest χορῷ esse 7 λόγων C varie temptatum
9 ὑποχθόνιων A C: corr. Mus 10 ἐπτύξατο A ἐπήξατο C: corr.
Cas post v. 16 omissa quaedam putat Mein 26 ἐπὶ τῷ Mein

ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ συντετάχθαι διὰ τέλους
 5 φρόνησις οὕσα διὰ το λεπτῶς καὶ πυκνῶς
 πάντ' ἐξετάζειν δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα
 ὀρμαῖν προχείρως, ἢ δὲ διὰ τὸ μὴ σαφῶς
 τί ποτ' ἀφ' ἐκάστου πράγματος συμβήσεται
 διαλελογίσθαι δοῦναι τι καὶ νεανικὸν

b 10 καὶ θερόν.

69. μέλλοντος δέ τι τούτοις προστιθέναι τοῦ Οὐλ-
 πιανοῦ ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη· ὄρα ἡμῖν, ἄνδρες φίλοι,
 ζητεῖν τι καὶ περὶ γρίφων, ἵνα τι κἂν βραχὺ διαστῶ-
 10 μεν ἀπὸ τῶν ποτηρίων, οὐ κατὰ τὴν Καλλίου τοῦ
 Ἀθηναίου ἐπιγραφομένην γραμματικὴν τραγωδίαν.
 ἀλλ' ἡμεῖς ζητήσωμεν πρότερον μὲν τίς ὁ ὄρος τοῦ
 γρίφου, τίνα δὲ Κλεοβουλίνη ἢ Λινδία προῦβαλλεν
 ἐν τοῖς αἰνίγμασιν — ἱκανῶς γὰρ εἴρηκε περὶ αὐτῶν 15
 c ὁ ἑταῖρος ἡμῶν Διότιμος ὁ Ὀλυμπηνός, ἀλλὰ πῶς
 οἱ κωμωδιοποιοὶ αὐτῶν μέμνηται, καὶ τίνα κόλασιν
 ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες; καὶ ὁ Λαρήνσιος ἔφη·
 ὁ μὲν Σολεὺς Κλέαρχος οὕτως ὀρίζειται (FHG II 321).
 ὁ γρίφος πρόβλημά ἐστι παισικόν, προστακτικὸν τοῦ 20
 διὰ ζητήσεως εὐρεῖν τῇ διανοίᾳ τὸ προβληθὲν τιμῆς
 ἢ ἐπιζημιῶν χάριν εἰρημένον. ἐν δὲ τῷ περὶ γρίφων
 ὁ αὐτὸς Κλέαρχος φησιν ἑπτὰ εἶδη εἶναι γρίφων.
 ἐν γράμματι μὲν, οἷον ἐροῦμεν ἀπὸ τοῦ ἄλφα, ὡς
 ὄνομά τι ἰχθύος ἢ φυτοῦ, ὁμοίως δὲ κἂν ἔχειν τι 25
 κελεύη τῶν γραμμάτων ἢ μὴ ἔχειν, καθάπερ οἱ ἄσιγμοι
 d καλούμενοι τῶν γρίφων· ὅθεν καὶ Πίνδαρος πρὸς

1 συντετάσθαι Wyttenbach 6 διαλελόγισται A: corr. Mus
 10 διαστήσωμεν A: corr. Mein 15 anantapodoton magis epito-
 matoris culpaе quam Athenaei arti tribuendum 20 ἐστὶ παι-
 σικόν Mus: ἐπιπαισικόν A ἐστὶ ἐπιπαισικόν C

ὅς ῥα Διωνύσου ἀρροθυμοπότας ἐπέκοπτεν,
 ἐκ δὲ ῥητὰ ῥίπτασκεν ἀπληστοίνους τ' ἀρναίνας —
 οὐ ποτικὸς δέ. ὠνόμασε δὲ ποτικὸν Ἀλκαῖος Γαν-
 μῆδει οὕτως (I 758 K) . . . ὅτι δὲ τὸ μεθύειν καὶ
 5 τὰς ὄψεις ἡμῶν πλαυᾶ σαφῶς ἔδειξεν Ἀνάχαρσις δι' ἑ
 ὧν εἶρηκε, δηλώσας ὅτι ψευδεῖς δόξαί τοῖς μεθύουσι
 γίνονται. συμπότης γάρ τις ἰδὼν αὐτοῦ τὴν γυναικα
 ἐν τῷ συμποσίῳ ἔφη· ὧ Ἀνάχαρσι, γυναικα γεγάμη-
 κας αἰσχρὰν· καὶ ὅς ἔφη· πᾶν γε κάμολ δοκεῖ· ἀλλὰ
 10 μοι ἔρχεον, ὧ παῖ, ποτήριον ἀκρατέστερον, ὅπως αὐτὴν
 καλὴν ποιήσω?

65. μετὰ ταῦτα ὁ Οὐλπιανὸς προσιῶν τινι τῶν
 ἐταίρων ἔφη· ἀλλὰ κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, ὧ φιλότης
 ὅς ἐν Ἀγροίκους φησὶν (II 13 K).
 15 ὄλην μύσας ἔκπινε. B. μέγα τὸ φορτίον. 446
 A. οὐχ ὅστις αὐτῆς ἐστὶν ἐμπείρους ἔχων,
 πῖθι οὖν, ὧ ἑταῖρε. καὶ

μὴ μεστὰς ἀεὶ

ἔλκωμεν,
 20 — ὁ αὐτὸς φησὶν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τραυματίᾳ
 (II 101 K) —

ἀλλὰ καὶ λογίσκος εἰς μέσον
 παταξάτω τις καὶ τι καὶ μελίσκιον,
 στροφὴ λόγων παρελθέτω τις. ἡδύ τοι
 25 ἐστὶν μεταβολὴ παντὸς ἔργου πλὴν ἐνός. . .
 παραδίδου δ' ἐξῆς ἐμοὶ

1 διωνύσου A: corr. C ἀρροθυμοπότας A ἀρροθυμοπότας C:
 corr. Mus 2 ῥητὰ ῥίπτασκεν A: corr. Mus ἀρναίνας Mein
 recte 22 λογισμὸς A: corr. Kock 23 παταξάτω intransitive
 ut παῖειν sim 24 στροφὴ παρελθέτω τις· ἡ αὐτὴ λέγων A:
 corr. Pors

- 10 οὐδείς. σαφῶς οὖν ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
 τοῦτ' ἔστιν, ἦν θ' ὁ γριφὸς ἐνταῦθα ἔλεπον.
 καὶ τοῦτο μὲν δὴ κάστι συγγνώμην ἔχον·
 ἀλλ' οἶα λογοποιούσιν ἐν τῷ πράγματι
 οἱ τὰργύριον μὴ κατατιθέντες, ὡς σφόδρα
- b 15 ὁ Φίλιππος ἦν ἄρ' εὐτυχής τις, νῆ Δία.
 ἐν δὲ Ἀφροδισίῳ (II 31 K)
 πότερ' ὅταν μέλλω λέγειν σοι τὴν χύτραν, <χύτραν>
 λέγω
 ἢ τροχοῦ ῥύμαισι τευκτὸν κοιλοσώματος κύτος,
 πλαστὸν ἐκ γαίης, ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπηθὲν στέρῃ,
 νεογενοῦς ποιίμνης δ' ἐν αὐτῇ πνικτὰ γαλατοθρέμ-
 μονα,
- 5 τακεροχρῶτ' εἶδη κύουσαν; B. Ἡράκλεις, ἀποκτενεῖς
 ἄρα μ', εἰ μὴ γνωρίμως μοι πάνυ φράσεις κρεῶν 15
 χύτραν.
- A. εὖ λέγεις. ξουθῆς μελίσσης νάμασιν δὲ συμμιγῆ
 c μηκάδων αἰγῶν ἀπόρρουν θρόμβον, ἐγκαθειμένον
 εἰς πλατὺ στέγαστρον ἀγνῆς παρθένου Δηοῦς κόρης,
 10 λεπτοσυνθέτοις τρυφῶντα μυρίοις καλύμμασιν, 20
 ἢ σαφῶς πλακοῦντα φράζω σοι; B. πλακοῦντα
 βούλομαι.
- A. Βρομιάδος δ' ἰδρωῶτα πηγῆς; B. οἶνον εἰπέ
 συντεμών.
- A. λιβάδα νυμφαίαν δροσώδη; B. παραλιπὼν ὕδωρ 25
 φάθι.

1 οὐδὲ εἰς AC 5. 6 σφοδροφιλιππος ἄρ' ἦν A: corr. K 7
 ἀφροδισίω A: corr. Cas 8 πότερον A: corr. Koppiers χύτραν add.
 Cas 10 ρυμασί AC: corr. Koppiers 11 γαίης Mein, fort. ἐκ γῆς,
 tum εἶτ' ἐν ἄλλῃ Wilam 12 γαλακτοθρέμονα AC: corr. Di 14
 ἰδηκτύουσαν A: corr. Pors 17 συμμιγῆς AC: corr. Cas 18 ἐγκα-
 θήμενον AC: corr. Herw 20 λεπτοσυνθέτους τρυφῶντας A: corr.
 Cas 25 νυμφαίαν A: corr. Mein παραλιπὼν A: corr. Grot

66. πίομαι δὲ ἄνευ τοῦ ὕ λεκτέον, ἐκτείνοντας δὲ τὸ ἰ. οὔτω γὰρ ἔχει καὶ τὸ Ὀμηρικόν (N⁴⁹³).

πίομεν' ἐκ βοτάνης.

καὶ Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν (v. 1289).

5 οὔποτ' ἐκ ταῦτοϊ <μεθ' ἡμῶν πίεται> ποτηρίου. e
καὶ ἐν ἄλλοις (fr. 597 K).

πικρότατον οἶνον τήμερον πῖει τάχα.

[ὡς ἀπὸ τοῦ πιοῦμαι] ἐνίοτε δὲ καὶ συστέλλουσι τὸ ἰ, ὡς Πλάτων ἐν Ταῖς ἀφ' ἱερῶν (I 603 K).

10 οὐδ' ὅστις αὐτῆς ἐκπίεται τὰ χρήματα.

καὶ ἐν Σύρφακι (p. 642): 'καὶ πίεσθ' ὕδωρ πολύ.' πῖε δὲ δυσλλάβως Μένανδρος ἐν Ἐργχειριδίῳ (IV 113 M).

<πίε.> B. πῖεν ἀναγκάσω

τὴν ἱερόσυλον προῶτα.

15 καὶ 'τῆ πῖε' (ι 347): [καὶ πῖνε] καὶ σὺ οὖν, ᾧ ἑταῖρε, f
κατὰ τὸν Ἀλεξιν, ὃς ἐν Διδύμοις φησί (II 315 K).

τούτῳ πρόπιθ', ἵνα καὶ τὸς ἄλλῳ

καὶ γένηται ἢ παρ' Ἀνακρέοντι καλουμένη ἐπίστιος.
φησὶ γὰρ ὁ μελοποιός (fr. 90 B).

20 μῆδ' ὥστε κῦμα πόντιον

447

λάλαξε, τῆ πολυκρότῃ

σὺν Γαστροδώρῃ καταχύδην

πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

τοῦτο δ' ἡμεῖς ἀνίσωμά φαμεν. 67. σὺ δὲ πῖων μὴ
25 φοβηθῆς ὡς εἰς τοῦπίσω μέλλων καταπεσεῖσθαι· τοῦτο
γὰρ παθεῖν οὐ δύνανται οἱ τὸν κατὰ Σιμωνίδην
πίνοντες οἶνον ἀμύντορα δυσφροσυνᾶν (fr. 86). ἀλλ',

4. 5 ἰππεῦσι κοῦποτ' A 5 inclusa om. A 7 πῖεῖ A
8 glossam del. Di 11. 12 πῖε δ' ἀεὶ συνεσταλμένως Dobr.
Mein 13 πῖε add. Clericus 15 καὶ πῖνε del. Mein 24 ἀνί-
σωμα A: corr. Di, cf. Hes. s. v. ἀνίσωσαι 25 ὡς εἰς Dobr: σώ-
σεις δὲ A μέλλων Dobr: μελαων καταπεσεισθε A: corr. Mus

- A.* οὗτος γὰρ αὐτός ἐστιν ἄγλωττος λάλος,
 ἐν ὄνομα πολλοῖς, τρωτὸς ἄτρωτος, δασύς
 λείος. τί βούλει; πνευμάτων πολλῶν φύλαξ...—
- 450 10 ἀτελεβόφθαλμος, μὴ πρόστομος, ἀμφικέφαλος,
 αἰχμητής, παίδων ἀγόνων γόνον ἐξαφανίζων.
ἰχνεύμων Αἰγύπτιος
 τῶν γὰρ κροκοδείλων οὗτος φᾶ λαμβάνων
 πρὶν θηριοῦσθαι τὸν γόνον καταγνύει,
 ἔπειτ' ἀφανίζει. διότι δ' <ἔστ'> ἀμφίστομος,
 15 κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χείλεσιν δάκνων. — 11
 οἶδ' ἐγὼ ὃς νέος ὢν ἐστὶν βαρύς, ἂν δὲ γέρον ἦ,
 ἄπτερος ὢν κούφως πέταται καὶ γῆν ἀφανίζει.
- b *πάππος ἀπ' ἀκάνθης*. οὗτος γὰρ
 νέος μὲν ὢν ἔστηκεν ἐν τῷ σπέρματι,
 ὅταν δ' ἀποβάλλῃ τοῦτο, πέτεται κούφως ὢν, 15
 20 δῆπουθεν ὑπο τῶν παιδίων φουσώμενος. —
 ἔστιν ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεκηνός,
 εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς τετροημένον ὄξυ διαπρό,
 ἀνθρώπους τίκτον κατα τὴν πυγὴν ἐν' ἕκαστον,
 ὢν οἱ μὲν μοίρας ἔλαχον βίου, οἱ δὲ πλανῶνται. 20
 25 αὐτὸ δ' ἕκαστος ἔχων αὐτὸν, καλέω δὲ φυλάττειν.
 c ταῦτα δ' ὅτι κληρωτικὸν σημαίνει ὑμεῖς διακρίνατε,
 ἵνα μὴ πάντα παρὰ τοῦ Εὐβούλου λαμβάνωμεν.
 72. Ἀντιφάνης δ' ἐν τῷ Προβλήματί φησιν (II 92 K)
 ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀνήρ πολλοῖς περιβάλλειν 21
 οἰηθεὶς μεγάλη δαπάνη μίαν εἴλκυσε πέριχον.

3 βουλεπνευμάτων A: corr. Cas 4 πικρόστομος Wilam
 ἀμφίστομος Kock 8 κατάγνυσιν AC: corr. Pors 9 ἔστ' add.
 Grot 10 δάκνει Mus 11 ὃς Cas: ὡς A 18 διαπρό Lobeck:
 διάτρωτον AC 19 τίκτον C: τίττειν A 20 βίον A: corr. C
 21 corruptus 25 ἐπιβάλλον A: corr. Herw (ἐπιβάλλειν Dalec)

- καὶ ταύτην ψευθεῖς ἄλλην κεστρεὺς ἴσων αὐτὴν ἦγεν. βουλομένη δ' ἔπεται πέρκη μελανούρφ.
- 5 B. κεστρεὺς, ἀνήρ, μελάνουρος, οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· οὐδὲν λέγεις γάρ. A. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω.
- 5 ἔστι τις ὃς τὰ μὲν ὄντα διδούς οὐκ οἶδε δεδωκῶς d οἷσι δέδωκ' οὐδ' αὐτὸς ἔχων ἄν οὐδὲν ἐδεῖτο. B. διδούς τις οὐκ ἔδωκεν οὐδ' ἔχων ἔχει;
- 10 οὐκ οἶδα τούτων οὐδέν. A. οὐκοῦν ταῦτα καὶ ὁ γριφος ἔλεγεν. ὅσα γὰρ οἶσθ' οὐκ οἶσθα νῦν οὐδ' ἕσα δέδωκας οὐδ' ὅσ' ἀντ' αὐτῶν ἔχεις. 0 τοιοῦτο τοῦτ' ἦν. B. τοιγαροῦν κἀγὼ τινα εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γριφον. A. λέγε.
- 15 B. πίννη καὶ τρίγλη φωνὰς ἰχθῦ δὴ ἔχουσαι πόλλ' ἐλάλουν, περὶ ἄν δὲ πρὸς ὄν τ' ᾤοντο λέγειν τι, e οὐκ ἐλάλουν· οὐδὲν γὰρ ἐμάνθανεν, ὥστε πρὸς ὄν μὲν ἦν αὐταῖς ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσας αὐτὰς ἀμφοτέρως ἢ Δημήτηρ ἐπιτρέψαι.
73. ἐν δὲ Σακροῖ ὁ Ἀντιφάνης αὐτὴν τὴν ποιήτριαν 10 προβάλλουσαν ποιεῖ γριφους τόνδε τὸν τρόπον, ἐπιλυόμενου τινὸς οὕτως. ἢ μὲν γάρ φησιν (Π 95 K)· ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σφῆξουσ' ὑπὸ κόλποις αὐτῆς, ὄντα δ' ἄφωνα βοῆν ἴστησι γεγραυδὸν f καὶ διὰ πόντιον οἶδμα καὶ ἠπίρου διὰ πάσης οἷς ἐθέλει θνητῶν, τοῖς δ' οὐδὲ παροῦσιν ἀκούειν 15 ἢ ἔξεστιν· κωφὴν δ' ἀκοῆς αἰσθησιν ἔχουσιν. ταυτὰ τις ἐπιλυόμενός φησιν·

1 non intellego 14 πρὸς σον τ' A: corr. Cas 15 fort. ἐμάνθανε τῶνδε 18 ἐπιτρέψει A: corr. Dobr 20. 21 ἀπολυόμενου A: corr. Mein 23 ὄντα Pors: ἦτα A ταῦτα C vix recte 25 παροῦσιν A: corr. Dobr

ἡ μὲν φύσις γὰρ ἦν λέγεις ἐστὶν πόλις,
βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ζήτορας.

οὗτοι κεκραγότες δὲ τὰ διαπόντια
τὰκ τῆς Ἀσίας καὶ τὰπὸ Θράκης λήματα

451 10 ἔλκουσι δεῦρο. νεμομένων δὲ πλησίον
αὐτῶν κάθηται λοιδορουμένων τ' ἄει
ὁ δῆμος οὐδὲν οὔτ' ἀκούων οὔθ' ὄρων.

Σ. πῶς γὰρ γένοιτ' ἄν, ὦ πάτερ,
θήτωρ ἄφωνος; B. ἦν ἄλῶ τρεῖς παρανόμων.

15 καὶ μὴν ἀκριβῶς φόνην ἐγνωκέαι
τὸ θηθέν. ἀλλὰ δὴ λέγε.

ἔπειτα ποιεῖ τὴν Σαπφῶ διαλυομένην τὸν γρίφον
οὕτως·

θήλεια μὲν νῦν ἐστὶ φύσις ἐπιστολή,
βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα·

b ἄφωνα δ' ὄντα <ταῦτα> τοῖς πόρρω λαλεῖ
20 οἷς βούλεθ'· ἕτερος δ' ἂν τύχη τις πλησίον
ἐστῶς ἀναγινώσκοντος οὐκ ἀκούσεται.

74. Δίφιλος δ' ἐν Θησεῖ (II 557 K) τρεῖς ποτε κόρας
Σαμίας φησὶν Ἀδωνίοισιν γριφεύειν παρὰ πτόν·
προβαλεῖν δ' αὐταῖσι τὸν γρίφον, τί πάντων ἰσχυρό-
τατον; καὶ τὰν μὲν εἰπεῖν ὁ σίδηρος, καὶ φέρειν
τούτου λόγου τὰν ἀπόδειξιν, διότι τούτῳ πάντ' ὀρύσ-
σουσίν τε καὶ τέμνουσι καὶ χρῶντ' εἰς ἅπαντα. εὐδο-
κιμούσα δ' ἐπάγειν τὰν δευτέραν φάσκειν τε τὸν
c χαλκία πολὺ κρείττω φέρειν ἰσχύν· ἐπεὶ τοῦτου κατ-

8 velut lηεῖς ἔχων. 9 B. ἦν ἄλῶ Cobet: ἦν ἄλλω A 10
ἄμην A: corr. Di 14 νῦν Erfurd: οὖν AC 16 ταῦτα add.
Grot 20 φασίν A 21 sqq. formas doricās integras reliqui
23 λόγον A: corr. C, fort. τούτου τοῦ λ. 24. 25 εὐδοκιμοῦσαι
A: εὐδοκιμοῦση Madvig 26 ἐπεὶ Mus: ἐπι A

πίνειν βροῦτον ἀπὸ τῶν κριθῶν καὶ παραβίην ἀπὸ
κέρχρου καὶ κόνυξαν. ἄλείφονται δέ, φησὶν, ἐλαίῳ
ἀπὸ γάλακτος· καὶ ταῦτα μὲν ταύτη.

68. τῷ δ' ἡμετέρῳ χορῷ οἶνος φίλος θυρσοφόρος
5 μετὰ πρεσβεύων Διόνυσος, φησὶν Ἴων ὁ Χίος ἐν τοῖς
ἐλεγείοις (fr. 1 B)·

αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων·
αἶ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ θαλαῖα τε ἀνάκτων,
ἐξ οὗ βοτρυνέσσ' οἴνας ὑποχθόνιον
10 5 πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῷ ἐπτύξατο πήχει 6
αἰθέρος· ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πυκινοὶ
παῖδες, φωνήεντες ὅταν πέση ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
πρὶν δὲ σιωπῶσιν. πανσάμενοι δὲ βοῆς
νέκταρ ἀμέλγονται, μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισι
15 10 ξυνόν, τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυές.
τοῦ θαλαῖα φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροὶ τε·
τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν. f
τοῦ σὺ πάτερ, Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρότασι,
20 15 χαίρε. δίδου δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.
Ἄμφις δ' ἐν Φιλαδέλφοις ἐπαινῶν τὸν τῶν φιλοπο-
τῶν φησι βίον (Π 246 K)·
κατὰ πόλλ' ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον 448
25 τὸν τῶν φιλοποτῶν ἤπερ ὑμῶν τῶν μίνου
ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων.

1 fort. κρηβίην 2 κονύξης Mus 4 χορῷ Di: χορῶν A
θυρσοφόροις Cas, sed datus ab praepositione μετὰ (sic enim
A) suspensus potest χορῷ esse 7 λόγων C varie temptatum
9 ὑποχθονίων AC: corr. Mus 10 ἐπτύξατο A ἐπήξατο C: corr.
Cas post v. 16 omitta quaedam putat Mein 26 ἐπὶ τῷ Mein

ἢ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ συντετάχθαι διὰ τέλους
 5 φρόνησις οὐσα διὰ το λεπτιῶς καὶ πυκνωῶς
 πάντ' ἐξετάζειν δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα
 ὁρμῶν προχείρως, ἢ δὲ διὰ τὸ μὴ σαφῶς
 τί ποτ' ἀφ' ἐκάστου πράγματος συμβήσεται 5
 διαλελογίσθαι δρᾶ τι καὶ νεανικόν

b 10 καὶ θερμόν.'

69. μέλλοντος δέ τι τούτοις προστιθέναι τοῦ Οὐλ-
 πιανοῦ ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη· ὄρα ἡμῖν, ἄνδρες φίλοι,
 ζητεῖν τι καὶ περὶ γρίφων, ἵνα τι κἂν βραχὺ διαστῶ- 10
 μεν ἀπὸ τῶν ποτηρίων, οὐ κατὰ τὴν Καλλίου τοῦ
 Ἀθηναίου ἐπιγραφομένην γραμματικὴν τραγωδίαν.
 ἀλλ' ἡμεῖς ζητήσωμεν πρότερον μὲν τίς ὁ ὄρος τοῦ
 γρίφου, τίνα δὲ Κλεοβουλίνη ἢ Λινδία προὔβαλλεν 15
 ἐν τοῖς αἰνίγμασιν — ἱκανῶς γὰρ εἴρηκε περὶ αὐτῶν
 c ὁ ἑταῖρος ἡμῶν Διότιμος ὁ Ὀλυμπηνός, ἀλλὰ πῶς
 οἱ κωμωδιοποιοὶ αὐτῶν μέμνηται, καὶ τίνα κόλασιν
 ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες.' καὶ ὁ Λαρήνσιος ἔφη·
 ὁ μὲν Σολεὺς Κλέαρχος οὕτως ὁρίζειται (FHG II 321).
 ὁ γρίφος πρόβλημά ἐστι παισικόν, προστακτικὸν τοῦ 20
 διὰ ζητήσεως εὑρεῖν τῇ διανοίᾳ τὸ προβληθὲν τιμῆς
 ἢ ἐπιζημίου χάριν εἰρημένον.' ἐν δὲ τῷ περὶ γρίφων
 ὁ αὐτὸς Κλέαρχός φησιν ἐπὶ εἶδη εἶναι γρίφων.
 ἔν γράμματι μὲν, οἷον ἐροῦμεν ἀπὸ τοῦ ἄλφα, ὡς
 ὄνομά τι ἰχθύος ἢ φυτοῦ, ὁμοίως δὲ κἂν ἔχειν τι 25
 κελύη τῶν γραμμάτων ἢ μὴ ἔχειν, καθάπερ οἱ ἄσιγμοι
 d καλούμενοι τῶν γρίφων· ὅθεν καὶ Πίνδαρος πρὸς

1 συντετάχθαι Wytttenbach 6 διαλελόγισται A: corr. Mus
 10 διαστήσωμεν A: corr. Mein 15 anantapodoton magis epitomatoris culpa quam Athenaei arti tribuendum 20 ἐστὶ παισικόν Mus: ἐπιπαισικόν A ἐστὶ ἐπιπαισικόν C

τὸ $\bar{\sigma}$ ἐποίησεν ῥόδῃν (cf. fr. 79 B), οἶονεὶ γρίφου τινὸς ἐν μελοποιίᾳ προβληθέντος. ἐν συλλαβῇ δὲ λέγονται γρίφοι, οἷον ἐροῦμεν ἔμμετρον ὀτιδῆποτε οὗ ἡγείται βα, οἷον βασιλεύς, ἢ ὦν ἔχει τελευτὴν τὸ ναξ, ὡς

5 Καλλιάναξ, ἢ ὦν τὸν λέοντα καθηγείσθαι, οἷον Λεωνίδης, ἢ ἔμπαλιν τελικὸν εἶναι, οἷον Θρασυλέων. ἐν ὀνόματι δέ, οἷον ἐροῦμεν ὀνόματα ἀπλᾶ ἢ σύνθετα δισύλλαβα, οὗ μορφῇ τις ἐμφαίνεται τραγικῇ ἢ πάλιν ταπεινῇ, ἢ ἄθεα ὀνόματα, οἷον Κλεώνυμος, ἢ θεοφόρα, e

10 οἷον Διονύσιος, καὶ τοῦτο ἦτοι ἐξ ἐνὸς θεοῦ ἢ πλειόνων, οἷον Ἐρμαφορόδιτος· ἢ ἀπὸ Διὸς ἄρχεσθαι, Διοκλῆς, ἢ Ἐρμουῦ, Ἐρμόδωρος· ἢ λήγειν εἰ τύχοι εἰς νικος. οἱ δὲ μὴ εἰπόντες ὡς προσετίττετο ἔπινον τὸ ποτήριον. καὶ ὁ μὲν Κλέαρχος οὕτως ὠρίσατο· τί δέ

15 ἐστὶ τοῦτο τὸ ποτήριον, καλέ μου Οὐλιπιανέ, ζήτει.

70. περὶ δὲ τῶν γρίφων Ἀντιφάνης μὲν ἐν Κνοιθιδεὶ ἢ Γάστρωνί φησιν (II 60 K)

ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς κελεύοντας λέγειν f
γρίφους παρὰ πότον ῥόμην ληρεῖν σαφῶς.

20 λέγοντας οὐδέν· ὀπότε προστάξειέ τις εἰπεῖν ἐφεξῆς ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,

5 ἐγέλων νομίζων λῆρον οὐκ ἂν γενόμενον οὐδέποτε γ', οἶμαι, πρᾶγμα παντελῶς λέγειν, ἐνέδρας δ' ἔνεκα. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἐγνωχ' ὅτι 449

25 ἀληθὲς ἦν· φέρομεν γὰρ ἄνθρωποι δέκα ἔρανον τιν', οὐ φέρει δὲ τούτων τὴν φορὰν

5 καλλιαν ἀναξίων A: corr. C 7 οἷον add. C fort. citra necessitatem 12 de septem generibus tria memorata sunt
13 ὡς Wilam: οἷς A 16 κνοιθιδι A 19 ποτον A ὠμην A: corr. Mus 20 προστάξειέ τις A: corr. Cob (προστάξει τέ τις Kock) 21 εἰπών A: corr. Mus 25. 26 ἔρανον τιν' ἄνθρωποι δέκα AC: corr. Scaliger

- 10 οὐδέϊς· σαφῶς οὖν ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
 τοῦτ' ἔστιν, ἣν θ' ὁ γοῖφος ἐνταῦθα φέπων.
 καὶ τοῦτο μὲν δὴ κᾶσσι συγγνώμην ἔχον·
 ἀλλ' οἷα λογοποιοῦσιν ἐν τῷ πράγματι
 οἱ τὰργύριον μὴ κατατιθέντες, ὡς σφόδρα 5
- b 15 ὁ Φίλιππος ἦν ἄρ' εὐτυχῆς τις, νῆ Δία.
 ἐν δὲ Ἀφροδισίῳ (Π 31 K)
 πότερ' ὅταν μέλλω λέγειν σοι τὴν χύτραν, <χύτραν>
 λέγω
 ἢ τροχοῦ ρύμαισι τευκτὸν κοιλοσώματον κύτος, 10
 πλαστὸν ἐκ γαίης, ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπηθὲν στέρῃ,
 νεογενοῦς ποίμνης δ' ἐν αὐτῇ πνικτὰ γαλατοθρέμ-
 μονα,
 5 τακεροχορῶτ' εἶδη κύουσαν; B. Ἡράκλεις, ἀποκτενεῖς
 ἄρα μ', εἰ μὴ γνωρίμως μοι πάννυ φορέσεις κρεῶν 15
 χύτραν.
 A. εἰ λέγεις· ξουθῆς μελλίσσης νάμασιν δὲ συμμιγῇ
 c 10 μηκάδων αἰγῶν ἀπόρροον θρόμβον, ἐγκαθιμιμένον
 εἰς πλατὺν στέγαστρον ἀγνῆς παρθένου Διοῦς κόρης,
 10 λεπτοσυνθέτοις τρυφῶντα μυρίοις καλύμμασιν, 20
 ἢ σαφῶς πλακοῦντα φράξω σοι; B. πλακοῦντα
 βούλομαι.
 A. Βρομιάδος δ' ἰδρωῶτα πηγῆς; B. οἶνον εἰπέ
 συντεμῶν.
 A. λιβάδα νυμφαίαν δροσώδη; B. παραλιπὼν ὕδωρ 25
 φάθι.

1 οὐδὲ εἰς AC 5. 6 σφοδροφίλιππος ἄρ' ἦν A: corr. K 7
 ἀφροδισίαι A: corr. Cas 8 πότερον A: corr. Koppiers χύτραν add.
 Cas 10 ρύμαισι AC: corr. Koppiers 11 γαίης Mein, fort. ἐκ γῆς,
 tum εἰτ' ἐν ἄλλῃ Wilam 12 γαλακτοθρέμμονα AC: corr. Di 14
 ἰδηκτύουσαν A: corr. Pors 17 συμμιγῆς AC: corr. Cas 18 ἐγκα-
 θήμενον AC: corr. Herw 20 λεπτοσυνθέτους τρυφῶντας A: corr.
 Cas 25 νυμφαίαν A: corr. Mein παραλιπὼν A: corr. Grot

A. κασιόπνου δ' αὔραν δι' αἰθέρας; *B.* σμύρναν α
εἰπέ, μὴ μακράν.

15 *A.* μηδὲ τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν; *B.* μηδὲ τοῦμπαλιν
λέγων,

5 ὅτι δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μείζον, ὡς φασίν τινες,
αὐτὸ μὲν μηδέν, παρ' αὐτὸ δ' ἄλλα συστρέφειν
πυκνά.

71. καὶ Ἄλεξις δὲ ἐν Ἰπνω τοιοῦτους γρίφους προ-
βάλλει (II 385 K):

10 οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ
σύγκρασιν, ὥστε μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει
μήτ' ἐν θεοῦ ζῆν, ἀλλὰ φύεσθαι τ' αἰ
καινώς φθίνειν τε τὴν παρουσίαν πάλιν, e
5 ἀόρατος ὄψιν, γνώριμος δ' ἅπασιν ὦν.

15 *B.* αἰεὶ σὺ χαίρεις, ᾧ γύναι, μ' αἰνίγμασι —
A. καὶ μὴν ἀπλᾶ γε καὶ σαφῆ λέγω μαθεῖν.
B. τίς οὖν τοιαύτην παῖς ἔχων ἔσται φύσιν;
A. ὕπνος, βροτείων, ᾧ κόρη, παυστήρ πόνων.

Εὔβουλος δ' ἐν Σφιγγοκαρίωνι τοιοῦτους γρίφους
20 προβάλλει, αὐτὸς καὶ ἐπιλύων αὐτούς (II 201 K):
ἔστι λαλῶν ἄγλωσσος, ὁμῶνυμος ἄρρενι θῆλυς,
οἰκείων ἀνέμων ταμίας, δασύς, ἄλλοτε λείος,
ἀξύνετα ξυνετοῖσι λέγων, νόμον ἐκ νόμου ἔλκων· f
ἐν δ' ἔστιν καὶ πολλὰ καὶ ἄν τρώσῃ τις ἄτρωτος.
25 5 τί ἐστι τοῦτο; τί ἀπορεῖς; *B.* Καλλίστρατος.
A. πρωκτὸς μὲν οὖν οὗτος. *B.* σὺ δὲ ληρεῖς ἔχων.

2 μὴ Grot: μοι A 3 τοιοῦτον A: corr. Erfurdt extrema
corrupta, velut μηδὲ κομπάσης vel ποικίλης λέγων 12 αἰεὶ A
15 orationem interruptam signif. Wilam 17 τοσαύτην AC: corr.
Hirschig 19 σφιγγοκαρίωνι A 22 ἄλλοτε (ἄλλοτε C) δειος
AC: corr. Mus 25 τί ἐστι Mus: τίς ἐστι A 26 fort. οὔτος
γς (legebatur σὺ δὴ)

A. οὗτος γὰρ αὐτός ἐστιν ἄγλωττος λάλος,
 ἐν ὄνομα πολλοῖς, τρωτὸς ἄτρωτος, δασύς
 λείος. τί βούλει; πνευμάτων πολλῶν φύλαξ... —
 450 10 ἀττελεβόφθαλμος, μὴ πρόστομος, ἀμφικέφαλος,
 αἰχμητής, παίδων ἀγόνων γόνον ἐξαφανίζων.

ἰχνεύμων Αἰγύπτιος·

τῶν γὰρ κροκοδείλων οὗτος φᾶ λαμβάνων
 πρὶν θηριοῦσθαι τὸν γόνον καταγνύει,
 ἔπειτ' ἀφανίζει. διότι δ' <ἔστ'> ἀμπίστομος,
 15 κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χείλεσιν δάκνων. —
 οἶδ' ἐγὼ ὅς νέος ὢν ἐστιν βαρύς, ἂν δὲ γέρον ἦ,
 ἄπτερος ὢν κούφος πέταται καὶ γῆν ἀφανίζει.

b πάππος ἀπ' ἀκάνθης· οὗτος γὰρ

νέος μὲν ὢν ἔστηκεν ἐν τῷ σπέρματι,
 ὅταν δ' ἀποβάλη τοῦτο, πέτεται κούφος ὢν,
 20 δῆπουθεν ὑπο τῶν παιδίων φυσώμενος. —
 ἔστιν ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεχηνός,
 εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς τετροημένον ὄξυ διαπρό,
 ἀνθρώπους τίκτον κατα τὴν πυγὴν ἐν' ἕκαστον,
 ὢν οἱ μὲν μοίρας ἔλαχον βίου, οἱ δὲ πλανῶνται.

25 αὐτὸ δ' ἕκαστος ἔχων αὐτόν, καλέω δὲ φυλάττειν.

c ταῦτα δ' ὅτι κληρωτικὸν σημαίνει ὑμεῖς διακρίνατε,
 ἵνα μὴ πάντα παρὰ τοῦ Εὐβούλου λαμβάνωμεν.

72. Ἀντιφάνης δ' ἐν τῷ Προβλήματι φησιν (Π 92 K):

ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀνὴρ πολλοῖς περιβάλλειν
 οἰηθεὶς μεγάλη δαπάνη μίαν εἴλκυσε πέτρην·

3 βουλιπνευμάτων A: corr. Cas 4 πικρόστομος Wilam
 ἀμπίστομος Kock 8 κατάγνυσιν AC: corr. Pors 9 ἔστ' add.
 Grot 10 δάκνει Mus 11 ὅς Cas: ὡς A 18 διαπρό Lobeck:
 διάτρωτον AC 19 τίκτον C: τίκειν A 20 βίον A: corr. C
 21 corruptus 25 ἐπιβάλλον A: corr. Herw (ἐπιβάλλειν Dalec)

- καὶ ταύτην ψευσθεὶς ἄλλην κεστρεὺς ἴσον αὐτὴν ἦγεν. βουλομένη δ' ἔπεται πέρκη μελανούρφ.
- 5 B. κεστρεὺς, ἀνήρ, μελάνουρος, οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· οὐδὲν λέγεις γάρ. A. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω.
- 8 ἔστι τις ὃς τὰ μὲν ὄντα διδούς οὐκ οἶδε δεδωκῶς d οἷσι δέδωκ' οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὧν οὐδὲν ἐδεῖτο.
- B. διδούς τις οὐκ ἔδωκεν οὐδ' ἔχων ἔχει;
- 10 οὐκ οἶδα τούτων οὐδέν. A. οὐκοῦν ταῦτα καὶ ὁ γρίφος ἔλεγεν. ὅσα γὰρ οἶσθ' οὐκ οἶσθα νῦν οὐδ' ἴσα δέδωκας οὐδ' ὅσ' ἀντ' αὐτῶν ἔχεις.
- 10 τοιοῦτο τοῦτ' ἦν. B. τοιγαροῦν κἀγὼ τινα εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γρίφον. A. λέγε.
- 15 B. πίννη καὶ τρίγλη φωνὰς ἰχθῦ δ' ἔχουσαι πόλλ' ἐλάλουν, περὶ ὧν δὲ πρὸς ὄντ' ᾤοντο λέγειν τι, e οὐκ ἐλάλουν· οὐδὲν γὰρ ἐμάνθανεν, ὥστε πρὸς ὄν μὲν
- ἦν αὐταῖς ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσας αὐτὰς ἀμφοτέρως ἢ Δημήτηρ ἐπιτρέψαι.
73. ἐν δὲ Σαπφοῖ ὁ Ἀντιφάνης αὐτὴν τὴν ποιήτριαν 10 προβάλλουσιν ποιεῖ γρίφους τόνδε τὸν τρόπον, ἐπιλυομένον τινὸς οὕτως. ἢ μὲν γὰρ φησιν (Π 95 K)·
- ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σφύζουσ' ὑπὸ κόλποις αὐτῆς, ὄντα δ' ἄφωνα βοῆν ἴστησι γεγωνὸν f καὶ διὰ πόντιον οἶδμα καὶ ἠπείρου διὰ πάσης
- 15 οἷς ἐθέλει θνητῶν, τοῖς δ' οὐδὲ παροῦσιν ἀκούειν
- 5 ἔξεστιν· κωφὴν δ' ἀκοῆς αἰσθησιν ἔχουσιν.
- ταῦτά τις ἐπιλυόμενός φησιν·

1 non intellego 14 πρὸς σον τ' A: corr. Cas 15 fort. ἐμάνθανε τῶνδε 18 ἐπιτρέψει A: corr. Dobr 20. 21 ἀπολυομένου A: corr. Mein 23 ὄντα Pors: ἦτα A ταῦτα C vix recte 25 παρῶσιν A: corr. Dobr

ἢ μὲν φύσις γὰρ ἦν λέγεις ἐστὶν πόλις,
 βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ῥήτορας.
 οὗτοι κεκραγότες δὲ τὰ διαπόντια
 τὰκ τῆς Ἀσίας καὶ τὰπὸ Θοράκης λήματα
 451 10 ἔλκουσι δεῦρο. νεμομένων δὲ πλησίον
 αὐτῶν κάθεται λοιδορουμένων τ' αἰεὶ
 ὁ δῆμος οὐδὲν οὔτ' ἀκούων οὔθ' ὄρων.
 Σ. πῶς γὰρ γένοιτ' ἄν, ὦ πάτερ,
 ῥήτωρ ἄφρων; Β. ἦν ἀλφῶ τρις παρανόμων.
 15 καὶ μὴν ἀκριβῶς φόβην ἐγνωκέναι
 τὸ ῥηθέν. ἀλλὰ δὴ λέγε.

ἔπειτα ποιεῖ τὴν Σακπῶν διαλυομένην τὸν γρίφον
 οὕτως:

θῆλεια μὲν νῦν ἐστὶ φύσις ἐπιστολή,
 βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα.
 β ἄφωνα δ' ὄντα <ταῦτα> τοῖς πόρρω λαλεῖ
 20 οἷς βούλεθ'· ἕτερος δ' ἂν τύχη τις πλησίον
 ἐστὼς ἀναγινώσκοντος οὐκ ἀκούσεται.

74. Δίφιλος δ' ἐν Θησεῖ (Π 557 K) τρεῖς ποτε κόρας
 Σαμίας φησὶν Ἀδωνίοισιν γριφεύειν παρὰ πύκτον
 προβαλεῖν δ' αὐταῖσι τὸν γρίφον, τί πάντων ἰσχυρό-
 τaton; καὶ τὰν μὲν εἶπειν 'ὁ σίδηρος,' καὶ φέρειν
 τούτου λόγον τὰν ἀπόδειξιν, διότι τούτῳ πάντ' ὀρύσ-
 σουσίν τε καὶ τέμνουσι καὶ χρῶντ' εἰς ἅπαντα. εὐδο-
 κιμούσα δ' ἐπάγειν τὰν δευτέραν φάσκειν τε τὸν
 c χαλκία πολὺν κρείττω φέρειν ἰσχύν· ἐπεὶ τοῦτον κατ-

8 velut ληρεῖς ἔχων. 9 B. ἦν ἀλφῶ Cobet: ἦν ἄλλω A 10
 ὄμην A: corr. Di 14 νῦν Erfurdt: οὖν AC 16 ταῦτα add.
 Grot 20 φασίν A 21 sqq. formas doricis integras reliqui
 23 λόγον A: corr. C, fort. τούτου τοῦ λ. 24. 25 εὐδοκιμούσαι
 A: εὐδοκιμούση Madvig 26 ἐπεὶ Mus: ἐπὶ A

εργαζόμενον καὶ τὸν σίδαρον τὸν σφοδρὸν κάμπτειν, μαλάσσειν, ὃ τι ἂν χρήξῃ ποιῆν. τὰν δὲ τρίταν ἀποφῆναι πέος ἰσχυρότατον πάντων, διδάσκειν δ' ὅτι καὶ τὸν χαλκέα στένοντα πυγίζουσι τούτω. Ἀχαιοὺς δ' ὁ
 5 Ἐφρετριεὺς γλαφυρὸς ὦν ποιητῆς περὶ τὴν σύνθεσιν ἔσθ' ὅτε καὶ μελαίνει τὴν φράσιν καὶ πολλὰ αἰνιγμα-
 τωδῶς ἐκφέρει, ὥσπερ ἐν Ἰριδι σατυρικῇ. λέγει γάρ
 (p. 582 N).

λιθάργυρος δ'

10 ὅλη παρηγορεῖτο χρίματος πλέα d
 τὸν Σπαρτιάτην γραπτὸν κύρβιν ἐν διπλῷ ξύλω.
 τὸν γὰρ λευκὸν ἱμάτια βουληθεὶς εἰπεῖν, ἔξ οὗ ἢ
 ἀργυρᾷ λήκυθος ἐξήρητο, Σπαρτιάτην γραπτὸν ἔφη
 κύρβιν ἀντὶ τοῦ Σπαρτιάτιν σκυτάλην. ὅτι δὲ λευκῷ
 15 ἱμάντι περιειλοῦντες τὴν σκυτάλην οἱ Λάκωνες ἐγρα-
 φον. ἃ ἠβούλοντο εἴρηκεν ἱκανῶς Ἀπολλώνιος ὁ
 Ῥόδιος ἐν τῷ περὶ Ἀρχιλόχου (fr. 22 Mich). καὶ Στη-
 σίχορος δ' ἐν Ἑλένη (fr. 30 B) ἑλιθάργυρον ποδο-
 νιαπτήρα ἔφη. Ἴων δὲ ἐν Φοίνικι ἢ Καινεὶ δρυὸς
 20 ἰδρωτά εἴρηκε τὸν ἰξὸν ἐν τούτοις (p. 574 N).

δρυὸς μ' ἰδρῶς

καὶ θαμνομήκης φάβδος ἢ τ' Αἰγυπτία

βόσκει λινουλκὸς χλαῖνα, θήραγρος πέδη. e

75. Θεοδέκτην δὲ τὸν Φασηλίτην φησὶν Ἐρμιππος
 25 ἐν τοῖς περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν (FHG III 51)
 ἱκανώτατον γεγενῆσθαι ἀνευρεῖν τὸν προβληθέντα γρῖ-

1. 2 restitue talia τὸν σίδαρον τὸν σφοδρὸν | κάμπτειν, μα-
 λάσσειν, <πᾶν> ὅτι ἂν χρήξῃ ποιῆν 10 χρήματος A: χρί-
 ματος C (χρίματος Mein) 10. 11 πλέα τὸν Τούρ: πλεκτὸν AC
 11 ἐν διπλῷ ξύλω | κύρβιν Bergk 18 λιθαργύρεον AC: corr.
 Nauck Stésichori locus a re alienus 21 μ' Cas: μὲν AC
 22 αἰγυπτία A om. C

φου καὶ αὐτὸν προβαλεῖν ἑτέροις ἐπιδειξίως, οἷον τὸν περὶ τῆς σκιαῶ. ἔφη γὰρ εἶναι τινα φύσιν, ἣ περὶ τὴν γένεσιν καὶ φθίσειν ἐστὶ μερίστη, περὶ δὲ τὴν ἀκμὴν ἐλαχίστη. λέγει δ' οὕτως (p. 627 N).

τίς φύσις οὐθ' ὅσα γαῖα φέρει τροφὸς οὐθ' ὅσα
πόντος

οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυῖων ἀΐξεισιν ὁμοίαν,
f ἄλλ' ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρφ ἐστὶ μερίστη,
ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῶς μικρά, γήρα δὲ πρὸς αὐτῶ
δ μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἀπάντων.
κάν τῶ Οἰδίποδι δὲ τῇ τραγωδίᾳ τὴν νύκτα καὶ τὴν
ἡμέραν εἶρηκεν αἰνιττόμενος (p. 623 N).

εἰσὶ κασίγνηται διτταί, ὧν ἡ μία τίκτει

452 τὴν ἑτέραν, αὐτὴ δὲ τεκοῦσ' ὑπὸ τῆσδε τεκνοῦται.
τοιούτῳν τι καὶ Καλλισθένης ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς
φρῆσιν (p. 15 M), ὡς Ἀρκάδων πολιορκούντων Κρωῶνον
(πολλύχνιον δ' ἐστὶν ἰδρυμένον πλησίον Μεγάλης πό-
λεως) Ἰππόδαμος ὁ Λάκων εἰς ὧν τῶν πολιορκουμέ-
νων διεκελεύετο τῶ παρὰ Λακεδαιμονίων πρὸς αὐτοὺς
ἦκοντι κήρυκι, δηλῶν ἐν αἰνιγμῶ τὴν περὶ αὐτοὺς
κατάστασιν, ἀπαγγέλλειν τῇ μητρὶ λύεσθαι τὸ γυναικίον
δέχ' ἡμερῶν τὸ ἐν Ἀπολλωνίῳ δεδεμένον, ὡς οὐκ ἔτι
b λύσιμον ἐσόμενον ἐὰν αὐταὶ παρέλθωσι. καὶ διὰ ταύ-
της τῆς γνώμης ἐμήνυνε σαφῶς τὸ μήνυμα. αὐτῆ
γὰρ ἐστὶν ἐν τῶ Ἀπολλωνίῳ παρὰ τὸν τοῦ Ἀπόλλω-
νος θρόνον διὰ γραφῆς ἀπομειμιμημένος Λιμὸς ἔχων
γυναικὸς μορφὴν. φανερὸν οὖν ἐγένετο πᾶσιν ὅτι
δέκα ἡμέρας ἔτι καρτερῆσαι δύνανται οἱ πολιορκού-

δ τῆς φύσεως A: corr. Pors 10 μείζων A 13 τῶν Nauck

21 ἀπαγγελεῖν A: corr. Schneider 23 αὐταῖ A: corr. Mein

24 μήνυμ' αὐτῆ A 26 λιμὸς AC: corr. ex Polyæn. 2, 15

- μενοι διὰ τὸν λιμόν. συνέντες οὖν οἱ Λάκωνες τὸ
λεχθὲν ἐβοήθησαν κατὰ κράτος τοῖς ἐν τῇ Κρῶμῃ.
11 76. πολλοὶ δὲ <τῶν> γρίφων καὶ τοιοῦτοί τινές εἰσιν οἶον·
ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα
15 οὕτω συγκόλλως ὥστε σύναιμα ποιεῖν.
τοῦτο δὲ σημαίνει σικύας προσβολήν. καὶ τὸ Πανάρ- ο
κους δ' ἐστὶ τοιοῦτον, ὡς φησι Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ
γρίφων (l. s. p. 322), ὅτι βάλοι 'ξύλω τε καὶ οὐξύλω καθη-
μένην ὄρνιθα καὶ οὐκ ὄρνιθα ἀνήρ τε κοῖκ ἀνήρ λίθω
10 τε καὶ οὐ λίθω.' τούτων γὰρ ἐστὶ τὸ μὲν νάρθηξ, τὸ δὲ
νυκτερίς, τὸ δὲ εὐνοῦχος, τὸ δὲ κίσηρις. καὶ Πλάτων
δ' ἐν πέμπτῳ Νόμων (reip. p. 479 b) μνημονεύει· τοὺς
τῶν τεχνυδρίων φιλοσόφους τοῖς ἐν ταῖς ἐστιασίαισι δ
ἔφη ἐπαμφοτερίζουσιν εἰοικέναι καὶ τῷ τῶν παίδων
15 αἰνίγματι τῷ περὶ τοῦ εὐνούχου τῆς βολῆς περὶ τῆς
νυκτερίδος, ᾧ καὶ ἐφ' οὗ αὐτὸν αὐτὴν αἰνίττουται
βαλεῖν. 77. καὶ τα Πυθαγόρου δὲ αἰνίγματα τοιαῦτά
ἐστίν, ὡς φησι Δημήτριος ὁ Βυζάντιος ἐν τετάρτῳ
περὶ ποιημάτων· 'καρδίαν μὴ ἐσθίειν' ἀντὶ τοῦ ἄλυ-
20 πῖαν ἀσκεῖν. 'πῦρ μαχαίρα μὴ σκαλεύειν' ἀντὶ τοῦ
τεθυμωμένον ἄνδρα μὴ ἐριδαίνειν· πῦρ γὰρ ὁ θυμός,
ἡ δὲ ἔρις μάχαιρα. 'ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν' ἀντὶ τοῦ
πᾶσαν πλεονεξίαν φεύγειν καὶ στυγεῖν, ζητεῖν δὲ τὸ
ἴσον. 'λεωφόρους [ὁδοὺς] μὴ στείχειν' ἀντὶ τοῦ γνάμη ο
25 <τῶν> πολλῶν μὴ ἀκολουθεῖν· εἰκῆ γὰρ ἕκαστος ὅ τι
ἂν δόξῃ ἀποκρίνεται· τὴν δ' εὐθείαν ἄγειν ἡγεμόνι
χρῶμενον τῷ νῷ. 'μὴ καθῆσθαι ἐπὶ χολνικα' ἀντὶ τοῦ

2 κατὰ τάχος C 3 τῶν add. K 12 immo Πολιτείας
16 ἀφ' οὗ A: corr. Plat 20 σκαλαύειν A corr. C et Diog.
8, 17 24 ὁδοὺς om. Diog 25 τῶν add. Schw 25. 26 fort.
ἕκαστον — ἀποκρίνεσθαι 27 χολνικός C

μὴ σκοπεῖν τὰ ἐφ' ἡμέραν, ἀλλὰ τὴν ἐπιουσαν ἀεὶ προσδέχεσθαι. (Ἐποδημονῦντα ἐπὶ τοῖς ὅροις μὴ ἐπιστρέφειν.) ὅρια γὰρ καὶ πέρασ ζωῆς ὁ θάνατος τοῦτον οὖν οὐκ ἔα μετὰ λύπης καὶ φροντίδος προσίεσθαι. 78. τῷ δὲ Θεοδέκῃ παραπλησίως ἐπαίει f γρίφους καὶ Δρομέας ὁ Κῶος, ὡς φησι Κλέαρχος, καὶ Ἀριστῶννμος ὁ ψιλοκιθαριστής, ἐτι δὲ Κλέων ὁ μίμανλος ἐπικαλούμενος, ὅσπερ καὶ τῶν Ἰταλικῶν μίμων ἄριστος γέγονεν αὐτοπρόσωπος ὑποκριτής· καὶ γὰρ Νυμφοδώρου περιῆν ἐν τῷ μνημονευομένῳ μίμῳ. τούτου δὲ καὶ Ἰσχόμαχος ὁ κῆρυξ ἐγένετο ζηλωτής, ὃς ἐν τοῖς κύκλοις ἐποιεῖτο τὰς μιμήσεις· ὡς δ' εὐδοκίμει, μεταβάς ἐν τοῖς θαύμασιν ὑπεκρίνετο μίμους. 453 τοιοῦτοι δ' ἦσαν οὓς ἐποίουν γρίφους, οἷον ἀγροῖκου τινὸς ὑπερπλησθέντος καὶ κακῶς ἔχοντος, ὡς ἠρώτα αὐτὸν ὁ ἰατρὸς μὴ εἰς ἔμετον ἐδείπνησεν, 'οὐκ ἔγωγε,' εἰπεῖν, 'ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν.' καὶ πτωχῆς τινος τὴν γαστέρα πονούσης, ἐπεὶ ὁ ἰατρὸς ἐπνθάνετο μὴ ἐν γαστρὶ ἔχει, 'πῶς γάρ,' εἶπε, 'τριταῖα μὴ βεβρωκνῦτα;' τῶν Ἀριστῶννμ ὡν δ' ἦν εὐπαρύφων ὁ λόγων. καὶ [ὁ] Σωσιφάνης ὁ ποιητής εἰς Κηφισοκλέα τὸν ὑποκριτὴν εἶπεν λαιδορῶν αὐτὸν ὡς εὐρύστομον· 'ἐνέβαλον γὰρ ἄν σου, φησίν, εἰς τὰ ἰσχία λίθον, εἰ μὴ καταρ- b ραίνειν ἔμελλον τοὺς περιεσθηκότας.' ἀρχαιότατος δ' ἐστὶ λογικὸς γρίφος καὶ τῆς τοῦ γριφεύειν φύσεως οἰκειότατος· 'τί πάντες οὐκ ἐπιστάμενοι διδάσκομεν;' καὶ 'τί ταῦτόν οὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ;' καὶ πρὸς τού-

2 lacunam not. Schw ante προσδέχεσθαι et paullo aliter explevit, cf. Diog. l. s. 5 Θεοδέκῃ A 19 γάρ K; γε AC 20 lacunam distinxit Di 21 ὁ om. C del. Mus 23. 24 καταρραίνειν C 24 fort. ἔμελλον

τοῖς 'τί ταῦτόν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ἐν θαλάττῃ;' τοῦτο δ' ἐστὶν ὁμωνυμία· καὶ γὰρ ἄρκτος καὶ ὄφις καὶ αἰετὸς καὶ κύων ἐστὶν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάσσει. τὸ δὲ χρόνον σημαίνει· ἅμα γὰρ παρὰ
 5 πᾶσιν ὁ αὐτὸς καὶ οὐδαμοῦ διὰ τὸ μὴ ἐν ἐνὶ τόπῳ τὴν φύσιν ἔχειν. τὸ δὲ προάγον ἐστὶ ψυχὰς ἔχειν· τοῦτο c
 γὰρ οὐδεὶς ἡμῶν ἐπιστάμενος διδάσκει τὸν πλησίον.

79. ὁ δὲ Ἀθηναῖος Καλλίας (ἐξητοῦμεν γὰρ ἔτι πρότερον (VII 276a) περὶ αὐτοῦ) μικρὸν ἐμπροσθεν γενό-
 10 μενος τοῖς χρόνοις Στρατίτιδος ἐποίησε τὴν καλουμένην γραμματικὴν θεωρίαν οὕτω διατάξας. πρόλογος μὲν αὐτῆς ἐστὶν ἐκ τῶν στοιχείων, ὃν χρῆ λέγειν [ἐκ τῶν στοιχείων] διαιροῦντας κατὰ τὰς παραγραφὰς καὶ τὴν τελευτήν καταστροφικῶς ποιοιμένους εἰς τὰ ἄλφα·

15 <. ἄλφα>, βῆτα, γάμμα, δέλτα, θεοῦ γὰρ εἶ, d
 ξῆτ', ἦτα, θῆτ', ἰῶτα, κάππα, λάβδα, μῦ,
 νῦ, ξεῖ, τὸ οὐ, πεῖ, ρῶ, τὸ σίγμα, ταῦ, <τὸ> ὕ,
 παρὸν φεῖ χει τε τῶ ψεῖ εἰς τὸ ᾧ.

ὁ χορὸς δὲ γυναικῶν ἐκ τῶν σύνδυο πεποιημένους αὐτῶ
 20 ἐστὶν ἔμμετρος ἅμα καὶ μεμελοπεποιημένους τόνδε τὸν τρόπον· βῆτα ἄλφα βᾶ, βῆτα εἶ βῆ, βῆτα ἦτα βῆ,
 βῆτα ἰῶτα βῖ, βῆτα οὐ βῶ, βῆτα ὕ βῦ, βῆτα ᾧ βᾶ,
 καὶ πάλιν ἐν ἀντιστρόφῳ τοῦ μέλους καὶ τοῦ μέτρου
 γάμμα ἄλφα, γάμμα εἶ, γάμμα ἦτα, γάμμα ἰῶτα,
 25 γάμμα οὐ, γάμμα ὕ, γάμμα ᾧ, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν e

6 fort. τὴν στάσιν (an συνέχειν?) 8 ἔτι suspectum 11 τραγωδίαν Mus cf. VII 276a 12. 13 glossam del. Petitus 13 διαιροῦντα A: corr. Schw τὰς πάσας γραφὰς A: corr. Petitus 15 fort. τὸ ἄλφα 15. 16 δέλτα εἶτα θῆτα θεοῦ γὰρ εἶγε ἰῶτα A: corr. Herm, qui praeterea πάρ' pro γὰρ; θεοῦ γὰρ ἄλφα βῆτα γάμμα δέλτα εἶ Wilam 17 τὸ add. Welcker 18 φεῖ χει τε τῶ ψ A: restitutio incerta 24 Clearchus scripserat γάμμα ἄλφα γὰ eqs

συλλαβῶν ὁμοίως ἐκάστων τό τε μέτρον καὶ τὸ μέλος ἐν ἀντιστρόφοις ἔχουσι πᾶσαι ταυτόν. Ἔστε τὸν Εὐριπίδην μὴ μόνον ὑπονοεῖσθαι τὴν Μήδειαν ἐντεῦθεν πεποιηκέναι πᾶσαν, ἀλλὰ καὶ τὸ μέλος αὐτὸ μετενηνοχότα φανερόν εἶναι. τὸν δὲ Σοφοκλέα διελεῖν φασὶ ἀποτολμῆσαι τὸ ποίημα τῷ μέτρῳ τοῦτ' ἀκούσαντα καὶ ποιῆσαι ἐν τῷ Οἰδίποδι οὕτως (γ. 332).

ἐγὼ οὐτ' ἐμαντὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. <τί> ταῦτ'
<ἄλλως> ἐλέγχεις;

διόπερ οἱ λοιποὶ τὰς ἀντιστρόφους ἀπὸ τούτου παρε-
f δέχοντο πάντες, ὡς ἔοικεν, εἰς τὰς τραγωδίας. καὶ
μετὰ τὸν χορὸν εἰσάγει πάλιν ἐκ τῶν φωνηέντων φῆσιν
οὕτως (ἦν δεῖ κατὰ τὰς παραγραφὰς ὁμοίως τοῖς
πρόσθεον λέγοντα διαιρεῖν, ἢ ἢ τοῦ ποιήσαντος ὑπό-
κρισις σφῆξεται κατὰ τὴν δύναμιν).

ἄλλα μόνον, ᾧ γυναῖκες, ἴ τε δευτέρον
λέγειν μόνον χρῆ καὶ τρίτον μόνον γ' ἐρεῖς
ἦτ' ἀρα φήσω τὸ τέταρτόν τ' αὖ μόνον
ἰῶτα, πέμπτον οὐ, τό θ' ἕκτον ὕ μόνον
5 λέγε. λολίσθιον δὲ φωνῶ σοι τὸ ᾧ
ταῶν ἑπτὰ φωνῶν, ἑπτὰ δ' ἐν μέτροις μόνον.

454 καὶ τοῦτο λέξασ' εἶτα δὴ σαυτῇ λάλει.

80. δεδήλωκε δὲ καὶ διὰ τῶν ἱαμβείων γράμμα
πρῶτος οὗτος ἀκολαστότερον μὲν κατὰ τὴν διάνοιαν,
πεφρασμένον δὲ τὸν τρόπον τούτου.

κύω γὰρ, ᾧ γυναῖκες. ἀλλ' αἰδοῖ, φίλαι,
ἐν γράμμασι σφῶν τοῦνομ' ἐξερω βρέφους.

1 ἕκαστον A: corr. C 8 ἀλγυνῶ ταῦτα ἐλεγγθεῖς A
18 corruptus, fort. τό τε τέταρτον αὐ 20 <λέγειν> δὲ Wilam
26 φίλαι K: φίλαι⁷ A φίλα C

ὀρθὴ μακρὰ γραμμὴ ἴσιν· ἐκ δ' αὐτῆς μέσης
μικρὰ παρεστῶσ' ἐκατέρωθεν ὑπτία.

ἔπειτα κύκλος πόδας ἔχων βραχεῖς δύο.

εν ὕστερον, ὡς <ἄν> ὑπονοήσεται τις, Μαιάνδριος
ν ὁ συγγραφεὺς μικρὸν διὰ τῆς ἐρμηνεύσεως τῆ μι- b
σει παρεγκλίνας συνέγραψεν ἐν τῶν παραγγεμάτων
HG II 337) φορτικώτερον τοῦ φηθέντος, *Εὐριπίδης*
τὴν ἐν τῷ Θησεὶ τὴν ἐγγράμματον ἔοικε ποιῆσαι
σιν. βοτῆρ δ' ἐστὶν ἀγράμματος αὐτόθι δηλῶν τοῦ-
μα τοῦ Θησεῶς ἐπιγεγραμμένον οὕτως (fr. 385 N)·

ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἴδρις,
μορφὰς δὲ λέξω καὶ σαφῆ τεκμήρια.

κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος·
οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές.

5 τὸ δευτέρου δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο, c
ταύτας διείργει δ' ἐν μέσαις ἄλλη μία.
τρίτου δὲ βόστρυχός τις ὡς ἐλλιγμένος,
το δ' αὖ τέταρτον ἢ μὲν εἰς ὀρθὸν μία,
λοξὰ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμένα
0 εἰσίν. τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρῆι φράσαι·
γραμμαὶ γὰρ εἰσιν ἐκ διεστώτων δύο,
αὐταὶ δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν.
τὸ λοιπὸν δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφορές.

δ' αὐτὸ πεποίηκε καὶ Ἀγάθων ὁ τραγωδιοποιὸς d
τῷ Τηλέφῳ. ἀγράμματος γὰρ τις κἀνταῦθα δηλοῖ
ν τοῦ Θησεῶς ἐπιγραφὴν οὕτως (p. 593 N)·
γραφεῖς ὁ πρῶτος ἦν μεσόμφαλος κύκλος·

1 ἐκ δὲ ταύτης AC: corr. Mein 4 ἄν add. Mein 6 ἐν
παραγγέλματι A: corr. Wilam, sed fort. τῶν ἀπαγγεμάτων
alterum τὴν fort. del 9 αὐτῶι τι A: corr. Cas, non certa
endatio 18 ἢ Nauck ἦν AC 25 ἐν τῷ Τηλοπέφῳ Mein

ὀρθοί τε κανόνες ἐξυγωμένοι δύο,
 Σκυθικῶ τε τόξῳ <τὸ> τρίτον ἦν προσεμφερές.
 ἔπειτα τριόδους πλάγιος ἦν προσκειμένος·
 5 ἐφ' ἐνός τε κανόνος ἦσαν [ἐξυγωμένοι δύο].
 ὅπερ δὲ τρίτον ἦν καὶ τελευταῖον πάλιν.
 καὶ Θεοδέκτης δ' ὁ Φασηλίτης ἄγροικόν τινα ἀγραμά-
 e ματον παράγει καὶ τοῦτον τὸ τοῦ Θησέως ὄνομα
 διασημαίνοντα (p. 624 N)·

γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μαλακόφθαλμος κύκλω.
 ἔπειτα δισσοὶ κανόνες ἰσόμετροι πάννυ·
 τούτους δὲ πλάγιος διαμέτρου συνδεῖ κανών.
 τρίτον δ' ἑλικτῶ βοστρύχῳ προσεμφερές.
 5 ἔπειτα τριόδους πλάγιος ὡς ἐφαίνετο,
 πέμπται δ' ἄνωθεν ἰσόμετροι ῥάβδοι δύο,
 αὗται δὲ συντείνουσιν εἰς βάσιν μίαν.
 f ἔκτον δ' ὅπερ καὶ πρόσθεν εἶπον βόστρυχος.
 καὶ Σοφοκλῆς δὲ τούτῳ παραπλήσιον ἐποίησεν ἐν
 Ἄμφιαράφ σατυρικῶ τὰ γράμματα παράγων ὀρχού-
 μενον (fr. 118 N).

81. Νεοπτόλεμος δὲ ὁ Παριανὸς ἐν τῷ περὶ
 ἐπιγραμμάτων ἐν Χαλκηδόνι φησὶν ἐπὶ τοῦ Θρασυ-
 μάχου τοῦ σοφιστοῦ μνήματος ἐπιγεγράφθαι τόδε τὸ
 ἐπίγραμμα·

τοῦνομα θῆτα ῥῶ ἄλφα σὰν ὕ μῦ ἄλφα χεῖ οὐ σὰν,
 πατρὶς Χαλκηδών· ἡ δὲ τέχνη σοφίη.
 τὸ δὲ Καστορίωνος τοῦ Σολέως, ὡς ὁ Κλέαρχος
 φησιν, εἰς τὸν Πᾶνα ποίημα τοιοῦτόν ἐστι· τῶν ποδῶν

2 τὸ add. Schw 4 ἦσαν <ὑπτιοὶ δύο> Mein 5 τρίτον
 Mus: τὸ τρίτον AC 9 κύκλος C: μεσόφθαλμος κύκλος Welcker
 10 δυο of AC: corr. Valck 11 διὰ μέσον Mus 12 προσεμ-
 φερές AC: corr. Mus 13 ὡς C: ὡστ' A 16 εἶπ' ὁ A:
 corr. K, Porsonum non timeo 24 ὑμ ἄλφα et χι AC

ἕκαστος ὅλοις ὀνόμασιν περιειλημμένος πάντας ὁμοίως⁴⁵⁵
 ἡγεμονικούς καὶ ἀκολουθητικούς ἔχει τοὺς πόδας, οἶον
 (III 635 B)·

σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχείμερον
 5 ναίονθ' ἔδραν, θηρονόμει Πᾶν, χθόν' Ἀρκάδων
 κλήσω γραφῆι τῆιδ' ἐν σοφῆι πάγκλειτ' ἔπη
 συνθεῖς, ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφῶι κλύειν,
 μουσοπόλει θῆρ, κηρόχυτον ὃς μελίγμ' ἱεῖς,
 καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τούτων δὲ ἕκαστον
 10 τῶν ποδῶν, ὡς ἂν τῆι τάξει θῆς, τὸ αὐτὸ μέτρον
 ἀποδώσει, οὕτως·

σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχείμερον,
 νιφοκτύποις σὲ τὸν βολαῖς δυσχείμερον.
 καὶ ὅτι τῶν ποδῶν ἕκαστός ἐστι ἐνδεκαγράμματος. ἔστι b
 15 καὶ μὴ τοῦτον τὸν τρόπον ἀλλ' ἐτέρως ποιῆσαι, ὥστε
 πλείω πρὸς τὴν χρῆσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς ἔχειν οὕτω λέγοντας·
 μέτρον φράσον μοι τῶν ποδῶν (μέτρον λαβῶν).
 λαβῶν μέτρον μοι τῶν ποδῶν μέτρον φράσον.
 οὐ βούλομαι γὰρ τῶν ποδῶν μέτρον λαβεῖν.
 20 λαβεῖν μέτρον γὰρ τῶν ποδῶν οὐ βούλομαι.

82. Πίνδαρος δὲ πρὸς τὴν ἀσιγμοποιηθεῖσαν
 ᾠδὴν, ὡς ὁ αὐτός φησι Κλέαρχος, οἶονεὶ γρίφου c
 τινὸς ἐν μελοποιίᾳ προβληθέντος, ὡς πολλῶν τούτω
 προσκυρόντων διὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι ἀποσχεσθαι
 25 τοῦ σίγμα καὶ διὰ τὸ μὴ δοκιμάζειν, ἐποίησε (fr. 79 B)·

1. 2 haec turbata 4 βολοῖς A: corr. Mein 5 νεονθ'
 A: corr. Cas ἔδραν Cob: ὄδος A (ἔδος Scal) χθόν' A: corr.
 Cas 6 τῆιδε σοφῆι A: corr. Pors πάγκλειτ' A: corr. Pors
 7 σοφοῖς A: corr. Mein 8 μουσοπόλει Cob 12 et 13 βολοῖς
 A 14 δεκαγράμματος A: corr. Schw 16 h. e. ut plures
 (tribus) formas transpositis vocabulis ex una primaria facere pos-
 sit, si quis ita uti velit 17 suppl. Coraes 24 δυνατὸν A:
 corr. Scal

πρὶν μὲν εἶρε σχοινοτένεια τ' αἰοῖδ' ἄ
καὶ τὸ σὰν κίβδηλον ἀνθρώποις.

ταῦτα σημειώσαιτ' ἂν τις πρὸς τοὺς νοθεύοντας Λάσου
τοῦ Ἐρμιονέως τὴν ἄσιγμον ὠδήν, ἣτις ἐπιγράφεται
Κένταυροι. καὶ ὁ εἰς τὴν Δήμητρα δὲ τὴν ἐν Ἐρμιονῇ
ποιηθεὶς τῷ Λάσῳ ὕμνος ἄσιγμός ἐστιν, ὡς φησιν
d Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τρίτῳ περὶ μουσικῆς, οὗ
ἐστὶν ἀρχή (III 376 B)·

Δάματα μέλω Κόραν τε Κλυμένοι' ἄλοχον.

83. ἐστὶν εὐπορησαὶ καὶ ἄλλων γρίφων (III 666 B)· 10

ἐν Φανεροῦ γενόμεαν, πάτραν δέ μου ἀλυμρὸν ὕδωρ
ἀμφὶς ἔχει μήτηρ δ' ἐστ' ἀριθμοῖο πάϊς.

Φανεροῦ μὲν οὖν λέγει τῇ Δήλῳ, ἣτις ὑπὸ θαλάσσης
περιέχεται, μήτηρ δ' ἡ Αἰτώ, ἣτις Κόλου ἐστὶ θυγά-
e τηρ· Μακεδόνες δὲ τὸν ἀριθμὸν κοῖον προσαγορεύουσι. 15
καὶ ἐπὶ τῆς πτισάνης (III 668 B)·

κριθῆς ἀφλοίου γυλὸν ὀργάσας πῖε.

πεποίηται δὲ τῆς πτισάνης τοῦνομα ἀπὸ τοῦ πτίσσειν
καὶ ἀνεῖν. καὶ ἐπὶ τοῦ κοχλίου· φέρεται δὲ τοῦτο
καὶ ἐν τοῖς Τεύκρου Ὀρισμοῖς· 20

ξῶον ἄπου ἀνάκανθον ἀνόστεον ὄστρακόνωτον

ὄμματά τ' ἐκκύπτοντα προμήκεα κείσκύπτοντα.

Ἄντιφάνης δ' ἐν Αὐτοῦ ἐρωῶντί φησι (II 30 K)·

f τροφαλίδας τε λινοσάρκους. μανθάνεις; τυρὸν
λέγω. 25

Ἄναξανδρίδης Αἰσχροῦ (II 137 K)·

ἀρίτως διηροτάμηκε, καὶ τὰ μὲν διανεκί

1 σχοινοτενεια A 2 σαντιβοηλον A: corr. XI 467b 12
μάτηρ Mein παῖς A: corr. C 18 πτίτειν A: corr. C cf.
Hes. s. v. ἀνεῖν 24 τροφαλινδας A: corr. C λιπροσάρκους
Mein

σώματος μέρη δαμάζετ' ἐν πυρικίτω στέγα·

Τιμόθεος ἔφη ποτ', ἄνδρες, τὴν χύτραν οἶμαι λέγων.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἡρωσιν (II 457 K)·

ὡς δ' ἦν ἡρμένη

- 5 βίου τιθήνη, πολεμία λιμοῦ, φύλαξ
φιλίας, ἰατρὸς ἐκλύτου βουλιμίας,
τράπεζα. B. περιέφγωγς <γε>, νῆ τὸν οὐρανόν· 456
ἐξὸν φράσαι τράπεζα συντόμως.

Πλάτων δ' ἐν τῷ Ἀδώνιδι χρησμὸν δοθῆναι λέγων

- 10 Κινύρα ὑπέρ Ἀδώνιδος τοῦ υἱοῦ φησιν (I 601 K)·

ὦ Κινύρα, βασιλεῦ Κυπρίων, ἀνδρῶν δασυπρώκτων,
παῖς σοι κάλλιστος μὲν ἔφν θαυμαστότατός τε
πάντων ἀνθρώπων, δύο δ' αὐτὸν δαίμον' ὀλεῖτον,
ἧ μὲν ἐλαυνομένη λαθροῖσις ἐρετμοῖς, ὃ δ' ἐλαύνων.

- 15 λέγει δ' Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον· ἀμφοτέροι γὰρ ἦσαν b
τοῦ Ἀδώνιδος. καὶ τὸ τῆς Σφιγγὸς δὲ αἰνιγμα Ἀσκλη-
πιάδης ἐν τοῖς Τραγωδομένοις τοιοῦτον εἶναι φησιν
(A. P. XIV 64)·

- ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία φωνή,
20 καὶ τρίπον, ἀλλάσσει δὲ φύσιν μόνον ὄσσο' ἐπὶ γαῖαν
ἐρπετὰ γίνονται καὶ ἀν' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον·
ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,
5 ἐνθα τάχος γυίοισιν ἀφανρότατον πέλει αὐτοῦ.

84. γοιφάδη δ' ἐστὶ καὶ Σιμωνίδη ταῦτα πεποιη- c
25 μένα, ὡς φησι Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ
Σιμωνίδου (fr. 172 B)·

1 δαμάζετε ἐν πυρικίτοις γὰς A: corr. Kock 2 οἶμαι
Boeckh: εἶναι A 7 γε add. Cas 11 ὦ κυπρία AC: corr. Mus

12 εἰ τοι C: τοι A 18 εχειτον A ἔχετον C: corr. Jacobs
19 1 ἀπόν, 20 τρίπον AC 21 γείνονται A: corr. C

μιζονόμον τε πατήρ ἐρίφου καὶ σχέτλιος ἰχθὺς
 πλησίον ἤρῃσαντο καρῆατα· παῖδα δὲ νυκτὸς
 δεξάμενοι βλεφάροισι Διονύσοιο ἄνακτος
 βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.
 φασὶ δ' οἷ μὲν ἐπὶ τινος τῶν ἀρχαίων ἀναθημάτων
 ἐν Χαλκίδι τοῦτ' ἐπιγεγράφθαι, πεποιῆσθαι δ' ἐν αὐτῷ
 δ τράγον καὶ δελφίνα, περὶ ὧν εἶναι τὸν λόγον τοῦτου.
 οἷ δὲ εἰς ἐπιτόμιον ψαλτήριον δελφίνα καὶ τράγον
 εἰργασμένον εἰρῆσθαι, καὶ εἶναι τὸν βουφόνον καὶ τοῦ
 Διονύσου θεράποντα τὸν διθύραμβον. οἷ δὲ φασὶν
 ἐν Ἰουλίδι τὸν τῷ Διονύσῳ θνόμενον βοῦν ὑπὸ τινος
 τῶν νεανίσκων παῖεσθαι πελέκει. πλησίον δὲ τῆς
 ἑορτῆς οὔσης εἰς χαλκεῖον δοθῆναι τὸν πέλεκυν· τὸν
 οὖν Σιμωνίδην ἔτι νέον ὄντα βαδίσαι πρὸς τὸν χαλκέα
 κοιμούμενον αὐτόν. ἰδόντα δὲ καὶ τὸν τεχνίτην κοι-
 μώμενον καὶ τὸν ἄσκον καὶ τὸν καρκίνου εἰκῆ κείμενον
 ε καὶ ἐπαλλήλως ἔχοντα τὰ ἔμπροσθεν, οὔτως ἐλθόντα
 εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνήθεις τὸ προειρημένον πρόβλημα.
 τὸν μὲν γὰρ τοῦ ἐρίφου πατέρα τὸν ἄσκον εἶναι, σχέ-
 τλιον δὲ ἰχθὺν τὸν καρκίνον, νυκτὸς δὲ παῖδα τὸν
 ὕπνον, βουφόνον δὲ καὶ Διονύσου θεράποντα τὸν πέ-
 λεκυν. πεποιήκε δὲ καὶ ἕτερον ἐπίγραμμα ὁ Σιμωνίδης,
 ὃ παρέχει τοῖς ἀπείροις τῆς ἱστορίας ἀπορίαν (fr. 173)
 φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον
 τῷ Πανοπηιάδῃ δῶσειν μέγα δεῖπνον Ἐπειῶ.
 f λέγεται δὲ ἐν τῇ Καρθαίᾳ διατρίβοντα αὐτὸν διδάσκειν
 τοὺς χοροὺς. εἶναι δὲ τὸ χορηγεῖον ἄνω πρὸς Ἀπόλ-
 λωνος ἱερῷ μακρὰν τῆς θαλάσσης. ὑδρεύεσθαι οὖν

1 τε πατήρ τ' Α: corr. C 2 ἤρῃσαντο Α: corr. C 3 Διο-
 νύσοιο Α: corr. C 9 ἐπειργασμένον Wilam 14 σιμωνίδη Α:
 corr. C 26 καρθέαι ΑC: corr. Schw 28 οὐ μακρὰν Brönstedt

καὶ τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς περὶ τὸν Σιμωνίδην κάτωθεν, ἔνθα ἦν ἡ κρήνη. ἀνακομίζοντος δ' αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ὄνου, ὃν ἐκάλουν Ἐπειὸν διὰ τὸ μυθολογεῖσθαι τοῦτο δρᾶν ἐκείνου καὶ ἀναγεγράφθαι ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ τὸν Τρωικὸν μῦθον, ἐν ᾧ ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ τοῖς Ἀτρείδαις, ὡς καὶ Στησίχορός φησιν (fr. 18). 457

ῥῆσαι γὰρ αὐτὸν ὕδωρ αἰεὶ φορέοντα Διὸς κούρα βασιλεῦσιν.

ὑπαρχόντων οὖν τούτων ταχθῆναί φασι τῷ μὴ παραγινόμενῳ τῶν χορευτῶν εἰς τὴν ὀρισμένην ὄραν παρεῖχειν τῷ ὄνῳ χοῖνικα κριθῶν. τοῦτ' οὖν κἂν τῷ ποιήματι λέγεσθαι, καὶ εἶναι τὸν μὲν οὐ φέροντα τὸ τοῦ τέττιγος ἄεθλον τὸν οὐκ ἐθέλοντα ἄδειν, Πανοπηιάδην δὲ τὸν ὄνον, μέγα δὲ δεῖπνον τὴν χοῖνικα τῶν κριθῶν. 85. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Θεόγυιδος τοῦ ποιητοῦ (1230).

ἦδη γὰρ με κέκληκε θαλάσσιος οἴκαδε νεκρός, b
τεθνηκῶς ζῶν φθεγγόμενος στόματι.

σημαίνει γὰρ κόχλον. τοιοῦτον δ' ἐστὶν καὶ τὸ ῥήματα λέγειν ἀνθρώπων ὀνόμασιν ὅμοια, οἶον (p. 664 N).

λαβῶν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος.

καὶ τὸ περιφερόμενον·

πέντ' ἄνδρες δέκα ναυσι κατέδραμον εἰς ἓνα χῶρον,
ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο, λίθον δ' οὐκ ἦν ἀνελέσθαι·
δίψῃ δ' ἐξώλλυντο, ὕδωρ δ' ὑπερεῖχε γενεῖον. c

86. τίνα δὲ κόλασιν ὑπέμενον Ἀθήνησιν οἱ μὴ λύσαντες τὸν προτεθέντα γῶρον, εἰ γε ἔπινον φιάλην

12. 13 τὸ τοῦ C: τοῦτο A 14 μέγα δὲ C: μέγα A 23 ex cod. Laur. ineditum ratus ed. Hercher Herm. II 224, ubi νησι κατήλυθον, itemque cod. Par. apud Piccolon suppl. à l'antih. p. 192 25 γένειον cod. Laur γένεια cod. Par 27 προταθέντα Mein, sed προτείνω nunquam dixit Clearchus

<ἄλμη> κεκερασμένην, ὡς καὶ ὁ Κλέαρχος προεῖπεν
 ἐν τῷ ὄρω; κἀν τῷ πρώτῳ δὲ περὶ παροιμιῶν γραφει
 οὔτως· τῶν γρίφων ἢ ζήτησις οὐκ ἀλλοτρία φιλοσο-
 φίας ἐστί, καὶ οἱ παλαιοὶ τὴν τῆς παιδείας ἀπόδειξιν
 d ἐν τούτοις ἐποιοῦντο. προέβαλλον γὰρ παρὰ τοὺς πό-
 τους οὐχ ὡσπερ οἱ νῦν ἐρωτῶντες ἀλλήλους, τίς τῶν
 ἀφροδισιαστικῶν συνδυασμῶν ἢ τίς ἢ ποῖος ἰχθύς
 ἦιδιστος ἢ τίς ἀκμαιοτάτος, ἔτι δὲ τίς μετ' Ἀρκοῦρον
 ἢ μετὰ Πλειάδα ἢ τίς μετὰ Κῦνα μάλιστα βρωτός.
 καὶ ἐπὶ τούτοις ἄθλα μὲν τοῖς νικῶσι φιλήματα μίσους
 ἄξια τοῖς ἐλευθέραν αἰσθησιν ἔχουσι, ζημίαν δὲ τοῖς
 ἠττηθεῖσιν τάττουσιν ἄκρατον πιεῖν, ὃν ἦδιον τῆς
 ὑγείας πίνουσι· κομιδῇ γὰρ ἐστὶ ταῦτά γέ τινος τοῖς
 e Φιλαινίδος καὶ τοῖς Ἀρχεστράτου συγγράμμασιν ἐνφ-
 κηλότος, ἔτι δὲ περὶ τὰς καλουμένας Γαστρολογίας
 ἐσπουδακότος· ἀλλὰ μᾶλλον τὰς τοιαύτας, τῷ πρώτῳ
 ἔπος <ἦ> λαμβεῖον εἰπόντι τὸ ἐχόμενον ἕκαστον λέγειν
 καὶ τῷ κεφάλαιον εἰπόντι ἀντειπεῖν τὸ ἐτέρου ποιητοῦ
 τινος, <ὅτι> εἰς τὴν αὐτὴν εἶπε γνώμην· ἔτι δὲ λέγειν
 ἕκαστον λαμβεῖον. πρὸς τε τούτοις ἕκαστον εἰπεῖν ὅσων
 ἂν προσταχθῇ συλλαβῶν ἔμμετρον, καὶ ὅσα ἀπὸ τῆς τῶν
 γραμμάτων καὶ συλλαβῶν ἔχεται θεωρίας. ὁμοίως δὲ
 τοῖς εἰρημένους ἠγεμόνος ἕκαστον λέγειν ὄνομα τῶν
 f ἐπὶ Τροίαν ἢ τῶν Τρώων, καὶ πόλεως ὄνομα τῶν ἐν
 τῇ Ἀσίᾳ λέγειν ἀπὸ τοῦ δοθέντος γράμματος, τὸν δ'
 ἐχόμενον τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ τοὺς λοιποὺς ἐναλ-

1 ἄλμη add. Dobr 7 συνδιασμῶν (sic) C: συνδυασμένων
 A 15 ἀστρολογίας A: corr. C 17 ἦ add. Mein λαμβέιον A
 ut solet 18 ἀντειπεῖν τὸ Schw: ἀντειπόντος A 19 ὅτι add. K
 21 ὅσαπερ τῆς Dobr, sed ἀπὸ non magis vitiosum quam ἐκ
 25 fort. ἀπὸ του

λάξαι, ἄν τε Ἑλληνίδος ἄν τε βαρβάρου τάξῃ τις.
 ὥστε τὴν παιδίαν μὴ ἄσκεπτον οὖσαν μηνύματα γί-
 νεσθαι τῆς ἐκάστου πρὸς παιδείαν οἰκειότητος· ἐφ'
 οἷς ἄθλον ἐτίθεισαν στέφανον καὶ εὐφημίαν, οἷς μά-
 5 λιστα γλυκαίνεται τὸ φιλεῖν ἀλλήλους·

87. ταῦτα μὲν οὖν Κλέαρχος εἶρηκε. καὶ ἂ προ-458
 βάλλειν δεῖ τοιαῦτά τινα εἶναι ἠγοῦμαι· στίχον εἰπεῖν
 Ὀμηρικὸν ἀπὸ τοῦ ἄλφα ἀρχόμενον καὶ εἰς τὸ αὐτὸ
 στοιχεῖον καταλήγοντα·

10 ἀγχοῦ δ' Ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα (A 92).
 ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα (E 226).
 ἀσπίδας ἐνκύκλους λαισήϊά τε πτερόεντα (E 453).

καὶ πάλιν ὁμοίως ἱαμβεῖα (com. IV 607 M)·

ἀγαθὸς ἀνὴρ λέγοιτ' ἄν ὁ φέρων τάγαθά.

15 ἀγαθὸς ἄν εἴη χῶ φέρων καλῶς κακά.

Ὀμηρικοὶ ἀπὸ τοῦ εἰ ἐπὶ τὸ εἰ·

b

εὔρε Ἀνκάονος νιδὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε (A 89).

ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμελλον ἔγωγε (E 686).

ὁμοίως καὶ ἱαμβεῖα (com. IV 608 M)·

20 εὐκαταφρόνητός ἐστι πενία, Δερκύλε.

ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον . . διάπλεκε.

Ὀμήρου ἀπὸ ἠ ἐπὶ τὸ ἠ·

ἠ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλανκῶπις Ἀθήνη (E 133).

ἠ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δὲ Ἀφροδίτῃ (E 370). c

25 ἱαμβοὶ (com. IV 608 M)·

ἠ τῶν φίλων σοὶ πίστις ἔστω κεκριμένη.

ἀπὸ τοῦ ι ἐπὶ τὸ ι Ὀμήρου·

Ἴλιον ἐξαπολοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι (Z 60).

1 ἐάν τε βαρβ. A 2 παιδείαν A: corr. Muret μῆνυμα
 Coraes 21 δὴ Herw, παῖ suppl. Mein

Ἰππόλοχος δέ μ' ἔτικτε καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι (206)
ἀπὸ τοῦ σ̄ εἰς τὸ σ̄.

συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἰπῆς (A 90).
σοφός ἐστιν ὁ φέρων τὰπὸ <τῆς> τύχης καλῶς.

d ἀπὸ τοῦ ω̄ εἰς τὸ ω̄.

ὡς δ' ὄτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἶσα
(II 364).

ᾠρθωμένην πρὸς ἅπαντα τὴν ψυχὴν ἔχω.

προβάλλειν δὲ δεῖ καὶ στίχους ἀσίγμους οἶον (H 364).

πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἰκόθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι. 1
καὶ πάλιν στίχους Ὀμηρικοὺς ἀπὸ τῆς πρώτης συλ-
λαβῆς καὶ τῆς ἐσχάτης δηλοῦντας ὄνομα οἶον (B 567.
628. 732).

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγειν δύο καὶ δέκα νῆας.
<Αἴας>. 2

e Φυλείδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱκπότηα Φυλεύς.
<Φυλεύς>.

ἰητῆρ' ἀγαθῶ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων. Ἴων
εἰσὶ καὶ ἄλλοι στίχοι Ὀμηρικοὶ δηλοῦντες σκευῶν ὀνό-
ματα ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ ἐσχάτης συλλαβῆς οἶον. 1
ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
(Θ 202) ὄλμος.

μυθεῖται κατα μοῖραν ἅπερ κ' οἶοιτο καὶ ἄλλος.
(ρ 580) μύλος.

λυγρὸς ἐὼν μὴ που τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρη. 2
f (σ 107) λύρη.

ἄλλοι στίχοι δηλοῦντες ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους
τῶν ἐδωδύμων τί.

ἀργυρόπεξα Θέτις, θυγάτηρ ἄλλοιο γέροντος.

(A 538) ἄρτος.

μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρω μετὰλλα.

(A 550) μῆλα.

88. ἐπεὶ δὲ ἱκανὴν παρέκβασιν πεποιήμεθα περὶ τῶν γρίφων, λεκτέον ἤδη καὶ τίνα κόλασιν ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες τὸν προτεθέντα γρίφον. ἐπινον οὗτοι ἄλλμην παραμισγομένην τῷ αὐτῶν ποτῷ καὶ ἔδει μὴ προσενέγκασθαι τὸ ποτήριον ἀπνευστί, ὡς Ἀντιφάνης δηλοῖ ἐν Γανυμήδει διὰ τούτων (Π 41 K).

459

οἶμοι περιπλοκάς

λίαν ἐρωτᾷς. B. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω·
 τῆς ἀρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύνοισθά τι,
 ταχέως λέγειν χρὴ πρὶν κρέμασθαι. A. πότερά μοι
 5 γρίφον προβάλλεις τοῦτον εἰπεῖν, δέσποτα,
 τῆς ἀρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύνοιδά τι,
 ἢ τί δύνῃται τὸ ρηθέν; B. ἔξω τις δότω
 ἱμάντα ταχέως. A. οἶον οὐκ ἔργων ἴσως·
 ἔπειτα τοῦτο ζημιοῖς με; μηδαμῶς·
 10 ἄλμης δ' ἐχρῆν τι παραφέρειν ποτήριον. b
 B. οἶσθ' οὖν ὅπως δεῖ τοῦτό σ' ἐκπιεῖν; A. ἐγὼ
 κοιμιδῆ γε. B. πῶς; A. ἐνέχυρον ἀποφέροντά
 <σου> —
 B. οὐκ, ἀλλ' ὀπίσω τὸ χεῖρε ποιήσαντα δεῖ
 ἔλκειν ἀπνευστί.

89. τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν γρίφων εἰπόντων τῶν δειπνοσοφιστῶν, ἐπειδὴ καὶ ἡμᾶς ἐσπέρα καταλαμβάνει ἕναπεμπαζομένους τὰ εἰρημμένα, τὸν περὶ τῶν ἐκπω-

4 παράβασιν A: corr. Herw 7 μὴ del. Mus, fort. μὲν
 14 προβαλεῖς A: corr. Mus 15. 16 τιν τί A: τι, ἢ τί Di
 17 οἶον scil. γρίφον, quem ne intellexi quidem, fort. οὐδ'
 19 περιφέρειν AC: corr. Villebrun, fort. προσφέρειν 20 δεῖ σε
 οὐτ' A: corr. Cas 21 σου add. Herm

μάτων λόγον εἰς αὔριον ἀναβαλώμεθα. κατὰ γὰρ
 Μεταγένους Φιλοθύτην (I 708 K)

c κατ' ἐπεισόδιον μεταβάλλω τὸν λόγον, ὡς
 πολλαῖσι παροψίσι καὶ καιναῖς εὐωχῆσω τὸ θέατ
 περὶ τῶν ἐκπαμάτων τὸν λόγον ἐξῆς ποιούμενος.

3 μεταβάλλω A: corr. C 4 καιναῖς παρ. κ. πολλαῖς A
 λαῖς παρ. κ. καιναῖς C et Poll. X 88 (ubi πολλαῖσι)

ΤΕΛΟΣ ἈΘΗΝΑΪΟΥ ΝΑΝΚΡΑΤΪΤῆ ΔΕΙΠΝΟCΟΦΙCΤῶΝ : ἰ~

BIBLIOTHECA GRAECA
 VIRORUM DOCTORUM OPERA
 RECOGNITA ET COMMENTARIIS INSTRUCTA
 CURANTIBUS
FR. JACOBS ET VAL. CHR. FR. ROST.

LIPSIAE IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

Bedeutend ermässigte Preise.

Erschienen sind bis jetzt:

	<i>M. ʒ.</i>		<i>M. ʒ.</i>
Aeschinis in Ctesiphontem oratio ed. <i>Weidner</i>	3. 60	Lysiae et Aeschinis orationes se- lectae ed. <i>Bremi</i>	1. 50
Aeschylli Agamemno ed. <i>R. Enger</i>	3. 75	Lysiae orationes selectae ed. <i>Bremi</i> .	— 90
Aristophanis Nubes ed. <i>Teuffel</i> .	1. 20	[Vergriffen.]	
Ed. II.	1. 20	Pindari carmina cum deperditarum fragm., variet. lect. adi.	3. 90
Delectus epigramm. Graec. ed.	1. 80	et comment. illustr. <i>L. Dissen.</i>	
<i>Jacobs.</i> [Vergriffen]		Ed. II. cur. <i>Schneidewin.</i> Vol. I.	3. —
Demosthenis concione ed. <i>H.</i> <i>Sauppe.</i> Sect. I. (cont. Philipp. I.	1. —	— Vol. II. Sect. I. II. (Comment in	3. —
et Olynthiacae I—III.) Ed. II.		Olymp. et Pyth.) (à 1 <i>M.</i> 50 ʒ.)	
Euripidis tragoediae ed. <i>Pflugk</i> et <i>Klotz.</i> Vol. I, II et III. Sect.	15. 15	Platonis opera omnia ed. <i>Stallbaum</i>	
I—III.		X voll. (21 Sectiones.)	
Einzeln:		Einzeln:	
Vol. I. Sect. 1. Medea. Ed. III.	1. 50	Vol. I. Sect. 1. Apologia Socratis	2. 40
" I. " 2. Hecuba. Ed. III.	1. 20	et Crito. Ed. <i>Wohlrab</i>	2. 40
" I. " 3. Andromacha.	1. 20	Vol. I. Sect. 2. Phaedrus. Ed. V.	2. 70
" II. " 4. Heraclidae. Ed. II	1. 20	cur. <i>Wohlrab</i>	2. 25
" II. " 1. Helena. Ed. II.	1. 20	Vol. I. Sect. 3. Symposium c. ind.	2. 40
" II. " 2. Alcestitis. Ed. II.	1. 20	Ed. III. <i>Vergr.</i>	2. 40
" II. " 3. Hercules furens	1. 80	Vol. II. Sect. 1. Gorgias. Ed. III	2. 40
Ed. II. cur. <i>Wocklein</i>	2. 25	Vol. II. Sect. 2. Protagoras c. ind.	2. 40
" II. " 4. Phoenissae.	1. 20	Ed. IV. ed. <i>Kroschel</i>	7. 50
Ed. II. cur. <i>Wocklein</i>	1. 20	Vol. III. Politia sive de republica	4. 20
" III. " 1. Orestes.	1. 20	libri decem. 2 voll. Ed. II. [Vergr.]	3. 30
" III. " 2. Iphigenia Taurica	1. 20	Vol. III. Sect. 1. Politia lib. I—V	2. 40
" III. " 3. Iphigenia quae est	1. 20	Vol. III. Sect. 2. lib. VI—X . . .	2. 40
Aulide	1. 20	Vol. IV. Sect. 1. Phaedrus. Ed. II	2. 70
Hesiodi carmina ed. <i>Goettling</i> et <i>Flach.</i> Ed. III.	6. 60	Vol. IV. Sect. 2. Menexenus, Lysis, Hippias uterque, Io. Ed. II . . .	2. 70
Homeri Ilias ed. <i>Spitzner.</i> Sect.	4. 50	Vol. V. Sect. 1. Laches, Charmides, Alcibiades I, II. Ed. II	2. 70
I—IV		Vol. V. Sect. 2. Cratylus cum. ind.	2. 10
Einzeln:		Vol. VI. Sect. 1. Euthydemus . . .	2. 10
Sect. I. lib. 1—6	— 90	Vol. VI. Sect. 2. Meno et Euthy- phro itemque incerti scriptoris	6. —
Sect. II. lib. 7—12	— 90	Theages, Erastae, Hypparchus.	
Sect. III. lib. 13—18	1. 35	Ed. II ed. <i>Fritzsche</i>	6. —
Sect. IV. lib. 19—24	1. 35	Vol. VII. Timaeus et Critias [Vergriffen.]	5. 40

Platonis opera omnia ed. Stallbaum.

κ λ

Einzeln:	
Vol. VIII. Sect. 1. Theaetetus. Ed. II. rec. Wohlrab. [Vergr.]	3. —
Vol. VIII. Sect. 2. Sophista. [Vergriffen.]	2. 70
Vol. IX. Sect. 1. Politicus et in- certi auctoris Mimos	2. 70
Vol. IX. Sect. 2. Philebus	2. 70
Vol. X. Sect. 1. Leges. Vol. I lib. I—IV	3. 60
Vol. X. Sect. 2. lib. V—VIII	3. 60
Vol. X. Sect. 3. lib. IX—XII et Epinomis	3. 60
Sophoclis tragoediae ed. Wunderus. 2 voll.	10. 50
Einzeln:	
Vol. I. Sect. 1. Philoctetes. Ed. IV ed. Wecklein	1. 50
Vol. I. Sect. 2. Oedipus Rex. Ed. V ed. Wecklein	1. 50
Vol. I. Sect. 3. Oedipus Coloneus. Ed. IV	1. 80
Vol. I. Sect. 4. Antigona. Ed. V ed. Wecklein	1. 50
Vol. II. Sect. 1. Electra. Ed. IV	1. 80
Vol. II. Sect. 2. Ajax. Ed. III	1. 20
Vol. II. Sect. 3. Trachiniae. Ed. II	1. 20

Thucydidis de bello Peloponnesiaco libri VIII ed. Poppe

Einzeln:	
Vol. I. Sect. 1. Lib. I. Ed. III ed. Stahl.	
Vol. I. Sect. 2. Lib. II. Ed. II	
Vol. II. Sect. 1. Lib. III. Ed. II ed. J. M. Stahl	
Vol. II. Sect. 2. Lib. IV. Ed. II ed. J. M. Stahl	
Vol. III. Sect. 1. Lib. V. Ed. II ed. J. M. Stahl	
Vol. III. Sect. 2. Lib. VI. Ed. II ed. J. M. Stahl	
Vol. IV. Sect. 1. Lib. VII. Ed. II ed. J. M. Stahl	
Vol. IV. Sect. 2. Lib. VIII. Ed. II ed. Stahl.	
Xenophontis Cyropaedia ed. Bornemann. [Vergriffen.]	
— Memorabilia ed. Kühner. Ed. II	
— Anabasis ed. Kühner	
Einzeln à 1 κ 80 λ.	
Sect. I. lib. I—IV.	
Sect. II. lib. V—VIII	
— Oeconomicus ed. Breitenbach	
— Agesilaus ed. Breitenbach. [Vergriffen]	
— Hiero ed. Breitenbach. [Vergr.]	
— Hellenica, Sect. I. (lib. I. II.) ed. Breitenbach. Ed. II	
— — Sect. II. (lib. III—VII.) d. Breitenbach. Ed. II.	

B. G. TEUBNER

IN LEIPZIG UND BERLIN.

Januar 1908.

A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zugunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist. Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über die die beigefügte adnotatio critica, die sich teils in der praefatio, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zur Zeit gegen 550 Bände zum Preise von ca. 1600 Mark, die bei einmaligem Bezuge zum Vorzugspreise von ca. 1200 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig geschmackvoll gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

Die mit einem * bezeichneten Werke sind Neuerscheinungen der letzten Jahre.

a. Griechische Schriftsteller.

<p>Aelian de nat. anim. II. XVII, var. hist., epistl., fragm. Rec. R. Hercher. Vol. I. <i>M.</i> 5.—5,50. Vol. II. <i>M.</i> 7,20 7,70.
— varia historia. Rec. R. Hercher. <i>M.</i> 1,50 1,90.
Aeneas commentarius poliorceticus. Rec. A. Hug. <i>M.</i> 1,35 1,75.
Aeschinis orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. min. <i>M.</i> 2,40 2,80.
— — Ed. maior (m. Index v. Pruess). <i>M.</i> 8.—8,60.
— — Iterum ed. Fr. Franke. <i>M.</i> —,90 1,30.
Aeschylis tragoediae. Iter. ed. H. Weil. <i>M.</i> 2,40 3.—
Einzeln jede Tragödie (Agamemnon. Choephorae. Eumenides. Persae. Prometheus. Septem c. Th. Supplices) <i>M.</i> —,40 —,70.
* — cantica. Dig. O. Schroeder. <i>M.</i> 2,40 2,80.
[—] Scholia in Persas. Rec. O. Dähnhardt. <i>M.</i> 3,50 4,20.
Aesopicae fabulae. Rec. C. Halm. <i>M.</i> —,90 1,30.
Aetionus Rhetoris epistularum lib. IV. Ed. M. A. Schöppers. <i>M.</i> 3,20 3,60.
Alexandri Lycopol. c. Manich. Ed. A. Brinkmann. <i>M.</i> 1.—1,25.</p> | <p>Alypius: s. Musici.
Anacreontis carmina. Ed. V. Ross. Ed. II. <i>M.</i> 1.—1,40.
Anaritius: s. Euclid. suppl.
*Andocidis orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. III. <i>M.</i> 1,40 1,80.
Annae Comnenae Alexias. Rec. A. Roifferscheid. 2 voll. <i>M.</i> 7,50 8,60.
Anonymus de incredibilibus: s. Mythographi.
Anthologia Graeca epigr. Palat. c. Plan. Ed. H. Stadtmueller.
Vol. I: Pal. I. I—VI (Plan. I. V—VII). <i>M.</i> 6.—6,60.
Vol. II. P. 1: Pal. I. VII (Plan. I. III). <i>M.</i> 8.—8,60.
*Vol. III. P. 1: Pal. I. IX. (Epp. 1—553. Plan. I. I) <i>M.</i> 8.—8,60.
— lyrica s. lyr. Graec. roll. Edd. Bergk-Hiller-Crusinus. <i>M.</i> 3.—3,60.
Antiphontis orationes et fragmenta. Ed. Fr. Blass. <i>M.</i> 2,10 2,50.
Antonini, M. Aurel., commentar. II. XII. Rec. I. Stieh. Ed. II. <i>M.</i> 2,40 2,80.
Antoninus Liberalis: s. Mythographi.
Apocalypsis Anastasiae. Ed. R. Homburg. <i>M.</i> 1,20 1,60.
Apollodori bibliotheca. Ed. R. Wagner: siehe Mythographi. Vol. I.</p> |
|--|--|

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Apollonius Pergaeus.** Ed. et Lat. interpr. est I. L. Heiberg. 2 voll. *M.* 9.—10.—
- Apollonii Rhodii Argonautica.** Rec. R. Merkel. *M.* 1.50 1.90.
- * **Applan hist. Rom.** Ed. L. Mendelssohn. Vol. I. *M.* 4.50 5.— Vol. II. Ed. P. Viereck. *M.* 6.— 6.90.
- Archimedis opera omnia.** Ed. I. L. Heiberg. 3 voll. *M.* 18.— 19.80.
- Aristaeae ad Philocratem epistula c. cet. de vers. LXX interpr. testim.** Ed. P. Wondland. *M.* 4.— 4.50.
- Aristophanis comoediae.** Ed. Th. Bergk. 2 voll. Ed. II. je *M.* 2.— 2.50.
- Vol. I: Acharn., Equites, Nubes, Vespa., Pax.
— II: Aves, Lysistr., Thesmoph., Ranae, Eccles., Plutus.
Einzeln jedes Stück *M.* —.60 —.90.
- * — **cantica.** Dig. O. Schroeder. [In Vorb.]
- Aristoteles de partib. anim.** II. IV. Ed. B. Langkavel. *M.* 2.80 3.20.
- * — **de animalium motu.** Ed. Fr. Littig. [In Vorb.]
- * — **de animalibus historia.** Ed. L. Dittmeyer. *M.* 6.— 6.60.
- **de arte poetica I.** Rec. W. Christ. *M.* —.60 —.90.
- **physica.** Rec. C. Prantl. *M.* 1.50 1.90.
- **ethica Nicomachea.** Rec. Fr. Sussemihl. Ed. alteram cur. O. Apelt. *M.* 2.40 2.80.
- **de coelo et de generatione et corruptione.** Rec. C. Prantl. *M.* 1.80 2.20.
- **quae feruntur de coloribus, de audibilibus, physognomonica.** Rec. C. Prantl. *M.* —.60 —.90.
- **politica.** Ed. Fr. Sussemihl. Ed. III. *M.* 2.40 2.80.
- **magna moralia.** Rec. Fr. Sussemihl. *M.* 1.20 1.60.
- **de anima II. III.** Rec. Guil. Biehli. *M.* 1.20 1.60.
- [**ethica Eudemia.**] Eudemi Rhodii ethica. Adi. de virtutibus et vitis I. rec. Fr. Sussemihl. *M.* 1.80 2.20.
- **ars rhetorica.** Ed. A. Roemer. Ed. II. *M.* 3.60 4.—
- * — **metaphysica.** Rec. Guil. Christ. Ed. II. *M.* 2.40 2.80.
- **qui fereb. libror. fragmenta.** Coll. V. Roso. *M.* 4.50 5.—
- **oeconomica.** Rec. Fr. Sussemihl. *M.* 1.50 1.90.
- **quae feruntur de plantis, de mirab. auscultat., mechanica, de illicis insect., ventorum situs et nomina, de Mellisso Xenophane Gorgia.** Ed. O. Apelt. *M.* 3.— 3.40.
- Aristoteles parva naturalia.** Rec. Guil. Biehli. *M.* 1.80 2.20.
- **Politica ad Spaurior.** Ed. Fr. Blass. Ed. IV. *M.* 1.80 2.20.
- **s. a. Musici**
- [—] **Divisiones quae vulgo dicuntur**
- * — **Aristotelesae.** Ed. H. Mutschmann. *M.* 2.80 3.20.
- Arriani Anabasis.** Rec. Car. Abicht. *M.* 1.50 2.—, mit Karte *M.* 1.80 2.30.
- * — **quae exstant omnia.** Ed. A. G. Roos. I. Anabasis. Ed. maior. Mit I. Tafel. *M.* 3.60 4.20.
- * — **Anabasis.** Ed. A. G. Roos. Ed. min. *M.* 1.80 2.20.
- **scripta minora.** Edd. B. Hercher et A. Eberhard. *M.* 1.80 2.20.
- Athenaei dipnosophist.** II. XV. Rec. G. Kaibel. 3 voll. *M.* 17.10 18.90.
- Autolycei de sphaera quae movetur I., de orbitibus et occasibus II. II.** Ed. Fr. Hultsch. *M.* 3.60 4.—
- Babrii fabulae Aesopaeae.** Rec. O. Crusius. Acc. fabul. dactyl. et iamb. rell. Ignatii et al. testrast. iamb. rec. a C. Fr. Mueller. Ed. maior. *M.* 8.40 9.— Rec. O. Crusius. Ed. minor. *M.* 4.— 4.60.
- — — Ed. F. G. Schneidewin. *M.* —.60 1.—
- Bacchus:** s. Musici.
- Bacchylidis carmina.** Ed. III. Ed. Fr. Blass. *M.* 2.40 2.90.
- Batrachomyomachia:** s. Hymni Homero: s. Bucolici.
- [**rici Blenyomachia:** s. Eudocia Augusta Bucolicorum Graecorum Theocriti, Bionis Moschi reliquiae. Rec. H. L. Ahrens Ed. II. *M.* —.60 1.—
- * **Caecili Calactini fragmenta.** Ed. R. Ofenloch. *M.* 6.— 6.60.
- Callinici de vita S. Hypatii I.** Edd. Sem Philol. Bonn. sodales. *M.* 3.— 3.40.
- Cassianus Bassus:** s. Geoponica.
- Cebetis tabula.** Ed. C. Praeclter. *M.* —.60 —.90.
- Chronica minora.** Ed. C. Frick. Vol. I. Acc. Hippolyti Romani praeter Canonem Paschalem fragm. chronol. *M.* 6.80 7.40
- Claudiani carmina:** s. Eudocia Augusta Cleomedis de motu circulari corporum caelestium II. II. Ed. H. Ziegler. *M.* 2.70 3.20.
- Colluthus:** s. Tryphiodorus.
- Cornuti theologiae Graecae compendium.** Rec. C. Lang. *M.* 1.50 2.—
- Corpusculum poesis epicae Graecae Iadi bundae.** Edd. P. Brandt et C. Wachs muth. 2 fasc. je *M.* 3.— 3.50.
- * **Damaseli vita Isidori.** Ed. J. Hardy [In Vorb.]
- Demades:** s. Dinarchus.
- Demetrii Cydon. de contentm. morte or.** Ed. H. Deckelmann. *M.* 1.— 1.40.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana.

- orationes. Rec. G. Dindorf. I. maior. [Mit adnot. crit.] *M.* 2.80 3.20. *M.* 7.20 9.— [Ohne die adnot. crit.] 3 voll. 2.20. *M.* 4.50 6.— [6 partes. 1.20.]
- ars 1. Olynthiacae III. Phil. I. De pace. Philippica II. Ioneso. De Chersoneso. Phil. III. IV. Adversus Philippi um. Philippi epistola. De conno. De symmoris. De Bho. libertate. De Megalopolitis. fere Alexandri.
- ars 2. De corona. De falsa lega.
- ars 1. Adversus Leptinom. Midiam. Adversus Andro. Adversus Aristocratem.
- ars 2. Adversus Timocratem. us Aristogitonem II. Adversus um III. Adversus Onctorem II. othemim. In Apaturium. In onem. In Lacritum. Pro Phor. In Pantaenctum. In Nausi. In Boeot de nomine. otum de dote.
- ars 1. In Spudiam. In Phae. In Macartatum. In Leocha. Stephanum II. In Euergum. mpidorum. In Timotheum. clem. Pro corona trierarchica. lippum. In Nicostratum. In m. In Callicem.
- ars 2. In Dionysodorum. In tem. In Theocrinem. In m. Oratio funebris. Amatoria. ia. Epistolae. Index historicus. Demosthene. Rec. Diels et . *M.* 1.20 1.50.
- ationes adiectis Demadis qui mentis *ὁτιο τῆς ἀνεξεκείτης*. a B. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.
- otheca hist. Edd. Fr. Vogel scher. 6 voll. Voll. I.—III. je 60. Vol. IV. *M.* 6.80 7.40. 5.— 5.60.
- indorf. 5 voll. Vol. I u. II. Vol. III u. IV. je *M.* 3.— 3.75.
- noandensis fragmenta. Ord. William. *M.* 2.40 2.80.
- Coecilian historia Romana. er. 5 voll. Vol. I. *M.* 6.— 6.60. 1.80 5.40. [Ed. L. Dindorf. je *M.* 2.70.]
- ostomi orationes. Rec. L. Vol. I. [Vergr.] Vol. II. *M.* 2.70 ubearbeitung von A. Sonny
- Dionysi Halle. antiquitates Romanae. C. Jacoby. 4 voll. Voll. I.—V. *M.* 4.— 4.60.
- opuscula. Edd. H. Usener et Radermacher. Vol. I. *M.* 6.— 6.60. — Vol. II. Fasc. I. *M.* 7.— 7.60. *— Vol. II. Fasc. II. [In Vorb.]
- Diophanti opera omnia c. Gr. comment. Ed. P. Tannery. 2 voll. *M.* 10.— 11.—
- *Divisiones Aristoteleae, s. Aristoteles. Eclogae poetarum Graec. Ed. H. Stadtmueller. *M.* 2.70 3.20.
- Epicorum Graec. fragmenta. Ed. G. Kinkel. Vol. I. *M.* 3.— 3.50.
- Epieteti dissertationes ab Arriano dig. Rec. H. Schenkl. Acc. fragm., onohiridion, gnomolog. Epiet., roll, indd. Ed. maior. *M.* 10.— 10.80. Ed. minor. *M.* 6.— 6.60.
- *Epistulae privatae graecae in pap. aet. Lagid. serv. Ed. St. Witkowski. *M.* 3.20 3.60.
- Eratosthenis catasterismi: s. Mythographi III. 1.
- *Erotici scriptores Graeci. Ed. J. Mewaldt. [In Vorb.]
- Euclidis opera omnia. Edd. I. L. Heiberg et H. Menge. Voll. I.—V. Elementa. Ed. et Lat. interpr. ost Heiberg. *M.* 24.60 27.60. — VI. Data. Ed. Menge. *M.* 5.— 5.60. — VII. Optica, Opticor. rec. Theonis, Catoptrica, c. scholl. ant. Ed. Heiberg. *M.* 5.— 5.60. — — — Supplem.: Anarithi comm. ex interpr. Gher. Crem. e. M. Curtze. *M.* 6.— 6.60. — : s. a. Musici.
- Eudociae Augustae, Procli Lycii, Claudiani carm. Graec. rell. Acc. Blemymachiae fragm. Rec. A. Ludwig. *M.* 4.— 4.40. — violarium. Rec. I. Flach. *M.* 7.50 8.10.
- Euripidis tragoediae. Rec. A. Nauck. Ed. III. 3 voll. *M.* 7.80 9.30. Vol. I: Alcestis. Andromacha. Bacchae. Hecuba. Helena. Electra. Horacildae. Hercules furens. Supplices. Hippolytus. *M.* 2.40 2.90. — II: Iphigenia Aulidensis. Iphigenia Taurica. Ion. Cyclops. Medea. Orestes. Rhesus. Troades. Phoenissae. *M.* 2.40 2.90. — III: Perditarum diarium fragmenta. *M.* 2.— Einzeln jede *M.* 40 —.40 —.70. *— cantica. *M.* O. Schroeder. [In Vorb.]
- Eusebii opera. Rec. G. Dindorf. 4 voll. *M.* 23.60 25.80.
- Fabulae Aesopicae: s. Aesop. fab.
- Fabulae Romanenses Graec. conscr. Rec. A. Eberhard. Vol. I. *M.* 3.75 4.25.

ten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Javonli Eubogli disp. de somnio Scipionis.** Ed. A. Holder. *M.* 1.40 1.80.
- Florilegium Graecum in usum primariorum gymnastiarum ordinis collectum a philologis Afranis.** Kart. Fasc. 1—10 je *M.* —.50; Fasc. 11—15 je *M.* —.60.
Hiernu unentgeltlich: Index argumentorum et locorum.
- Außer der Verwendung bei den Maturitätsprüfungen hat diese Sammlung den Zweck, dem Primaner das Beste und Schönste aus der griech. Literatur auf leichte Weise zugänglich zu machen und den Kreis der Altertumsstudien zu erweitern.
- Galenii Pergamini scripta minora.** Rec. I. Marquardt, I. Müller, G. Helmreich. 3 voll. *M.* 7.50 9.—
- * — de utilit. part. corporis humani II. XVII. Ed. G. Helmreich. Vol. I. *M.* 8.— 8.60.
— Institutio logica. Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1.20 1.60.
— de victu attenuante I. Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1.40 1.80.
— de temperamenti. Ed. G. Helmreich. *M.* 2.40 2.80.
- Gaudentius: s. Musici.**
- Geoponica sive Cassiani Bassi Schol. de re rustica eclogae.** Rec. H. Boeckh. *M.* 10.— 10.80.
- Georgii Aepol. annales.** Rec. A. Heisenberg. Vol. I. II. *M.* 11.60 14.—
- Georgii Cyprii descriptio orbis Romani.** Acc. Leonis imp. diatyposis genuina. Ed. H. Geizer. Adl. s. 4 tabb. geograph. *M.* 3.— 3.50.
- Georgii Monachi Chronicon.** Ed. C. de Boor. Vol. I. II. *M.* 18.— 19.20.
- Hellodori Aethiopic. II. X.** Ed. I. Bekker. *M.* 2.40 2.90.
- * **Hephæstionis enchiridion. o. comm. vet. ed. M. Conbruch.** *M.* 8.— 8.60.
- Heraclitus: s. Mythographi.**
- Hermippus, anon. christ. de astrologia dialogus.** Edd. O. Kroll et P. Viereck. *M.* 1.80 2.20.
- Herodiani ab excessu divi Marci II. VIII.** Ed. I. Bekker. *M.* 1.20 1.60.
- Herodoti historiarum II. IX.** Edd. Dietsch-Kallenberg. 2 voll. [je *M.* 1.35 1.80] *M.* 2.70 3.60.
Vol. I: Lib. 1—4. Fasc. I: Lib. 1. 2. *M.* —.80 1.10.
Fasc. II: Lib. 3. 4. *M.* —.80 1.10.
— II: Lib. 5—9. Fasc. I: Lib. 5. 6. *M.* —.60 —.90.
Fasc. II: Lib. 7. *M.* —.45 —.75.
Fasc. III: Lib. 8. 9. *M.* —.60 —.90.
- * **Herondae mimambi.** Acc. Phoenicis Coronatae, Matii mimamb. fragm. Ed. O. Crusius. Ed. IV minor. *M.* 2.40 2.80. Ed. maior. [U. d. Fr.]
- Heronis Alexandrini opera.** Vol. I. Werke u. Automatontheater, gr. u. W. Schmidt. Im Anh. Heron's Wasserröhren, Philon's Druckv. Pneumatik. *M.* 2.— 9.50. Suppl. d. Textüberlieg. Gr. Wortregister 3.40.
— Vol. II. Fasc. I. Mechanikoptik, hrg. u. übers. von L. W. Schmidt. Im Anh. Heron's Olymptodor, Vitruv., Philon's Pseudo-Euclid. Mit 101 Fig. *M.* 3.—
— Vol. III. Vermessungsdioptra, griech. u. deutsch hrg. Schöne. *M.* 116 Fig. *M.* 8.— 8.—
- Hesiodi quae fer. carmina.** Rec. I. *M.* 1.50 2.—
- Hesychii Milesii qui fertur de vit. Rec. I. Flach.** *M.* —.80 1.10.
- Hieroclis synecdemus. Acc. fragm. Constantinum Porphyrog. surnomina urbium mutata.** Rec. A. Hardt. *M.* 1.20 1.60.
- Hipparchi in Arati et Eudoxi Phaenomen. Rec. C. Manitius.** *M.* 4.—
- Hippocratis opera.** 7 voll. Rec. H. K. Wein et I. Ilberg. Vol. I. (phototyp.). *M.* 6.— 6.60. *M.* 5.— 5.50.
- Historici Graeci minores.** Ed. Dindorf. 2 voll. *M.* 8.25 9.30.
- Homeri carmina.** Ed. Guil. Dindorf. Ilias. Ed. Guil. Dindorf. Ed. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* —.70] *M.* 1.50 2.—
Pars I: II. 1—12. Pars II: II. Odyssea. Ed. Guil. Dindorf. Ed. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* —.70] *M.* 1.50 2.—
Pars I: Od. 1—12. Pars II: Od. — Rec. A. Ludwig. 2 voll. min. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.10
- [—] **Iliadis carm. XVI. Schol.** ed. A. Koehly. *M.* 3.— 3.60.
- Hymni Homerici acc. epigramm. Batrachomyomachia.** Rec. A. Meister. *M.* —.75 1.10.
- Hyperidis orationes.** Ed. Fr. Bläuel. *M.* 2.10 2.50.
- Iamblichi protrepticus.** Ed. H. Pfeiffer. *M.* 1.80 2.20.
— de communi math. scientia I. N. Festa. *M.* 1.80 2.20.
— in Nicomachi arithm. Introduct. H. Pittelli. *M.* 2.40 2.80.
- * — **vita Pythagorae.** Ed. L. Dübner. [In Vorb.]
- Ignatius Diaconus: s. Nicephorus Ine. auct. Byzant. de re milit. I. B. Vari.** *M.* 2.40 2.80.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exempla

iones Graecae ad illustrandas
os selectae. Ed. F. Solmsen.
M. 1.60 2.—

Philoponus; s. Philoponus.
pera. Rec. S. Q. Naher. 6 voll.
29.—

Rec. I. Bekker. 6 voll. [Vol. I—V
Vol. VI. M. 2.10.

liones. Ed. C. Scheibe. M. 1.20

Th. Thalheim. M. 2.40 2.80.

orationes. Rec. Benseler.
2 voll. M. 4.— 4.80.

imp. quae supers. omnia. Rec.
Certein. 2 voll. M. 6.75 7.60.
rb. v. Fr. Cumont et J. Bidez
ib.]

imp. novellae. Ed. C. E. Zate
a Lingenthal. 2 partes.
0 11.60.

— Appendix (I). M. — 60 1.—
— Appendix (II). De dioecesi

laea lex ab imp. Justiniano anno
c. M. 1.20 1.60.

atyposis; s. Georgius Cyprius.
pera. Ed. R. Foerster. Vol. I—III
— 35.80. Vol. IV. [U. d. Pr.]

pera. Rec. C. Jacobitz. [6 part.
05 1.40.] 3 voll. je M. 2.10 2.60.
N. Nilén. Vol. I. Fasc. I.
XIV. M. 2.80 3.20.

Proleg. Fasc. I. M. 1.— 1.25
holla in Lucianum. Ed. H. Rabe.
6.60.

nis Alexandra. Rec. G. Kinkel.
2.20.

or. in Leocratem. Ed. Fr. Blass.
for. M. — 90 1.30. Ed. minor.
0 — 90.

o centis et Calendaria Graeca
Ed. C. Wachsmuth. Ed. II.
6.60.

mensibus I. Ed. R. Wünsch.
5.80.

ingistratibus I. Ed. R. Wünsch.
5.60.

rationes. Rec. Th. Thalheim.
for. M. 3.— 3.60. Ed. minor.
1.60.

aconi vita Porphyrii, episcopi
ls. Edd. soc. philol. Bonn. sodales.
2.80.

Ammonis carminum de actionum
isrell. Acc. anecdota astrologica.
Ludwich. M. 1.80 2.20.

riptores Graeci. Ed. R. West-
Vol. I: Hephaestion. M. 2.70 3.20.

icorum scriptorum reliquiae. Ed.
tsch. Vol. I: Scriptores Graeci.
3.20. [Vol. II: Scriptores Latini
2.80.] 2 voll. M. 5.10 6.—

s. Buccolii.

Musici scriptores Graeci. Aristoteles,
Euclides, Nicomachus, Bacchius, Gauden-
tius, Alypius et melodiarum veterum quid-
quid exstat. Rec. C. Iannus. Ann. s.
tabulae. M. 9.— 9.80.

— Supplementum; Melodiarum
rell. M. 1.20 1.60.

*Masonii Rufi reliquiae. Ed. O. Hansen.
M. 3.20 3.80.

Mythographi Graeci. Vol. I: Apollodori
bibliotheca, Pediasimi lib. de Herclis

laboribus. Ed. R. Wagner. M. 3.60 4.20.
— Vol. II. Fasc. I: Parthenii lib. περί

ἑρωτικῶν παθημάτων, ed. P. Sakolowski
Antonini Liberalis μεταμορφώσεων παρα-
γωγῆ, ed. E. Martini. M. 2.40 2.80.
Suppl: Parthenius, ed. E. Martini.
M. 2.40 2.80.

— Vol. III. Fasc. I: Eratosthenis cata-
sterism. Ed. Olivieri. M. 1.20 1.60.

— Vol. III. Fasc. II: Palaephati περί
ἑπιδότων, Heracliti lib. περί ἡπείρου,
Excerpta Vaticana (vulgo Anonymus de
Incredibilibus). Ed. N. Festa. M. 2.80
3.20.

Naturalium rerum scriptores Graeci
minores. Vol. I: Paradoxographi, Anti-
gonus, Apollonius, Phlegon, Anonymus
Vaticanus. Rec. O. Keller. M. 2.70 3.10.

Nicephori archiepiscopi opuscul. hist. Ed.
C. de Boor. Acc. Ignatii Diaconi vita
Nicephori. M. 3.30 3.70.

Nicephori Blemmydae curr. vitae et car-
mina. Ed. A. Heisenberg. M. 1.— 1.40.

Nicomachi Geraseni introductionis
arithm. II. H. Rec. R. Hoche. M. 1.80
2.20.

— : s. a. Musici.

Nonni Dionysiacorum II. XLVIII. Rec.
A. Koechly. Voll. I u. II. je M. 6.— 6.50.

— paraphrasis s. evangelii Ioannel. Ed.
A. Scheindler. M. 3.50 5.—

*Olympiodori in Plat. Phaedon. Ed. W.
Norvin. [In Vorb.]

Onosandri de imperatoris off. I. Rec. A.
Koechly. M. 1.20 1.60.

Palaephatas; s. Mythographi.

Parthenius; s. Mythographi.

Patrum Nicaenorum nomina graecae,
latine, syriace, coepte, arabice, arme-
nace. Edd. H. Geilker, H. Hilgenfeld,
O. Cuntz. M. 6.— 6.60.

Πανσανίας Ἑλλάδος περιήγησις
Pansanae Graeciae descriptio. Rec. Fr.
Spiro. Voll. I—III. M. 7.60 9.—

Pediasimus; s. Mythographi.

Philodemi volumina rhetorica. Ed. S. Sud-
haus. 2 voll. u. Suppl. M. 11.— 12.60.

— de musica II. Ed. I. Kempf.
M. 1.50 2.—

*— π. οὐνογονίας lib. Ed. Chr. Jensen.
M. 2.40 2.80.

fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Philoconi de officio mundi II.** Rec. W. Reichardt 4. — 4.60.
— **de aeternitate mundi c. Proclum.** Ed. H. Babe. *M.* 10. — 10.80.
- Philostrati (mal.) opera.** Ed. C. I. Kayser. 2 voll. *M.* 8. 25 9. 25.
— **imagines.** Rec. O. Benndorf et C. Schenkl. *M.* 2. 80 3. 20.
- Philostrati (min.) imagines et Callistrati descriptiones.** Rec. C. Schenkl et Aem. Reisch. *M.* 2. 40 2. 80.
- Physiognomiae scriptores Graeci et Latini.** Rec. R. Foerster. 2 voll. Vol. I. II. *M.* 14. — 15. 20.
- Pindari carmina.** Ed. W. Christ. Ed. II. *M.* 1. 80 2. 20.
[—] **Scholia vetera in Pindari carmina.** Vol. I. Scholia in Olympionicas. Rec. A. B. Drachmann. *M.* 8. — 8. 60.
- Platonis dialogi secundum Thrasylli tetralogias dispositi.** Ex recogn. C. F. Hermannii et M. Wohlrab. 6 voll. [Voll. I. III. IV. V. VI. je *M.* 2. 40 3. — Vol. II. *M.* 2. 2. 50.] *M.* 14. — 17. 50.
- Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:**
Nr. 1. Euthyphro. Apologia Socratis. Crito. Phaedo. *M.* — 70 1. —
— 2. Cratylus. Theaetetus. *M.* 1. — 1. 40.
— 3. Sophista. Politicus. *M.* 1. — 1. 40.
— 4. Parmenides. Philebus. *M.* — 90 1. 30.
— 5. Convivium. Phaedrus. *M.* — 70 1. —
— 6. Alcibiades I et II. Hipparchus. Erastae. Theages. *M.* — 70 1. —
— 7. Charmides. Laches. Lysis. *M.* — 70 1. —
— 8. Euthydemus. Protagoras. *M.* — 70 1. —
— 9. Gorgias. Meno. *M.* 1. — 1. 40.
— 10. Hippias I et II. Io. Menexenus. Clitophon. *M.* — 70 1. —
— 11. Rei publicae libri decem. *M.* 1. 80 2. 20.
— 12. Timaeus. Critias. Minos. *M.* 1. — 1. 40.
— 13. Legum libri XII. Epinomis. *M.* 2. 40 3. —
— 14. Platonis quae feruntur epistolae XVIII. Acc. definitiones et septem dialogi spurii. *M.* 1. 20 1. 60.
— 15. Appendix Platonica continens isagogas vitasque antiquas, scholia Timaei, glossar., indices. *M.* 2. — 2. 40.
- Inhalt von Nr. 1 — 3 = Vol. I.**
— 4 — 6 = Vol. II.
— 7 — 10 = Vol. III.
— 11. 12 = Vol. IV.
— 13 = Vol. V.
— 14. 15 = Vol. VI.
- Plotini Enneades praem. Porphyri de Plotini deque ordine librorum eius lib.** Ed. R. Volkmann. 2 voll. *M.* 9. — 14
- Plutarchi vitae parallelae.** Rec. C. Sini. 5 voll. [Vol. I. *M.* 2. 40 2. 90. Vol. II. 3. — 3. 60. Voll. III. — V. je *M.* 2. 10 2. *M.* 11. 70 14. 20.
- Auch in folgenden einzelnen Abteilungen**
Nr. 1. Theseus et Romulus, Lycurgus, Numa, Solon et Publicola. *M.* 1. — 1
— 2. Themistocles et Camillus, Pericles et Fabius Maximus, Alcibiades Coriolanus. *M.* 1. — 1. 40.
— 3. Timoleon et Aem. Paulus, Iphidas et Marcellus. *M.* 1. — 1. 4
— 4. Aristides et Cato, Philopoeus et Flaminius, Pyrrhus et Marcus. *M.* 1. — 1. 40.
— 5. Lysander et Sulla, Cimon et Callius. *M.* 1. — 1. 40.
— 6. Nicias et Crassus, Sertorius Eumenis. *M.* — 80 1. 15.
— 7. Agesilaus et Pompeius. *M.* — 1. 15.
— 8. Alexander et Caesar. *M.* — 80 1. —
— 9. Phocion et Cato minor. *M.* — 1. —
— 10. Agis et Cleomenes, Tib. Gracchi. *M.* — 70 1. —
— 11. Demosthenes et Cicero. *M.* — 1. —
— 12. Demetrius et Antonius. *M.* — 1. —
— 13. Dio et Brutus. *M.* — 80 1. —
— 14. Artaxerxes et Aratus, Gallus Otho. *M.* 1. — 1. 40.
- Inhalt von Nr. 1. 2 = Vol. I.**
— 3 — 5 = Vol. II.
— 6 — 8 = Vol. III.
— 9 — 12 = Vol. IV.
— 13. 14 = Vol. V.
- * — — Edd. Cl. Lindskog, J. Mew et K. Ziegler. 3 Bde. [In Vorb.]
- **moralia.** Rec. G. N. Bernardus. 7 voll. je *M.* 5. — 5. 60.
- Polemonis declamationes duae.** Rec. Hinck. *M.* 1. — 1. 40.
- Polyaeni strategematon II. VIII.** J. Woelfflin-Melber. Ed. II. *M.* 7. 50
- Polybii historiae.** Rec. L. Dindorf. 5 Ed. II cur. Th. Büttner-Wobst. Vol. II. III. je *M.* 4. 40 5. — Vol. IV. *M.* 5. 60. Vol. V. *M.* 2. 40 3. —
- * **Polystrati Epic. π. λόγου καταφορική**
Ed. C. Wilke. *M.* 1. 30 1. 60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

- usc. sel. Rec. A. Nauck. 3.—3.60.
ἰων ἀποφαί πρὸς τὰ νομὰ.
 mmert. *M.* 1.40 1.80.
 i carmina: s. Eudocia
- chi in primum Euclidis ele-
 librum commentarii. F
 ein. *M.* 6.75 7.30.
- nis rem publicam commen-
 G. Kroll. Vol. I. *M.* 5.—
 II. *M.* 8.—8.60.
- onis Timaeum commentaria.
 hl. Vol. I. *M.* 10.—10.80.
 8.—8.60. Vol. III. *M.* 12.—
- ariensis opera omnia. Rec.
 Voll. I. II. je *M.* 12.—12.80.
M. 3.60 4.—
- n vitae fabulosae. Edd. H.
 Th. Schermann. *M.* 5.60 6.—
- pera. Vol. I. Syntaxis, ed.
 pr. P. I. libri I—VI. *M.* 8.—
 I. libri VII—XIII. *M.* 12.—
- . astron. min. *M.* 9.—9.60.
 nel Posthomerorum II. XIV.
 mermann. *M.* 3.60 4.20.
- ecel. Rec. L. Spengel. 3 voll.
 C. Hammer. *M.* 4.20 4.80.
 III vergr.]
- epertorium griechisch. Wörter-
 Speziallexika. *M.* —.80 1.—
- otlei s. Erotici scriptores.
 siehe: Metrici scriptores.
- icel, siehe: Metrologici
 s.
- im Constantinopolit. Rec.
 r. 2 Fasc. *M.* 10.—11.20.
- nomonici, siehe: Physio-
 i scriptores.
- profani.
 : s. Philoponus.
 : s. Patrum Nicaen. nomm.
 : s. Zacharias Rhetor.
 : s. Stephanus von Taron.
 E. Gerland, Quellen z. Gesch.
 ist. Patras. *M.* 6.—6.60.
- oensis opuscula. Ed. I. L.
M. 5.—5.50.
- hi syntagma. Ed. B. Lang-
 1.80 2.20.
- agoediae. Rec. Guil. Din-
 Vl cur. S. Møkler. Ed. maior.
 20. Ed. minor. *M.* 1.35 1.80.
 de Tragödie (Ajax. Antigone.
 Oedipus Col. Oedipus Tyr.
 s. Trachiniae) *M.* —.30 —.60.
- *Sophoclis . . . Dig. O. Schroeder.
M. 1.40 1.—
- [—] Schi . . . tragoedias vetera.
 Ed. P. N. . . . us. *M.* 4.80 5.40.
- *Stephanus . . . Taron. Edd. H. Gelzer et
 A. B. . . . rdt. *M.* 5.60 6.—
- Stobaeus . . . glum. Rec. A. Meineke.
 4 voll. Vol. —III vergr.] Vol. IV. *M.* 2.40.
 . . . logae. Rec. A. Meineke. 2 voll.
 . . . 7.—
- Sta . . . geographica, Rec. A. Meineke.
 Vo. . . . I. je *M.* 3.60 4.20.
- *Synkela . . . Ed. W. Beichardt. [U. d. Pr.]
- Syriani in Hermogenem comm. Ed.
 H. Rabe. 2 voll. *M.* 3.20 4.10.
- Themistii paraphras. Aristotelis rell. Ed.
 L. Spengel. 2 voll. *M.* 9.—10.20.
- Theocritus: s. Bucolici.
- Theodoretii Graec. affect. curatio. Rec.
 H. Raeder. *M.* 6.—6.60.
- Theodori Prodromi catomyomachia. Ed.
 B. Hercher. *M.* —.50 —.75.
- Theonis Smyrnaei expositio rer. mathe-
 mat. ad leg. Platonem util. Rec.
 E. Hiller. *M.* 3.—3.60.
- Theophrasti Eresii opera. Rec. F.
 Wimmer. 3 voll. [Vol. I. II vergr.]
 Vol. III. *M.* 2.40.
- Theophylacti Simocettae historiae. Ed.
 K. de Boor. *M.* 6.—6.60.
- Thucydidis de bello Peloponnesiaco II.
 VIII. Rec. C. Hude. Ed. maior. 2 voll.
 [je *M.* 2.40 3.—] *M.* 4.80 6.— Ed. minor
 2 voll. [je *M.* 1.20 1.80] *M.* 2.40 3.60.
- Tryphiodori et Colluthi carm. Ed. G.
 Weinberger. *M.* 1.40 1.80.
- Xenophontis expeditio Cyri. Rec. W.
 Gemoll. Ed. mai. *M.* 1.20 1.60. Ed.
 min. *M.* —.80 1.10.
 historia Graeca. Rec. O. Keller.
 Ed. min. *M.* —.90 1.30.
 — — — Rec. L. Dindorf. *M.* —.90.
 — — — Institutio Cyri. Rec. A. Hug. Ed.
 mai. *M.* 1.50 2.— Ed. min. *M.* —.90 1.30.
 commentarii. Rec. W. Gilbert. Ed.
 mai. *M.* 1.—1.40. Ed. min. *M.* —.45
 —.75.
 scripta minora. Rec. L. Dindorf.
 2 fasc. *M.* 1.40 2.10.
- Zacharias Rhetor, Kirchengeschichte.
 Deutsch hrg. v. K. Ahrens u. G. Krüger.
M. 10.—10.80.
- Zonarae epitome historiarum. Ed. L.
 Dindorf. 6 voll. *M.* 27.20 30.30.
- Novum Testamentum Graece ed. Ph. Butt-
 mann. Ed. IV. *M.* 2.25 2.75.

ten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

b. Lateinische Schriftsteller.

- [Acro.] Pseudacronis scholia in Horatium vetustiora. Rec. O. Keller. Vol. I. *M.* 9.— 10.— Vol. II. *M.* 12.— 13.—
- Ammian Marcellini rer. gest. rell. Rec. V. Gardthausen. 2 voll. *M.* 7.20 8.40.
- Ampelius, ed. Woelfflin, siehe: Florus.
- Anthimi de observatione ciborum epistola. Ed. V. Rose. Ed. II. *M.* 1.— 1.25.
- Anthologia Latina sive poesis Latinae supplementum.
 Pars I: Carmin. in codd. script. rec. A. Biese. 2 fasc. Ed. II. *M.* 8.80 10.—
 — II: Carmin. epigraphica conl. Fr. Buecheler. 2 fasc. *M.* 9.20 10.40.
 Suppl.: s. Damasus.
- Anthologie a. röm. Dichtern v. O. Mann. *M.* — 60 — 90.
- Apulei metamorph. II. XI. Ed. J.v.d.Vlieth. *M.* 3.— 3.50.
 — apologia et florida. Ed. J.v.d.Vlieth. *M.* 4.— 4.50.
 — opera. Vol. I. Metamorphosea. Ed. R. Helm. *M.* 3.— 3.40. Vol. II. Fasc. I (Apologia.) Rec. R. Helm. *M.* 2.40 2.80. Vol. III. Scr. philoa. Ed. P. Thomas. [U. d. Pr.]
- Augustini de civ. dei II. XXII. Rec. B. Dombart. Ed. II. 2 voll. *M.* 7.20 8.40.
 — confessionum II. XIII. Rec. P. Knoll. *M.* 2.70 3.20.
- Aulularia sive Querolus comedia. Ed. R. Peiper. *M.* 1.50 2.—
- Ausonii opuscula. Rec. R. Peiper. Ad. est. tabula. *M.* 8.— 8.60.
- Avieni Aratea. Ed. A. Breysig. *M.* 1.— 1.40.
- Benedicti regula monachorum. Rec. Ed. Woelfflin. *M.* 1.60 2.—
- Boetii de instit. arithmetica II. II, de instit. musica II. V. Ed. G. Friedlein. *M.* 5.10 5.60.
 — commentarii in I. Aristotelis *negi* *lypnycaz*. Rec. C. Meiser. 2 partes *M.* 8.70 9.70.
- Caesaris commentarii cum A. Hirtiliorumque supplementis. Rec. B. Kübler. 3 voll.
 Vol. I: de bello Gallico. Ed. min. *M.* — 75 1.10. Ed. mai. *M.* 1.40 1.80.
 — II: de bello civili. Ed. min. *M.* — 60 — 90. Ed. mai. *M.* 1.— 1.40.
 — III P. I: de b. Alex., de b. Afr. Rec. E. Woelfflin. Ed. min. *M.* — 70 1.— Ed. mai. *M.* 1.10 1.50.
 — III P. II: de b. Hispan., fragmenta, indices. *M.* 1.50 1.90.
 — — — Rec. B. Dinter. Ausg. in 1 Bd. (ohne d. krit. praefatio). *M.* 1.50 2.10.
 — — — de bello Gallico. Ed. minor. Ed. II. *M.* — 75 1.10.
 — — — de bello civili. Ed. minor. Ed. II. *M.* — 60 — 90.
- Calpurni Flacci declamationes. I. G. Lehnert. *M.* 1.40 1.80.
- Cassii Felici de medicina I. Ed. V. Ros. *M.* 3.— 3.40.
- Catonis de agri cultura I. Rec. H. Ke. *M.* 1.— 1.40.
 — Tibulli, Propertii carmina. Ed. L. Mueller. *M.* 2.70 3.20.
- Catulli carmina. Recens. L. Mueller. *M.* — 45 — 75.
- Celsi de medicina II. Ed. C. Darember. *M.* 3.— 3.50.
- Censorini de die natali I. Rec. I. Hultsch. *M.* 1.20 1.60.
- Clecronis scripta. Ed. F. W. Müller. G. Friedrich. 5 partes. 11 voll.
 Pars I: Opera rhetorica, ed. Friedrich. 2 voll. [Vol. I. *M.* 1.60 2. Vol. II. *M.* 2.40 2.80.] *M.* 3.45 4.4.
 — II: Orationes, ed. Müller. 3 voll. [je *M.* 2.40 2.80.] *M.* 6.30 7.80.
 — III: Epistolae, ed. Müller. 2 voll. [Vol. I. *M.* 3.60 4.20. Vol. II. *M.* 4.20 4.80.] *M.* 7.80 9.—
 — IV: Scripta philosophica, Müller. 3 voll. [je *M.* 2.40 2.80.] *M.* 6.30 7.80.
 — V: Indices. [Vergr., Neubearbeitung in Vorb.]
- Auch in folgenden einzelnen Abteilungen
 Nr. 1. Rhetorica ed. Herennium, Friedrich. *M.* — 60 1.10.
 — 2. De inventione, ed. Friedrich. *M.* — 80 1.10.
 — 3. De oratore, ed. Friedrich. *M.* 1.10 1.50.
 — 4. Brutus, ed. Friedrich. *M.* — 1.—
 — 5. Orator, ed. Friedrich. *M.* — 75.
 — 6. De optimo genere oratorum, partitiones et topica, ed. Friedrich. *M.* — 50 — 75.
 — 7. Orationes pro P. Quinctio, pro Sex. Roscio Amerino, pro Q. Roscio comodo, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 8. Divinatio in Q. Caeciliam, ac in C. Verrem I, ed. Müller. *M.* — 75.
 — 9a. Actionis in C. Verrem II a accusationis II. I—III, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
 — 9b. — — — II. IV. V, ed. Müller. *M.* — 50 — 75.
 — 10. Orationes pro M. Tullio, pro M. Fonteio, pro A. Caecina, de impo. Cn. Pompeii (pro lege Manilia), Müller. *M.* — 50 — 75.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 11. Orationes pro A. Cluentio Habito, de lege agr. tres, pro C. Rabirio perduellionis reo, ed. Müller. *M.* — 80 1.10.
 — 12. Orationes in L. Catilinam, pro L. Murena, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 13. Orationes pro P. Sulla, pro Archia poeta, pro Flacco, ed. Müller. *M.* — 50 — 75.
 — 14. Orationes post reditum in senatu et post reditum ad Quirites habitae, de domo sua, de haruspium responso, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 15. Orationes pro P. Sestio, in P. Vatinius, pro M. Caelio, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 16. Orationes de provinciis consularibus, pro L. Cornelio Balbo, in L. Calpurnium Pisonem, pro Cn. Plancio, pro Rabirio Postumo, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 17. Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Deiotaro, ed. Müller. *M.* — 50 — 75.
 — 18. Orationes in M. Antonium Philippicæ XIV, ed. Müller. *M.* — 90 1.30.
 — 19. Epist. ad fam. l. I—IV, ed. Müller. *M.* — 90 1.30.
 — 20. Epist. ad fam. l. V—VIII, ed. Müller. *M.* — 90 1.30.
 — 21. Epist. ad fam. l. IX—XII, ed. Müller. *M.* — 90 1.30.
 — 22. Epist. ad fam. l. XIII—XVI, ed. Müller. *M.* — 90 1.30.
 — 23. Epistulae ad Quintum fratrem, Q. Ciceronis de petitione ad M. fratrem epistula, eiusdem versus quidam de signis XII, ed. Müller. *M.* — 60 — 90.
 — 24. Epist. ad Att. l. I—IV, ed. Müller. *M.* 1. — 1.40.
 — 25. Epist. ad Att. l. V—VIII, ed. Müller. *M.* 1. — 1.40.
 — 26. Epist. ad Att. l. IX—XII, ed. Müller. *M.* 1. — 1.40.
 — 27. Epist. ad Att. l. XIII—XVI, ed. Müller. *M.* 1. — 1.40.
 — 28. Epist. ad Brutum et epist. ad Octavianum, ed. Müller. *M.* — 60 — 90.
 — 29. Academica, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 30. De finibus, ed. Müller. *M.* 1. — 1.40.
 — 31. Tusculanae disputationes, ed. Müller. *M.* — 80 1.10.
 — 32. De natura deorum, ed. Müller. *M.* — 70 1.—

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 33. De divinatione, de fato, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 34. De re publica, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 35. De legibus, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 36. De officiis, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 37. Cato Maior de senectute, Laelius de amicitia, Paradoxa, ed. Müller. *M.* — 50 — 75.

Inhalt von

- Nr. 1. 2 = Pars I, vol. I.
 — 3—6 = Pars I, vol. II.
 — 7—9 = Pars II, vol. I.
 — 10—14 = Pars II, vol. II.
 — 15—18 = Pars II, vol. III.
 — 19—23 = Pars III, vol. I.
 — 24—28 = Pars III, vol. II.
 — 29—31 = Pars IV, vol. I.
 — 32—35 = Pars IV, vol. II.
 — 36. 37 = Pars IV, vol. III.

— orationes selectae XXI. Rec. C. F. W. Müller. 2 partes.

- Pars I: Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV et V, pro lege Manilia, in Catilinam, pro Murena. *M.* — 80 1.10.
 — II: Oratt. pro Sulla, pro Archia, pro Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro Marcello, pro Ligario, pro Deiotaro, Philippicæ I. II. XIV. *M.* — 90 1.20.

— orationes selectae XIX. Edd., indices addeco. A. Eberhard et G. Hirschfelder. Ed. II. *M.* 2. — 2.50.

Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV. V, de imperio Pompei, in Catilinam IV, pro Murena, pro Ligario, pro rege Deiotaro, in Antonium Philippicæ I. II, divinatio in Caeciliam.

— epistolae. Rec. A. S. Wesenberg. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II. *M.* 2 — 3.60.**— epistolae selectae.** Ed. R. Dietsch. 2 partes. [P. I. *M.* 1 — 1.40. P. II. *M.* 1 50 2.—] *M.* 2.50 3.40.*** — de virtut. l. fr.** Ed. H. Knoellinger. [U. d. Pr.]**Claudianæ carmina.** Rec. J. Koch. *M.* 3 60 4.20.**Claudii Hermeri malomedicina Chronis.** Ed. E. Oder. *M.* 12 — 12.80.**Commodiani carmina.** Rec. E. Ludwig. 2 part. *M.* 2.70 3.50.**[Constantinus.] Inc. auct. de C. Magno eiusque matre Helena libellus.** Ed. E. Heydenreich. *M.* — 60 — 90.**Cornelius Nepos: s. Nepos.****Curtii Rufi hist. Alexandri Magul.** Rec. Th. Vogel. *M.* 1.50 1.90.*** — Editio maior.** Ed. Hedicke. [U. d. Pr.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Damasi epigrammata.** Acc. Pseudodamasiana. Rec. M. Ihm. Adi. est tabula. *M.* 2.40 2.80.
- Daretis Phrygii de excidio Troiae hist.** Rec. F. Meister. *M.* 1.20 1.60.
- Dictys Cretensis ephem. belli Troiani ll. VI.** Rec. F. Meister. *M.* 1.50 2.—
- Donati comm. Terentii.** Ed. P. Weissner. I. *M.* 10 — 10.80. Vol. II. *M.* 12.— 12.80.
- * — — — Interpretat. Vergil. Ed. H. Georgii. 2 voll. *M.* 21.— 26.—
- Dracontii carm. min.** Ed. Fr. de Guhii. *M.* 1.20 1.60.
- Eclogae poetar. Latin.** Ed. S. Brandt. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.
- Eutropii breviarum hist. Rom.** Rec. Fr. Buehl. *M.* —.45 —.75.
- Firmici Materni matheseos ll. VIII.** Ed. W. Kroll et F. Skutsch. Fasc. I. *M.* 4.— 4.50.
- * — — — de errore profan. relig. Ed. K. Ziegler. [U. d. Pr.]
- Flori, L. Annaei, epitomae ll. II et P. Annii Flori fragmentum de Vergilio.** Ed. O. Bössbach. *M.* 2.80 3.20.
- Frontini strategematon ll. IV.** Ed. G. Gundermann. *M.* 1.50 1.90.
- Fulgentii, Fabii Planciadis, opera.** Acc. Gordiani Fulgentii de actibus mundi et hominis et S. Fulgentii episcopi super Thobaldon. Rec. R. Helm. *M.* 4.— 4.50.
- Gal institutionum iuris civilis commentt. quattuor.** Rec. Ph. Ed. Huschke. Ed. VI. Cur. E. Seckel et B. Kübler. *M.* 2.80 3.20.
- Gelli noctium Attic. ll. XX.** Rec. C. Hosius. 2 voll. *M.* 6.80 8.—
- Gemini elementa astronomiae.** Rec. C. Manitius. *M.* 8.— 8.60.
- Germanici Caesaris Aratea.** Ed. A. Brey sig. Ed. II. Acc. Epigrammata. *M.* 2 — 2.40.
- * Grammaticae Romanae fragm. Coll. rec. H. Funaioli. Vol. I. *M.* 12.— 12.60.
- Grani Liciniani quae supersunt.** Rec. M. Flemisch. *M.* 1.— 1.30.
- Hieronymi de vir. industr. l. Acc. Gennadi catalogus viror. industr.** Rec. G. Herding. *M.* 2.40 2.80.
- Hildegardis causae et curae.** Ed. P. Kaiser. *M.* 4.40 5.—
- Historia Apollonii, regis Tyri.** Rec. A. Riese. Ed. II. *M.* 1.40 1.80.
- Historicorum Roman. fragmenta.** Ed. H. Peter. *M.* 4.50 5.—
- Horatii Flacci opera.** Rec. L. Mueller. Ed. mai. *M.* 1.— 1.40. Ed. min. *M.* —.75 1.10.
- * — — — Rec. F. Vollmer. Ed. maior. *M.* 2.— 2.40.
- Hygini grammatice l. de munit. castr.** Rec. G. Gemoll. *M.* —.75 1.10.
- Incerti auctoris de Constantino Magno eiusque matre Helena libellus prim.** Ed. E. Heydenreich. *M.* —.60 —.90.
- Iurisprudentiae anteiustinae supersunt. In usum maxime rec., adnot. Ph. Ed. Husci** *M.* 8.75 7.40. — Indices ed. [Vergriffen.]
- — — Supplement: Bruchstücken röm. Juristen. Von E. *M.* —.75 1.—
- Iurisprudentiae antehadrianae supersunt.** Ed. F. P. Brem *M.* 5.— 5.60. Pars II. *M.* 16.— 17.40.
- Iustinianae institutiones.** E. Huschke. *M.* 1.— 1.40.
- Iustini epitoma hist. Philii Trogi ex rec. Fr. Buehl.** In Pompeium Trogum ab Schmid rec. *M.* 1.60 2.20.
- Iuvenalis satirarum ll.** Rec. mann. *M.* —.45 —.75.
- Iuveni ll. evangelicorum** C. Marold. *M.* 1.80 2.20.
- Lactantius Placidus; s. Stati Livi ab urbe condita II** Weissenborn-Müller *M.* 8.10 11.10. Pars I—III 1.70. Pars IV—VI je *M.* 1.1. Pars I—V auch in einzelnen Pars I fasc. I: Lib. 1— 3. *M.* — I fasc. II: Lib. 4— 6. *M.* — II fasc. I: Lib. 7—10. *M.* — II fasc. II: Lib. 21—23. *M.* — III fasc. I: Lib. 24—26. *M.* — III fasc. II: Lib. 27—30. *M.* — IV fasc. I: Lib. 31—35. *M.* — IV fasc. II: Lib. 36—38. *M.* — V fasc. I: Lib. 39—40. *M.* * — V fasc. II: Lib. 41—140. *M.* — VI: Fragmenta et index.
- Lucani de bello civ. ll. X. It. Ed** *M.* 4.40 5.—
- Lucretii Cari de rerum natura** A. Brieger. *M.* 2.10 2.50. Appendix einzeln *M.* —.30.
- Macrobius.** Rec. F. Eyssenha *M.* 8 — 8.60.
- Marcelli de medicamentis.** Ed reich. *M.* 3.60 4.20.
- Martialis epigrammaton ll. R bert.** *M.* 2.70 3.20.
- * **Martianus Capella.** Ed. A. Dic Melae, Pomponii, de chorogra Ed C. Frick. *M.* 1.20 1.60.
- Metrologicorum scriptorum** Ed. F. Hultsch. Vol. II: Latini. *M.* 2.40 2.80. [Vol. I Gracci. *M.* 2.70 3.20.] 2 voll. *M.* —
- Minucii Felicis Octavius.** R Boenig. *M.* 1.60 2.—
- Mulomedicina Chrononis.** Siehe Nepotis vitae. Ed. Halm-FI *M.* —.30 — 60.
- * — — — m. Schulwörterbuch v 1 14. Auflage. *M.* 1.60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exon

- de compendiosa doctrina Ed. W. M. Lindsay. Vol. —XX et ind. *M.* 17.20 19.—
iv. paganos II. VII. Rec. C. ster. *M.* 4.— 4.60.
Rec. R. Merkel. 3 tom. I.
mores. Heroides. Epistulae. una faciei femineae. Ars I. Remedia amoris. Ed. II Ehwald. *M.* 1.— 1.40.
Metamorphoses. Ed. II. I. 1.30.
Tristia. Ibis. Ex Ponto libri alicutica. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.
II. V. *M.* —.45 —.75.
II. VI. *M.* —.60 —.90.
phoeon delectus Siebelli. Fr. Polle. Mit Index. 90.
agriculturae. Rec. J. C. *M.* 5.20 5.60.
latini XII. Rec. Aem. *M.* 3.60 4.20.
norum nomina graece, lae, coepte, arabice, armen. H. Gelzer, H. Hilgen- antz. *M.* 6.— 6.60.
veterinaria. Ed. M. Ihm. I.
um I. Rec. C. Hermann. 60.
ae Aesopiae. Rec. L. Mueller. 60.
Schulwörterbuch von A. I. *M.* —.90 1.30.
lici scriptores Graeci et sc. R. Foerster. 2 voll. 8.— 8.60. Vol. II. *M.* 6.— 4.— 15.20.
diae. Recc. F. Goetz et I. 7 fasc. *M.* 10.— 13.30.
nphitruo, Asinaria, Aulularia et Plauti vita ac poesi testim. 2.—
Iacchides, Captivi, Casina. *M.* 1.50 2.—
stellaria, Curculio, Epidicus. 2.—
Ienaechmi, Mercator, *Miles I. 1.50 2.—
stellaria, Persa, *Poenulus. 2.—
scudolus, *Rudens, Stichus. 2.—
rinummus, Truculentus, frag- Acc. conspectus metrorum. 2.—
mit * bezeichneten Stücke je .90, die übrigen je *M.* —.45 plumentum (De Plauti vita stimonia. Conspectus metro- .45 —.75.
*Plini naturalis historia. 6 voll. Ed. II Rec. C. Mayhoff. Vol. I. *M.* 8.— 8.60. Vol. II. *M.* 3.— 3.50. Vol. III. *M.* 4.— 4.50. Voll. IV. V. je *M.* 6.— 6.60. Vol. VI. (Index.) Ed. Jan. *M.* 3.— 3.50.
— II. dubii sermonis VIII rell. Coll. I. W. Beck. *M.* 1.40 1.80.
— (Iun.) epistulae. Rec. C. F. W. Müller. *M.* 2.80 3.40.
Plinii Secundi quae fertur una cum Gargilli Martialis medicina. Ed. V. Rose. *M.* 2.70 3.10.
Poetae Latini minores. Rec. Aem. Bachrens. 6 voll. [Vol. VI vergr.] *M.* 20.10 28.40.
Pomponius Mela: s. Mela.
Porphyrius commentarii in Horatium. Rec. G. Meyer. *M.* 5.— 5.60.
Prisciani euphoriston II. III. Ed. V. Rose. Acc. Vindiciani Afri quae feruntur rell. *M.* 1.20 7.80.
Propertii elegiae. Rec. L. Mueller. *M.* —.60 —.90.
* — — Ed. K. Hosius. [In Vorb.]
Pseudacronis scholia in Horatium. Ed. O. C. Keller. Vol. I. II. *M.* 21.— 22.60.
Quintilliani instit. orat. II. XII. Rec. Ed. Bonnell. 2 voll. je *M.* 1.80 2.20.
— — liber declinus. Rec. C. Halm. *M.* —.30 —.60.
* — — Ed. L. Badermacher. P. I. *M.* 3.— 3.50.
— declamationes. Rec. C. Ritter. *M.* 4.80 5.40.
* — — decl. XIX maiores. Ed. G. Lehnert. *M.* 12.— 12.60.
Remigii Autissiodor. in art. Donati min- commentum. Ed. W. Fox. *M.* 1.80 2.20.
Rutilii Namatian de reditu suo II. II. Rec. L. Mueller. *M.* —.80 1.10.
Sallustii Catilina, Iugurtha, ex historia orationes et epistulae. Ed. A. Eussner. *M.* — 45 —.75.
Saenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. Ed. III. Vol. I. Tragicorum fragm. *M.* 4.— 4.60. Vol. II. Comicorum fragm. *M.* 5.— 5.60.
Scribonii Largi compositiones. Ed. G. Heimreich. *M.* 1.80 2.20.
Scriptores historiae Augustae. Iterum rec. H. Peter. 2 voll. *M.* 7.50 8.60.
Senecae opera quae supersunt. Vol. I. Fasc. I. Dialog. II. XII. Ed. E. Hermes. *M.* 3.20 3.80. Vol. I. Fasc. II. De beneficiis. De clementia. Ed. C. Hosius. *M.* 2.40 2.80. Vol. II. *Naturalium quaest. II. VIII. Ed. A. Gereke. *M.* 3.60 4.20. Vol. III. Ad Lucil. epist. mor. Ed. O. Hense. *M.* 5.60 6.20. Vol. IV. *Fragm., Ind. Ed. E. Bickel. [In Vorb.] — Suppl. Rec. Fr. Haase. *M.* 1.80 2.40. — tragoediae. Rec. R. Peiper et G. Richter. Ed. II. *M.* 5.60 6.20.

an Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Senecae (rhetoris) oratorum et rhetorum sententiae, divisiones, colores. Ed. A. Kiessling. *M.* 4.50 5.—
 Sidorius Apollinis. Rec. P. Mohr. *M.* 5.60 6.20.
 Sili Italici Punica. Ed. L. Bauer. 2 voll. *M.* 4.80 5.00.
 Sorani gynaeclorum vetus translatio Latina cum add. Graeci textus rell. Ed. V. Rose. *M.* 4.80 5.40.
 Statius. Ed. A. Klotz, al.
 Vol. I: Silvae. Rec. A. Klotz. *M.* 2.— 2.50.
 — II. Fasc. I: Achilleis. Rec. A. Klotz. *M.* 1.20 1.60.
 — II. Fasc. II: Thebais. Rec. Ph. Kohlmann. *M.* 4.80 5.40.
 — III: Lactantii Placidi scholia in Achilleidem. Ed. R. Jahnke. *M.* 8.— 8.60.
 Suetonii rell. Fasc. I. Rec. M. Ihm. [U. d. Pr.] — Fasc. II. Rec. C. L. Roth. *M.* —.80 1.20.
 Tacitus. Rec. C. Halm. Ed. IV. 2 tomi. *M.* 2.40 3.20.
 Tomus I. Libb. ab excessu divi Augusti. *M.* 1.20 1.60. [Fasc. I: Lib. I—VI. *M.* —.75 1.10. Fasc. II: Lib. XI—XVI. *M.* —.75 1.10.]
 — II. Historiae et libb. minores. *M.* 1.20 1.60. [Fasc. I: Historiae. *M.* —.90 1.30. Fasc. II: Germania. Agricola. Dialogus. *M.* —.45 —.75.]
 Terentii comoediae. Rec. A. Fleckeisen. Ed. II. *M.* 2.10 2.60.
 Jedes Stück (Hecyra, Phormio, Adelphoe, Andria, Hauton Timorumenos, Eunuchus) *M.* —.45 —.75.
 [—] Scholia Terentiana. Ed. Fr. Schlegel. *M.* 2.— 2.40.
 Tibulli II. IV. Rec. L. Mueller. *M.* —.60.
 Ulplani fragmenta. Ed. E. Huase. Ed. V. *M.* —.75 1.10.
 Valeri Maximi factorum et dictorum memorab. II. IX. Cum Iulii Parisiani Nepotiani epitomis. Rec. Kempf. Ed. II. *M.* 7.20 7.80.
 Valeri Alexandri Polemi res gestae Alexandri Macedonis. Rec. B. Kuehn. *M.* 4.— 4.50.
 Valerii Flacci Argonautica. Rec. Baehrens. *M.* 1.50 2.—
 Varronis rer. rustice. rell. Rec. H. Jahnke. *M.* 1.60 2.—
 Vogetti Renati digestorum artis medicinae libri. Ed. E. Lommatzsch. *M.* 6.— 6.60.
 — epitoma rei milit. Rec. C. L. Halm. Ed. II. *M.* 3.90 4.40.
 Vellei Paterculi Roman. rell. C. Halm. *M.* 1.— 1.40.
 — Rec. Fr. Haase. *M.* —.60 —
 Vergili Maronis opera. Rec. O. Ribbeck. Ed. II. *M.* 1.50 2.—
 — Aeneis. *M.* —.90 1.30.
 — Bucolica et Georgica. *M.* —.75.
 — Bucolica, Georgica, Aeneis. O. Güthling. 2 tomi. *M.* 1.35 2.40.
 Tom. I: Bucolica. Georgica. *M.* —.45 —
 — II: Aeneis. *M.* —.90 1.30.
 Virgilli Grammatici opera. Ed. J. Huet. *M.* 2.40 2.80.
 Vitruvii de architectura II. X. Ed. V. Jahnke. Ed. II. *M.* 5.— 5.60.

1b. Bibliotheca scriptorum medii aevi Teubneriana. [8]

- Alberti Stadensis Trilogus. Ed. Th. Meuzendorff. *M.* 3.— 3.40.
 Amarelli sermonum II. IV. Ed. M. Manitius. *M.* 2.25 2.60.
 Canabutzae in Dionysium Halle. comm. Ed. M. Lehnerdt. *M.* 1.80 2.20.
 Christus patiens. Tragoedia Gregorio Nazianzeno falso attributa. Rec. I. G. Brambs. *M.* 2.40 2.80.
 Comoediae Horatianae tres. Ed. R. Jahnke. *M.* 1.20 1.60.
 *Egidii Corbolicus viaticus de signis et sympt. aegritud. ed. V. Rose. *M.* 2.80 3.20.
 Guillelmi Blesensis Aldae comoedia. C. Lohmeyer. *M.* —.80 1.20.
 Hildegardis causae et curae. Ed. P. Ser. *M.* 4.40 5.—
 *Horatii Romani porcaria. Ed. M. Lehnerdt. *M.* 1.20 1.60.
 *Hrotsvitae opera. Ed. K. Strecker. *M.* 4.— 4.60.
 Odonis abbatis Cluniacensis occupatio. Ed. A. Swoboda. *M.* 4.— 4.60.
 Thiofridi Epternacensis vita Willibrodici. Ed. K. Rossberg. *M.* 1.80 2.20.
 Vitae sanctorum novem metricae. Guil. Harster. *M.* 3.— 3.50.

1c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris aetatis Edidit Iosephus Frey. [8.]

- Epistolae sel. viror. clar. saec. XVI. XVII. Ed. E. Weber. *M.* 2.40 2.80.
 Maunthii, Pauli, epistolae sel. Ed. M. Fickelscherer. *M.* 1.50 2.—
 Mureti scripta sel. Ed. I. Frey. 2 tomi. *M.* 2.40 3.20.
 Ruhnkenii elogium Tib. Hemsterhusii. Ed. I. Frey. *M.* —.45 —.70.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare

mlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Schriftstellern. [gr. 8.]

der Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen werken hofft die Verlagsbuchhandlung einem wirklichen Bedürfnis zu begegnen, nehmen soll zu einer umfassenderen und verständnisvolleren Beschäftigung Hauptwerken der antiken Literatur als den vornehmsten Äußerungen des Altertums auffordern und anleiten.

on S. Sudhaus. *M.* 6.— 7.—
de rer. nat. Buch III. Von
ze. *M.* 4.— 5.—
Aeneis Buch VI. Von E. Norden.
13.—
Elektra. Von G. Kaibel.
7.—
echische Apologeten. Von J.
en. *M.* 10.— 11.—

In Vorbereitung sind:
*Catull. Von G. Friedrich. [U. d. Pr.]
Clemens Alex. Pädagogos. Von Schwartz.
Lukian Philopseudes. Von R. Wünsch.
Ovid Heroiden. Von R. Ehwald.
Philostratus *περί γυμναστικῆς*. Von H.
Jüthner.
Tacitus Germania. Von G. Wisawa.
Pindar Pythien. Von O. Schröder.

3. Einzel erschienene Ausgaben. [gr. 8, wenn nichts anderes bemerkt.]

meisten der nachstehend aufgeführten Ausgaben sind bestimmt, wissenschaft-
cken zu dienen. Sie enthalten daher mit wenigen Ausnahmen den vollständigen
Apparat unter dem Texte; zum großen Teil sind sie — wie dies dann in der
e bemerkt ist — mit kritischem und exegetischem Kommentar versehen.

a. Griechische Schriftsteller.

olorum: s. Lucas.
orations. Ed., scholia adl. F.
z. *M.* 8.—
in Ctesiphontem. Rec., expl. A.
er. *M.* 3.60.
agamemnon. Ed. R. H. Klausen.
cur. R. Enger. *M.* 3.75.
nemnon. Griech. u. deutsch mit
von K. H. Keck. *M.* 9.—
He mit erklärend. Anmerkungen
Wecklein. *M.* 6.—
einzeln je *M.* 2.—;
agamemnon.
He Choephoren.
He Eumeniden.
lae et fragm. Rec. G. Dindorf.
—
em ad Thebas. Rec. Fr. Rit-
us. Ed. II. *M.* 3.—
is rhet. epistolae. Ed. A. Mei-
l. *M.* 4.—
τὸς τῆς ἀγάπης. Das ABC der
E. Sammlung rhod. Liebeslieder.
W. Wagner. *M.* 2.40.
lae Planudeae appendix Barbe-
sticana. Rec. L. Sternbach.

Apollonius' von Kitium Illustr. Kommen-
tar z. d. Hippokrat. Schrift *π. ὀρθῶν*.
Hrsg. v. H. Schöne. Mit 31 Tafeln in
Lichtdr. 4. *M.* 10.—
Aristophanis fabulae et fragm. Rec.
G. Dindorf. 4. *M.* 6.—
— equites. Rec. A. von Velsen. Ed. II.
cur. K. Zacher. *M.* 3.—
— Plutus. Rec. A. von Velsen. *M.* 2.—
— ecclesiazusae. Rec. A. von Velsen.
M. 2.40.
— thesmophoriazusae. Rec. A. von
Velsen. Ed. II. *M.* 2.—
*— pax. Rec. K. Zacher. [U. d. Pr.]
Aristotelis ars rhet. cum adnotatione
L. Spengel. Acc. vet. translatio Latina.
2 voll. *M.* 16.—
— politica cum vet. translatione G. de
Moorbeka. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 18.—
— ethica Nicomachea. Ed. et comment.
instr. G. Ramsauer. Adl. est Fr. Suse-
mihlii epist. crit. *M.* 12.—
Artemidori enirocritica. Rec. R. Hercher.
M. 8.—
Bionis epitaphius Adonidis. Ed. H. L.
Ahrens. *M.* 1.50.
Bucolicorum Graec. Theocriti, Bionis et
Moschi reliquiae. Ed. H. L. Ahrens.
2 tomi. *M.* 21.60.

etten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Callimachea.** Ed. O. Schneider. 2 voll. *M.* 33.—
 Vol. I. Hymni cum scholiis vet. *M.* 11.—
 — II. Fragmenta. Indices. *M.* 22.—
- Carmina Graeca medii aevi.** Ed. G. Wagner. *M.* 9.—
 — popularia Graeciae recentioris. Ed. A. Passow. *M.* 14.—
- Christianor. carum.** Anthologia Graeca. Edd. W. Christ et M. Paranikas. *M.* 10.—
- Comicorum Atticorum fragmenta.** Ed. Th. Kock. 2 voll. *M.* 48.—
 Vol. I. Antiquae comoediae fragmenta. *M.* 18.—
 — II. Novae comoediae fragmenta. Pars I. *M.* 14.—
 — II. Novae comoediae fragmenta. P. II. Comic. inc. aest. fragm. Fragm. poet. Indices. Suppl. *M.* 16.—
- Demetrii Phalereti de elocutione libellus.** Ed. L. Radermacher. *M.* 5.—
- Demosthenis orat. de corona et de falsa legatione.** Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 16.—
 — orat. adv. Leptinem. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 4.—
 — de corona oratio. In usum schol. ed. I. H. Lipsius. Ed. II. *M.* 1.60.
- Ἠσίοι διαλέξεων excerptum** ed. R. Schneider. *M.* —.60.
- Didymi Chalcenteri fragmenta.** Ed. M. Schmidt. *M.* 9.—
- Dionysii Thracis ars grammatica.** Ed. G. Uhlig. *M.* 8.—
- *Ἀπονοστοῦ ἢ Λογγίλου περὶ ὕψους.** De sublimitate libellus. Ed. O. Iahn. Tert. ed. I. Vahlen. 1905. *M.* 2.80 3.20.
- Eratosthenis carminum reliquiae.** Disp. et expl. Ed. E. Hiller. *M.* 3.—
 — geographische Fragmente, hrsg. von Berger. *M.* 8.40.
- Euripidis fabulae et fragmenta.** Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 9.—
 — Edd. R. Prinz et N. Wecklein. *M.* 46.60.
 Vol. I. Pars I. Medea. Ed. II. *M.* 2.40.
 — I. — II. Alcestis. Ed. II. *M.* 1.80.
 — I. — III. Hecuba. Ed. II. *M.* 2.40.
 — I. — IV. Electra. *M.* 2.—
 — I. — V. Ion. *M.* 2.80.
 — I. — VI. Helena. *M.* 3.—
 — I. — VII. Cyclops. *M.* 1.40.
 — II. — I. Iphigenia Taurica. *M.* 2.40.
 — II. — II. Supplices. *M.* 2.—
 — II. — III. Bacchae. *M.* 2.—
 — II. — IV. Heraclidae. *M.* 2.—
 — II. — V. Hercules. *M.* 2.40.
 — II. — VI. Iphigenia Aulidensis. *M.* 2.80.
- Euripides fabulae.** Edd. R. N. Wecklein. *M.* 46.60.
 Vol. III. — I. Andromachae
 — III. — II. Hippolytus
 — III. — III. Orestes. *M.* 1.20.
 — III. — IV. Phoenissae
 — III. — V. Troades. *M.* 1.20.
 — III. — VI. Rhesus. *M.* 1.20.
 — tragoediae. Edd. Pflug Wecklein. (Mit latein. Kom. Medea. Ed. III. *M.* 1.50.—
 Ed. III. *M.* 1.20.— Andromachae *M.* 1.20.— Heraclidae. Ed. I — Helena. Ed. II. *M.* 1.20.—
 Ed. II. *M.* 1.20.— Hercules. Ed. II. *M.* 1.80.— Phoenissae *M.* 2.25.— Orestes. *M.* 1.20.—
 Taurica. *M.* 1.20.— Iphigenia Aulide. *M.* 1.20.
- Eusebii canonum epitome ex Telmaharensis chronico petita.** notisque illustrarunt C. Siegel, H. Gelzer. 4. *M.* 6.—
- Galenus de placitis Hippocratis et Rec. I. Müller.** Vol. I. Prolog. Graec., adnot. crit., vers. Lat.
- Gnomica I. Sexti Pythagorici, Euagril Pontici sententiae.** Ed. gr. 4. *M.* 2.40.
 — II. Epicteti et Moschionis sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. *M.* 1.60
- Grammatici Graeci recogniti et critico instructi.** 8 partes. 15 vo
 Pars I. Vol. I. Dionysii Thracis grammatica. Ed. G. Uhlig
 Pars I. Vol. III. Scholia in Thracis artem grammaticam. A. Hilgard. *M.* 36.—
 Pars II. Vol. I. Apollonii Dyscolus. Ed. R. Schne G. Uhlig. 2 Fasc. *M.* 26
 *Pars II. Vol. II. Syntax des A. Ed. G. Uhlig. [U. d. Pr.]
 Pars III. Vol. I. Herodiani technicae. Ed. A. Lentz. I. Pars III. Vol. II. Herodiani technicae. 2 Fasc. *M.* 34.—
 Pars IV. Vol. I. Theodosii et Choerobosci scholia in canones. *M.* 14.—
 Pars IV. Vol. II. Choerobosci canones verbales et Sophroni et Characis commentario. [Fortsetzung in Vorb.]
- Herodas' Mimnamben.** hrsg. v. R. Lex. 8. [Vergr. Neue Aufl. in
- Herodiani ab excessu d. Marci.** Ed. L. Mendelssohn. *M.* 6.8
- Herodiani technici rell.** Ed. Lentz. 2 tomi. Lex. 8. *M.* 54

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Herodoti II. Buch** in sachl. Erläut. hrsg. v. A. Wiedemann. *M.* 12.—
- Ἡρόδοτος τὰ Πάντα ἐξ ἰκονηλας*. K. Σίττλ. *M.* 10.—
- Hesiodi quae fer. carmina.** Rec. R. Rzsch. Acc. Homeri et Hesiodi certamen. *M.* 18.—
- Rec. A. Köchly, lect. var. subscr. G. Kinkel. Pars I. *M.* 5.—
[Fortsetzung erscheint nicht.]
- Rec. et ill. C. Goettling. Ed. III. cur. I. Flach. *M.* 6.60.
- [—] **Glossen und Scholien** zur Hesiodischen Theogonie mit Prolegomena von J. Flach. *M.* 8.—
- Hesychii Milesii onomatologi rell.** Ed. I. Flach. Acc. appendix Pseudohesychiana, indd., spec. photolithogr. cod. A. *M.* 3.—
- Hipparchi, geograph. Fragmente**, hrsg. von H. Berger. *M.* 2.40.
- *Homeri carmina.** Rec. A. Ludwich. Pars I. Ilias. 2 voll. *M.* 36.— 41.— Pars II. Odyssea. 2 voll. *M.* 16.— 20.—
- **Odyssea.** Ed. I. La Roche. 2 partt. *M.* 13.—
- * **Ilias.** Ed. I. La Roche. 2 partt. *M.* 22.—
- **Iliadis carmina seinnota, discreta, emendata, prolegg. et app. crit. instructa** ed. G. Christ. 2 partt. *M.* 16.—
- [—] **D. Homer. Hymnen** hrsg. u. erl. v. A. Gemoll. *M.* 6.80.
- [—] **D. Homer. Batrachomachia** des Pigres nebst Scholien u. Paraphrase hrsg. u. erl. v. A. Ludwich. *M.* 20.—
- Incerti auctoris epitome rerum gestarum Alexandri Magni.** Ed. O. Wagner. *M.* 3.—
- Inscriptiones Graecae metricae ex scriptoribus praeter Anthologiam collectae.** Ed. Th. Preger. *M.* 8.—
- Inventio sanctae crucis.** Ed. A. Holder. *M.* 2.80.
- [Iohannes.] **Evangelium sec. Iohannem.** Ed. F. Blass. *M.* 5.60.
- Iuliani II. contra Christianos: s. Scriptorum Graecorum e. q. s.**
- deutsch v. J. Neumann. *M.* 1.—
- Kyrrillos, d. h. Theodosios: s. Theodosios.**
- * **Leges Graecorum sacrae et titulus coll.** Ed. J. de Protz et L. Ziehen. 2 fasc. Fasc. I. Fasti sacri. Ed. J. de Protz. *M.* 2.80. Fasc. II. 1. Leges Graeciae et insularum. Ed. L. Ziehen. *M.* 12.—
- * **Lesbonactis Sophistae quae supersunt.** Ed. Fr. Kiehr. *M.* 2.—
- Lexicographi Graeci recogniti et apparatus critico instructi.** Etwa 10 Bände. gr. 8. [In Vorbereitung.]
- I. **Lexika zu den zehn Bednern** (G. Wentzel).
- II. **Phrynichus, Aelius Dionysius, Pausanias und and. Atticisten** (L. Cohn).
- III. **Homerlexika** (A. Ludwich).
- IV. **Stephanus von Byzanz.**
- V. **Cyrrill, Bachmannsches Lexikon und Verwandtes, insbesond. Bibelglossare** (G. Wentzel).
- VI. **Photios.**
- VII. **Suidas** (G. Wentzel).
- VIII. **Hesych.**
- IX. **Pollux.** Ed. E. Bethe. Fasc. I. *M.* 14.—
- X. **Verschiedene Specialglossare, namentlich botanische, chemische, medicinische u. dergl.**
- [Näheres a. Teubners Mitteilungen 1897 No. 1 S. 2.]
- [Lucas.] **Acta apostolorum.** Ed. F. Blaß. *M.* 2.—
- [—] **Evangelium sec. Lucam.** Ed. F. Blaß. *M.* 4.—
- Lykophron's Alexandria.** Hrsg. übers. u. erklärt von C. v. Holzinger. *M.* 15.—
- [Lyrik.] **Auswahl aus der griech. Lyrik** von A. Großmann. Zum Gebrauch bei der Erklärung Horaz. Odem. *M.* — 15.
- [Lysias.] **Pseudol. oratio funebris.** Ed. M. Erdmann. *M.* — 80.
- [Matthaeus.] **Evangelium sec. Matthaeum.** Ed. F. Blaß. *M.* 3.60.
- Metrodori Epicurei fragmenta coll., script. inc. Epicurei comment. moralem subi.** A. Koerte. *M.* 2.40.
- Musaios, Hero u. Leander.** Eingel. u. übers. v. H. Oelschläger. 16. *M.* 1.—
- Nicandra theriaca et alexipharmaca.** Rec. O. Schneider. Acc. scholia. *M.* 9.—
- Περὶ πιάθων* excerpta ed. R. Schneider. *M.* — 80.
- Papyrus magica mus. Lugd. Bat. a C. Leemans ed. Denuo ed. A. Dieterich.** *M.* 2.—
- * [Papyrusurkunden.] **Mittels, L., und U. Wilcken, Chrestomatie griechischer Papyrusurkunden.** [U. d. Pr.]
- Philodemi Epicurei de ira I.** Ed. Th. Gomperz. Lex.-8. *M.* 10.80.
- *περὶ ποιημάτων* I. II. fragm. Ed. A. Hausrath. *M.* 2.—
- * **Phoenix von Kolophon.** Neue Papyrustexte hersg. von G. A. Gerhard. [U. d. Pr.]
- * [Photios.] **Reitzenstein, R., der Anfang des Lexikons des Photios.** *M.* 7.— 9.50.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Pindari carmina** rec. O. Schroeder. (Poet. lyr. Graec. coll. Th. Bergk. Ed. quinta. I, 1.) *M* 14. —
- **Stogeslieder**, erkl. v. Fr. Mezger. *M* 8. —
- **carmina prolegomenis et commentariis instructa** ed. W. Christ. *M* 14. — 16. —
- **verszetel kritikai és Magyarázó jegyzetekkel** kladta Hómann Ottó. I. Kötet. *M* 4. — [Ohne Fortsetzung.]
- Platonis opera omnia**. Rec., prolegg. et comment. instr. G. Stallbaum. 10 voll. (21 sectiones.) (Mit latein. Kommentar.) Die nicht aufgeführten Schriften sind vergriffen.
- Apologia Socratis et Crito. Ed. V. cur. M. Wohlrab. *M* 2. 40. — Protagoras. Ed. IV cur. I. S. Kroschel. *M* 2. 40. — Phaedrus. Ed. II. *M* 2. 40. — Menexenus, Lysis, Hippias uterque, Io. Ed. II. *M* 2. 70. — Laches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. *M* 2. 70. — *Cratylus. *M* 2. 70. — Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae et Hipparchus. Ed. II. cur. A. R. Fritzsche. *M* 6. — Theaetetus. Ed. M. Wohlrab. Ed. II. *M* 3. 60. — Sophista. Ed. II cur. O. Apelt. *M* 5. 60. — Politicus et Ritteri auctoris Mino. *M* 2. 70. — Philebus. *M* 2. 70. — Leges. 3 voll. [je *M* 3. 60.] *M* 10. 80. [Vol. I. Lib. I—IV. Vol. II. Lib. V—VIII. Vol. III. Lib. IX—XII et Epinomis.]
- **Timaeus interprete Chalcidio cum eiusdem commentario**. Ed. I. Wrobel. *M* 11. 20.
- Plutarchi de musica**. Ed. R. Volkmann. *M* 3. 60.
- **de proverbis Alexandrinorum**. Rec. O. Crusius. Fasc. I. 4. *M* 2. 80. — Fasc. II. Commentarius. 4. *M* 3. —
- **Themistokles**. Für quellenkritische Übungen comm. u. hrsg. v. A. Bauer. *M* 2. —
- **τὸ ἐν Ἀσπυρίῳ** E. Ed. G. N. Bernardakis. *M* 1. 50.
- * — **vitae parallelae Agesilai et Pompeii**. Rec. Cl. Lindskog. *M* 3. 60 4. 40.
- Poetae lyrici Graeci**. Ed. V. 2 voll. Vol. I. 1. Pindari carmina. Recens. O. Schroeder. *M* 14. —
- II. Poetae eleg. et iambogr. Rec. O. Crusius. [In Vorb.]
- Poetarum sceniorum Graecorum Aeschylī, Sophoclis, Euripidis et Aristophanis fabulae et fragmenta**. Rec. Guil. Dindorf. Ed. V. 4. *M* 20. —
- Pollucis onomasticon**. Rec. E. Bethé. (Lexicographi Graeci IX.) Fasc. I. *M* 14. —
- Porphyrii quaest. Homer.** ad pertin. rell. Ed. H. Schrader gr. Lex.-8. *M* 16. —
- ad Odysseam pertin. H. Schrader. gr. Lex.-8. *M* 8. —
- Ptolemaei περί χωρηπίου καὶ ἡ** lib. Rec. Fr. Hanow. gr. 4.
- [**Scylax.**] **Anonymi vulgo Scylax densis periplus maris interni** ed. dice. Rec. B. Fabricius. Ed. I.
- Scriptorum Graecorum qui christi relig. quae auctors.** Fasc. III imp. contra Christianos quae su C. I. Neumann. Insunt Cyri fragm. Syriaca ab E. Nest *M* 6. —
- Sophoclis tragoediae et fragm.** Dindorf. 4. *M* 5. —
- Rec. et explann. W. Wecklein. 2 voll. *M* 10. 80. Philoctetes. Ed. IV. *M* 1. 50. — Rex. Ed. V. *M* 1. 50. — Oedi neus. Ed. V. *M* 1. 80. — Antigone. *M* 1. 50. — Electra. Ed. IV. — Ajax. Ed. III. *M* 1. 20. — T. Ed. III. *M* 1. 50.
- **König Oidipus**. Griechisch u. m. Kommentar von F. Ritter. — **Antigone**. Griech. u. deutsch. A. Böckh. Nebst 2 Abhandl. Tragödie. (Mit Porträt Aug. B. 2. Aufl. *M* 4. 40.
- Staatsverträge des Altertums**. R. von Scala. I. Teil. *M* 8.
- * **Stolcorum veterum fragmenta**. Arnim. Vol. I. *M* 8. — Vol. II. Vol. III. *M* 12. — Vol. IV. [In Vorb.]
- * **Terentii commoediae**. Hrsg. v. M. E. Hauler u. R. Kauer. [In Theodoros, der h. Theodosios: dosios.
- [**Theodosios.**] D. heil. Theodosios ten d. Theodoros u. Kyrillus, H. Usener. *M* 4. —
- Theophrasti chronographia**. Rec. Boor. 2 voll. *M* 50. —
- Theophrasti Charaktere**. Hrsg. Philol. Gesellschaft zu Leipzig.
- Thucydidis historiae**. Recens. 4 Tom. I: Libri I—IV. *M* 10. — II: Libri V—VIII. Indices.
- **de bello Peloponnesiaco** Explann. E. F. Poppo et I. M. 4 voll. [8 sectiones.] *M* 22. 80. — Lib. 1. Ed. III. *M* 4. 50. — Ed. III. *M* 3. — Lib. 3. Ed. II. — Lib. 4. Ed. II. *M* 2. 70. — Ed. II. *M* 2. 40. — Lib. 6. Ed. II. — Lib. 7. Ed. II. *M* 2. 70. — Ed. II. *M* 2. 70.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exempl.

- Agriorum Graecorum fragmenta.** Rec. A. Nauck. Ed. II. *M.* 26.—
- Irakunden, griechische, d. Papyrusammlung zu Leipzig.** I. Band. Mit Beiträgen von U. Wilcken herausg. von L. Mitteis. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck. 4. 1906. *M.* 28.—
- Demokrates.** Darstellg. d. Lehre u. Sammlg. d. Fragmente. V. E. Heinze. *M.* 5.60.
- Xenophontis hist. Graeca.** Rec. O. Keller. Ed. maior. *M.* 10.—
- Xenophontis opera omnia, recensita et commentariis instructa.**
De Cyri Minoris expeditione ll. VII (Anabasis), rec. R. Kühner. *M.* 3.60.
Oeconomicus, rec. L. Breitenbach. *M.* 1.50.
Hellenica, rec. L. Breitenbach. 2 part. *M.* 6.60.
Pars I. Libri I et II. Ed. II. *M.* 1.80
— II. Libri III—VII. *M.* 4.80.
Zosimi historia nova. Ed. L. Mendelssohn. *M.* 10.—
- b. Lateinische Schriftsteller.**
- Aecodia Helvetica.** Rec. H. Hagen. Lex-8. *M.* 19.—
- Aurelii imp. epistt.:** s. Fronto, ed. Naber.
- Verrois paraphrasis in l. poeticae Aristotelis.** Ed. P. Heidenhain. Ed. II. *M.* 1.—
- Viani fabulae.** Ed. G. Froehner. gr. 12. *M.* 1.20.
- Caesar.] Pollonis de b. Africo comm.:** s. Polio.
- Caesii Bassi, Atilii Fortuniani de metris ll.** Rec. H. Keil. gr. 4. *M.* 1.60.
- Catonis praetor libr. de re rust. quae extant.** Rec. H. Jordan. *M.* 5.—
— de agri cult. l., Varronis rer. rust. ll. III. Rec. H. Keil. 3 voll. *M.* 33.40.
Vol. I. Fasc. I. Cato. *M.* 2.40.
— I — II. Varro. *M.* 6.—
— II. — I. Comm. in Cat. *M.* 6.—
— II. — II. Comm. in Varr. *M.* 8.—
— III. — I. Ind. in Cat. *M.* 3.—
— III. — II. Ind. in Varr. *M.* 8.—
- Catulli l. Recensuit et interpretatus est Aem. Baehrens.** 2 voll. *M.* 16.40.
Vol. I. Ed. II cur. K. P. Schulze. *M.* 4.—
— II. Commentarius. 2 fasc. *M.* 12.40.
- Ciceronis, M. Tullii, epistularum ll. XVI.** Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae chronolog. ab Aem. Koernerer et O. E. Schmidtio confectae. *M.* 12.—
— ad M. Brut. orator. Rec. F. Heurdegen. *M.* 3.20.
- * — Paradoxa Stolcor., academic. rel. cum Lucullo, Timaeo, de nat. deor., de divinat., de fato. Rec. O. Plasberg. [U. d. Fr.]
- [—] ad Herennium ll. VI: s. Cornificius und [Herennius].
- Q. Tullii, rell. Rec. Fr. Buecheler. *M.* 1.60.
- Claudiani carmina.** Rec. L. Joep. 2 voll. *M.* 20.40.
- Commentarii notarum Thronianarum.** Cum prolegg., adnot. crit. et exeget. notarumque indice alphabet. Ed. Guil. Schmitz. [189 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe *M.* 40.—
- Cornifici rhetoricorum ad C. Herennium ll. VIII.** Rec. et interpret. est C. L. Kayser. *M.* 8.—
- Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe inchoatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz.** 8 voll. Lex-8.
Vol. II. Glossae Latinograecae et Graecolatinae. Edd. G. Goetz et G. Gundermann. Acc. minora utriusque linguae glossaria. Adiectae sunt 3 tabb. phototyp. *M.* 20.—
— III. Hormeumata Pseudodosithoana. Ed. G. Goetz. Acc. hormoneumata medicobotanica vetustiora. *M.* 22.—
— IV. Glossae codicum Vaticanis 8321, Sangallensis 912, Leidensis 67 F. Ed. G. Goetz. *M.* 20.—
— V. Placidi liber glossarum, glossaria reliqua. Ed. G. Goetz. *M.* 22.—
— VI. Thesaurus glossarum emendatarum. Conf. G. Goetz. 2 fasc. je *M.* 18.—
— VII. Thesaurus gloss. emendatarum. Conf. G. Goetz et G. Heraeus. Fasc. I. *M.* 24.— Fasc. II. *M.* 12.—
- Dialectorum Italicarum aevi vetust. exempla sel.** Ed. E. Schneider.
Vol. I. Dialecti Lat. prisc. et Falisc. exempla. Pars I. *M.* 3.60.
- Didascallae apostolorum fragmenta Veronensis Latina.** Acc. canonum qui dic. apostolorum et Aegyptiorum reliquia. Prim. ed. E. Hauler. Fasc. I. Praefatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. *M.* 4.—
- * **Ennianae poesis reliquia.** Rec. I. Vahlen. Ed. II. *M.* 16.—
- Exuperantius, Epitome.** Hrsg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M.* —.60.
- Fragmentum de iure fisci.** Ed. P. Krueger. *M.* 1.60.
- Frontonis et M. Aurelii imp. epistulae.** Rec. S. A. Naber. *M.* 8.—
- Gedichte, unedierter lateinische, hrsg. von E. Baehrens.** *M.* 1.20.

- Glossae nominum.** Ed. G. Luewa. Acc. eiusdem opuscula glossographica coll. a G. Goetz. *M.* 6. —
- Grammatici Latini** ex rec. H. Keilii. 7 voll. Lex.-8. *M.* 130. 20.
- Vol. I. Fasc. 1. Charisii ars gramm. ex rec. H. Keilii. [Vergr.]
- I. Fasc. 2. Diomedis ars gramm. ex Charisii arte gramm. excerpta ex rec. H. Keilii. *M.* 10. —
- II. Fasc. 1 et 2. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. I. [Vergr.]
- III. Fasc. 1. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. II. *M.* 12. —
- III. Fasc. 2. Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii, de praexercitamentis rhetorici libri, institutio de nomine et pronomine et verbo, partitiones duodecim versuum Aeneidos principalium, accedit Prisciani qui dic. liber de accentibus ex rec. H. Keilii. *M.* 7. —
- IV. Fasc. 1. Probi catholica, instituta artium, de nomine excerpta, de ultimis syllabis liber ad Caestinum ex rec. H. Keilii. — Notarum laterculi edente Th. Mommsen. *M.* 11. —
- IV. Fasc. 2. Donati ars grammatica, Marii Servii Honorati commentarius in artem Donati, de finalibus, de centum metris, de metris Horatii, Sergii de littera, de syllaba, de pedibus, de accentibus, de distinctione commentarius, explanationes artis Donati, de idiomatibus ex rec. H. Keilii. *M.* 8. —
- V. Fasc. 1. Cleonii ars gramm., Pompeii commentum artis Donati, excerpta ex commentariis in Donatum ex rec. H. Keilii. *M.* 9. —
- V. Fasc. 2. Consentius, Phocas, Eutyches, Augustinus, Palaemon, Asper, de nomine et pronomine, de dubiis nominibus, Macrobbii excerpta ex rec. H. Keilii. *M.* 10. —
- VI. Fasc. 1. Marius Victorinus, Maximus Victorinus, Caesius Baseus, Atilius Fortunatianus ex rec. H. Keilii. *M.* 9. —
- VI. Fasc. 2. Terentianus Maurus, Marius Plotius Sacerdos, Rufinus, Mallius Theodorus, fragmenta et excerpta metrica ex rec. H. Keilii. *M.* 14. —
- VII. Fasc. 1. Scriptores de orthographia Terentius Scaurus, Vellus Longus, Caper, Agroecius, Cassiodorius, Martyrius, Beda, Albinus. *M.* 10. —
- Grammatici Latini** ex rec. H. Keilii. Vol. VII. Fasc. 2. Audacis et Palladii libris excerpta, gramm., Arusiani Messii cautionum, Cornelii Frontonis differentis, fragmenta grammaticorum. *M.* 11. 20.
- Supplementum continens arctica ex rec. H. Hagen. *M.* 19. —
- [Herennius.] Incerti auctoris dicendi ad C. H. H. IV. [Meronis ad Herennium libri V. F. Marx. *M.* 14. —
- ***Historicoorum Romanorum** rec. H. Peter. Vol. I. *M.* 16. — Vol. II. *M.* 17. —
- Horatii opera.** Recensuerunt O. A. Holder. 2 voll. gr. 8. Vol. I. Carmina, epodi, cetera. Iterum rec. O. Keller. *M.* 10. —
- II. Sermones, epistulae, *M.* 10. —
- — — Editio minor. — carmina. Rec. L. Müller. *M.* 2. 40, eleg. geb. m. Goldschm. — Satiren. Kritisch hergesezt übersetzt u. mit Kommentar v. C. Kirchner u. W. S. Teuffel. *M.* 16. 40. —
- — — Lat. u. deutsch m. E. L. Döderlein. *M.* 7. —
- — — siehe auch: Satura, v. Episteln. Lat. u. deutsch von L. Döderlein. [B. I v. *M.* 3. —
- **Briefe**, im Vermaß der 1. deutsch von H. Batmeijer u. *M.* 2. 40 3. 20.
- ***Institutionum et regularum in syntagana.** Ed. R. Gneist. Ed. [Iuris consulti.] Kalb, W., Rec. nach ihrer Sprache. *M.* 4. —
- Iuvenalis saturae.** Erkl. v. A. 2. Aufl. *M.* 4. 40.
- — — siehe auch: Satura, v. [Lucanus.] Scholia in L. be ed. H. Usener. Pars I. *M.* 1. — setzung erscheint nicht.]
- Lucilli carminum reliquiae.** Rec. Vol. I.: Proleg., testim., fasti I. indices, tab. geogr. *M.* 8. —
- — — Vol. II. (Koment.) *M.* 8. —
- Nepotius quae supersunt.** Ed. *M.* 2. 40.
- Nonii Marcelli compendiosa Emend. et adnot.** L. Mueller. *M.* 32. —
- Novatiani epistolae de cibis Indae** v. G. Landgraf u. C. Weyma. *M.* 10. —
- Optatiani Porphyri carmina.** Mueller. *M.* 3. 60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exem**

- Æstis traegodia.** Ed. I. Maehly. 16. *M.* 1.20.
- Ædili ex Pontō II.** Ed. O. Korn. *M.* 5.—
— Elegien der Liebe. Deutsch von
H. Oelschläger. 2. Aufl. Min.-Ausg.
M. 2.40, eleg. geb. 3.20.
- Ærædus,** siehe: Satura, v. Blümner.
- Ænædri fabulæ Aesopiæ.** Ed. L. Müller.
M. 3.—
- Æncid glossæ.** Rec. et illustr. A. Deuerling. *M.* 2.80.
- Ænauti comœdiæ.** Recensuit, instrumento critico et prolegomenis auxit F. Ritschellius sociis operæ adsumptis G. Loewe, G. Goetz, F. Schoell. 4 tomi. *M.* 92.20.
— Tomi I fasc. I. Trinummus. Rec. F. Ritschl. Ed. III cur. F. Schoell. *M.* 5.60.
— Tomi I fasc. II. Epidicus. Rec. G. Goetz. Ed. II. *M.* 4.—
— I fasc. III. Curculio. Rec. G. Goetz. *M.* 2.40.
— I fasc. IV. Asinaria. Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 3.60.
— I fasc. V. Truculentus. Rec. F. Schoell. *M.* 4.80.
— II fasc. I. Aulularia. Rec. G. Goetz. *M.* 2.40.
— II fasc. II. Amphitruo. Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 3.60.
— II fasc. III. Mercator. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 3.60.
— II fasc. IV. Stichus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 3.60.
— II fasc. V. Poenulus. Rec. F. Ritschellius schedis adhibitis G. Goetz et G. Loewe. *M.* 5.—
— III fasc. I. Bacchides. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 4.—
— III fasc. II. Captivi. Rec. F. Schoell. *M.* 4.—
— III fasc. III. Rudens. Rec. F. Schoell. *M.* 5.60.
— III fasc. IV. Pseudolus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 5.60.
— III fasc. V. Menæchmi. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 5.60.
— IV fasc. I. Casina. Rec. F. Schoell. *M.* 5.60.
— IV fasc. II. Miles gloriosus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 6.—
— IV fasc. III. Persa. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 5.60.
— IV fasc. IV. Mostellaria. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 6.—
— IV fasc. V. Cistellaria. Rec. F. Schoell. Acc. deperditarum fabularum fragmenta a G. Goetz recensita. *M.* 5.60.
- Ænauti comœdiæ.** Ex rec. et cum app. crit. F. Ritschellii. [Vergriffen außer] Tomus I. Pars 3. Bacchides. *M.* 3.—
— III. Pars 1. Persa. *M.* 3.—
— III. Pars 2. Mercator. *M.* 3.—
— Scholiarum in usum rec. F. Ritschellii. [Vergr. außer:] Bacchides, Stichus, Pseudolus, Persa, Mercator. Einzelne je *M.* — 50.
— miles gloriosus. Ed. O. Ribbeck. *M.* 2.80.
- Polemii Silii laterculus.** Ed. Th. Mommsen. Lex.-8. *M.* — 80.
- Pollionis de bello Africæ comm.** Edd. E. Wölfflin et A. Miłodoŝki. Adj. est tab. photolithograph. *M.* 6.80.
- [Prob.]. Die Appendix Probl. Hrsg. v. W. Heraeus. *M.* 1.20.
- Propertii elegiæ.** Rec. A. Bæhrens. *M.* 5.60.
- Psalterium, das tironsche, der Wolfenbütteler Bibliothek.** Hrsg. v. Kgl. Stenograph. Institut zu Dresden. Mit Einleitung und Übertragung des tiron. Textes von O. Lehmann. *M.* 10.—
- Quintilianii institutionis orator. II. XII.** Rec. C. Halm. 2 partes. [Pars I vergr.] Pars II; Libb. VII—XII. *M.* 9.—
- Rhetores Latini minores.** Ed. C. Halm. Lex.-8. *M.* 17.—
- Sallarum carminum reli.** Ed. B. Maurenbrecher. *M.* 1.—
- Sallusti Crispi quæ supersunt.** Rec. Rud. Dietsch. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II: Historiarum reli. Index. *M.* 7.20.
— historiarum fragmenta. Ed. Fr. Kritzius. *M.* 9.—
— historiarum reli. Ed. B. Maurenbrecher.
Fasc. I. Prolegomena. *M.* 2.—
Fasc. II. Fragmenta argumentis, commentariis, apparatu crit. instructa. Acc. indices. *M.* 8.—
- Satura.** Ausgew. Satiren d. Horaz, Persius u. Juvenal in freier metr. Übertragung von H. Blümner. *M.* 5.— 5.80.
- Scænicæ Romanorum poësis fragmenta.** Rec. O. Ribbeck. 2 voll. Ed. II. *M.* 23.—
— Vol. I. Tragicorum fragmenta. *M.* 9.—
— II. Comicorum fragmenta. *M.* 14.—
- Servii grammatici qui fer. in Vergilii carmina commentarii.** Rec. G. Thilo et H. Hagen. 3 voll.
Vol. I fasc. I. In Aen. I—III comm. Rec. G. Thilo. *M.* 14.—
— I fasc. II. In Aen. IV—V comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
— II fasc. I. In Aen. VI—VIII comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
— II fasc. II. In Aen. IX—XII comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
— III fasc. I. In Buc. et Georg. comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.40.
— III fasc. II. App. Serviana. *M.* 20.—
[— III fasc. III. Indices in Verb.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Staatsverträge des Altertums. Hrg. v. R. von Scala. I. Teil. *M* 8.—
- Statil silvae. Hrg. von Fr. Vollmer. *M* 16.—
- Thebais et Achilleis cum scholiis. Rec. O. Müller. Vol. I: Thebaidos II. 1—VI. *M* 8.—
- *Suetoni Tranquilli opera. Rec. M. Ihm. 3 voll. Vol. I: de vita Caesarum libri VIII. [Mit 3 Tafeln.] *M* 12.— 15.—
- Symmachi relationes. Rec. Guil. Meyer. *M* 1.60.
- Syri sententiae. Rec. Guil. Meyer. *M* 2.40.
- — — Rec. E. Woelfflin. *M* 3.60.
- Taciti de origine et situ Germanorum I. Rec. A. Holder. *M* 2.—
- — — dialogus de oratoribus. Rec. Aem. Baehrens. *M* 2.—
- [Tiro.] Comm. not. Tir. ed. Schmitz, siehe: Commentarii.
- [—] Das tiron. Psalterium, siehe: Psalterium.
- Varronis saturarum¹ Menipp Rec. A. Riess. *M* 6.—
- rerum rusticarum II. II siehe: Cato.
- antiquitatum rer. divin. XV. XVI. Praemissae sunt. Ed. R. Agahd. *M* 9.20.
- * — — de lingua latina. Edd. Fr. Schöll. [In Vorb.]
- Vergili Maronis opera app. contracto iterum rec. O. Ribb. *M* 22.40.
- Vol. I. Bucolica et Georg
— II. Aeneidos libri I—
— III. Aeneidos libri VII—
— IV. Appendix Vergili
— — — Ed. I. [Vergriffen]
Vol. III. Aeneidos lib. VII—
— IV. Appendix Vergili
- [—] Scholia Bernensia ad et Georg. Ed. H. Hagen.
- Voluelli Maeciani distribut Ed. Th. Mommsen. *M* —

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in komm Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymn sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des k Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verlässliche und die n schritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar rücksichtiger Meisterwerke darzubieten.

- I. Aischylos' Perser, von H. Jurenka. 2 Hefte. *M* 1.40.
- II. Isokrates' Panegyrikos, von J. Mesk. 2 Hefte. *M* 1.40.
- III. Auswahl a. d. röm. Lyrikern (m. griech. Parallel.), v. H. Jurenka. 2 Hft. *M* 1.60.
- IV. Lysias' Reden geg. Eratosthenes und üb. d. Ölbaum, von E. Sewera. 2 Hefte. *M* 1.20.
- V. Ausgewählte Briefe Ciceros, von E. Gschwind. 2 Hefte. *M* 1.80.
- VI. Amor und Psyche, ein Märchen des Apuleius, von F. Norden. 2 Hefte. *M* 1.40.
- VII. Euripides, Iphigenie in K. Busche. 2 Hefte. .
- VIII. Euripides, Kyklops, v. N. 2 Hefte. *M* 1.—
- IX. Briefe des jüngeren P R. C. Kukula. 2 Hefte.
- X. Lykurgos' Rede gegen von E. Sofer. 2 Hefte.
- XI. Plutarchs' Biographieder 2 Hefte. *M* 1.80.
- XII. Tacitus' Rednerdialog, v. 2 Hefte. [U. d. Pr.]

Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer r mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

ntlich zeichnen diese Ausgaben sich dadurch aus, daß sie das Bedürfnis
e ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft un-
gt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen
r klassischen Schriftsteller.

a. Griechische Schriftsteller.

- Agamemnon. Von R. Enger. Von Th. Plaß. *M.* 2.25 2.75.
 . Von W. S. Teuffel. 4. Aufl.,
 ecklein. *M.* 1.50 2.—
 theus. Von N. Wecklein.
 M. 1.80 2.25.
 on L. Schmidt. *M.* 1.20.
 ieben geg. Theben. Von N.
 in. *M.* 1.20 1.50.
 hutzfliehenden. Von N. Weck-
 1.60 2.—
 e. Von N. Wecklein. *M.* 6.—
 einzeln; I. Agamemnon. II. Die
 oren. III. Die Eumeniden.
 —
 es' Wolken. Von W. S. Teuffel.
 on O. Kaehler. *M.* 2.70 3.20.
 n. Von O. Kaehler. [InVorber.]
 , der Staat der Athener. Der
 e Hauptteil (Kap. I—XLI).
 ude. *M.* —.60 —.85.
 abasis. Von K. Abicht. 2 Hefte.
 M. Karte. *M.* 1.80 2.30. II. Heft.
 .75.] *M.* 4.05 5.—
 es' ausgewählte Reden. Von
 antz u. Fr. Blaß. 2 Teile.
 .55.
 . A. u. d. T.: IX Philipp. Reden
 te. *M.* 4.50 5.95.
 : I—III. Olynthische Reden.
 erste Rede geg. Philippos. 8. Aufl.,
 Fr. Blaß. *M.* 1.20 1.70.
 bt. 1: V. Rede über den Frieden.
 zweite Rede gegen Philippos.
 Igesippos' Rede über Halonnos.
 Rede über die Angelegenheiten
 rronnes. IX. Dritte Rede gegen
 phos. 6. Aufl., von Fr. Blaß.
 50 2.—
 Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von
 Blaß. *M.* 1.80 2.25.
 . Die Rede vom Kranze. Von
 Blaß. *M.* 2.10 2.60.
- Euripides' ausgewählte Tragödien. Von
 N. Wecklein.
 I. Bdch. Medea. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
 II. Bdch. Iphigenia im Taurierland
 3. Aufl. *M.* 1.60 2.10.
 III. Bdch. Die Bacchen. 2. Aufl.
 M. 1.60 2.10.
 IV. Bdch. Hippolytos. *M.* 1.50 2.—
 V. Bdch. Phönissen. *M.* 1.80 2.25.
 *VI. Bdch. Electra. *M.* 1.40 1.80.
 *VII. Bdch. Orestes. *M.* 1.60 2.—
 *VIII. Bdch. Helena. *M.* 1.60 2.—
- Herodotos. Von K. Abicht. 5 Bände
 M. 12.30 15.80.
 Band I. Heft 1. Buch I nebst Ein-
 leitung u. Übersicht über den Dialekt
 5. Aufl. *M.* 2.40 2.90.
 Band I. Heft 2. B. II. 3. A. *M.* 1.50 2.—
 — II. Heft 1. B. III. 3. A. *M.* 1.50 2.—
 — II. Heft 2. B. IV. 3. A. *M.* 1.50 2.—
 *— III. B. V u. VI. 4. A. *M.* 2.— 2.50
 — IV. B. VII. M. 2 K. 4. A. *M.* 1.80 2.30
 — V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten
 4. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
- Homers Ilias, erklärt von J. La Roche
 6 Teile.
 Teil I. Ges. 1—4. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 — II. Ges. 5—8. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 — III. Ges. 9—12. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 — IV. Ges. 13—16. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 — V. Ges. 17—20. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 — VI. Ges. 21—24. 2. Aufl. [Vergr.]
 — Von K. Fr. Ameis u. C. Hentze.
 2 Bände.
 Band I. H. 1. Ges. 1—3. 6. A. *M.* 1.20 1.70
 — I. H. 2. Ges. 4—6. 5. A. *M.* 1.20 1.70
 — I. H. 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 3.—
 — I. H. 3. Ges. 7—9. 5. A. *M.* 1.60 2.—
 *— I. H. 4. Ges. 10—12. 5. A. *M.* 1.20 1.70
 — I. H. 3/4 zusammen in 1 Band *M.* 3.30
 *— II. H. 1. Ges. 13—15. 4. A. *M.* 1.20 1.70
 — II. H. 2. Ges. 16—18. 3. A. *M.* 1.20 1.70
 — II. H. 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 3.70
 *— II. H. 3. Ges. 19—21. 4. A. *M.* 1.20 1.—
 *— II. H. 4. Ges. 22—24. 4. A. *M.* 1.60 2.20
 — II. H. 3/4 zusammen in 1 Band *M.* 3.80

Allen Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Staatsverträge des Altertums. Hrg. v. Varronis saturnalium, Menippearum
R. von Scala. I. Teil. *M.* 8.—
Rec. A. Biese. *M.* 6.—
- Statil silvae. Hrg. von Fr. Vollmer.
M. 16.—
— Thebais et Achilleis cum scholiis.
Rec. O. Müller. Vol. I: Thebaidos ll.
I—VI. *M.* 8.—
- *Suetoni Tranquilli opera. Rec. M. Ihm.
3 voll. Vol I: de vita Caesarum libri VIII.
[Mit 3 Tafeln.] *M.* 12.— 15.—
- Symachi relationes. Rec. Guil. Meyer.
M. 1.80.
- Syrisententiae. Rec. Guil. Meyer. *M.* 2.40.
— — Rec. E. Woelfflin. *M.* 3.60.
- Taciti de origine et situ Germanorum I.
Rec. A. Holder. *M.* 2.—
— dialogus de oratoribus. Rec. Aem.
Baehrens. *M.* 2.—
- [Tiro.] Comm. not. Tir. ed. Schmitz,
siehe: Commentarii.
- [—] Das tiron. Psalterium, siehe: Psal-
terium.
- Varronis saturnalium, Menippearum
Rec. A. Biese. *M.* 6.—
— rerum rusticarum ll. III, rec. I.
siehe: Cato.
— antiquitatum rer. divin. ll. I.
XV. XVI. Praemissae sunt quaeatt.
Ed. R. Agahd. *M.* 9.20.
* — de lingua latina. Edd. G. Gō
Fr. Schöll. [In Vorb.]
- Vergilii Maronis opera app. crit. in s
contracto iterum rec. O. Ribbeck. IV
M. 22.40.
Vol. I. Bucolica et Georgica. *M.*
— II. Aeneidos libri I—VI. *M.*
— III. Aeneidos libri VII—XII. *M.*
— IV. Appendix Vergiliana. *M.*
— — Ed. I. [Vergriffen außer:]
Vol. III. Aeneidos lib. VII—XII. *M.*
— IV. Appendix Vergiliana. *M.*
- [—] Scholia Bernensia ad Vergilii
et Georg. Ed. H. Hagen. *M.* 6.—
- Volusii Maeciani distributio part
Ed. Th. Mommsen. *M.* —.30.

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierten Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklasse sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassischen Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verlässliche und die neuesten Schritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechisch und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht berücksichtigter Meisterwerke darzubieten.

- I. Aischylos' Perser, von H. Jurenka. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- II. Isokrates' Panegyrikos, von J. Mesk. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- III. Auswahl a. d. röm. Lyrikern (m. griech. Parallel.), v. H. Jurenka. 2 Hft. *M.* 1.60.
- IV. Lysias' Reden geg. Eratosthenes und üb. d. Ölbaum, von E. Sewera. 2 Hefte. *M.* 1.20.
- V. Ausgewählte Briefe Ciceros, von E. Gschwind. 2 Hefte. *M.* 1.80.
- VI. Amor und Psyche, ein Märchen des Apuleius, von F. Norden. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- VII. Euripides, Iphigenie in Aulis, K. Busche. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- VIII. Euripides, Kyklops, v. N. Weck. 2 Hefte. *M.* 1.—
- IX. Briefe des jüngeren Plinius, R. C. Kukula. 2 Hefte. *M.* 2.—
- X. Lykurgos' Rede gegen Leokh von E. Sofer. 2 Hefte. *M.* 1.—
- XI. Plutarchs' Biographie des Aristes 2 Hefte. *M.* 1.80.
- XII. Tacitus' Rednerdialog, von Die 2 Hefte. [U. d. Pr.]

5. B. G. Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

Bekanntlich zeichnen diese Ausgaben sich dadurch aus, daß sie das Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft unberücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen Werke der klassischen Schriftsteller.

a. Griechische Schriftsteller.

- Aeschylus' Agamemnon.** Von R. Enger. 3. Aufl., von Th. Plüß. *M.* 2.25 2.75.
- **Perser.** Von W. S. Teuffel. 4. Aufl., von N. Wecklein. *M.* 1.50 2.—
- **Prometheus.** Von N. Wecklein. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
- — — Von L. Schmidt. *M.* 1.20.
- **die Sieben geg. Theben.** Von N. Wecklein. *M.* 1.20 1.50.
- **die Schutzflehenden.** Von N. Wecklein. *M.* 1.60 2.—
- **Orestie.** Von N. Wecklein. *M.* 6.—
Daraus einzeln: I. Agamemnon. II. Die Choephoren. III. Die Eumeniden. je *M.* 2.—
- Aristophanes' Wolken.** Von W. S. Teuffel. 2. Aufl., von O. Kaehler. *M.* 2.70 3.20.
- * — **Wespen.** Von O. Kaehler. [InVorber.]
- Aristoteles, der Staat der Athener.** Der historische Hauptteil (Kap. I—XLI). Von K. Hude. *M.* —.60 —.85.
- Arrians Anabasis.** Von K. Abicht. 2 Hefte. [I. Heft. M. Karte. *M.* 1.80 2.30. II. Heft. *M.* 2.25 2.75.] *M.* 4.05 5.—
- Demosthenes' ausgewählte Reden.** Von C. Behdantz u. Fr. Bläß. 2 Teile. *M.* 6.60 8.55.
- I. Teil. A. u. d. T.: IX. Philipp. Roden 2 Hefte. *M.* 4.50 5.95.
- Heft I: I—III. Olynthische Reden. IV. Erste Rede geg. Philippos. 8. Aufl., von Fr. Bläß. *M.* 1.20 1.70.
- II. Abt. 1: V. Rede über den Frieden. VI. Zweite Rede gegen Philippos. VII. Hagesippos' Rede über Halonnes. VIII. Rede über die Angelegenheiten im Chorroneis. IX. Dritte Rede gegen Philippos. 6. Aufl., von Fr. Bläß. *M.* 1.50 2.—
- II. Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von Fr. Bläß. *M.* 1.80 2.25.
- II. Teil. Die Rede vom Kranze. Von Fr. Bläß. *M.* 2.10 2.60.
- Euripides' ausgewählte Tragödien.** Von N. Wecklein.
- I. Bdch. Medea. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
- II. Bdch. Iphigenia im Taurierland 3. Aufl. *M.* 1.60 2.10.
- III. Bdch. Die Bacchen. 2. Aufl. *M.* 1.60 2.10.
- IV. Bdch. Hippolytos. *M.* 1.50 2.—
- V. Bdch. Phönissen. *M.* 1.80 2.25.
- *VI. Bdch. Elektra. *M.* 1.40 1.80.
- *VII. Bdch. Orestes. *M.* 1.60 2.—
- *VIII. Bdch. Helena. *M.* 1.60 2.—
- Herodotos.** Von K. Abicht. 5 Bände *M.* 12.30 15.80.
- Band I. Heft 1. Buch I nebst Einleitung u. Übersicht über den Dialekt 5. Aufl. *M.* 2.40 2.90.
- Band I. Heft 2. B. II. 3. A. *M.* 1.50 2.—
- II. Heft 1. B. III. 3. A. *M.* 1.50 2.—
- II. Heft 2. B. IV. 3. A. *M.* 1.50 2.—
- * — III. B. V u. VI. 4. A. *M.* 2.— 2.50
- IV. B. VII. M. 2. K. 4. A. *M.* 1.80 2.30
- V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten 4. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
- Homers Illias, erklärt** von J. La Roche 6 Teile.
- Teil I. Ges. 1— 1. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- II. Ges. 5— 8. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- III. Ges. 9—12. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- IV. Ges. 13—16. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- V. Ges. 17—20. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- VI. Ges. 21—24. 2. Aufl. [Vergr.]
- — — Von K. Fr. Ameis u. C. Hentze. 2 Bände.
- Band I. H. 1. Ges. 1— 3. 6. A. *M.* 1.20 1.70
- I. H. 2. Ges. 4— 6. 5. A. *M.* 1.20 1.70
- I. H. 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 3.—
- I. H. 3. Ges. 7— 9. 5. A. *M.* 1.60 2.—
- * — I. H. 4. Ges. 10—12. 5. A. *M.* 1.20 1.70
- I. H. 3/4 zusammen in 1 Band *M.* 3.30
- * — II. H. 1. Ges. 13—15. 4. A. *M.* 1.20 1.70
- II. H. 2. Ges. 16—18. 3. A. *M.* 1.20 1.70
- II. H. 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 3.70
- * — II. H. 3. Ges. 19—21. 4. A. *M.* 1.20 1.—
- * — II. H. 4. Ges. 22—24. 4. A. *M.* 1.60 2.20
- II. H. 3/4 zusammen in 1 Band *M.* 3.30

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Homers Illas.** Von K. Fr. Ameis und C. Hentze.
- — — — — Anhang:
- Heft 1. Ges. 1—3. 3. Aufl. *M.* 2 10 2.60
- 2. Ges. 4—6. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- 3. Ges. 7—9. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30
- 4. Ges. 10—12. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70
- 5. Ges. 13—15. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30
- 6. Ges. 16—18. 2. Aufl. *M.* 2.10 2.60
- 7. Ges. 19—21. *M.* 1.50 2.—
- 8. Ges. 22—24. *M.* 1.80 2.30
- **Odyssee.** Von K. Fr. Ameis und C. Hentze. 2 Bände.
- Band I. H. 1. Ges. 1—6. II. A. *M.* 1.50 2.—
- I. H. 2. Ges. 7—12. 10. A. *M.* 1.35 1.80
- I. H. 1/2 zusammengeb. *M.* 3.45
- II. H. 1. Ges. 13—18. 8. A. *M.* 1.35 1.80
- II. H. 2. Ges. 19—24. 9. A. *M.* 1.40 1.80
- II. H. 1/2 zusammengeb. *M.* 3.35
- — — — — Anhang:
- Heft 1. Ges. 1—6. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- 2. Ges. 7—12. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70
- 3. Ges. 13—18. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70
- 4. Ges. 19—24. 3. Aufl. *M.* 2 10 2.60
- Isokrates' ausgewählte Reden.** Von O. Schneider. 2 Bändchen. *M.* 3.— 3.95.
- I. Bändchen. Demonikos, Eüagoras, Aresopagiticus. 3. Aufl., v. M. Schneider. *M.* 1.20 1.70.
- II. Bändchen. Panagyrion u. Philippus. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
- Lucians ausgewählte Schriften.** Von C. Jacobitz. 3 Bändchen. *M.* 3.60.
- I. Bändchen. Traum. Timon. Prometheus. Charon. 3. Aufl., von K. Bürger. *M.* 1.20 1.70.
- Lykurgos' Rede gegen Leokrates.** Von C. Rehdantz. *M.* 2.25 2.75.
- [Lyriker.] **Anthologie a. d. griech. Lyr.** Von E. Buchholz. 2 Bdchn. *M.* 4.20 5.20.
- I. Bändchen. Elegiker u. Iambographen. 5. Aufl., von R. Peppmüller. *M.* 2.10 2.60.
- II. Bändchen. Die melischen und chorischen Dichter. 4. Aufl., von J. Sitzler. *M.* 3.10 2.60.
- Lysias' ausgew. Reden.** Von H. Frobergberger. 2 Hefte. *M.* 3.60.
- I. Heft. Prolegomena. — R. gegen Eratosthenes. — R. geg. Agoratos. — Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes der demokratischen Verfassung. — R. f. Mantitheos. — R. geg. Philon. 3. Aufl., v. Th. Thalheim. *M.* 1.80 2.25.
- II. Heft. Reden gegen Alkibiades. — R. geg. Nikomachos. — R. üb. d. Vermögen d. Aristophanes. — R. üb. d. Ölbaum. — R. geg. die Kornhändler. — R. geg. Theomnestos. — R. f. d. Gebrechlichen. — R. geg. Diogeiton. 2. Auflage, von Th. Thalheim. *M.* 1.80 2.25.
- Lysias' ausgew. Reden.** Von H. Berger. Größere Ausgabe. 3 [Bd. II u. III vorgr.]
- I. Bd. R. geg. Eratosthenes, A. Verteidigung geg. die Anklage Umsturzes d. Verfassung, von G. Gebauer. *M.* 4.50.
- Platons ausgew. Schriften.** Von Ch. J. Deuschle u. a.
- I. Teil. Die Verteidigungsreden. 3 Kriton. Von Chr. Cron. 1 von H. Uhle. *M.* 1— 1.46.
- II. Teil. Gorgias. Von J. Det. 4. Aufl., von Chr. Cron. *M.* 2.
- III. Teil. I. Heft. Laches. V. Cron. 5. Aufl. *M.* — 75 1.
- III. Teil. 2. Heft. Euthyphron, Wohlrab. 4. Aufl. *M.* — 6
- IV. Teil. Protagoras. Von De u. Cron. 5. Aufl., v. E. Boel. *M.* 1.20 1.70.
- V. Teil. Symposium. Von A. Hug. *M.* 3.— 3.50.
- VI. Teil. Phaedon. Von M. W. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- VII. Teil. Der Staat. I. Buch. Wohlrab. *M.* — 60 — 90.
- VIII. Teil. Hippias maior. Ed. W. [In Vorb.]
- Plutarchs ausgew. Biographien.** V. Siefert und Fr. Blaß. 6 B. *M.* 6.90 9.60.
- I. Bändchen. Philopoemen u. nus. Von O. Siefert. 2. A. Fr. Blaß. *M.* — 90 1.30.
- II. Bändchen. Timoleon u. Pyrr. O. Siefert. 2. Aufl., von F. *M.* 1.50 2.—
- III. Bändchen. Themistokles u. Von Fr. Blaß. 2. Aufl. *M.* 1
- IV. Bändchen. Aristides u. Ca. Fr. Blaß. 2. Aufl. *M.* 1.20
- V. Bändchen. Agis u. Kleomen. Fr. Blaß. *M.* — 90 1.30.
- VI. Bändchen. Tiberius und Gracchus. Von Fr. Blaß. *M.* —
- Quellenbuch, histor., zur alten Gr.** I. Abt. Griechische Geschichte. W. Herbst und A. Baum. I. Heft [Vergr.] 2. Heft. *M.* 1
- Sophokles.** Von Gust. Wolff Bellermann.
- I. Teil. Aias. 5. Aufl. *M.* 1.50
- II. — Elektra. 4. Aufl. *M.* 1
- III. — Antigone. 6. Aufl. *M.* 1
- IV. — König Ödipus. 4. Aufl. *M.* 1
- V. — Ödipus auf Kolonos. *M.* 1
- Supplementum lect. Graecae.** Von J. Hoffmann. *M.* 1.50 2.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exempl.

entum novum Graecae. Das Neue ment. Von Fr. Zelle. Evangelium d. Matthäus. Von Fr. elle. 1.80 2.25.
 Evangelium d. Johannes. Von B. Vohlfahrt. *M.* 1.50 2.—
 Apostelgeschichte. Von B. Wohl- ahrht. *M.* 1.80 2.25.
 Ides. Von G. Böhme u. S. Wid- n. 9 Bändchen. [je *M.* 1.20 1.70.]
 3. Bändchen. 1. Buch. 6. Auflage.
 — 2. — 6. —
 — 3. — 5. —
 — 4. — 5. —
 — 5. — 5. —
 — 6. — 6. —
 — 7. — 5. —
 — 8. — 5. —
 Idchn. Einleitung u. Register. 5. Aufl.
 ons Anabasis. Von F. Vollbrecht. ez. 9., 8., 7.) Aufl.
 sgabe m. Kommentar unter d. Text.
 3dchn. B. I. II. M. 2 Figurentaf.
 u. 1 Karte. *M.* 1.40 2.—
 — B. III. IV. *M.* —.90 1.20.
 — B. V—VII. *M.* 1.60 2.—

*Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht. B. I—IV. Text u. Kommentar getrennt. Text. M. e. Übersichtskarte. *M.* —.90 1.20. Kommentar. Mit Holzschnitten und Figurentafeln. *M.* 1.85 1.80.
 — Kyropädie. Von L. Breitenbach. 2 Hefte. [je *M.* 1.50 2.—] *M.* 3.— 4.—
 I. Heft. Buch I—IV. 4. Auflage, von B. Büchsen schütz.
 II. — Buch V—VIII. 3. Aufl.
 — griech. Geschichte. Von B. Büchsen- schütz. 2 Hefte.
 I. Heft. Buch I—IV. 6. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 *II. — Buch V—VII. 5. Aufl. *M.* 1.80 2.20.
 — Memorabillen. Von Raph. Kühner. 6. Aufl., von Rud. Kühner. *M.* 1.60 2.20.
 — Agesilaos. Von O. Gütthling. *M.* 1.50 2.—
 — Anabasis u. Hellenika in Answ. Mit Einleitung, Karten, Plänen u. Abbild. Text und Kommentar. Von G. Sorof. 2 Bdchn. I. Bdchn. Anab. Buch 1—4. Text. *M.* 1.20 1.50. Kommentar. *M.* 1.20 1.50.
 II. — Anab. Buch 5—7 u. Hellenika. Text. *M.* 2.— 2.20. Kommentar. *M.* 1.40 1.60.

b. Lateinische Schriftsteller.

is belli Gallici libri VII und Hirtli VIII. Von A. Doberenz. 9. Aufl., 3. Dinter. 9 Hefte. *M.* 2.55 4.—
 Ieft Buch I—III. M. Einleit. u. Karte v. Gallien. *M.* —.90 1.40.
 — Buch IV—VI. *M.* —.75 1.20.
 — Buch VII u. VIII u. Anhang. *M.* —.90 1.40.
 mmentarii de bello civili. Von Doberenz. 5. Aufl., von B. Dinter. 40 2.90.
 de oratore. Von K. W. Piderit. II., von O. Harnecker. 3 Hefte. 80 6.25.
 Ieft. Einleit. u. Buch I. *M.* 1.80 2.25.
 — Buch II. *M.* 1.50 2.—
 — Buch III. M. Indices u. Register z. d. Anmerkungen. *M.* 1.50 2.—
 ; Heft III besonders abgedruckt: r. Indices u. Register d. Anmerkgn. .45.
 — — 5. Aufl., von Fr. Th. Adler. Band. *M.* 4.50.
 rutus de claris oratoribus. Von Piderit. 3. Aufl., von W. Fried- *M.* 2.25 2.75.
 ator. Von K. W. Piderit. 2. Aufl. — 2.60.
 ritiones oratoriae. Von K. W. rit. *M.* 1.— 1.40.
 ede f. S. Roscius. Von Fr. Richter. I., v. A. Fleck Eisen. *M.* 1— 1.40.

Cicero div. in Caecilium. Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* —.45 —.80.
 — Reden gegen Verres. IV. Buch. Von Fr. Richter. 3. Aufl., von A. Eber- hard. *M.* 1.50 2.—
 — V. Buch. Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
 — Rede üb. d. Imperium d. Cn. Pompejus. Von Fr. Richter. 5. Aufl., von A. Eber- hard. *M.* —.75 1.20.
 — Reden g. Catilina. Von Fr. Richter. 6. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.
 — Rede f. Murena. Von H. A. Koch. 2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.90 1.30.
 — Rede f. Sulla. Von Fr. Richter. 2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.75 1.20.
 — Rede f. Sestius. Von H. A. Koch. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.
 — Rede f. Plancius. Von E. Köpke. 3. Aufl., von G. Landgraf. *M.* 1.20 1.70.
 — Rede f. Milo. Von Richter-Eber- hard. 5. Aufl., von H. Nohl. *M.* 1.20 1.60.
 — I. u. II. Philipp. Rede. Von H. A. Koch. 3. Aufl., v. A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
 — I., IV. u. XIV. Philipp. Rede. Von E. R. Gast. *M.* —.60 —.90.
 — Reden f. Marcellus, f. Ligarius u. f. Delotarus. Von Fr. Richter. 4. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
 — Rede f. Archias. Von Fr. Richter. 5. Aufl., von H. Nohl. *M.* —.50 —.80.

fetten Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare.**

- Cicero, Redef. Flaccus. Von A. du Mesnil. *M.* 3. 60 4. 10.
 — ausgew. Briefe. Von J. Frey. 6. Aufl. *M.* 2. 20 3.—
 — Tusculanae disputationes. Von O. Heine. 2 Hefte. *M.* 2. 85 3. 30.
 I. Heft. Buch I. II. 4. Aufl. *M.* 1. 20 1. 70.
 II. — Buch III—V. 4. Aufl. *M.* 1. 65 2. 15.
 * — Cato maior. Von C. Meißner. 5. Aufl., von Landgraf. *M.* — 60 1.—
 — somnium Scipionis. Von C. Meißner. 4. Aufl. *M.* — 45 — 80.
 — Laellius. Von C. Meißner. 2. Aufl. *M.* — 75 1. 20.
 — de finibus bon. et mal. Von H. Holstein. *M.* 2. 70 3. 20.
 — de legibus. Von A. du Mesnil. *M.* 3. 90 4. 50.
 — de natura deorum. Von A. Goethe. *M.* 2. 40 2. 90.
 [—] Chrestomathia Ciceroniana. Ein Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasialklassen. Von C. F. Lüders. 3. Aufl., bearb. v. O. Weissenfels. Mit Titelbild. *M.* 2. 80.
 [—] Briefe Ciceros u. s. Zeitgenossen. Von O. E. Schmidt. I. Heft. *M.* 1.— 1. 40.
 Cornelius Nepos, siehe: Nepos.
 *Curtius Rufus. Von Th. Vogel und A. Weinhöld. 2 Bändchen. *M.* 4. 65 5. 55.
 I. Bd. B. III—V. 4. A. *M.* 2. 40 2. 80.
 *II. — B. VI—X. 3. A. *M.* 2. 60 3. 20.
 [Elegiker.] Anthologie a. d. El. der Römer. Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. *M.* 3. 50 5. 10.
 1. Heft: Catull. *M.* — 90 1. 30.
 2. Heft: Tibull. *M.* — 60 1.—
 3. Heft: Propert. *M.* 1.— 1. 40.
 4. Heft: Ovid. *M.* 1.— 1. 40.
 Horaz, Oden u. Epoden. Von C. W. Nauck. 16. Aufl., v. O. Weissenfels. *M.* 2. 25 2. 75.
 [—] Auswahl a. d. griech. Lyrik z. Gebrauch b. d. Erklärg. Horaz. Oden, von Großmann. *M.* — 15.
 — Satiren und Episteln. Von G. T. A. Krüger. 2. Abt. [je *M.* 1. 80 2. 30.] *M.* 3. 60 4. 00.
 I. Abt. Satiren. 15. Aufl., v. G. Krüger
 II. — Episteln. 14. Aufl., v. G. Krüger
 — Sermonen. Von A. Th. Fritzsche. 2 Bände. *M.* 4. 40 5. 40.
 I. Bd. Der Sermonen Buch I. *M.* 2. 40 2. 90.
 II. — Der Sermonen Buch II. *M.* 2.— 2. 50.
 Livius, ab urbe condita libri.
 Lib. 1. Von M. Müller. 2. Aufl. *M.* 1. 50 2.—
 Lib. 2. Von M. Müller. *M.* 1. 50 2.—
 Lib. 3. Von F. Luterbacher. *M.* 1. 20 1. 70.
 Lib. 4. Von F. Luterbacher. *M.* 1. 20 1. 70.
 Lib. 5. Von F. Luterbacher. *M.* 1. 20 1. 70.
 Lib. 6. Von F. Luterbacher. *M.* 1. 20 1. 70.
 Livius, ab urbe condita libri.
 Lib. 7. Von F. Luterbacher. *M.* 1. 20 1. 70.
 Lib. 8. Von F. Luterbacher. *M.* 1. 20 1. 70.
 Lib. 9. Von F. Luterbacher. *M.* 1. 20 1. 70.
 Lib. 10. Von F. Luterbacher. *M.* 1. 20 1. 70.
 Lib. 21. Von E. Wölfflin. 5. A. *M.* 1. 70.
 Lib. 22. Von E. Wölfflin. 4. A. *M.* 1. 70.
 *Lib. 23. Von F. Luterbacher. *M.* 1. 20 1. 70.
 Lib. 24. Von H. J. Müller. 2. A. *M.* 1. 80.
 Lib. 25. Von H. J. Müller. *M.* 1. 80.
 Lib. 26. Von F. Friedersdor. *M.* 1. 70.
 Lib. 27. Von F. Friedersdor. *M.* 1. 70.
 Lib. 28. Von F. Friedersdor. *M.* 1. 70.
 Lib. 29. Von F. Luterbacher. *M.* 1. 20 1. 70.
 Lib. 30. Von F. Luterbacher. *M.* 1. 20 1. 70.
 Nepos. Von Siebelis - Ja 12. Aufl., von O. Stange. *M.* 1. 20 1. 70.
 — Von H. Ebeling. *M.* —
 — Ad historiae fidem rec. et r. rum accomm. Ed. E. Ortman *M.* 1.— 1. 40.
 Ovidii metamorphoses. Von J. u. Fr. Polle. 2 Hefte. [je *M.* 3.— 4.—
 I. Heft. Buch I—IX. 17. *M.* 1. 70.
 II. — Buch X—XV. 14. *M.* 1. 70.
 — fastorum libri VI. Von 2 Abteilungen. *M.* 3. 60 4. 50.
 I. Abt. Text u. Komments *M.* 2. 70 8. 20.
 II. — Krit. u. exog. Aus 3. Aufl. *M.* — 90]
 — ausgew. Gedichte m. Erlä. Schulgebr. Von H. Günther.
 Phaedri fabulae. Von J. Siel. F. A. Eckstein. 6. Aufl., v. *M.* — 75 1. 20.
 Plautus' ausgewählte Komödien.
 E. J. Brix. 4 Bchn. *M.* 5.—
 I. Bchn. Trinummus. 4. *M.* 5.—
 M. Niemeyer. *M.* 5.—
 Captivi. 5. Aufl. *M.* 5.—
 II. — Menaechni. 4. A. *M.* 5.—
 M. Niemeyer. *M.* 5.—
 III. — Miles gloriosus. *M.* 5.—
 IV. — *M.* 1. 80 2. 30.
 Plinius' d. J. ausgewählte Briefe.
 A. Kreuser. *M.* 1. 50 2.—
 *Quellenbuch, histor., zur alten (II. Abt. Römische Geschic. A. Weidner. 2. Aufl. 1. Heft 2. 30. 2. Heft 2. 40 3.— *M.* 2. 70 3. 30.

1. Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exem

- Quintilian Institut. orat. liber X.** Von G. T. A. Krüger. 3. Aufl., von G. Krüger. *M.* 1.—1.40.
- Sallusti Crispi bell. Catil., bell. Iugurth., oratt. et epist. ex historis excerptae.** Von Th. Opitz. 3 Hefte. *M.* 2.05 3.20.
I. Heft: Bellum Catilinae. *M.*—, 60 1.—
II. — Bellum Iugurthinum. *M.* 1.— [1.40.]
III. — Reden u. Briefe a. d. Historien. *M.* —, 45 —, 80.
- Tacitus' Historien.** Von K. Heraeus. 2 Teile. *M.* 4.30 5.40.
I. Teil. Buch I u. II. 5. Aufl. *M.* 2.20 2.80.
II. — Buch III—V. 4. Auflage, von W. Heraeus. *M.* 2.10 2.60.
— Annalen. Von A. Draeger. 2 Bände. *M.* 5.70 7.50.
*1. Band. 1. Heft. (Buch I u. 2.) 7. Aufl., von W. Heraeus. *M.* 1.50 2.—
2. Heft. [Buch 3—6.] 6. Aufl., von F. Becher. *M.* 1.50 2.—
II. — 2 Hefte: Buch XI—XIII. Buch XIV—XVI. 4. Aufl., von F. Becher. je *M.* 1.85 1.75.
- *Tacitus, Agricola.** Von A. Draeger. 6. Aufl., von W. Heraeus. *M.*—, 80 1.20.
— **dialogus de oratoribus.** Von G. Andresen. 3. Aufl. *M.*—, 90 1.30.
*— **Germania.** Von E. Wolff. 2. Aufl. *M.* 1.40 1.80.
Terentius, ausgewählte Komödien. Von C. Dziatzko.
I. Bändchen. Phormio. 3. Aufl., von E. Hauler. *M.* 2.40 2.90.
II. — Adelphoe. 2. Aufl., von R. Kauer. *M.* 2.40 2.90.
- Vergils Aeneide.** Von K. Kappes. 4 Hefte.
I. Heft. Buch I—III. 6. Aufl. *M.* 1.40 1.90.
II. — Buch IV, V, VI. 4. Aufl., von E. Wörner. 3 Abt. je *M.*—, 50 —, 80.
II. — Buch IV—VI (4. Aufl.) in 1 Band *M.* 2.—
III. — Buch VII—IX. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
IV. — Buch X, XI, XII. 3. Aufl., von M. Fickelscherer. 3 Abt. je *M.*—, 50 —, 80.
IV. — Buch X—XII (3. Aufl.) in 1 Band. *M.* 2.—

6. Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“. [gr. 8. geb.]

Die Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“ bieten in denkbar bester Ausstattung zu wohlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers vorgreifende, unverkürzte und zusatzlose Texte. Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber aller kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner inneren wie äußeren Gestaltung vielmehr inhaltliche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden „lesbaren“ Text. Die Schultexte enthalten als Beigaben eine Einleitung, die in abrisartiger Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriftstellers, sowie über sachlich im Zusammenhange Wissenswertes bietet; ferner gegebenenfalls eine Inhaltsübersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverzeichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige Ausdrücke enthält, bez. kurz erklärt.

- Demosthenes' neun Philipp. Reden.** Von Th. Thalheim. *M.* 1.—
***Herodot B.I—IV.** Von A. Fritsch. *M.* 2.40.
— **B. V—IX.** Von A. Fritsch. *M.* 2.—
Lysias' ausgew. Reden. Von Th. Thalheim. *M.* 1.—
Thukydides B. I—III. Von S. Widmann. *M.* 1.80.
Einzeln: Buch I, Buch II. je *M.* 1.—
— **B. VI—VIII.** Von S. Widmann. *M.* 1.80.
***Xenophons Anabasis.** Von W. Gemoll. 3. Aufl. *M.* 1.60.
*— **Buch I—IV.** 2. Aufl. *M.* 1.10.
— **Memorabilien.** Von W. Gilbert. *M.* 1.10.
- Caesar de bello Gallico.** Von J. H. Schmalz. *M.* 1.20.
Ciceros Catilinar. Reden. Von C. F. W. Müller. *M.*—, 55.
— **Rede üb. d. Oberbefehl des Cn. Pompeius.** Von C. F. W. Müller. *M.*—, 50.
- Ciceros Rede f. Milo.** Von C. F. W. Müller. *M.*—, 55.
— **Rede für Archias.** Von C. F. W. Müller. *M.*—, 40.
— **Rede für Roscius.** Von G. Landgraf. *M.*—, 60.
— **Reden geg. Verres.** IV. V. Von C. F. W. Müller. *M.* 1.—
Horaz. Von G. Krüger. *M.* 1.80.
Livius Buch I u. II (u. Auswahl a. Buch III u. V). Von K. Heraeus. *M.* 2.—
— **Buch XXI—XXIII.** Von M. Müller. *M.* 1.60.
Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von O. Stango. *M.* 2.—
Sallusti Catilinar. Verschwörung. Von Th. Opitz. *M.*—, 55.
— **Jugurthin. Krieg.** Von Th. Opitz. *M.*—, 80.
— **Beides zusammenged.** *M.* 1.20.
Vergils Aeneide. Von O. Güthling. *M.* 2.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Verschiedene Ausgaben für den Schulgebrauch.

Opitz, Th., u. A. Weinhold, Chrestomathie aus Schriftstellern der sogenannten silbernen Latinität. *M.* 2. 80 3. 40.

Auch in 5 Hefen: I. Heft *M.* — 80 1. 20. II—V. Heft je *M.* — 60 1. —

II. Heft. Suetonius, Velleius und Florus. III. Heft. Plinius d. A. und Vitruvius.

I. — Tacitus, Iustinus, Curtius, Valerius IV. — Seneca und Celsus.

Maximus und Plinius d. J. V. — Quintilianus.

Tirocinium poeticum. Erstes Lesebuch aus lateinischen Dichtern. Zusammengestellt und mit kurzen Erläuterungen versehen von Johannes Siebelis. 18. Auflage von Otto Stango. *M.* 1. 20. Mit Wörterbuch von A. Schaubach. *M.* 1. 60

Ciceros philosophische Schriften. Auswahl f. d.

Schule nebst einer Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und in die alte Philosophie von Professor Dr. D. Weichenfels. Mit Titelbild. *M.* 2. — 2. 60.

— in einzelnen mit Vorbemerkungen u. f. w. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und die alte Philosophie. Mit Titelbild. *part. M.* — 90.

2. Heft: De officiis libri III. *part. M.* — 60.

3. Heft: Cato Maior de senectute. *part. M.* — 30.

4. Heft: Laelius de amicitia. *part. M.* — 30.

5. Heft: Tusculanarum disputationum libri V. *part. M.* — 60.

Ciceros philosophische Schriften.

6. Heft: De natura deorum libri III und de finibus bonorum et malorum I, 9—21. *part. M.* — 30.

7. Heft: De re publica. *part. M.* — 30

— **rhetorische Schriften.** Auswahl f. d.

Schule nebst Einleitung u. Vorbemerkungen von Prof. Dr. D. Weichenfels. *M.* 1. 80 2. 18.

— in einzelnen mit Vorbemerkungen usw. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die rhetorischen Schriften Ciceros nebst einem Abriss der Rhetorik. *part. M.* 1. —

2. Heft: De oratore und Brutus. Ausgewählt, mit Vorbemerkungen und Analjzen. *part. M.* 1. —

3. Heft: Orator. Vollständiger Text nebst Analyse. *part. M.* — 60.

7. B. G. Teubners Schülers Ausgaben griech. u. lat. Schriftsteller.

[gr. 8. geb.]

Jedes Bündchen zerfällt in 3 Hefte:

1. Text enthält diesen in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitten und am Rande, nebst den Karten und Plänen;
2. Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lektüre unterstützen sollen, nebst den erläuternden Skizzen und Abbildungen;
3. Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.

2/3. als Erklärungen auch zusammengebunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche „Schülers Ausgaben“ bringen, die den Bedürfnissen der Schule in dieser Richtung in der Einrichtung wie der Ausstattung entgegenkommen wollen, in der Gestaltung des „Textes“, wie der Fassung der „Erklärungen“, die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, ferner durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Das Charakteristische der Sammlung ist das zielbewusste Streben nach organischem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und Verwertung der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Leitung, Einmütigkeit der Herausgeber im ganzen bei aller Selbständigkeit im einzelnen, wie sie deren Namen verbürgen, und ernstes Bemühen, wirklich Gutes zu bieten, seitens des Verlegers.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegriäumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern, als die Erreichung des Endzweckes durch Einheitlichkeit der Methode und planmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

*Aristoteles (Auswahl), s.: Philosophen.
Demosthenes, ausgew. politische Reden.
Von H. Reich.

- *1. Text. 2. Aufl. *M.* 1,20.
2. Hilfsheft. *M.* 1,—
3. Kommentar. I II
steif geb. je *M.* —,80.
Zus. in 1 Bd. geb.
M. 1,40. } 2/3. Erklärungen.
M. 2,20.

*Epiktet, Epikur (Auswahl), siehe: Philosophen.

Herodot i. Ausw. Von K. Abicht.

- *1. Text. 3. Aufl. M. Karte u. 4 Plänen
im Text. *M.* 1,80.
2. Hilfsh. M. Abb. i
Text. *M.* —,80. } 2/3. Erklärungen.
3. Komment. 2. Aufl. *M.* 1,80. } *M.* 2,40.

|| *Text B. Mit Einleitung. 3. Aufl. *M.* 2,—
Dazu Kommentar. 2. Aufl. *M.* 1,80.

Homer. I: Odyssee. Von O. Henke.

- *1. Text. 2 Bdehn.: B. 1—12. 4. Aufl.
B. 13—24. 4. Aufl. Mit 3 Karten. je
M. 1,60. — B. 1—24 in 1 Band *M.* 3,20.
2. Hilfsheft. 3. Aufl. Mit zahlr. Abb.
M. 2,—

*3. Kommentar. 4. Aufl. 2 Hefte. steif geb.
je *M.* 1,20. Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 2,—
Inhaltsübersicht (nur direkt) *M.* —,05.
— II: Ilias. Von O. Henke.

- *1. Text. 2 Bdehn.: B. 1—13. 3. Aufl. —
*B. 14—24. Mit 3 Karten. 2. Aufl. je *M.* 2,—
B. 1—24 in 1 Band *M.* 4,—
2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abb. *M.* 2,—
3. Kommentar. 2. Aufl. 2 Hefte. steif geb.
M. 1,60 u. *M.* 1,20. Zusammen in 1 Bd.
geb. *M.* 2,40.

*Lucian (Auswahl), siehe: Philosophen.

*Marcus Aurelius (Auswahl), siehe: Philosophen.

*[Philosophen.] Auswahl a. d. griech. Phil.
I. Teil: Auswahl aus Plato. Von O.
Weißenfels.

- Ausgabe A. Text. *M.* 1,80.
Kommentar. *M.* 1,60.
Ausgabe B (ohne Apologie, Kriton
und Protagoras). Text. *M.* 1,40.
Kommentar. *M.* 1,40.

*II. Teil: Auswahl aus Aristoteles und den
nachfolgenden Philosophen (Aristoteles,
Epiktet, Marcus Aurelius, Epikur, Theophrast,
Plutarch, Lucian). Text. *M.* 1,20.
Kommentar. *M.* 1,20.

Platons Apologie u. Kriton nebst Abschn.
a. d. Phaidon u. Symposion. Von F. Rösiger.

1. Text. steif geb. *M.* —,80.
2. Hilfsheft. *M.* 1,— } 2/3. Erklärungen.
3. Kommentar. steif *M.* 1,60. } geb. *M.* —,80.

*[—] Auswahl a. Pl. siehe: Philosophen.

*Plutarch (Auswahl), siehe: Philosophen.

Sophokles' Tragödien. Von G. Conradt.

1. Text: I, Antigone. 2. Auflage. Mit
Titelbild. *M.* —,70. II, König Ödipus.
M. —,80. III, Aias. *M.* —,80. Text
I u. II zus.-geb. *M.* 1,10.
2. Hilfsheft. *M.* —,70.
3. Kommentar: I, Antigone. *M.* —,70.
*II, König Ödipus. 2. Aufl. *M.* —,80.
III, Aias. *M.* —,80.
2/3. Erklärungen (Hilfsheft u. Kommentar
I u. II zus.-geb.). *M.* 1,60.

*Theophrast (Auswahl), s.: Philosophen.
Thukydides i. Ausw. Von E. Lange.

1. Text. 2. Aufl. Mit Titelbild u. 3 Karten.
M. 2,40.
2. Hilfsh. Mit Abb. i
Text. *M.* —,70. } 2/3. Erklärungen.
3. Komment. *M.* 1,60. } *M.* 2,—
Ausgabe in 2 Teilen:

I. B. I—V. a. Text. *M.* 1,60. b. Kom-
mentar. *M.* 1,—

II. B. VI—VIII. a. Text. *M.* 1,10.
b. Kommentar. *M.* 1,—

III. Zeittafel, Namenverz. u. Karten, u.
beid. Teil. 2. Aufl. *M.* —,50.

|| Text B. Mit Einleit. 2. Aufl. *M.* 2,80.
Dazu Kommentar. *M.* 1,60.

Xenophons Anabasis i. Ausw. Von G. Siefert.

1. Text. 6. Aufl. Mit Karte u. Plänen
im Text. *M.* 1,80.
2. Hilfsheft. 2. Aufl.
Mit Abb. im Text. } 2/3. Erklärungen.
M. —,80. } 2. Aufl. *M.* 1,80.
3. Komment. 4. Aufl. *M.* 1,40.

|| *Text B. Mit Einleit. 6. Aufl. *M.* 2,—
Dazu Kommentar. 4. Aufl. *M.* 1,80.

Wörterbuch. *M.* 1,20.

— Hellenika in Auswahl. Von G. Siefert

*1. Text. 3. Aufl. Mit Karte u. Plänen
im Text. *M.* 1,80.

2/3. Kommentar. Mit Einleitung. 2. Aufl.
M. 1,—

— Memorabilien in Auswahl. Von
F. Rösiger.

1. Text. *M.* 1,—
3. Kommentar. steif geb. *M.* —,80.

Caesars Gallischer Krieg. Von F. Fügner.

1. Text. 6. Aufl. Mit 3 Karten, sowie
8 Plänen u. 3 Abb. im Text. *M.* 1,80.

- *2. Hilfsheft. 5. Aufl.
Mit Abb. im Text. } 2/3. Erklärungen.
M. 1,20. } *M.* 2,40.
3. Komment. 6. Aufl.
M. 1,60.

Auch in 2 Heften. 1. Heft (Buch I—4)
2. Heft (Buch 5—7). je *M.* —,80.

|| Text B. M. Einleit. 6. Aufl. *M.* 2,—
Dazu Kommentar. 5. Aufl. *M.* 1,60.

— Bürgerkrieg. Von F. Fügner.

1. Text. Mit 2 Karten. *M.* 1,60.
2. Hilfsheft: siehe Gall. Krieg.
3. Kommentar. *M.* 1,20.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Ciceros Catillinar. Reden u. Rede de imperio.** Von C. Stegmann.
 1. Text. 4. Auflage. Mit Titelbild u. 3 Karten. *M.* 1.10.
 *2. Hilfsheft. 3. Aufl. } 2/3. Erklärungen. *M.* 1.60.
 *3. Kommentar. 4. Aufl. *M.* —.80. }
- || **Text B. M. Einleit.** 4. Aufl. *M.* 1.85.
 Dazu **Kommentar.** 3. Aufl. *M.* —.80.
- **Bede für S. Roscius und Rede für Archias.** Von H. Hänsel.
 *1. Text. 2. Aufl. *M.* —.80.
 *2/3. **Kommentar.** Mit Einleitung *M.* —.60.
- * — **Reden für Q. Ligarius und für den König Deiotarus.** Von C. Stegmann.
 1. Text. *M.* —.60.
 *3. **Kommentar.** Mit Einleitung. *M.* —.60.
- **Cato maior de senectute.** Von O. Weissenfels.
 1. Text. steif geh. *M.* —.50.
 3. **Kommentar.** steif geh. *M.* —.50.
- **Philosoph. Schriften in Auswahl.** Von O. Weissenfels.
 *1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.60.
 2. **Hilfsh.** *M.* —.60. } 2/3. Erklärungen.
 3. **Komment.** *M.* 1.— } *M.* 1.60.
- **Verrinen.** Buch IV u. V. Von C. Bardt.
 1. Text. *M.* 1.20.
 3. **Kommentar.** *M.* 1.40.
- [—] **Ausgew. Briefe aus Ciceronischer Zeit.** Von C. Bardt.
 1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. *M.* 1.80.
 2. **Hilfsheft.** steif geh. *M.* —.60.
 3. **Kommentar** (verkürzte Ausgabe). *M.* 2.40.
Kommentar (erweiterte Ausgabe). Mit Einleitung.
 I. Heft: Brief 1—61. *M.* 1.80 2.20.
 II. Heft: Brief 62—114. *M.* 1.60 2.—
- Horatius, Gedichte.** Von G. Schimmelpfeng.
 1. Text. 2. Aufl. Mit Karte u. Plan. *M.* 2.—
 *2. **Hilfsheft.** [In Vorb.]
 *3. **Kommentar.** 2. Aufl. *M.* 1.80.
- Livius, Römische Geschichte im Auszuge.** Von F. Fügner.
 I. Der zweite punische Krieg.
 1. Text. 3. Aufl. Mit 4 Karten. *M.* 2.—
 2. **Hilfsheft** (zu I u. II). *M.* 2.—
 *3. **Kommentar.** 2 Hefte. je *M.* 1.2.).
 II. Auswahl aus der 1. Dekade.
 *1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.40.
 2. **Hilfsheft** (zu I u. II). *M.* 2.—
 3. **Kommentar.** Buch 1—10. *M.* 1.60.
 Verkürzte Auswahl aus der 1. u. 3. Dekade.
 1. Text. *M.* 2.—
 *2. **Hilfsheft.** *M.* 2.—
 3. **Kommentar.** I. Heft. Buch I—X. *M.* 1.40.
 II. Heft. Buch XXI—XXX. *M.* 1.60.
- Nepos' Lebensbeschreibungen in/** Von F. Fügner.
 1. Text. 5. Aufl. *M.* 3 Karten.
 2. **Hilfsheft.** 5. Aufl. } 2/3. Erkl
 Mit Abbild. i. Text. } *M.* 1.—
 3. **Komment.** 4. Aufl. } *M.* 1.—.90.
- Ovids Metamorphosen in Auswal** M. Fickelscherer.
 *1. Text. 5. Auflage. *M.* 1.20.
 *2. **Hilfsheft.** 3. Aufl. } 2/3. Erkl
 M. Abbild. im Text. } *M.* 1.20.
 3. **Komment.** 4. Aufl. } *M.* 1.40.
 Wörterbuch. 3. Aufl. steif geh
- || **Text B. M. Einleitg.** 5. Aufl. *M.*
 Dazu **Kommentar.** 4. Aufl. *M.*
- Sallusts Catillinar. Verschwörn** C. Stegmann.
 1. Text. 2. Aufl. Mit Karte.
 2/3. **Erklärungen.** *M.* —.60.
- * — **Jugurthin. Krieg.** Von C. Ste
 *Text. Mit Karte. *M.* —.80.
 *Kommentar. *M.* 1.—
- Tacitus' Annalen i. Ausw. u. d. aufstand unt. Civilis.** Von C. Ste
 *1. Text. Mit 4 Karten u. 1 St
 2. Aufl. *M.* 2.40.
 2. **Hilfsheft.** *M.* 1.80. } 2/3. Erkl
 3. **Komment.** *M.* 1.40. } *M.* 2
 Ausgabe in 2 Teilen:
 *I. Ann. B. I—VI. a) Text. *M.* 1.20. b) **Kommentar.**
 II. Ann. B. XI—XVI. **Historien**
 a. Text. *M.* —.80. b. **Kom:**
M. —.80.
 III. **Zeittafel, Namenverz. u. Kart**
Teilen. *M.* —.80.
- **Agricola.** Von O. Altenbu
 1. Text. *M.* —.60.
 2/3. **Erklärungen.** steif geh. .
 — **Germania.** Von O. Altenb.
 1. Text. *M.* —.60.
 2/3. **Erklärungen.** steif geh. .
- Vergills Aeneide i. Ausw.** Von M. :
 scherer.
 1. Text mit Einleitung. 3. A
 Karte. *M.* 1.40.
 *3. **Kommentar.** 3. Aufl. *M.* 1.:

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

B. Zu den griechischen und lateinischen Schriftstellern. Auswahl.

1. Zu den griechischen Schriftstellern.

- Aeschylus.**
Dindorf, Guil., lexicon Aeschyleum. Lex.-8. 1873. *M.* 16.—
Richter, P., zur Dramaturgie des Ä. gr. 8. 1892. *M.* 6.50.
Westphal, R., Proleg. z. Ä.' Tragödien. gr. 8. 1869. *M.* 5.—
- Aristarchus.**
Ludwich, A., Ar.'s Homer. Textkritik. 2 Teile. gr. 8. 1884/85. *M.* 28.—
- Aristophanes.**
Müller-Strübing, Ar. u. d. histor. Kritik. gr. 8. 1873. *M.* 16.—
Roemer, A., Studien z. Ar. u. den alten Erklärern dess. I Teil. gr. 8. 1902. *M.* 8.—
Zaeher, K., die Handschriften u. Klassen der Aristophanesscholien. gr. 8. 1889. *M.* 6.—
- Aristoteles.**
Heltz, E., die verlorenen Schriften des Ar. gr. 8. 1865. *M.* 6.—
- Buccolici.**
Hiller, E., Beiträge z. Textgesch. d. gr. Bukoliker. gr. 8. 1888. *M.* 3.20.
- Demosthenes.**
Fox, W., die Kranzrede d. D., m. Rücksicht a. d. Anklage d. Äschinos analysiert u. gewürdigt. gr. 8. 1880. *M.* 5.60.
Preuß, S., index Demosthenicus. gr. 8. 1-92. *M.* 10.—
Schaefer, A., D. und seine Zeit. 2. Ausg. 3 Bände. gr. 8. 185-1887. *M.* 30.—
- Etymologica.**
Reitzenstein, R., Geschichte d. griech. E. gr. 8. 1896. *M.* 18.—
- Herondas.**
Crusius, O., Unters. z. d. Mimiamben d. H. gr. 8. 1892. *M.* 6.—
- Hesiodus.**
Dimitrijevič, M. R., studia Hesiodica. gr. 8. 1900. *M.* 6.—
Steitz, Aug., die Werke und Tage d. H. nach ihrer Komposition. gr. 8. 1869. *M.* 4.—
- Homerus.**
Autenrieth, G., Wörterbuch zu den Homer. Gedichten. 10. Aufl. von Kaegi. gr. 8. 1904. *M.* 3.60.
Frohwein, E., verbum Homericum. gr. 8. 1881. *M.* 3.60.
Gehring, A., index Hom. Lex.-8. 1891. *M.* 16.—
- Homerus.**
Gladstone's, W. R., Homerische Studien, frei bearbeitet von A. Schuster. gr. 8. 1863. *M.* 9.—
Kammer, E., die Einheit der Odyssee. gr. 8. 1873. *M.* 16.—
La Roche, J., die Homerische Textkritik im Altertum. gr. 8. 1866. *M.* 10.—
Lexicon Homericum, ed. H. Ebeling. 2 voll. Lex.-8. 1874/1885. Vol. I. *M.* 42.—, Vol. II. *M.* 18.—
Ludwich, A., die Homervulgata als voralexandrinisch erwiesen. gr. 8. 1898. *M.* 6.—
Noack, F., Homerische Paläste. gr. 8. 1903. *M.* 2.80 3.80.
Nutzhorn, P., die Entstehungsw. d. Hom. Gedichte. gr. 8. 1869. *M.* 5.—
Volkmann, R., die Wolfischen Prolegomena. gr. 8. 1874. *M.* 8.—
- Isocrates.**
Preuß, S., index Isocrateus. gr. 8. 1904. *M.* 8.—
- Lucian.**
Helm, R., L. und Menipp. gr. 8. 1906. *M.* 10.— 13.—
- Oratores.**
Blaß, Fr., die attische Beredsamkeit, 3 Abt. 2. Aufl. gr. 8. I. 1887. *M.* 14.— 16.— II. 1892. *M.* 14.— 16.— III 1. 1893. *M.* 16.— 18.— III 2. 1898. *M.* 12.— *M.* 14.—
- Pindarus.**
Rumpel, J., lexicon Pindaricum. gr. 8. 1883. *M.* 12.—
- Plato.**
Immisch, O., philologische Studien zu Pl. I. Heft. Axiochus. gr. 8. 1896. *M.* 3.— II. Heft. De recens. Platon. praesidiis atque rationibus. gr. 8. 1903. *M.* 3.60.
***Raeder, H.**, Pl.'s philosophische Entwickl. gr. 8. 1905. *M.* 8.— 10.—
Ritter, C., Pl. Gesetze. Darstellung des Inhalts. 8. 1896. *M.* 3.20. Kommentar zum griech. Text. *M.* 10.—
Schmidt, H., kritischer Kommentar zu P. Theätet. gr. 8. 1877. *M.* 4.—
 — exegetischer Kommentar z. P. Theätet. gr. 8. 1880. *M.* 3.20.
Wohlrab, M., vier Vorträge über Pl. 8. 1879. *M.* 1.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Poetae comici

Ziellński, Th., Gliederung der altattisch.
Komödie. gr. 8. 1885. *M.* 10.—

Sophocles.

Plüß, Th., S' Elektra. Eine Auslegung
gr. 8. 1891. *M.* 3.—

Theocritus.

Rumpel, J., lexicon Theocriteum. gr. 8.
1879. *M.* 8.—

Thucydides.

Herbst, L., zu Th. Erklärungen und
Wiederherstellungen. I. Reihe. Buch I
bis IV. gr. 8. 1892. *M.* 2,80. II. Reihe
Buch V—VIII. gr. 8. 1893. *M.* 3,00

Stahl, I. M., quaestiones grammaticae ad
Th. pertinentes. Auctas et correctas
iterum edidit St. gr. 8. 1886. *M.* 1,60

2. Zu den lateinischen Schriftstellern.

Caesar, C. Iulius.

Ebeling, H., Schulwörterbuch zu Caesar.
6. Aufl. gr. 8. 1907. *M.* 1,80.

Menge et Preuß, lexicon Caesarianum.
Lex.-8. 1885/90. *M.* 18.—

Cicero, M. Tullius.

Schmidt, O. E., der Briefwechsel des C.
gr. 8. 1893. *M.* 12.—

Ziellński, C. im Wandel der Jahrhunderte.
8. 2. Aufl. 1907. *M.* 2,40.

Horatius.

Friedrichs, J.G., Q. Horatius Flaccus. Phil.
Unters. gr. 8. 1894. *M.* 6.—

Keller, O., Epilogomena zu H. 3 Teile.
gr. 8. (je *M.* 8.—) *M.* 24.— I. Teil
1879, II. u. III. Teil. 1880.

Müller, L., Q. Horatius Flaccus. 8. 1880.
M. 2,40

Plüß, Th., Horazstudien. Alte und neue
Aufsätze über Horazische Lyrik. gr. 8.
1882. *M.* 6.—

*Stomplinger, Ed., das Fortleben der
H'schen Lyrik seit der Renaissance.
gr. 8. 1906. *M.* 8.— 9.—

Iuris consulti.

Kalb, W., Roms Juristen nach ihrer
Sprache. gr. 8. 1890. *M.* 4.—

Lucilius.

Müller, L., Leben u. Werke des C. Lucilius.
gr. 8. 1876. *M.* 1,20.

Ovidius.

Siebelis-Polte, Wörterbuch zu O. Metamorphosen. 5. Aufl. gr. 8. 1893. *M.* 4,40
4,80.

Stange, Q., Meines Wörterbuch zu O.'s Metamorphosen. gr. 8. 1892. *M.* 2,50.

Tolkichu, J., quaest. ad Heroides O. spect.
gr. 8. 1888. *M.* 2,80.

Plautus.

Ritschl, Fr., prolegomena de rationibus
emendationis Plautinae. gr. 8. 1880. *M.* 4.—

Tacitus.

Draeger, A., über Syntax und Stil des T.
3. Aufl. gr. 8. 1882. *M.* 2,80.

Gerber et Greef, lexicon Taciteum. Lex.-8.
1877—1903. *M.* 64.—

Vergilius.

Comparetti, V., im Mittelalter. gr. 8.
1875. *M.* 6.—

Heinze, B., Vergils epische Technik. gr. 8.
1903. *M.* 12.— 14.—

Plüß, V., und die epische Kunst. gr. 8.
1884. *M.* 8.—

*Skutsch, F., aus V.'s Frühzeit. gr. 8. 1901.
M. 4.— 4,60.

*— Gallus u. V. (A. V.'s Frühzeit, II. Teil)
gr. 8. 1906. *M.* 5.— 5,60.

Sonntag, M., V. als bukolischer Dichter.
gr. 8. 1891. *M.* 5.—

Weldner, A., Kommentar zu V.'s Aeneis
B. I u. II. gr. 8. 1869. *M.* 8.—

B. G. Teubners Philologischer Katalog

(Klassische Altertumswissenschaft, Allgemeine Sprachwissenschaft, Neuere Geschichte, Sprache und Literatur, Philosophie, Religionswissenschaft, Länder- und Völkerkunde, Volkswirtschaftslehre, Rechts- und Staatswissenschaften, Universitäts- und Unterrichtswesen, Illustrierter Anhang)

Neue Ausgabe 1907 mit illustriertem Anhang, enthaltend eine reiche Auswahl von Werken der klassischen Altertumswissenschaft mit ausführlichen Inhaltsangaben, Besprechungen, vielfach auch Probeabschnitten aus den Werken selbst

Umsonst und postfrei vom Verlag.

C. Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen aus dem Gebiete der klassischen Philologie.

Die auf einzelne Schriftsteller (oder Literaturgattungen) bezüglichen Schriften s. o. S. 13 ff.

- Archiv für lateinische Lexikographie und Grammatik** mit Einschluß des älteren Mittellateins, herausg. v. E. d. v. Wölfflin. I.—XIV. Band, gr. 8. 1884—1906. Preis für den Band von 4 Heften *M.* 12.— XV. Band, gr. 8. 1906—07. 4 Hefte. *M.* 14.—
Band I vergriffen. Ermäß. Preis für Band II bis X zusammen *M.* 54.—
— X. Band. Ergänzungsheft: Register zu Band I—X. *M.* 2.—
- Archiv für Papyrusforschung und verwandte Gebiete**, hrsg. von U. Wilcken. Jährlich 4 Hefte. *M.* 24.—
- Archiv für Religionswissenschaft**, hrsg. von A. Dieterich. Jährlich 4 Hefte. *M.* 16.— Mit der Zeitschriftenschan der Hessischen Blätter f. Volkskunde. *M.* 20.—
- Neue Jahrbücher für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche Literatur und für Pädagogik.** Hrsg. von J. Illberg und B. Gerth. Preis für den Jahrgang von 10 Heften *M.* 30.—
- Byzantinische Zeitschrift.** Unter Mitwirkung vieler Fachgenossen hrsg. von K. Krumbacher. Preis für den Band von jährlich 4 Heften *M.* 20.—
- Die griechische und lateinische Literatur und Sprache.** Bearbeitet von U. v. Wilamowitz-Moellendorf, K. Krumbacher, J. Wackernagel, Fr. Leo, E. Norden, Fr. Skutsch. 2. Auflage. (Die Kultur der Gegenwart. Ihre Entwicklung und ihre Ziele. Herausg. von Prof. Paul Hinneberg. Teil I, Abt. 8.) *M.* 10.—, geb. *M.* 12.—
- Ausfeld, A.** der griechische Alexanderroman. Nach des Verfassers Tode herausgegeben von W. Kroll. *M.* 8.— 10.—
- Bardt, C.** zur Technik des Übersetzens lateinischer Prosa. *M.* — 60.
- Baumgarten, E., F. Poland und R. Wagner,** die hellenische Kultur. 2. Auflage. Mit 7 Tafeln u. 1 Karte in Mehrfarbendruck, 2 Doppeltafeln in Schwarzdruck, 2 Karten und gegen 400 Abbildungen im Text. *M.* 10.— 12.—
- Bender, H.** Grundriß der römischen Literaturgeschichte für Gymnasien. III. Teil. 2. Aufl. *M.* 1.—
- Beuseler, G. E., und K. Schenkl,** griechisch-deutsches und deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 2 Teile.
I. Teil. Griechisch-deutsches Schulwörterbuch. 12. Aufl., bearb. von A. Kaegi. *M.* 6.75 S.— II. Teil. Deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 5. Auflage, bearb. von K. Schenkl. *M.* 9.— 10.50.
- Birt, Th.** die Buchrolle in der Kunst. Archäol.-antiquar. Untersuchungen zum antiken Buchwesen. Mit 190 Abbildungen. *M.* 12.— 15.—
- Blaß, F.** die attische Beredsamkeit. 3. Abt. 2. Aufl. *M.* 56.— 64.—
I. Abteil. Von Gorgias bis zu Lysias. *M.* 14.— 16.— II. Abteil. Isokrates und Iskos. *M.* 14.— 16.— III. Abteil. I. Abschn. Demosthenes. *M.* 16.— 18.— III. Abteil. 2. Abschn. Demosthenes' Genossen und Gegner. *M.* 12.— 14.—
- Blümner, H.** Technologie und Terminologie der Gewerbe und Künste bei Griechen und Römern. 4 Bände. Mit zahlreichen Abbildungen. *M.* 50.40.
- Bretzl, H.** Botanische Forschungen des Alexanderzuges. Mit zahlreichen Abbild. und Kartenskizzen. *M.* 12.— 14.—
- Brunn, H.** kleine Schriften. Herausg. von H. Brunn und H. Bulle. 3 Bände. I. Band. Mit zahlreichen Abbild. *M.* 10.— *M.* 13.— II. Band. *M.* 20.— 23.— III. Band. *M.* 14.— 17.—
- Cantor, M.** Vorlesungen über Geschichte der Mathematik. I. Band. Von den ältesten Zeiten bis 1201 n. Chr. 3. Aufl. *M.* 24.—
- Commentarii notarum Tironianarum** ed. W. Schmitz. Mit 132 Taf. In Mappe. *M.* 40.—
- Crönert, Guil.** Memoria Graeca Herculanensis, cum titulorum Aegypti papyrorum codicum denique testimoniis comparatam proposuit G. C. *M.* 12.—
- Cumont, F.** die Mysterien des Mithra. Ein Beitrag z. Religionsgeschichte der römisch. Kaiserzeit. Autor. deutsche Ausgabe von G. Gehrich. Mit 3 Abbild. im Text und auf 2 Tafeln, sowie 1 Karte. *M.* 5.— 5.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Diels, H.**, Elementum. Eine Vorarbeit zum griech. u. latein. Thesaurus. *M.* 3.—
- Dierich, A.**, Nekyia. Beitr. zur Erklärung d. neuentdeckten Petrusapokalypse. *M.* 6.—
— eine Mithrasliturgie. *M.* 6.— 7.—
— Mutter Erde. Ein Versuch über Volksreligion. *M.* 3. 90 3. 80.
- Dziatzko, K.**, Untersuchungen über ausgewählte Kapitel des antiken Buchwesens. *M.* 6.—
- Finster, G.**, Homer. Erläuterungen. (Aus deutsch. Lesebüchern VI, 2.) *M.* 6.— 7. 40.
- Gardthausen, V.**, Augustus und seine Zeit. 2 Teile.
I. Teil. I. Band. *M.* 10.— II. Band. *M.* 12.—
III. Band. *M.* 8.— Zusammengeb. *M.* 32.—
II. Teil. (Anmerk.) I. Band. *M.* 6.— II. Band. *M.* 9.— III. Band. *M.* 7.— Zusammengeb. *M.* 24.—
— Griechische Paläographie. Mit 12 Tafeln u. vielen Illustrationen im Text. *M.* 18. 40.
- Geffen, J.**, das griechische Drama. Sophilos, Sophokles, Euripides. Mit einem Plane. *M.* 1. 60 2. 20.
- Gelzer, H.**, ausgewählte kleine Schriften. Mit einem Porträt Gelzers. *M.* 5.— 6.—
- Gercke, A.**, u. Ed. Norden, Einleitung in die klassische Philologie u. Altertumswissenschaft. Unter Mitwirkung von E. Bethke, J. L. Heiberg, B. Keil, P. Kretzschmer, K. J. Neumann, E. Pernice, P. Wendland, S. Wide, Fr. Winter, herausg. von A. Gercke u. E. Norden. 2 Bände. geb. je ca. *M.* 10.— [U. d. Pr.]
- Gilbert, G.**, Handbuch der griech. Staatsaltertümer. 2 Bände. *M.* 13. 60.
I. Band. Der Staat der Lakedaemonier und der Athener. 2. Aufl. *M.* 8.— II. Band. *M.* 5. 60.
— O., Geschichte und Topographie der Stadt Rom im Altertum. 3 Abt. *M.* 24.—
I. Abteil. *M.* 6.— II. Abteil. *M.* 8.—
III. Abteil. *M.* 10.—
— die meteorologischen Theorien des griechischen Altertums. Mit 12 Figuren im Text. *M.* 20.— 22. 50.
- Grammatik**, historische, der lateinischen Sprache. Unter Mitwirkung von H. Blase, A. Dittmar, J. Golling, G. Herbig, C. F. W. Müller, J. H. Schmalz, Fr. Stolz, J. Thüssing und A. Weinold, hrsg. von G. Landgraf. In mehreren Bänden. gr. 8.
I. Band. Von Fr. Stolz. I. Hälfte: Einleitung und Lautlehre. II. Hälfte: Stammbildungslehre. 1894. 1895. je *M.* 7.—
II. Band. Syntax des einfachen Satzes. I. Heft: Einleitung, Literatur, Tempora und Modi, Genera Verbi. 1903. *M.* 8.— [Fortsetzung u. d. Pr.]
Supplement: Müller, lateinische Kasuslehre, herausg. von F. Skutsch. [U. d. Pr.]
- Gudeman, A.**, Grundriß der Geschichte der klassischen Philologie. *M.* 4. 80 5. 20.
- Hagen, H.**, gradus ad criticon. Für philologische Seminare und zum Selbstgebrauch. *M.* 2. 80.
- Heinichen, Fr. A.**, lateinisch-deutsches und deutsch-latein. Schulwörterbuch. 2 Teile. I. Teil. Lateinisch-deutsches Schulwörterbuch. 7. Aufl., bearb. von C. Wagener. *M.* 6. 30 7. 50. II. Teil. Deutsch-lateinisches Schulwörterbuch. 5. Aufl., bearb. von C. Wagener. *M.* 5. 35 6. 50.
- Helbig, W.**, Führer durch die öffentlichen Sammlungen der klassischen Altertümer in Rom. 2 Bände. 2. Aufl. geb. *M.* 15.— [Die Bände sind nur zusammen verkäuflich.]
— — auf extradittnes Papier gedruckt und mit Schreibpapier durchschossen, zum Handgebrauch für Fachgelehrte. geb. *M.* 17.—
- Herkenrath, E.**, der Enoplios. Ein Beitrag zur griechisch. Metrik. *M.* 6.— 8.—
- Herzog, E.**, Geschichte und System der röm. Staatsverfassung. 2 Bände. *M.* 33.—
I. Band. Königszeit u. Republik. *M.* 15.—
II. Band. Die Kaiserzeit von der Diktatur (Cäsars bis zum Regierungsantritt Diokletians. I. Abt. Geschichtliche Übersicht. *M.* 10.— II. Abt. System der Verfassung der Kaiserzeit. *M.* 8.—
- Hoffmann, M.**, August Boeckh. Lebensbeschreibung und Auswahl aus seinem wissenschaftlichen Briefwechsel. Ermäß. Preis. *M.* 7.— 9.—
- Imhof-Blumer, F.**, Porträtköpfe v. römisch. Münzen der Republik und der Kaiserzeit. Für den Schulgebrauch herausgeg. [Mit 4 Lichtdrucktafeln. 2. Aufl. kart. *M.* 3. 20.
— Porträtköpfe auf antiken Münzen hellenischer und hellenisierter Völker. Mit Zeittafeln der Dynastien des Altertums nach ihren Münzen. Mit 296 Bildnissen in Lichtdruck. kart. *M.* 10.—
— — — — — O. Keller, Tier- und Pflanzenbilder auf antiken Münzen u. Gemmen. 26 Lichtdrucktafeln mit 1352 Abbild. u. 178 Seiten erläuterndem Text. geb. *M.* 24.—
- Immsich, O.**, die innere Entwicklung des griechischen Epos. Ein Baustein zu einer historischen Poetik. *M.* 1.—
- Kaerst, J.**, Geschichte des hellenistischen Zeitalters. In 3 Bänden.
I. Band. Die Grundlegung des Hellenismus. *M.* 12.— 14.—
— die antike Idee der Ökumene in ihrer politischen und kulturellen Bedeutung. *M.* 1. 20.
- Keller, O.**, lateinische Volksetymologie und Verwandtes. *M.* 10.—
- Klotz, Reinh.**, Handbuch der lateinischen Stilistik. 1. Nach des Verf. Tode herausgeg. von Rich. Klotz. *M.* 4. 80.
— Rich., Grundzüge altrömischer Metrik. *M.* 12.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Krumbacher, K.**, die Photographie i. Dienst der Geisteswissenschaften. Mit 15 Tafeln. *M.* 3. 60.
- Lehmann, K.**, die Angriffe der drei Barkiden auf Italien. Drei quellenkritisch-kriegsgeschichtliche Unters. Mit 4 Karten, 5 Plänen und 6 Abbild. *M.* 10. — 18. —
- Lehrs, K.**, populäre Aufsätze aus dem Altertum, vorzugsweise zur Ethik und Religion der Griechen. 2. Aufl. *M.* 11. —
- Leo, Fr.**, die griechisch-römische Biographie nach ihrer literarischen Form. *M.* 7. —
- Lexikon**, ausführliches, der griechischen und römischen Mythologie. Im Verein mit vielen Gelehrten hrsg. von W. H. Roscher. Mit zahlreich. Abbild. 3 Bände. Lex.-8. I. Band. (A—H.) *M.* 34. — II. Band. (I—M.) *M.* 38. — III. Band. 37.—56. Lieferung. Jede Lieferung *M.* 9. — Supplemente: I. Bruchmann, epitheta deorum quae apud poetas Graecos leguntur. *M.* 10. — II. Carter, epitheta deorum. *M.* 7. — III. Berger, mythische Kosmographie der Griechen. *M.* 1. 80.
- Lübner's Reallexikon des klass. Altertums für Gymnasien.** 7. verb. Auflage, herausgegeben von Grler. Mit zahlreichen Abbildungen. *M.* 14. — 16. 50.
- Ludwich, A.**, Aristarchs Homerische Textkritik nach den Fragmenten des Didymos dargestellt und beurteilt. Nebst Beilagen. 2 Teile. *M.* 28. —
[I. Teil. *M.* 12. — II. Teil. *M.* 16. —]
- Masqueray, F.**, Abris der griechisch. Metrik. Aus dem Französischen übersetzt von Br. Preßler. *M.* 4. 40. 5.—
- Mayser, E.**, Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit. Mit Einschluß der gleichzeitigen Ostraka und der in Ägypten verfaßten Inschriften. Laut- und Wortlehre. *M.* 14. — 17. —
- Misch, G.**, Geschichte der Autobiographien. I. Band: Das Altertum. *M.* 8. — 10. —
- Mittels, L.**, Reichsrecht und Volksrecht in den östlichen Provinzen des römischen Kaiserreichs. *M.* 14. —
— zur Geschichte der Erbpacht im Altertum. Lex.-8. *AGWph.* XX. *M.* 2. —
— aus d. griech. Papyrusurkunden. *M.* 1. 20.
- Mommsen, A.**, Feste der Stadt Athen im Altertum, geordnet nach attischem Kalender. Umarbeitung der 1864 erschienenen Heortologie. *M.* 15. —
- Nilsson, M. P.**, griechische Feste von religiöser Bedeutung mit Ausschluß der attischen. *M.* 12. — 15. —
- Norden, Ed.**, die antike Kunstprosa vom VI. Jahrhundert v. Chr. bis in die Zeit der Renaissance. 2 Bände. (Einzeln jeder Band *M.* 14. — 16. —) *M.* 28. — 32. —
- Otto, W.**, Priester und Tempel im hellenistischen Ägypten. Ein Beitrag zur Kulturgeschichte des Hellenismus. Band I. *M.* 14. — 17. — Band II. [U. d. Pr.]
- Peter, H.**, die geschichtliche Literatur über die römische Kaiserzeit bis Theodosius I. und ihre Quellen. 2 Bände. je *M.* 12. —
— der Brief in der römischen Literatur. Literaturgeschichtliche Untersuchungen u. Zusammenfassungen. *M.* 6. —
- Poland, F.**, Geschichte des griechischen Vereinswesens. *JG XXXVIII.* [U. d. Pr.]
- Ribbeck, O.**, Friedrich Wilhelm Ritschl. Ein Beitrag zur Geschichte der Philologie. 2 Bände. *M.* 19. 20.
— Reden und Vorträge. *M.* 6. — 8. —
- Riese, A.**, das rheinische Germanien in der antiken Literatur. *M.* 14. —
- Roßbach, A.**, und R. Westphal, Theorie der musischen Künste der Hellenen. (Als 3. Auflage der Roßbach-Westphalschen Metrik. 3 Bände. *M.* 36. —
I. Band. Griechische Rhythmik von Westphal. *M.* 1. 20. II. Band. Griechische Harmonik und Melopöie von Westphal. *M.* 6. 80. III. Band. I. Abt. Allgemeine Theorie der griechisch. Metrik von Westphal und Gleditsch. *M.* 8. — II. Abt. Griechische Metrik mit besonderer Rücksicht auf die Strophengattungen und die übrigen melischen Metra von Roßbach und Westphal. *M.* 14. —
- Schaefer, A.**, Demosthenes und seine Zeit. 2., rev. Ausgabe. 3 Bände. gr. 8. *M.* 50. —
- Schmarosow, A.**, Grundbegriffe der Kunstwissenschaft. *M.* 9. — 10. —
- Schmidt, J. H. H.**, Synonymik der griechisch. Sprache. 4 Bände. *M.* 54. —
— Handbuch der lateinischen und griechischen Synonymik. *M.* 12. —
- Schnider, A.**, das alte Rom, Entwicklung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten. Auf 12 Karten und 14 Tafeln dargestellt. Quer-Folio. geb. *M.* 16. —
— die 12 Pläne auf festem Papier apart. *M.* 6. —
- Schwartz, E.**, Charakterköpfe aus der antiken Literatur. Fünf Vorträge: 1. Hesiod und Pindar, 2. Thukydides und Euripides, 3. Sokrates und Plato, 4. Polybios und Poseidonios, 5. Cicero. 2. Aufl. *M.* 2. — 2. 60.
- Sittl, K.**, die Gebärden der Griechen und Römer. Mit zahlreich. Abbild. *M.* 10. —
- Sitzler, J.**, Abris der griechischen Literaturgeschichte. I. Band: Bis zum Tode Alexanders des Großen. *M.* 4. —
- Stemplinger, Ed.**, das Fortleben der horazischen Lyrik seit der Renais. *M.* 8. — 9. —
- Stoll, G.**, die Sagen des klassischen Altertums. 6. Aufl. Neu bearb. von G. Zamer. 2 Bände. Mit 79 Abb. geb. *M.* 3. 60. in 1 Band *M.* 6. —
— die Götter des klassischen Altertums. 8. Aufl. Neu bearb. von G. Zamer. Mit 92 Abbildungen. *M.* 4. 50.
- Studniczka, F.**, die Siegesgöttin. Entwurf der Geschichte einer antiken Idealgestalt. Mit 12 Tafeln. *M.* 2. —

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Susemihl, F., Geschichte der griechischen Literatur in der Alexandrinerzeit 3 Bände. I. Band. *M.* 16.— 18.— II. Band. *M.* 14.— *M.* 16.—
- Teuffel, W. S., Geschichte der römischen Literatur. 5. Aufl. von L. Schwabe. 2 Bände. [je *M.* 9.— 11.—] *M.* 18.— 22.—
- Studien und Charakteristiken zur griechischen und römischen Literaturgeschichte. 2. Auflage. Mit einem Lebensabriß des Verfassers. *M.* 12.—
- Thesaurus linguae Latinae editus auctoritate et consilio academiæ quinquæ Germanicarum Berolinensis, Göttingensis, Lipsiensis, Monacensis, Vindobonensis. Lex.-4. 1900—1907. Vol. I. *M.* 74.— 82.— Vol. II. *M.* 68.40 76.40. Vol. III, fasc. 1. *M.* 7.60. Vol. IV, fasc. 1—3. je *M.* 7.20.
- Einbanddecke zu Band I u. II je *M.* 6.—, Sammelmappe *M.* 2.50.
- Index librorum scriptorum inscriptionum ex quibus exempla adferuntur. *M.* 7.20.
- Einbanddecke *M.* 5.—
- Thiersch, H., Pharos, Antike und Islam. Mit zahlreichen Abbildungen. [U. d. Pr.]
- Troelsch-Lund, Himmelstid und Bestandsplanung im Wandel der Zeiten. Deutsch von E. Bied. 2. Auflage. geb. *M.* 5.—
- Usener, H., Vorträge u. Aufsätze. *M.* 5.— 6.—
- Vahlen, I., opuscula academica I. Pars I. Proœmia indicibus præmissa I—XXXIII ab A. 1871. *M.* 12.— 14.50. Pars II. [U. d. Pr.]
- Vančėk, Al., etymologisches Wörterbuch lateinischen Sprache. 2. Aufl. 1901. — griechisch-lateinisches etymologisches Wörterbuch. 2 Bände. *M.* 24.— [I. Band *M.* 10.— II. Band *M.* 14.—]
- Verhandlungen der 19.—49. Versammlung deutscher Philologen und Schulmänner. 8. (Einzeln käuflich.)
- Volkman, R., Geschichte und Kritik Wolfschen Prolegomena zu Homer. — die Rhetorik der Griechen und Römer in systemat. Übersicht dargestellt u. besserte Auflage. *M.* 12.—
- Wachsmuth, C., die Stadt Athen im Altertum. I. Band. Mit 2 Karten. *M.* 2. II. Band. 1. Abteil. *M.* 12.— [2. Abteil. in Vorber.]
- Weicker, G., der Seelenvogel in der antiken Literatur und Kunst. Eine mythologisch-archäologische Untersuchung. Mit 100 Abbildungen im Text. *M.* 28.—
- Zeise, C., Charakteristik der lateinischen Sprache. 3. Auflage. *M.* 2.80 3.40.
- Wislicenus, W. F., astronom. Chronologie. Ein Hilfsbuch für Historiker, Archäologen und Astronomen. *M.* 5.—
- Witte, C., Singular und Plural. Forschungen über Form und Geschichte der griechischen Poesie. *M.* 8.— 9.—

Neue Jahrbücher

für das klassische Altertum, Geschichte
und deutsche Literatur und für Pädagogik.

Herausgegeben von **J. Ilberg** und **B. Gerth.**

10. Jahrgang 1907. Preis für den Jahrgang von 10 Heften *M.* 30.—

Die erste Abteilung der „Neuen Jahrbücher“ will für die drei ersten im Titel genannten Wissenschaftsgebiete, die durch zahllose Fäden miteinander verbunden die Grundlage unserer historischen Bildung im weiteren und tieferen Sinne ausmachen, einem bei der zunehmenden Ausdehnung aller Forschungszweige immer dringender werdenden Bedürfnis dienen. Dem einzelnen, der überhaupt nicht oder nur auf kleinem Gebiete selbstforschend tätig sein kann, wird die Möglichkeit geboten, den hauptsächlichsten Fortschritten der Wissenschaft auf den ihm durch den Beruf und eigene Studien naheliegenden Gebieten zu folgen.

Die zweite Abteilung will Fragen der theoretischen und praktischen Pädagogik an höheren Schulen erörtern und der Erforschung ihrer Geschichte dienen.

Probeheft für 3 Mark vom Verlag.

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin.

Lebens und die Dichtung. Lessing, Goethe, Novalis, Hölderlin.
1. Aufsätze von W. Dilthey. 2. Auflage. [VII u. 455 S.] gr. 8.
7. geh. M. 5.—, in Leinwand geb. M. 6.—

... Mit dem gleichen Verständnis hat Dilthey diese vier Dichterserscheinungen
Wurzel ihres Wesens erfaßt und zugleich das Erdreich und das Klima untersucht
s wuchsen. Die zwei urgesunden Geister Lessings und Goethes erschließt uns
ine Analyse ebenso vollständig, wie die krankhafte Psyche eines Novalis und
n. Immer ist es eine in sich beruhende Welt, die er uns eröffnet, die, wie die
hodowlecks, Menzels oder Schwinds, stets die geistige Atmosphäre einer ganzen
de mit sich heraufbringen. Ebenso sehr wie durch den künstlerischen Charakter
stellung ist diese Wirkung durch den in die Tiefe und Weite dringenden Blick
assende Bildung des Berliner Gelehrten erreicht. Solche Essays belehren uns
s die breiten Betteluppen der Literaturgeschichte, die in Deutschland ein so
'ublikum haben, und die dickleibigen Monographien, womit unsere Zeit so frei-
"4" (Frankfurter Zeitung).

Logie und Volksdichtung. Von Dr. Otto Böckel. [VI u. 432 S.]
8. 1906. geh. M. 7.—, in Leinwand geb. M. 8.—

18 Buch führt uns in die Wunderwelt der Volksdichtung. Allen seiner
in und Erscheinungsformen spürt es nach und schildert sie bei strenger Wissen-
schaftlichkeit in anmutiger, lebendiger Form.
erster wird der Ursprung des Volksgesanges erläutert, dann das Wesen und
en des Volksliedes, seine Sprache und Wirkung, Lebensfähigkeit, sein Wandern
schwanden. Andere Abschnitte behandeln die Volkslieder, die Stätten der
sangs, das Gefühlsleben und den Optimismus im Volksliede, die Totenklage, die
beziehung zwischen Natur und Mensch, zwischen Geschichte und Volksdichtung
anderes Kapitel ist den Frauen und ihrem Anteil am Volksgesange eingeräumt
ich werden die Spott-, Kriegs- und Hochzeitslieder behandelt.

Metrik und Rhythmus. Von Professor Dr. Karl Bücher. 3. Aufl. Mit
einem Titelbild. [X u. 455 S.] gr. 8. 1902. geh. M. 7.—, in Lein-
wand geb. M. 8.—

... Die übrige Gemeinde allgemein Gebildeter, welche nicht nur diese oder jene
sit der in der Bücherschen Arbeit enthaltenen wissenschaftlichen Errungenschaften
ert, sondern die sich für die Gesamtheit des selbständigen und weitgreifender
ks über den vielverwundenen Zusammenhang von Arbeit und Rhythmus auf-
heuen darf, wird meines Erachtens dem bewährten Forscher auch dafür besonders
sein, daß er ihr einen wertvollen Beitrag zu einer Lehre geliefert hat, welche
sten Genüsse in unserm armen Menschenleben vermittelt, nämlich zur Lehr-
denkenden Beobachtung, nicht nur weiterschütternder Ereignisse, sondern auch
her, auf Schritt und Tritt uns begegnender Geschehnisse.¹⁴

(G. v. Mayr in der Beilage z. Allgem. Ztg.)

Renaissance in Florenz und Rom. Acht Vorträge von Professor
K. Brandi. 2. Auflage. [X u. 265 S.] gr. 8. 1903. geh
5.—, in Leinwand geb. M. 6.—

18 Buch bietet die erste zusammenfassende und entwickelnde Behandlung dieser
Geschichte des menschlichen Geistes so bedeutenden Zeit. Alle wichtigen Er-
gebnisse des Lebens, Sozialgeschichte und Politik, Kunst und Wissenschaft, kommen
üblich zur Geltung. Die Ausstattung des Buches ist im Sinne der Drucke au-
aissancezeit gehalten.

Vir haben ein ganz vortreffliches Buch vor uns, das mit weiser Ökonomie der
Stoff beherrschend, weiteren Kreisen der Gebildeten, die das Bedürfnis empfinden
erbliche Kunst der italienischen Renaissance im Zusammenhang mit der Zeit
te, von der sie abhängig ist, zu begreifen, nur lebhaft empfohlen werden kann.
"4" (Kölnische Zeitung)

im engsten Raum stellt sich die gewaltigste Zeit dar, mit einer Kraft und
heit, Schönheit und Kürze des Ausdrucks, die klassisch ist.
"4" (Die Zeit)

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin

Zur Einführung in die Philosophie der Gegenwart. Acht Vorträge

Von Professor Dr. A. Riehl. 2. Auflage. [IV u. 274 S.] 8. 1900

geh. *M.* 3.—, in Leinwand geb. *M.* 3.60.

„Von den üblichen Einleitungen in die Philosophie unterscheidet sich Riehl's Buch nicht bloß durch die Form der freien Rede, sondern auch durch seine ganz methodische Auffassung und Anlage, die wir nur als eine höchst glückliche bezeichnen können. Nichts von eigenem System, nichts von langatmigen logischen, psychologischen oder gelehrten historischen Entwicklungen, sondern eine lebendig anregende und doch nicht oberflächliche, vielmehr in das Zentrum der Philosophie führende Betrachtungsweise. . . . Es ist hochehrfrenlich, daß Alois Riehl, der außer seinem großen Werke über den philosophischen Kritizismus und seiner bekannten Nietzsche-Monographie bisher nichts Zusammenfassendes veröffentlichte, uns diese seine „Einführung“ gegeben hat. . . . Wir möchten somit das philosophische Interesse, das sich, wie aus manchen Anzeichen zu entnehmen, auch im höheren Lehrerstand gegenwärtig in erhöhtem Maße zu regen scheint, mit Nachdruck auf Riehl's Schrift hinweisen. Wir würden auch F. A. Langes Geschichte des Materialismus — vor dem es die Kürze voraus hat — aus ein anderes Buch, das so geeignet ist, philosophieren zu lehren.“

(Monatsschrift für höhere Schulen)

Einleitung in die Philosophie. Von Professor Dr. Hans Cornelius

[XIV u. 357 S.] gr. 8. 1903. geh. *M.* 4.80, in Leinwand geb. *M.* 5.00

„Es ist aber ein Vorteil der „Einleitung“, daß sie die oben ausgesprochenen Bedenken leicht nahelegt, die nichts anderes als Probleme der heutigen Wissenschaft sind und namentlich durch die fragliche Konsolidierung der heterogenen Entwicklungsergebnisse des Denkens ins Licht gesetzt werden. Diese Konsolidierung hat eben zur Folge, daß die „Einleitung“ keiner der von uns eingangs für eine solche hingestellten Möglichkeiten, sondern allen zugleich entspricht, und darum ist das Buch die vorzüglichste Einführung in das philosophische Gewirr, aus welchem die erkenntnistheoretische Methode herausführt.“

(Zeitschrift für Philosophie und philosophische Kritik)

Natursagen. Eine Sammlung naturdeutender Sagen, Märchen, Fabeln und Legenden. Von Oskar Dähnhardt. Mit Beiträgen von V. Arnhaus,

M. Boehm, J. Bolte, K. Dieterich, H. F. Feilberg, O. Hackman, M. Hiecke, W. Hnatzki, B. Ilg, K. Krohn, A. von Löwis of Menar, O. Polivka, E. Rona-Sklarek, St. Zdzinski und anderen. Band I: Sagen zum Alten Testament. [XIV u. 376 S.] Lex-8. 1907. geh. *M.* 8.—, in Leinwand geb. *M.* 10.50.

Die Mannigfaltigkeit der Natur hat den Menschen von jeher zum Nachsinnen über das Warum ihrer Erscheinungen angeregt, und so entstanden Sagen, in denen der Ursprung oder die Eigenart von Naturtatsachen aus erdichteten Begebenheiten abgeleitet ist. Sie sind bei allen Völkern in erstaunlicher Menge vorhanden. Ihre Entwicklungsgeschichte bildet den Inhalt dieses Werkes, das einen bisher fast unbekanntem Stoff der Wissenschaft zugänglich macht. Um zu sicheren Schlußfolgerungen und klaren Ergebnissen zu gelangen, dient dem Herausgeber die zwingende Kraft des Massenbeweises, den er aus den Sagen aller Völker der Erde gewinnt. Der erste Band zeigt, daß die poetische Naturerklärung auch auf dem Gebiete biblischer Volksüberlieferung sagenbildend gewirkt hat. Er bringt Sagen zum A. T., die unter der nachdrücklichsten Einwirkung iranischer, indischer, gnostischer, moslemischer und jüdischer Tradition, wie auch unter dem Einfluß apokrypher Schriften sich entwickelt haben. Das ganze Werk, das auf sechs bis acht Bände berechnet ist, stellt sich die Aufgabe, die Geistesgeschichte der Menschheit, insbesondere aber die vergleichende Sagen- und Märchenforschung, die Völkerpsychologie und Religionswissenschaft zu fördern.

Himmelsbild und Weltanschauung im Wandel der Zeiten. Von

Professor Troels-Lund. Autorisierte Übersetzung von L. Bloch.

2. Auflage. [VIII u. 286 S.] gr. 8. 1900. In Leinwand geb. *M.* 5.—

„. . . . Es ist eine wahre Lust, diesem kundigen und geistreichen Führer auf dem langen, aber nie ermüdenden Wege zu folgen, den er uns durch Asien, Afrika und Europa, durch Altertum und Mittelalter bis herab in die Neuzeit führt. . . . Es ist ein Werk aus einem Guß, in großen Zügen und ohne alle Kleinlichkeit geschrieben, dem wir einen recht großen Leserkreis nicht nur unter den zukünftigen Gelehrten, sondern auch unter den gebildeten Laien wünschen.“ (Jahrbücher f. d. klass. Alt.)

VERLAG VON B. G. TEUBNER IN LEIPZIG UND BERLIN

DIE KULTUR DER GEGENWART

IHRE ENTWICKLUNG UND IHRE ZIELE

HERAUSGEGEBEN VON PROF. PAUL HINNEBERG

In 4 Teilen. Lex.-8. Jeder Teil zerfällt in einzelne inhaltlich vollständig in sich abgeschlossene und einzeln käufliche Bände (Abteilungen.)

Teil I: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. 1. Hälfte. Religion und Philosophie, Literatur, Musik und Kunst (mit vorangehender Einführung in dem Gesamtwerk).

Teil II: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. 2. Hälfte. Staat und Gesellschaft, Recht und Wirtschaft.

Teil III: Die naturwissenschaftlichen Kulturgebiete. Mathematik, Anorganische und organische Naturwissenschaften, Medizin.

Teil IV: Die technischen Kulturgebiete. Heutetechnik, Maschinentechnik, industrielle Technik, Landwirtschaftliche Technik, Handels- und Verkehrstechnik.

Die „Kultur der Gegenwart“ soll eine systematisch aufgebaute, geschichtlich begründete Gesamtdarstellung unserer heutigen Kultur darbieten, indem sie die Fundamentalergebnisse der einzelnen Kulturgebiete nach ihrer Bedeutung für die gesamte Kultur der Gegenwart und für deren Weiterentwicklung in großen Zügen zur Darstellung bringt. Das Werk vereinigt eine Zahl erster Namen aus allen Gebieten der Wissenschaft und Praxis und bietet Darstellungen der einzelnen Gebiete jeweils aus der Feder des dazu Berufensten in gemeinsamer, künstlerisch gewählter Sprache auf knappstem Raume.

„Teubners gelehrtes Sammelwerk ist längst in allen Händen. Tausende von Privatleuten nennen seine Bände ihr eigen; in allen größeren Bibliotheken ist es zu finden. Die Großzügigkeit und Einseitigkeit seiner Anlage, die Zahl und der Ruf seiner Mitarbeiter machen es einzigartig und nötigen auch demselbigen Anerkennung ab, der in dem Überwuchern einer enzyklopädischen Literatur nicht die erfolgreichste Seite unseres Bildungslebens sieht. Wer aber das vorliegende Werk in die Hand nimmt, das schon durch seine fürstliche Ausstattung eine Art von Genossenschaft gewährt, wird den gewaltigen Bildungsgedank eines solchen Hoches umso mehr empfinden, je näher er dem Arbeitsgebiet jener Autoren steht. Eine ungeheure Summe von geistiger Kraft hat es, die hier in einer Anzahl kleiner, fast im Plauderton abgedruckter Skizzen ihren Schicksal findet.“
(Westfälischer Tagblatt.)

Probheft und Spezial-Prospekte von Dr. Hinneberg
sind jederzeit

Auszug aus dem Vorwort des Herausgebers, der Inhaltsübersicht des Gesamtwerkes, dem Autoren-Verzeichnis und mit Probheften aus dem Werke) werden auf Wunsch umsonst und postfrei vom Verlag versandt.

